கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து

சிவகங்கை ஸப்டிவிஷன்

திருவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களுடைய பெருதவியால்

சென்னை

த. கோவிந்த ஆசாரியாரது

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேறின.

1889

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

கணபதி துணை.

முகவுரை.

அண்டர்க ளூறுகண் விண்டிட முந்நீர்
அலைகடல் குடித்தும் மலைநிலை யழுத்தியுந்
தென்றிசை யுயர்ந்த நொய்ம்மை போக
அப்பணி சடையார் கொப்பவீற் றிருந்தும்
பன்னு வலர்புகழ் தென்னு டாண்ட
இராவணன் றனைய வணிராவணம் போக்கியும்
இலங்குறு பொதியில் விலங்கல்வாழ் பெருந்தவத்
தகத்தியன் புரந்தருண் மகத்துவ மிகுத்த
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
கந்தரத் தணிமணிக் கலனாச் செண்ண
உத்தமர் புகழுமிப் *பத்துப் பாட்டும்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைப்பதியில் அங்கயற்கண்ணம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய சங்கப்பலகையில் அக்கடவுளோடு ஒப்பவீற்றிருந்து தமிழாராய்ந்த மகிமைபொருந்திய நக்கீரனார்முதலிய நல்லிசைப்புலவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டு அச்சான்றோராலேயே தொகுக்கப்பட்டவை

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து"

எனனுஞ்செய்யுளாற் பத்துப்பாட்டுக்கள் இவையென்பதும், அவ்வப்பாட்டுக்களுடைய உரையினீற்றில் எழுதப்பட்டுள்ள தொடர்களால் இவற்றை அருளிச்செய்தோர் நக்கீரனார்முதலியோரென்பதும், பத்தாவது மலைபடுகடாத்தில் "தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தள்" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய விசேடவுரையால் இவற்றைத்தொகுத்தோர் சங்கப்புலவர்களே யென்பதும் நன்குவிளங்குகின்றன. இவை பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் உதாரணமாக

பத்துப்பாட்டின் இலக்கணமுதலியவற்றை வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—

"நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் தளவே, யேறிய வடியி னீரைம் பாட்டுத், தொடுப்பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. ௨. அதுவே, அகவலின் வருமென வறைகுநர் புலவர். ௩. புரவலன் பரிசு கொண்டு மீண்ட, விரவலன் வெயிற்றெறு மிருங்கானத் திடை, வறுமை யுடன்வரூஉம் புலவர் பாணர், பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கந்தப், புரவல னூரோ பெயர்கொடை பராஅ, யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை. ஓங்கிய வதுதா னகவலின் வருமே" இவை பன்னிருபாட்டியல்.

எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாண நூல்கள். தமிழுக்கேயுரிய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இனிது புலப்படுத்துவதோடு மலை கடல் நாடு நகர் சிறுபொழுது பெரும்பொழுது முதலியவற்றை உள்ளவண்ணமே கூறி இன்பம்பயக்கும் நன்னெறியுடையவை. இக்காலத்து வேறொருவாற்றானும் விளங்காதனவாகிய அக்காலத்திருந்த தமிழ்நாட்டரசர்களிற் சிலருடைய சரித்திரங்களும் அக்காலத்து மாந்தருடைய நடைமுதலியனவும் பிறவும் இவற்றால் நன்குவிளங்கும். பிற்காலத்து அரியபெரிய நூல்களியற்றிய ஆன்றோர்பலரும் "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்பதற்கிணங்க, இவற்றின் பொருளையன்றிச் சொற்றொடர்களையும் தத்தம நூல்களுள்ளே ஆங்காங்கு இன்சுவைபெருக இயைத்துக்கூறினர். உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்துள், "ஆன்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து, சான்றோருரைத்த தண்டமிழ்த்தெரியலொருபது பாட்டும்" என்று சிறப்பித்துப் பாராட்டிக் கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கே இவற்றின் அருமைபெருமைகளை நன்குபுலப்படுத்தும் இவற்றுள்,—

௧-வது திருமுருகாற்றுப்படை — இது ௩௧௭-அடிகளையுடையது, வீடுபெறுதற்குச் சமைந்த ஓர் இரவலனை வீடுபெற்றானொருவன் முருகக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம்முருகக்கடவுளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது. இப்பாட்டு முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய் திருவாவினன்குடி திருவேரகம் குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அவர் எழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும். ஒருமலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருந்த தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரோடு சேர்த்துண்ணக்கருதித் தம்மையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு உண்ணுதற்கு நீராடப்போன ஒரு கொடியபூதத்தை வெல்லக்கருதி நக்கீரனார் முருகக்கடவுளைக்குறித்து இத்திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாடி அப்பூதத்தினின்றும் விடுதல்பெற்றனரென்பர். இவ்வரலாற்றின் விரிவு, சீகாளத்திபுராணத்துள்ள நக்கீரச்சருக்கத்தால் விளங்கும். முருகக்கடவுள் நக்கீரனாரைச் சிறைமீட்டருளிய இத்திருவிளையாடல், ஒவ்வொருவருடத்தும் திருப்பரங்குன்றத்திற் பங்குனிமீ நடக்கும் உற்சவகாலத்து நான்காந்திருநாளில் நடைபெற்றுவருகின்றது முருகக்கடவுளுடைய திருவருளைப்பெற விரும்புவோர் இந்தத்திருமுருகாற்றுப்படையை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம்பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர்கூறுவர்.

௨-வது. பொருநராற்றுப்படை — இது ௨௪௮-அடிகளையுடையது, பரிசில்பெறக்கருதிய ஓர்பொருநனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது [பொருநர் - ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரெனப் பலர், அவருள் இப்பொருநன் போர்க்களம்பாடுவோன்] இது கரிகாற்பெருவளவன் கொடையையும், அவன் வீரத்தையும், அவனுடைய சோழநாட்டின்வளத்தையும், காவிரிநதி பயன்படுதலையும் நன்றாகக்கூறும்

௩-வது. சிறுபாணாற்றுப்படை — இது ௨௬௯-அடிகளையுடையது, பரிசில்பெறக்கருதிய பாணனொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர்நத்தத்தனார் பாடியது. [பாணர் - பாடுவோர்; இவர் இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பலர்] இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மை

யையும், அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றி னியல்பையும், அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குணநற்செய்கைகளையும், அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும், பலதிறத்தினரும் ஏத்தும்படி பலகுணவிசேடத்தோடு அவன்வீற்றிருத்தலையுங் கூறுவதன்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறந்தையென்னும் மூன்றுநகரங்களின் நிலைமையையும், பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன இன்னகொடையாற் பெயர்பெற்றாரென்பதையுங் கூறும்.

ச - வது **பெரும்பாணாற்றுப்படை** —இது ருoo - அடிகளையுடையது. பரிசில் பெறுதற்கெண்ணிய பாணனொருவனை அதுபெற்றானொருவன் தொண்டைமானிளந்திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது. [இளந்திரையனென்பான் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன் நாகபட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாககன்னிகையைப் புணர்ந்தகாலத்துத் தவள் யான்பெற்ற புதல்வனை என்செய்வேனென்றபொழுது தொண்டையை (தொண்டை - ஓர்கொடி) அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடுப்பலென்று அவன்கூற அவளும் அங்ஙனம் விட்ட திரைதருதலின், திரையனென்பது இவனுக்குப்பெயராயிற்று, இச்சீனை கககம்பக்கத்திற் காண்க.] இப்பாட்டு அவனதுநாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைப்பகுதிகளினியல்பையும், அவற்றில்வாழ்வாருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியவற்றையும், அவன் காஞ்சிநகரத்து மிக்கசிறப்போடு வீற்றிருத்தலையும், அவன்வள்ளன்மையையுங் கூறும். இதிற் காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவெஃகாவென்னும் திருப்பதி கூறப்பட்டுள்ளது. மேலைப்பாட்டும் இதுவும் பாணராற்றுப்படையாயிருப்பினும் அடிவரையறையிற் சிறிதும் பெரிதுமாயிருத்தல்பற்றி அது சிறுபாணாற்றுப்படையெனவும் இது பெரும்பாணாற்றுப்படையெனவும் பெயர்பெற்றன.

ரு - வது **முல்லைப்பாட்டு** —இது கoங - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்ற தலைவன்வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருந்தவிட்டத்து அவன்வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோராகிய வாயில்கள் தம்முட்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடியது. இது தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்குந் தலைவியியல்பையும், கார்காலத்தின் தன்மையையும், படைவீட்டிற் பகைவர் துயரத்தோடிருத்தலையும், தலைவனது சௌரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

சு - வது **மதுரைக்காஞ்சி** —இது எஅஉ - அடிகளையுடையது, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறுநிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது. இது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர்களின்பெருமையையும், பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மதுரையின்வனப்பையும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியவற்றையுங் கூறும். இதிற் சேரனது நாளோலக்கச்சிறப்பும் பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமைகளுங் கூறப்பட்டுள்ளன.

எ - வது. **நெடுநல்வாடை** —இது கஅஅ - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்துவருந்துந்தலைவிக்கு அவ்வருத்தந்தீரும்படி அவன் பகையைவென்று விரைவில்வருவானாகவென்று கொற்றவையைப்பரவுவாள் கூறியதாக அவனை நக்கீரனார்பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்களாகிய

கூதிர்க்காலத்தினியல்பையும் தனித்திருக்கும் தலைவியது வருத்தமிகுதியையும், பாடிவீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

௮-வது குறிஞ்சிப்பாட்டு:—இது ௨௬௧-அடிகளையுடையது; தலைவியினது வேற்றுமைகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும் பாங்கிகூற்றாக * ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடியது. இது மலைவளங்களையும், இல்லறமுறைமையையும், தலைவனுந்தலைவியும் தம்முள்வைக்கத்தகும் அன்புடைமையையும், கற்பின் இன்றியமையாமையையுங்கூறும். இதிற் பல மலர்விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர்.

௯-வது. பட்டினப்பாலை—இது ௩௦௧-அடிகளையுடையது, வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கிய தலைவன் தனது நெஞ்சைநோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாரேனென்று செலவழுங்கிக்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானது பராக்கிரமத்தையும், அவனதுசெங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச் சிறப்பித்துக் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்பாடியது. இதிற் சோழநாடும் காவிரிநதியும் மிகச்சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுநூறாயிரம்பொன் பரிசளித்து இப்பாட்டைக் கரிகாற்பெருவளவன் கொண்டானென்பர், இதனை, † "தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன், பத்தொடாறுநூறாயிரம்பெறப், பண்டு பட்டினப்பாலை கொண்டதும்" என்பதனாலுணர்க.

௧௦-வது. மலைபடுகடாம்—இது ௫௮௩-அடிகளையுடையது, இதற்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு, பரிசில்பெறச்சமைந்த கூத்தனொருவனைப் பரிசில்பெற்றானொருவன் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன் சேய்நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது [கூத்தர் - ஆடன்மாக்கள்; இவர்க்குச் சாதிவரையறையில்லை; இவர்கள் எண்வகைச்சுவையும் மனத்தின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்துப்போந்து புலப்பட ஆடுவோர்.] இஃது அவனிடத்துச்செல்லும் வழியின்றன்மையையும், ஆங்காங்குள்ள உணவின் வகைகளையும், அவனது மலை சோலை காடுகளின் வளங்களையும், அவனது வள்ளன்மையையும், ஆற்றலையும், அவனது சுற்றத்தொழுக்கங்களையும், அவனது நாளோலக்க இருப்பையும், அவனது நவிரமென்னுமலையிற் காரியுண்டிக்கடவுளென்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையையும், அவனுடையமுன்னோர் பெருமையையும், அவனூரினியல்பையும், அவனது சேயாறென்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களையும் விளங்கக்கூறும். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதனகட்பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டு மலைபடுகடாமென்று பெயர்பெற்றது. இதனை ௩௫௬-ம் பக்கத்திற்காண்க.

இப்பெருஞ்சிறப்பினவாகிய பாட்டுக்கள் பத்தையும் உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியருரையுடன் படித்துப் பல பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழுக்களைமாற்றிப் பலர்க்கும் எளிதிற்பயன்படும் வண்ணம் அச்சிற் பதிப்பிக்கவெண்ணிச் சென்ற பார்த்திவஸு மார்கழிமீ" முதல் பிரதிகள்பெறுதற்கு முயன்றுவருகையில், திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்வானும் எனது தமிழாசிரியருமாகிய திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியொ

* பிரத்தனென்றும், பிரமதத்தனென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம் ௨௨.

ன்றுகிடைத்தது. அதனைவைத்துப் படித்துவருங்காலத்து, வேலூர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ, குமாரசாமிஐயர் ஒருபிரதிகொடுத்தார். அவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மிகவேறுபாடுற்றிருந்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதற்கெண்ணி இத்தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்குள்ள எனது நண்பர்களாகிய தமிழ்வித்துவான்கள் பலருக்கும் பிரபுக்கள் பலருக்கும் நான் அடிக்கடி கடிதமெழுதியும் தக்கவர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்தும் எனக்குக் கிடைக்கும் விடுமுறைநாட்களில் பலஇடங்களுக்குப் போய்வந்தும் எனது அன்பர்களை ஆங்காங்கு அனுப்பியும் மிக்க முயற்சிசெய்துவந்தேன்.

அப்பொழுது திருவாவடுதுறையாதீனத்துத் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள், ஆறுமுகமங்கலத்தில் முன்னமிருந்தவரும் பல பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களை மிகமுயன்று தேடித் தமதுகையாலேயே அவற்றை எழுதித்தொகுத்தவருமாகிய குமாரசாமிபிள்ளையவர்களுடைய பிரதியை வருவித்துக்கொடுத்துப் பேருதவிசெய்தார்கள். அப்பால், திருநெல்வேலி ம-௱-௱-ஸ்ரீ * கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், * கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திபிள்ளையவர்களும், தங்கள் வீட்டிலிருந்தபிரதியை உதவியதன்றி வண்ணார்பேட்டையில் முன்னமிருந்த திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்கள் பிரதியையும், ஷை யார் பேரராகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களிடத்திருந்து வாங்கித்தந்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீவைகுண்டத்திருக்கும் (ஸ்கூல்ஸப்அஸிஸ்டண்டு இன்ஸ்பெக்டர்) ம-௱-௱-ஸ்ரீ ஆர். சிவராமஐயரவர்கள், ஆழ்வார்திருநகரி (ஸப்ரிஜிஸ்ட்ரார்) ம-௱-௱-ஸ்ரீ சீ. இராமஸ்வாமிஐயரவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டம் (வக்கீல்) ம-௱-௱-ஸ்ரீ சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் முதலியோருடைய சகாயத்தால் பலவிடத்துஞ்சென்று பார்த்தபொழுது ஆழ்வார்திருநகரியிலுள்ள தீராதவினைதீர்த்த திருமேனிகவிராயரவர்கள் பரம்பரையோராகிய தேவபிரான் கவிராயரவர்கள்பிரதியொன்று கிடைத்தது. இந்தப்பிரதிகளைப் பெறுவதற்குத் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் யான் சஞ்சாரஞ்செய்தபொழுது திருக்குற்றாலத்தைச்சார்ந்த மேலகரம் ம-௱-௱-ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் கூடவே சிலநாளிருந்து எனக்குச் செய்த உதவிகள் பல. அதன்பின்னர், பலவிடத்துஞ்சென்று தமது அரும்பொருளைச் செலவுசெய்து பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடித் தொகுத்தவரும் அவற்றைப்படித்துக் காலங்கழித்தலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவருமாகிய பொள்ளாச்சிவித்துவான் ம-௱-௱-ஸ்ரீ சிவன்பிள்ளையவர்கள் என்முயற்சிக்கிரங்கித் தமதுபிரதியை அனுப்பினார்கள்.

அப்பால், தருமபுரஆதீன மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்து மிகப்பழமையான பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதற்குமேல், சற்றேறக்குறைய ௫0-வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையைச்சார்ந்த திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி வித்துவசிரோமணியாகிய † திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுடைய புத்தகங்களியாவும் ஷை திருமயிலை அண்ணுசாமியுபாத்தியாயர்வீட்டில் உள்ளனவென்றுதெரிந்து இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-௱-௱-ஸ்ரீ வை. விசுவநாத சாஸ்திரிகளுடைய சகாயத்தாற் சென்று பார்த்தபொழுது ஒருபிரதிகிடைத்தது. அதன்பின், பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சியையே இடைவிடாது செய்தொழுகுகின்றவராகிய (தபால்

* இவர்களிருவரும், திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்களுக்கும் திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்களுக்கும் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணகவிராயரவர்களுடைய வம்சத்தார்.

† இவர் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய ஆசிரியர்.

முகவுரை.

ஸுபரின்டெண்டன்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. கனகசபைபிள்ளையவர்கள் தமது பிரதியை அன்போடு உதவினார்கள்.

இப்பிரதிகளுள் பூர்த்தியாக இல்லாதன சில.

ஆறுமுகமங்கலத்துப் பிரதியில்மட்டும் திருமுருகாற்றுப்படைமூலமும் பொருநராற்றுப்படைமூலமுமிருந்தன; மற்றைச் சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய எட்டிற்கும் மேற்கூறியபிரதிகளில் ஒன்றிலேனும் மூலம் தனித்துக்கிடையாமையின், உரைக்குமுன்னம் சிறிதுசிறிது ஒருமொழியுந்தொடர்மொழியுமாக எழுதப்பட்டுள்ள மூலபதங்களையேயிணைத்து எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டும் அடிவரையறைசெய்து சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய பாட்டுக்களெட்டனையும் தனித்தனியே எழுதிக்கொண்டேன். உரையாசிரியர்களால் இவற்றிலிருந்து பழைய இலக்கிய இலக்கணவுரைகளில் உதாரணமாக எழுதப்பட்டவற்றுள் கிடைத்த சில, இவற்றின் மூலங்களை இணைக்குங்காலத்து எனக்குப் பேருதவியாகஇருந்தன.

பின்பு சென்னைச் சருவகலாசாலையைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இந்தப் பத்துப்பாட்டுப்பிரதி யிருப்பதுதெரிந்து அதனோடு எனதுபிரதியை ஒத்திட்டுவருகையில் அப்புத்தகத்திற் பெரும்பாணாற்றுப்படைமூலமும் முல்லைப்பாட்டு மூலமுமிருப்பக்கண்டு அவற்றோடு நான் எழுதிவைத்துக்கொண்டிருந்த அப் பாட்டுக்களின்மூலங்களை ஒப்புநோக்கிக்கொண்டேன். அந்தப்பிரதியில்

"முருகாறு பொருநாறு சிறு பாணாறு முல்லைபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி
பரிதாய பொருடழுவா நெடுநல் வாடை பட்டினப்பா லைகுறிஞ்சி மலைகடாமு
மருவாரும் பொழில்புடைசூழ் களந்தை மூதூர் வருசிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன்
உரையோடு மெழுதினனா தலினா லன்றோ னோங்குபெருஞ் செல்வமிசை யுற்று வாழி"

என்னும் பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

மேற்கூறிய பிரதிகளொவ்வொன்றும் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாயிருந்தாலும் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியும், வண்ணாரப்பேட்டைப்பிரதியும், ஆழ்வார்திருநகரிப்பிரதியும், தருமபுரவாதீனத்துப்பிரதியும் மிகப்பயன்பட்டன. இப்பிரதிகள்யாவற்றுள்ளும் சிறியதொடர்கள்சிலவற்றிற்கு ஒன்றிலேனும் உரைகிடைக்கவில்லை.

*"புகழ்தரு மறைக்கு மேலோன் புடார்ச்சுன புரத்தின் மேன்மை
நிகழ்தர நிகழ்த்த வல்லை நீகொலென் றெனது நெஞ்சே
யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினம்போ ராடி
யகழ்தர நாணந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா"

என ஆன்றோர்கூறியவாறே, வித்துவசிரோமணிகளாற் பரிசோதித்தற்குரிய இப்பாட்டுக்களையும் இவ்வுரையையும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தலில் மிக்கநாணமுடையனேனும் இவற்றை யாவருக்கும் எளிதிற் பயன்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடந்தெழுந்த ஆசைமேலிட்டால் அந்தநாணத்தையிழந்து அச்சிற்பதிப்பிக்கத் துணிந்தேன்.

இப்பத்துப்பாட்டுரையைப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கிய நாள்முதல் எனக்கு மனத்தளர்ச்சியுண்டாகாதபடி அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸாது-சேஷையரவர்கள் இவற்றின் அருமைபெருமைகளைப் பல

* திருத்துற்றலப்புராணம், அவையடக்கம்

ருமறியும்படி செய்ததன்றித் தாம் முந்திக் கையொப்பமிட்டுப் பொருளுதவியுஞ் செய்தார்கள்.

அதன்பின்பு, செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்களும், மதுரை (டிப்டிகலெக்டர்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ ம. தில்லைநாயகம்பிள்ளையவர்களும், தஞ்சாவூர் (ஜில்லாகோர்ட்டுவக்கீல்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ கீ சி. சீநிவாசபிள்ளையவர்களும், சிவகங்கை (ஸப்டிவிஷன் சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய) ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களும், சோழன்மாளிகை (மிராசு) ம-ா-ா-ஸ்ரீ இரத்தினம்பிள்ளையவர்களும் அன்புடன் கையொப்பமிட்டு மிக்கபொருளுதவிசெய்தார்கள். இவர்களுள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள் என்னை முன்னம் அறியாதவர்களாயிருந்தும் இவற்றைநன்குமதித்து நல்லசமயத்துச்செய்த பேருதவியாலேயே இவை விரைவில் அச்சிடப்பட்டுநிறைவேறின. மேற்கூறியஇவ்வண்மையாளர்களுடைய பெருந்தகைமையையும், இப்பதிப்பின்பொருட்டுத் தத்தமக்கியன்றவளவு கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமுதவியவர்களாகிய கும்பகோணம் சென்னை மதுரை இராமநாதபுரம் திருவநந்தபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள கனவான்களுடைய பெருந்தகைமையையும் நான்மிகப்பாராட்டுகின்றேன்.

இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம் விளங்காமேற்கோள்களுள் இடம் விளங்கியவை:—

பக்கம்.	வரி		நூல்.
௧௨	௧௩	"மாயோ னன்ன மாலவரைக் கவாஅன்"	நற்றிணை, ௩௨.
௨௭௧	௩௩	"சேஎன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி"	குறுந்தொகை, ௧௫௦.

நச்சினார்க்கினியர் இப்பத்துப்பாட்டுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டியநூல்களுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரகராதி —

௧.	அகநானூறு	௧௧	நற்றிணை.
௨	ஆசாரக்கோவை	௧௨	நாலடியார்
௩	கலித்தொகை	*௧௩	நெடுநல்வாடை
௪	குறுந்தொகை	௧௪	பதிற்றுப்பத்து
௫	சிலப்பதிகாரம்	௧௫	பரிபாடல்.
*௬	சிறுபாணாற்றுப்படை	௧௬	பழமொழி.
௭		௧௭	புறநானூறு
௮		*௧௮	பெரும்பாணாற்றுப்படை
௯	திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்	*௧௯	மதுரைக்காஞ்சி
௧௦	திருவாசகம்		

அடியிற்குறித்தசொற்கள் தத்தம் நேரேயுள்ள வடிவங்களாகப் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தன. இன்னும் இவ்வாறிருந்த சொற்கள் சில.

௧.	அடம்பு—அடும்பு.	௭	கொடிஞ்சி—கொடுஞ்சி
௨.	அணிமை—அணுமை.	௮	சந்தி—சந்து.
௩.	கண்டசருக்கரை—கண்டுசருக்கரை	௯	ஞெமிர்ந்து—ஞெமார்ந்து.
௪	கலுழ்தல்—கலிழ்தல்	௧௦.	தொடங்கல்—துடங்கல்.
௫	குரிசில்—குருசில்	௧௧	பரிதி—பருதி.
௬.	குறிஞ்சி—குறுஞ்சி.	௧௨.	முகூர்த்தம்—முகிழ்த்தம்.

* இவ்வடையாளமுள்ளவை பத்துப்பாட்டினுட்பட்டவை.

இப்பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரையை எனது சிற்றறிவிற்கெட்டியமட்டு மேபரிசோதித்துப்பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பில் ஆங்காங்குக்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பின் அவ்வுதவியை நான் ஒருபொழுதும்மறவேன்

இவற்றைப் பரிசோதித்துவந்தகாலத்தும் அச்சிட்டுவந்தகாலத்தும் எனது கூடவேயிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த திருமானூர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையருடைய நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று

இக்காலத்து மிக அருகிவழங்குகின்ற பழையநூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்துபதிப்பித்தலில் மிக்கவிருப்பமுடையனேனும், சீவகசிந்தாமணி அச்சிடப்பட்டு நிறைவேறியகாலந்தொடங்கி, கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியும் செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானியுமாகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ பொ-குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், ஐந்துகாப்பியத்துள் இரண்டாவதாகிய சிலப்பதிகாரத்தை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அந்தச்செலவைத் தாம் கொடுப்பதாகவும் அடிக்கடி அன்போடு எழுதியனுப்புதலால், முந்தி அந்நூலை அவ்வுரையுடன் பதிப்பிக்க நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

இப்பத்துப்பாட்டைப்போலவே நான்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும், இம்முயற்சிக்குப் பொருட்கொடையினாலும் மனம் வாக்குக் காயங்களின் முயற்சிகளினாலும் உதவிசெய்துவருவோர் பெருவாழ்வடையும்பொருட்டும் திருவருள்சுரக்கும்படி, சங்கப்புலவர்களின் நடுநாயகமாகவீற்றிருந்து விளங்கிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்

[தமிழ்த்தெய்வம்]

"மறைமுதற் கிளந்த வாயான் மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
யிறைவர்தம் பெயரை நாட்டி யிலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றே
யறைகடல் வரைப்பிற் பாடை யனைத்தும்வென் றாரி யத்தோ
டுறழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை யுள்ளினைந் தேத்தல் செய்வாம்"

[சங்கப்புலவர்]

* "தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படாவெயி லுமிழுஞ் சங்கப் பலகையாந் தொட்டி லேற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால நனந்தலை மறுகில் விட்ட
மடவறு புலமை யோரை மனத்தியா னினைத்து மன்றே."

[நச்சினார்க்கினியர்.]

வெளுல வாயிடைவந் தமுதவா யடையவென்ன வியப்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெனச்சினார்க் கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெய்ப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னோ

கும்பகோணம்
விரோதிஹூ
ஆனிமீ

இங்ஙனம்,
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதையன்.

* சீகாளத்திபுராணம், பாயிரம்.

கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை.

முதலாவது

திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—திருப்பரங்குன்றம்]

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு

பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய *வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கட லலங்கவுட் புக்குச்
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
டுருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
*வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா
நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
இருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை

* வென்றடு விறலென்றும் பாடம்.

யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத் † தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[௨.—திருச்சீரலைவாய்]

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்

---

* புலம்புரிந் துறையுமென்றும் பாடம்.

† இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக்
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொருமுகங்
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே யாங்கம
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள
விண்செலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை
யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதாஅன்று

[௩.—திருவாவினன்குடி]

சீரை தைஇய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்

மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
னுரிவை தைஇய வூன்கெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பின ரேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றூவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைசூ ழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய மூரண்மிகு செல்வனு
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி

நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்ம
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[௪.—திருவேரகம்.]

றிருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பலவேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று

[ரு.—குன்றுதோறாடல்.]

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா ழல்குற் றிளைப்ப வுடீஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் றொடியணி தோளன்
நரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

[சு.—பழமுதிர்சோலை.]

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பி யைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுட னுடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇய தூவெள் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக
ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே
யாண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி *முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்

* முகமலர்ந் தேத்தி யென்றும் பாடம்.

மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேஎள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்
றிருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
*தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
தண்கம ழலரிறால் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை

* ஒருநீ யாகவென்றும் பாடம்.

யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலோ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

க.—திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் என்பதுமுதற் கணவன் (சு) * என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்

உலகம் உவப்ப—சீவான்மாக்கள் உவப்ப,

உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும், உயிர்களையும், ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்திநிற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்றதனான், மண்ணிடத்து வாழுஞ் சீவான்மாக்களை யுணர்த்திற்று

[வலனேர்பு திரிதரு:] ஏர்பு வலன் திரிதரு—எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

பலர் புகழ் ஞாயிறு—எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கடற் கண்டாங்கு—கடலிடத்தே கண்டாற்போல,

இது வினையெச்சவுவமம்; † "விரவியும் வரூஉ மரபின வென்ப" என்பதனால், தொழிலுவமமும், வண்ணவுவமமும் பெற்றுவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் நோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தலிற் றொழிலுவமமும், தன்னைக் கட்புலனால் நோக்குவார்க்குக் கடலிற்பசுமையும் ஞாயிற்றின் செம்மையும்போல மயிலிற் பசுமையும் திருமேனிச்செம்மையுந் தோன்றலின் வண்ணவுவமமுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

[ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி.]

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—இருவகை யிந்திரியங்களும் தாம் செல்லுதற்குரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதங்குதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் காரணமாகும் விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயர். இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது ‡ "நுதல திமையா நாட்டம்" என்பதனானுணர்க.

---

* இந்த இயைபிலிசைக்குறிக் குட்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொழிகளைப்பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனுமுடைய (மூலத்தின்) வரியைப் புலப்படுத்தும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ.

‡ அகநானூறு, "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த், தாரன் மா

சேண் விளங்கு ஒளி—கட்புலனுல்நோக்குவார கண்ணிடங்க ளெல்லாவற்றி னும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிாகின்ற ஒளியெனத் தொழிலுவமங் கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க. இனி உவப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற் றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேணவிளஙகொளியென்ன வண்ணவுவமங் கொள்ளுங் கால் வினைமுடிக்க.

உறுநாத் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தாள்—தன்னைச்சோந்தவர்கள் தீவினை யைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைததற்குக் காரணமாகிய வலி யினையுடைய தாளினையும்,

செறுநாத் தேய்தத செல் உறழ தடக் கை—அழிததறகுரியாரை அழித்த இடி யைமாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும்,

மறு இல் கறபின் வாள் நுதல கணவன்—மறககற்பில்லாத * அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருநதிய நுதலினையுமுடைய இந்திரன்மகள் தெய்வயானையாா கணவன்·

இப்பெயரை முற்கூறினர், படைத்தறகுங் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற

ஒளியினையும் (ரு), தாளினையும் (௬), கையினையும (௭) உடைய கணவனென முடிக்க.

கணவனென்பது ஈணடு முருகனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கார்கோள் என்பதுமுதல மாாபினன் (கக) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்

காாகோள் முகந்த கமஞ சூல மா மழை—கடலிலே முகந்ததனுலுண்டாகிய நிறைவினையுடைததாகிய சூலினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

காா முகக்கபபடுதலிற கடல காாகோளென்று பெயாபெற்றது, ஆகுபெயர்.

வாள் போழ விசும்பில் வள் உறை சிதறி—திங்களும ஞாயிறும் இருளை நீககும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வாள் - ஆகுபெயா.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண நறுங் கானதது—காாகாலதது முதறபெயலைச் செ ரிநத தணணிய நறிய காட்டிடத்து,

இருள் படப் பொதுளிய பராரை மராஅதது—இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய †செங்கடம்பினது,

பராரை - பணபுததொகைசசந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணாக

உருள் பூந் தண் தார் புரளும் மார்பினன்—‡ தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப் பட்ட குளிர்ந்த மாலையசையு மாாபினையுடையவன்,

---

லையன் மலைந்த கண்ணியன், மார்பி னஃதே மையி னுணஞா, னுதல தீமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலு முண்டத் தோலா தோ ழகே, யூர்ந்த தேறே சோந்தோ ளுமையே, செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா, னில ஙகுபிறை யன்ன விளஙகுவால் வையெயிற், றெரியகைந் தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை, முதிராத் திஙகளொடு சுடருஞ் சென்னி, மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரு, மியாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின், வரிகிளர் வயமா னுரிவை தைஇய, யாழ் கெழு மணிமிடற் றந்தணன், றூவி றூணிழற் றவிாந்தன்றா லுலகே'' கடவுள் வாழ்த்து; பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார்

* அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† வெண்கடம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

‡ "உருளிணர்க் கடம்பி னெலிதா ரோயே" என்றார் பரிபாடலிலும்.

உருள்பூ உவமத்தொகையாகலின், உருள்பூ உருட்பூவென உறழ்ச்சிமுடிபெய்தும். இனி உருளும்பூ உருண்டபூவென வினைத்தொகையுமாம்

மழை சிதறித் தலைஇய கானத்து மராஅத்துத தார் புரளும் மார்பினனென முடிக்க.

இது போகத்திற்குரிய தார்; இதனை முற்கூறினார், வாணுதல்கணவனென்றதனைநோக்கி.

மால்வரை என்பதுமுதற சென்னியன் (சச) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண உயர் வெற்பில—பெருமையையுடைய மூங்கில்வளர்ந்த தேவருலகளவாகச செல்லவுயாநத மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று, இஃது ஆகுபெயர்; * "பெரிய வரை வயிரங் கொண்டு" என்றார் பிறரும் இனித திருமாலபோலும் குவடுகளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்; "மாயோ னன்ன மால்வரை கவாஅன்" என்றார்பிறரும.

கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ் சீறடி—சிறுசதங்கைசூழ்ந்த ஒள்ளிதாகிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக் கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின்—வளைந்துநுடங்கிய இடையினையும்,

பணைத் தோள—பெருமையையுடைய தோளினையும,

மூங்கில்போலுந் தோளென்றுமாம்

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந் துகில்—இந்திரகோபத்தையொத்த நிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூததொழிலினையுடைய துகிலினையும,

தெய்வத்தின் ஆணையாற் றானே சிவநதிருத்தலிற் றோயாத்துகிலெனறார்.

பல் காசு நிரைத்த சில் காழ அல்குல்—பலமணிகள்கோத்த ஏழுவடமாகிய மேகலையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, † "எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை - பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள் - பருமம் பதினெட்டு முப்பத திரணடு - விரிசிகை யென் றுணரற் பாற்று." என்பதனானுணர்க

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பின்—ஒருவர் கையாற சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமககு இயலபாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

என்றது: மானிடமகளிர்க்குத் தாயாபலருங் கைசெயது பிறப்பிக்கும் அழகன்றி இவர் தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினையுடையரென்றவாறு

நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அவிர் இழை—சாம்பூநதமென்று நாவலோடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னாலே நிருமித்து விளங்குகின்ற பூணினையும்,

பொலம - ‡ "பொன்னென் கிளவி" என்பதனான்முடிக்க.

சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர் தீர் மேனி—சேய்நிலத்தைக் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றந்தீர்ந்த நிறத்தினையுமுடைய சூரரமகளிர் (சக) என்க

* வெண்பா. "அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரோ - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு - தெரியிற - கரிய வரைநிலையார் காயந்தாலென் செய்வார் - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

† "எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை - பண்கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுரைரற் பாற்று" எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம, எழுததகிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், சுக.

துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி—ஆய்த்தார் நன்றென்றாராய்ந்த கடையொத்த நெய்ப்பினையுடைய மயிரிலே,

[செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு, பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடைப் பைந்தாட் குவளைத் தூ இதழ் கிள்ளி இடுபு—சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவாகத்தூவி அதற்குநடுவே பசுத்த தண்டினையுடைய குவளையினது தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து—சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்குரிய இடத்தே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேங் கமழ் திரு நுதல் மகரப் பகு வாய் தாழ மண்ணுறுத்து—திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகினையுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுறாவினது அங்காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலந் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பகுவாய் - ஆகுபெயர் மண்ணுறுத்தலை, *“ஆவுதி மண்ணி” என்றாற்போலக்கொள்க இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டிக் கழுவி முடித்தவென்றுமாம்.

துவர முடித்த துகள் அறும் முச்சிப் பெருந் தண் சண்பகம் செரீஇ—வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமற்கின்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூவைச் செருகி,

கருந் தகட்டு உளைப் பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி—கரிய புறவிதழினையும் மேலிற் றுய்யினையுமுடைய பூக்களையுடைய மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை அதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ—பசந்த அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து அழகுபெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டுதலுறுகின்ற மாலையை வளையவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவினறென்னுந் தொழில் பிறந்தது. கீழ்நீர்-நீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மரூஉ. அது மிகச்சிவத்தலின், ஒப்பனைக்குக் கொள்வர்

[துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப] வண் காது துணைத் தக நிறைந்த பிண்டி ஒண் தளிர் நுண் பூண் ஆகம் திளைப்ப—வளவிய காதிலே தம்மில் ஒத்தற்குப் பொருந்த இட்டு நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க,

திண் காழ் நறுங் குறடு உரிஞ்சிய பூங் கேழ்த் தேய்வை தேங்கமழ் மருது இணர் கடுப்பக் கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலைக் கொட்டி—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய நறிய சந்தனத்தையுரைத்த பொலிவினையுடைய நிறத்தையுடைத்தாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அப்பினாற்போலக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பையொத்த இளமுலையிலே யப்பி,

மருதிணர் - நிறத்திற்குவமம்.

விரி மலர் வேங்கை நுண் தாது அப்பி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன்னே விரிந்த மலரையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய தாதையும் அதன்மேலே யப்பி,

* மதுரைக்காஞ்சி: “ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து - மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல”

[காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா:] வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா—விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல்ஒரு வர் தெறித்துத் தப்பாமற பட்டபொழுது,

[கோழி யோங்கிய வென்றடு விறறகொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்தி] வென்று அடு விறல கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி—வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழி மேலாய்நின்ற கொடி நெடுங் காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி,

[பலருடன், சீர்திகழ் சிலமபகஞ் சிலமபப் பாடிச, சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை.] சூர் அரமகளிர பலருடன் சீர் திகழ் சிலம்பகம சிலமபப் பாடி ஆடும் சோலை—கொடுமையையுடைய தெய்வமகளிர பலருங் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிககப் பாடி ஆடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில அடுக்கத்து—மரமேறுதற்றொழிலிற் சிறப்புடைய மந்திகளும் மரஙகளின்நீட்டததால் ஏறியறியாத மரநெருங்கின பககமலையிடத்து நின்ற,

உம்மை - சிறப்பும்மை.

சுரும்பும் மூசாச சுடாப பூவ காந்தட் பெருந தண் கணணி மிலைந்த சென்னியன் — தான் விருமபுதலிற சுருமபினமும மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளினது பெரிய குளிர்ந்த கணணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன்,

அடியினையும் (கரு) காலினையும நுசுப்பினையும் தோளினையும் (கச) துகிலினையும் (கரு) அல்குலினையும (கசு) வனபபினையும (கள) இழையினையும் (கஅ) மேனியினையும் (கக) உடைய சூரரமகளிர (௪க) பலருடன் கூடி (ருக) இடையிட்டு (உக) வைத்துத் (உரு) தாழப்படணணிச் (உரு) செரீஇ (உள) இணரட்டி (உஅ) வளைஇத (௩0) கிளையாரிறகக் (௩உ) கொட்டி (௩ரு) அபபித் (௩சு)) தெறித்து (௩எ) ஏத்திப்(௩கு)பாடி (௪0) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (௪க) வெற்பில் (கஉ) அடுககத்துக் (௪உ) காந்தட் கண்ணிமிலைந்த சென்னியனென முடிக்க.

இதனான் அடையாளப்பூக் கூறினார். இது *"வெறியாட் டயாந்த காந்தளும்" என்பதனானுணாக.

† "அகன்றுபொருள கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண முடியத் தந்தன ருணாத்தன், மாட்டெனமொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" என்னும் மாட்டிலக்கணத்தான், இப்பாட்டுக்கள்பத்துஞ் செயதார்களாதலின், இவ்வாறே மாட்டிமுடித்தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க

பார் என்பதுமுதற சேய் (சுக) எனனுநதுணையுமொருதொடர.

‡ பார் முதிர பணிக் கடல் கலங்க உள் புககு—பாராகிய நிலம முற்றுப் பெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடல தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று,

பார - பாறை மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

சூர் முதல தடிந்த சுடர இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்ற ஒளிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும,

பிறழ்பல்—நிரை யொவ்வாத பல்லினையும்,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், ரு.

† செய்யுளியல், உகக.

‡ "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" என்றார் பரிபாடலிலும்

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,
சுழல் விழிப பசுங் கண—கோபத்தாற் சுழலும் விழியையுடைய பசிய கண்ணி

னூத்த நோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,
கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப் பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடிய பாம்பு தூஙகுகையினாலே பெரிய முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,
பிணா மோட்டு—சருச்சரையையுடைய பெரிய உடலினையும்,
மோடு - வயிறுமாம்.
உரு கெழு செலவின்—கணடாா உட்குதல பொருந்தும் நடை யினையுமுடைய,
அஞசு வரு பேய மகள்—கணடாாககு அச்சநதோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்,
குருதி ஆடிய கூா உகிாக கொடு விரல கண தொட்டு உணட கழி முடைக் கருந் தலை—உதிரததையளைந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடியவிரலாலே கணகளைத தோணடி யுண்ணப்பட்ட மிகக முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,
இனித தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாககாது தொழிற்பெயராக்கிக் கண் தோண்டுதலுணடவென்று கூறுதலுமாம
ஒண தொடித் தடக கையின ஏந்தி—ஒளளிய தொடியினையுடைய பெருமையை யுடைய கையிலே எடுதது,
வெருவர வந்று அடு விறற களம் பாடி—அவுணாககு அசசந்தோன்ற வஞசியாது எதிர்நின்று கொல்கின்ற வெறறிக்களததைப பாடி,
தோள் பெயரா—தோளையசைதது,
நிணம் தின் வாயள்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையளாய்,
வாயள் - வினையெச்சமுற்று
துணங்கை தூஙக—துணங்கைக்கூததாட,
* "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிககத, துடககிய நடையது துணஙகை யாகும்"
கதுப்பு (சஎ) முதலியவறறையுடைய பேய்மகள் (ருக) தலையை (ருஙு) யேந்தி (ருச) வாயளாயப் (ருரு) பாடித (ருடு) தூஙக வென முடிகக
இரு போ உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மககள்வடிவும் விலங்கின்வடிவுமாகிய † இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல,
அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி—ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்சந்தோன்ற மிககுச்சென்று,
என்றதனுன், இறைவன உமையை வதுவைசெய்துகொணடநாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணாச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேணடிககொள்ள அவனும்அதற்குஉடம் பட்டு அது தப்பாதாகிப புணாச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப

---

* "முடக்கிய விருகை பழுபபுடை யொறறத் - துடக்கிய நடையது துணங கை யாகும்" எனவும் பாடம்.

† இரணடு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, முகம் குதிாைமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய சூரபன்மாவினது உடலத்தை. இத னைக் கலித்தொகையில், "வணடூது சாந்தம்" என்னும மருதக்கலியில் "ஈரணிக் கேறறவொடியாப படிவத்துச், சூா" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை யானுணர்க.

அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதாகை யினாலே இறைவன்கூறுகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுஙகிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறுகூறுகி வளாகின்றகாலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்தநிலையை மறநது ஆணடுவந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறுவடிவுமொன்றாய அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூறாலே மணடிச்சென்றதென்று புராணங்கூறிற்று இதனைப்*" பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாடற்பாட்டானுணாக. இவ்வாறன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுளர்.

இனி அவனுடல் அற்று வேறு வேறாம் வகையாலென்றுமாம.

அவுணா நல்வலம அடஙக—அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது " களமடங்க" என்றாற்போலக் கொள்க.

கவிழ் இணா மா முதல் தடிந்த—கீழகோககின பூங்கொத்துக்களையுடைய †மாமரத்தை வெட்டின,

என்றது - அவுணரெல்லாருந தம்முடனே எதிாந்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மநதிரங்கொணடிருந்து சாதித்ததொரு மாவைவெட்டினானென்றவாறு.

மறு இல் கொறறத்து—குற்றமில்லாத வெறறியினையும்,

எய்யா நல்லிசை—ஒருவரானும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழினையுமுடைய,

செவ்வேற சேஎய்—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

எககாலும் போாசெயதலிற செவ்வேலென்றார் செய்யவனென்பது சேயெனவிகாரத்தால் நீணட தென்றுமாம

கடல்கலஙக உள்புக்குச் (௪௫) சூாமுதலுடைய ஒருபேரியாக்கை (௫௭) அறுவேறுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (௫௮) பேய்மகள் (௫௧) துணங்கைதூங்கும்படியாக (௫௬) அசுரர்முதறடிந்த வேலானே (௪௬) பின்னும் அவுணாநல்வலமடஙக (௫௯) மாமுதறடிந்த கொற்றததினையும் (௬௦) நல்லிசையினையுமுடைய சேயெனமுடிக்க.

கணவன்(௬) மாாபினன்(௧௧) சென்னியனுகிய (௪௪) சேயென ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

[சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு,நலமபுரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையும்:]

புலம் பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக் கைவிட்டுத் தங்குந் திருவடி,

---

* பரிபாடல், ௫.

† "உயிாபுகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும், பழவினை புகுந்த பாடகப் போல, முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க, கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு பற்றியுட் புகுந்து பசுங்கடல் கணடு, மாவோடுங் கொன்ற மணிநெடுந் திருவேற் சேவலங் கொடியோன்" என்றார் கல்லாடத்திலும்.

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றா,அது *"தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி" என்பதனானும், பிறருந் திருவடியைக் கூறுமாற்றானு முணர்க.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு—அத் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்களிலும் விரும்பிநிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

செலவு நீ நயந்தனையாயின்—செல்லுஞ்செலவை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

[பலவுடன், னன்னா நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன் நன்னா நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடுபேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை,

செருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங் கொடி—போரைவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயர்ந்த நெடியகொடிக்கருகே,

வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க—நூலால் வரிந்துபுனையப்பட்ட பந்தும் பாவையும் அறுப்பாரின்மையிற் றூங்கியேவிடும்படி,

✝ என்றது பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டுவிளையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்—பொருவாரை இல்லையாக்குகையினாலே எக்காலமும் போர்த்தொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து—திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவினையும்,

மாடம் மலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்—மாடங்களமிக்க ஏனைத்தெருக்களையுமுடைய மதுரையின் மேற்றிசையிடத்தது,

அம் சிறை வண்டின் அரிக் கணம் (எசு)—அழகினையுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகினையுடைய திரள்,

இருஞ் சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த — கரிய சேற்றினையுடைய அகன்றவயலிலே முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியுந் தோன்றமலர்ந்த,

முள் தாள் தாமரைத் துஞ்சி—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டு,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி—விடியற்காலத்தே தேன் நாறுகின்ற நெய்

எற்பட—ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

[கண்போன்ற மலர்ந்த காமர் சுனைமலர், அஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங், குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன்] ''

அஞ்சிறைவண்டி னரிக்கணமென்பது முன்னேகூட்டிற்று.

* திருவாசகம், திருவம்மானை, ௬ "கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன் - தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி - நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த - வாட்டாண்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்"

கண் போல் மலர்ந்த காமர் சுனை மலர் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்—கண்ணையொக்க விரிந்த விருப்பமருவின சுனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்குந் திருப்பரங்குன்றிலே நெஞ்சமர்ந்திருத்தலு முரியன்;

உம்மை - எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை. கூடற்குடவயிற குன்று, வண்டினரிக் கணம் துஞ்சி ஊதி ஒலிக்கும் குன்று.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

அதாஅன்றென அகரமிட்டெழுதுக. இதனை *"அன்றுவரு காலை" என்பதனானும், †"இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி" என்பதனுள் "தோன்றியன் மருங்கின்" என்பதனானு முடிக்க.

உ.—திருச்சீரலைவாய்

வைந்நுதி யென்பது முதல அலைவாய்ச்சேறல (கஉரு) என்னுந்துணையுமொரு தொடர்.

வை நுதி பொருத வடு ஆழ வரி நுதல்—கூர்மையையுடைத்தாகிய தோட்டி வெட்டின வடுவழுந்தின புகரையுடைய மத்தகத்தே,

வைந்நுதி - ஆகுபெயர்

வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடேகிடந்து அசைய,

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின—தாழ்கின்ற மணி மாறியொலிக்கின்ற பக்கத்தினையும்,

கடு நடை—கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்—கூற்றுவனையொத்த பிறரால் தடுத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய,

கால் கிளர்ந்தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு—ஓடுங்கால் காற்றெழுந்தாலொத்த களிற்றை யேறி,

மருங்கு முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை நுதலிலே மாலை பட்டத்தோடே யசைய ஏறியென முடிக்க

ஐ வேறு உருவின் செய் வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண மிகு திருமணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்)செய்யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடியோடேகூடிவிளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகினையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு "தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக் கைவே றுருவே"

மின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற விளக்கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

நகை தாழ்பு துயல்வரூஉம் வகை அமை பொலங் குழை—ஒளி தங்கியசையும் தொழிற்கூறமைந்த பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

சேண விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப—சேய்நிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச் சூழ்ந்து நீங்காத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைச்சால,

மீன் - உரோகிணிமுதலியன, வியாழமும் வெள்ளியுமாம்.

---

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ருக

† ,, ,, ,, ௬௫

தா இல் கொள்கைத் தந் தொழில் முடிமாரா—வருத்தமில்லாத விரதங்களையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

மனன் நேர்பு எழுதரு வாள் நிற முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொற்ப (அகு) இமைப்ப (அஅ) எழுதருமுகனென்க.

முகனென்றது ஆறற்கும் பொது.

[மாயிருண் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப், பலகதிர் விரிந்தன் றொருமுகம்] ஒருமுகம் மா இருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பலகதிர் விரிந்தன்று—ஒருமுகம் பெருமையையுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகமென்று முன்னே கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கினிதாக நடந்து அவர்மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற்கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் தீங்குவாராதபடி நினையாநிற்கும்,

அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர். என்றது-வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரொன்றவாறு

[ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே.] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம உறத் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்—ஒருமுகம் எண்டு வழங்காத வேதங்களினும் நூல்களினுமுள்ள பொருள்களையாராய்ந்து இருடிகளேமுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள்போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிக்கும்,

ஏமம் - இரட்சை கலைநிறைதலிற் றிங்கள் உவமையாயிற்று

[ஒருமுகஞ், செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்,கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே·] ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள் நெஞ்சமொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசுரர் முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது,

சமம் - நடுவுநிலைமை அதனைக் கெடுத்தலாவது - தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்கருதாது தேவர்க்காகத் அசுரரையழித்தல

[ஒருமுகங், குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின, மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே.]

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல நுசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வல்லிபோலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓரறியாமைதோன்றுந் தன்மையுடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளோடு *நகையமர்தலின் அறியாமை கூறினார். காமநுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான், உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென்றாணாக. அது "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்" என்பதனுட் "பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ" என்பதனானுணாக.

விரிந்தன்று (கூஉ), கொடுத்தன்று (கூச), வேட்டன்று (க00), நகையமர்ந்தன்று (க0உ), ஓக்கும் (கூகூ), விளக்கும் (கூஅ) எனபன முற்றுச்சொல

[ஆங்கம, மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலின]

அம் மூவிரு முகனும் — அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்று ஒழுகலின்—அததொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயினறு நடத்துகையினாலே அமமுகங்களுக்குப பொருந்த,

[ஆரந் தாழ்நத வம்பகட்டு மாாபிற, செம்பொறி வாங்கிய மொய்மபிற் சுடாவிடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாஙகு நிமிாதோள்]

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மாாபிற் செம்பொறி வாங்கிய தோள்—பொன்னாற் செய்த ஆரந்தங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையை யுடைய மாாபிற்கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூனறுவரியினையும தனனிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாஙகிய வென்றார், அவ்வரி தோாளவும வந்துகிடந்தமை தோனற, ‡ "வரைய கன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள" எனறாா பிறரும.

மொய்ம்பின் வண புகழ நிறைநது—தம முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ நிறையப்பட்டு,

சுடர் விடுபு வசிந்து வாஙகு தோள்—சுடரையுடைய படைககலஙகளை யெறிந்து பகைவர்மாாபைப் பிளநது அவற்றை வாஙகுந்தோள்,

சுடரையுடைய படைகலஙகளைச் சுடரென்றாா, அஃது ஆகுபெயா

நிமிர் தோள் — பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிருந் தோளெனக

வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டாதலின், செய்வதன றொழிற்கும் செய்விப்பதன் றொழிற்கும் பொது அசுரா முதலியோரை அழிக்குங காலத்துப பனனிருகையினும் படைக்கலமேந்துவ னென்றுணாக, அஃது அறுவேறு வகையினஞ்சுவர மண்டி (ருஅ) எனறதனானுணாக

இனி மொய்மபினையுடைநதாய ஒளிவிட்டு நிறைந்து வளையவேண்டுமிடம் வளைந்து நிமிரவேணடுமிடம நிமிருந தோளென்றுமுரைபபா இதற்குவசிந்தென பதனைத் தொடியொடுதொட்ப (ககச) மணியிரட்டவெனை (ககஈ) யேலே கூட்டுக. வசிந்து பகைவாமாாபைப பிளநதென்க வசிநதென்பதற்குப படைக்கலஙகளாலவடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவற்கு தலிற் பொருநதாது.

---

* நகையமாதல இன்றியமையாமையெனவும் பிரதிவேறுபாடுளது

† திருவாசகம், திருச்சாழல், கூ "தென்பா லுகந்தாடுந தில்லைச்சிற றமபலவன் - பெண்பா லுகந்தான பெரும்பித்தன காணேடீ - பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோா - விணபாலி யோகெயதி வீடுவாகாண சாழலோ."

‡ சீவகசிந்தாமணி, நேமசரியாரிலம்பகம், ருக: "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள - புரைதபு பொன்புரை நாவு முள்ளுடைத் - தருவரைத் தோள்களு மமரர் கோன்களிற் - றுருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே"

இனி அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றினியல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருகை யென்க

[விண்செலன் மரபினையர்க் கேந்திய தொருகை] ஒருகை விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது—ஒருகை எக்காலமும் ஆகாயத்தே இயங்குதன் முறைமையினையுடைய தெய்வவிருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது,

[உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை] ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது—ஏந்தியகைக்கு இணைந்தகை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது - ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பலவுயிரும் பொறுத்தலாற்றாவென்று கருதித் தமதருளினாற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக்கின்ற முனிவரைப் பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்ததாயிற்று இதனானே இக்கை மாயிருண்ஞால மறுவின்றி விளங்கப் பலகதிர்விரிந்த முகத்திற்கேற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று. இது * "நிலமிசை வாழ்நர லமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருள" என்ற புறப்பாட்டானுணர்க. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச் செய்தலின், ஏனைக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது

[நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை, யங்குசங் கடாவ வொருகை] ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசைஇயது—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தாநிற்க மற்றைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைத்தாகிய துடையின்மேலே கிடந்தது,

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயல்பென்று கூறினார் தன்னை வழிபடுவாரிடத்து வருங்கால யானைமேல்வந்து அருள்செய்தல் இயல்பாகலின், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க

இருகை ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப—இரண்டு கைகள் வியப்பையும் கருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும் வலமாகச் சுழற்ற,

* புறநானூறு, சங — "நிலமிசை வாழ்நர லமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு, மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைச், கூருகிர்ப் பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க, வரையா வீகை யுரவோன் மருக, நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற், றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற், கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான், கைவண் டோன்ற லைய முடையே, னாபுனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம், பார்ப்பார் நோவன செய்யார் மற்றிது, நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி, நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு, நீபிழைத் தாயபோ னனிநா ணினையே, தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல், விக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக், காண்டகு மொய்ம்பக் காட்டினை யாகலின், யானே பிழைத்தனெ னென் சிறக்கநின் னாயுண், மிக்கு வருநீர்க் காவிரி, யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே"

திணை - வாகை. துறை - அரசவாகை சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும், தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப்பொருவுழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக் கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல் கண்ணனார்.

இதனானே, அசுராவந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவரையோட்டுதற்கு இவற்றைச் சுழற்றுதலில் வேள்வியோர்க்கு முகத்திற்கு இக்கைகள் ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய—முனிவர்க்குத் தத்துவங்களைக்கூறி உரையிறந்தபொருளை யுணர்த்துங் காலத்து ஒருகை மார்போடே விளங்காநிற்க, ஒருகை மார்பின் மாலை தாழ்ந்ததனோடே சேர்ந்து அழகுபெற,

இறைவன் மோனமுத்திரையத்தனையத் தானேயிருந்து காட்ட ஊமைத்தச்சும் புல நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்தமயமானவொளி மாணுக்கர்க்கு நிறைதலின், அதற்குரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று "தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய பொழுதே யானவனாயினேன்" என்பதனானுணர்க.

இக்கைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

[ஒருகை, கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை, பாடின் படுமணி யிரட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்பக் கீழ்வீழ் ஒருகை பாடு இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலேசுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரைகொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த மற்றைக்கை ஓசையினிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை மாறியொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேள்வி வேட்கின்ற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணர்க.

ஒருகை நீனிற விசும்பின் மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட—ஒருகை நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்கமழையைப்பெய்வியாநிற்க, ஒருகை தெய்வமகளிர்க்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

என்றது வள்ளியொடு நகையமர்ந்தமுகம் உலகிற்கு இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்துவித்ததாகலின், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை, ஒருகை இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற் பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்றென்றவாறு.

ஆங்கு அப் பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி—அப்படியே அந்தப்பன்னிரண்டுகையும் முகத்தின் பகுதியிலேபடும்படி தொழில்செய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓர்க்கும் (௯௬) ஒருமுகம் விளக்கும் (௯௮) ஒருமுகம் வேட்டன்று (௧௦௦) ஒருமுகம் அமர்ந்தன்று (௧௦௨) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (௯௨) ஒருமுகம் கொடுத்தன்று (௯௪) அம்மூவிருமுகனும் அத்தொழில்களிடத்துச்செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்றுநடத்துகையினாலே (௧௦௩) அம்முகங்களுக்குப்பொருந்தத் தோள்களில் (௧௦௬) இருகை (௧௧௦) திரிப்ப (௧௧௧) ஒருகை விளங்க (௧௧௨) ஒருகை பொலிய (௧௧௩) ஒருகை கொட்ப (௧௧௪) ஒருகை யிரட்ட (௧௧௫) ஒருகை பொழிய (௧௧௬) ஒருகை சூட்ட (௧௧௭) ஒருகை ஐயாக்கேந்தியது (௧௦௭) ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது (௧௦௮) ஒருகை கடாவ (௧௧௦) ஒருகை அசைந்தது (௧௦௯) அப்படியே பன்னிருகையும் முகத்தின்பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்தென இச்சொன்முடிபுக்கேற்பக் கைகளையும் முகங்களையும் மாட்டாக்முடிக்க. திரிப்பவென்பதுமுதலிய நிகழ்கால்ச் செயவெனெச்சங்கள் ஏந்தியது சேர்த்தியதென முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தன.

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க—ஆகாயத்தனது துந்துமி யொலிப்ப,

திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக்கொலிப்ப,

வால் வளை ஞரல—வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

உரம் தலைக் கொண்ட உரும் இடி முரசமொடு—வலியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசுடனே,

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி அகவ—பலபீலியையுடைய மயில் அவனுணை யினாலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒலியாநிற்க,

பொறி - ஆகுபெயர்.

விசும்பு ஆறாக—ஆகாயமே வழியாக

விரை செலல் முன்னி—விரைந்த செலவினை மேற்கொண்டு,

[உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்] ஓங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச் சீர்—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள்புகழ்ந்த உயருஞ்சீரினையுடைய புகழினையுடைய,

அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பு—திருச்சீரலைவாயென்னும் திருப்பதி யேற எழுந்தருளுதலும் அவற்கு நிலைபெற்ற குணம்,

குன்றமர்ந்துறைதலுமுரியன், அதுவனறி (எஎ) வேழமேல்கொண்டு (அஉ) இயற்றிக (கக அ) கறங்க (கக௩) இசைபப ஞரல (க௨௦) அகவ (க௨௨) முன்னி(க௨௩) அலைவாய்ச்சேறலும நிலைஇய பண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று— அதுவன்றி,

௩.—திருவாவினன்குடி.

சீரைதைஇய வென்பதுமுதல முனிவர்முற்புக (க௩எ) வென்னுந்துணையுமொருதொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர்—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடையினையுடையர்,

இதற்குக் கற்றோய்த்தன்முதலியன செய்த உடுக்கையென்பாருமுளர்.

சீரொடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியினர்—அழகோடு வடிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினையொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையர்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழுக்கறவிளங் கும் வடிவினையுடையர்,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்—கிருட்டிணாசினம் போர்த்த விரதங்களாலவிட்ட பட்டினியால் தசைகெடு கின்ற மார்பினெலும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினையுடையர்,

தைஇய மார்பென்க.

நன் பகல் பல உடன் கழிந்த உண்டியர்—எப்பொருளுநுகர்தற்கு நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையர்,

இது மாதோபவாசங் கூறிற்று

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்—மாறுபாட்டோடே நெடுங்கால நிற்கும் செற்றத்தினையும் போக்கிய மனத்தினையுடையர்,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

[யாவதுங், கற்றோ ரறியா வறிவினர்] கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர்—பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்—பலவற்றையுங் கற்றோர்க்குத்தாம் எல்லையாகிய தலைமையையுடையர்,

என்றது - கலவியைக் கரைகண்டா ரென்றவாறு.

காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்த காட்சியர்—ஆசையோடே கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவினையுடையர்,

கோபத்தின்பின் ஞகைச் சிறிதுபொழுதுநிற்பது சினம்

இடும்பையாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்தம் உளவேனும் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மேவர—திருவுள்ளம் பொருந்துதல் வர,

துனி இல் காட்சி முனிவர் முற்புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்லாத நல்லஅறிவினையுடைய முனிவர் முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினா உருவினர் யாக்கையா உண்டியர் மனத்தினர் அறிவினர் தலைமையர் காட்சியா இயல்பினராகிய முனிவா மேவர முற்புகவெனமுடிக்க.

புகைமுகந்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலா (கசஉ) என்னுந்துணையும் பாடுவாரைக் கூறிற்று

புகை முகந்தன்ன மாசு இல் தூ உடை—புகையை முகந்தாலொத்த தெய்வத் தன்மையால் அழுக்கேறாத தூய உடையினையும்,

முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து—முகைவாய்நெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் றகையென்றா, மாலையை, ஆகுபெயர்.

செவி நோபு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ் நவின்ற—எஃகுசெவியாலே சுருதியையளந்து நரம்பைககட்டின சுற்றுதலுறும் வாரககட்டினையுடைய நன்றாகிய யாழினிசையிலே பயின்ற,

நயன் உடை நெஞ்சின் மென்மொழி மேவலர் இன் நரம்பு உளர—ஈரமுடைய நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வார்த்தைசொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவர் இனியநரம்பை வாசிக்க,

நவின்ற நயனென்க

நோயின்றென்பது முதல் மகளிா (கசஎ) என்னுநதுணையும் பாடுமகளிரைக கூறிற்று.

நோய் இன்று இயன்ற யாககையா—மககளுககுரியநோய் இல்லையாக நிருமிதத உடம்பினையுடையராய்,

மாவின் அவிா தளிா புரையும் மேனியா—மாவினது விளஙகுகின்ற தளிரையொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

அவிாதொறும் பொன் உரை கடுககும திதலையா—விளங்குந்தோறும பொன்னுரை விளங்கினறபோலுந் தேமலினையுடையராய,

இன் நகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அலகுல் மாசு இல் மகளிரொடு—கட்கினிய ஒளியினையுடைய பதினெணகோவையாகிய மேகலையணிந்த தாழவேண்டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேண்டியவிடம் உயா்ந்த அல்குலையுடைய குற்றமில்லாத கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளஙக—குற்றமின்றாய் விளஙகாநிற்க,

உடையினையும (கஙஅ) ஆகததினையுமுடைய (கஙக) மென்மொழிமேவலர் (கசஉ) யாககை (கசங) முதலியவற்றையுடையராய், மாசிலலாத மகளிரோடே மறுவின்றிவிளங்க (கசஎ) இன்னரம்புளர (கசஉ) வெனமுடிகக.

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூமபுடை வால் எயிறறு—நஞ்சுடனே உறைக்குஞ்சேர்ந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றினஞ்சு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின், நஞ்சேறடென்றா எயிறு. காளி, காளாத்திரி, யமன, யமதூதியென நான்காம்

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடுந் திறல்—நெருப்பென்னும்படி நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும் கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

பாமபு படப் புடைக்கும்—பாம்பு படும்படி அடிக்கும்,

பல் வரிக் கொடுஞ் சிறைப் புள் அணி நீள்கொடிச் செல்வனும்—பல வரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய திருமாலும்,

[வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பலர்புகழ திணிதோ, ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

வலவயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன்—வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்றினை வெற்றிக்கொடியாக எடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன்—இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்குஞ் செல்வன்,

பலர் புகழ திணி தோள்—பலரும் புகழ்கின்ற திக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன்—இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருக்கிய முரண மிகு செல்வனும்—முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு மிக்க செல்வனும்,

நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து—நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,

என்றது ஆயிரங்கண் ணென்றவாறு.

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து — நூறென்னு மெண்ணுகிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததனாற்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற வெற்றியினையும்,

[ஈரிரண் டேந்திய மருப்பின்] ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின்—தலைகள் ஏந்தியிருக்கின்ற நான்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை—அழகினையுடைய நடையினையும்,

தாழ் பெருந் *தடக் கை—நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையினையுமுடைய,

உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக் கிளர் செல்வனும்—எல்லாரும் உயர்த்துச் சொல்லப் படுகின்ற யானையின் கழுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இந்திரனும்,

உயர்ந்த உயாத்தவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (கடுரு), கொற்றத்தினையுமுடைய (கடுசு) செல்வனென்க.

மருப்பு (கடுஎ) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கை—நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (கடுக) என முன்னேகூட்டித் திருமாலுக்கடையாக்குக.

---

* "தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், உகு - வது சூத்திரம்.

நாற்பெருந்தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னு மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது - பிள்ளையாஃ அயனைச்சபித்தலின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத தவிரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தறறொழிலும் இன்றாமாகலின், மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களைபபெறறுத் தலைவராகவென்றார்

[ஏமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லூழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி.]

ஞாலந்தன்னில் தோன்றி ஏமுறு நான்முக ஒருவற சுட்டி—பிள்ளையார் சபித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நானகுமுகத்தையுடைய அயனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிகடோறும தன்படைததற்றொழிலில் வருததமிலலாத ஒருவன் (கசுரு)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணைததநத அழிவிலலாத ஊழிககாலததை யுடைய அயனுமாம்

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது பிள்ளையாா அசுரரையழித்துத் தேவரைக் காத்ததறகு இந்திரன் மகள் தெய்வயானையாரை அவாகளுக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையாா தங் கையில் வேலைநோக்கி, "நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்" என்ன, அருகிருந்தஅயன் "இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வநததன்றோ" என்றாக, நங் கையில் வேலுக்கு நீகொடுப்பதொரு சத்தியுண்டோவென்று கோபித்து, "இங்ஙனங கூறிய நீ மணணிடைச்செல்வாய்" என்ற சாபத்தை.

காணவர—அழகு தோன்ற

பகலில தோன்றும் இகல இல் காட்சி—ஒருபொருள பலவாமாறு பகுததுககாண்டறகண வேறுபடத தோன்றும தமமுள் மாறுபாடிலலாத அறிவினையுடைய,

நால் வேறு இயறகைப பதினொரு மூவரோடு—நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பததுமூவரும,

என்றது: ஆதித்தன், உருத்திரன, வசு, மருததுவனென்னும ஒரோவோர்பொருள்கள் பலவாகப பகுககுங்காற் பன்னிருவா பதினொருவா எணமா இருவராகப பகுக்க நான்குகூறாய் முபபத்துமூவராயினொன்றவாறு பதினொருவராகிய மூவரென்க. அவா ஆதித்தா பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும, வசுககள் எணமரும், மருததுவா இருவருமாம. ஓடு - எணணொடு.

ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்—பதினெணவகையாகிய உயர்ந் தநிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது - பதினெணகணங்களை. அவா தேவரும, அசுரரும், தைததியரும், கருடரும், கின்னரரும, கிம்புருடரும, இயககரும், விஞ்சையரும, இராககதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும, பைசாசகணமும, தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோரும் எனவிவர். இவர்க்குப் பிறவாறுமுரைப்பர். பெறீஇயர் - தொழிற்பெயர்.

மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்—உடுக்கள் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினுலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர்—மீன்களுலாவுகின்றவிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினையுடையராய்,

வளி இடைத் தீ எழுந்தன்ன திறலினா—காற்றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய,

தீப் பட உரும் இடித்தன்ன குரலினா—நெருப்புபபிறக்க உருமேறு இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வினையெச்சமுற்று

[விழுமிய, வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா·] தம விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருங்கிற் கொண்மா—தம்முடைய சீரிய படைத்தல்காத்தல் அழித்தலென்னுநதொழில்களைப பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்டிநின்று பெறுங்கூற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

அந்தரக் கொட்பினர்—ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண·—] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கற்பினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

[சின்னாள், ஆவினனகுடி யசைதலும உரியன்] ஆவினன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன்—ஆவினனகுடியென்னுமவூரிலே சிலநாள் இருததலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராகவேண்டி (கசுஉ) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின நான்முகவொருவனைக்கருதி (கசுடு) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (கசுக) புள்ளணி நீள்கொடிச்செல்வனும் (கடுக), மூரணமிகு செல்வனும் (கடுச), யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (கடுகூ), முப்பத்துமூவரும் (கசுஎ), பதினெண்கணங்களும் (கசுஅ) தோன்றலர் (கசுகூ) செலவினர் (கஎ0) திறலினா (கஎக) குரலினா (கஎஉ) கொட்பினராய் உடன்வந்து (கஎச) தம் விழுமிய (கஎஉ) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (கஎங) மென்மொழிமேவலா இன்னரம்புளர (கசஉ) முனிவா (கருஎ) மேவர(கருசு) முற்புகக் (கருஎ) காணத் (கஎச) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர (கசுடு) அசைதலுமுரியனென முடிக்க.

கந்தருவர் - பாட்டான் முனிவுதீாப்பார் முனிவா தம்மை மறுமைபற்றி முன்னேசென்றுரா.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடியென்று பெயர்பெற்றதென்றுமாம். அது "நல்லம்பா நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லந் தொறுமூன்றெரியுடைதது - நல்லரவப் - பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின - ஞட்டுடைத்து நலல தமிழ்" என்று ஔவையார் கூறியதனுனாக *சித்தனென்பது பிள்ளையாருககுத் திருநாமம.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

ச.—திருவேரகம்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல்

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆறுகிய நன்மைபொருந்திய இலக்கணத்தில் வழுவாமல்,

வழாமல், வழுவாமலெனத் திரிக்க.

இருவர்ச் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயுந் தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தையும் உலகத்தார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழைய குடியிற்பிறந்த இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

குடி - *குண்டினர், காசிபர் என்றாற்போல்வன

[அறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண், டாறினிற் கழிப்பிய] அறுநான்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லிளமை ஆறினிற் கழிப்பிய — இருபத்துநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லிளமையை வேதங்கூறியநெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

பிரமசரியங்காத்த அந்தணர்.

அறன் நவில் கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதுங் கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செலவத்து—நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய †மூன்றுவகையைக கருதின ஆகவனீயம் தக்கிணாக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் மூன்றுதீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்புமாகிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நுவல—தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக் கூற,

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண—மூன்றுறகொணடு முப்புரியாகுதலின், ஒன்பதாகியநூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணுநூலையும்,

ஞாணினையும் (கஅரு) கொள்கையினையும் (கஅ௦)செலவத்தினையுமுடைய(கஅக) இருபிறப்பாளரென்க.

புலராக் காழகம் புலர உடீஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங்கம உடம்பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது - ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையினையுடையராய்த் தன்னைத்துதித்து,

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக கேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறையவுச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது "நமக்குமாராய" என்பதாம்.

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி—நாப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

---

* குண்டலரென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து வழங்குவனவற்றிற்கு வேறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

விரை உறு நறு மலர் ஏந்தி—மணமிக்க நறியபூவை எடுத்து,

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகமென்கி ,ன்றவூரிலே இருத்தலுமுரியன்;

இருபிறப்பாளர் (கஅ௨) புலரவுடீஇத் (கஅ௪) தற்புகழ்ந்து (கஅ௫) நறுமலரேந் திக் (கஅஅ) கூப்பியகையராய் (கஅ௫) நவிலப்பாடிப் (கஅ௬) பொழுதறிந்து நுவல (கஅ௨) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத் தொருதிருப்பதி

அதா அன்று—அதுவன்றி,

௫—குன்றுதோறாடல்.

பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவறறினும் பசுததிருத்தலிற். பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. பச்சிலை யென்றது சினைவினைமுதன்மேலேறறிப் பைங்கொடியென்றூர்

நறைக்காய—நறுநாறறதனையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்

இடைஇடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான,

அம் பொதிப் புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய தக்கோலமெ ன்னும் முதலின்காய,

அது புட்டில்போறலிற் புட்டிலென்றூா

விரைஇ—கலந்து,

குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுடனே,

வெண் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளியையும் கட்டின் கணணி யையுடையனாய்,

நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளா மாாபின்—நறிய சந்தனதனதைப்பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய வேலன் (கக௦),

வேலன் பைங்கொடியாலே (கக௦) புட்டில்விரைஇ (ககக) நறைக்காய்இடை யிடுபு (கக௦) குளவியொடு (ககக) கூதாளத்தையுங் கட்டிய கண்ணியனாய் (கக௨),

கண்ணியன் - வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

கொடுந் தொழில் வல் விற கொலைஇய கானவா—கொடிய தொழிலையுடைய வலியவில்லாற் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

"குலைஇய" என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவளைத்தகானவரென்க எனவே கோ றல் பெற்றாம.

நீடு அமை விளைந்த தேக் கள் தேறல்—நெடுகின மூங்கிலிலே யிருந்து முற்றின தேனாற்செய்த கட்டெளிவை,

குன்றகச் சிறு குடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறியவூரிலே இருக்கி ன்ற சுற்றத்தோடே உண்டுமகிழ்ந்து,

தொண்டகச் சிறு பறைக் குரவை அயா—அந்நிலத்துக்குரிய தொண்டகமாகிய சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட,

கானவர் (ககச) தேறலைமகிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

[விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி:]

விரல் உளாப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங் கான் கண்ணி—விரலதலைப்பாலே வலிய வலர்த்தவலாந்த பூவாகலின் வேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய தலையிற் சூடும் மாலையினையும்,

குண்டு சுனை பூத்தவணடு படு கணணி—அதுதான் ஆழ்ந்த சுனையிற்பூத்த பூவாற் செய்த வண்டுவீழ்கின்ற கணணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பறறிச் செயபபடு பொருண்மேல் நின்றது. காாக் குணடுசுனை யென்று பாடமாயின, கரிய ஆழ்ந்த சுனையென்க.

இணைதத கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையுமு,

அணைதத கூந்தல்—சோததின கூந்தலினையும்,

முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிநத கஞசஙகுல்லையினையும்,

இலை உடை நறும பூ—இலையையுடைய நறிய பூஙகொத்துக்களையும்,

செங் கால் மராஅத்த வால் இணா இடை இடுபு சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெருந் தண் மாத் தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனையுண்ணும்படி தொடுதத பெரிய குளிர்ந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலிணா இடையிட்டுத தொடுதத தழை யென்க.

[திருந்துகா ழல்கு றிளைப்ப வுடீஇ:] காழ் திருந்து அல்குல் திளைபபு உடீஇ—வடங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தேஅசையுமபடி உடுத்து,

அல் குற்றிளைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

[மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு:]

மயில் கண்டுஅன்ன மகளிரொடு—சாயலுடைமையான் மயிலைக கண்டாறபோன்ற மகளிரொடு,

மடநடை மகளிா—மடப்பம்பொருநதிய ஒழுக்கததினையுமுடைய மகளிா,

தழையை யுடுத்து மயில்கணடன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும வினையெச்சம அன்னவென்னும் பெயரெச்சமாகிய உவமவுருபோடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையுங் சோத்தின கூந்தலினையும, மடநடையினையுமுடைய மகளிரென்க.

இம் மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிா

செய்யன் — சிவந்தவன்,

சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச செயலைத் தண் தளிர் துயல்வரும் காதினன்—சிவந்த ஆடையுடுததுச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற குளிர்ந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக கண்ணியன்—கசசைக் கட்டிக் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குறும் பல்லியத்தன்—குழலை யூதிக கொம்பைக் குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

தகரன் மஞ்ஞையன் புகா இல் சேவலங்கொடியன — கிடாயைப் பின்னிட்டு மயிலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயர்த்து,

நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பிள்ளையுருவிராது நெடுகவளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன—தோளிலே தொடியையணிந்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு—நரம்பு ஆரவாரித்தாலொத்த இனிய மிடற்றொலியுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவர்கள் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிர்

[குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன், மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்:]

மருங்கிற் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட—இடையிலே இறுகக்கட்டிய உதரபந்தத்தின்மேலே உடுப்பதாக வுட்கொண்ட,

நிலன் நோபு நறுந் தண் சாயல் துகிலினன் — நாலவிட்டமையால் நிலத்தைப் பொருந்தி நறிய குளிர்ந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலையுடுத்து,

[முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து]

மென்றோட் பல பிணை இயல—மெல்லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான்பிணைபோலும் மகளிர் குரவையாடி அசைய,

இவர்கள் மெய்தீண்டி விளையாடுதற்குரிய மகளிர்

முழவு உறழ தடக்கையின் தழீஇ ஏந்தித் தலைத் தந்து—தன்னுடைய முழவையொத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவர்கள்கையினைத் தழீஇ எடுத்துக்கொண்டு முதற்கைகொடுத்து,

[குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே] குன்றுதோறு ஆடலும் தன் நின்ற பண்பு—மலைகடோறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன வினையெச்சவினைக் குறிப்பு முற்று; *"முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், செய்தெனெச்சப்பொருளையுணர்த்தின

கானவர் (௧௯௪) குரவையயர (௧௯௭), அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிணை (௨௧௬) குரவையாடியசைய (௨௧௭), அதனைப்பொருதே செய்யன் (௨௦௬) வேலன் (௧௯௦) தொடுத்த கண்ணியைசூடி (௧௯௨) உடுத்துப் (௨௦௬) பொருந்திக் (௨௦௭) கட்டி அணிந்து சூடி (௨௦௮) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப (௨௦௧) பினனிட்டு ஏறி (௨௧௦) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (௨௧௧) துகிலையுடுத்துத் (௨௧௪) தொகுதியுடனே (௨௧௨) மகளிரோடே (௨௦௫) மலைகடோறுஞ்சென்று (௨௧௭) தழீஇ (௨௧௬) ஏந்தித் (௨௧௫) தலைதந்து (௨௧௬) ஆடலும் நின்றதனபண்பென வினைமுடிக்க

"குரவை யெனபது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் வென்றியு, மெய்தக் கூறு மியலபிற் றாகும்" எனவரும்.

அதா அன்று—அதுவன்றி,

௬.—பழமுதிர்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து—சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோடே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்வி டத்தே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட தலைமைபொருந்தின விழாவின்கண்ணும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும் — தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன்மனம் பொருந்துதல்வருகின்ற இடத்தினும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயா களனும்.—படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடு களத்தினும்,

பிள்ளையாரவேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென் றார்; இது*"வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்" எனப் புறத்திற்குங் கூறியது.

காடும் காவும் கவின் பெறு துருததியும் —காட்டினும் பொழிலினும் அழகுபெ றுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

யாறும் குளனும் — ஆறுகளினுங குளஙகளினும்,

வேறு பல் வைபபும் — முற்கூறிய ஊாகளன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்க ளினும்,

சதுக்கமும் — நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும் — முச்சந்தியினும் ஐஞ்சநதியினும,

புதுப பூங் கடமபும்—புதிய பூக்களையுடைய கடமபினும்,

மன்றமும்—ஊாகருநடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

பொதியிலும்—அம்பலததினும்,

கந்து உடை நிலையினும—ஆதீண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

[மாண்டலைக கொடியொடு மண்ணி யமைவர†] மாண் தலைக் கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (உசச) அமைவர மணணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினை யுடையகோழிக்கொடியோடே உருகெழுவியனகரை அமைவரப்பண்ணி,

ஒடு - வேறுவினை யொடு.

இனி ஆண்டலைக்கொடியென்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகரா மற் றலை ஆணமகன்றலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி—நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி,

ஐது உரைத்து—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றும லுச்சரித்து,

குடந்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

வணக்கம்பட்டென்றும் உரைப்பர், குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம்.

கொழு மலர் சிதறி—அழகிய மலர்களைத் தூவி,

முரண கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடீஇ—தமமிற் பகைத்தல் கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டறுவையை உள்ளொன்றும் புறம்பொன்றுமாக வுடுத்து,

---

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, புறத்திணையியல், ரு

† இதன்பின்னே, குடநதமாவது - "நால்விரன் முடக்கிப பெருவிர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்" என்று ஓர் பிரதியிலுள்ளது.

சொநூல் யாத்து—சிவந்தநூலைக் கையிலே காப்புககட்டி,
நூலொழுக்கி எல்லைபபடுத தென்றுமாம்.
வெண் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,
மத வலி நிலைஇய மாத தாள் கொழு விடை—மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிடாயினது,
குருதியொடு விரைஇய தூ வெள் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,
சில் பலிச செய்து—சிறுபலியாக இட்டு,
பல பிரபபு இரீஇ—பலபிரபபும வைதது,
இனிப பிரப்புக்கூடையெனபாருமுளா
சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளிதது—சிறிய பசுமஞ்சளோடே நறிய சந்தனமுதலியவறறையுந் தெளிதது,
இனிச சிறுபசுமஞ்சள மஞ்சளில ஒரு சாதிவிசேடமுமாம். விரை - ஆகுபெயர்.
[பெருநதண கணவீர நறுந்தண் மாலை துணையற வறுத்துத தூஙக நாறறி·]
பெருந் தண கணவீர மாலை—பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரிமாலையையும்,
நறுந் தண மாலை — ஒழிந்த நறிய குளிாநத மாலைகளையும்,
அறுத்து — தலையொக்க அறுதது,
துணை அறத் தூஙக நாறறி — தமககு ஒபபிலலாதபடி அசையத்தூக்கி,
இனித தமமில் இணையொதத அறுபபாக அறுததென்றுமாம்.
கரி மலைச சிலம்பில் நல் நகர் வாழத்தி — செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்லவாகளைப பசியும் பிணியும் பகையும நீங்குகவென்று வாழ்த்தி,
நகர் - பிள்ளையாா கோயிலென்றுமாம
நறும் புகை எடுதது — நறிய தூபங்கொடுதது,
குறிஞ்சி பாடி — அந்நிலத்திற்கடைத்த குறிஞ்சிபபணணைப பாடி,
இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறஙக — முழங்குகின்ற ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியஙகளும் ஒலியாநிறக,
உருவப பல பூத தூஉய் வெரு வரக குருதிச் செந் திணை பரப்பி—சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையுந் தூவி அச்சம்வருமபடி உதிரமளைந்த சிவந்த திணையினையும் பரப்பி,
குறமகள் முருகு இயம் நிறுதது முரணினா உட்க முருகு ஆற்றுப்படுத்த உருகெழு வியன் நகா—குறசசாதியாகிய மகள முருகனுவக்கும் வாசசியங்களை வாசிக்கப்பணணித் தெய்வமின்றென்பாா அஞ்சும்படியாகப பிள்ளையார்வரும்படி வழிப்படுத்தின் அச்சம்பொருநதின அகற்சியையுடைய நகரின்கண்ணே,
"வேலன் வெறியாட் டயாநத" என்புழிச சிறுபான்மை யேனையோரும் ஆடுவாரென்றலிற், குறமகள் வெறியாட்டுக கூறினாா
குறமகள (உசஉ) மணணி(உஉஎ)அபபி உரைத்துப்(உஉஅ)பட்டுச சிதறி உட இபாத்துச், சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாறறி வாழ்த்தி எடுத்துப பாடிக் கறஙகாநிற்கத் தூஉய்ப பரபபி நிறுத்து ஆறறுபபடுதத நகரென வினைமுடிக்க.
சாந்திசெய்ய ஆறறுபபடுததாள்.

தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி — அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப அதற்கேற் பனவற்றைப் பாடி,

[பலவுடன்,கோடுவாய வைதது.] கோடு பல உடன் வாய் வைத்து—கொம்புகள் பலவற்றையுஞ் சேரவூதி,

கொடு மணி இயக்கி—கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து,

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய *பிணிமுக மென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பிணிமுகம-மயிலுமாம்

வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட—கா[illegible]ங்களை விரும்புவோர் தாங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினாற்போலப் பெற்றுநின்று வழிபட,

நகரிலே (உசச) பாடி வைத்து இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன (கஅகூ) என்க.

விழவின்கண்ணும் (உஉ0) நிலையினகண்ணும (உஉக) கந்துடைநிலையின்கண்ணும் (உஉகூ) உறைதலுமுரியன (கஅகூ) எனக.

ஆண்டாண்டுறைதலும்—களனும (உஉஉ)காடுமே காவும துருத்தியுமயாறும் குளனும வைப்பும் சதுக்கமுஞ் சந்தியும கடம்பும மன்றமும பொதியிலுமாகிய அவவவ் விடங்களிலே உறைதலுமுரியனெனக.

அறிந்தவாறே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன,

ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக — யான முற்கூறிய அவவவவிடங்களிலேயாயினுமாக பிறவிடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை-ஐயவும்மை

[காணட்க,முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேததி] முந்து நீ கண்டுழிக் காண்தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி — முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தகநிருக்கும்படி முகம்விரும்பித் துதித்து,

முகனமர்ந்தென்றார், அவன தெய்வத்தன்மையைக கண்டபொழுது அச்சம்பிறவாது நிற்கவேண்டுமென்றற்கு

கை தொழூஉப் பரவி—முன்னாக கையைத் தலைமேலேவைத்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி—பின்னாத திருவடி தலையிலேயுறும்படி தண்டனிட்டு,

நெடும் பெருஞ் சிமயத்து † நீலப் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமவானுச்சியிற் றருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,

நீலமென்றார், அதினின்ற நீலநிறத்தையுடைய தருப்பையை அஃது ஆகுபெயர், என்றது சரவணப்பொய்கையென்றவாறு.

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப — விசும்பும வளியும தீயும் நீரும நிலனுமாகிய ஐவருள் தீத தனனங்கையிலே ஏற்ப,

சதாசிவனும மயேசுரனும உருத்திரனும அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின், ஐவரெனறார்; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன றெய்வமாகிய தீயை

* பிணிமுகம் - முருகற்குரிய யானையென்பதை, "பாயிரும் பனிக்கடல்"என்னும் பரிபாடலிற் "சேயயாபிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" என்பதனுரையானுணர்க.

† "நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை" என்றார் பரிபாடலிலும்.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது· இறைவனிடத்தினின்றும் இந்திரன்வாங்கிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாகாமையின் இறைவன்கூறிய முத்தீககுண்டத் திட்டதனைக் கூறிற்று.

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ — அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது: அஙஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச சததிருறைநத கருபபத்தை முனிவரெழுவரும் வாங்கித தம்மனைவியாககுக கொடுபப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச்சூன்முதிர்ந்து, சரவணபபொயகையிற் பதுமபபாயலிலே பெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று

ஏற்கையினாலே அறுவராற பைஞ்சுனையிலே பயககபபட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற * "பாயிரும் பனிககடல்"என்னும பாட்டானுணாக.

ஆல் கெழு கடவுட் புதலவ — கல்லாலின் கீழிருநத கடவுளினுடைய புதல்வ,

கடவுளரென உயர்திணையாய் நில்லாது கடவுளென்பது தெயவமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயாதிணையாய் நிற்றலின், அஃறிணைப்பாற்பட்டு †"உணரக்கூறிய" என்னும் புறனடையான் முடிநதது

மால் வரை மலை மகள் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையரையன் மகளுடைய மகனே,

வரை - மூஙகிலுமாம

மாறறோர் கூற்றே — பகைவாககுக் கூற்றுவனே,

[வெற்றி வெலபோாக கொறறவை சிறுவ]

வெறறிக் கொறறவை சிறுவ — வெறறியை உலகததிறகுக கொடுககும் வனதுர்க்கையினுடைய புதலவ,

வெல போாக கொறறவை — தான் வெல்லும்போரைச செயயுங கொற்றவை,

என்றது மகிடனைச செறறதனை

இழை அணி சிறபபிற பழையோள் குழவி— பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுகாளுடைய குழவி,

காடு கிழாளெனபது இககாலததுக் காடுகாளென மருவிறறு. அவளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியெனறா

[வானோா வணஙகுவிற றானைத தலைவ]

வானோா தானைத தலைவ—தேவாகள் படைத்தலைவ,

என்றது தேவசேனாபதி எனறதாம்

வணஙகு வில—வளையுமவில்லையும,

விலலையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

மாலை மாாப—இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மாாப,

நூல அறி புலவ—எலலா நூலகளையும் அறியும் புலவ,

புலவன-அறிவுடையவன.

செருவில் ஒருவ—போாததொழிலில ஒருவனாகி நிற்பாய,

பொரு விறல் மளள—பொருகினற வெற்றியினையுடைய மளள,

மள்ளன-இளமைபபகுதித திருநாமததோன்.

அந்தணா வெறுககை—அந்தணருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

---

* பரிபாடல், ௫. ௬.

† தொல்காபபியம், எழுத்ததிகாரம, புள்ளிமயஙகியல, ௧௧௦.

அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொறகளினீட்டமாயிருப்பாய்,

மங்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிநாச்சியாருமாகிய மகளிர்க்குக் கணவ,

மைந்தர் ஏறே—வீரர்களிடட்டமே,

வேல் கெழு தடக் கைச் சால் பெருஞ் செல்வ—வேலபொருந்தின பெருமையையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது: வேல வெற்றியாறபெறற அசசெல்வத்தை

[குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து, விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக கிழவ]

குன்றம் கொன்ற குன்றாக கொற்றததுக கிழவ—குருகாற பெயாபெற்ற மலையைப்பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,

விண் பொரு நெடு வரைக் குறிஞ்சிக கிழவ—தேவருலகைத தீண்டும நெடிய வரைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலததுககு உரிமையுடையாய,

அதற்குரியனுதல் * "சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும" எனபதனுனுணாக.

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளாாககு ஏற்றினதன்மையை உடையவனே,

என்றது. கலவிமதத்தையுடைய யானைபோலவாரககுச சிஙகவேறு போல்வாயென்றதாம்.

[அரும்பெறன் மரபிற பெரும்பெயா முருக] பெறல அரு மரபின் பெரும பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறலரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளையுடைய முருக,

பெயர் - பொருள். † "பெற்ற பெரும்பெயா பலகைை யிரீஇய" எனவும, "சொற்பெயர் நாட்டம்" எனவும்வரும் பெரும்பொருளெனறது - வீட்டினை.

[நசையுநர்க் காரத்து மிசைபே ராள] நசையுநாககு ஆரததும பேர் இசை ஆள—அவ்வீட்டைப் பெறவேணடுமெனறு நசசிவந்தாாககு அதனை நுகாவிககும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய,

பேரிசை யென்று மாறுக

[அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய, மண்டமா கடந்தநின வென்றாடு கலத்து.]

அலந்தோர்க்கு அளிககும சேஎய்—பிறரால இடுககட்படடுவநதோாக்கு அருள் பண்ணும் சேய்,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலததுப பொலம பூண சேஎய—மிக்குச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த வெனறடுகினற நினதுமாாபிடததே பொன்னாற செய்த பேரணிகலங்களையணிந்த சேயென்க

பரிசிலர்த் தாங்கும உரு கெழு நெடு வேள்—இரந்துவந்தோரை வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாககும் உட்குதலபொருந்திய நெடியவேளே,

பெரியோர் ஏத்தும பெரும் பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரும ஏத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகததிணையியல், ௫.

† பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௯௦.

‡ ,, மூன்றாம்பத்து, ௧.

இயவுள்—கடவுளுமாம்.

[சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, போர்மிகு] போர் மிகு மொய்ம்பிற் சூர் மருங்கு அறுத்த மதவலி—போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற மொய்ம்பாலே சூரபன்மாவின்குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெயரையுடையாய்,

பொருந—உவமிக்கப்படுவோய்,

பொருவப்படுமவன், பொருநனென நின்றது.

குரிசில்—தலைவன்,

[எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானாது] என யான் அறி அளவையின் ஆனாது பல ஏத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்—நின்தன்மையெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல் பல்லுயிர்க்கு அரிதாகையினாலே,

நின் அடி உள்ளி வந்தனென்—நின் திருவடியைப் பெறவேண்டுமென்று நினைந்து வந்தேன்,

நின்னொடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய—நின்னோடு ஒப்பாரில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில—என்றுசொல்லி நீகருதிய வீடுபேற்றினை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

முந்துநீகண்டுழி முகனமர்ந்து (உ௫௧), மகனே, கூறறே (உ௫௭), குழவி(உ௫௯), வெறுக்கை,சொன்மலையாயிருப்பாய (உ௬௩),மைந்தரோறே(உ௬௪),புலவரோறே(உ௬௮), சேயே (உ௭௧), வேளே (உ௭௩), இயவுளே (உ௭௪), மதவலி (உ௭௫), புலமையோய் (உ௮௦) என்றுமுன்னா எதிர்முகமாக்கி ஏத்தி(உ௫௧) யென அண்மைவிளி யல்லாதனவற்றை முன்னாகக்கூட்டி முடிக்க அங்ஙனம் எதிர்முகமாக்கி யேத்திப் பின்னர்ப் பரவி வணங்கிச (உ௫௨) செல்வ (உ௫௫), புதல்வ (உ௫௬), சிறுவ (உ௫௮), தலைவ (உ௬௦), மார்ப, புலவ (உ௬௧), ஒருவ, மள்ள (உ௬௨), கணவ (உ௬௪), செல்வ (உ௬௫), கிழவ (உ௬௭), முருக (உ௬௯), இசைபேராள (உ௭௦), பொருந (உ௭௬) வென்றுஅண்மையாகவிளித்து, மன்னுயிர்க்கருமையின் (உ௭௮) யானறியளவையினேத்தி (உ௭௭) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (உ௭௯) என்று நீ குறித்தது மொழியாவளவையினென முடிக்க.

[குறித்துடன், வேறுபல வுருவிற் குறும்பல கூளியர்.] வேறு பல உருவிற் குறும் பல கூளியர் உடன் குறித்து—வேறுவேறாகிய பலவடிவினையுடைய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிற்பார் சேரக்கருதி,

* "நின் கூர்நல்லி லமபிற கொடுவிற் கூளியர்" என்றார் பிறரும்

சாறு அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி—விழாவெடுத்தகளத்தே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

[அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்] முது வாய இரவலன் தான் அளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாயமையையுடைய புலவன்றான் அளிக்கத்தக்கான்;

[வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென, வினியவு நல்லவு நனிபலவேத்தி:] பெரும நின் வண் புகழ் நயந்து இனியவும நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோன் என—பெரும, நினது வளவிய புகழினைக்கூறவிரும்பிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிகக பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்றுகூற,

* புறநானூறு, உ௩.

கூளியர் (உஅஉ) குறித்துத் (உஅக) தோன்றி (உஅ௩) அளியன் (உஅ௪) பெரும நின் வண்புகழைக் கூறநயந்து (உஅ௫) இனியவும் நலலவுமாக எத்தி, (உஅ௬) வந் தோன் (உஅ௫) என்று கூறவெனமுடிக்க.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின்—தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவிள ங்கும் வடிவினையும்,

வான் தோய் நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி—வானைத்தீண்டும் வளர்ச்சியினையுமு டைய தான் அவையை வந்தணுகி,

அணங்கு சால உயர் நிலை தழீஇ—வருத்தமமைந்த தெய்வத்தன்மையை உள்ள டக்கிக்கொண்டு,

[பண்டைத்தன், மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி*] மணம் கமழ் தெய்வத் துப் பண்டைத் தன் இளநலம் காட்டி—மணம் நாறுகின்ற தெய்வத்தன்மையையு டைய முன்புண்டாகிய தன் இளையவடிவைக் காட்டி,

[அஞ்சல் லோம்புமதி யறிவனின் வரவென] நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஓம்பு மதி என—நீ வீடுபெற நினைத்துவந்த வரவை யான முன்னேயறிவேன்; அது நினக்கு எய்துதலரிதென்று அஞ்சுதலைப் பரிகரியென்று,

அன்புடை நன்மொழி அளைஇ—நின்மேல் அன்புடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தை களைப் பலகாலும் அருளிச்செய்து,

[விளிவின்று, இருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத், தொருநீ யாகித் தோன்ற] இருள் நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒரு நீயாகி விளிவு இன்று தோன்ற—இருண்ட நிறத்தையுடையகடல்சூழ்ந்த உலகத்திடத்தே நீ யொருவனுமே பிறர்க்கு வீட்டளித் தற்குரியையாய்க் கேடின்றித் தோன்றும்படி,

விழுமிய பெறல் அரும் பரிசில் நல்குமதி—சீரிய பிறரால் பெறுதற்கரிய வீடு பேற்றினைத் தருவன்,

"இருமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந், தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புல வர்." என்றதனுறுதல் †"அவவச சொல்லிறகு" என்னும் புறனடையதனுறுதன் மதி புடாக்கைககணவருதல கொள்க

இனி மதிபலவுடனென்க கூட்டி, அறிவுகள் பலவுடனே பரிசில் நலகுமென்று கூறுவாருமுளர்.

. [பலவுடன், வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி] வேறு பல் துகிலின் பல உடன் நுடங்கி —வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகளைப்போலத் தாம பலவுங் கூடவசைந்து,

அகில் சுமந்து ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி—அகிலை மேறகொண்டு சந்தனமாகிய பெரிய மரத்தைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீண்டு—சிறுமூங்கிலினது பூவுடை த்தான அசைகின்ற கொம்பு தனிப்ப வேரைப்பிளந்து,

விண் பொரு நெடு வரைப் பரிதியின் தொடுத்த தண் கமழ் அலர் இறால் சிதை ய— தேவருலகத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே ஞாயிற்றின்மண்டிலத்தை ப்போல ஈ வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற விரிந்த தேன்கூடு கெட,

நன் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ—நன்றாகிய பல ஆசினிகளினுடைய முற் றிய சுளை தன்னிடத்தே கலக்க,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், உஎ.

† ,, ,, ,, ௪எ

மீமிசை நாக நறுமலர் உதிர—மலையினுச்சியிலுண்டான சுரபுன்னையின் நறிய மலர்கள் உதிர,

யூகமொடு மா முக முசுக்கலை பனிப்ப—கருங்குரங்கோடே கரிய முகத்தையுடைய முசுக்கலைகளும் நடுங்க,

* "கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே." † "கிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் " என்றார்

பூ நுதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி—புகரையணிந்த மத்தகத்தையுடைய பெரிய பிடி குளிரும்படி வீசி,

பெருங் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ—பெரிய யானையினுடைய முத்தையுடைத்தாகிய வெள்ளிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

[தத்துற்று, நன்பொன் மணிநிறங் கிளர] நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று—நல்ல பொன்னும் மணியும் நிறம்விளங்கும்படி மேலே கொண்டுகுதித்து,

தத்துறுறு- தத்துதலையுறறு

பொன் கொழியா—பொடியான பொன்னைத் தெள்ளி,

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி—வாழையினது பெரிய முதல் துணியத் தெங்கினது இளநீரையுடைய சீரியகுலை உதிர அவ்விரண்டினையும் மோதி,

கறிக் கொடிக் கருந் துணர் சாய—மிளகினதுகொடியின் கரிய கொத்துக்கள் சாய,

[பொறிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக், கோழி வயப்பெடை யிரிய] பொறிப் புற மட நடை மஞ்ஞை கோழி வயப் பெடை வெரீஇப் பலவுடன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பத்தையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை வெருவிப் பலவுஞ் சேரக்கெட,

[கேழலொ, டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன, குரூஉமயி ர்யாக்கைக் குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடரளைச் செறிய] கேழலொடு வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன் சாய் அன்ன குரூஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங் கல் விடர் அளைச் செறிய— ஆண்பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்விண்ட முழைஞ்சிலே சேர,

கருங் கோட்டு ஆமா நல் ஏறு சிலைப்ப—கரிய கொம்பினையுடைய ஆமாவினுடைய நன்றாகிய ஏறுகள் முழங்க,

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி—மலையின் உச்சியினின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவியையுடைய,

பழம் முதிர் சோலை மலை கிழவோனே—பழம் முற்றின சோலைகளையுடைய மலைக்கு உரிமையையுடையோனே,

நுடங்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு சிதையக் கலாவ உதிரப் பனிப்ப வீசித் தழீஇத் தத்துறுக் கொழியாத் துமிய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச் சிலைப்ப இழிதரும் அருவியென முடிக்க

கிழவோனென்றபெயர் உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் கொள்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௫.

† " " " ௬௯.

கணவன் (௬) மார்பினன் (௧௧) சென்னியனாகிய (௪௪) சேயுடைய (௬௧) சேவடி படரும் உள்ளத்தோடே (௬௨) செல்லுஞ்செலவை நீநயந்தனையாயின் (௬௪), நன்னா னெஞ்சத்து இன்னசைவாய்ப்ப இன்னேபெறுதி (௬௬), அதுபெறுதற்கு அவன்யாண் டுறையுமென்னிற் குன்றமர்ந்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (௭௭) அலைவாய்ச்சேற லும் நிலையியபண்பு; அதுவன்றி (௧௨௫) ஆவினன்குடி அசைதலுமுரியன்; அது வன்றி (௧௭௬) ஏரகத்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றிக் (௧௮௯) குன்றுதோறாடலும் நின்றதன்பண்பு, அதுவன்றி (௨௧௭) விழவின்கண்ணும் (௨௨௦) நிலையின்கண்ணும் (௨௨௧) கந்துடைநிலையின்கண்ணும் (௨௨௬) உறைதலுமுரியன் (௧௮௯), களனும் (௨௨௨) காடு (௨௨௩) முதலியன ஆண்டாண்டுறைதலும் (௨௪௯) உரியன் (௧௮௯); நகரிலே (௨௪௪) பாடி (௨௪௫) வைத்துஇயக்கி (௨௪௬) வாழ்த்தி (௨௪௭) வழிபட (௨௪௮) உறைதலுமு ரியன்; (௧௮௯) இஃதியானறிந்தபடியே கூறினேன் (௨௪௯), இனி ஆண்டாண்டாயினு மாகப் பிறவிடங்களிலேயாயினுமாக (௨௫௦), முந்துநீகண்டுழிமுகனமர்ந்துமுன்னரெ திர்முகமாக்கிஏத்திப் (௨௫௧) பரவி வணங்கி (௨௫௨) அண்மையாகவிளித்து யானறிய ளவையினேத்தி (௨௭௭) நின்னடி யுள்ளி வந்தேனென்று (௨௭௯) நீகுறித்தது மொழி வதற்குமுன்னே (௨௮௧) கூளியர் (௨௮௨) குறித்ததுத் (௨௮௧) தோன்றிப் (௨௮௩) பெரும (௨௮௫) இரவலன் நீஅளிக்கத்தக்கான் (௨௮௪) வந்தோனென்றுகூற (௨௮௫) மலைகிழ வோனாகிய (௩௧௭) குரிசிலும் (௨௭௬) தான்வந்தெய்தித் (௨௮௮) தழீஇக் (௨௮௯) காட் டி (௨௯௦) அஞ்சலோம்புமதியென்று (௨௯௧) அன்புடை நன்மொழியளைஇ (௨௯௨) ஒரு நீயாகித்தோன்றும்படி (௨௯௪) பெறலரும்பரிசில் நல்குவனென (௨௯௫) வீடுபெறக் கருதியஇரவலனைநோக்கி வீடுபெற்றானொருவன் ஆற்றுப்படுத்ததாக வினைமுடிக்க

இது, புறத்திணையியலுள் *"தாவினல்லிசை" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "ஆற்றி டைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்று பய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" என்பதனான் முற்கூறிய கந்தழியைப் பெற்றானொ ருவன் அதனைப் பெறாதானொருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்துக் கூ றுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேநிற்குந் தத்துவங்கடந்த பொ ருள்; அது †"சார்பினுற் றோன்றாது தானருவாய் ** மைதீர் சுடர்" என்பதாம்; இதனை ‡"உற்றவாக்கையி னுறுபொரு ளறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற்-பற்றலா வதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்" என அதனை உணர்ந்தோர் கூறியவாற்றானுணர்க

முருகாற்றுப்படை யென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோர் இரவலனை வீடுபெற்றானொருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்ததென்று பொருள்கூறுக.

குமரவேளை மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய திருமுருகாற் றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬

† வெண்பா. "சார்பினுற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ் - சார் பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத் தா னறிவிறந்த - தூய்மையதா மைதீர் சுடர்"

‡ திருவாசகம், அதிசயப்பத்து, ௯.

வேலுமயிலுந் துணை.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், பத்துப்பாட்டுமூலோடுள்ள பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லாமல் திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமுள்ள புதிய ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சுப்பிரதிகளிலும் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

நேரிசைவெண்பா

௧ குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா—யென்று
மிளையா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே
யுளையாயென் னுள்ளத் துறை

௨ குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்

௩ வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

௪ இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்

௫ உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே

௬ அஞ்சு முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேறோன்றும்—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்

௭ முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே னான்

அ. காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கா
லாக்குப பலமாமறுமுகவா—பூக்குங
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
விடங்கா ணிரங்காயினி.

௯. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற றுப்படையைப்
பூசையாக கொண்டே புகல

௰. நக்கீரா தாமுரைத்த நன்முருகாற றுப்படையைத
தறகோல நாடோறுஞ சாற்றினால—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித
தானினைத்த வெல்லாந தரும

இரண்டாவது

பொருநராற்றுப்படை.

அறாஅ யாண ரகன்றலைப பேரூர்ச
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளபபுவழி யனன கவடுபடு பததல
விளககழ லுருவின விசியுறு பசசை
யெயயா விளஞ்சூற செய்யோ ளவ்வயிற்
றைதுமயி *ரொழுகிய தோற்றம போலப்
பொலலம பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யளைவா ழலவன கண்கண் டன்ன
துளைவாய தூர்ந்த துரபபமை யாணி
யெணணாட டிங்கள் வடிவிற றாகி
யண்ணா விலலா வுமைவரு வறுவாய்ப்
பாமபணந தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
மாயோண் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங்
கண்கூ டிருககைத திண்பிணித திவவி
னாயதினை யரிசி யவைய லன்ன
வேயவை போகிய விரலுளர நரமபிற்
கேள்வி போகிய நீள்விசித தொடையன்
மணஙகமழ் மாதரை மண்ணி யனன
வணஙகுமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
யாறலை கள்வர் படைவிட வருளின்
மாறுதலை பெயாக்கு மருவின் பாலை
வாரியும வடிதது முநதியு முறழ்ந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
யறலபோற கூந்தற் பிறைபோற் றிருநுதற்
கொலைவிற புருவததுக் கொழுங்கடை மழைக்க
ணிலவிதழ் புரையு மின்மொழித துவர்வாய்ப்
பலவுறு முததிற் பழிதீர் வெண்பன்

---

* ஒழுங்கிய வென்றும் பாடம்.

மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
னாணச் சாய்ந்த நலங்கிள ரெருத்தி
னாடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தண் மெல்விரற்
கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகி
ரணங்கென வுருத்த சுணங்கணி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூ
ழுண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்
வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்கு
லிரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குறங்கிற்
பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொப்ப
வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி
யரக்குருக் கன்ன செந்நில னொதுங்கலிற்
பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
மரற்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்கு
ளன்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்
பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
களிறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி
யிலையின் மராஅத்த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட் கடன்கழிப் பியபின்றைப்
பீடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றாண்
முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி
யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந
வறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே
போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந
வாடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு
நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின்
றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவ
ணிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி

னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
லிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
வெய்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்பக்
கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
யிருசீர்ப் பாணிக கேற்ப விரிகதிர்
வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய
லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னொன்றிய
கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
வேளாண் வாயில வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ
டுருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ
யீரும் பேனு *மிருந்திறை கூடி
வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு †நுழை கல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்
தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்
திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச்
செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
றிருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
ததன்பய மெய்திய வளவை மான
வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
யனந்தர் நடுக்க மல்லதி யாவது
மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து
மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்
கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப
வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்

* இமிரந் தென்றும் பாடம்.
† நுழைவேலா வென்றும் பாடம்.

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
துராஅய்த் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பராரை வேவை பருகெனத் தண்டிக்
காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுங்குறை
யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி
யவையவை முனிகுவ மெனினே சுவைய
வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீஇ
மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சீறியா
ழொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
ளவிழ்ப்பதங் கொள்கென் றிரப்ப முகிழ்த்தகை
முரவை போகிய முரியா வரிசி
விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
பால்வரைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டின்மை தீர வந்தனென் வென்வே
லுருவப் பஃறே ரிளையோன் சிறுவன்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசி
றாய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்பப்
பௌவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்குப்
பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்

ஞடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப
வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்
கிரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை
யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு
மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
றாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
தொழுதுமுன் னிற்குவி ராயிற் பழுதின்
றீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநும்
*கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்
பாசி வேரின் †மாசொடு குறைந்த
துன்னற் சிதாஅர் நீக்கித் தூய
கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்
பெறலருங் கலத்திற் பெட்டாங் குண்கெனப்
பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர
வைகல் வைகல் கைகவி பருகி
யெரியகைந் தன்ன வேடில் தாமரை
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை
வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணியக்
கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தே
ரூட்டுளை துயல்வர வோரி நுடங்கப்
பாலபுரை புரவி நால்குடன் பூட்டிக்
காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்
றாறுகளைந் தேறென வேற்றி வீறுபெறு
போயாம் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை
நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல
வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை
வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழந்

* கையது கொள்ளா வென்றும் பாடம்.
† மாசொடு மிடைந்த வென்றும் பாடம்

தாவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்த்தித் தெற்றெனச்
செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்லன் ஒல்லெனத்
திரைபிறழிய இரும்பௌவத்துக்
கரைசூழ்ந்த அகன்கிடக்கை
மாமாவின் வயின்வயினெற்
றூழ்த்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினாற்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
மனைநொச்சி நிழலாங்க
ணீற்றி யாமைத் தன்பார்ப் போம்பவு
மிளையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற் றம பகைமுரண் செலவு
முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்
மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழந்துணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
யறைக்கரும்பி னரிநெல்லி
னினக்களம ரிசைபெருக
வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத்
தளிர்ப்புன்கின் றாழ்காவி
னனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
வவண்முனையி னகன்றுமாறி
யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி
நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப்
பொற்கொன்றை மணிக்காயா
நற்புறவி னடைமுனையிற்
சுறவழங்கு மிரும்பௌவத்
திறவருந்திய வினநாரை
பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி
னோங்குதிரை யொலிவெரீஇத்
தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்

துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத்
தியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக்
கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை
நிலவெக்கர்ப் பலபெயரத்
தேனெய்யொடு கிழங்குமாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந்
தீங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
மான்குறையொடு மதுமறுகவுங்
குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த
னறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
கானவர் மருதம் பாட வகவர்
நீனிற முல்லைப் பஃறிணை நுவலக்
கானக்கோழி கதிர்குத்த
மனைக்கோழி தினைக்கவர
வரைமந்தி கழிமூழ்கக்
கழிநாரை வரையிறுப்பத்
தண்வைப்பி * னாடுகுழீஇ
மண்மருங்கினான் மறுவின்றி
யொருகுடையா னொன்றுகூறப்
பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ
லன்னோன் வாழி வென்வேற் குரிசின்
மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா
ணெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
குல்லை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவு
மருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்
பெருவற னாகிய பண்பில் காலையு
நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந்
துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி
நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்
புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடையக்
கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து
சூட்டோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுந்தெற் றூடை யிடங்கெடக் கிடக்குஞ்

* நாடுகெழீஇ யென்றும் பாடம்.

சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகக
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

அருஅ யாணா அகன் தலைப் பேரூா—இடையறாத செல்வவருவாயினையு டைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

சாறு கழி வழிநாட் சோறு நசை உறாது—விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல்செய்யாது,

வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்பு லத்தைக் கருதிய *விரகையறிந்த பொருந,

இஃது அண்மைவிளி.

குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல—மான்குளம்பழுத்திய இடத்தையொ த்த இரண்டருகுந்தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தலினையும்,

விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பசசை—விளக்கினது எரிகின்ற நிறத்தை யுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,

எய்யா இளஞ் சூற் செய்யோள அவ்வயிறறு—மிக அறியப்படாத இளைய சூலையு டைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின்,

செய்யோளென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுதற்கு

ஐது மயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல—ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்குபடக்கிடந்த தோ ற்றரவுபோல,

பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்த மரத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும்,

அளை வாழ் அலவன் கண் கண்டு அன்ன துளை வாய தூர்ந்த துரப்பு அமை ஆணி—முழையிலேவாழ்கின்ற ஞெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டு ஞ்சேரத்தைத்தற்குத் திறந்த துளைகளின் வாய் மறைத்தற்குக்காரணமாகிய முடுக்குதலமை ந்த ஆணியினையும்,

தோல் நெகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்றுமுரைப்பர். அன்ன ஆணியென்க.

எண்ணாள் திங்கள் வடிவிற்று ஆகி அண்ணா இல்லா அமை வரு வறு வாய—உவா விறகு எட்டாநாளிற் திங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண்ணாக்கில்லாத பொருந்துத ல்வந்த வறியவாயினையும,

பாம்பு அணந்து அன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின்—பாம்பு தலையெடுத்தாலொத்த ஓங்கின கரிய தண்டினையும்,

மாயோள முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும திவவின் (கரு)—கரியநிறத்தை யுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய நேர்ந்த தொடியையொக்கும் வா ர்க்கட்டினையும்,

கண்கூடு இருக்கைத் திண் பிணித் திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங்கின இருப்பையுடைத்தாகிய திண்பிணிப்பினையுடைய திவவு,

இது நரம்புதுவக்கப்படுவது

---

* விரகு-உபாயம்

ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளா நரம்பின் கேள்வி போகிய நீள் விசித் தொடையல்—அழகினையுடைய தினையரிசியிற குத்தலரிசியையொத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைககும் நரமபினையுடைய இசைமுற்றுப் பெற்ற நீணட விசிததலையுடைய தொடாச்சியினையும்,

மணங கமழ் மாதரை மணணி அன்ன காட்சி (உ0) -கலியாணஞசெயததமை தோறறுகின்ற மாதரை ஒப்பிததாலொதத அழகினையுமுடைய,

அணஙகு மெயந் நினற அமை வரு காடசி—யாழிறகுரியதெயவம தன்னிடத தேநின்ற இலககணம் அமைதலவரும் அழகு

ஆறு அலை கள்வா *படை இட—வழியையலைக்கின்ற கள்வா தஙகையிற படைக் கலஙகளைக் கைவிடும்படி,

அருளின் மாறு தலை பெயாககும மருவு இன பாலை—அருளினது மாறுகிய மறத்தினை யவாகளிடததுநின்று பெயாககும் மருவுதலினிய பாலையாழை,

பாலை - ஆகுபெயா. "கோடே பதத ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையின தாகும" என்றதனால, மாடகமொழிநதன கூறினா.

பததலினையும் (ச), பொலலமபொததிய (அ) பச்சையாகிய (சு) போாவையினையும் (அ), ஆணியினையும (க0), வறுவாயினையும (கஉ), மருபபினையும் (கங), வார்ககட்டினையும் (கரு), நரம்பினதொடாச்சியினையும் (கஅ), காடசியினையும் (உ0) உடைய பாலையாழென முடிகக

"கொனறை கருஙகாலி குமிழ்முருககுத தணககே" எனபதனால், கோட்டிற்கு மரம கொனறையுங கருஙகாலியுமாம, குமிழும, முருககும, தணககும பத்தறகு மரம

வாரியும—நரமபுகளைககூட்ட தழுவியும,

வடித்தும—உருவியும,

உநதியும—தெறித்தும,

உறழநதும—ஒனறைவிட்டு ஒனறைததெறித்தும,

வடித்தல - நரம்பெறிதலென றுமுரைபபா

சீா உடை நனமொழி நீரொடு சிதறி—சீாையுடைததாகிய தேவபாணிகளை நீாமையுடன் பரககபபாடி,

சீரெனவே பாணியுந் தூககும் உளவாயின

அறலபோறகூந்தல—ஆறறறலபோலும் கூநதலினையும,

பிறை போற திரு நுதல—பிறைபோல அழகினையுடைய நுதலினையும,

கொலை விற புருவதது—கொலைததொழிலையுடைய விறபோலும புருவததினையும,

கொழுங கடை மழைக கண—அழகிய கடையினையுடைய குளிாசசியையுடைய

இலவு இதழ புரையும இன மொழித துவா வாய்—இலவினது இதழையொககும் இனியசொலலையுடைய செமமையுடைததாகிய வாயினையும்,

பல உறு முத்திற் பழி தீா வெண பல்—பலவுஞசோநத முத்துக்களபோற் குற்றந்தீர்ந்த வெளளிய பலலினையும,

* படை விடவென்றும் பாடம.

பலமுத்தென்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின். இனிப் பலவிலையுற்ற முத்தென் றுமாம்.

[மயிர்குறை கருவி மாணகடை யன்ன, பூங்குழை யூசற பொறைசால் காதின்:]

மயிர் குறை கருவி மாண கடை அன்ன காதின்—மயிர்வெட்டுகின்ற கத்திரிகை யினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொதத காதினையும்,

பூங்குழை ஊசற பொறை சால் காது—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினு டைய அசைவினைப பொறுததலமைந்த காது.

நாண் அடச் சாயந்த நலங கிளா எருததின—நாணம் வருததலாற பிறரைநோக் காதுகவிழ்ந்த நன்மைவிளஙகுகினற கழுததினையும,

ஆடு அமைப் பணைத தோள்—அசைகின்ற மூஙகில்போலும பெருததலையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஐம்மைமயிரினையுடைய முனகையினையும,

நெடு வரை மிசைஇய காந்தள் மெல விரல்—நெடிய மலையின உசசியிடததன வாகிய காந்தள்போலும் மெலலிதாகிய விரலினையும்,

கிளி வாய ஒப்பின் ஒளி விடு வள உகிா—கிளியினது வாயோடொபபினையு டைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையையுடைததாகிய உகிரினையும,

அணங்கு என உருதத சுணஙகு அணி ஆகத்து முலை (௩௬)—பிறாக்கு வருததமெ னத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மாாபிடதது முலையினையும,

ஈர்க்கு இடை போகா ஏா இள வனம் முலை—ஈாககும நடுவேபோகாத எழுச் சியையுடைய இளைய அழகினையுடைய முலை

நீர்ப் பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடததுப பெயாதலையுடைய சுழி போல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைநத கொப்பூழினையும்,

உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்—உணடென்று பிறருணரபபடாத வருந்து மிடையினையும,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க

வண்டு இருபபு அன்ன பல காழ அலகுல்—பல வணடினஙகளின் இருபபை யொதத பலமணிகோத்த வடஙகளையுடைய மேகலையணிந்த அலகுலையும்,

காழ்-ஆகுபெயா.

இரும் பிடித் தடக் கையிற் செறிந்து திரள் குறஙகின—பெரிய பிடியினுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தமமிலநெருஙகி ஒனறித் திரண்ட குறஙகினையும்,

பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்கு ஒபப—கணைககாறகு இலககணமெனற ற்குப் பொருந்தின மயிா ஒழுங்குபட்ட வினையிலககணங்களதிருந்தின கணைககாலுக குப் பொருந்த,

[வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி]

வருந்து நாய் நாவிற சீறடி—ஓடியிளைதத நாயினது நாப்போலச சிறிய அடி

தாட்கொப்பப் பெருந் தகு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்கும டியென்க

பெருவென்னுமுதனிலை பெருமையையுணர்த்திநின்றது.

அரக்கு உருக்கு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிலிங்கத்தை உருக்கின தன்மையொத்த செய்யநிலத்தே நடக்கையினாலே,

பரற் பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி—சுக்கான்கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

மரற் பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொக்குள்—மரற்பழுத்தாற்போன்ற சுழலும்புனீரையுடைய கொப்புளம்,

நன் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின்—நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

பெடை மயில் உருவிற் பெருந் தகு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின்ற மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கலவிப்பெருமை தகவிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும், நுதலினையும் (௨௫), புருவத்தினையும், கண்ணினையும் (௨௬), வாயினையும் (௨௭), பல்லினையும் (௨௮), காதினையும் (௩௦), எருத்தினையும் (௩௧), தோளினையும், கையினையும் (௩௨), விரலினையும் (௩௩), உகிரினையும் (௩௪), முலையினையும் (௩௬), கொப்பூழினையும் (௩௭), நடுவினையும் (௩௮), அல்குலினையும் (௩௯), குறங்கினையும் (௪௦), சீறடியினையும் (௪௨), உருவினையுமுடைய பாடினியென்க

இங்ஙனம் சீறடியுங்கூட்டி எண்ணுகக்கால தலைமுதல் அடியீறின்றாகக் கூறிற்றாம்

பாடின பாணிக்கு ஏற்ப—பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்த,

நாடொறுங் களிறு வழங்கு அதர கானத்து அல்கி—நாடோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

[இலையின் மராஅத்த வெவ்வந் தாங்கி, வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல மராஅத்த வலை வலந்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில்—இலையில்லாத மராத்திடத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலொத்த மெல்லியநிழலினிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி—கொப்புளாலவந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி ஞாயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலையில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மேலேற்றுதலுமாம்

காடு உறை கடவுட் கடன் கழிப்பிய பின்றை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்துவிட்டபின்பு,

பொருந (௩), பாடினி (௪௭) செந்நிலனொதுங்கலின (௪௩), அவளடிகள் (௪௨), பரற்பகையுழந்த நோயொடுசிவணித (௪௪) ஞெமிடத்தேகொண்ட மொக்குளால்(௪௫) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித (௫௦) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (௪௬) கானத்தின (௪௯) மென்னிழன் மருங்கிற் (௫௧) றங்கிய (௪௯) பாலையாழை (௨௨) வாரியும் வடித்தும் உந்தியும் உறழ்ந்தும (௨௩) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேற்பச் (௪௮) சீருடைநன்மொழி நீரொடுசிதறிக் (௨௪) காடுறைகடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க

கடன்கழித்தல் - படாரியைவாசித்தல.

பீடு கெழு திருவிற் பெரும் பெயர் நோன் தாள் முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களையும் வலியையு

டைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமைநீங்கிச் சேர்ந்து,

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போல—செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைதீரவந்தனென் (கஉக) என மேலேகூட்டுக

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவுஞ் சமனுமாகப்பாடுதலைப்பற்றியவென்று பாட்டினமேலேற்றிப் பொருள்கூறின், குலமுஞ்செல்வமும் வீரமுமுதலியவற்றாற் றம்மிலொத்தாரை உவமித்தலின், அவர்க்கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருந்தாமையுணர்க அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமையென்றுமுணர்க

இனிப் பாட்டு நிருத்தகீதவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவமித்தாரென்பாருமுளர்

பாடல் பற்றிய பயன் உடை யெழாஅற் கோடியர் தலைவ—மிடற்றுப்பாடலைத் தொடங்கி எழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத்தர்

இவன் போர்க்களம்பாடும் பொருநனாதலானும், கூத்தரில் இவனிற்சிறந்த கூத்தர் இன்மையானும் இங்ஙனங் கூறினார்

கொண்டது அறிந—பிறர் மனத்துக்கொண்டதனைக் குறிப்பால் அறியவல்லாய,

அறியாமையின் நெறி திரிந்து ஒராஅது—வழியறியாமையினாலே இவ்வழியைத்தப்பி வேறொருவழியிற் போகாதே,

ஆற்று எதிர்ப் படுதலும் நோற்றதன பயனே—இவ்வழியிலே என்னைக்காண்டலும் நீமுற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயன்,

[போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந] புகழ் மேம்படுந போற்றிக் கேண்மதி—புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய, யான்கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக்கேட்பாயாக,

ஆடு பசி உழந்த நின் இரும் பே ஒக்கலொடு நீடு பசி ஒராஅல் வேண்டின—அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நின்னுடைய கரிய பெரியசுற்றத்தோடே தொன்றுதொட்டுவந்தபசி நின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவையாயின,

நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக,

வாழி—நீவாழ்வாயாக,

ஏழின் கிழவ—குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமென்னு நரம்பு ஏழின்கண் உரிமையுடையாய,

[பழுமரம் முள்ளிய பறவையின யானும] யானும பழுமரம் உள்ளிய பறவையின்—செல்வமெய்தியயானும் முன்பு பழுத்தமரத்தை நினைத்துச்செல்கின்ற புட்போல,

அவன் இழுமென சுமமை யிடன உடை வரைப்பின்—அவனுடைய இழுமெனன்றெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

நசையுநர்த் தடையா நன் பெரு வாயில—நச்சிவந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கணே,

இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக் கூறுமற்புகுந்து,

என் இடும்பை தீர—என்னுடைய மிடி தீர்தல் காரணமாக,

எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனாகி—முன்பு இளைத்த உடம்பையுடைய யான் அவ் வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்ந்து,

பைத்த பாம்பின் துத்தி ஏய்ப்பக் கைக்கசடு இருந்த என் கண் அகன் தடாரி—படம்விரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக் கையினது வடுப் பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் றோற்றுவித்த,

[இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர், வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்]

இரு சீர்ப் பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

விரி கதிர் வெள்ளி முளைத்த நள் இருள் விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

ஒன்றிய கேளிர் போலக் கேள் கொளல் வேண்டி—முன்பே தன்னோடுபொருந்திய நட்டாரைப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலைவிரும்பி,

வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறி—தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய இரப்பினையே யானெப்பொழுதும் விரும்பும்படி உபசாரங்களைக்கூறி,

கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇ—தனக்கண்ணிலேகாணும்படி தனக்கு அணித்தானஇடத்திலே என்னைஇருத்தி,

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு—தன்னைக் கண்ணாற்பருகுந் தன்மையையொத்த கெடாத பார்வையாலே,

[உருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ] என்பு உருகுபவைபோற் குளிர் கொளீஇ—என்னை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல நெகிழும்படி குளிர்ச்சியைக் கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (என) கொளுத்தியெனக்

ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி—ஈரும்பேனும் கூடியிருந்து அரசாண்டு,

[வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி]

வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி—வேர்ப்பாலே நனைந்து சறுகேள உள்ளேயோடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றொழிலையுடையனவாகிய சீலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை துவர (அக) நல்கி—கண்ணிற்பார்வை இஃது இழைபோனவழியென்று அறிந்துபார்க்கவாராத நுண்மையையுடையவாய்ப் பூத்தொழின் முற்றுப்பெற்றதன்மையாற் பாம்பினது தோலையொத்த துகிலை மிகநல்கி,

துவரவென்பதனைஇதனொடுகூட்டுக

[மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத் திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்.]

இழை அணி வனப்பின் இன்னகை மகளிர்—இழைகளையணிந்த அழகினையுடைய பாட்டாலும்கூத்தாலுமவார்நகையாலும அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யுமகளிர்,

இதனை "இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" என்றார், சிறுபாணாற் றிலும்

[போக்கில் பொலங்கல நிறைய பல்கால், வாக்குபு தரத்தர:]

மருள செய்யும் மகிழ் மழையென மாட்டதுப பலகால் வாக்குபு தரத்தர—உண டார் மயங்குதலைச்செய்யுங கள்ளை மழையென்னும்படி மாடடதிடடதே பல்காலும வார்த்துத் தரத்தர,

மகிழ் - ஆகுபெயர்

போகுகு இல் பொலங் கலம் நிறையத தரததர—ஓட்டமற்ற பொன்னாற்செய்த வட்டில்நிறையத தரத்தர,

வருததம் வீட ஆர உண்டு பேர அஞர் போககி—வழிபோனவருத்தம் போம் படி நிறையவுண்டு களளுணணபபெறுகிலேமென்று நெஞ்சிறகிடந்த பெரிய வருததத தையும்போககி,

செருக்கொடு நின்ற காலை—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அந்திக்காலத்தே,

மற்றவன் திருக கிளர் கோயில ஒருசிறைத தங்கி—இங்ஙன மிடிதீர்ந்தபின்பு அவனுடைய செலவம்விளங்குகின்ற கோயிலில ஒருபக்கத்தே கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநிற்கின்ற நங்குலததிலுள்ள மகளிர் (அ௫) பொலங்கலநிறைய (அ௬) மகிழை (அ௭) வார்ததுத தரததர (அ௭) உண்டு போககிக் (அஅ) கோயிலில் ஒ ருசிறைத் தங்கியென முடிக்க.

தவஞ் செய மாக்கள் தம உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய அளவை மான —மிக்க தவததைச்செய்கின்ற மாக்கள் தமமுடைய தவஞ்செய்தஉடம்பைப் போ கடாதேயிருந்து அத்தவத்தாறபெறும் பயனைப்பெற்ற தன்மையையொபப,

மககளென்றது மாககளென்றார், வீடுபேறு குறியாது செலவத்தைக குறித் தலின்.

ஆறு செல வருததம அகல நீக்கி—வழிபோனவருததத்தை என்னிடததுச் சிறி தும் நில்லாமற்போக்கி,

[அனந்தர் நடுக்க மலலதி யாவது, மனங்கவல பினறி மாழாந் தெழுந்து:]

அனந்தர் நடுக்கம அல்லது மனங கவலபு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கள்ளின் செருககாலுண்டான மெய்நடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவறசி சிறிதுமின்றித் துயிலு ணர்ந்து,

கவலபு - கவற்சியெனப பெயராய நின்றது

மாலை யன்னதோர் புன்மையும—யான் அவனைக காணபதற்கு முன்னுளின மா லைக்காலததில் என்னிடததிலநின்ற சொலலிற்கெடடாத மிடியையும்,

அன்னது - நெஞ்சறிசுட்டு

காலைக் கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ நிலையும மாழாந்து (௬௫)—அவனைககண டமற்றைநாட்காலததில எனனைககணடவர் நெருநலவந்தவனல்லனென்று மருளுத றகுக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாதுமொய்க்கின்ற தன்மையையும் யான்கண டுமயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனொடு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுசூழ நிலையென்றான்.

கனவென மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாப்ப—இது கனவாயிருக்குமென்று கலங்கிய என்னுடையநெஞ்சு நனவென்று துணிய,

வல் அனா பொத்திய மனம் மகிழ சிறப்ப—வலிய மிடியானுண்டாகிய வருத்தம்பொதிந்த கூட்டத்தார மனம மகிழச்சி மிக,

கல்லா இளைஞர் சொலலிக் காட்ட—அவற்குரியபுகழகளைத் தாஙகள் முறறக் கற்று என்பின்னின்ற இளையவா அவற்றைச சொலலிக் காட்ட,

கல்லாவென்பது - செயயாவென்னுமெச்சம. இனித தத்தஞ் சிறுதொழிலன்றி வேறொன்றுங்கல்லாத இளைஞா நெருநலவந்தவன் இவனெனறு அரசனுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வென்றுமாம் என்றது - இவனை வேறுபாடுகூறிற்றும்

கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக் கடுகவழைத்துவாருமென்று வாயிலோாக்குக்கூறி யாஙகள்செனறபின தான் அணுகவாருமென்றுஅழைககையினாலே,

*"ஏனோருந் தம்மென" என்புழித தம்மென்பது தாருமெனநினாற்போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது

அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடததுச செயயுமுறைமைகளை யாங்கள் செய்துமுடித்தபின்பு,

பதன் அறிநது—காலமறிநது,

துராஅய துறறிய துருவை அம புழுககின் பாரானா வேவை பருகெனத் தணடி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதைதின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற பரிய மேறகுறங்கு நெகிழவெந்ததனை விழுங்கென்று பலகாலலைதது,

[காழிற் சுட்ட கோழூன் கொழுநகுறை, யூழி னூழின் வாயவெய் தொற்றி:] காழிற கோழூன் சுட்ட கொழுந குறை வெயது வாய ஊழின் ஊழின ஒற்றி—இருப்பு நாராசததே கொழுத்த இறைசசிகளைக சோததுச சுட்ட கொழுவிய பெரியதசைகளின் வெம்மையை வாயிடததே இடத்தினும்வலத்தினுஞ்சோத்தி ஆறறிததின்று,

அவை அவை முனிகுவம எனினே—புழுககின இறைசசியையும, சூட்டிறைச்சியையும யாங்கள் இனி வேணடேமென்கையினாலே,

சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தநது இரீஇ—இனிமையுடையவாய் வெவ்வேறாகிய பலவடிவினையுடைய †பணணியாரங் கொணடுவநது அவற்றைத் தின்னும்படி உபாயஙகளாற் பணணுதலின், விரகெனறா, ஆகுபெயா

[மணணமை முழவின பணணமை சீறியா, ஒணணுதல விறலியா பாணி தூங்க] பண் அமை சீறியாழ ஒணணுதல் விறலியா மண அமை முழவின் பாணி தூஙக—பணகுறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலினையுடைய விறல்படப்பாடியாடுவாா மாாச்சனையமைந்த முழவினது தாளததிறகு ஆடுமபடி,

மகிழ்ப் பதம் பன்னாள் கழிப்பி—மகிழசசியையுடைய கள்ளுணடலிலே பலநாள்போககி,

ீப் பதம - காலமுமாம.

* மதுரைக்காஞ்சி "யாவரும வருக வேனோருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து, பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப புலவரொடு வயிரியா வருகென"

† பண்ணிகாரமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒருநாள் அவிழ்ப் பதங் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநாள் சோறாகியஉணவை யுங் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

முகிழ்த் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுகையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி விரலென்னும்படி நெடியவென ஒன்றோடொன்றுசேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆக்கினமைதோன்ற நிரலமை புழுக்கலென்றார்

பால் வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப அயின்ற காலை—பாலைப் பொரித்ததனோடேகூடிய பொரிக்கறிகளையும் கழுத்திடத்தேவந்து நிரம்பும்படி விழுங்கினகாலத்தே,

இனிக் காடியைப் புளிங்கறியாக்கிப் புளிங்கறியோடே நிரம்ப விழுங்கினகாலையென்றுமுரைப்பர்

பயின்று இனிது இருந்து—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருந்து,

[கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே, யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி·] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏய்ப்ப எல்லையும் இரவும் ஊன் தின்று மழுங்கி—எம்முடையபற்கள் கொல்லைநிலத்தேயுழுத கொழுவையொப்பப் பகலும்இரவும் இறைச்சியைத்தின்று முனைமழுங்கி,

உயிர்ப்பு இடம் பெறாஅது ஊண் முனிந்து—இளைப்பாற இடம்பெறாதே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிற்கு உரிமையுடைமையின், ஊண்முனிந்தென்றார்

[ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய செல்வசேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென, மெல்லெனக் கிளந்தன மாக]

செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய செல்வ—குற்றத்தைச்செய்தெழுந்த பகைவரது திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப்போன செல்வா,

பெயர்ந்து எம தொல் பதிச் சேறுமென மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக—இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வேமென்று மெத்தென ஒருநாளிலேசொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவுந் தமக்குப்பதியென்பது தோன்ற.

[வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச், சிற்றிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு·] சிற்றியவன் போல் செயிர்த்த நோக்கமொடு எம் ஆயம்விட்டு வல்லே அகறிரோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையுடனே எந்திரளைக் கைவிட்டு விரைந்துபோகின்றீரோவெனச் சொல்லி,

[துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென]

பிடி புணர் வேழம் அடி துடி அன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு கொள்க என—பிடியொடுபுணர்ந்தகளிறுகளைத் தம்மடிகள் துடியின்கண்ணையொத்த அசைந்த நடையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக்கொள்வாயாகவென்று சொல்லி,

[தன்னறி அளவையிற் றரத்தர·] பெட்டவை (௧௨௬) தன் அறி அளவையில் தரத்தர—பின்னுந் தான்விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலியவற்றைத்தான் அறிந்தஅளவாலே மேன்மேலேதர,

யானும் என் அறி அளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்டு—யானும் என்னுடையகுறைகளை யானறிந்த அளவாலேவேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி வந்தேன்;

யானும் அவன் (கூச) வரைப்பின் (கூரு) வாயிற்கண்ணே (கூகூ) புக்கு என் இடும்பைதீர்தல் காரணமாக (கூஎ) எய்யேனாகி (கூஅ) விடியற்காலத்தே (எஉ) ஒன்று யான்பெட்டாவளவையிற் (எங) கொளல்வேண்டிக் (எச) கூறி (எரு) இருந்தி (எகூ) நோக்கத்தாலே (எஎ) குளிர்கொளுத்திச் (எஅ) சிதாரீக்கித் துவர (அக) நல்கி (அரு) மகளிர் (அரு) மகிழ்மை (அச) வார்த்துத்தரத்தர (அஎ) உண்டு போக்கி (அஅ) நின்றகாலைத் (அக) தங்கி (கூ0) நீக்கி (கூரு) எழுந்து (கூரு) ஏமாப்பச் (கூஅ) சொல்லிக்காட்டக் (க00) கூவுகையினாலே (க0க) கழிப்பியபின்றைத் (க0உ) தண்டி (க0ச) ஒறறி (க0கூ) வேண்டேமெனகையினாலே (க0எ) இரீஇத் (க0அ) தூங்கக (கக0) கழிப்பி (ககக) இரப்ப (ககஉ) அயினறகாலத்திலே இருந்து (ககரு) மழுங்கி (ககஅ) முனிந்து (ககக) சேறுமென (கஉக) ஒருநாட் (ககக) கிளந்தனமாக (கஉஉ) அகறிரோவெனச் சொல்லித் (கஉரு) தரத்தர யானும் (கஉஎ) நவஞ்செய்மாக்கள் (கூக) அதன் பயமெய்திய அளவைமான (கூஉ) வேண்டுவ முகந்துகொண்டு (கஉஅ) அரசவையிருந்த தோற்றம்போல (ருரு) இன்மைதீர வந்தனென் (கஉகூ) என வினை முடிக்க.

வெல் வேல உருவப பஃறேர் இளையோன சிறுவன—வென்ற வேலினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பலதேரினையுடைய இளஞ்சேட்சென்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேற்புதல்வன்

முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில—முருகனது சீற்றம்போலும் சீற்றத்தையுடைய உட்குதலபொருந்திய தலைவன்,

தாய் வயிற்று இருந்து தாயம எய்திப பிறந்து (கூஎ)— தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமளவுந் தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றார்

எய்யாத் தெவ்வர் ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பகைவர் பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவினதொழிலைச் செய்ய,

செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்ப— ஏவல்செய்யாத பகைவர்தேசம் மனக்கவற்சி பெருக,

[பௌவ மீமிசைப பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன் விசும்புபடர்ந் தாங்கு] வெவ் வெஞ் செல்வன் பௌவம் மீமிசைப பகற்கதிர் பரப்பி விசும்பு படர்ந் தாங்கு — வெம்மையையுடைய எல்லாரும்விரும்பப்படும் இளஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னர் விசும்பிலே மெத்தெனச்சென்றாற்போல,

[பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு]

தவழ் கற்றதற் றொட்டு—தவழ்தலைக் கற்றநாள தொடங்கி,

பிறந்து முன்னேகூட்டிற்று

[சிறந்தநன், நாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப, வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி.]

மீளி மொய்ம்பின் மிகு வலி செருக்கி— கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டின் மிகுகின்றவலியாலே களித்து,

செல்வன் விசும்புபடர்ந்தானகுத (௨௯௬) தவழ்கற்றதற்றோட்டு (௨௯௭) மிகுகின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானுதலின், தவழ்கற்றதற்றோட்டு நாடுசெகிற்கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நன்னாடு செகிற் கொண்டு நாள் தொறும் வளர்ப்ப — ஏனையோர்நாட்டிற் சிறந்த நன்னாட்டைத் தோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்த்தல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைவென்று நாடுகொத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற்கொண்டென்றார்.

[முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை] ஆளி நன் மான் அணங்கு உடைக் குருளை (௨௯௯) முலைக் கோள் விடாஅ மாத்திரை—ஆளியாகிய நல்ல மானினது வருத்துதலையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத இளையபருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், * "கடிசொ வில்லை" என்பதனன் † "நாயே பன்றி" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஆயுங்காலை' என்பதனற் குருளையென்பது முடித்தாம்

ஞெரேரென—கடுக,

தலைக் கோள் வேட்டங் களிறு அட்டாங்கு—முற்பட இரையைக் கோடற்குக் காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றாற்போல,

இரும் பனம்போந்தைத் தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலர்ந்த வலப்பக்கத்து ஓலையும்,

‡ "தோடேமடலே" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் 'பிறவும்' என்றதனற் போந்தை முடித்தாம் அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனற் போந்தையென்றார் "இரும்பனைக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலங்கலந்து" என்றார்பிறரும்

[கருஞ்சினை, யரவாய வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்] கருஞ் சினை வேம்பின் அரவாய அம் குழைத் தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிராற்செய்த மாலையும்,

ஓங்கு இருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து அவிய — நறிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலையிலே ஏனையோர் சூடும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சூடிய சேரனும் பாண்டியனும் ஒருகளத்தே படும்படி,

வெண்ணில் தாக்கிய வெரு வரு நோன் தாள் கண் ஆர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்—வெண்ணிலென்கின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சந்தோன்றுகின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

¶ "முச்சக் கரமும்" என்னுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க

தாயமெய்திப் (௨௨௰) பிறந்து (௨௯௭) மிகுவலிசெருக்கித் (௩௪௰) தெவ்வர் ஏவல்

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௫௬

† „ பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

‡ „ „ „ அ௬.

¶ வெண்பா: முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகால், இச்சக் கரமே யளந்ததால், செய்ச்செய், யரிகாலின்மேற் றேன்றொடுக்கு மாயபுனனீர் நாடன், கரிகாலன் காலொருப் புற்று

கேட்பச் (கஈஈ) செயயார்தேஎம் தெருமரல்கலிப்ப (கஈஃ) நாடுசெகிற்கொண்டு நாடோறும்வளாத்தல்காரணமாகக (கஈஅ) குருளை (கஈகூ) களிறட்டாங்கு (கசஉ) இருபெருவேந்தரும் அவியத் (கசசு) தாக்கிய (கசஎ) கரிகால் வளவனெனமுடிக்க.

[தாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித், தொழுது] நிழல் மருஙகின் தாள் அணுகுபு குறுகித் தொழுது—அருளைத் தன்னிடததிலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாக நினறுசேர்நது வணங்கி,

முன் நிறகுவிராயின்—நும்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நிற்பீராயின்,

[பழுதின், றீறறு விருபபிற் போற்றுபு நோக்கி] ஈறறு ஆ விருப்பிற பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி—ஈறறுத்தொழிலேயுடைய பசுத் தனதுகன்றுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேணடுமெனனும் விருப்பம்போல நும்மிடத்துநிறகின்ற மிடியின்றும்படி பேணிப்பாாத்து,

நுங் கையது கேளா அளவை—நுமமிடததுள்ள கலையைத தான்கேட்பதற்கு முன்னே,

ஒயயென—கடுக,

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற சிதாஅா நீககி—கொட்டைப்பாசியினது வோபோலே அழுககோடேகுறைந்த தையலேயுடைய துணிகளைப்போககி,

தூய கொட்டைக கரைய பட்டுடை நலகி—தூயவாகிய திரளமுடிந்தமுடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத தநது,

கொட்டை - துமபுமாம

பெறல அருங கலததிற பெடடாஙகு உணக என—பெறுதறகரிய பொறகலததே விரும்பினபடியே உணபாயாகவெனறுசொலலி,

[பூககமழ் தேறல வாககுபு தரததர, வைகல் வைகல கைகவி பருகி] பூக் கமழ் கை கவி தேறல வாககுபு தரத தர வைகல வைகல பருகி—தேம்பூ நாறுகினற தன்கடுமையாற சிறிதமையுமெனறு கைகவிததறகுககாரணமான கடடெளிவை மேன்மேலே வாாததுத தரததர நாடோறுமநாடோறும் பருகி,

"தேட்கடுப பன்ன நாடபடு தேறல" என்றாபிறரும

எரி அகைநதன்ன ஏடில தாமரை—நெருபபுத தழைத்தாலொதத ஒருவனசெய்ததன்றித தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை,

எனவே பொறறாமரைககு வெளிபபடைகூறினா *"தோடே மடலே" என்னுஞ் சூததிரததேககூறினா.

சுரி இரும் பித்தை பொலியச சூட்டி—கடைகுழன்ற கரியமயிரிலே பொலிவுபெறச்சூட்டி,

நூலின் வலவா நுணஙகு அரில மாலை வால ஒளி முததமொடு பாடினிஅணிய—நூலாறகட்டாத நுணமையையும் பிணககததையுமுடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முததததோடே பாடினிசூட,

கோட்டிற செயத கொடிஞ்சி நெடுநதோ—யானைககொம்பாற செய்த தாமரைமுகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

ஊட்டு உளை துயல்வர ஓரி நுடஙக—சாதிலிங்கமூட்டின தலையாட்டம்பொஙககழுத்தின்மயிரசைய,

பால் புரை புரவி நாலகு உடன பூட்டி — பாலையொத்த நிறத்தினையுடைய குதிரைகள் நான்கினைச் சேரபபூட்டி,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல். அகூ.

நான்கு - நால்கெனப் பெயர்திரிசொல்.

காலின் ஏழடிப் பின் சென்று—தான் காலாலே ஏழடிப் பின்னேவந்து,

ஏழடிவருதல் ஓர்மரபு, ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானைக் கருதுதலின் *"செலவினும்வரவினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியாற் சென்றென்பது வந்தென்னும்பொருட்டாய் நின்றது

[கோலின், றாறு களைந்து·] இன் தாறுகோல் களைந்து—செலுத்துதற்கினிதாகிய செலவுமுடுகுங்கோலைப் போக்கி,

என்றதனாற் கடுவிசைக்கு இவர் இருத்தலாற்றாரென்று கருதி இயற்கையிற்சேறல் அமையுமென்றார்

ஏறென்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

வீறு பெறு பேர் யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—வேறுயாழ்களின் வீறுபெற்ற யாழைப் பாணர்க்குக் கொடுக்குமுறைமைகளை நினைக்குந் தந்துவிட்டு,

நீர் வாய்த் தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை நன் பல் ஊர நாட்டொடு—நீரை எப்பொழுதுந் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றான பலவூர்களையுடைய நாடுகளுடனே,

[நன்பல, வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழம்·]

பறை வெரூஉ நுவலும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சாற்றுதற்குக் காரணமாகிய யானை,

பரூஉப் பெருந் தடக்கை வெரு வரும் செலவின் வெகுளி நன்பல வேழம்—பருத்த பெரியவளைவினையுடைய கையினையும் அச்சந்தோன்றும் ஓட்டத்தினையும் கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகளை,

தரவு இடைத் தங்கல் ஓவிலன — தருதற்றொழிலிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழிதலிலன்;

இனித் தரவிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்

வரவிடைப் பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கு ஆர்த்தி—வருதலிடத்துப் பெற்றபொருள்களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

தெற்றெனச் செலவு கடைக்கூட்டுதிர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்துநின்றும் போகின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

பல புலந்து—அதுபொறாமற் பலகாலும்வெறுத்து,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநில்லாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து;

நிலைபெறுந் தகைமையுடைத்தாகலிற் புகழை நிலைமையென்றார், ஆகுபெயர்

செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன்—நும்மைக் கடுக விடுவானல்லன்,

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (௧௫0) நோக்கி (௧௫௧) நல்கிப் (௧௫௫) பாடினி அணியாகிற்கச் (௧௬௨) சூட்டி (௧௬0) வாகைப்புத் தரத்தரப் (௧௫௭) பருகித் (௧௫௮) தெற்றெனச் (௧௭௪) செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின் அதற்குப் பலபுலந்து (௧௭௫) தேரிலே

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௨௮.

(௧௬௬) குதிரையைப்பூட்டி (௧௬௫) ஏறறி (௧௬௭) முறையுள்க்கழிபபி (௧௬௮) விடுக் குவனல்லன் (௧௭௭), பின்னா நின்னை நோக்கி நில்லாவுலகத்து நிலைமையைச சொதூக்கி (௧௭௬) வரவிடைப (௧௭௫) பெறறவை பிறாபிறாக்காததி (௧௭௪) இங்ஙனஞ் செல்வா யாகவெனக்கூறி (௧௭௭) அங்ஙனம நீபோதறகு நடடோடு (௧௭௦) வேழம் (௧௭௨) தர விடைததங்கல் ஒவிலன் (௧௭௩) எனமுடிக்க

நில்லாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப பலபுலநது செலகென விடுக்குவனலலனென் பாருமுளா

ஒல்லெனத திரை பிறழிய இரும் பௌவததுக் கரை சூழநத அகன் கிடக்கை மண மருங்கினுன் (௨௨௭) நாடு (௨௪௮)—ஒல்லெனனும ஓசைபடத திரைமுறிந்த கரியகட லினது கரைசூழந்த அகன்ற பரபபினையுடைய இவவுலகததது ஒருகூறறின்கண் உள தாகிய சோழநாடு,

[மாமாவின வயினவயினெற, ருழதாழைத தணடணடலைக, கூடுகெழீஇய குடி வயினுன]

மா மாவின் வயின வயின நெற்கூடு கெழீஇய நாடு(௨௪௮)—ஒருமாநிலத்தில ஒரு மாநிலத்திற திடாதோறும் திடாதோறும் நெறகூடுகளபொருந்தின சோழநாடு,

தாழ் தாழைத தண தணடலைக குடி வயினுன்—தாழ்ந்த தெங்கினையுடைய குளிர்ந்த மரசசோலைகளிலிருக்கினற குடிமக்களிடததில,

செஞ சோறற பலி மாந்திய கருங காக்கை—உதிரததாற சிவந்தசோறறை யுடையவாகியபலியை விழுங்கின கரியகாக்கை,

[கவவுமுனையின, மனைநொச்சி நிழலாங்க, ணீறறி யாமை தனபாாப் போமபவும்]

மனை நொசசி நிழல் ஆங்கண ஈறறு யாமை தன பாாபபு கவவு முனையின் ஓமபவும்—மனையைச்சூழ்ந்த நொசசியினது நிழலிடததுக்கிடந்த ஈறறுதொழிலையுடைததாகிய யாமை தன்னுடையபாாபபைத தானறினறலை வெறுததததாயின், அதனைபபினபு பசித்தகாலத்துததின்பதாகப பாதுகாததுவைபபவும,

எனவே மருதநிலததிலிருக்குங்காக்கை நெயதனிலததுபபாாபபைத தின்னு மென்றுர் *"தவழ்பவை தாமு மவறறேு ரன்ன" என்பதனுற பார்பபென்றுா.

இளையோா வணடல் அயரவும்—அவ்வுழவர்மகளிா நெய்தனிலததின் மணற குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

[முதியோா, அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செலவும்] பகை முதியோா அவை புகு பொழுதில் தம முரண் செலவும பெரிதாணட (௨௨௯)—பகைமைமுதிர்ந்தோா தனது அரசவையிறசெனறு புகுங்காலததுத தமமாறுபாட்டைப போகக் ம்படியாகவும் பெரிதாணடவென மேலேகூட்டுக

• எனறது வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுபபனென்றவாறு.
† "உரைமுடிவு காணுன" எனனும் பழமொழி கூறினா

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, மரபியல, ௫

† பழமொழி, ௨௧ —உரைமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப, நரைமுடித்துச, சொல்லான் முறைசெயதான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற பாகம் படும். என்பது. தம்முள் மறுதலையாயினுரிருவா தமக்கு முறைமை செயவேண்டிவந்து சிலசொன்னல்அச்சொன்முடிவுகணடே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்க ளுவக்கும்வகை

[முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்,மடக்கண்ண மயிலாலப்,பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி·] பைம்பாகற பழம் செஞ் சுளைய துணரிய கனி மாந்தி முடக் காஞ்சிச் செம்மருதின் மடக் கணண மயில ஆல—பசிய பாகற்பழத்தையும் சிவந்த சுளையையுடையவாகிய குலைகொண்ட பலாப்பழததையுந்தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும செவ்விய மருதிலுமிருந்த மடபபத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவாகிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித்ததழைககும்படி அஙகுநின்றுமபோந்து,

[அறைககரும்பி னரிநெல்வி, னினககளம ரிசைபெருக, வறளடும்பி னிவாபகன் றைத, தளிாப்புன்கின் றாழ்காவின், நனைஞாழலொடு மரஙகுழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்தளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன் றை மணிககாயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சுறவழங்கு மிரும்பெளவத், திறவருந் திய வினநாரை, பூம்புன்னைச சினைச்சேப்பி, ஞெஙகுதிரை யொலிவெரீஇத், தீம் பெண்ணை மடறசேப்பவும், கோட்டெஙகின் குலைவாழைக, கொழுங்காந்தண் மலர்நா கத்துத, துடிககுடிஞைக குடிபபாககத், தியாழ்வணடின் கொளைக்கேற்பக், கலவம் விரித்த மடமஞஞை, நிலவெககாப பலபெயர]

யாழ் வணடின கொளைககு ஏறபக கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை நிலவு எககாப பல பெயர—யாழோசைபோலும வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதறகுப்பொருந் தத் தோகையைவிரிதத அறியாமையையடைய மயில் நிலவுபோலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்படஆடவும்,

பெடை நுஙகுகின்ற மருதநிலததைவிடடுப பாட்டைககேட்டு நெய்தனிலத்தே போந்தமைபறறி மடமஞஞையென்றா

அகவா (௨௨௦) அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின் இனக களமா இசைபெருக வறள் அடும்பின் இவா பகன்றைத் தளிாப் புன்கின் தாழ காவின் நனை ஞாழலொடு மரம் குழீஇய அவண முனையின் அகன்று மாறி நீல நிற முல்லைப பல் திணை நுவல (௨௧)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைசசெயயும கரும்பினகணணும்அரிகினற நெல வினகணணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசைமிகுகையினலே நீரறறஇடத திலெழுந்த அடும்பினையும் படாகினற பகன்றையினையும் தளிாயுடைத்தாகிய புன் கினையும் தாழ்ந்தசோலைகளையுமுடையதாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனைமரஙக ளுந்திரண்ட அந்நாட்டை வெறுததார்களாயின் அவவிடததைநீஙகி நெஞசாலேகை விட்டு நீலநிறததையுடைய முல்லைககொடிபடாந்த பலகாட்டுநிலத்தேசென்று அநநி லத்தைககொண்டாடவும்,

அகவா இசைபெருக முனையின அகனறு மாறிப பல்திணைநுவலவென முடிக்க

கானவா (௨௨௦) அவிழ தளவின் அகன் தோன்றி நகு முல்லை வீ உகுதேறு பொற கொன்றை மணிககாயா நற புறவின் நடைமுனையின் மருதம் பாட (௨௨௦) —முல்லைநிலததுவாழ்வாா அவிழகினறதளவினையும் பரந்ததோனறியினையும் அலா கின்றமுல்லையினையும பூ உகுகினற தேறறுவினையும் பொனபோலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையுமுடைய நல்லகாட்

நரைமுடித்துவந்து முறைவேணடிவந்த இருதிறததாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெயதான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன், ஆதலால், தத்தங் குலத்துககுததககவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு.

டில் உறைகின்ற ஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருதநிலத்தேசென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சுற வழங்கும் இரும் பௌவத்து இறவு அருந்திய இன நாரை பூம் புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி வெரீஇத் தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவும்—சுறாத்திரியுங் கரியகடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்ட நாரைகள் பூக்களையுடைய புன்னைக் கோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலேமுரிகின்ற உயர்ந்ததிரையினது ஆரவாரத்திற்கு வெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வாழை கொழுங் காந்தள் மலர் நாகத்துத் துடிக்குடிஞைக் குடிப் பாக்கத்துப் பரதவர் (௨௧௮) அவணமுனையின் (௧௧௮) குறிஞ்சி பாட (௨௧௮)—குலைகொண்ட தெங்கினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும் கொழுவிய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தையினையுமுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்திலவாழும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தேசென்று அவ்விடத்தைப் புகழவும்,

தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் நெய்யொடு நறவு மறுகவும்—தேனாகியநெய்யோடே கிழங்கையும் விற்றவர்கள் மீனினதுநெய்யோடே நறவையுங் கொண்டுபோகவும்,

தீங் கரும்போடு அவல் வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுகவும்—இனிய கரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்றவர்கள் மானினதுதசையோடே கள்ளையுங் கொண்டுபோகவும்,

[குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்தல், நறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூட]

குறவர் நெய்தல் நறும் பூங்கண்ணி சூட—குறவர் அந்நிலத்துப் பூக்களைவெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாற்செய்த கண்ணியைச்சூடவும்,

[கானவர் மருதம் பாட அகவர், நீனிற முல்லைப் பஃறிணை நுவலக், கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானக் கோழி கதிர் குத்த—காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெற்கதிரைத் தின்னவும்,

மனைக் கோழி தினைக் கவர— மருதநிலத்தின் மனையிற்கோழிகள் தினையைத் தின்னவும்,

வரை மந்தி கழி மூழ்க—மலையிடத்திற்குரியமந்திகள் கழியிலேமூழ்கவும்,

கழி நாரை வரை யிறுப்ப—கழியிற்றிரியும்நாரைகள் மலையிலேகிடக்கவும்,

தண் வைப்பின் நால் நாடு குழீஇ—குளிர்ந்த வைப்புக்களையுடைய நான்குகூறாகிய நாடுகள் திரண்டு,

நால் நாடென்றார், * "நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழிய" என்னுஞ்சூத்திரத்தால்.

பாரப்போம்பவும் (௧௮௬) அயரவும் (௧௮௭) மயிலால (௧௯0) மடமஞ்ஞை (௨௧௨) பலபெயரவும் (௨௧௩) நாரை (௨0௪) சேப்பவும் (௨0௭) அகவர் (௨௨0) அகன்றுமாறிப (௧௯௮) பஃறிணைநுவலவும் (௨௨௧) கானவர் (௨௨0) நடைமுனையின் (௨0௨) மருதம்பாடவும் (௨௨0) பாக்கத்துப் (௨௧0) பரதவர் குறிஞ்சிபாடவும் (௨௧௮) கிழங்கு மாறியோர் (௨௧௪) நறவுமறுகவும் (௨௧௫) அவல்வகுத்தோர் (௨௧௬) மதுமறுகவும் (௨௧௭) குறவர் கண்ணிசூடவும் (௨௧௯) கோழி கதிர்குத்தவும் (௨௨௨) மனைக்கோழி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨.

திணைக்கவரவும் (உஉரு) மந்தி சூழ்கவும் (உஉச) நாரை வரையிறுப்பவும் (உஉ௫) நாறுடு குழீஇ (உஉசு) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (கஅ0) கூடுசெழீஇய (கஅஉ) நாடு (உசஅ) எனவினைமுடிக்க

குழீஇயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது, * "அம்முக் கிளவியும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்.

[மண்மருங்கினுன் மறுவின்றி, யொருகுடையா னொன்றுகூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ, லன்னோன் வாழி வெல்வேற் குரிசில்:]

மறுவின்றி அறனொடு புணர்ந்த திறன் அறி செஙகோல் ஒரு குடையான் ஒன்று கூற முதியோர (கஅஎ) முரண் செலப (கஅஅ) பெருஙகேணமை பெரிது ஆண்ட வெல் வேற குரிசில்—குற்றமின்றித தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக காரணமாகிய செவ்வியகோலாலும் தணணளிசெயதறகெடுத்த ஒருகுடையாலும் தனதுஆணையே யுலகஙகூறும்படியாகவும் முதியோர முரணசெலவுமபடியாகவும் பெரியநட்புடனே நெடுஙகாலம் உலகையாணட வெலகினற வேலையுடைய தலைவன்,

ஒருகுடை என்றதனுனும, ஒன்றுகூற என்றதனுனும் இவன மணமுழுதும ஆணடானென்றூர

அன்னோன்—யான்கூறிய அததனமைகளையுடையோன,

வாழி—வாழ்வாயாக,

இறுதி யுகரஙகெட்டுநினறது·

[மன்னாநடுஙகத் தோனறிப பன்மா, ணெல்லை தருநன பல்கதி ரபரப்பி]

மன்னா நடுங்கத தோன்றி—பகையரசா நடுஙகுமபடி விளஙகி,

பன் மாண எல்லை தருநன பலகதிா பரபபி—பலவுயிாகளும் மாட்சிமைபபடுதறகு காரணமாகிய பகற்பொழுதைததருங் கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப பலகிரணங்களைப் பரபபுகையினுலே,

குல்லை கரியவும்—கஞசங்குல்லைதீயவும,

கோடு எரி நைபபவும்—மரங்களினுடைய கொமபுகளை நெருபபுததின்னவும்,

[அருவி மா மலை நிழத்தவும்] மா மலை அருவி † நிழததவும்—பெருமையையுடையமலை தன்னிடததருவிகளை இல்லையாககவும்,

மற்றக கருவி வானங் கடற் கோண் மறபபவும்—இவையொழிந்த தொகுதியையுடைய மேகம் கடலிடத்துமுகத்தலை மறப்பவும்,

பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறகடமுணடாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் நைபபவும (உகூச) நிழத்தவும் (உகூ௫) மறப்பவும் (உகூசு) வறனுகிய காலையுமெனமுடிக்க

[நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த தொழுகி·] நறையும் நரந்தமும அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயிர்த்து ஒழுகி—நறைககொடியும் நரந்தபபுல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும்இளைபபாறத்தளளிப் போய,

---

* தொலகாபபியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல, கூச

† "ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ, யாவயி னைங்கு முள்ளத னுணுக்கம்." என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். உரியியல், கூச.

துரைத் தலைக் குரைப புனல்—நுரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தையுடைய நீர்,

வரைபபு அகம் புகுதொறும—குளததிலுங கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும்,

வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்

புனல ஆடும் மகளிர கதுமெனக குடைய—நீராடுமகளிர கடுகக் குடைநதுவிளையாட,

புனல ஒழுகிப் புகுதொறும மகளிர குடையவெனக.

கூனிக் குயததின் வாய நெல அரிநது—வளைந்துநின்ற அரிவாளின் வாயாலே நெலலையறுத்து,

நெல்லு மிககாயததுத தரையிலேவிழுதலின, வளைநதுநிறகவேண்டுமென்றார

சூடு கோடாகப பிறசகி—சூட்டை மலையாகவடுசகி,

காடொறும குனறெனக குவைஇய குன்றுக குபபை—நாடோறுங கடாவிட்டு மேருவென்னுமபடி திரட்டின தொலையாத நெறபொலி,

[கடுந்தெறறு மூடையி னிடஙகெடக் கிடக்குஞ், சாலி நெலலின் சிறைகொள வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக, காவிரி புரககு நாடுகிழ வோனே:]

கடுந் தெறறு மூடையின இடம்கெடக் கிடககும் விளையுட்டாக—நெருங்கத் தெறறின குதிரின்கண்ணே வெறறிடம் இலலையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான விளைதலை யுடைததாக,

கடுந்தெற்றுமூடை-கோட்டையுமாம

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெலலின விளையுட்டாக—வரம்புகட்டின வேலிநிலம் ஆயிரககலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாந் தன்மையுடையோன்

வறளுகிய காலையும் (௨௩௭) புனல் (௨௪௦) ஒழுகிப (௨௩௯) புகுதொறும் (௨௪௦) மகளிர குடைந்து விளையாடக் (௨௪௧) கூனி அரிந்து (௨௪௨) பிறக்கிக் (௨௪௩) குவைஇய குப்பை (௨௪௪) கிடத்தற்குக்காரணமான (௨௪௫) விளையுட்டாகக் (௨௪௭) காவிரி புரககு நாடு (௨௪௮) எனவினைமுடிக்க

பொருந (௫), கோடியாதலைவ, கொணடதறிந (௫௭), புகழ்மேமபடுந (௬௦), எழின் கிழவ (௬௩), காடுறை கடவுட்கடன் கழிபபியபின்றை (௫௨) நெறிதிரிந்தொராஅது (௫௮) ஆறறெதிர்பபடுதலும நோறறதன்பயனே (௫௯), போற்றிககேண்மதி (௬௦), நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (௬௧) பசியொராஅலவேணடின், நீடின்று (௬௨) எழுமதி (௬௩), யானும் (௬௪) இன்மைதீர வந்தனென (௧௨௩), உருகெழுகுரிசிலாகிய (௧௩௧) உருவபபஃறே ரிளையோன்சிறுவன் (௧௩௦), கரிகாலவளவன் (௧௪௮), நாடுகிழவோன் (௨௪௮), குரிசில, அனனோனை (௨௫௧) தாணிழன்மருஙகிற் குறுகி (௧௪௯) மன்னர்நடுஙகத்தோன்றி (௨௫௨), வாழியெனத (௨௫௧) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (௧௫௦), காட்டொடு (௧௭௦) வேழந் (௧௭௨) தரவிடைத தஙகலோவிலன் (௧௭௩) எனககூட்டி வினைமுடிவுசெய்க

*"முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி**வேண்டும்" என்பதனான், இங்ங னமுடிந்தது.

† "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாறறிடைக காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம பெறூஅாக் கறிவுறீஇச், சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" என்பது இதற்குவிதி.

‡"ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி" என்பதனாற, பின்னர் வஞ்சி மிகவும்வந்தன வென்றுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார்பாடிய பொருந ராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த வுரை முற்றிற்று.

வெணபா

க. ஏரியு மேறறததி ஞானும பிறநாடடு
வாரி சுரக்கும வளனெல்லாந் தேரி
னரிகாவின் கீழ்கூஉ மங்நெல்லே சாலுங
கரிகாலன் காவிரிசூழ் நாடு

உ. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத
திருமாற் வளவனெனத தேறேன் திருமாரபின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் றொழுதகைய
போனவா பெய்த வளை

ங. முச்சக் காமு மளபபதறகு நீட்டியகா
லிச்சக் கரமே யளந்ததாற் செய்சசெ
யரிகான்மேற றேனெறிகெகு மாயபுனனீர நாடன
கரிகாலன் கானெருப புறறு

---

*"முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக கிளவி, பனமையொடு முடியினும வரை நிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற போற்றல வேண்டும்" என்பது தொலகாப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், ௩௬
செய்யுளியல, ௧௦௮.

மூன்றாவது

சிறுபாணாற்றுப்படை.

மணிமலைப பணைததோண் மாநில மடந்தை
யணிமுலைத் துயலவரூஉ மாரம போலச
செல்புன லுழநத சேயவரற கான்யாற்றுக
கொல்கரை நறுமபொழிற குயில்குடைந் துதிர்தத
புதுபபூஞ செம்மல சூடிப் புடைநெறித்துக்
கதுபபுவிரித தனன காழக நுணஙகற
*லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடநது
வெயிலுருப் புற்ற வெமபரல கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெமபத வழிநாட்
காலைஞா யிறுக் கதிர்கடா வுறுப்பப
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச
சுரன்முதன் மராஅதத வரிநிழ லசைஇ
யைதுவீ ழிருபெய லழுஙகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுபபிற கதுப்பென
மணிவயிற் கலாபம பரபபிய பலவுடன்
மயின்மயிற குளிக்குஞ் சாயற சாஅ
யுயங்குநாய நாவி னலலெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்நதுநிலந் தோயு மிருமபிடித் தடக்கையிற்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற குறங்கென
மாலவரை யொழுகிய வாழை வாழைப
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிசினை வேங்கை நாண்மலா நசசிக்
களிசுரும பாறறுஞ் சுணங்கிற சுணங்குபிதிர்ந்
தியாணர்க் கோங்கி னவிழ்முகை யெள்ளிப
பூணகத தொடுங்கிய வெமமுலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி னெயிறெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த

---

* அயிலுருக்கனையவாகியென்றும், அயிலுருத்தனையவாகி யென்றும் பாட

முல்லை சான்ற கறபின் மெல்லியன்
மடமா னோக்கின வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கல்லா விளையர் மெல்லத் தைவரப
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி
னின்குரற் சீறியா ழிடவயிற் றழீஇ
நைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகூ ரெவ்வமொடு துயராற் றுப படுப்ப
முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்பபுறந் தைவர
விளையா விளங்க ணுற மெல்குப்பெயராக
குளவிப் பள்ளிப் பாயல கொள்ளுங்
குடபுலங் காவலர் மருமா னொன்னா
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்க் குட்டுவன
வருபுனல வாயில வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் நுணவத
தறைவாயக் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற
செய்பூங் கண்ணி செவிமுதத் திருத்தி
நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர
*நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோளபுற மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி
னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற
கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
றென்புலங் காவலர் மருமா னொன்னா
மண்மா று கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

* நகாஅவன்னவென்றும் பாடம்.

றமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும் வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை
யோவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறத்தவின்
வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து
திருமுக மவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை
யாசி லங்கை யரக்குத்தோய்ந் தன்ன
சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை
யேம வின்றுணை தழீஇயிறை குளர்ந்து
காமர் தும்பி காமரஞ் செப்பு
நண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைக்
குணபுலங் காவலர் மருமா னொன்னா
ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பிய
னோடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே யதாஅன்று
வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற்
கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய
வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன்
பெருங்க னாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண
நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற்
பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள
வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற்
கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நல்கிய கலிங்க
மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த
சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ
ளார்வ நன்மொழி யாயு மாலவரைக்
கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி
யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த
வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே

லாவககடற் றூனே யதிகனுங் காவாது
நட்டோ ருவபப நடைபரி காா
முட்டாது கொடுதத முனைவிளஙகு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலே நாட னள்ளியு நளிசினை
நறுமபோது கஞலிய நாகுமுதிா நாகததுக்
குறுமபொறை நன்னுடு கோடியர்க் கீந்த
காரிக் குதிரை காரியொடு மலைந்த
வோரிக குதிரை யோரியு மெனவாங
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவா பூண்ட வீகைச செநநுகம
விரிகடல வேலி வியலகம விளஙக
வொருதான ருங்கிய வுரனுடை நோனரு
ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந
துறையாடு மகளிாககுத தோட்புணை யாகிய
பொருபுன றருஉம போக்கரு மரபிற்
றொனமா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மா விலஙகை மனன ருள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாயவா
ளுறுபுலித துபபி ணேவியர் பெருமகன்
களிறறுததழும் பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப
பிடிக்கணஞ் சிதறும பெயன்மழைத தடக்கைப
பல்லியக் கோடியா புரவலன் பேரிசை
நலலியக் கோடனே நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற றன்னுந தந்தை
வானபொரு நெடுவரை வளனும பாடி
முனணுட் சென்றன மாக விநநா
டிறவாக் கண்ண சாயசெவிக் குருளை
கறவாப பான்முலை கவர்தனெ ஞேது
புனிற்றுநாய் குரைககும புலலெ னட்டில
காழ்சோா முதுசுவாக கணசசிதை லரித்த
பூழி பூதத புழறகா ளாமபி
யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருஙகுல
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திருமபே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு

மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத் தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய்தி
யாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கற்
செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயி
னலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங்
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடுங்காற் புன்னை நித்தில மவைப்பவுங்
கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்
பாடல் சான்ற நெய்த னெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பனிநீர்ப் படுவிற் பட்டினம் படரி
ஞெங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தன்ன
வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற்
கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டிய பெருந்தோண்
மதியேக் கறூஉ மாசறு திருமுகத்து
நுதிவே னோக்கி னுளைமக ளரித்த
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்பக்
கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான்
றளையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற்குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுகுவிர்
பைந்நனை யவரை பவழங் கோப்பவுங்
கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுங்
கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவுங்
கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் மூரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
விடர்கா லருவி வியன்மலை மூழ்கிச்
சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தி
னுறுவெயிற் குலைஇய வுருப்பவிர் குரம்பை
யெயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்வளை யாயமொ

டாமான் சூட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
நிலையருங் குட்ட நோக்கி நெடிதிருந்து
*புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவல்
மதிசே ரரவின் மானத் தோன்று
மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை
யந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக
ரந்தண் கிடங்கினவ ணொழீஇ யெய்தின்
வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி
னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறத்துத்
தொடிக்கை மகடூஉ மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா ழுலக்கை யிருப்புமுகந் தேய்த்த
வவைப்பு மாணரிசி யமலைவெண் சோறு
கவைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி
ரெரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக்
கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மக
ளிணைநுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணவுக்கைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா
ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயா மூதூர்
சேயத்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
கடவுண் மாலவரை கண்விடுத் தன்ன
வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னாதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த
வஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புகுதலு மழிபடை தாங்கலும்
வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்

* புலவுக்கய லெரிக்க வென்பதும் பாடம்.

கருதியது முடித்தலுங் காமுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு * மோடிய துணர்தலு
மரியே ருண்க ணரிவைய ரேத்த
வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்தப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பைங்க ணூகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளத்துக்
கானக் குமிழின் கனிநிறங் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்விக்
கூடுகொ ளின்னியங் குரல்குர லாக
நூனெறி மரபிற் பண்ணியா ழோர்த்து
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு
மிளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
நீசில மொழியா வளவை மாசில
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வேறு றடிசில்
வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி
யானா விருப்பிற் றானின் றூட்டித்
திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி

* ஊடியதுணர்தலுமென்றும்பாடம்.

நயவா பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
பருவ வானத்துப பாற்கதிர பரபபி
யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறட்
டாரஞ் சூழ்ந்த வயிலவாய் நேமியொடு
சிதர்நனை முருக்கின சேணோஙகு நெடுஞசினைத
ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம போல
வுள்ளரக் கெறிந்த வுருகெழு போர்வைக்
கருந்தொழில் வினைஞா கைவினை முற்றி
யூாந்துபெயர் பெறற வெழினடைப பாகரொடு
மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றாள
வாண்முகப பாண்டில வலவனொடு தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன பரிசின் மென்றோட
டுகிலணி யலகுற றுளாஙகியன் மகளி
ரகிலுணா விரித்த வமமென் கூந்தலின்
மணிமயிற கலாப மஞசிடைப் பரபபித
துணிமழை தவழுந துயலகழை நெடுங்கோட
டெறிந்துரு மிறந்த வேறறருஞ சென்னிக
குறிஞ்சிக கோமான கொய்தளிர்க் கண்ணிச
செலலிசை நிலைஇய பண்பி
னல்லியக் கோடனை நயந்தனிர செலினே

இதன்பொருள்.

[மணிமலைப பணைததோள மாநில மடநதை, யணிமுலைத துயல்வரூஉ மாரம் போல:] பணைத தோள் மா நிலமடந்தை மணி மலை அணி முலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போல—மூங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினையுடைய மணமகளுடைய மணிகள்தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலையிற கிடந்தசையும் முததுவடம்போல,

[செல்புன லுழந்த சேய்வரற கான்யாற்றுக், கொலகரை நறும்பொழில:] சேய வரற் கரை கொல் கான்யாற்றுச் செல் புனல் உழந்த நறும் பொழில்—மலைததலையினின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாறறிடத்து ஓடுகின்ற புனலாலே வருந்தின நறிய பொழிலிடத்து,

இரண்டுமலையினின்றும் வீழ்ந்து இரணடு ஆறறிடைககுறையைச சூழ்வந்து பின்னர்க் கூடுதலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெயயுவமம். பெருக்காற கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதனறபயன் ஆறறிடைக்குறையில் நின்றமரம் இளவேனிறகாலத்து மிகவும் பூத்ததாயிறறு

[குயில்குடைந் துதிர்த்த, புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக், கதுப்பு விரித் தன்ன காழக நுணங்கற, லயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப']

காழ் அகம் நுணங்கு அறல் குயில் குடைந்து உதிர்த்த புதுப் பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடை நெறித்துக் கதுப்பு விரித்தன்ன வேனில் நின்ற (௩)—கருமையை இடத்தேயுடைய நுண்மையையுடைய அறல் குயில்கள் சிறகாலுளர்ந்து உதிர்த்த புதிய பூக்களாகிய வாடலைச்சூடித் தம்மிடமெல்லாம் அறல்பட்டு மயிரை விரித்தாலொத்த தன்மையவாக இளவேனிலநின்றவெனக

பொழிலிடத்தறலென்க

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம் பரல்— வெயிலால் வெம்மையுற்ற வெவ்விய பருக்கை,

அயில் உருப்பு அனையவாகிக் கிழிபபச் சுரன மராத்த வரி நிழல் முதல் அசைஇ (௧௨) ஐது நடந்து—வேல காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக்கையினாலே அருங்கானகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலையுடைத்தாகிய அடியிலே இளைப்பாறிப் பினபு போகவேணடுதலின், மெத்தென நடந்து,

[வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காலைஞா யிற்றுக கதிர்கடா வுறுப்பப், பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி.] வேனில நினற காலை வழிநாள் ஞாயிற்றுக் கதிர் கடாவுறுப்ப வெம்பதப் பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலததிற்குப பின்னாகிய நாளிலே ஞாயிற்றினுடைய கதிர் வெமமையைச் செலுத்தலைச் செய்கையினாலே வெய்ய செவ்வியையுடைய பாலைத்தன்மை நிலைபெற்றமையாற பிறந்த பாலைநிலமாகிய தொலையாத வழியினையுடைய சுரமெனக. (௧௨)

*"நடுவுநிலைத்திணையே" என்னுஞ் சூத்திரத்துரையாற பாலைத்தன்மை கூறினும்; அதுகொணடு உணாக. பாலைநினற பாலைவழி - "ஆறுசென்றவியா" போல

[சுரனமுதன மரா அத்த வரிநிழ லசைஇ] எனபதனை முன்னேகூட்டுக.

[ஐதுவீ ழிருபெய லழகுகொண டருளி, நெயகனிந் திருளிய கதுப்பின்:] அருளி ஐது வீழ் இரு பெயல அழகு கொணடு நெய கனிந்து இருளிய கதுப்பின்—உலகிற்கு அருளுதலைசசெயது மெலலிதாய் வீழநது தாழகின்ற மழையினது அழகைத் தன்னிடததே கொண்டு எணணெயிலே முறறுப்பெறறு இருண்ட மயிரினையும்,

[கதுபபென, மணிவயிற் கலாபம் பரபபிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்·] மயில பலவுடன் மணி வயிற கலாபங கதுபபெனப பரப்பி மயிற் குளிக்குஞ் சாயல்—மயிலகள் பலவுங்கூடி நீலமணிபோலுங் கண்ணினையுடைய தோகைகளை மகளிர் மயிரைவிரிததாற்போல விரித்துப்பார்த்து இவர்கள்சாயறகு ஒவ்வேமென்று பேட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதறகுக் காரணமாகிய கட்புலனாகிய மென்மையினையும்,

சாஅய் உயங்கு நாய் நாவின நல்லெழில் அசைஇ வயங்கு இழை உலறிய அடியின்—ஒடியிளைதது வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி வறுமையாலே விளங்குகின்ற சிலம்புமுதலியனவின்றிப பொலிவழிந்த அடியினையும்,

[அடிதொடாந், தீரநதுநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையின்:] ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும் பிடித் தடக் கையின அடி தொடாந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெறியும கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாழும் அடியோடே தொடாபுபட்டு முறையாற் பருத்து,

[சோந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென, மால்வரை யொழுகிய வாழை:]

தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௩.

மால் வரை ஒழுகிய வாழையெனச் சேர்ந்து—பெருமையையுடைய மலையிலே ஒழுங்குபட வளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குறங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கியிருக்கின்ற குறங்கினையும்,

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த ஓதி—வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற பனிச்சையினையும்,

[ஓதி, ஙளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்ந்து] களிச் சுரும்பு ஙளிச் சினை வேங்கை நாள் மலர் நச்சி ஓதி அரற்றும் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து—களிப்பினையுடைய சுரும்புகள் செறிவினையுடைத்தாகிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது நாட்காலத்து மலரென்று விரும்பிப் பாடி ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்றோன்றிய சுணங்குடனே ஓரிடத்திற்றோன்றிய சுணங்குபிதிர்பட்டு,

யாணர்க் கோங்கின் அவிர் முகை எள்ளிப் பூண் அகத்து ஒடுங்கிய வெம் முலை—புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை இகழ்ந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருப்பத்தையுடைய முலையினையும்,

[முலையென, வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கின், இன்செறி நீர்தரு மெயிற்றின்:] வன் கோட் பெண்ணை முலையென வளர்த்த நுங்கின் இன் செறி நீர் தரும் எயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை முலையென்னும்படி வளர்த்த நுங்கினது இனிய செறிந்த நீர் தன்னீர்மையாற் றரும் எயிற்றினையும்,

[எயிறெனக, குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த, முல்லை சான்ற கற்பின்:] குல்லை அம் புறவிற் குவி முகை எயிறென அவிழ்ந்த முல்லை சான்ற கற்பின்—கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அரும்பு எயிறென்னும்படி நெகிழ்ந்த முல்லைசூடுதற்கமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற முல்லைசூடுதல்இயல்பு கதுப்பிற் கதுப்பென்பது முதல் இத்துணையும் இயைபுத்தொடை திரிந்து வந்ததென்றறிக. * "இறுவாயொன்றல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும்

மெல்லியல் மடமான் நோக்கின வாள் நுதல் விறலியர்—மெல்லிய இயல்பினையும், மடப்பத்தினையுடைய மான்போலும் பார்வையினையும், ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையுமுடைய விறலியர்,

கதுப்பினையும் (௧௪), ஓதியினையும் (௨௨), நுதலினையும், நோக்கினையும் (௩௧), எயிற்றினையும் (௨௮), முலையினையும் (௨௬), குறங்கினையும் (௨௦), அடியினையும் (௧௮), சாயலினையும் (௧௬), மெல்லிய இயல்பினையும், கற்பினையு (௩௦) முடைய விறலியரென்க.

நடை மெலிந்து அசைஇய நன் மென் சீறடி கல்லா இளையர் மெல்லத் தைவர—நடையால் இளைத்து ஓய்ந்த நன்மையையுடைய மெல்லிய சிறிய அடியைத் தந்தொழிலையொழிய வேறுகல்லாத இளையர் மெத்தென்று வருட,

பொன் வார்ந்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் இன் குரல் சீறியாழ் இடவயின்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௩௬.

தழீஇ— பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பினது இனிய ஓசையையு டைய சிறிய யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

கைவளம் பழுநிய நயம் தெரி பாலை கைவல் பாணமகன் கடன் அறிந்து இயக்க —நட்டபாடையென்னும் பண முறறுபபெற்ற, இனிமை தெரிகின்ற பாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

இயஙகா வையத்து வளளியோா நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலா செல்லாத உலகத்தே பரிசில்தருவாரை விருமபி,

இனி இயங்கும்வையம சகடமாகலின், உலகத்திறகு இயஙகாவையமென வெளிப்படை கூறிற்றுமாம்.

துனி கூர் எவ்வமொடு துயா ஆற்றுபபடுபப—தனனை வெறுததன்மிகக வருத்த த்தோடேகூடின வறுமை நின்னைக் கொண்டுபோகையினாலே,

முனிவு இகந்து இருந்த முது வாய் இரவல—வழிவருததந் தீாந்திருநத பேரறிவு வாய்த்தறறொழிலையுடையையாய இரவல,

துயர் ஆறறுப்படுக்கையினாலே போந்து (௬௧) விறலியர் தம்முடைய (௬௧) சீற டியை (௬௨) வெம்பரல (அ) அயிலுருபபனையவாகிக (எ) கிழிககையினாலே (அ) வரிநி ழலசைஇப (௧௨) பின்னும் ஆறறுநதகைபெற ஐதுநடந்து (எ) அந்நடையால் இளைத்து ஓயந்த அடியை (௬௨) இளையா தைவரப (௬௬) பாண்மகன் (௬எ) பாலையை (௬௬) பியக்க (௬எ) வள்ளியோா நசைஇச் (௬அ) சீறி யாழ இடவயிறறழீஇ (௬௫) முனிவிக ந்திருந்த இரவலவென முடிக்க

கொழு மீன் குறைய ஒதுஙகி வள் இதழக கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை— கொழுவிய மீன் துணியநடந்து வளவிய இதழையுடைததாகிய செஙகழுநீாப் பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

பைஙகறி நிவநத பலவின நீழல மஞசள் மெலலிலை மயிாப் புறம் தைவர—பசிய மிளகுகொடிபடாநத பலாவினீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லியவிலை தனது மயிரை யுடைய முதுகைத்தடவ,

விளையா இளஙகள் நாற மெல்குபு பெயரா—முறறாத இளையதேன் நாறமென்று அசையிட்டு,

குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுமு—காட்டுமல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

குடபுலம் காவலா மருமான—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலததைக காததற்றொழி லையுடைய சேரா குடியிலுள்ளோன,

எருமை, நீழலிலே தைவரப பெயராக கொள்ளுமு குடபுலமென முடிகக

ஒன்னா வடபுல இமயதது வாஙகு வில் பொறிதத எழு உறழ திணி தோள் இயல் தோக குட்டுவன்—பகைவருடைய வடககின்கண உளளதாகிய நிலததிடத்தே நிற் கும் இமவானினகணனே வளையும் விலலைவைதத கணையத்தைமாறுபடுங் திணிந்த தோளினையும் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய குட்டநாட்டை யுடையோன்,

வரு புனல் வாயில வஞ்சியும வறிது—பெருகுகின்றநீாையும், கோபுரவாயிலை யுமுடைய வஞ்சியென்னுமூரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருககும்.

மருமான் (௪௭) குட்டுவன் (௪௬) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முதிர் நுணவத்து அறை வாய்க் குறுந்துணி—தே னைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த நுணமரத்தினது வெட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

[அயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைந்த கை புனை செப்பம் பொருந்த மார்பின் மந்தி (௧௬)—கூர்மையையுடைய உளிகள் உள்ளேசென்றுகடைந்த சாதிலிங்கந் தோய்ந்த சேப்புச்சேர்ந்த மார்பின்மந்தி,

செய் பூங் கண்ணி செவி முதல் திருத்தி—இடேச்சையாற்செய்த பூவினையுடைய மாலையைச் செவியடியிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த மந்தி (௧௬)—வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகடவொழுங்கோடே கூடவந்த மந்தி,

மகாஅர் அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளைகளை யொத்த மந்தி,

மடவோர் நகாஅர் அன்ன நளி நீர் முத்தம் வாள் வாய் எருந்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி—அவவிடத்து மடப்பத்தையுடைய மகளிருடைய எயிற்றையொத்த செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்தை வாள்வாய்போலும் வாயையுடைய கிளிஞ்சிலின் வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதிந்து,

[தோள்புறம் மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற:]

நுசுப்பின் நல்கூர் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்—நுசுப்பினது நல்கூர்ந்த புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியர்,

என்றது:—இடை தனது நுண்மையால் நெகிழுமுயங்குங்காலத்து ஊற்றின்பம் பெறாது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறுகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக்கொடுத்தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு.

ஊற்றின்பம் பெறாதியாதெனனும் புறங்கூறறை யென்றுமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியர்பெற்ற,

கிளர் பூண் புதல்வரொடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூணையுடைய பிள்ளைகளுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

தத்து நீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்—முறிகின்ற நீரைத் தனக்கு எல்லையாகவுடைய கொற்கையெனனும் ஊர்க்கரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடுங் கொற்கை யென முடிக்க.

தென் புலம் காவலர் மருமான்—தெற்கின்கண்ணதாகியநிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச் செழியன்.]

ஒன்னார் மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவர்நிலத்தை மாறுபாட்டாலே கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடைக் கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தேர்ச்செழியன்—முத்தமாலையையுடைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிறகு அழகுநிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய தேரினையுமுடைய செழியன்,

[தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனைமறுகின் மதுரையும் வறிதே:] நனை மகிழ் தாங்கரு*மரபின் தமிழ் நிலைபெற்ற மறுகின் மதுரையும் வறிது—தன்னிடத்துத் தோன்றிய மனமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மதுரையும் வறிது,

நனைமகிழ்—வினைத்தொகை

கோமான் (சுஉ) மருமான் (சுரு) செழியன் (சுடு) அவனுடைய மதுரையும் தரும் பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த:] பொய்கை நறு நீர அடைகரை நிவந்த—பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைகரையிலே நின்று வளர்ந்த,

துறுநீக் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய கடம்பினுடைய இணைதனிறைந்த மாலை,

கோதைபோலப் பூத்தலிற் கோதையென்றார்.

[ஓவத் தன்ன வுணதுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசோ புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலிற் சோபு ஓவத்து அன்ன உண துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்திரகோபத்தையொத்த தாதையுதிர்த்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து சித்திரத்தையொத்த உண்ணும்துறையிடத்தே நின்ற,

வரு முலை அன்ன வண முகை உடைந்து திருமுகம் அவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைநெகிழ்ந்து அழகினையுடைய முகம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† "பொருளே யுவமஞ் செய்தனர" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பொருளை யுவமஞ் செய்தார்.

ஆசு இல அங்கை அரக்குத் தோய்ந்தன்ன சேயிதழ் பொதிந்த செம் பொன் கொட்டை ஏம இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அங்கையைச் சாதிலிங்கந்தோய்ந்தாலொத்த சிவந்த இதழ்சூழ்ந்த செம்பொன்னாற் செய்தாலொத்த பீடத்திலேதன்னுயிர்க்குக் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித் துயில்கொண்டு,

இறகு உளர்ந்து காமர் தும்பி காமரம்செப்பும் தணபணை தழீஇய தளரா இருக்கை—அத்துயிலெழுந்து விருப்பமருவின தும்பி சீகாமரமென்னும் பண்ணைப்பாடும் மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

குணபுலம் காவலர் மருமான்—கிழக்கின்கண்ணதாகிய நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடையார் குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்னார் ஓங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை] கதவம் ஓங்கு எயில உருமுச சுவல் சொறியும் ஒன்னார் தூங்கு எயில் எறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை—கதவத்தையுடைய உயர்ந்த மதிற்றலையிலே உருமேறு தன்கழுத்தைத் தினவாற்றேய்க்கும் பகைவர் தூங்கெயிலை அழித்த தொடிவிளங்கும் பெருமையையுடைய கையினையும்,

* "கடம்பு சூடிய கன்னி மாலைபோல்" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; குணமாலையாரிலம்பகம், கசு0.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩.

நாடா நல் இசை நற்றேச் செமபியன்—ஐயுறறு ஆராயபபடாத உலகறிந்த நல்லபுகழினையும் நல்லதேரினையுமுடைய சோழனது,

ஓடாப் பூட்கை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருந்தோர் ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தையென்னும் ஊரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்,

அது *" முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய - புறஞ்சிறை வாரணம புக்கனர் புரிந்தென" என்பதனுனுணர்க

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

வானம் வாயதத வளமலைக கவாஅன் கான மஞ்ஞைககுக கலிங்கம நல்கிய—மழை பருவம்பொய்யாமற பெய்கையினுலே உணடான செல்வததையுடைய மலைப் பக்கத்திற காட்டிடததேதிரியுமயில் கூவியதற்குக் குளிர்ந்துகூவிற்றென்று அருண் மிகுதியாற போர்வையைககொடுதத,

அருந திறல அணஙகின ஆவியர் பெருமகன்— பெறுதற்கரிய வலியையுடைததாகிய வடிவினையுடைய ஆவியாகுடியிற பிறந்த பெரியமகன்,

† பெருங கல் நாடன பேகனும்—பெரிய மலைநாட்டையுடைய பேகனென்னும் வள்ளலும்,

ல்கிய பெருமகனுகிய பேகனுமெனமுடிகக

-ருமபு உண நறு வீ உறைககும நாக நெடுவழி — சுருமபுணணும்படிநறியபூத தேனைத்துளிககும் சுரபுன்னையையுடைத்தாகிய நெடிய வழியினின்ற,

சிறுவீ முல்லைககுப் பெருந் தேர் நல்கிய— சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைக கொடி தடுத்தறகு அது வேணடிற்றுககருதிப் பெரிய ‡ தேரைககொடுத்த,

பிறஙகு வெள் அருவி வீழும் சாரற பறமபிற கோமான் பாரியும்—மிகுகின்ற வெள்ளிய அருவிகுதிககும் பககத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனுகிய பாரியென்னும் வள்ளலும்,

கறங்குமணி வால உளைப புரவியொடு வையகம் ஈர நன்மொழி மருள இரவலாக்கு ஈந்த காரி (கூடு)— ஒலிககும் மணியினையும வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையோடேதனதுநாட்டினையும, அருளினையுடையநன்றுகிய மொழியினையும் ஏனையோர்கேட்டுவியக்கும்படி யிரவலாககுக் கொடுத்த காரி,

ஈரநன்மொழிமருளவென்றுமாறுக

அழல் திகழுந்திமைககும் அஞ்சுவரு நெடு வேல கழல தொடித தடக்கைக காரியும்—தன்னிடததுறையுங கொறறவையுடைய கோபததின்மிகுதியினுலே தான் விளஙகும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழலுந்தொடியினையணிந்த பெருமையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும்வளளலும்,

[நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த.] நாகம் நல்கிய நிழல் திகழ் நீலக் கலிஙகம் ஆல அமா செலவறகு அமாந்தனன் கொ

---

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை,

† சிலபிரதிகளில், பெருங்கடனுடனென மூலத்தும் பெரிய கடனுடனென உரையிலும் வேறுபாடுணடு

‡ "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு, மெல்லைநீ ஞாலத் திசைவிளங்கத் தொல்லை - யிரவாம லீந்த விறைவாபோ னீயுங் - கரவாம லீகை கடன்" என்பது வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கூ

டுத்த ஆய (கக)— பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலநிறத்தையுடைய உடையினை ஆலின்கீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சுபொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

சாவந் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள் ஆர்வ நன் மொழி ஆயும்—வில்லையெ ழுதுதற்கு சந்தனம் பூசிப்புலருந் திண்ணிய தோளினையும் கேட்டோர்க்கு விருப்பத்தை ச்செய்யும் நன்றாகிய சொல்லினையுமுடைய ஆயெனனும் வள்ளலும்,

மால் வரைக் கமழ் பூஞ்சாரல் கவினிய நெல்லி அமிழ்து விளை தீங்கனி * ஔவைக்கு ஈந்தஅதிகன் (க0௬)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேநின்று அழகுபெற்ற கருநெல்லியினது அமிழ்தின்தன்மை தனனிடத்தேயுண்டான இனிய பழத்தைத் தான் நுகர்ந்து உடம்புபெறுதே ஔவைக்குக் கொடுத்த அதிகன்,

உரவுச் சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல் அரவக் கடல் தானை அதிகனும்—தன்னிடத்துறையும் கொற்றவையது வலியினையுடைய சினம் நின்றெரியும் ஒளிவிளங்கும் நெடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடல்போலும் படையினையுமுடைய அதிகமானெனனும் வள்ளலும்,

கரவாது நட்டோர் உவப்ப நடைப் பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (க0எ)—தனமனத்து நிகழ்கின்றனவற்றை மறையாதுகூறி நட்புச்செய்தோர் மனமகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டும்பொருள்களை நாடோறும் கொடுத்தநள்ளியும்,

முனை விளங்கு தடக் கைத் துளி மழை பொழியும் வளி துஞ்சு நெடுங் கோட்டு நளி மலைநாடன் நள்ளியும்— பகைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெருமையையுடைய கையினையுடைய துளியையுடையமழை பருவம்பொய்யாதுபெய்யும் உயரச்சியாற் காற்றுத்தங்கும் நெடிய சிகரங்களையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையுடையனாகிய நள்ளியென்னும் வள்ளலும்,

நளி சினை நறும் போது கஞலிய நாகு முதிர் நாகத்துக் குறும் பொறை நன்னாடு கோடியர்க்கு ஈந்த ஓரி (கக௧)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக்கணெருங்கின இளமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுன்னையையும், குறிய மலைகளையுமுடைய நன்றாகிய நாடுகளைக் கூத்தாடுவோர்க்குக்கொடுத்த ஓரி,

காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த ஓரிக் குதிரை ஓரியும்—காரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடையவனுடனே போர்செய்த ஓரியெனனும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய ஓரியென்னும் வள்ளலும்,

* ஔவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கனி பெற்றமையைப் பின்வருஞ் செய்யுளானுமுணர்க புறநானூறு, ௯0 "வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொன்னார், களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை, யார்கலி நறவி னதியர் கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தார் அஞ்சி, பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணிமிடற் றொருவன் போல, மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப், பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக்கீத் தனையே"

திணை பாடாண்டிணை துறை வாழ்த்தியல். அதிகமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

காரி கரியகுதிரையென்றும், ஓரி பிடரிமயிரென்றுங் கூறவாருமுளர்.

[எனவாங், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்.] .

என எழுவர் ஆநுகுப பூண்ட ஈகைச செந்நுகம்—என்றுசொல்லப்பட்ட எழுவரும் அக்காலத்தே மேற்கொண்ட கொடையாகிய செவ்விய பாரத்தை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ திணி தோள எழுவா—தமமேலே வருகின்ற போர்களைக்கடந்த கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழுவர்,

[விரிகடல வேலி வியலகம விளங்க, வொருநான ருங்கிய வுரனுடை நோன்ற, ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய, பொருபுன றருஉம் போக்கரு மரபிற், றொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும, மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில வாய்வா, ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன், களிற்றுத் தழும்பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப, பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப, பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு]

விரி கடல் வேலி வியலகம விளங்க ஒரு தான தாங்கிய நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (உகூ)— பரந்த கடலாகிய வேலியையுடைய உலகமெல்லாம விளங்கும்படி ஒருவனாகியதானே பொறுத்த நல்லியக்கோடனை விரும்பிச் செல்லின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உரன உடை நோன தாள் வடு இல வாய வாள் உறு புலித் துப்பின ஓவியர்பெருமகன— குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத்தாகிய வலியையுடைய முயற்சியினையும் பகைவர்முகத்தினும மார்பினும் வெட்டின வாயத் தவாளையும் மிக்க புலிபோலும வலியினையுமுடைய ஓவியருடைய குடியிலுள்ளோன,

நறு வீ நாகமும் அகிலும ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிர்க்குத் தோட்புணை ஆகிய பொரு புனல் தரூஉம் இலங்கை— நறிய பூக்களையுடைய சுரபுன்னையையும் அகிலையும் சந்தனத்தையும் குளிக்குந்துறையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீர்தருமிலங்கை,

கருவொடு போக்கரு மரபின் இலங்கை— கருப்பந்தித்த முகூர்த்தத்தாலே ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

தொன் மா இலங்கைப் பெயரிய நன் மா இலங்கை—பழையதாகிய பெருமையினையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற நன்றாகிய பெருமையையுடைய இலங்கை,

மன்னருள்ளும ஓவியர் பெருமகன— அவ்விலங்கைக்குரிய அரசர் பலருள்ளும் ஓவியர்குடியிற் பிறந்தோன்,

களிற்றுத் தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்துஅடி— யானையைச்செலுத்துதலாலுளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல் கிடந்தசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

பிடிக் கணம சிதறுங் கை— பிடித்திரளைப் பலர்க்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மழைத் தடக்கை—பெய்தற்றொழிலையுடைய மழைபோன்ற பயனையுடைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல்லியக் கோடியா புரவலன— பல வாச்சியங்களையுடைய கூத்தரைப் புரத்தலை வல்லவன்,

போ இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு— பெரிய புகழையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க,

தாங்கரு மரபின் தன்னும்— பிறரால் பொறுத்தற்கரிய குடிப்பிறந்தோர்க்குரிய முறைமைகளையுடைய தன்னையும்,

தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வளனும் பாடி— அவன்றந்தையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வத்தையும்பாடி,

முன் நாள் சென்றனமாக—நாலுபத்துநாளைக்குமுன்னே போனேமாக,

இந்நாள்— இற்றைநாள்,

திறவாக் கண்ண சாய் செவிக் குருளை—விழியாத கண்ணையுடையவாகிய வளைந்த செவியினையுடையகுட்டி,

* "நாயே பன்றி புலிமுய னான்கும், மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப."

கறவாப் பால் முலை கவர்தல் நோனாது— பிறரால் கறக்கப்படாத பாலினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசிமிகுதியாற் பொறுத்தலாற்றாது,

புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்— ஈன்றணிமையையுடைய நாய் கூப்பிடும் பொலிவழிந்த அடுக்களையில்,

காழ் சோர் அட்டில் (௧௩௨)— கழிகள் ஆக்கையற்று விழுகின்ற அட்டில்,

முது சுவர்க் கணச் சிதல் அரித்த அட்டில் (௧௩௨) — பழைய சுவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கறையானரித்த அட்டில்,

[பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி] பூழி புழல் காளாம்பி பூத்த அட்டில்—(௧௩௨) நனைந்தபுழுதி உட்பொய்யாகிய காளானைப் பூத்த அட்டில்,

[ஒல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல், வளைக்கைக் கிணைமகள்] ஒடுங்கு பசி உழந்த ஒல்கு நுண் மருங்குல் வளைக் கைக் கிணை மகள்— ஒடுங்குதற்குக் காரணமான பசியாலே வருந்திய நுடங்கும் நுண்ணிய இடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய கிணைவனுடையமகள்,

வள் உகிர்க் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை— பெரிய உகிராற்கிள்ளின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றிய அட்டிலிலே (௧௩௨) வெந்தவதனை,

மடவோர் காட்சி நாணிக் கடை அடைத்து இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்— வறுமையுறுதலும் இயல்பென்றறியாது புறங்கூறுவோர் காண்டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே கூடவிருந்து அடையத்தின்னும்,

அழி பசி வருத்தம் வீட— அறிவுமுதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியானுளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப் போம்படி,

பொழி கவுள் தறுகண் பூட்கை மணி தயங்கும் மருங்கிற் சிறுகண் யானையொடு பெருந்தேர் எய்தி யாம் அவணின்றும் வருதும்— மதம் வீழ்கின்ற கதுப்பினையும் கடக்க கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியசையும் பக்கத்தினையும் சிறியகண்ணையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேரையும் பெற்று யாம் அவனிடத்துநின்றும் வாராநின்றேம்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * "உம்மொடு வரூஉங் கடதற" என்புழிக்கூறி னும்

நீயிரும் நயந்து இவண இருந்த இரும் போ ஒக்கல் செம்மல உள்ளமொடு செல்குவிராயின்— நீங்களும் மூவேந்தாபாறபெறும் பரிசிலவிரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற கரியவாகிய பெரிய சுறறததினது தலைமையையுடைததாகிய நெஞ்சுடனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

[அலைநீர்த தாழை யன்னம் பூபபவும், தலைநாட் செருநதி தமனிய மருட்டவுங, கடுஞ்சூன முண்டகங கதிரமணி கழாஅலவு, நெடுங்கால புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங, கானல வெணமணல கடலுலாய் நிமிர்தர]

கடல உலாய் நிமிர்தர அலைநீர்க் கானல் வெணமணல— கடல்பரநது எறறிய பொருதலாலே அலையுநீரையுடைய கரையில வெள்ளிய மணலிடத்துநின்ற,

தாழை அன்னம் பூபபவும்— தாழை அன்னம்போலப் பூககையினும்,

தலை நாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்— இளவேனிறகாலந தொடஙகுகின்ற நாளிலே செருந்தி தன்னைககண்டாரைப பொனனெனறு மருளபபணணுகையினும்,

கடுஞ் சூல் முண்டகம கதிர் மணி கழாஅலவும்— முதற சூலையுடைய கழிமுள்ளி ஒளியையுடைய நீலமணிபோலப் பூககையினும்,

கண்ணியாய்நின்று அரும்புதலிற கடுஞ்சூல்

கழாஅல— கழற்ற,

நெடுங் கால புனனை நித்திலம் வைப்பவும— நெடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலமபோல அருமபுகையினும்,

பாடல் சான்ற நெயதல் நெடுவழிப பட்டினம (கஙிரு)—புகழ்தலமைந்த நெயதனிலததது நெடியவழியிற பட்டினம்,

மணிநீர வைபபுப பட்டினம் (கஙிரு)—நீலமணிபோலும் கழிசூழ்ந்த ஊாகளையுடைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம (கஙிரு)—மதிலோடே பெயா பெறற பட்டினம்,

என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்

பனி நீர்ப் படுவிற பட்டினம் படரின்— குளிாசசியையுடைய குளஙகளையுடைத்தாகிய எயிற்பட்டினததே செல்வீராயின்,

படு - மடுவுமாம.

ஓங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில மடிந்தன்ன— உயாந்த தனமையையுடைய ஒட்டகம் உறக்கத்தே கிடந்தாலொதத,

வீங்கு திரை கொணாந்த விரை மர விறகின்—மிகுகின்ற திரைகொண்டுவநத மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

கரும் புகைச் செந்தீ மாட்டி— கரிய புகையையுடைய சிவந்த நெருபபையெரித்து,

பெருந் தோள் மதி எக்கறூஉம மாசு அறு திரு முகத்து நுதி வேல் நோக்கின் நுளைமகள் அரித்த— பெரிய தோளினையும் மதி இததன்மை பெற்றிலேமேயென்று

* தொல்காபபியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல, ௫.

விரும்புதற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியினையுடைய முகத்தினையும் முனையினையுடைத்தாகிய வேல்போலும் பார்வையினையுமுடைய நுளைச்சாதியிற்பிறந்த மகள் அரிக்கப்பட்ட,

பழம் படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப— பழைதாகிய களிப்புமிகுகின்ற கட்டெளிவைப் பரதவர் எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

கிளை மலர் படப்பைக் கிடங்கில் கோமான் தளை அவிழ் தெரியல் தகையோன் பாடி— கொத்திலெழுந்த பூக்களையுடையவாகிய தோட்டங்களையுடைய கிடங்கிலென்னும் ஊர்க்கரசனாகிய அரும்புநெகிழ்ந்த மாலையினையுடைய அழகையுடையோனைப் பாடி,

அறல் குழல் பாணி தூங்கியவரொடு—தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

வறல் குழல் சூட்டின— உலர்தலையுடைய குழனமீனைச் சுட்டதனோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவிர்— மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவிர்,

பட்டினம் படரின் (௧௫௩) கிடங்கிற்கோமானாகிய (௧௬௦) தகையோனைப்பாடி (௧௬௧) ஆடினமகளிரோடே (௧௬௨) நீங்களும் சூட்டோடே (௧௬௩) தேறலைப் பரதவர்மடுப்ப (௧௫௬) அவற்றை வயினவயிற் பெறுகுவிரென முடிக்க.

பைந் நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்— பசுத்த அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாநிற்கவும்,

கரு நனைக் காயாக் கணம் மயில் அவிழவும்— கரிய அரும்பினையுடைய காயாக்கள் திரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொழுங் கொடி முசுண்டை கொட்டம் கொள்ளவும்—கொழுவிய கொடியினையுடைய முசுண்டை கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொள்ளாநிற்கவும்,

கொட்டை - நூற்கின்ற கொட்டையுமாம்

செழுங் குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்— வளவிய குலையினையுடைய காந்தள் கைவிரல்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும்— கொல்லையிடத்து நெடியவழிகளிலே இந்திரகோபம் ஊராநிற்கவும்,

இச் செயலெல்லாம் ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்தியே நின்றன; ஞாயிறுபட வந்தாளென்றாற்போல

முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்— இவைகாலமுணர்த்தி இங்ஙனம் நிகழ்த்தாநிற்கவும் கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடர்ந்த அழகினையுடைய காட்டிடத்து,

இது, * "மாயோன் மேய" என்னும் சூத்திரத்தானுணர்க.

விடர் கால் அருவி வியல் மலை மூழ்கிச் சுடர் கான்மாறிய செவ்வி நோக்கி— முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவியினையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு மறைந்து அவன்கிரணங்கள் போன அந்திக்காலத்தைப் பார்த்து,

[திறல்வேனுதியிற் பூத்த கேணி, விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தின்:] திறல் வேல் நுதியிற் கேணி பூத்த விறல் வேல் வென்றி வேலூர் எய்தின்— முருகன்கை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ரு

யில் வலியினையுடைத்தாகிய வேலினுதிபோலே கேணி பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றியையுடைய வேலூரைச் சேரின்,

என்றது நல்லியக்கோடன் றன்பகைமிகுதிக்கஞ்சி முருகனைவழிபட்டவழி அவன் இக்கேணியிற்பூவைக்கொண்டு பகைவரை யெறியென்று கனவிற்கூறி அதிற் பூவைத் தன்வேலாக நிருமித்தேறாசசெய்கைகூறிற்று. இதனானே வேலூரென்று பெயராயிற்று.

உறு வெயிற்கு உலைஇய உருப்பு அவிர் குரம்பை— மிகுகின்ற வெயிலுக்கு உள்ளுறைகின்றோரா வருந்தப்பட்ட வெப்பம் விளங்குகின்ற குடிலிலிருக்கின்ற,

எயிற்றியர் அட்ட இன் புளி வெஞ் சோறு— எயினக்குலத்தின் மகளிராலே அடப்பட்ட இனிய புளிங்கறியிடப்பட்ட வெவ்விய சோற்றை,

புளி - தித்திப்புமாம்.

தேமா மேனிச் சில்வளை ஆயமொடு— தேமாவின் றளிர்போலும் மேனியையும் சிலவாகிய வளையினையுமுடைய நும்மகளிருடைய திரளுடனே,

ஆமான் சூட்டின்— ஆமானினது சூட்டிறைச்சியை யுடைய,

அமைவரப் பெறுகுவிர்— பசிகெடப் பெறுகுவிர்,

வேலூரெய்தின் (கஎ௩) சூட்டினையுடைய (கஎ௪) சோற்றை (கஎரு) ஆயத்தோடே (கஎசு) அமைவரப் பெறுகுவிரென முடிக்க.

முல்லையுங் குறிஞ்சியுஞ் சேர்ந்திருந்ததலிற் சேரக்கூறினார், இரண்டுங்கூடியல்லது பாலைத்தன்மை பிறவாமையின்.

[நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக், குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி]

நாட் கோதை தொடுத்த நறும் பூஞ் சினைக் குறுங் காற் காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி— நாட்காலத்து மாலைகட்டினாற்போல இடையறாமற் றொடுத்த நறிய பூக்களையுடைய சிறிய கொம்புகளையும் குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்திற் பெரியகொம்பரிலே யேறி,

நிலை அருங் குட்டம் நோக்கி நெடிது இருந்து— ஒருகாலத்தும் நிலைப்படுத்தல் அரிதாகிய ஆழத்திற்றிரிகின்ற மீன்களை யெய்க்கருங் காலத்தைக்கருதி நெடும்பொழுதிருந்து,

புலவுக் கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணிச் சிரல் வள் உகிர் கிழித்த வடு ஆழ் பாசடை— புலானாற்றத்தையுடைய கயலை முழுகியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலியினது பெரிய உகிர்கிழிந்த வடுவழுந்தின பசிய இலையினையுடைய,

முள் அரைத் தாமரை முகிழ் விரி நாட்போது— முள்ளையுடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வெண்டாமரையினது அரும்புவிரிந்த நாட்காலத்திற் பூவை,

கொங்கு கவர் நீலச் செங்கட் சேவல்— தேனை நுகர்கின்ற நீலநிறத்தினையும் சிவந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனையென்றது, *"தெளிவு" என்றதனான் முடிக்க.

மதி சேர் அரவின் மானத் தோன்றும்— திங்களைச் சேர்கின்ற கரும்பாம்பை யொப்பத் தோன்றும்,

* "முதனமு னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை, சினைமுன் வருதல் றெள்ளி தென்ப" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், ௬

மருதம் சான்ற மருதத் தண் பணை—ஊடியுங் கூடியும் போகநுகரும் தன்மைய மைந்த மருதநிலத்திற் குளிர்ந்த வயலிடத்து,

[அந்தண ரருகா வருங்கடி வியன்கர், அந்தண் கிடங்கினவ ளெழி லெயிற்றின்]
அம் தண் கிடங்கின் அருங் கடி வியன் நகர் அந்தணர் அருகா எவ்வெழில் எயிற்றின்—அழகினையுடைய குளிர்ந்த கிடங்கினையும் அரியகாவலையும் அகற்சியையுமுடைய அகங்களையுமுடைய அந்தணர் சுருங்காத அழகுடைய அழிரைச் சோவீராயின,

[வலம்பட நடக்கும் வலிபுணரெருத்தி, னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை]
வலி புணர் எருத்தின் வலம் பட நடக்கும் நோன் பகட்டு உரன் கெழும் உழவர் தங் கை—இழுத்தற்குரிய வலிபொருந்தின கழுத்தினாலே வெற்றியுண்டாக நடக்கும் மெய்வலியினையுடைத்தாகிய எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்தின உழவருடைய தங்கையாகிய,

உரன் - அறிவு, *"உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்" என்றாற்போல

பிடிக் கை அன்ன பின்னு வீழ் சிறுபுறத்துத் தொடிக் கை மகடூஉ—பிடியினது கையை யொத்த பின்னின மயிர் வீழ்ந்து கிடக்கின்ற சிறிய முதுகினையும் தொடியணிந்த கையினையுமுடைய மகள்,

மக முறை தடுப்ப—உழவர் தங்கையாகிய (௧௧௦) மகடூஉத் (௧௧௨) தான் உள்ளேயிருந்து தன்பிள்ளைகளைக்கொண்டு நும்மை இடையே எல்லாரையும் போகாது விலக்குகையினாலே,

இனிய பிள்ளைகளை உபசரிக்குமாறுபோல உபசரித்து விலக்கவென்றுமாம்.

இருங் காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண் சோறு—கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணினையுடைய முகத்தைத் தேயப்பண்ணின குத்துதலமாட்சிமைப்பட்ட அரிசியாலாக்கின கட்டியாகிய வெள்ளியசோற்றை,

கவைத் தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவிர்—கவைத்த காலினையுடைய ஞெண்டும் பீர்க்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவிர்,

தண்பணையின் (௧௮௬) அழிரெயநின் (௧௮௮), உழவர் தங்கையாகிய (௧௧௦) மகடூஉத் தடுக்கையினாலே (௧௧௨) சோற்றைக் (௧௧௪) கலவையொடு பெறுகுவிரென முடிக்க

[எரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக், கருமறிக் காதிற் கவையடிப்பேயமக, ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா, ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப, நீரடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்]

எரி மறிந்து அன்ன நாவின்—மேனோக்கியெரிகின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தாலொத்த நாவினையும்,

கரு மறிக் காதின் - வெள்யாட்டுமறிகளை அணிந்த காதினையும்,

† கவை அடிப் பேய் மகள்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேய்மகள்,

நிணன் உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிற்றுத் தோற்றம் போல—நிணத்தைத்தின்று சிரித்த விளங்குகின்ற எயிற்றினது தோற்றரவு போல,

---

* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து,

† "இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள், *** கண்டொட் டுண்டு கவையடிப் பெயர்த்துத், தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்துக், கண்டனன்" என்றார் மணிமேகலையிலும், ௬ - வது சக்கரவாளக்கோட்டம்புக்ககாதை.

பிணன் உகைத்துச் சிவந்த பேர் உகிர்ப பணைததாள் அண்ணல் யானை அருவி துகள் அவிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்—தாங்கொன்ற பிணங்களின்றலைகளைக் காலாலேதள்ளிச் சிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்களையுமுடைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின் மதவருவி எழுந்ததுகளை அவிக்கையினாலே புழுதியடங்கின தெருவினையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயர் மூதூர்—அவனுடைய விழாநடக்கின்ற பழைய ஊர்,

சேய்த்தும் அன்று சிறிது நணியதுவே—தூரிய இடத்ததுமன்று; சிறிதாக அண்ணிய இடத்ததே

மூதூர் நணியதென்க.

[பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மாலவரை கண்விடுத் தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி.]

பொருநர்க்கு அடையாவாயினும் புலவர்க்கு அடையாவாயினும் அரு மறை நாவின் அந்தணர்க்கு அடையாவாயினும் அருங் கடை வாயில் குறுகி—கிணைப்பொருநர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அரிய வேதத்தையுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அந்தணர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும் ஏனையோர்க்கு உள்ளே சேறற்கரிய தலைவாயிலையணுகி,

அடையாவென்றபன்மை நான்குவாயிலையுங்கருதி

கடவுள் மால் வரை கண் விடுத்தன்ன அவன் வாயில்—அதுதான் தெய்வங்களிருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகண்ணை விழித்துப்பார்த்தாலொத்த அவனுடைய கோபுரவாசல்,

அன்றிப் பொருநர்க்காயினும் புலவர்க்காயினும் அருமறைநாவி னந்தணர்க்காயினும் அடையாவாயிலென்று பொருளின்மையுணர்க.

செய் நன்றி அறிதலும்—பிறர் தனக்குச்செய்த நன்றியை யறிந்து அவர்க்குத் தானும் நன்மைசெய்தலையும்,

சிற்றினம் இன்மையும்—அறிவும் ஒழுக்கமுமில்லாத மாக்கடியர் தனக்கில்லாமையையும்,

இன் முகம் உடைமையும்—நோக்கினார்க்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும் உடையனாதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—*முகத்தினினிய நகாஅ அகத்து இன்னாதவனாகாமல் நெஞ்சுமுகத்திற்கேற்ப இனியனாதலையும்,

செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் ஏத்த—எக்காலமுந் தன்னுடனே செறிந்து விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலைகளையுணர்ந்தோர் புகழ,

அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்து அடிவீழ்ந்தார்க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெஞ்சினம் இன்மையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்.

ஆண் அணி புகுதலும்—வீரரணிநின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலைத்தலையும்,

---

* திருக்குறள், கூடாநட்பு, ௪. "முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா, வஞ்சரை யஞ்சப் படும்"

* "ஆணபா லெலலா மாணெனற குரிய" என்றுகூறிப †"பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே" எனறதனுல ஆணெனறது ஆண்பாலையே யுணாத்துமேனும் அணி புகுதலென்றதனுல் ஈணடு வீரரை யுணாததிறறு.

அழி படை தாஙகலும—தனது கெட்ட படையிடததே தான்சென்று பகைவரைப பொறுததலையும,

வாள மீக கூறறதது வயவா ஏதத—வாளவலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடைய வீரா புகழ,

கருதியது முடிததலும் — தனனெஞ்சுகருதிய புணாசசியைக குறைகிடவாமல முடிககவலல தனமையையும,

நுகர்தற்குரிய மகளிரை நுகாநது பறறுககாற பிறபபருமையிற கருதியதுமுடிககவேணடு மென்றா.

காமுறப படுதலும—அஙஙனந தானே யினபமுறுதே அமமகளிருந் தம்மாலே மிககவின்பததைபபெறும் தனனை விருமபபபட்டிருததலையும்,

ஒருவழிப படாமையும—அவாகள அஙஙனம விருமபினுாகளெனறு அவாகள் வசததனுகாமையையும்,

ஒடியது உணாதலும்—தான அவாவசததனுகாமையின அவா வருநதியதன்மையையுணர்நது அவரைபபாதுகாததலையும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில நிகழநததனையுணாநது அவா குறைமுடித்தலென்றுமாம

அரி ஏா உண கண அரிவையா ஏதத—செவவரிபொருந்தின மையுணகண்ணினையுடைய மகளிாபுகழ,

அறிவு மடம படுதலும் -- தானகூறுகினறவறறையுணரும அறிவிலலாதாாமாட்டுத தான அறியாமைபபட்டிருததலையும,

அறிவு நன்கு உடைமையும—தன்னைபபோல அறிவுடையாாமாட்டு நன்றாக அறிவுடையனுயிருததலையும்,

‡ "ஒளியாாமு ஞெள்ளிய ராதல வெளியாாமுன - வானசுதை வணணங கொளல" எனறாாபிறரும

வரிசை அறிதலும—பரிசிலருடைய தரமறிநது அவாபெறுமுறைமையே கொடுத்தல இதறகுங கூட்டுக

வரையாது கொடுததலும—அஙஙனம கலவிமிகுதியிலலாத பரிசிலாககுக கொடாதிருத்தலை மேறகொளளாதே அவாகளளவிற்குத தககனவற்றைக கொடுத்தலையும்,

இனித் தனககென ஒன்றும் வரைநதுவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம்

பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலா ஏதத—பிறாகையிலேற்ற பொருளால் இலவாழ்க்கை நடததுதலையுடைய பாணா கூததா முதலியோா புகழ,

பன்மீன நடுவட் பானமதி போல—பலமீனகளுககு நடுவிருந்த பால்போலும் ஒளியையுடைய கலைநிறைந்த மதிபோல,

இன்னகை ஆயமோடு இருநதோற குறுகி—இயலிசைநாடகத்தாலும், இனிய மொழிகளாலும் இனியமகிழ்ச்சியைச செயயும் திரளோடே இருந்தவனையு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம, மரபியல், ௫௦

† ,, ,, ,, ௬௬.

‡ திருக்குறள், அவையறிதல், ௪.

கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித தலைவறகு ஈண்டு மதி உவமையாயிறறு

பைஙகண ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவின்—பசியகண்களையுடைய கரியகுரஙகு பாம்பின்றலையைப பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிறுகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன்கையைச் சுற்றுமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தண்டிடத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேணடுமிடத்து நெகிழந் தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறுகும் நரம்புதுவககும் வாரககட்டினையும,

[மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின்வா யமைதது]

மணி நிரைத்து அன்ன வனப்பின்—இரணடுவிளிம்புஞ் சேரததைத்து முடுக்கின ஆணிகளாலே மணியை நிரைததுவைத்தாலொத்த அழகினையும்,

வாயமைத்து—பொருந்தப்பண்ணி,

வயிறு சேர்பு ஒழுகிய வகை அமை அகளத்து—வயிறுசோந்து ஒழுஙகுபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினடுவு தாழிபோலப புடைபட்டிருத்தலின், அகளமென்றார்

கானக் குமிழின் கனி நிறங் கடுப்பப புகழ வினைப் பொலிந்த பசசையொடு—காட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழத்தினது நிறத்தையொபபப புகழப்படுந் தவரூட்டின கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெறற போாவையோடே,

[தேம்பெய், தமிழதுபொதிந் திலிற்று மடஙகுபுரி நரம்பின்.]

தேம் பெய்து புரி அடஙகு நரமபின்—தேனொழுகுகின்ற தனமையைத தனனிடத்தே பெய்துகொண்டு முறுககடஙகின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழது பொதிந்து இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்ததையத தனனிடத்தே பொதிந்து துளிககும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக கூறிறறு *"தீநதே - னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்" எனறா பிறரும்

பாடுதுறை முற்றிய—நீர் பாடுந்துறைகளெலலாம் முடியபபாடுதறகு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும வினையெசசம

பயன் தெரி கேள்விக கூடுகொள் இனனியம—தனது பயனவிளஙகுகினற இசைகளைத் தான் கூடுதலகொணட இனியயாழை,

பச்சையோடே (உஉகூ) வாயமைககபபட்டு வனபபினையும (உஉரு), திவவினையும் (உஉஉ), அகளத்தினையும் (உஉச), நரம்பினையுமுடைய (உஉஎ) இன்னியமெண முடிக்க

[குரலகுர லாக, நூனெறி மரபிற பணணி.] நூல நெறி மரபிற குரல குரலாகப பண்ணி—இசைநூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலையாக வாசிதது,

பாடுதுறை முறறுதற்கு இன்னியத்தைக குரல குரலாகப் பணணியெனமுடிகக.

[ஆறுது, முதுவோர்ககு முகிழதத கையினை யெனவும்] முதுவோாககு ஆறுது

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உகூ0: "பணிவரும் பைம்பொற பத்தா பல்வினைப பவள வாணி, மணிகடை மருபபின் வாளாா மாடக வயிரத்தீந்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழதுறழ் நரம்பி னல்யாழ, கணிபுகழ் காளை கொண்டு கடலகம் வணகக லுறறான."

முகிழ்தத கையினை எனவும்—* அரசன் உவாத்தியாயன் தாய தந்தை தமமுன்முத லியோர்க்குப், பலகாலுங குவித்த கைகளையுடையையென்றும்,

இளையோாககு மலாந்த மாாபினை எனவும—வீரரெறிதறகு மனமகிழநது கொடு தத மார்பினையுடையையென்றும்,

† "வணங்குசிலை பொருதநின மணஙகம ழுகல - மகளிாக கல்லது மலைப்பறி யலையே" ‡"மகளிா மலைத்த லல்லது மளளா - மலைததல் போகிய சிலைததாா மாாப" §"விருந்தாயினை யெறிநீயென விளைமாாபகங கொடுத்தாற் - கருமபூணற வெறிந்தா ங்கவ னினதூழினி யெனவே" என்றூா பிறரும்.

மகளிருமாம்

ஏரோாககு நிழனற கோலினை எனவும—ஏரினையுடைய குடிமக்களுககு நிழல செயத செஙகோலையுடையையென்றும,

தேரோாககு அழன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசாககு வெம்மை செய்த வேலையுடையை யென்றும்,

நீ சில மொழியா அளவை—நீ சிலபுகழினைக கூறுதறகு முன்னே,

[மாசில, காம்புசொலித தனன வறுவை யுடீஇ] காம்பு சொலிதது அன்ன மாசு இல் அறுவை உடீஇ—மூஙகில ஆடையையுரிததாலொதத மாசில்லாத உடை யினை உடுககபபணணி,

இனி மூங்கின்முளையிற் பட்டையுமாம்.

பாம்பு வெகுணடு அன்ன தேறல நலகி—பாமபேறி மயக்கினாற்போல மயக்கின கட்டெளிவைத தந்து,

[காவெரி யூட்டிய கவாகணைத தூணிப், பூவிரி கச்சைப புகழோன் றன்முன்,

---

* ஆசாரக்கோவை, கள—"அரசனு வாததியாயன் றாய்தந்தை தம்மு, னிக ரில குரவ ரிவரிவரைத, தேவரைப போலத தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங நெறி"

† பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, ௩—"பாாபபாாக கல்லது பணிபறி யலை யே, பணியா வுளளமொ டணிவரக கெழீஇ, நட்டோாக் கல்லது கணணஞ் சலையே, வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழுகல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே, நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங், கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே"

‡ புறநானூறு, ௧௦—"வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே, பிறாபழி கூறுவோா மொழிதே றலையே, நீமெய கணட தீமை காணி, னொபப நாடி யத்தக வொறுத்தி, வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற, றணடமுந் தணிதிநீ பணடையிற் பெரிதே, யமி ழ்தட் டானாக் கமழகுய் யடிசில, வருநாக்கு வரையா வசையில வாழ்க்கை, மகளிா மலைத்த லல்லது மள்ளா, மலைத்தல போகிய சிலைததாா மார்ப, செய்திரங் காவினைச் சேணவிளங குமபுகழ, நெய்தலங் கான னெடியோ, யெயதவந் தனம்யா மேததுகம் பலவே."

திணை - பாடாணடிணை. துறை - இயனமொழி சோழன் நெயதலங் கான லிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையாா பாடியது.

§ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௧௬௪:—"விருந்தாயினை யெறிநீ யென விளைமார்பகங கொடுததாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யென வே, யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றூன், சொரிந்தார்மல ரமங் கையர் தொழுதாாவிசும படைந்தான்."

பனிவரை மார்பன் பயந்த:] கா எரி ஊட்டிய கணைகவா தூணிப் பூ விரி கச்சைப புக ழோன் தன்முன் பயந்த பனிவரை மார்பன்— காணடாவனததை நெருபபுண்ணும் படிபெய்த கணையை உள்ளடககின ஆவநாழிகையினையும் பூத்தொழில் பரந்த கச் சையினையுமுடைய அருச்சுனனுற்றமையனாகிய வீமசேனன்கண்ட இமவான்போலு மார்பன்,

நுண் பொருட் பனுவலின் வழாஅப பல வேறு அடிசில— கூரியபொருளையு டைய மடைநூனெறியிற றப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசிலை,

[வாணிற விசும்பிற் கோணமீன் சூழநத, விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந தோற றத்து, விளங்குபொற கலத்தில.] விசுமபில் வாள் நிறக் கோள் மீன் சூழ்ந்த இளங கதிர் ஞாயிறு எள்ளும் தோற்றத்து விளஙகு பொற கலததில்—ஆகாயத்தில ஒளியை யுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள்சூழ்ந்த இளைய கிரணங்களையு டைய ஞாயிற்றை இகழுந் தோற்றரவையுடைய விளஙகுகின்ற பொறகலததிடததே,

விரும்புவன பேணி— நீவிரும்புவனவற்றை விரும்பி உட்கொணடு,

ஆனு விருபபின் தான நின்று ஊட்டி— நும்மிடதது மிகுகின்ற விருப்பததாலே தான் நின்று உண்ணப்பண்ணுவ்தது,

ஆனுமரபினென்றும் பாடம

நீ சிலமொழியாவளவை (உகூ) விருமபுவன பேணி(உசச) உடீஇ (உகூசு) நல்கி (உகூஎ) அடிசிலைக் (உசக) கலததேயிட்டுத (உசச) தான்நின்று ஊட்டியென்க

திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வுப புலம் அகற்றி— வலியமைந்த வெற்றியோ டே பகையாயத தத்தநிலத்தைக் கைவிட்டுப் போகபபணணி,

விறல் வேல மன்னா மன் எயில முருக்கி — வெறறியையுடைததாகிய வேலி னையுடைய முடிவேந்தர்மனனும அரணகளை யழித்து,

நயவர் பாணர் புன்கண தீரததபின்—அவ்விடஙகளிற்பெறற பொருளாலே விரு ம்பிவந்தவர் புன்கணமையையும், பாணா புனகணமையையும் போககினபின்பு,

வயவர் தந்த வான் கேழ நிதியமொடு— தன்படைததலைவர் மிக்கனவாயக் கொணடுவந்துதந்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர் குறுநிலமன்னரையும, அரசரையுமழிதது, நயவாககும பாண ர்க்குங்கொடுத்து, மிக்குககொணடுவநத நிதியமென்க

[பருவ வானத்துப் பாற்கதிர பரப்பி, யுருவ வான்மதி யூாகொண டாஙகு.] பருவ வானத்து உருவ வான் மதி பாற கதிர பரப்பி ஊா கொண்டாஙகு— கூதிர்க்கால த்தையுடைய வானிடத்தே வடிவுநிறைதலையுடைய வெள்ளிய மதி பாலபோலுங கிரணங்களைப் பரபபிப பரததலைக கொண்டாறபோல,

கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன குறட்டு ஆரம் சூழநத அயிலவாய் நேமி யொடு — கூரிய சிற்றுளிகள் சென்று செததின உருக்களழுந்தின வலியினையுடைய குறட்டிடத்திற்றைத்த ஆரகளைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு - அச்சுககோக்குமிடம. அயில்வாய - கூரியவாய்; என்றது சூட்டிறகு ஆகுபெயா.

[சிதாநலை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததாபிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல:] முருக்கின் சேண் ஓங்கு நெடுஞ்சினைத ததர் நனை சிதர் பிணி அவிழ்ந்த தோற றம் போல—முருக்கினுடைய விசும்பிலே செல்லவளாந்த நெடிய கொம்பிற்செறிந்த அரும்புகள் வண்டிற்குப் பிணியவிழ்ந்த தோற்றரவுபோல,

ததர் - கொத்துமாம் சிதா - சிந்துதலுமாம், சிசிலியுமாம்.

[உள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போரவைக், கருந்தொழில வினைஞர் கைவினை முற்றி, யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப பாகரொடு.]

கருந்தொழில் வினைஞர் கை வினை முற்றி உருக்குறு அரக்கு உள் எறிந்த போர வைப் பாகர்— வலிய தொழிலைச்செய்யுந் தச்சருடைய கையாற்செய்யும் உருக்களெல்லாம் முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிலிங்கம் உள்ளேயெறிந்த பலகை யையுடைய பாகர்,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப பாவின பலகையைப போரவையென்றார். அதன மேலே சுற்றுச்சுவராகப பலகையாற்செய்த சுவரைப் பாகரென்றார் பாகரையுடைய தேரைப்பாகரென்றார், ஆகுபெயரால

ஊர்ந்து பெயர் பெற்ற எழில் நடைப பாகரொடு— ஏறிப்பார்த்து உண்மையாக ஓட்டமுண்டென்று பெயர்பெற்ற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய தேரோடே,

நேமியோடே (௨௱௩) போரவையையுடைய (௨௱௬) பாகரெனமுடிக்க

மா செலவு ஒழிக்கும் மதன் உடை நோன் தாள் வாள் முகப் பாண்டில— தன் கடுமையால் குதிரையின்செலவைப பின்னேநிறுத்தும் வனப்புடைத்தாகிய வலியினையுடைய தாளினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய நாரையெருத்தையும்,

வலவனொடு— அதனைச் செலுத்தும் பாகனோடு,

[தரீஇ, யனறே விடுக்குமவன் பரிசில] பரிசில தரீஇ அவன அன்றே விடுக்கும —யானை குதிரை அணிகலமுதலியபரிசில்களையுந்தந்து அவன் அன்றேவிடுக்கும்

நிதியத்தோடே (௨௱௪) பாகரோடே (௨௱௮) வலவனோடே பாண்டிலையும்(௨௱௦) பரிசிலையுந் (௨௱௧) தரீஇ (௨௱௦) அவன் அன்றேவிடுக்குமென முடிக்க

மென் தோள் துகில் அணி அல்குல் துளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உண விரித்த அம் மென் கூந்தலின் —மெல்லிய தோளினையும், துகில்சூழ்ந்த அல்குலினையும், அசைந்த இயலினையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உண்ணும்படியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தல்போலே,

[மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப பரப்பித், துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங் கோட்டு:]

துணி மழை மணி மயில கலாபம் இடை மஞ்சு பரப்பித் தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைக்கு நடுவே தனது மஞ்சைப்பரப்பித் தவழுமலை,

சிறிதுநீர் உட்கொண்டு பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின, மேகம மஞ்சைப்பரப்பியென்றார்

இனி 'மணிமயில கலாபம்' என்று பாடமாயின, மயில் தனகலாபத்தை மஞ்சிடையிலே பரப்புதலைச்செய்து துயல்கோடெனக. துயலல் - ஆடுதல்

துயல் கழை நெடுங் கோட்டு— அசைகின்ற மூங்கிலையுடைய நெடிய மலையிடத்தையுடைய குறிஞ்சி (௨௱௭)

[எறிந்துரு மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னி·] ஏற்றரும் உரும் எறிந்து இறந்த சென்னிக் கோடு (௨௱௫)—ஏறுதற்கரிதாகிய உருமேறு தான்ஏறுதற்காக இடித்து வழியாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை

இக்குதிரையேற்றரிதென்ப.

குறிஞ்சிக் கோமான்— குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய நிலத்திற்கரசன்,

கொய் தளிர்க் கண்ணிச் செல் இசை நிலைஇய பண்பின் நல்லியக்கோடனை— கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்து நில்லாமற் போகின்றபுகழ் தன்னிடத்தே நிற்றற்கு காரணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியகோடனை

நயந்தனிர் செலின்— விரும்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல (௪0) பெருமகன் (௧௨௨) புரவலனாகிய (௧௨௫) நல்லியக்கோடனை நயந்தகொள்கையோடே (௧௨௬) முன்னாட்சென்றனமாக, இந்நாள் (௧௨௯), அழிபசிவருத்தமவீட (௧௪0) யானையோடே தேரெய்தி (௧௪௨) யாம் அவணின்றும்வருகின்றேம்; இனி நீயிரும் (௧௪௩) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (௧௪௫), வஞ்சியும வறிது, அதுவன்றி (௫0) மதுரையும்வறிது, அதுவன்றி (௬௭) உறந்தையும் வறிது; அதுவன்றி (அ௩) எழுவர்பூண்ட ஈகைசெந்நுகம (௧௧௩) ஒருதான்றாங்கிய (௧௧௫) குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (௨௬௭) நல்லியக்கோடனை நயந்தனிர்செலின் (௨௬௯), வழியிற் பெறுமவற்றை யாங்கூறக்கேண்மின், பட்டினம்படரின் (௧௫௩), வயின் வயிற பெறுகுவிர் (௧௬௩); அதன்பின்னர் வேலூரெய்தின் (௧௭௩) அமைவரப் பெறுகுவிர் (௧௭௭); அதன்பின்னர் அவன் ஆமூரெய்தின் (௧௮அ) கலவையொடுபெறுகுவிர் (௧௯௫), அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூர (௨0௧) சேய்த்துமன்று; சிறிது நணியதுவேயாயிருக்கும் (௨0௨), ஆண்டுசென்று முன்னர் அவன கடைவாயிலைகுறுகிப (௨0௬) பின் அறிந்தோரேத்த (௨௰௧) வயவரேத்த (௨௧௨) அரிவையரேத்தப் (௨௧௫) பரிசிலரேத்த (௨௧அ) இருநதோனையணுகிப (௨௨0) பாடுதுறைமுற்றுதற்கு (௨௨அ) இன்னியத்தைப (௨௨௯) பணணிக (௨௩0) கையினையென்றும் (௨௩௧), மார்பினையென்றும் (௨௩௨), கோலினையென்றும் (௨௩௩), வேலினையென்றும் (௨௩௪) நீசிலமொழியா அளவை (௨௩௫) அவன் நீவிருமபுவனபேணி (௨௪௪) உடீஇ (௨௩௬) நல்கி (௨௩௭) அடிசிலைக்(௨௪௧) கலத்தேயிட்டுத (௨௪௪) தான்நின்று ஊட்டி (௨௪௫) நிதியத்தோடே (௨௪௯) பாகரோடே (௨௫அ) வலவனோடே பாணடிலையும் (௨௬0) பரிசிலையும் (௨௬௧) தரீஇ (௨௬0) அவன் அன்றேவிடுக்கும (௨௬௧) என வினைமுடிவுசெய்க.

ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்பாடிய சிறுபாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

க அணியிழையாாக காரணங காகிமற றந்நோய
தணிமருநதுந தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிமமென முழவி னெயிற்பட டினநாடன்
செமமல சிலைபொருந தோள்.

உ நெடுவரைச சந்தன நெஞசங குளிர்பபப
படுமெம் பாமபோ மருங்கு—விடுகொடி
யோடிய மாாப னுயாநல் லியககோடன்
சூடிய கண்ணி சுடும.

நான்காவது

பெரும்பாணாற்றுப்படை.

அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பருதி
காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனிற்
பாசிலை யொழித்த பராஅரைப் பாதிரி
வள்ளிதழ் மாமலர் வயிற்றிடை * வகுத்தத
னுள்ளகம் புரையு மூட்டுறு பச்சைப்
பரியரைக் கமுகின் பாளையம் பசும்பூக்
கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை
யுருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வைச்
சுனைவறந் தன்ன விருடூங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பணைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலிந்துவீங்கு திவவின்
மணிவார்ந் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
றொடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழீஇ
வெந்தெறற் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்பிற் றாங்குநர்ப் பெறாது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்
பழுமரந் தேரும் பறவை போலக் நீவக.
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்
பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிறு முகந்துகொண்
டியாமவ ணின்றும் வருதும் நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த்

* வகிர்க்கவென்றும் பாடம்

திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவலம்
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
கைப்பொருள் வௌவுங் களவேர் வாழ்க்கைக்
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறா தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செய்யா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச்
சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வுருளி
யெழூஉப்புணர்ந் தன்ன பரூஉக்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்
வேழங் காவலர் குரம்பை யேய்ப்பக்
கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதவின்
முளையெயிற் றிரும்பிடி முழந்தா ளேய்க்குந்
துளையரைச் சீறுர லாங்கத் தூக்கி
நாடக மகளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியங் கடுப்பக் கயிறுபிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்
மகவுடை மகடூஉப் பகடுபுறந் துரப்பக்
கோட்டினா வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த
பெருங்கயிற் றொழுகை மருங்கிற் காப்பச்
சில்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி
யெல்லிடைக் கழியுநர்க் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந் தரூஉ

மரும்பொரு ளுருத்துந் திருந்துதொடை நோன்றா
ளடிபுதை யரண மெய்திப் படம்புக்குப்
பொருகணை தொலைச்சிய புண்டீர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள்
வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக்
கருவி லோச்சிய கண்ணக னெறுழ்த்தோட்
கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்
தடவுநிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப் பெரும்பழங் கடுப்ப மிரியற்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்
தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
முல்குடைப் பெருவழிக் கவலை காக்கும்
வில்லுடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னீளரை யிலவத் தலங்குசினை பயந்த
பூளையம் பசுங்காய் புடைவிரிந் தன்ன
வரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி *நெடுந்தக
ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை
மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
யீன்பிண வொழியப் போகி நோன்கா
ழிரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோ
லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி
யிருநிலக் கரம்பைப் படுநீ றாடி
நுண்புல் லடக்கிய வெண்பல் லெயிற்றியர்
பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவி
னீழன் முன்றி னில்லுரற் பெய்து
குறுங்கா ழுலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
வல்லூற் றுவரித் தோண்டித் தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
வாரா தட்ட வாடூன் புழுக்கல்
வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
னோடாத் தானை யொண்டொழிற் கழற்காற்
செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே

---

* நெடுந்திடரென்றும் பாடம்.

தெய்வ மடையிற் றேக்கிலைக் குவைஇநும்
பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்
மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
வானமடி பொழுதி னீர்நசைஇக் குழித்த
வகழ்சூழ் பயம்பி னகத்தொளித் தொடுங்கிய
புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
மரைநாள் வேட்ட மழுங்கிற பகனுட்
பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித்
தொகுவாய வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇக்
கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு
மருஞ்சுர மிறந்த வம்பர்ப் பருந்துபட
வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
வைந்நுதி மழுங்கிய புலவுவா யெஃகம்
வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சாத்திய கணைதுஞ்சு வியனக
ரூகம் வேய்ந்த வுயர்நிலை வரைப்பின்
வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பைக்
கொடுநுகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுநுதி வயக்கழு நிரைத்த வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் சேப்பிற்
களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சூ லுடும்பின்
வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்
யானை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
நீனிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
சூன்மகண் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன * புல்லணற் காளைச்
சென்னா யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு

* புல்லணர்க் காளையென்றும் பாடம்

கேளா மன்னர் கடிபுலம புககு *
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடு களளின் றிருப்பி பருகி
மல்லன் மன்றததது * மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச
சிலைநவி லெறுழ்ததோ ளோசசி வலன்வளையூஉப
பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை
†முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகரை யாத்த குறுங்கால குரம்பைச
செற்றை வாயிற செறிகழிக கதவிற
கற்றை வேய்ந்த கழிததலைச சாம்பி
னதளோன் றுஞசுங காப்பி னுதள
நெடுந்தாமபு தொடுதத குறுந்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி யெருப்படு வரைப்பி
னள்ளிருள் விடியற புள்ளெழப் போகிப
புலிக்குரன் மதத மொலிப்ப வாங்கி
யாமபி வான்முகி ழன்ன கூமபுமுகை
யுறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நுரைதெரிந்து
புகாவாய்க குழிசி பூஞசுமட் டிரீஇ
நாண்மோா மாறு நன்மா மேனிச
சிறுகுழை துயல்வருங் காதிற் பணைத்தோட
குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாயமக
ளளைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருத்தி
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
ளெருமை நல்லான் கருநாகு பெறூஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
னிருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப பனன
பசுந்தினை மூரல பாலொடும பெறுகுவிர்
தொடுதோன் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி
விழுத்தண் டூன்றிய மழுததின வன்கை
யுறிக்கா வூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன
மேமபா லுரைத்த வோரி யோங்குமிசை
கோட்டவுங கொடியவும விரைஇக் காட்

---

* மதவிடைதெணடியென்றும் பாடம்

† மூனைதலையிருக்கையென்றும் பாடம்.

*பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
யொன்றம ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
யந்து 'ணவிர்புகை † கமழக் கைமுயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச்
செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலி
னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின்
வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
தெழுகா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற
பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
களிற்றுத்தாள் புரையுந் திரிமரப் பந்தர்க்
குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி
நெடுஞ்சுவர் பறைந்த புகைசூழ் கொட்டிற்
பருவ வானத்துப் ‡ பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சீறூர்
நெடுங்குரற் பூளைப் பூவி னன்ன
குறுந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
அவரை வான்புழுக் கட்டிப் பயில்வுற
றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா லுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
லுடுப்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க வூன்றித
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
கறையணற் குறும்பூழ்க் கட்சி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன

* பன்மல ரடுக்கிய வென்றும், பன்மலர் மிடைந்த வென்றும் பாடம்.

† பிறப்பகை முயன்றென்றும் பாடம.

‡ பாய்மழையென்றும் பாடம்.

கவைத்தா ளலவ னளற்றளை சிதையப்
பைஞ்சாய் கொன்ற மண்படு மருப்பிற
காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ நுண்டொளி நிரவிய வினைஞர்
முடிநா றழுத்திய நெடுநீர செறுவிற
களைஞா் தந்த கணைககா னெயதற்
கட்கமழ் புதுபபூ முனையின முட்சினை
முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய முளளிக
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டவன்
பஞ்சாய்க கோரை பலவிற சவட்டிப
புணர்நாாப பெயத புனைவின கணணி
யீருடை யிருந்தலை யாரச் சூடிப
பொன்காண் கட்டளை கடுபபச சண்பின்
புன்காய்ச சுண்ணம புடைத்த மாாபி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மெனமொழ
கருங்கை வினைஞா காதலஞ சிறாஅா
பழஞ்சோற றமலை முனைஇ வரமபிற
புதுவை வேய்ந்த கவிகுடின் முன்றி
லவலெறி யுலககைப பாடுவிறந தயல
கொடுவாய்க கிளளை படுபகை வெரூஉ
நீஙகா யாணர் வாங்குகதிர்க கழனிக
கடுப்புடைப பறவைச சாதி யன்ன
பைதற விளைந்த பெருஞ்செந நெலலின
றூமபுடைத திரடா டுமிதத வினைஞா
பாமபுறை மருதி னோங்குசினை நீழற
பலிபெறு வியனகள மலிய வேறறிக
கணங்கொள் சுறறமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
துணங்கையம பூதந் துகிலுடுத தவைபோற்
சிலம்பி வானூல வலநத மருங்கிற்
குழுமுநிலைப போரின முழுமுதற றொலைச்சிப
பகடூா பிழிநத பின்றைத் துகடப
வையுந் துருமபு நீக்கிப பைதறக்
குடகாற் றெறிநத குபபை வடபாற
செமபொன் மலையிற சிறபபத தோன்றுந்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைப
பகட்டா வீன்ற கொடுநடைக் குழவிக்
கவைத்தாமபு தொடுத்த காழூன் றல்கு

லேணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்
முகடுதுமித்த தடுக்கிய பழம்பல் லுணவிற்
குமரி மூதத கூடோங்கு நலலிற
றசசச சிறாஅர் நசசப புனைநத
லூரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்
தளர்நடை வருததம வீட வலர்முலைச
செவிலியம பெண்டிர்த தழீஇப பாலார்ந்
தமளித துஞசு மழகுடை நல்லிற்
றொல்பசி யறியாத துளங்கா விருக்கை
மலலற பேரூர் மடியின் மடியா
வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வலசி
மனைவா ழளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுங் கழைவள ரடுக்கத
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்
கெந்திரஞ் சிலைக்கு துஞ்சாக் கம்பலை
விசய மடூஉம் புகைசூ ழாலைதொறுங்
கரும்பின் றீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
வேழ நிரைதது வெண்கோடு விரைஇத
தாழை முடிததுத தருப்பை வேய்ந்த
குறியிறைக் குரம்பைப பறியுடை முன்றிற்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
பைங்காய் தூங்கும பாய்மணற் பந்த
ரிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றிப்
புலவுநுனைப பகழியுஞ் சிலையு மானச்
செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறாப் பிறழு
மையிருங் குட்டதது மகவொடு வழங்கிக
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளதத கோடுகாத திருக்கும்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
னவையா வரிசி யங்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலர வாற்றிப
பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும
பூம்புற நல்லடை யளைஇத் தேமபட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த
வெங்கீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி

தண்மீன் சூட்டொடு தளரதலும் பெறுகுவிர்
பச்சூன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற்
கோள்வல் பாண்மகன் றலைவலித் தியாத்த
நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாண்கொளீஇக்
கொடுவா யிரும்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை
நீர்நணிப் பிரம்பி னடுங்குநிழல் வெரூஉம்
நீத்துடை நெடுங்கயந் தீப்பட மலர்ந்த
கடவு ளொண்பூ வடைச்சி யோம்பி
யுறைகான் மாறிய வோங்குயர் நனந்தலை
யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேய்ப்ப
வரக்கிதழ்க் குவளையொடு நீல நீடி
முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கைக்
குறுந ரிட்ட கூம்புவிடு பன்மலர்
பெருநா ளமயத்துப் பிணையினிர் கழிமின்
செழுங்கன் றியாத்த சிறுதாட் பந்தர்ப்
பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்
மனையுறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது
வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்று
மறைகாப் பாள ருறைபதிச் சேப்பிற்
பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன் புரையுங் கற்பி னறுநுதல்
வளைக்கை மகடூஉ வயினறிந் தட்ட
சுடர்க்கடைப் பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தஞ்
சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்
துருப்புறு பசுங்காய்ப் போழொடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமுறி யளைஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த
தகைமாண் காடியின் வகைபடப் பெறுகுவிர்
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇப்
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிச்சிர லிரைசெத் தெறிந்தெனப்
புள்ளார் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாது
கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுத்த
வேள்வித் தூணத் தசைஇ யவனர்
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பையத் தோன்றும்

*நீர்ப்பெயற் றெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
வாலுளைப் புரவியொடு வடவளந் தரூஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்
சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பி
னெல்லுழு பகட்டொடு கறவை துன்னா
மேழகத் தகரோ டெகினங் கொட்கும்
கூழுடை நலவிற் கொடும்பூண் மகளிர்
கொன்றை மென்சினைப் பனிதவழ் பவைபோற்
பைங்கா ழல்குற் றுண்டுகி லுடங்க
மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும்
பீலி மஞ்ஞையி னியலிக் கால
தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை
வான்றோய் மாடத்து வரிப்பந் தசைஇக்
கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய
முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்
பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில
பைங்கொடி நுடங்கும் பலர்புகு வாயிற்
செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றிற்
கள்ளடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய
வார்ந்துகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
னீர்ஞ்சே றாடிய விரும்பல் குட்டிப்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம்போ காது
நென்மா வல்சி தீற்றிப் பன்னாட்
குழிநிறுத் தோம்பிய குறுந்தா ளேற்றைக்
கொழுநிணத் தடியொடு கூர்நறாப் பெறுகுவிர்
வான மூன்றிய மதலை போல
வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்
திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்
குன்றுறழ் யானை மருங்குல் லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த

* நீர்ப்பெயாத்தென்றும் பாடம்.

மஞ்சண் முன்றின் மணநாறு படப்பைத்
தண்டலை யுழவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
றாழ்கோட் பலவின் சூழ்சுளைப் பெரும்பழம்
வீழி றாழைக் குழவித் தீநீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிக் கவுண்மருப் பேய்க்குங்
குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழந்
திரளரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந்
தீம்பற் றார முனையிற் சேம்பின்
முளைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவிர் பகற்பெயன்
மழைவீழ்ந் தன்ன மாத்தாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்கா
யாறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீரச்
சோறடு குழிசி யிளக விழூஉம்
வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
பன்மர நீளிடைப் போகி நன்னகர்
விண்டோய் மாடத்து விளங்குசுவ ருடுத்த
வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருஉ
நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுகுலைக்
காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங்குப்
பாம்பணைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னாங்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த
விழைசூழ் வட்டம் பால்கலந் தவைபோ
னிழறாழ் வார்மண னீர்முகத் துறைப்பப்
புனல்கால் கழீஇய பொழிறொறுந் திரள்காற்
சோலைக் கமுகின் சூல்வயிற் றன்ன
நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி நாளும்
பெருமகி ழிருக்கை மரீஇச் சிறுகோட்டுக்
குழவித் திங்கட் கோணேர்ந் தாங்குச்
சுறவுவா யமைத்த சுரும்புசூழ் சுடர்நுத
னறவுபெயர்த் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிரொடு பகல்விளை யாடிப்
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைச்
செவ்விகொள் பவரோ டசைஇ யவ்வயி

னருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுநுங்
கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்
காழோ ரிகழ்பதம் நோக்கிக் கீழ
நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங்
கடுஞ்சூன் மந்தி கவரும் காவிற்
களிறுகதன் அடக்கிய வெளிறில் கந்திற்
றிண்டேர் குழித்த குண்டுநெடுந் தெருவிற்
படைதொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க்
கடைகால் யாத்த பலகுடி கெழீஇக்
கொடையுங் கோளும் வழங்குநர்த் தடுத்த
வடையா வாயின் மிளைசூழ் படப்பை
நீனிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ்
நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த்
தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்
சுடுமண் ணோங்கிய * நெடுநகர் வரைப்பின்
விழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக
கொழுமென் சினைஇய கோளி யுள்ளும்
பழமீக் கூறும் பலாஅப் போலப்
புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதூ
ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப்
பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ராராச் செருவி னைவர் போல
வடங்காத் தானையோ டன்றுமேல் வந்த
வொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்துக
கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற
னச்சிச் சென்றோர்க் † கேம மாகிய
வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்
மலைந்தோர் தேஎ மன்றம் பாழ்பட
நயந்தோர் தேஎ நன்பொன் பூப்ப
நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருங்

* நெடுமதில் வரைப்பென்றும் பாடம்.
† ஏமமாக வென்றும் பாடம்.

துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருங்
கலவீ ழருவி கடற்படர்ந் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்க
ளொருமரப் பாணியிற் றூங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல னிரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண் டுநர்க்கும் குறைவேண் டுநர்க்கும்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி
யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துருப்பில சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
புலவர் பூண்கட னாற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளு
வென்றி யல்லது வினையுடம் படினு
மொன்றல் செல்லா வுரவுவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருக
மள்ளர் மள்ள மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேஎய் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்குநொடித் தாங்குத்
தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பிக்

கடனறி மரபிற் கைதொழூஉப பழிச்சி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்நிலை
நாவலந் தண்பொழில் வீவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல வேண்டி நின்னரைப
பாசி யன்ன சிதாவை நீக்கி
யாவி யனன வவிர்நூற் கலிங்க
மிருமபே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடீஇக
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நோனகை
வலலோ னடட பலலூன் கொழுங்குறை
யரிசெத துணங்கிய பெருஞ்செந நெலலின
றெரிகொ ளரிசித திரள்நிம புழுக்க
லருங்கடித் தீஞ்சுவை * யமுதொடு பிறவும
விருப்புடை மரபிற கரப்புடை யடிசின
மீன்பூத தனன வான்கலம பரப்பி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமர
தாஅ விருப்பிற றுனின றூட்டி
மங்குல் வானத்துத் திங்க ளேய்க்கு
மாடுவண டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நீடிரும பித்தை பொலியச சூட்டி
†யுரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப
பகறபெய றுளியின் மினனு நிமிர்ந் தாங்குப
புனையிருங் கதுப்பகம பொலியப பொன்னின்
றுணையமை மாலை விறலியர் மலைய
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வளைகண் டன்ன வாலுளைப புரவி
துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
யரித்தேர் நல்கியு மமையான் செருக்கொன்று
தொன்றுபட் டெவ்வ ருலைவிடத் தொழிந்த
விசும்புசெ லிவுளியொடு பசும்படை தரீஇ
யனறே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னா முழவு மணங்கடைச் சாரன்
மஞ்ஞை யாலு மரம்பயி லிறும்பிற
கலைபாய்ந் துதிர்த்த மலர்வீழ் புறவின்
மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றிற்

* அயிரொடு பிறவுமென்றும் பாடம்
† பலைகடன்முகந்த வென்றும்பாடம்.

செந்தீப் பேணிய முனிவர்வெண் கோட்டுக்
களிறுதரு விறகின் வேட்கு
மொளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே

இதன்பொருள்.

அகல் இரு விசும்பிற் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயத்திடத்தே தோன்றிப் பரந்த இருளை விழுங்காநின்று,

அகலிருவிசும்பென்பது, *"நோய்தீருமருந்து" போனின்றது பருகியெனனுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்திநின்றது

பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர்ப் பரிதி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தே தோற்றுவித்து எழுதலைச்செய்யும் பலகிரணங்களையுடைய கனலி,

காய் சினந் திருகிய கடுந் திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுறுகிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

பாசிலை யொழித்த பராரைப் பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகளையுதிர்த்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

வள் இதழ் மா மலர் வயிற்றிடை வகுத்ததன் உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைத்தாகிய வண்ணத்தையுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த †புலாலினுடைய உள்ளிடத்தையொக்கும் நிறமூட்டுதலுற்ற தோல்,

பரியரைக் கமுகின் பாளை அம் பசும் பூக் கரு இருந்தன்ன கண் கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது [illegible] பூவினையுடைய பசியபூ விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்ணும் நெருங்கின செறிந்த துளை,

உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக வார்த்தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுற்ற போர்வையினையும்,

பச்சைப்போர்வை, பொருத்துறுபோர்வை, துளையினையுடையபோர்வை.

சுனை வறந்தன்ன இருள் தூங்கு வறுவாய்—சுனை வறந்து உள்ளிருண்டாலொத்த இருள்செறிந்த உண்ணாக்கினையில்லாத வாயினையும்,

பிறை பிறந்தன்ன பின் ஏந்து கவைக் கடை—முதற்பிறை பிறந்து ஏந்தியிருந்தாற்போன்ற பின்பு ஏந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய கடையினையும்,

நெடும் பணைத் திரள் தோள் மடந்தை முன் கைக் குறுந் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்—நெடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினையுடைய மகளுடைய முன்கையிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழவேண்டியவழிநெகிழ்ந்து இறுகவேண்டியவழியிறுகும் வார்க்கட்டினையும்,

மணி வார்ந்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுகினாலொத்த கருமைநிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, ௨௪. "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப், பேரம ருண்கணை நின்னொழி யுறீஇய, வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு, மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

† பூவினுடையவென்றும்பாடபேதமுண்டு.

பொன் வார்ந்து அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் தொடை அமை கேள்வி— பொன் கம்பியாய் ஒழுகினுலொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பின்கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி - ஆகுபெயர்

போர்வையினையும் (க), வாயினையும் (க0), கடையினையும் (கக), இவவினையும் (கரு), மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிகக.

இடவயின் தழீஇ—இடத்தோட்பக்கத்தே அணைத்து,

வெந் தெறற் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற்றொழிலையுடைய ஞாயிற்றோடே திங்களும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநாப் பெறுது— குளிர்ந்த கடல்சூழ்ந்த உலகில் நின்னைப் புரப்பாரைப் பெறுமல்,

பொழி மழை துறந்த புகை வேய் குன்றதது—பெய்கின்ற மழைதுறத்தலால் நிலத்தின்கணணெழுந்த ஆவிசூழுந்த மலையிடத்தே,

பழு மரம் தேரும் பறவை போல— பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவைகளைப்போல,

கல்லென் சுற்றமொடு கால கிளாந்து திரிதரும— பசிமிகுதியால் அழுகின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச்செய்யும,

புல்லென் யாக்கைப் புலவு வாய்ப் பாண— பொலிவழிந்த வடிவினையும் கற்ற கல்வியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

"சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து" என்றூபிறரும். புலால்நாறுகின்றவாயுமாம்.

கேள்வியைத்தழீஇத (கக) தாங்குநர்பபெறுது (கஅ) குன்றத்தே (கக) கடுந்திறல் வேனிற்காலத்தே (ரு) பறவைபோலத் (உ0) திரிதரும் பாணவெனமுடிக்க

பெரு வறம் கூாந்த கானம கல்லெனக கருவி வானம துளி சொரிந்தாங்கு— பெரிய * வற்கடமிக்க காடு உழவுத்தொழில் முதலியவற்றால் ஆரவாரமிகும்படி தொகுதியையுடைய மேகம துளியைச் சொரிந்தாற்போல,

பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு வழங்கத் தவாஅப் பெரு வளன் எய்தி— தொன்றுதொட்ட பசிமிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே யாங்கள் பிறர்க்குககொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப்பெறறு,

வால் உளைப் புரவியொடு வயக களிறு முகந்துகொணடு யாம் அவணின்றும் வருதும்— வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே வலியினையுடைய யானைகளையும வாரிக்கொண்டு யாம் அவனூரினின்றும் வாராகின்றேம்,

நீயிரும்— நீஙகளும,

[இருநிலங் கடநத திருமறு மாாபின், முந்நீா வண்ணன புறஙகடை யந்நீாத், திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகதது மன்னுயிர் காக்கு, முரசு முழங்குதானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும், வலம்புரி யன்ன வசைநீஙகு சிறப்பி, னல்லது கடிநத வறமபுரி செஙகோற், பல்வேற் றிரையற படர்குவி ராயின்]

மலர் தலை உலகதது மன உயிா காககும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்

* வறட்காலமிககவென்றும பிரதிபேதமுண்டு

ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைபுரக்கும் முரசுமு ழங்குகின்ற நாற்படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியரென்னுமூவரினும்,

இலங்கு நீர்ப் பரப்பின் வளை மீக்கூறும் வலம்புரி அன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின் — விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உலகங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல— மறத்தைப்போக்கின அறத்தைவிரும் பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை உரவோன் உம்பல்— பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்பினையுடைய கடல்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடததோன்றிய சோழன்குடியிறபிறந்தோன்,

மூவருள்ளுஞ் சிறப்பினையுஞ் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

திருமால்குடியிறறோன்றிய உரவோன.

அந்நீர்த் திரை தரும் மரபின பல வேல் திரையன்— அக்கடலின திரைகொ ண்டுவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பலவேறபடையினையுடைய திரையனென்னும் பெய ரையுடையவன்,

என்றதனுல, நாகபட்டினததுச சோழன் பிலததுவாரததால நாகலோகததே சென்று நாககன்னியைப்புணாநதகாலததது அவள யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய் வேனென்றபொழுது, தொண்டையை அடையாளமாககக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவ ன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவிதது நாடாட்சி கொடு ப்பலென்று அவன்கூற, அவளும் புதல்வனை அங்ஙனம வரவிடத திரைதருதலின், திரையனென்று பெயாபெறறகதை கூறினார்

திரையற் படர்குவிராயின் நின உள்ளஞ் சிறக்க— திரையனை நினைப்பீரா யின் அவனைநினைததலின், நின் நெஞ்சு சிறபபுக்களைப்பெறுக,

சிறக்கநின்னுள்ள (சுஙு) மெனமேலவருவதனை இதனோடுங்கூட்டுக.

[கேளவ னிலையே கெடுகநின னவலம]

நின் அவலம கெடுக— நினதுமிடி கெடுவதாக,

அவன் நிலை கேள்—அங்ஙனம அவனை நினைத்துபோகின்றநீ அவன்றன்மையைக் கேட்பாயாக;

[அததஞ் செலவோ ரலறத தாககிக, கைபபொருள வெளவுங் களவோ வாழ்க கைக, கொடியோ ரின்றவன கடியுடை வியன்புலம்] அவன் கடி உடை வியன் புலம் அத்தஞ் செலவோர்அலறத தாக்கிக் கைபபொருள வெளவும் களவு ஏர் வாழக்கைக் கொடியோர் இன்று— அவனுடைய காவலையுடைததாகிய அகலததையுடையநிலம், வழிபோவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவாகள கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக் கொள்ளும் களவே உழவுபோலும் இலவாழககைப்பொருளாகவுடைய கொடுமை யையுடையோரில்லை,

உருமும் உரறுது அரவுந் தபபா காட்டு மாவும உறுகண் செயயா— உருமே றும் இடியாது; பாம்புகளுங் கொலலுதலைசசெய்யா, காட்டிடத்துப புலிமுதலியன வும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

[வேட்டாங, கசைவழி யசைஇ ஙசைவழித தங்கிச, சென்மோ:]

ஆங்கு அசைவுழி அசைஇ— அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி,

நசைவுழி வேட்டுத் தங்கிச் சென்மோ— எங்களிடத்தே நீ தங்கிப்போக வேண்டு மென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல்வாயாக.

இரவல— இரத்தற்றொழிலை வல்லோய்,

[சிறக்கூகின் னுள்ளம, கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி னன்ன முழுமர வுருளி]

முழவின் அன்ன முழுமரம் திருந்து நிலை ஆரத்துக் கொழுஞ் சூட்டு அருந்திய உருளி— மத்தளத்தையொத்த குறட்டிடத்தேதைத்த சிக்கென்றதன்மையையுடைய ஆரிடத்தே நன்றாகிய வளைந்த மரஞ் சூழ்ந்து கிடக்கப்பட்ட உருளையையும்,

அச்சுக்கோக்கின்ற இடமுமாம் அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆர சூட்டு - விளிம்பிலவைத்த வளைந்தமரம்

எழூஉப் புணர்ந்தன்ன பருஉக்கை நோன் பார்— கணையமரம் இரண்டுசேர ந்தாலொத்த பருத்தகைகளையுடைய வலிய பாரையுமுடைய,

அச்சுமரத்தினமேலே செறியவாய் இரண்டுபக்கத்தும் நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களைப் பருஉக்கையென்றார் அம்மரங்களிரண்டினையும்நெருங்கத்துளைத்துக்குறுக்கே எணிபோலக் கோத்தவைப் பாரென்றார்

[மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன, வார்வை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம]

குன்றம் மாரி மழை சுமந்தன்ன ஆர்வை வேய்ந்த அறை வாய்ச் சகடம்— மலை மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமந்தாலொத்த தோற்றத்தினையுடைய ஓலையாலே வேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வாயினையுடைய சகடம்,

ஆர்வை வேய்ந்த வென்றுபாடமாயின், நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே வேய ந்தவென்க

அந்த இரண்டுமரத்திலுங் காலகளை நட்டுக் குடிலாகக்கட்டி மேலே வசம்புமுத லியனவற்றாற் கயிற்றாலேகோத்த பாயை எடுத்தலைக்கூறினார்

உருளையையும், பாரையுமுடைய சகடமென்க

வேழம் காவலர் குரம்பை எய்ப்பக் கோழ் இல் எருத்தின் கூடு உடைப் புதவின்— யானையைப் புனத்திற்றின்னாமற் காக்கின்ற தொழிலையுடையார் இதணமேலேகட் டின குடிலையொப்பச் சிறுகக்கட்டின கொழிஞ்சிட்டுக்குங் கூட்டையுடைத்தாகிய குடி லினவாசலிலே,

முளை எயிற்று இரும் பிடி முழந்தாள் எய்க்கும் தூனை அரைச் சிறு உரல் தூங்கத் தூங்கி— மூங்கின்முளைபோலுங் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியினது முழந்தாளையொக்குந் துளையைத்தன்னிடத்தேயுடைய சிறிய உரலை அசையும்படி தூங்கி,

கோத்துநாற்றுதற்குத் துளையிடுதலின், துளையரைச் சிறுரலென்றார்.

நாடகம் மகளிர் ஆடுகளத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன்னியம் கடுப்ப—நாடகமா மகளிர் ஆடுகளத்தே கொண்டுவந்த வார்ப்பிணித்தலிறுகின இனிய முழவை யொப்ப,

கயிறு பிணித்துக் காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்— தகராதபடி கயிற் றாலே வரிந்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப் பாரிற்றலையிலே,

புளியங்காய் நெல்லிக்காய்முதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைக் காடியென்றார். இனிக் காடி நெய்யென்பாருமுளர்.

இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத்தேவைத்த மிடாவென்றுமாம்.

மக உடை மகடூஉப் பகடு புறந் துரப்ப—குழவியைக் கைக்கொண்ட மகளிரு பூண்ட எருத்தை முதுகிலேயடிப்ப,

சகடத்து (௫0) புதவின் (௫உ) மூக்கினகண்ணே (௫எ) வேபழிலைமிடைந்த (௫௬) மகடூஉ இருந்து துரப்பவெனமுடிக்க

கோட்டு இணா வேம்பின் ஏட்டிலை மிடைந்த மகடூஉ (௫அ) — கொம்பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மென்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக் காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடூஉ,

படலைக் கண்ணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரேர் எறுழ்த் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகின தோளினையும்,

முடலை யாக்கை—முறுக்குண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கள்—நிரம்பிய மெய்வலியினையுமுடையோர்,

[சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த, பெருங்கயிற் றொழுகை] சிறு துளைக் கொடுநுகம் பெருங் கயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுகை— சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகத்தினகண்ணே பெரியகயிற்றாலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக் கட்டின சகடவொழுங்கினை,

துளைகளிற் செருகினகழிகள கழுத்தசையப் பட்டுநிற்றலின, கொடுநுகமென்றார் ஒருசகடத்திற் பலபூட்டுதல கூறினார்.

மருங்கிற் காப்ப— எருதுகள்இருகாமல அச்சுமுறியாமற் பக்கத்தே காத்துச்செல்ல,

சில பத உணவின்— இடப்படும் பொருள்களுக்குச் சிறியவாக இடப்படுமுணவினது,

என்றது உப்பை பதம் - பக்குவம்

கொள்ளை சாற்றி— விலைசொல்லி,

பல எருத்து உமணர் பதி போகு நெடு நெறி— இளைத்தாற் பூட்டுதற்குப் பல வெருதைையுமடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புவாணிகர் ஊர்கள்தோறும் செல்லும் நெடிய வழியினையும்,

பதிபோலப் போகுமெனறுமாம.

மகடூஉத்துரப்ப மாக்களகாப்பச் சாற்றிப்போம நெடுநெறியையுமெனக

எல இடைக் கழியுநர்க்கு ஏமமாக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு இளைப்புத்தீர,

[மலையவுங் கடலவு மாணபயன் றரூஉ, மருமபொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்றா, ளடிபுதை யரண மெய்திப் படம்புகுப், பொருகணை தொலைச்சிய புணர்ர் மார்பின், விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள், வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச், சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக், கருவி லோச்சிய கண்ணக னெறுழ்த்தோட், கடம்பமர் நெடுவே ளன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்.]

மலையவும் கடலவும் மாண பயன தரூஉம் அரும பொருள அருத்தும் ஓடா வம்பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயனைக்

கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லாரையும் நுகரப்பண்ணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும, சந்தனமுமுதலியன கொண்டுபோய் விற்றுத் திரிவாரைக்கூறிறறு.

பொருகணை தொலைச்சிய புண் தீர் மார்பின்—பொருகின்ற அம்புகளை தசையை ப்போக்கின புண்கள்தீர்ந்த மார்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடை—பததிரம செருகபபட்ட கட்டுதலி றுகும் சேலையினையும்,

கரு வில் திருந்து தொடை ஓசசிய கண அகன் எறுழத தோள—கொடியவில் லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாஙகின இடமகன்ற வலியினையுடைத்தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வமபலா— கடமபிடததேயிருநத நெடிய முருகனையொத்த வம்பலா,

மீளி உடம்பிடித் தடக கை ஓடா வம்பலா— கூறறுவனையொதத வேலைப் பெருமையையுடைய கையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலா,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலா

வரை ஊர் பாம்பின் வெண் கை ஒள் வாள விரவு வரிக கசசிற பூணடு புடை தூஙக— மலையிடததே யூாகின்ற பாமபபோலே யானைகொம்பாற் கடைந்திட்ட வெள்ளிய காசினையுடைய ஒளளியவாள் தன்னிடததிலவிரவின வரியையுடைய கச்சினுலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கததே தூஙகாநிறக,

கோன் தாள் அடி புதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில அடியைமறைக்கின்ற செருப்பைககோதது,

படம புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் தூங்க எய்திப் புகரு வழஙகும (அ0) பெரியவழி (அக) யென்க.

தடவு நிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொணட சிறு சுளைப் பெரும பழஙகடுப்ப— பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவினடியிலே குலைகொண்ட சிறிதாகிய சுளையினையுடைய பெரிய பழத்தையொபப,

நல்லபழம் சுளைமிக இராதென்றுா.

[நெரியற், புணாப்பொறை தாஙகிய வடுவாழ நோனபுறத, தணர்ச்செவிக கழுதை:]

நெரியற் புணாப் பொறை தாஙகிய கழுதை—மிளகினது ஒத்தகனமாகச்சோ த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர்ச் செவிக் கழுதை—வடுவழுந்தின வலியினையு டைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

கழுதைச் சாத்தொடு வழஙகும் உல்குடைப் பெரு வழிக கவலை காக்கும்—கழு தையிலே மிளகெடுத்துக கொணடுபோகின்ற திரளோடே வம்பலர் (எசு) வழங்கும் பெரியவழியில கவர்த்தவழிகளையும காத்திருககும்,

உல்கு - சுங்கம்.

வப்பின்— விற்படையிருக்கின்ற வூர்களில்,

வியன் காட்டு இயவின்— அகன்ற காட்டுவழிகளில,

நீள் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த பூளை அம் பசுங்காய் புடை விரிந்தன்ன வரிப் புற அணிலொடு— நீண்ட தாளினையுடைய இலவத்தினது அசைகின்ற கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சுதோன்றினாலொத்த வரியைமுதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

கருப்பை ஆடாது— எலியுந் திரியாதபடி,

[யாற்றறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல, வேற்றலை யன்ன வைந்நுதி நெடுந்தக, ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை]

யாறு அறல புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடுந் தகா ஈந்து— யாற்றினது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டுநிலத்தினின்றவீந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேநிற்க மேலறுப்புண்ட ஈந்து அறல்போன்றிருக்குமாறு உணர்க

வேல் தலை அன்ன வை நுதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய்ப் புறக் குரம்பை—வேலின்முனையையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினுடைய இலையாலேவேய்ந்த எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிலில,

[மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீன்பிணை வொழியப் போகி.] ஈன் பிணவு மான் தோல பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழியப் போகி—பிள்ளைப்பெற்றவெயிற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடங்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* "பெண்ணும் பிணவு மக்கட் குரிய" என்பதனால வந்தபிணாவென்னும் ஆகாரவீறு அல்வழிக்கண் வன்கணமன்மையிற † குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம் பெறாதுநின்றது.

[நோன்காழ், இரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோ, லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி:] இரும்பு தலை யாத்த திருந்து கணை நோன்காழ் விழுக் கோல் உளி வாய்ச சுரையின் மிளிர மிண்டி—பூண் தலையிலேயழுத்தின நன்றாகிய திரட்சியையும் வலியையுமுடைத்தாகிய வயிரத்தினையுமுடைய சீரிய கோல்செருகின உளிபோலும் வாயினையுடைய பாரைகளாலே கட்டிகள் கீழ்மேலாகக் குத்துகையினாலே,

கோல்செருகப்படுகின்ற சுரையையுடைமையிற சுரையென்றார்; ஆகுபெயர். சுரை - குழைச்சு

இரு நிலக் கரம்பைப் படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பை நிலத்திலுண்டாகிய புழுதியைஅளைந்து,

நுண் புல அடக்கிய வெண் பல் எயிற்றியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெடுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்தமகளிர,

போய் மிண்டுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிற்றியரென்க

மிகவிளைந்துதிர்ந்தபுல்லை எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந்தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௧.

† " எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ௯௨.

பார்வை யாத்த பறைத் தாள் விளவின் நீழல் முன்றில் நில்வுரற் பெய்து—பார்வைமான்கட்டிநின்ற தேய்ந்ததாளினையுடைய விளவினது நிழலையுடைய முற்றத்திடத்துத் தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச் சொரிந்து,

குறுங் காழ் உலக்கை ஓச்சி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலேகுத்தி,

நெடுங் கிணற்று வல்லூற்று உவரி தோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் சில்லூறலாகிய உவரிநீரை முகந்துகொண்டு,

தொல்லை முரவு வாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி—பழைய ஒறுவாயபோன பானையிலே வார்த்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

[வாரா தட்ட வாடூன் புழுக்கல்]

வாராது அட்ட புழுக்கல்—அரியாதாக்கின சோற்றை,

எயிற்றியர் பெய்து ஓச்சித் தோண்டி ஏற்றி அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க

வாடூன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

[வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமகன், ஓடாத் தானை] ஓடாத் தானை வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமகன்—முதுகிடாதபடையினையுடைய கெடாத தும்பைசூடின போரைவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய,

ஓங்கு தொழிற் கழற் காற் செவ் வரைநாடன் சென்னியம் எனின—ஒள்ளிய தொழில்களையுடைத்தாகிய வீரக்கழலணிந்த காலினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டையுடையவனுடைய பாணச்சாதியேமென்று கூறுவீராயின்,

தெய்வ மடையின் தேக்கிலைக் குவைஇ—தெய்வங்களுக்குச் சோறிட்டுவைத்த பலிபோலே புழுக்கலையும் வாடூனையும் (க௦௦) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

[நும், பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்] பதம் நும் பை தீர் கடும்பொடு மிகப் பெறுகுவிர்—அவ்வுணவை நும்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவிர்;

வியன்காட்டியவுகளில் (அஉ) உலகுடைத்தாகிய (அக) நெடுநெறியையும் (சுரு) வம்பலர் (எசு) கழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும (அ0) உலகுடைப்பெருவழிக்கவலையையுங் காத்திருக்கும் (அக) வில்லுடைவைப்பின (அஉ) குரம்பையில (அ௩) எயிற்றியா (கூச) தாங்களட்டபுழுக்கலையுமவாடூனையும் (க00) எல்விடைகழியுநாககேமமாகத (சுசு) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (க0ச) அப்பதத்தைப் (க0ரு) பெருமகனாகிய (க0க) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (க0௩) நும (க0ச) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவிர் (க0ரு) எனமுடிக்க

உல்கு-இரண்டுவழிக்குங்கொள்க குவைஇ யென்னும் செயதெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு

[மானடி பொறித்த மயங்கதா மருங்கின்] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—நீரின்மையின் மயங்கித்திரியும் மானடி அழுந்திக்கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

வானம் மடி பொழுதில் நீர் நசைஇக் குழித்த அகழ—மழை பெய்தலைத்தவிர்ந்த காலத்தே நீர்நிற்கவேண்டுமென்று நச்சுதலாலே குழித்தகுளம்,

அகழப்படுதலின், அகழென்றது ஆகுபெயர்

ஆழ் பயம்பின் அகத்து ஒளித்து ஒடுங்கி—அதனைச் சூழப்பறித்துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே மறைந்தொதுங்கி,

தண்ணீர்குடிக்கவருமென்று குளத்தைசசூழப்பறித்தகுழி

புகழா வாகைப் பூவின்அன்ன வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பார்த்து இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றியினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

அரைநாள் வேட்டம் அழுங்கின்—நடுவியாமத்து வேட்டை ஒழிந்தார்களாயின்,

பகல் நாள்—அதன் பிறைநாளிலே,

[பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொகுவாய வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புலவிதழ் புரையும், நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போகற வளைஇ]

முள் அரைத் தாமரைப் புல இதழ் புரையும் நெடுஞ் செவிக் குறு முயல் போக்கு அற—முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயலை ஓரிடத்தும்போகவில்லாதபடி,

தொகு வாய வேலித் தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ—குவிந்த இடத்தையுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்று பிணைத்த வலைகளை * மாட்டிவளைத்து,

பகு வாய் ஞமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி—அங்காந்த வாயையுடைய நாயுடனேசென்று பசியதூறுகளையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

[கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணும், அருஞ்சுரம்]

கடறு கூட்டுண்ணும் அருஞ் சுரம்—காட்டிலுள்ளமுயல்களைக் கொள்ளைகொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கட் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (ககசு) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (கா௮) பார்த்திருக்கும் (கக௦) இராவேட்டமழுங்கிற பகனாளிலே (ககக) முயலைப் போக்கறவளைத்து (ககரு) எருக்கிக் (கக௨) கூட்டுண்ணும் (ககசு) அருஞ்சுரமெனமுடிக்க

அருஞ் சுரம் இறந்த அம்பர்க் குறும்பிற சேப்பின்—இவ்வரியநிலத்தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிறந்தங்கில,

குறும்பிறசேப்பின் (க௨௬) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் நண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக் கலந்தநிலமுங் கூறினார்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சுரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

[பருந்துபட, வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி] ஒன்னாத தெவ்வர் நடுங்கப் பருந்து பட ஓச்சி—பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள்படியக் குத்தி,

வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணிப் பலகையொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலானாறும் வாயையுடையவேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

முடி நாட் சாபஞ் சாத்திய கணை துஞ்சு வியன் நகர்—தலையிலே முடிந்தநாணையுடைய வில்லைச்சாத்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய மதிலையும்,

* மூட்டிவளைத்தென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வரைத் தேன் புரையுங் கவைக் கடைப் புதையொடு கடுந் துடி தூங்குங் கணைக் கால் பந்தர்—மலையிற் றேனிறாலையொக்குங் குதையினையுடைத்தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுக்களுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்குந் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

தொடர் நாய் யாத்த துன்னருங் கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய்களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய காவலையுடைய வீட்டினையும்,

[வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பை] முள் வாழ் வேலிச் சூழ் மிளைப் படப்பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

கொடு நுகந் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

செந்நிலை நெடு நுதி வயக் கழு நிரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கள் நிரைத்த ஊர்வாசலினையுமுடைய,

பகைவரைக்குத்துதற்குக்கழுவைத்தார்

கொடு வில் எயினர் குறும்பிற் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினச்சாதியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணைதுஞ்சுவியனகர் (௧௨௪) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க

களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற்போன்ற மேட்டுநிலத்தேவிளைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

ஞமலி தந்த மனவுச் சூல் உடும்பின் வறை கால்யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டைகளையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும்பெறுகுவிர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க

யானை தாக்கினும் அரவு மேற் செலினும் நீல நிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன்னெதிரே செல்லினும் பாம்பு தனமேலே செல்லினும் நீலநிறத்தையுடைய மேகத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

வலிக் கூட்டுணவின் வாட் குடிப் பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளைகொண்டுண்ணும் உணவினையுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

புலிப் போத்தன்ன புல் அணர்க் காளை—புலியினது போத்தையொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்துத்தலைவன்,

செல் நாய் அன்ன கரு விற் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலங்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவலாளருடனே தன்வார்த்தைகேளாத பகைவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

நாள் ஆ தந்து நறவு நொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கள்பசுக்களை அடித்துக்கொண்டுபோந்து அவற்றைக் கள்ளுக்கு விலையாகப்போக்கி,

இல் அடு கள் இன் தொப்பி பருகி—அதற்குப் பின்பாகத் தமதில்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதாகிய நெல்லாற்செய்த கள்ளையுண்டு,

மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினையுடைய மன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

மடி வாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்ப—தோலை மடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளந் தங்களுக்குநடுவே முழங்காநிற்ப,

[சிலைநவி லெறுழ்த்தோ ளோச்சிவலன் வளையூஉப், பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை] சிலை நவில எறுழ்த் தோள் ஓச்சி வலன் வளையூஉப் பகல் மகிழ் தூங்கும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில் லைப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளையெடுத்து வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பகற்பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனேயாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனாற் குறிஞ்சிநிலம் முற்கூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினார்

மறிய குளகு அரை யாத்த குறுங்கால்— ஆட்டுமறிகள் நின்றுதின்னுந் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேகட்டின குறிய கால்களையும்,

[குரம்பைச, செற்றை வாயில்]

செற்றை வாயில்—சிறுதூறறையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை— குரம்பையினையும்,

செறி கழிக கதவின்— கழிகளாற கட்டப்பட்ட கதவினையும,

[கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச சாமபின்] கழித் தலைக் கற்றை வேய்ந்த சாமபின்— வரிந்த கழிகளிடத்தே வரகுகற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

[அதளோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதள] உதள அதளோன் துஞ்சும் காப்பின்—கிடாயினுடைய தோலகளைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில்கொள்ளுங் காவலையுமுடைய,

"யாத்தையுந் தகரு முதளு மப்பரும், யாத்த வென்ப யாட்டின் கண்ணே" என்றாமரபியலில்

காலினையும் (க௬௮) வாயிலினையும் கதவினையும் (க௬௯) சாம்பினையும (க௭௦) காப்பினையு (க௭க) முடைய குரம்பை (க௬௮) யெனக

நெடுந் தாமபு தொடுத்த குறுந் தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடிய தாம்புகள்கட்டின குறியமுளைகளையுடைய முற்றத்தினையும்,

கொடு முகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முள் வேலி எருப்படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுங்கிடக்குங் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுகின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (க௬௮) முற்றத்தினையும (க௭௨) வேலியினையுமுடைய வரைப்பென்க.

[நள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகி]

நள் இருள் விடியற் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்றகாலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்க,

போகியென்பதனை மேலேகூட்டுக.

புலிக் குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்தையுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமை தீந்தயிர் கலக்கி—குடைக் காளானுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத்தோய்ந்த இனிய தயிரைக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு முகிழ - ஆடையின்மேற் புடைத்துநின்றது

நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

புகா வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட்டு இரீஇப் போகி (கஙஙி)—தயிர் புள்ளியாகத்தெறித்த வாயையுடைய மோர்ப்பானையைப் பூவாற்செய்த சுமட்டைத்தலையிலேவைத்து முற்கூறிய குறிஞ்சிநிலத்தே றப்போய்,

நாள் மோர் மாறும்—காலையிலே மோரைவிற்கும்,

நல மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

சிறுகுழை துயல்வரும் காதின்—தாளுருவியசையும் காதினையும்,

பணைத் தோள—மூங்கில்போலுந் தோளினையும்,

குறு நெறிக் கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய்மகள்—ஆய்ச்சாதியிற்பிறந்தமகள்,

மேனிமுதலியவற்றையுடையமகள்

அளை விலை உணவிற் கிளை உடன் அருத்தி—மோர்விற்றதனாலுண்டாகிய நெல் முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரெல்லாரையும் உண்பித்து,

நெய் விலைக் கட்டிப் பசும் பொன் கொள்ளாள்—பின்பு தான் நெய்யைவிற்கின்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொனை வாங்காளாய்,

எருமை நல்லான் கரு நாகு பெறூஉம் குடி (கசுசு)—பாலெருமையையும், நல்லபசுவையும், கரிய எருமைநாகினையும் நெய்க்கொடுப்பாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

அட்டியென்றபாடமோதி வார்தததென்றுகூறுதலுமாம

குறிஞ்சிநிலத்தே நெய்யைவிற்று அவர்கள் அடித்துக்கொண்ட எருமைமுதலாயவற்றை விலையாகவாங்கினளென்க

மடி வாய்க் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்தலாலே மடித்த வாயையுடைய இடையர்,

குடி வயிற் சேப்பின்—குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

[இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பன்ன, பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்:] ஞெண்டின் இருங் கிளைச் சிறுபார்ப்பு அன்ன பசுந் தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—நண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பையொத்த செவ்வித் தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோற்றைப் பாலுடனேபெறுகுவிர்;

புள்ளெழுந்திர்க (கஙகு) வாங்கிக் (கஙசு) கலக்கித் தெரிந்து (கஙஅ) இரீஇப் (கஙக) போகி (கஙஙி) மாறும் (கசுO) ஆய்மகள் (கசுஉ) என்க.

மடிவாய்க்கோவலர் (கசுசு) வரைப்பிடத்து (கஙச) ஆய்மகள் (கசுஉ) அருத்திக் (கசுக) கொள்ளாளாய்ப் (கசுச) பெறூஉம் (கசுரு) குடிவயிற்சேப்பின் (கசுசு) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

தொடு தோல் மரீஇய வடு ஆழ் நோன் அடி—செருப்புவிடாமற்கிடந்த வடுவழுந் தின வலியையுடைய அடியினையும்,

விழுத் தண்டு ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையூன்றின கை,

மழுத் தின் வன் கை—மரங்களை ஒடியெறிந்துகொடுக்கும் கோடரியால் றழும் பிருந்த வலியகையினையும்,

உறிக் கா ஊர்ந்த மறுப் படு மயிர்ச் சுவல—இரண்டுதலையினும் உறியினையு டைய காக்கள் மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரொழுந்த தோட்க ட்டினையும்,

மேம் பால் உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருந்தும் பசுக்கறந்த பாற்கை யைத் தடவின மயிரையும்,

[ஓங்குமிசைக், கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட, பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசைக் கோட்டவும் கொடியவும் பல பூ விரைஇ மிடைந்த படலைக் கண்ணி—காட்டிடத்தனவாகிய உயர்கின்றஉச்சியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பலபூக்கள் கலந்துநெருங்கிய கலம்ப கமாகிய மாலையினையும்,

ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்றாயப்பொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர் இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,

அடிமுதலியவற்றையுடையஇடையன்

கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அலகி—கன்றுகள்பொருந்தின பசுத்திரளோ டே காட்டிலேதங்கி,

[அந்நுணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின்]

ஞெலிகோல அம் நுண் அவிர் புகை கமழக் கை முயன்று கொண்ட செந் தீ ஞெகிழி தொட்ட கருந் துளைக் குழலின—தீக்கடைகோலாலே அழகிய நுண்ணிய தாய்விளங்கும் புகைமுற்படப்பிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெ ருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியாற்றுளையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலா லெழுப்பின,

பெருவிறலெனபதனை இடையனெனபதனொடு முன்னேகூட்டியெண்ணுக

இனி ஞெலிகோல் - படுத்தகோல், ஞெகிழி - கடைகின்றகோலென்றுமுரைப்பர்

இன் தீம் பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையெனகின்றபணணைத் தான் வெறுக்கில்,

[குமிழின், புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின், வில்யாழிசைக்கும் விர லெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழற் கோட்டுத் தொடுத்த மரற் புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைக்கு குறிஞ்சி— குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வலி த்துக்கட்டின மரற்கயிறாகிய விரலாலேதெறித்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில் லாகிய யாழொலிக்கும் குறிஞ்சியென்கின்றபண்ணை,

பல் கால் பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்— பலகாலினையுடைய வண்டுகள் தஞ் சுற்றத்திரளோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்,

* "ஞ்ண்டுந்துமபியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவையுணர் தல்கூறினும். .

புல் ஆர் வியன் புலம் போகி— புல்லுநிறைந்த அகற்சியையுடைய நிலத்தைக்க டந்துபோய்,

முன்னர் இடையர்குடியிருப்புக்கூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன நிற்கின்ற முல்லைநிலமுங்கூறினார்.

முள் உடுத்து எழு காடு ஓங்கிய தொழு உடை வரைப்பின்— முள்ளுத் தன்னிடத்தேசூழ்ந்து எழுகின்ற விடத்தேரொடரி முதலிய காடுகள்சூழ்வளர்ந்த தொழுக்களையுடையவூர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இளங்காட்டையுடைய படைத்தலைவரிருப்புக்கூறிற்று.

பிடிக் கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்— பிடித்திரளினையொத்தபோன்ற வரகுமுதலியனநிறைக்கும் குதிர்களையுடைய முன்றிலினையும்,

களிற்றுத் தாள் புரையுந் திரி மரப் பந்தர்— யானையினது காலையொக்கும் வரகுதிரிகை நட்டுநிற்கும் பந்தரினையும்,

குறுஞ் சாட்டு உருளையொடு கலப்பை சாத்தி நெடுஞ் சுவர் பறைந்த புகை சூழ் கொட்டில்— குறிய சகடத்தினுருளைகளோடே கலப்பையையும் சாத்துதலைவகையினாலே நெடிய சுவரிடத்திற்றேய்ந்த புகைசூழ்ந்த கொட்டிலினையுமுடைய,

நெடுகககட்டி ஒருபக்கத்திலேஅடுப்பெரித்து ஒருபக்கத்திலே தொழிலொழிந்த நாளில் சகடையினுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சாத்தி எருதுகளுங் கட்டிநிற்றலிற் கொட்டிலென்றார்.

பருவ வானத்துப் பா மழை கடுப்பக் கருவை வேய்ந்த கவின் குடிச் சீறூர்— மாரிக்காலத்தையுடைய விசும்பிடத்தே பரந்த மேகத்தையொப்ப வரகுவைக்கோலாலேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறியவூர்களிலே,

சீறூர்— அம்முல்லைநிலத்து உழுதுண்பாரிருப்பு.

நெடுங் குரற் பூளைப் பூவின் அன்ன குறுந் தாள் வரகின் குறள் அவிழ்ச் சொன்றி— நெடிய கொத்தினையுடைய சிறுபூளையினது பூவையொத்த குறிய தாளினையுடைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சோற்றை,

புகர் இணர் வேங்கை வீ கண்டன்ன அவரை வான் புழுக்கு அட்டி— நிறத்தையுடைய கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டாலொத்த அவரைவிதையினது நன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூ-வரிகளையுடைய விதைக்கு உவமை புழுக்கு - புழுங்கவெந்தது, கும்மாயமுமாம் பருப்புச்சோறுமெனப

† [பயில்வுற், றின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர்.]

இடையன் (கஎரு) அல்கிப் (கஎசு) பாலையைத்தான்முனையின் (கஅ0) அதனைக் கைவிட்டு விரலாலே வாசிக்குங்குறிஞ்சியைப் (கஅஉ) பறவையோர்க்கும் (கஅங) புல

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ஙக

† இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இனிய சுவையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே பெறுகுவிரென்க.

த்தைப் போய் (கஅ௪) வரைப்புக்களின் (கஅ௫) முன்றின் (கஅசு) முதலியவற்றையு டைய சீறூர்களிலே (கககூ) வரகின்சொன்றியைப் (ககரு) புழுக்கையட்டி (ககூ) ஷாரலோடேபெறுகுவிரெனமுடிக்க.

ஞாங்கா— அந்நிலத்திறகுமேல,

குடி நிறை வல்சி செஞ் சால உழவா—அககுடியிருப்புநிறைந்த உணவினை யுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால இருசாலெனறல உழவுததொழிற்குமரபு

நடை நவில் பெரும் பகடு புதவிற் பூட்டி—உழவுததொழிலிலேபயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே நுகததைப பூட்டிக கொணடுசென்று,

பிடி வாய அன்ன மடி வாய நாஞ்சில் உடுபபு முக முழுககொழு மூழக ஊன்றி —பிடியினது வாயையொதத வளைந்தவாயையுடைய கலபபையினுடைய உடும்பி னது முகததையொதத பெருங்கொழு மறைய அமுககி,

தொடுப்பு எறிநது உழுத துளா படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்த பின்னா இடையே உழுத களைகளைக கொட்டுசெதிய தோட்டததை,

அரி புகு பொழுதின— அறுககுமபருவம் வருஙகாலததே,

[இரியல போகி, வணணக் கடமபி னறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற, கறையணற குறும்பூழ கட்சி சேக்கும]

குறுங காற் கறை அணற குறும்பூழ் — அதன்கட்டஙகுங குறுஙகாலினையும் கருமையையுடையகழுததினையுமுடைய குறும்பூழ,

வணணக கடம்பின் நறு மலா அன்ன வளா இளம் பிள்ளை தழீஇ— வெள்ளியு நிறத்தையுடைய கடமபினது நறுநாறறததினையுடைய பூவையொதத வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள மிகவும் பறததலாறறாதனவற்றையும கூட்டிககொணடு,

* "பாரப்பும் பிள்ளையும் பறபபவற றிளமை" என்றார்

இரியல போகிக கட்சி சேககும் — அவாகளாரவாரத்திறகஞ்சிக் கெடுதற்றன் மையையுடையவாய் ஆணடுநின்றுங் காட்டிலேதங்கும்,

வன்புலம் இறந்த பின்றை— முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

முற்றுங்குடிச்சீறூருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுஙகூறினார். இது மரு தநிலததைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவா பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளைதழீ இப் போகிச் சேககும் வன்புலமென்க

மென்தோல் மிதி உலைக் கொலலன முறி கொடிறு அன்ன — மெத்தென்றதுருத் தியை அமுக்கியூதுகினற உலையிற் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொ டிற்றையொத்த,

கவைத் தாள் அலவன் அளற்று அளை சிதைய— கப்பித்தகாலையுடைய ஞெண் டினது சேற்றின்கணணுணடாகிய முழைகெடும்படி,

பைஞ் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பிற் கார எருது பொருத கண் அகன் செறு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪.

வின்— பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்ற செய்யின்கண்,

உழாஅ நுண் தொளி நிரவிய வினைஞர் — தாம் உழப்படாத அந்த நுண்ணிய சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

முடி நாறு அழுத்திய நெடு நீர்ச் செறுவில்— முடியாகக்கிடக்கின்ற நாற்றைநட்ட நெடியநீரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவிற் றொளியைநிரவிய வினைஞர் நாற்றையழுத்திய செறுவென்க.

களைஞர் தந்த கணைக் கால் நெய்தற் கட் கமழ் புதுப் பூ முனையின்—அச்செய்யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட திரண்டதாளினையுடைய நெய்தலினது தேநாறுகின்ற புதியபூவை வெறுத்தாராயின்,

[முட்சினை, முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய முள்ளிக், கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முகை சூழ் முள் சினை முள்ளித் தகட்ட கொடுங் கால பிறழ் வாய மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்ளையுடைய கொம்புகளையுடைய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டு,

அவண் பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் சவட்டிப் புணர் நார்ப் பெய்த புனைவு இன் கண்ணி— அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டானாகிய கோரையைப் பல்லாலே மென்று மென்றுகிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினியமாலையை,

ஈர் உடை இருந் தலை ஆரச் சூடி —ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறையும்படி சூடி,

பொன் காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின்—பொன்னையுரைத்து மாற்றுக்காணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

புன் காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின் — புல்லிய காயிற்றோன்றினதாதை அக்கதிரைமுறித்து அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும்,

தாதுநீளக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

இரும்பு வடித்தன்ன மடியா மென்தோல்— இரும்பைத் தகடாக்கினாலொத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

கருங் கை வினைஞர் காதல் அம் சிறாஅர் — வலிய கையாற் றொழில்செய்வாருடைய விருப்பத்தையுடைய அழகிய சிறுபிள்ளைகள்,

பழஞ்சோற்று அமலை முனைஇ—பழைய சோற்றினது கட்டியைவெறுத்து,

வரம்பிற் புதைவை வேய்ந்த கவி குடில் முன்றில் அவல் எறி உலக்கைப் பாடுவிறந்து — வரம்பிடத்துப் புதிய வைக்கோலாலேவேய்ந்த கவிந்த குடிலினுடைய முற்றத்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசைசெறிகையினாலே,

குடில்கள்-பன்றிமுதலியனவற்றைக் காத்தற்குக் கட்டினவை.

அயல கொடு வாய்க் கிள்ளை படு பகை வெரூஉம் — அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக நினைத்தஞ்சும்,

நீங்கா யாணர் வாங்கு கதிர்க் கழனி — இடையறாத புதுவருவாயினையுடைய வளையுங்கதிரினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்து,

கடுப்பு உடைப் பறவைச் சாதி அன்ன — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்தன்மையைக் கொடுத்தலை யுடைத்தாகிய குளவித்திரளையொத்த,

பைதற விளைந்த பெருஞ் செந் நெல்லின் — பசுமையறும்படி முற்றின பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

தூம்பு உடைத் திரள் தாள் துமித்த வினைஞர்—உள்ளுப்பொய்யையுடைத்தாகிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு சினை நீழல்— பாம்புகிடக்கின்ற மருதின் உயர்ந்த கொம்பாலுண்டாகிய நிழலிலே,

பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றார்

பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி— ஆண்டுதோறுந்தெய்வங்கள் பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுநிறையப் போராகவிட்டு,

[கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத்த வைபோல்:] கணங் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்கை ஆடும் அம் பூதந் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச்செறிந்து நின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினையுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்துநின்றவைபோல,

என்றது - தம்மில் விளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

சிலம்பி வால நூல வலந்த மருங்கிற் குழூஉ நிலைப் போரின் முழு முதல் தொலைச்சி—சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்சூழ்ந்த பக்கத்தினையுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய அடியை வாங்கிவிரித்து,

பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏருகள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

துகள் தப வையுந் துரும்பு நீக்கி—குற்றமறும்படி வைக்கோலையுந் கூளத்தையும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

பைதற—ஈரம் உலராநிற்க,

குடகாற்று எறிந்த குப்பை—மேலகாற்றாலே கையாலே தூவித்தூற்றின பொலி,

வடபாற் செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றும்—வடதிசைக்கணுள்ளதாகிய மேருவாகிய மலைபோலே மிகும்படி தோன்றும், 2

தண் பணை தழீஇய தளரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்புகளில்,

மார்பினையும் (உஉக) தோலினையுமுடைய (உஉஉ) வினைஞர்சிறார் (உஉ௩) முனைஇ (உஉச) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (உஉரு) கிள்ளைவெரூஉம் (உஉஎ) கழனிகளில் (உஉஅ) விளைந்த நெல்லினை (உ௩0) துமித்தவினைஞர் (உ௩க), ஏற்றித் (உ௩௩) தொலைச்சி (உ௩எ) நீக்கி (உ௩௯) எறிந்தகுப்பை (உச0) தோன்றும் இருக்கை யெனக்கூட்டுக

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடைக் குழவிக் கவைத் தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று அலகுல் —பெருமையையுடைய பசுக்களீன்ற வளைந்த அடியையுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய நெடியதாம்புகள் கட்டிக்கிடக்கின்ற தறிகள்நட்ட பக்கத்தினையும,

* " முழுவலி துஞ்சும நோய்தபு நோன்றொடை, நுணகொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை " என்றார்பிறரும் கவை-ஆகுபெயர

* பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம்பத்து, ௫: " முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றொடை, நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை, சேணனு மயினும் கேள்ளென மொழிந்து ". அறுகையென்பான் ஓர்குறுநிலமன்னன்.

[ஏணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்:] நீள் ஏணி எய்தா நெடு மார்பின்—நீண்ட ஏணிக்கெட்டாத நெடிய வடிவினையும்,

முகடு துமித்து அடுக்கிய பழம் பல் உணவின் — தலையைத்திறந்து உள்ளே சொரியப்பட்ட பழையவாகிய பல நெல்லினையுமுடைய,

5 பல்லுணவென்றார், செந்நென்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

குமரி மூத்த கூடு ஓங்கு நல்லில்—அழியாத்தன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்,

அல்குலினையும், மார்பினையும, உணவினையுமுடைய கூடென்க.

தச்சச் சிறாஅர் நச்சப் புனைந்த ஊரா நற்றேர் உருட்டிய புதல்வர்—தச்சசாதியிற்பிறந்த தொழில்செய்தற்குரிய சிறியோர் பிறர்விரும்பும்படி பண்ணின பிறராலே ஏறப்படாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டுதிரிந்த பிள்ளைகள்,

தளர் நடை வருத்தம் வீட—தமது தளர்நடையாலுண்டானவருத்தந் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி,

அலர் முலைச் செவிலி அம் பெணடிரொடு தழீஇப் பால் ஆர்ந்து அமளித் துஞ்சும அழகு உடை நல்லில்—பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலித்தாயராகிய அழகினையுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற் பாலை நிறையவுண்டு தமதுபடுக்கையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாகிய நல்ல இல்லினையும்,

செவிலியம் பெண்டிரென்பது ஒருமைபன்மைமயக்கம்

தொல் பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை மல்லற் பேர் ஊர் மடியின்—ஏனைநாட்டிற்குஇயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குடியிருப்பினையுமுடைய வளப்பத்தையுடைத்தாகிய பெரிய ஊரின்கண்ணே தங்கின்,

மடியா வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் கொணர்ந்த வெள்ளிய நெற்சோற்றை மனையின்கண்ணேவாழும் கோழிப்பெடையின்றை சமைத்த பொரியலோடு பெறுகுவிர்;

* "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழுங் காலை யளகெனல் லமையா" என்றார்.

செறுவிற் (உகஉ) புதுப்பூமனையின் (உகச) மாமலர் கொய்துகொண்டு (உகசு) சுவட்டிப் (உகஎ) பெய்தகணணியைச் (உகஅ) சூடித் (உகக) தளராவிருக்கைகளிற் (உசஉ) கூடோங்கு நல்லஇல்லையும் (உசஎ) அழகினையுடைய நல்லவில்லையும (உருஉ) துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (உருரு) பேரூரிலே தங்குவீராயின் (உருசு) வல்சியை (உருசு) வாட்டொடும்பெறுகுவிரெனக் கூட்டுக

[மழைவிளை யாடுங் கழைவளர் அடுக்கத், தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றாஅங்கு:] மழை விளையாடும கழைவளர் அடுக்கத்து அணங்கு உடை யாளி தாக்கலிற கணஞ் சால் வேழம பலஉடன் கதழ்வு உற்று ஆஅங்கு—மேகங்கள் விளையாடித்திரியும் மூங்கில்வளர்கின்ற பக்கமலையிலே தம்மைவருத்துதலையுடைய யாளிபாய்கையினாலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்கூடிக் கலங்கிக் கூப்பிட்டாற்போல,

எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சாக் கம்பலை விசயம் அடூஉம் புகை சூழ் ஆலைதொ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௯.

றும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மாறாத ஓசையையுடைய கருப்பஞ்சாறறைக் கட்டியாகக காய்ச்சும் புகைசூழ்ந்த கொட்டில்கடோறும்,

ஆலை - ஆகுபெயர்

கரும்பு இன் தீஞ்சாறு விருமபினிர் மிசைமின்—கருமபினது இனிய சாறறை முற்படககுடித்துப பின்னர் அககரும்பின்கட்டியைத் தின்பீராக

* "மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி," †"வீழ்களிறு மிசையாப புலியி னும்" என மிசைதல தின்றறபொருழின மேனின்றது

[வேழ நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇத், தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வெணகோடு விரைஇ வேழம் நிரைத்துத் தாழை முடித்துத்தரு ப்பை வேய்நத குறியிறைக குரம்பை—வஞ்சிமரமும் காஞ்சிமரமுமாகிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுககுநடுவே கலந்துநாறறி வேழக்கோலை வரிசசாகநிரைத்துத் தாழைநாராறகட்டித் தருப்பைபபுலலாலே வேயபபட்ட குறியவிறப்பையுடைய குடிலினையும்,

முடிந்து - முடித்தெனவிகாரம குறியிறை - பணபுத்தொகையாதலின், மரு வின்பாததியதாய் நினறது

பறி உடை முன்றில*— மீனைவாரியெடுக்கும பறிகளையுடைய முறறத்தினையு முடைய,

கொடுங் கால புன்னைக கோடு துமிதது இயறறிய பைங்காய தூங்கும பாய் மணற பந்தர்—வளைநத காலையுடைய புன்னைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்கள்நாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய - சுரைக்காயமுதலியன, புன்னைங்காயுமாம

இளையரும முதியரும் கிளையுடன துவன்றி—இளையவர்களும் முதிர்ந்தவர்களும சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

புலவு நுனைப் பகழியும் சிலையும மானச செவ்வரிக கயலொடு பச்சிறாப் பிறழும் மை இருங் குட்டதது மகவொடு வழங்கி — புலாலநாறுமுனையினையுடைய அம்பை யும்வில்லையுமொப்பச சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇறாப் பிறழும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப் பிடித்து,

கோடை நீடினுங் குறைபடல் அறியாத தோள தாழ குளத்த கோடு காத்திருக் கும்—கோடைககாலம் நீட்டித்துநின்றதாயினும வற்றுதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிமுழுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலததுக் கையமிழுந்துங குளங்களினுடைய கரை யைக்காத்திருக்கும்,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, கச:—"வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கிவரு வைகன், மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி, தூங்கிலை வாழை கனி புக்கு ஞாங்கா, வருடை மடமறி யூரவிடைத் துஞ்சு, மிருவேங்கு சோலை யிலங்குநீ வெறப".

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, உ௯:—"தொடங்குவினை தவிரா வசை யி னேன்றாட், கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்—வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த—தாழ்வி லுள்ளந் தலைத் தலைச் சிறப்ப"

* "வெளிற்றுடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக கூப்பி, யளித்தவை பாடியாட" என்றார்பிறரும்.

கொடு முடி வலைஞர் குடி-வயிற சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசுவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரிலே (உசுஎ) துவன்றி (உசுஅ) வழங்கிக் (உஎக) காத்திருக்கும் (உஎரு) வலைஞரெனமுடிக்க.

குரம்பையினையும், முன்றிலினையு (உசுகூ) முடைய குடி (உஎச) யென்க

அவைப்பு ஆர் அரிசி அம் களித் துழவை—குத்தாத கொழியலரிசியை அழகினையுடைய களியாகத் துழாவி யட்ட கூழை,

மலர் வாய்ப் பிழாவிற் புலர ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்பிழாவிலே உலரவாற்றி,

பாம்பு உறை புறறின் குரும்பி எய்க்கும் பூம்புறம் நல்லடை அளைஇ—பாமபுகிடக்கின்ற புற்றின்கட்கிடக்கும் புற்றாம்பழஞ்சோறறையொக்கும் பொலிவுபெற்ற புறத்தினையுடைய நல்ல முளையையிடித்துச் சேரஅதனை அதிலேகலந்து,

நெல்லடையும் பாடம்

[தேம்பட, எல்லையும இரவும் இருமுறை கழிப்பி] தேம் பட இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமைபிறக்கும்படி இரண்டுபகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

[வல்வாய்ச் சாடியின வழைச்சற விளைந்த, வெந்நீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி:]

வல் வாய்ச் சாடியின் வழைச்சு அற விளைந்த—வலியவாயினையுடைய சாடியின் கண்ணே யிளமையறும்படி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெந்நீர் நறும்பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குந்தன்மையை யுடைத்தாகிய வெவ்விய நீர்மையையுடைய நறியகள்ளை,

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்—மிகவும் உலராத மீனைச் சுட்டதனோடே இளைத்தவளவிலே பெறுகுவிர்;

ஆற்றி (உஎகூ) அளைஇக் (உஎஅ) கழிப்பி (உஎகூ) விளைந்த (உஅ0) பிழியென்க குடிவயிற சேப்பின் (உஎச) பிழியைப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க

பசூன் பெய்த சுவல் பிணி பைந்தோல—செவ்வியான இறைச்சி யிட்டுவைத்த தோளிடத்தே கோத்து நாற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது - தூணடிவிற்கோக்கும் இரையிட்டுவைக்குந் தோற்பையை

கோள் வல் பாண மகன்—மீனைத் தப்பாமறபிடிக்கவல்ல பாண்சாதியிற்பிறந்தவன்.

தலைவலித் தியாத்த, நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாணகொளீஇக், கொடுவாயிரும்பின் மடிதலை புலம்பப், பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை:

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ருகஉ:— "வெளிற்றுடற் குருதி வெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுகிர்ப் பிறழபற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாடக் குறுநரி நக்கு வேழும், விளித்தன வழுகும் பாறும் விலாவிறறுக் கிடந்த வன்றே"

நெடுங் கழை தலை வலித்து யாத்த நாண தூண்டில் கொளீஇப் பொதி இரை—நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிறறிடத்தே தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனைமறையப் பொதிந்த இரையை,

கொடு வாய இரும்பின் மடி தலை புலம்ப நடுங்கக் கதுவிய பாழ் வாய் வாளை—வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்ததலை இரையின்றித் தனிக்கும்படியாகக் கயிறுநடுங்கக் கௌவி அகப்படாதுபோன அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன்,

நீர் நணிப பிரமபின் நடுஙகு நிழல வெரூஉம் நீததர உடை நெடுங்கயம் — நீர்க்கு அணிததாயநின்ற பிரமபினது காறறுலைசையுநிழலை நீரிற்கண்டஞ்சும் பெருக்கினையுடைய நெடியகுளததிலே,

தீப் பட மலாநத கடவுள் ஒணபூ அடைதல ஓமபி—நெருப்பின்றன்மை நீரிலேயுண்டாகபபூத்த கடவுள்சூடுதறகுரிய ஒள்ளிய தாமரைப்பூவைப் பறித்துமுடித்தலைப் பரிகரித்து,

[உறைகான் மாறிய வோஙகுயா நனந்தலை, யகலிரு வானத்துக குறைவி லேய்ப்ப]

ஓங்கு உறை கானமாறிய உயா அகல இரு வானததுக குறை வில் ஏயப்ப—ஓஙகுகின்ற துளி காலவிழுதலதவிர்ந்த உயாசசியையுடைய அகன்ற பெரிய வானத்திடததுக் குறைவில்லாகிய இந்திரவில்லையொபப,

[அரககிதழக குவளையொடு நீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அரககு இதழ்க் குவளையொடு நீலம் நீடி முரண பூ மலிந்த முதுநீா நனந்தலைப் (௨௧௧) பொயகை— சாதிலிஙகம்போன்ற இதழையுடைய குவளையோடே நீலப்பூவும்வளர்ந்து ஒன்றறகொனறு நிறம மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்பூக்களுமிகக முதிய நீரையுடைததாகிய அகன்றவிடததையுடைய பொய்கைகளிடததே,

குறுநா இட்ட கூமபு விடு பல மலா பெரு நாள் அமயத்துப் பிணையினிர் கழிமின— பறிபபாா நுஙகளுககிட்ட குவிதலநெகிழ்ந்த பலபூககளைப பெரிதாகிய நாட்காலததேசூடிப போமின,

வாளை (௨அ௭) வெரூஉங (௨அஅ) கயததிலே மலாந்த (௨அ௯) பூவை ஓம்பிக் (௨௯0) குறைவிலேயபபப் (௨௯௨) பூமலிந்த பொயகைகளிடததே (௨௯௪) குறுநரிட்டமலரைப (௨௯௫) பிணையினிகழிமினெனமுடிகக.

செழுங கனறு யாதத சிறு தாள பநதா—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால்களையுடைய பநதரினையும்,

[பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நனனகா.]

பைஞசேறு மெழுகிய நனனகா—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகங்களையும்,

படிவம்—தாம வழிபடுந்தெயவஙகளையுமுடைய உறைபதி (௩0௧) யென்க.

மனை உறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது — மனைகளிலேதஙகுங்கோழிகளுடனே நாயுஞசேராமல,

வளை வாயக் கிளளை மறை விளி பயிறறும — வளைநதவாயினையுடைய கிளிக்கு வேதததின் ஓசையைக் கறபிககும்,

மறை காப்பாளர் உறை பதிச் சேப்பின்—வேதததைக் காத்தற்றொழிலைச் செய்வாா இருக்கின்ற ஊரிடததே தஙகுவீராயின்,

துன்னுமல் (௨௯௯) உறையும்பதியென்க.

பெரு நல் வானத்து வடவயின் விளங்கும்— பெரிய நன்றாகிய விசும்பிடத்து வடதிசைக்கண்ணே நின்றுவிளங்கும்,

சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருந்ததியையொக்குங் கற்பினையும்,

நறு நுதல்— நறிய நுதலினையுமுடைய,

வளைக் கை மகடூஉ வயின் அறிந்து அட்ட— வளையையுடையவாகியகையையுடைய பார்ப்பினி பதமறிந்தட்டனவற்றை,

என்றது - பாற்சோறு பருப்புச்சோறுமுதலியவற்றை

சுடர்க் கடை— ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,

பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தம்—பறவையினது பெயரைப்பெறுநெல்லு,

என்றது-இராசான்னமெனனும் பெயர்பெறுகின்ற நெலலென்றவாறு ஆகுதி பண்ணுதற்கு இந்தநெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கூறினார் இனி மின்மினி நெல்லென்பாருமுளர், இப்பெயர் வழக்கினமையும், ஆகுதிக்குச் சிறவாமையு முணர்க.

[சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின மாதுளத், துருப்புறு பசுங்காயப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யளைஇ] மாதுளத்துப் பசுங்காய் கறி கலந்து கஞ்சக நறு முறி அளைஇச் சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு—கொம்மட்டிமாதுளையினுடைய பசியகாய மிளகுபொடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பினது நறியஇலையளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசுவினது நறியமோரிற்கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயின்கணணேகிடந்து வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகிரோடே,

[பைந்துணர், நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த, தகைமாண் காடியின்] நெடுமரக் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாவினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடுவினைப் பலவாகப்போகட்ட அழகுமாட்சிமைப்பட்ட ஊறுகறியோடே,

வகைபடப் பெறுகுவிர்—சோற்றின்கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவிர்,

சேப்பின் (௩0க) மகடூஉ (௩0௪) வத்தத்தானுண்டான அரிசியை (௩0௫) அட்டனவற்றைச் (௩0௪) சுடர்க்கடையிலே (௩0௫) போழோடே (௩0௭) காடியோடே பெறுகுவிரென்க.

வண்டல் ஆயமொடு உண்டுறைத் தலைஇப் புனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொலங்குழை — விளையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுந்துறையிலேகூடி நீராடுகின்றமகளிர் போகட்டுப்போன பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையினை,

இரை தேர் மணிச் சிரல் இரை செத்து எறிந்தென — இரையைத்தேடுகின்ற நீலமணிபோலும்சிச்சிலி தனக்கு இரையாகத்துணிந்தெடுத்ததாக,

புள் ஆர் பெண்ணைப் புலம்பு மடற் செல்லாது —பறவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற பனையில் தனித்தமடலிற்போகாமல்,

கேள்வி அந்தணர் அருங்கடன் இறுத்த வேள்வித் தூணத்து அசைஇ-ய—நாற் கேள்வியையுடைய அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனைச் செய்துமுடித்த யாகசாலையிடத்து நட்ட யூபத்தின்மேலேயிருந்து,

[யவனர், ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட] யவனர் உயர் மிசைக் கொண்ட ஓதிம விளக்கின்— சோனகர் கூம்பின்மேலிட்ட அன்னவிளக்குப்போல,

ரண்டுக காரன்னமென்றுணர்க.

வைகுறும் மீனின்— இராககாலம் விடிதறகுக்காரணமான * வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பையத் தோன்றும்—ஒளி விட்டுவிளஙகாது தோன்றும,

நீரப்பெயற்று எலலைபபோகி—நீரபபெயறறென்னும் ஊரினெலலையிலேபோய்,

அசைஇ விளககின மீனிறறேனறும் நீரபபெயற்றெனக.

பாற கேழ் வால உளைப புரவியொடு வடவளந தரூஉம் நாவாய் சூழ்ந்த நளி நீரப படபபை — பாலபோலும் வெளளியநிறததினையும வெள்ளிதாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேறறிசைககணுளவாகிய குதிரைகளுடனே வடதிசைக்கணுள வாகிய நுகரப்படும்பொருளகளைக கொண்டுவநதுதரும மரககலங்கள்சூழ்ந்துகிடக் கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பககததினையும்,

[மாட மோஙகிய மணனமலி மறுகிற், பரதா மலிந்த பலவேறு தெருவிற், சிலதா காக்குஞ் சேணுயா வரைபபின்]

மணல மலி மறுகின் சிலதா காககும சேண உயா வரைபபின் — மணல்மிகக தெருவுகளில தொழிலசெயவார்காக்கபபடும் மிகவுமுயர்நத பணடசாலைகளையும்,

தொழிலசெயவாா - கரமகாரா.

பரதா மலிந்த மாடம ஓஙகிய பல வேறு தெருவின—பரதவாமிக்க மாடஙகளு யாந்த பலவாயவேறுபட்ட தெருககளையும்,

நெல உழு பகடடொடு சுறவை துன்று மேழகத தகரோடு எகினங் [கொட்குங கூழுடை நலவில்—நெல்லினைப பெறுதறகுழுகினற எருதுகளுடனே பசுக்கள்நெருஙகாவாய மேழககிடாயோடே நாயுஞ்சுழன்றுதிரியும் சோறுடைய நன்றானஅகங் களையுமுடைய படடினம (கூகூ)

இது திமிலாமுதலியோரிருபபுககூறிற்று

[கொடும்பூண மகளிா]

உயா நிலை (கூகூஉ) வான் தோய் மாடததுக (கூகூகூ) கொடும்பூண் மகளிர்—உயர்ந் தநிலைமையையுடைய தேவருலகததைத்தீணடும மாடததுறையும் வளைந்த பேரணி கலங்களையுடைய மகளிா,

கொன்றை மென் சினைப் பனி தவழுபவைபோற பைங்காழ அலகுல நுண்டுகில் நுடங்க—கொன்றையிடதது அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமா சுகிடந்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குலிற் கிடக்கின்ற மெலலியதுகிலசைய,

மால் வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்து ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெரு மையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுசசிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடை யமயில்போலே உலாவி,

[கால, தமணியப பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயாநிலை, வான்றோய மாடத்து வரி ப்பந் தசைஇ:]

தமணியக கால பொன் சிலம்பு ஒலிபப வரிப பந்து அசைஇ — பொற்பூண் களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளாரவாரிப்ப நூலால் வரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

[கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய, முதத வார்மணற் பொற்கழங் காடும்:] முத்த வார் மணற் பைப்பயக் கை புனை குறுந் தொடி தததப் பொற கழங்கு ஆடும்—முத்தையொத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனைந்த குறுந்தொடியலைசயப் பொன்னுறசெய்த கழலைகொண்டு விளையாடும்,

மாடத்து (கூகூகூ) மகளிர (கூஉஎ) நுடஙக (கூஉக) இயலி (கூகூக) ஒலிபப (கூகூஉ) அசைஇப் (கூகூகூ) பின்னாக கழங்காடும் (கூகூரு) பட்டின (கூகூசு) மென்க

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (கூஉக) வரைபபினையும் (கூஉச) தெருவினையும் (கூஉகூ) இல்வினையு (கூஉஎ) முடையபட்டின (கூகூசு) மென்க

பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடததே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டில்—முட்டிலலையாகப பெறுகுவி (கூசரு) ரெனமேலே கூட்டுக

பைங்கொடி நுடங்கும் பலர் புகு வாயில — பசியகொடிகளசையும களஞண பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடதது,

[செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில] தூய செமபூச செதுககு உடை முன்றில்— தெய்வத்திறத்துத்தூவின செய்யபூவாடலையுடைய முறறததில,

கள் அடு மகளிர் வள்ளம நுடககிய வாராது உகு சின்னீர வழிந்த குழம்பின—கள்ளைச்சமைககின்றமகளிர் வட்டிலகழுவின வடிநதுசிந்தும் சிலநீர பலகால்வடிதலின் நிறைந்துவழிந்த குழமபிடதது,

ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரும் பல குட்டிப பன்மயிரப பிணவொடு—ஈரததையுடைய சேற்றையளைந்த கரிய பலவாகிய குட்டிகளையுடைய பலவாகிய மயிாகளையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

பாயும் போகாது—புணாசசியைக கருதுஙகருததாற போகாமல,

என்றது-புணரிற கொழுப்பின்றுமென்றவாறு.

நெல்மா வல்சி தீற்றி— நெல்லையிடிதத மாவாகிய உணவைத தின்னபபணணி,

பன்னாள் குழி நிறுத்து ஓம்பிய குறுந்தாள் ஏறறைக கொழு நிணத் தடியொடு—பலநாள் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாதத குறிய காலையுடைய ஆணபனறியிற கொழுவிய நிணததையுடைய தசையோடே,

* "ஆற்றலொடு புணாநத வாணபால" ஆதலின ஏறறையெனறுா

கூர் நறுப் பெறுகுவிர—களிப்புமிககக களளைப பெறுகுவிா,

வாயிலிடத்து (கூகூஎ) முறறத்துக் (கூகூஅ) குழமபிடததுச (கூசO) சேறு (கூசக) என்க.

போகாமற (கூசஉ) குழிநிறுத்து (கூசச) என்க

அசையிற் (கூகூசு) பெறுகுவிரென்க.

[வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாததிய வேறறருஞ் சென்னி, விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல விண பொர நிவந்த மாடம்— ஆகாயத்தேதிரி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சக "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லா, மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப"

கின்ற தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபறறுக்கோடுபோல விண் ணைத்தீண்டுமெபடி யோங்கின மாடம்,

சாத்திய வணி ஏறறருஞ் சென்னி மாடம— தனனிடததுச்சாததிய ஏணியால ஏறுதறகரிய தலையினையுடையமாடம,

வேயா மாடதது — கற்றைமுதலியவறறால வேயாது சாநதிட்ட மாடததி டத்தே,

இரவில மாட்டிய இலஙகு சுடா—இராககாலதததேகொளுததின விளஙகுகினற விளக்கு,

[ஞெகிழி யுரவுநீ ரழுவத தோடுகலங் கரையுந, துறை] உரவு நீா அழுவதது ஞெகிழி ஓடு கலம கரையும் துறை — உலாவுகினற கடறபரபபிலேவநது நாமசே ரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேறோ துறைககண ஓடுஙகலஙகளை இது நந்து றையென்றழைககுந்துறை,

இனி ஞெகிழியைக் கடைககொள்ளியாகக அதனையெரிததுககொளுததின இலங்குசுடரொனறுமுரைபபா.

பிறகு ஒழியப் போகி—பின்னேகிடககபபோய,

[கறையடிக, குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும், வணடோட்டுத தெங்கின]

குன்று உறழ கறை அடி யானை மருஙகுல ஏயக்கும் தெஙகின — மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரலபோனற அடியினையுடைய யானையினுடமபையொககும சருசச ரையயுடைததாகிய தெங்கினுடைய,

[வாடுமடல் வேய்நத]

வண்டோட்டு (௬௫௬) வாடு மடல வேயநத— வளவிய இலையினையுடைய உலா நத பழுத்தலை முடைநதுவேய்நத தனிமனை (௬௫௫) யெனக

மஞ்சள் முன்றில்— மஞ்சளையுடைய முறறததினையம்,

மணம் நாறு படபபை — மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டஙகளையுமுடைய,

தணடலை உழவர் தனி மனைச சேப்பின்—தோபபுககுடிகளுடைய ஒப்பிலலாத மனைகளிலேதங்கின,

[தாழகோட் பலவின் சூழசுளைப பெருமபழம]

தாழ கோள் பலவின பழம்—தாழ்நத குலைகளையுடைய பலாவினதுபழம்,

சூழ் சுளைப பெரும் பழம— தின்பாா விரும்பிசசூழும் சுளையையுடைய பெரிய பழததையும்,

வீழ் இல தாழைக குழவித தீநீா— வீழுதிலலாத தாழையாகிய தெங்கின் இளை தாய இனியநீரையும்,

* "பிள்ளை குழவி கன்றே போததெனக, கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க் கே" என்றதனுற குழவித்தீநீரென்றா

கவை முலை இரும்பிடிக கவுள மருபபு ஏயக்கும்— கவைதத முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடததுக கொமபுகளையொககும்,

[குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெணபழம்] குலை கூனி முதிா வாழை வெண்ப ழம்— குலைகள் தம்பெருமையாலே நிலததே தாழவளைந்து முறறின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்,

திரள் அரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந் தீம் பலீறாம் முனையின்— திர

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

ண்ட அடியையுடைய பனையினது நுஙகோடே வேறும் இனியபலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்,

[சேம்பின், முளைபபுறம்] முளைபபுறச சேம்பின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேமபினது இலேயோடே,

முதிர் கிழஙகு ஆர்குவிர்—முற்றின வள்ளிமுதலியன கிழங்குகளைத் தின்பீர்; சேப்பிற் (கூ௫௫) பழததையும் (கூ௫௬) நீரையும் (கூ௫௭) பழததையும் (கூ௫௯) நுங கோடே (கூ௬0) பலபண்டஙகளையுமுனையிற் (கூ௬௧) கிழங்கார்குவிரென்க.

பகற் பெயல் மழை வீழநதனன மாத தாட் கமுகின் புடை சூழ் தெங்கின்—பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை காலவிழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினையுடைய கமுகுகளின் பககததேசூழ்ந்த தெஙகினுடைய,

முப் புடைத் திரள் காய் — மூனறுபுடைபபினையுடைய திரண்டகாய்,

பழுத்தால அடி மூன்றுகபபுடைத்தல் அதனியல்பு. இனி மூப்புடைததிரள் காயும் பாடம்

ஆறு செல வம்பலா காய பசி தீரச சோறு அடு குழிசி இளக விழூஉம்— வழிச் செல்கின்றபுதியோா தமது பிசுகபசிதீருமபடி சோறறையாக்குகின்றபானை அடுப்பினின்றும் அசைந்துவிழும்படி நிலதமீதவிழும,

வீயா யாணா வளங கெழு பாககத்து — வீடாத புதுவருவாயினையுடைய செல் வமபொருந்தின பாககததிடதது,

பன்மரம் நீளிடைப போகி—பலமரஙகள்வளாந்த இடத்திலேபோய்,

[நன்னகா, விண்டோய மாடதது விளஙகுசுவ ருடுத்த.] விளஙகு சுவர் உடுத்த விண தோய் மாடதது நனனகா — விளஙகுகின்ற மதில்சூழ்ந்த விணணைத்தீணடும் மாடங்களையுடைய நன்றாகிய ஊாகளிலே,

வாடா வள்ளியின வளம பல தரூஉம நாடு பல கழிந்த பின்றை — வாடுங்கொடியினையுடைய வளளியலலாத வளளிககூத்தின் வளப்பமபலவறறையுந் தருதறகுககாரணமாகிய புறநாடுபலவறறையும் போனபினபு,

வளமபலவென்றா, இக்கூத்து ஆணபாறகும்பெணபாறகும் பொதுவாய் வருதலின்

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைபபாடித தாழ்சசிபெறற இழிகுலத்தோருறையும் புறநாடுகளைப பாடாமறறொருககின்றா, அவைபுறநாடெனபதுதோன்ற அவர்கள் காண்டற்குரிய வள்ளிக்கூததினைககூறி அதனைவெளிபபடுத்தினா இது, புறததிணையியலில் *"வெறியறிசிறபபு" எனனுஞ்சூத்திரத்து 'வாடாவள்ளி' எனபதனாலும், † "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாததிடை" என்னு முதாரணத்தானும் உணர்க.

நீடு குலைக் காந்தள் அம் சிமையிற் களிறு படிந்தாஙகு — நீணட பூங்கொத்துக்களையுடைய காந்தளையுடைய அழகிய பககமலையிலே யானை கிடந்தாறபோல,

பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆஙகண்— பாம்பணையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொண்டோனுடைய ‡ திருவெஃகாவிடத்து,

---

* தொல்காபபியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ரு.

† "மண்டம ரட்ட மறவா குழாததிடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான் - பணடே - குறமகள் வளளிதன் கோலஙகொண் டாடப் - பிறமகள் நோற்றான் பெரிது."

‡ திருவெஃகாவென்பது திருமாலினுடைய நூற்றெட்டுத் திருபபதியுளொன்று. இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

காந்தளென்றதற்கேற்பப் பாம்பணையென மெலிததார.

[வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பா]

வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதுமபா— ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலதது ம் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதுஞ் செலலுதலறியாத பொதுமபா,

குயில் நுழை பொதுமபா — இலைநெருககத்தாலே குயில்கள் நுழைநதுசெல லும் இளமரக்காவில,

குறுங் கால காஞ்சி சுற்றிய நெடுங் கொடிப பாசிலைக குருகின் புன் புற வரிப பூ—குறிய காலினையுடைய காஞசிமரததைசசூழ்நத நெடியகொடியினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருககததியினுடைய புறகெனறபுறததினையும் வரிகளையுமு டைய பூககள் உறைபப (கஅக) வெனக.

கார் அகல் கூவியன் பாகொடு பிடிதத இழை சூழ் வட்டம் பால கலநதவை போல — கரிதாகியசட்டியிலே அபபவாணிகன பாகுடனே வேணடுவனகூட்டிச் சோககபபட்ட நூலபோலச சூழநதுகிடககினற அபபம் பாலிலே கிடநதவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அபபம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க

பிடிததவட்டமென்க

நிழல் தாழ் வார மணல நீர முகததது உறைபப—நிறங்கிளாகின்ற வாரநத மண லிடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடததே மிகவிழுமபடி,

உறைபபவென்றதனைத துளிபபவெனறால ஈணடு ஒபபன்மையான "உபபு றைபப" என்றாறபோலககொள்க.

புனல் கால் கழீஇய பொழில்தொறும்—நீர் பெருகியகாலததே ஏறிய விடததைத தூய்தாககிபபோன பொழிலகடோறும்,

என்பதனால், முன்பு நீர்நின்றுபோகலிற பூததவெனறா

திரள் கால் சோலைக கமுகின சூல வயிறறனன நீலப பைங்குடக தொலைசசி— திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்கும் கமுகினுடைய சூறகொணட வயி ற்றையொத்த பச்சைககுபபிகளையுணடு போகசி,

நாளும பெருமகிழ இருககை மரீஇ—நாடோறும் பெரிய மகிழசசியையுடைய இருப்பைமருவி,

சிறு கோட்டுக் குழவித் திங்கட் கோள் நோநதாஙகு—சிறிய கோடடையுடை ய இளைதாகிய பிறையைச் செம்பாம்பு தீணடிறைபோல,

இஃது இல்பொருளுவமை

சுறவுவாய் அமைதத சுருமபு சூழ சுடர நுதல—மகரவாயாகிய தலைககோலத் தைச சேர்த்தின சுரும்புகள்சூழும ஒளியையுடைய நுதலினையும்,

நறவு பெயாதது அமைதத நலலெழில மழைக கண—கள்ளினை உணடுபொருந்தி ய நன்றாகிய அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைத்தாகியகணணையுமுடைய,

வள்ளததி னறவைத தமமுள்ளேயாககினமையிற பெயாததென்றா.

மடவரல் மகளிரொடு பகல விளையாடி—மடப்பந்தோறறுதலையுடைய மகளி ரோடே பகறபொழுது விளையாடி,

பெறற்கு அருந் தொல் சீர்த் துறககம ஏய்க்கும் பொய்யா மரபிற் பூ மலி பெருந் துறை — பெறுதறகரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தை

யொக்குந் தப்பாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பூமிகுகின்ற பெரிய துறைப்பட்டத்தே.

துறை, நுகர்பொருள்குறைவின்மையிற் றுறக்கமேயக்குமென்றார்.

செவ்வி கொள்பவரோடு அசைஇ—இளவேனிற்செவ்வியை நுகர்வாரோடு இளைப்பாறி,

அவ்வயின் அருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்தி—அத்திருவெஃகாவணையில் அரியதிறலினையுடைய திருமாலைவாழ்த்தி,

[சிறிதுநுங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின் | நும் கருங் கோட்டு இன்னியம் சிறிது இயக்கினிர் கழிமின—நுமமுடைய கரிய தண்டினையுடைய இனியயாழைச் சிறிதுவாசித்து அவ்விடத்துநின்றும் போமின்,

ஆங்கட் (௩௭௩) பொதும்பாக (௩௭௪) குருகின்பூ (௩௭௫) உறைப்பக (௩௭௧) கழீஇயபொழிற்றும் (௩௮௦) மகளிரோடேபகலவிளையாடிப (௩௮௭) பெருந்துறைச் (௩௮௧) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (௩௯௦) நீலப்பைங்குடந் தொலைச்சி (௩௮௨) மரீஇக் (௩௮௩) கடவுள்வாழ்த்தி (௩௯௧) இயக்கினிர்கழிமினெனமுடிக்க.

[காழோ ரிகழ்பதம் நோக்கிக் கீழ, நெடுங்கை யானை நெய்மிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங் காவிற், களிறுகதன் அடக்கிய வெளிறில கந்தின்]

*வெளிறு இல கந்திற் கதன் அடக்கிய களிறு கீழ நெடுங்கையானை—*** களுந்தின்கின்ற

நெய் மிதி கவளம்— நெய்யைவார்த்து மிதித்தகவளங்களை,

கடுஞ் சூல் மந்தி காழோர் இகழ் பதம் நோக்கிக் கவரும் காவின்— முற்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோர் நெகிழ்ந்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத்துக்கொண்டுபோய்த்தின்னுஞ் சோலையினையும்,

திண்டேர் குழித்த குண்டு நெடுந் தெருவின்— திண்ணியதேர்கள் பலகால் ஓடிக்குழித்த தாழ்ச்சியையுடைய நெடியதெருவினையும்,

[படைதொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க், கடைகால் யாத்த பலகுடி கெழீஇக், கொடையுங் கோளும்]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரும்புகழ்ப் படை— கெடுதலறியாத வலிமிகுகின்ற பெரிய புகழினையுடைய படையினையும்,

கொடையும் கோளும் கெழீஇக் கால் யாத்த பலகுடிக் கடை— பண்டங்களைவிற்றலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடத்து நெருங்கின பலகுடிகளையுடைய கடையினையுமுடைய மூதூர் (௪௧௧)

வழங்குநர்த் தடுத்த அடையா வாயில—உலகத்துக் கொடுப்பாரைக் கொடாமற் றடுத்த பரிசிலார்க்கடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைப்பெருமையாற் பிறர்தவிர்ந்தாரென்றார்.

மிளை சூழ் படப்பை— காவற்காடுசூழ்ந்த பக்கத்தினையும்,

நீனிற வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றி] நான்முக ஒருவற் பயந்த நீனிற

* இந்தப்பாகத்துக்கு எந்தப்பிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ள கந்திற் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்ந்த நெடியகையையுடைய பெண்யானைகளுந்தின்கின்றவென்க.

உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ்ப் பல் இதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டிற் காண வரத் தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனால் * பழமையுஞ் சிறப்புந் தூய்மையுங் கூறினார்

சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்படைவீட்டைச்சூழ்ந்த மதிலினையும்,

[இழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக், கொழுமென் சினைய கோளியுள்ளும்.] கொழு மென்சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளைத் தொழுதிக் கோளியுள்ளும்— கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழுமென்னும் ஓசையையுடைய புறவினுடைய திரளுகின்ற சுற்றத்திரட்சியையுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரங்களில் விசேடித்தும்,

பழம் மீக்கூறும் பலாஅப் போல— பழத்தின் இனிமையான் மேலாகச்சொல்லும் பலாமரத்தையொக்க,

புலவுக் கடல் உடுத்த வானஞ் சூடிய மலர் தலை உலகத்துள்ளும் — புலால்நாற்றத்தையுடைய கடல்சூழ்ந்த ஆகாயங்கவிந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடித்தும்,

பலர் தொழ விழவு மேம்பட்ட பழவிறல் மூதூர் — பலசமயத்தாருந் தொழும்படி எடுத்த விழாக்களாலே ஏனைநகரிகளின் மேலான பழைய வெற்றியினையுடைய பழையவூராகிய,

அவ்வாய் வளர் பிறை சூடிச் செவ்வானத்து அந்திவாய் ஆடுமழை கடுப்ப— அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறையைத் தன்மேலேசூடிச் செக்கர்வானமாகிய அந்திக்காலத்தேயுலாவுகின்ற மேகத்தையொப்ப,

கொம்பும் யானையுங் குருதியும் உவமிக்கப்படும்பொருள்.

[வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப, வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவியப், பேரமர் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர், ஆரர்ச செருவி னைவர் போல:]

வெண்கோடு இரும்பிணம் குருதி ஈர்ப்பப் பொருது — வெள்ளிய கொம்பினையுடைய கரியயானைப்பிணத்தைக் குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்படி பொருது,

ஈர் ஐம்பதின்மரும் களத்து அவியப் பேர் அமர் கடந்த ஐவர்போல—துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரும் களத்திலேபடும்படி பெரியபோரைவென்ற தருமன் முதலியோரைப்போல,

கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் ஆரர்ச செருவின் ஐவர்— முன்னே தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதேரினையும் தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்

அடங்காத் தானையோடு உடன்று மேல் வந்த — ஒன்னாரிடத்து அடங்காத படையுடனே கோபித்துத் தன்மேல்வந்த,

ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஆர்த்து— தன்னைவலைப் பொருந்தாத பகைவர் தோற்றவிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

[கச்சி யோனே கைவண் டோன்றல், னச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய.] கை

* பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வண் தோன்றல் நச்சிச் சென்றோர்க்கு ஏமம் ஆகிய கச்சியோனே — கைவளப்பத்தையுடைய தலைவன் தன்பரிசிலைவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்க்குப பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றோன,

படப்பையினைய்ம் (சoக), காவினையும (ஙகூரு), வளைபபினையும (சoரு), அடையாவாயிலினையும் (சoக), தெருவினையும் (ஙகூஎ), கடையினையும (ஙகூகூ), படையினையு (ஙகூஅ) முடைய மூதூர (சகக) என்க

காண்வரத்தோனறிப் (சபச) பலாஅப்போல (சoஅ) விழவுமேம்பட்ட (சகக) மூதூரொன்க

கைவண்டோன்றல (சஉo) ஐவாபோலக (சகஎ) குருதியோபபப (சகச) பொருது (சகரு) ஆர்த்து (சகசு) ஏமமாகிய (சஉக) மூதூராகிய (சகக) கசசியிடததேயிருககின்றோனெனக

[அளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின், மலைநதோா தேஎ மன்றம் பாழபட.]

மலைந்தோர் தேஎம் மன்றம் பாழ்படத தெறலும் — தனனுடனே பொருதாா தேயததிலூாகளின்மனறுகள் மககளினறியப் பாழாயபடி அழிததலும்,

[நயந்தோா தேஎ நன்பொன பூப்ப] நயநதோர் தேஎம் நன பொன பூபப அளியும்— தன்னை விருமபியிருநதோா தேயம் திருமடந்தைபொலிவுபெறறிருப்ப அளிததலும்,

எளிய ஆகலின— தனககு எளிபவாய நடககையினாலே,

நட்புக கொளல வேணடி நயநதிசி னோரும — மலையலாகாதெனறு உறவுகொள்ளுதலைவேணடி அவன்றனைவிரும்பினவாகளும,

துபபுக் கொளல வேணடிய துணையிலோரும — அவன் பகையைததெறும் வலியைத தமககுபபெறவேணடின வேறொருதவியிலலாதவாகளுமாய,

கல் வீழ் அருவி கடற படாந்தாஙகு— மலையினினறுமவிழுகின்ற அருவி அம் மலையிலுள்ளபண்டஙகளை வாங்கிக்கொணடு கடலுககுககொடுபபதாகச சென்றாற் போல,

பல் வேறு வகையிற பணிந்த மன்னா — பலவாகிய வேறுபட்ட திறைகளின் கூறுபாட்டோடே சென்று வணஙகின அரசா,

[இமையோ ருறையுஞ் சிமையச செவவரை, வெணடிரை கிழிதத விளஙகுசுடா நெடுஙகோட்டுப், பொனகொழித் திழிதரும் போககருங் கஙகை]

இமையோா உறையும் சிமையச் செவ்வரை விளங்கு சுடா நெடுஙகோட்டு — தேவர்களிருக்கும் உசசியையுடைய சிவநத மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய நெடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும போககு அருங கஙகை—பொனனைககொழிததுக் குதிககும மாக்கடுக்க கடததலரிதாகிய கஙகையாகிய ஆற்றிலே,

வெணடிரை கிழிதத கஙகை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக கிழிததுசசென்ற கஙகை

பெருநீாப போகும இரியல மாக்கள— பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெடுதலையுடையமாககள,

கெடுபட்டுப்போவாா ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் விரைந்துபோதலைக கருதுவா.

ஒருமரப் பாணியில் தூங்கியாங்கு— விடுகின்ற தோணியாகையினாலே அது வருங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇச் செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்து — கெடாத யானைமுதலிய செல்வங்களோடே நெருங்கி நின்று திரண்டு காலம்பார்த்திருக்கும் வளவிய நகரின்முற்றத்தினையுடைய வியனகர் (சசo)

எளியவாகலின் (சஉஉ), நயந்திசினோரும் (சஉரு) துணையிலோருமாய்ப் (சஉசு) பணிந்தமன்னர் (சஉஅ) தூங்கியாங்குச் (சஙக) செவ்விபார்க்கு முற்றமென்க.

பெருங்கை யானைக் கொடுந்தொடி படுக்கும் கருங்கைக் கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைந்துகிடக்கும் பூணைச்சேர்க்கும் வலியகையினையுடைய கொல்லன்,

இரும்பு விசைத்து எறிந்த கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ — இருமபைக் கையை யுரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணிய ஓசையை வெருவி,

[மாடத், திறைபுறை புறவின் செங்காற் சேவ, லின்றுயி லிரியும பொன்றுஞ்சு வியனகா:]

மாடத்துப் புறவின் செங்கால் சேவல் இன்துயில் இரியும் நகர் — மாடத்திடத்துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய துயிலை நீங்குநகர்,

இறை உறை நகர் — இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் துஞ்சு வியன் நகர்—திருத்தங்குகின்ற அகலத்தையுடைய கோயிற்கண்ணே இருந்தோன் (சசஎ)

குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட் பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு—கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குநடுவே பகற்பொழுதைச்செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங் களைப்பரப்பித் தோன்றினாற்போல,

[முறைவேண் டுநர்க்குங் குறைவேண் டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டி னர்க் கருளி, யிடைதெரிந் துணரு மிருடீர் காட்சிக், கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத், துருப்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப், பொறிவரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான், கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப், புலவர் பூண்கட னாற்றி]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராய்ந்தறியும் மயக்கந்தீர்ந்த அறிவாலே,

முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும் வேண்டுப வேண்டுப அருளி—முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களைவிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவனவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து,

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும், கொடுத்தற்குரியபிறகலங்களையுங் கொடுத்து,

வேண்டினர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உருப்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோற் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகியகடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மந்திரச்சுற்றத்தோடே இருந்தோனையணுகி,

ஞாயிறுபோல இருளைக்கடிந்து முறைவேண்டுநர்க்குங் குறைவேண்டுநர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடல் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாகக்கலுமொன்று

பொறி வரிப் புகர்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரிக் குருளை கொள வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத்தினுடைய வளைந்த வரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினாற்போல,

பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடையமுடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் * "இகன்மதிற்குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம்" என்னுந்துறை கூறினார், குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று

வினை உடம்படினும் ஒன்றல் செல்லா உரவு வாள் தடக் கைக் கொண்டி உண்டித் தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் சந்துசெய்தற்குடம்பட்டாராயினும் அதற்கு மனம்பொருந்துதல் நிகழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வாளையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சூடினோருடைய குடியிலுள்ளவனே,

மள்ளர் மள்ள—வீரர்க்கு வீரத்தைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே,

செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படுந—போர்த்தொழிலிலே மிக்கவனே,

பெரும (௪௬௧) —பெருமானே,

வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற பைம்பூட் சேஎய் பயந்த மாமோட்டு—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியசூரனைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு நொடித்தாங்கு—பேய்களாடுந் துணங்கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில நொடிசொன்னாற்போல,

[தண்டா ஈகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி, வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென]

தண்டா ஈகை நின் பெரும்பெயர் ஏத்தி வந்தேன் நெடிது வாழிய என—அமையாக்கொடையினையுடைய நின் பெரியபெயருட் சிலவற்றைச்சொல்லிப் புகழ்ந்து வந்தேன், நெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவெனச்சொல்லி,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—தனக்குக் கூறுகின்ற இலக்கணங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய யாழை வாசிக்குமுறைமையிலே வாசித்து,

முறையுளி, உளி-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

கடன் அறி மரபின் கைதொழூஉப் பழிச்சி—முற்படக் கண்டக்கால் செய்யுங் கடனை அறிந்தமுறைமையோடே கையாற்றொழுது வாழ்த்தி,

நின் நிலை தெரியா அளவை—நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தெரிவதற்குமுன்னே,

அந் நிலை—நீநின்ற அந்த நிலைதன்னிலே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல்,

நாவல் அம் தண் பொழில் வீவின்று விளங்க—நாவலாற பெயர்பெற்ற அழகி னையுடைய குளிர்ந்த உலகமெல்லாம கேடின்ருக விளங்கும்படி,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—யாகையுஞ் *செல்வமுமுதலிய நிலைநிலலாத உலகத்திடத்து நிலைபேறுடையபுகழை நாம்பெறுதல நன்றென்று ஆராய்ந்து,

அந்நிலை அணுகல் வேண்டி—முறபடநின்ற சேய்நிலததுநின்று தன்னை அணு குதற்கு விரும்பியழைதது,

நின் அரைப் பாசி அன்ன சிதாவை நீக்கி—நின்னுடைய அரையிறகிடந்த கொ ட்டைப்பாசியின் வேரையொத்த சிதரின சீலையைப்போக்கி,

[ஆவி யன்ன வவிர்நூற கலிங்க, மிரும்பே ரொககலொ டொருங்குட னுடீஇ:]
ஆவி அன்ன அவிர் நூல் கலிங்கம் உடன் இரும பே ஒககலொடு ஒருஙகு உடீஇ—பாலாவியையொத்த விளங்குகின்ற நூலாறசெய்த துகில்களைப படிசேரக் கரிய பெ ரிய சுற்றத்தாரோடே சேர உடுககப்பண்ணி,

கொடு வாள் கதுவிய வடு ஆழ நோன் கை வலலோன் அட்ட பல்லூன் கொ ழுங்குறை—வளைந்த அரிவாளைக்கொண்ட வடுவழுந்தின வலியையுடைததாகிய கை யினையுடைய மடையனுககின பலஇறைச்சியிற கொழுவியதசைகளும்,

பலகாலுமறுததலால், தழும்பிருந்தகையென்ருா கதுவுதல்-கைக்கொள்ளுதல்.

அரி செதது உணங்கிய பெருஞ் செநநெலலின தெரி கொள் அரிசித திரள் நெ டும் புழுக்கல்—நிறததான ஞாயிற்றையொதது உலாந்த பெரிய செந்நெல்லினுடைய * பொறுக்கிக்கொண்ட அரிசியாலாககின திரணட இடைமுறியாதசோறும,

அரிசெததென்றதறகு உவமையினருக வென்றுமாம் இனி அரிசெயதென்று பாடமாயின், அரிதலைச்செய்தென்றுகூறுக.

அருமகடித் தீஞ்சுவை அமுதொடு—பெறுதறகரிய மிகுதியையுடைய இனியசு வையினையுடைய கணடசருககரைமுதலியவாறறோடே,

பிறவும்—கூறுதொழிநதனவும,

விருபபு உடை மரபின கரபபு உடை அடிசில—விருபபமுடைத்தாகிய முறை மையினையுடைய தலையாபபுபபாததலையுடைய அடிசிலை,

அமுதோடே (சஎஙு) குறையும (சஎஉ) புழுககலும் (சஎச) பிறவுமாகிய (சஎ௫) அடிசிலைப் (சஎசு) பரபபி (சஎ௲) ஊட்டியெனக

[மீன்பூத தனன வான்கலம பரபபி, மகமுறை மகமுறை நோககி முகனமாந, தாணு விருப்பிற ருனின ஹூட்டி, மஙகுல வானத்துத் திஙக ளேயக்கும]

மங்குல் வானதது மீன பூத்தன்ன வான் கலம் திஙகள் ஏயககும் வான்கலம் மக முறை பரப்பி—திசைகளையுடைய ஆகாயத்திடத்தே உடுக்கள்தோன்றினாற்போன்ற சிறிய வெள்ளிககலஙகளையும், திஙகளையொககும பெரியவெள்ளிக்கலஙகளையும நும் முடையபிள்ளைகளுககு இடையேபரபபி,

எனவே தலைவராயினாககுப் பொ.கலம்பரபபுவரெனருா

தான் முகன் அமாந்து ஆணு விருபபின் மகமுறை நோககி நின்று ஊட்டி—தான் முகமபொருந்தி அமையாதவாசையுடனே நுமமுடைய பிள்ளைகளைபபாாத்து நின்று உண்ணப்பணணுவித்து,

ஆடு வண்டு இமிரா அழல அவிழ் தாமரை நீடு இரும பித்தை பொலியச் சூட்டி—

* பெறுக்கிக்கொணடவென்றும பிரதிபேதமுண்டு

உலாவும் வண்டுகள் ஒலியாத நெருப்பிடத்தே கிடந்துவிளங்கின பொற்றாமரையை நீண்ட கரிய மயிரிடத்தே அழகுபெறச் சூட்டி,

பொற்றாமரை திங்களைப்போலுமென்றல பொருந்தாமையுணர்க

உரவுக் கடல் முகந்த பருவ வானத்துப் பகற் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந் தாங்கு—பலவுஞ்சேரவுலாவுகின்ற கடலிடத்தேமுகந்த கூதிர்க்காலத்து மேகத்தினின்றும் பகற்காலத்தே பெய்தலையுடைத்தாகிய துளியின்கண்ணே மின்னேடினாற் போல,

புனை இருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின் தொடை அமை மாலை விறலியர் மலைய—கைசெய்த கரியமயிரிடம் அழகுபெறும்படி, பொன்னாற்செய்து சேரக்கட்டுதலமைந்த மாலையை விறல்படஆடுமகளிர் சூடாநிற்க,

[நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்,] வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி, துணைபுணர் தொழில் நால்குடன் பூட்டி.] நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய துணை புணர் தொழில மால் கடல் வளை கண்டன்ன வால உளைப் புரவி நால்கு உடன் பூட்டி—குதிரைநூலைக்கற்றோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த் தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்களோடேகூடுந் தொழிலையுடையவாய்க் கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய கழுத்திற்மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேரப்பூட்டி,

நான்கு—நால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்

அரித்தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தந்தும் கொடைமேல் விருப்பந்தவிரானாய்,

செருத் தொலைத்து ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஒழிந்த விசும்பு செல் இவுளியொடு பசும்படை தரீஇ—தம்முடன்வந்து பொருதோருடைய போர்களை மாளப்பண்ணித் தன்னேடிலைபொருந்தாத பகைவர்முதுகிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசியபொன்னாற்செய்த பக்கரைகளையுந்தந்து,

[அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவையொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

இன்சீர்க் கின்னரம் முரலும் அணங்குடைச் சாரல்—இனியதாளத்திலே கின்னரமென்னும் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலிடத்து,

மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறும்பின—மயில்களாரவாரிக்கும் மரம்நெருங்கின இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

கலை பாய்ந்து உதிர்த்த மலர் வீழ் புறவின—முசுக்கலைகள்பாய்ந்துதிர்த்த மலர்கள்சிந்தின காட்டினையும்,

மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சு முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்கிடந்த துராலைவாரும் மானும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (௨௯௯) இறும்பினையு (௨௯௮) முடைய சாரலிடத்து (௨௯௭) முன்றிலிலே (௨௯௫) வேட்கு (௨௯௯) மென்க

செந்தீப் பேணிய முனிவர்—சிவந்ததீயைக் கைவிடாமற்காத்துப்போந்த இருடிகள்,

வெண்கோட்டு களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வியைச்செய்யும்,

மந்திசித்தலும், மாத்துஞ்சலும, களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளாணையால் நிழ்ந்தனவென்றுணாக.

[ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே·]

ஒளிறு மலை—இவறறுன்விளங்குமலை,

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை,

மலை கிழவோன்—இச் சிறந்த மலையையாளும உரிமையையுடையோன்.

புலவுவாய்ப்பாண (௨௨), பெருவளனெய்தி (௨௬) முகந்துகொண்டு (௨௭) யாம அவனூரினின்றும் வருகின்றேம், நீயிரும் (௨௮) திரையற்படர்குவிராயின் (௩௭) நின்னுள்ளஞ்சிறகக (௪௫); நின்னவலங்கெடுக (௩௮), இரவல (௪௫) அவனிலைகேள் (௩௮), அவன்புலம் கொடியோரின்று (௪௧); அதுவேயன்றி அப்புலத்தில் உருமுமுரறாது; அரவுந் தபபா (௪௨), மாவும உறுகணசெயயா ஆகலின, ஆங்கு (௪௩) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (௪௪) சென்மோ (௪௫), அங்ஙனஞ்செல்லுங்கால் வில்லுடைவைப்பிற (௮௨) குரம்பையில் (௮௮) எயிற்றியா (௯௪) தாஙகளட்ட புழுககலையும் வாடூனையும (௧௦௦) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு ஏமமாகத (௬௬) தேககிலையிலேகுவிக்கையிஞலே (௧௦௪) அப்பததனைப (௧௦௫) பெருமகனுகிய (௧௦௧) வனைநாடன் செனனியமெனிற் (௧௦௩) கடும்போடே மிகபபெறுகுவிா (௧௦௫), பினனா அருஞ்சுரமிறந்த அம்பர்க (௧௧௭) குறும்பிற சேபபின் (௧௨௯), சொன்றியை (௧௩௧) வறைகால்யாத்ததுவயின்றொறும்பெறுகுவிா (௧௩௩), பின்னாத தூஙகா (௧௪௬) முரணடலை (௧௪௭) யிருக்கை (௧௪௬) கழிந்தபின்றைக (௧௪௭) குடிவயிறசேபபின (௧௬௬) மூரல பாலொடும்பெறுகுவிா (௧௬௮); பினனாப பறவையோாகரும் (௧௮௩) புலத்தைபபோய்ச் (௧௮௪) சீறூர்களிலே (௧௯௧) வரகின சொனறியைப (௧௯௩) புழுக்கையட்டி (௧௯௫) மூரலோடேபெறுகுவிர் (௧௯௬), பின்னா ஞாஙகா (௧௯௬) வன்புலமிறந்தபின்றை (௨௦௬) மல்லறபேரூாமடியின (௨௫௪) வலசியை (௨௫௫) வாடடொடும் பெறுகுவிா (௨௫௬), பின்னாக் கரும்பினறீஞ்சாறு விரமபினிா மிசைமின் (௨௬௨), பினனர் வலைஞா குடிவயிற் சேப்பின் (௨௭௪), பிழியைச (௨௮௧) சூட்டொடும்பெறுகுவிா (௨௮௨), பின்னாத தீப்பட மலாந்த (௨௮௯) பூவையோமபிக (௨௯௦) குறுநரிட்டமலனைப் (௨௯௫) பிணையினிர் கழிமின (௨௯௬), பின்னா மறைகாபபாளா உறைபதிசசேப்பின் (௩௦௧) வத்தத்தாலுணடான வரிசியை (௩௦௫) உலைகக்கைமகடூஉ வயினறிந்தட்டன வறறைச (௩௦௪) சுடர்க்கடையிலே (௩௦௫) போழோடே (௩௦௭) காடியோடே பெறுகுவிர் (௩௧௦), பின்னா நீரபபெயாறறெல்லை போகிப (௩௧௯) படடினமருங்கி னசையின், முட்டுபபாடின்றுகக (௩௩௬) கொழுநிணத்தடியொடு கூாநறபபெறுகுவிா (௩௪௫); பின்னாத் துறைபிறககொழியபபோகித (௩௫௧) தனிமனைச்சேபபின் (௩௫௫), ஆணைத் தீம்பழமுனையிற சேமபிலையோடே (௩௬௧) முதிர்கிழஙகாருவிா (௩௬௨), இவறறை இவ்வழியின்கணணே பெறறுப பின்னாப பன்மரநீளிடைப்போய் (௩௬௮) நாடுபலகழிந்தபின்றைப (௩௭௪) பள்ளியமாந்தோன ஆஙகட (௩௭௫) பொழிறொறும் (௩௮௦) ஆடி (௩௮௭) அசைஇத (௩௯௦) தொலைச்சி (௩௮௨) மரீஇக (௩௮௩) கடவுள்வாழ்த்தி (௩௯௧) இயககினிாகழிமின (௩௯௨), இஙஙனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (௪௨௦) இப்பொழுது ஐவாபோலக (௪௧௭) குருதியாபபப (௪௧௪) பொருது (௪௧௫) ஆர்த்துப் (௪௧௬) பகைமேற செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு ஏமமாகிய (௪௨௧) படப்பை (௪௦௧) முதலியவற்றையுடைய விழவு மேமபட்ட மூதூராகிய (௪௧௧) கச்சியிடத்தே யிருந்தோன் (௪௨௦), அவ்வூரிற் பணிந்தமன்னா (௪௨௮) செவ்விபார்க்கும் முற்றத்தினை (௪௩௫) யுடைய பொன்றுஞ்சு வியனகர்க்கணணே

(௪௪௦) பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (௪௪௨) மிக்ககாட்சியாலே (௪௪௫) அருளிப் (௪௪௪) பூண்கடனாற்றிக் (௪௫௦) கடனிறுத்த உள்ளத்தோடே (௪௪௬) சுற்றத்தோடேயிருந்தோனைக் குறுகித (௪௪௭) தொண்டையோர் மருகனே (௪௫௪), மள்ளனே, மறவனே (௪௫௫), செல்வனே, செருமேம்படுநனே (௪௫௬), பெருமானே (௪௬௧),| செல்விக்கு அணங்கு நொடித்தாங்கு (௪௫௯) நின் பெயருட்சிலவற்றைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து (௪௬௦) வந்தேன்; வாழியவெனச்சொல்லிக் (௪௬௧) கழிப்பிய (௪௬௨) பழிச்சி (௪௬௩) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தெரிவதற்கு முன்னே (௪௬௪) மலைகிழவோன (௫௦௦) நில்லாவுலகத்துநிலைமை தூக்கி (௪௬௬) அந்நிலையணுகல வேண்டி (௪௬௭) சிதாவைநீக்கி (௪௬௮) உடீஇ (௪௭௦) அமுதோடே (௪௭௫) குறையும் (௪௭௨) புழுக்கலும் (௪௭௪) பிறவு (௪௭௫) மாகிய அடிசிலைக் (௪௭௬) கலங்கலைப் பரப்பித (௪௭௭) தான் (௪௭௯) முகனமர்ந்து மகமுறைநோக்கி (௪௭௮) முன்னின்றூட்டி (௪௭௯) விறலியர் மாலைவேயாநிற்க (௪௮௬) நுமக்குத் தாமரை (௪௮௧) பொலியச்சூட்டி (௪௮௨) அரிதேர்நல்கியும் அமையானாய் (௪௯௦) இவுளியொடு பசும்படைதரீஇ (௪௯௨) அவன் அன்றே (௪௯௩) அந்நிலையிலே (௪௬௪)| நாவலந்தண்பொழில் வீவின்றுவிளங்கும்படி (௪௬௫) இவையொழிந்தபரிசில்களையுந் (௪௯௩) தருமெனவினைமுடிவுசெய்க.

இப்பாட்டில ஒருமைப்பன்மை மயக்கம், ''முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி * * * போற்றல் வேண்டும்'' என்பதனாற்கொள்க

தொண்டைமானிளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

கங்குலு நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பிறழ்ப
மங்குல்சூழ் மாக்கடலார்ப்பதூஉம் — வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் றிரையனை
யான்பயந்தே னென்னு மெருக்கு

ஐந்தாவது

முல்லைப்பாட்டு.

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வல னேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் * களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

* களைமாயோளெனவும் பாடம்.

கவலை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விளை யின்குள குண்ணாது நுதறுடைத்
தயினுனை மருப்பிற் றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றி
கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலிய கூடநேர்பு
குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
நெடுநா வொண்மணி * நிழறறிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாளர் ஏமஞ் சூழப்
பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்
தொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமாண் ணல்லிற
திருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ஞா
ணெழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியு
ளுடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்

---

* நிழறறிய வென்றும் பாடம்.

படம்புகு * மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமியத்
தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்து
மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விர
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
யின்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பன ளிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்
வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசயவெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழத்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
வெதிர்செல வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

* மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

102 துனைபரி துரக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லையென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்தவருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருடா முல்லையென்று இச்செய்யுட்கு நப்பூதனார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. *"தானேசேறல்" என்னுமவிதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றாளாய தலைவியது நிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்தநீங்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவள் நீடுநினைந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † "வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய" ‡ "எல்லா வாயிலு மிருவர் தேஎத்தும் - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப" என்பனவற்றாற்கூறினார்.

நனந் தலை உலகம் வளைஇ—அகலத்தை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,

[நேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை]

நேமியொடு வலம்புரி தாங்கு தடக் கை மால் (௩)—சக்கரத்தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்

மா § பொறித்த மால் (௩) — திருமார்பிடத்தே திருமகளைவைத்த மால்,

நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல — மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலைப்போல,

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையணைத்தகையிலே நீர்செல்லவென்றுமாம்

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்

[பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல னேர்பு, கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமிழ் பனிக் கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு — ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

உலகம் வளைஇ (௧) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி — பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய மேகம்,

---

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௭.
† ,, ,, செய்யுளியல், ௨௦௧.
‡ ,, ,, கற்பியல், ௩௭.
§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படை (௪௮) "வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த" என்பதனாலுமுணர்க

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாறபோல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார்.

இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைததுக்கொணடுநிமிர்ந்த மாலென்று முரைப்பர்.

பெரும்பெயல பொழிந்த சிறு புன் மாலை— பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைககாலத்துப பாவைவிளக்கு (அடு) எனககூட்டுக.

இதனானே முல்லைககுரிய * காரும் மாலையுங கூறினார.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

[அருங்கடி மூதூா மருங்கிற் போகி] அருஙகடி மூதூா மருஙகில் நல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊாபபககததுப் பாக்கததே படைத்தலைவரேவலால் நறசொற கேடடறகுரியோர்போய்,

[யாழிசை யினவண டாாப்ப நெலலொடு, நாழி கொணட நறுவீ முல்லை, யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, †பெருமுது பெணடிா விரிச்சி நிறப]

நறு வீ முலலை அரும்பு யாழ இசை இனவணடு ஆாபப அவிழ் அலரி நாழி கொண்ட நெலலொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இனமானவண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியிடததே கொண்டுபோன நெல்லுடனேதூவி,

கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணஙகி நறசொறகேட்டு நிற்க,

நல்லோா (கஅ) போகித (எ) தூஉய்த தொழுது நிறபவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகலகருதினாற போாசெய்யவேண்டுதலின், அவனூட்டந்தணர்முதலியோரைத் தன்னூட்டினகணணே அழைத்தறகும், அதனையறியாத ஆவைக கொண்டுபோநது தான் காத்தறகுமாகத் தன்படைத்தலைவரை நோக்கி அரசன் நிரையடித்தறகேவியவழி, அவா அவனூரினினறும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதறகு விரிச்சிபோக்கல் வேணடுமென்று புறத்திணையியலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கூறினார். அது, ‡ "வேந்துவிடு முனைஞர் வேறறுபபுலக களவி - னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்." § "படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிசசி" என்னுஞ்சூததிரஙகளானும், "திரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ தாடி - நரைமுதியோ னின்றுரைத்த நற்சொ- னிரையன்றி - யெலலைநீா வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்லையே சென்மின் வழி." என்னும் உதாரணத்தானுமுணாக. இவா இதுகேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிசூடி மண்ணசையால் மேற்செல்வனென்பது ஆண்டு ¶ "எஞ்சா மண்ணசை" என்னுஞ்சூததிரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுககூறினார். அதுமேல் "முனைகவர்ந்து" (கக) என்பதனானுணர்க

---

* "காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனாா புலவர்." என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கூ

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதறகு ஒருபிரதிகளிலும் உரையிலது பெரியமுதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், உ

§ " " " ங.

¶ " " " எ.

[சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர, வின்னே வருகுவர் ₹ாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனு, னல்ல நல்லோா வாய்ப்புள்:]

நன்னர் வாய்ப்புள்—அவாகேட்ட நன்றாகிய நற்சொல,

ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதியின்மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளினமேலே கட்டின கையளாய்நின்று,

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டபபட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண்ணுமலுறுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைபபார்த்து,

கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர—கையிடத்தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையா பின்னேநின்று செலுத்துதலைச்செய்கையினலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ந்து நும்முடைய தாய்மாா இபபொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாஙகள்கேட்டோம்;

அதனுல்—அவளகூறிய நறசொல்லின் கருததால்,

[தெவ்வா, முனைகவாந்து கொணட திறையா வினைமுடிதது, வருத றலைவர் வாய்வது:] தலைவா தெவ்வா முனை கவாந்து கொணட திறையா வினைமுடிதது வருதல் வாய்வது—நந்தலைவர் வஞ்சிசூடிச சென்று பகைவா மண்ணைககொணடு பின்அவரிடததேவாங்கிககொண்ட திறையினையுமுடையராய் இஙஙனந் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாங்கருதிய தன்மையிலே அவாநிற்றலுண்மை,

நல்ல—அவா அஙஙனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்தற்குக்காரணமாகலின் நல்லகாரியம்,

[நீ நின், பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வங் களை என — மாமைநிறததையுடையோளே, நீ நின் மனத்தடுமாற்றத்தான் உளதான வருததத்தைப் போககென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுககுறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணாநதமையின், மனததடுமாறறமென்றார்.

பெருமுதுபெண்டிா (கக), நல்லோா (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது (கO) விரிச்சிநிறப (கக) அவாகேட்ட நன்னா (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய் மகள் (கரு) கையளாகிக் (கச) கன்றின் (கஉ) அலமரனோககித் (கரு) தாயர்இன்னே வருகுவரென்போளுடைய (கசு) நன்மொழியாக யாங்கள் கேட்டனம், அதன்கருத்தால் (கஎ) தலைவா வருதல வாயவது (உO), நல்லகாரியம் (கஅ), மாயோய் (உக) நீ நின் (உO) பருவரலெவ்வங் களையென்று கூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) என்க.

இஙஙனம்பொருள்கூறாமல தலைவியது இரக்கமிகுதிகண்டு பெருமுதுபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவா வருவாராதல் வாய்வது, நின்னெவ்வங்களையென்று பல்காலும் ஆறறுவிக்கவும் ஆறறுளாய்த துயருழந்து (அO) புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருததியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிாததும் (அ௩) நடுங்கி நெகிழ்ந்து (அச) இடக்தோள் (அஅ) எனப் பொருள்கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரஙகறபொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமை யுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங்குறித்தல்லது பிரியானென்பதூஉம், அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்

தமிகுமென்பதூஉம், அது பாலையாமென்பதூஉம், அவ்வாறருமைக்கு இரங்கல் நிக ழ்ந்தால் நெய்தலாமென்பதூஉம நூற்கருத்தாதலுணர்க.

[காட்டவுங காட்டவுங் காணுள கலுழ்சிறந்து·] காட்டவுங காட்டவுங கலுழ்சிற ந்து காணுள்—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல் சான்ற மாற்ருா பெருமைகூறிககாட்டி வற்புறுததவும் அன்புமிகுதியாற கலக்கமி க்கு இவை அரசற்கு வேணடுமென்று மனததிற கருதாதவள்,

பூப் போல் உண் கண புலம்பு முதது உறைபப—பூபபோலும் மையுணகணகள் தாரையாகசசொரியாது தனித்துவீழ்கினற முததுபபோலுந் துளியைத துளிபப, அதுகண்டு,

கான யாறு தழீஇய அகல் நெடுமபுறவின—காட்டாறுசூழந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

சேண் நாறு பிடவமொடு பைமபுதல எருககி—தூரியநிலததே நாறுகினற பிடவ மோடே ஏனைப பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

வேட்டுப் புழை அருபபம் மாட்டி — பகைபபுலததுககுக காவலாகவிருககும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரணகளையழிதது,

[காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ] காட்ட முள இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ—காட்டினகணணவாகிய முளளாலிடுமதிலைக காவலுறுமபடி வளைதது,

[படுநீரப் புணரியிற பரந்த பாடி] புணரி படும நீரிற பரந்த பாடி—திரையொலி க்கின்ற கடல்போறபரந்த பாசறைககணணே கணபடைபெருது (கூள) எனக

புறவிடததே (உச) எருக்கி (உரு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உள) பரந்த பாடி யென்க.

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழுஙகபபட்ட தெருவிடதது,

கவலை முறறங் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண யானை—நாறசந்தியானமு ற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையு டைய யானை,

[ஓங்குநிலைக கரும்பொடு கதிரமிடைந் தியாதத, வயல்விளை யின்குள குண்ணு து:] ஓஙகுநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிரமிடைநது யாத்த இன்குளகு உண்ணு து—வளாகின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலேவிளைந்த நெற்கதிரி டையே நெருங்கப்பட்டுக கட்டிப்போகட்ட சாவியையும் இனிய * அதிமதுரத்த ழையையுந் தின்னுமல்,

நுதல் துடைத்து அயிலநுனை மருபபில தங கையிடைக கொணடென—அவ ற்ருலே தந்நெறறியைததுடைத்துக கூரமையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பி னிடத்தே ஏறட்ட தங் கையிடததே கொணடுநின்றனவாக,

[கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிறறிக, கலலா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞா வடமொழி பயிறறிக கவை முட் கருவியிற கவளங் கைப்ப — வட மொழி அடியிலேகலலாத இளைஞர் யானைப பேசசான வடமொழிகளைக்கற்றுப்பல காற்சொல்லிக் கவைத்தமுள்ளையுடைய பரிககோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

* அட்டிமதுரத்தழையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞரென்றுமாம்.

[கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

கூடம் குத்திக் கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது படங்குகளை

கல் தோயத்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப—துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்களையுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக்கோலிலே அந்தஉடையினை இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க,

நற்போர் ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவில்லைச் சேரவூன்றி அதிலே தூணிகளைத்தூக்கி,

பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எறிகோல்களையுமூன்றி,

பூந்தலை-விகாரம்

கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையக் குத்தி,

வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இங்ஙனஞ்சூழும் விற்படையாகிய அரணே தங்களுக்கரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (சுய) நாற்றிக (௩௯) குத்தி நிரைத்து (சுக) வாங்குவில்லரணமென்க.

வேறு பல பெரும்படை நாப்பண்—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடைக்குநடுவே,

[வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலியக் கோயு·]

வேறோர் அகம் கோர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல்லாருமுடம்பட்டு,

நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனேபண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து,

கண்டம்-ஆகுபெயர்.

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல்அம் சிறுபுறத்து மங்கையர் (சுஎ)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைந்துகிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறியமுதுகினையுமுடைய மங்கையர்,

இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்—இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திண்ணிய * ஆசினையுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறத்தினையுடைய கச்சினாலேபூண்ட மங்கையர்,

நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக் கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தோறும் தங்கையிற்பந்தத்தைக்கொளுத்த,

---

* கவிசினையுடையவென்றும், வாய்ச்சினையுடையவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நெடுநா வெண்மணி நிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய வெள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுவியாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

இனி யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதா வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதூறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்தகாற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்

துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடைப் பெரு மூதாளர் ஏமம் சூழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்துதிரிய,

[பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி·]

மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக் காணகையர் — அறிவில்லாதோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி— அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்த்தி,

எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிகின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

நின் குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்து என்று இசைப்ப — கடாரத்துநீரிலேகாணுகின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

[மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை·]

மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி வடிம்புதாழ்ந்து பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து— சட்டையிட்ட அச்சம்வருந் தோற்றரவினையும்,

வலி புணர் யாக்கை— இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

வன்கண் யவனர்— தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

புலித் தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்லில—புலிச்சங்கிலிவிடப்பட்ட கைசெய்தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ஞாண் எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகியவிளக்கை எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற் றிரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

[உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற், படம்புகு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டையிடுஞ் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய,

உரையாராவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு

மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மனமறியாமல் புரிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்ணுறக்கம்பெறாமல,

எடுத்து எறி எஃகம பாயதலிற புண கூர்ந்து பிடிககணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ)— ஓச்சிவெட்டுகின்ற வாளழுந்துகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தை யுள்ளியும,

[வேழத்துப, பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை துமிய] வேழததுப பரூஉககை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய— யானையினுடைய பரியகைகள பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைபபினையுடையவாக அற்றுவிழும்படி,

தேம பாய கண்ணி நல்வலந் திருததிச சோறு வாய்தது ஒழிநதோர் உள்ளியும—தேன்பரக்கும் வஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப பட்ட வீரரைநினைத்தும,

தோல் துமிபு வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற செவி சாயதது உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும—பக்கரைகளை யறுததுக கூரியமுனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுணாதே வருந்துங குதிரைகளை நினைத்தும்,

[ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக கடகம முடியொடு சேர்ததி—ஒருகையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகையிற்கடகததை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையை வைததென்றவாறு.

நெடிது நினைந்து— இபபடைநொநதவளவுககு நாளை எவவாறு பொருமெனறு நெடிதாகநினைந்து,

பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல— பகைவரைக்கருதிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அக) எனக.

நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருததி— தனககு எககாலமும விளககநதஙகும வஞ்சியை நன்றாகிய வெற்றியை நிலைபெறுததி,

அரசு இருந்து பனிககும பாசறை (எகூ) — பகையரசிருநது நடுஙகுதறகுககாரணமான பாசறை,

பனிக்கும் பாசறை — *நோயசெய்தோன்மருந்துபோனினறது.

முரசு முழஙகு பாசறை—வெற்றிககளிப்புததோன்ற முரசுமுழஙகும பாசறை,

[இன்றுயில வதியுநற காணா டயருழந்து, நெஞ்சாற்றுப படுதத நிறைதபு புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருததியு, மையல் கொண்டு மொயயென வுயிர்தது, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்க யிழைநெகிழ்நது]

வதியுநன் இன்றுயில காணாள— தனனிடததேதஙகுகின்றவனை இனியதுயில் கொள்ளுதலைக காணாளாய்,

நெஞ்சு ஆற்றுப்படுதத புலமபொடு— அவன் தன்னெஞ்சை தான்போகின்றவழியிற் செலுததுதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

---

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கலி, உகூ "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப் - பேரம ருணகணென் றோழி யுதீஇய - வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு - மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீஇ"

இது * "நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும" என்பதாம்.

நிறைதபு புலம்பு— தனது நிறைகெடுத்த தனிமை,

நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வாறியல நிகழாதென்று நினைத்து,

ஓடு வளை திருத்தியும்— கழலுகின்றவளையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்— மயக்கங்கொண்டும்,

ஓய்யென உயிர்த்தும்— விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,

ஏவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்புதைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து கண்புலம்புமுத்துறைப்ப (௨௬) எனக் கூட்டுக.

தூயருழந்து தேற்றியும்— அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவள் ஆற்றியிராளென்று துணிந்தும்,

பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுடர் அழல—பொற்பாவை ஏந்திநின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து,

முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத் திரள் அருவி— † மூட்டுவாய்களினின்றுஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

இன் பல் இமிழ் இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள் — இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்வரவினையே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,

அஞ்செவி நிறைய ஆலின— அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன;

[வென்றுபிறர், வேண்டுபுலங் கவர்ந்த ஈண்டுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

வென்று— வெட்டிவென்று,

பிறர் வேண்டு புலம் கவர்ந்த விசயம்— பகையரசர் எக்காலமும் விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

ஈண்டு பெருந்தானையொடு— திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,

அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின், அதுகேட்டுவருகின்ற படையென்பது தோன்ற ஈண்டுபெருந்தானை யென்றார்.

வெல்கொடி உயரி— எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

வலனேர்பு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப— வெற்றிதோன்றிக் கொம்புஞ் சங்கும் முழங்க,

அயிர செறி இலைக் காயா அஞ்சனம் மலர— நுண்மணல் விட்டதனவாகிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அவிழ,

முறி இணர் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுங் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

கோடல் குவிமுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகைகள் அகங்கை போலவிரிய,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சுரு.

† கூடுவாயென்றும் பிரதிவேறுபாடு

தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப — திரட்சிநிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி — காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற பெருவழியிலே,

[வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்]

வானம் வாய்த்த வரகு — மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வரகின் — எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதுவலையைப்பொழியும் முன்பனிதொடங்குந் திங்களிலே வளைகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள — முறுக்குண்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியுமென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கை மிகுதிகூறிற்று

மலரக (கூரு) கால (கூச) அவிழப் (கூடு) பூப்ப (கூசு) உகளக (கூகூ) கானநந்தியபெருவழி (கூஎ) யென்க.

இவையெல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய — தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

துனை பரி துரகருஞ் செலவினா — விரைந்துசெல்லும் பரியை அதனுணமையாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடையராய்வந்தவருடைய,

என்றது:— * "வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச்சுர மருங்கிற றவிர்த லில்லை, யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான" என்பது தோன்றக் கூறிறறு.

வினை விளங்கு நெடுந்தோ பூண்ட மாவே — தான்எடுத்துக்கொண்ட வினை எக்காலமுமவிளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்டகுதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வதிகின்றவனை இன்றுயிலைக்காணாளாய் (அ0) நெஞ்சாற்றுபபடுத்த புலமபாலே (அக) ஓடுவளை திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (அரு) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அச) பூபபோலுணகண புலம்புமுத்துறைப்ப (உரு) அதுகண்டு துயருழந்து (அ0) தேற்றியும் (அஉ) வற்புறுதநிப் பிரிதல்வேணடுமெனக் கூறிக் காட்டவுங் காட்டவுங்காணாதவள் (உஉ) பெருமுதுபெணடிர் (கக) எவ்வங்க[illegible]யனசகூற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) பெரும்பெயலபொழிந்த சிறுபுபாலைல் (சு) இட்டசுடா அழலாகிறக (அடு) இமிழிசை ஓப்பனள கிடந்தோளு[illegible] (அஅ) அஞ்செவிநிறையப் (அகூ), பரந்தபாடியிலே (உஅ) அரசிருநது (எகூ) ஒருகைபள்ளியொற்றி ஒருகை (எடு) முடியொடுசேர்த்தி (எசு) வேழத்தை (கூகூ) யுள்ளியும் (எ௨) மாவைச்சிந்திதது (எச) ஒழிந்தோரை உள்ளியும் (எஉ) நினைந்து (எசு) நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற (எகூ) பெரும்படைநாப்பண் வேறோர் (சரு) அகம் சேர்பு கண்டங்கோலி (சச) யவனர் (சுக) புலித்தொடர்விட்ட நல்லில்லிலே (சுஉ) பொழுதளந்தறியுங் (ருரு) காண்கையா (ருசு) கன்னல் இனைத்தென்றிசை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ருரு.

க்கையினாலே (ருஅ) மங்கையா (சஎ) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (சுரு) எழினிவா ங்கியூ பள்ளியிலே சென்று (சுச) இளையா கவளங்கைப்பச் (ருசு) சுவையர் (சஅ) மா ட்டப் (சக) பெருமூதாளா ஏமஞ்சூழ (ருச) மிலேச்சருழையராக (சுசு) வெண் மணிநிழற்றிய நடுநாளினும் (ருo) மண்டமர்நசையாற் கண்படைபெறாதிருந்து (சுஎ) மறநைநாட் படைகொளோன்விரலாலே (எஎ) வென்று (அக) கண்ணிவலந்திருத் திப் (எஅ) பிறர்வேண்டு புலங்கவர்ந்த (கூo) விசயததாலே வெல்கொடியுயரிக் (கூக) காடுபிறக்கொழியப் (கoக) பெருவழியிலே (கூஎ) வயிரும் வளையுமார்பப (கூஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (கூo) துனைபரிதுரககுஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவ ருடைய (கoஉ) தோபூண்டமா (கoரு) ஆலின (அக) வென வினைமுடிகக.

* "செலவிடை யழுங்கல செல்லாமை யனறே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்" என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேணடுமென்றுணர்க

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலககணத்தோடு பொருந்தாமையுணாக.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர்செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க வண்டடை கணணி வளாசசி வாணெடுஙகண்
சென்றடைநத நோகக மிணிபபெறுவ - தென்றுகொல
கன்றெடுதத தோசசிக கனிவிளவின் காயுகுததுக்
குன்றெடுநது நின்ற நிலை

உ புனையும பொலபபடைப பொாஙகுளேமான றிணடோ
துனையுந துனைபடைந துன்னா - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவாவாா முன்னங
கடன்முகந்து வநதன்று காா.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சச.

ஆறாவது

மதுரைக்காஞ்சி

ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி
னொலிமுந்நீர் வரம்பாகத்
தேன்றூங்கு முயர்சிமைய
மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப
வியனாண்மீ னெறியொழுகப்
பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறு
மிரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களு
மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க
மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத்
தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய
நிலனு மரனும் பயனெதிர்பு நந்த
நோயிகந்து நோக்குவிளங்க
மேதக மிகப்பொலிந்த
வோங்குநிலை வயக்களிறு
கண்டுதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டுதண்டா மிகுவளத்தா
னுயர்ந்த பூரிம விழுத்தெருவிற்
பொய்யறியா வாய்மொழியாற்
புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
நல்லூழி யடிப்படரப்
பல்வெள்ள மீக்கூற
வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக
பிணக்கோட்ட களிற்றுக்குழும்பி
னிணம்வாய்ப்பெய்த பேய்மகளி
ரிணையொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்ப்
பிணையூப மெழுந்தாட
வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
னாண்டலை யணங்கடுப்பின்

பூரியவிழுத்தெருவென்றும் பாடம்

வயவேந்த ரொண்குருதி
சினத்தீயிற் பெயர்புபொங்கத்
தெறலருங் கடுந்துப்பின்
விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற்
றொடித்தோட்கை துடுப்பாக
வாடுற்ற வூன்சோறு
நெறியறிந்த கடிவாலுவ
னடியொதுங்கிய பிற்பெயராப்
படையோர்க்கு முருகயர
வமர்கடக்கும் வியன்றானைத்
தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந
விழுச்சூழிய விளங்கோடைய
கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்
தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய
வரைமருளு முயர்தோன்றல
வினைநவின்ற பேரியானை
சினஞ்சிறந்து களனுழக்கவு
மாவெடுத்த மலிகுரூஉத்துக
ளகலவானத்து வெயில்கரப்பவும்
வாம்பரிய கடுந்திண்டேர்
காற்றென்னக் கடிதுகொட்பவும்
வாண்மிகு மறமைந்தர்
தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
மிருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருதவரைச் செருவென்று
மிலங்கருவிய வரைநீந்திச்
சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற
லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பி
னிலந்தந்த பேருதவிப்
பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பன்
மரந்தின்னூஉ வரையுதிர்க்கு
நரையுருமி னேறனையை
யருங்குழுமிளைக் குண்டுகிடங்கி
னுயர்ந்தோங்கிய நிரைப்புதவி
னெடுமதி னிரைஞாயி

லமபுமி ழயிலருபபந்
தண்டாது தலைச்சென்று
கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற
றென்குமரி வடபெருங்கல
குணகுடகட லாவெல்லைத
தொன்றுமொழிந்து தொழிலகேட்ப
வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
கொற்றவாதங் கோனாகுவை
வானியைந்த விருமுந்நீர்ப
பேஎநிலைஇய விரும்பௌவத்துக
கொடும்புணரி விலங்குபோழக
கடுங்காலொடு கரைசேர
நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத
தின்னிசைய முரசமுழங்கப
பொன்மலிந்த விழுப்பண்ட
நாடார நன்கிழிதரு
மாடியற பெருநாவாய
மழைமுற்றிய மலைபுரையத
துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத
தெண்கடற குண்டகழிச
சீர்சான்ற வுயர்நெல்லி
னூர்கொண்ட வுயர்கொற்றவ
நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர
பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற
கயமகிழ்ந்த வயிற்றிறைக்கு
மெனன்றுடை வளங்கிழாஅ
ரதரி கொள்பவர் பகடுபூண் டெண்மணி
யிரும்பு ரோப்பு மிசையே யென்று
மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற
பரதவர் மகளிர் குரவையொ டொலிப்ப
ஒருசார், விழவுநின்ற வியலாங்கண்
முழவுத்தோண் முரட்பொருநர்க்
குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி
னிருபெயர்ப பேரூயமொ
டிலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும
பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு

நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும்
பல்குட்டுவர் வெல்கோவே
கல்லிகந்த கடுவேனிலொ
டிருவானம் பெயலொளிப்பினும்
வருமழைகண் மீன்பிறழினும்
வெள்ளமாறாது விளையுள் பெருக
நெல்லி னொதை யரிநர் கம்பலை
புள்ளிமிழ்ந் தொலிக்கு மிசையே யென்றுஞ்
சலம்புகன்று சுறவுக்கலித்த
புலவுநீர் வியன்பௌவத்து
நிலவுக்கானன் முழவுத்தாழைக்
*குளிர்ப்பொதும்பர் நளித்தூவ
னிரைதிமில் வேட்டுவர் கரைசேர் கம்பலை
யிருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ
டொலியோவாக் கலியாணர்
முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்
வியன்மேவல் விழுச்செல்வத்
திருவகையா னிசைசான்ற
சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்
குடிகெழீஇய நானிலவரொடு
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்பக்
காலென்னக் கடிதுராஅய்
நாடுகெட வெரிபரப்பி
யாலங்கானத் தஞ்சுவரவிறுத்
தரசுபட வமருழக்கி
முரசுகொண்டு களம்வேட்ட
அடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே
நட்டவர் குடியுயர்க்குவை
செற்றவ ரரசுபெயர்க்குவை
பேருலகத்து மேஎந்தோன்றிச்
சீருடைய விழுச்சிறப்பின்
விளைந்துமுதிர்ந்த விழுமுத்தி
னிலங்குவளை யிருஞ்சேரிக்
கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து
நற்கொற்கையோர் நசைப்பொருந
செற்றதெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்

* குளிர்ப்பொதும்பரென்றும்பாடம்

றஞ்சுவரத் தட்டு மணங்குடைத் துப்பிற்
கோழூஉன்குறைக் கொழுவல்சிப
புலவுவிற் பொலிகூவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
றென்பரதவர் போரேறே
யரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி
நனிபுகன் றுறைது மெனாஅ தேற்றெழுந்து
பனிவார் சிமையக் கானம் போகி
யகநாடு புக்கவ ரருப்பம் வௌவி
யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலத் திறுத்து
மேம்பட மரீஇய வெல்போர்க் குரிசி
லுறுசெறுநர் புலம்புக்கவர்
கடிகாவி னிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப் பெருந்தண்பணை
குரூஉக்கொடிய வெரிமேய
நாடெனும்பேர் காடாக
வாசேந்தவழி மாசேப்ப
வூரிருந்தவழி பாழாக
விலங்குவளை மடமங்கையர்
துணங்கையஞ்சீர் தழூஉமறப்ப
வவையிருந்த பெருமபொதியிற்
கவையடிக் கடுநோக்கத்துப்
பேய்மகளிர் பெயர்பாட
வணங்குவழங்கு மகலாங்க
ணிலத்தாற்றுங் குழூஉப்புதவி
னரந்தைப் பெண்டி ரினைந்தன ரகவக்
கொழும்பதிய குடிதேம்பிச்
செழுங்கேளிர் நிழல்சேரா
நெடுநகர் வீழ்ந்த கரிகுதிரப் பள்ளிக்
குடுமிக் கூகை குராலொடு முரலக்
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகன் பொய்கைக்
களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பமன் றூர்தர
நல்லேர் நடந்த நசைசால் விளைவயற்
பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ லுகள
வாழா மையின் வழிதவக் கெட்டுப்
பாழா யினநின் பகைவர் தேஎம்

மொழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
மாஅத்தா ளுயர்மருப்பிற
கடுஞ்சினத்த களிறுபரப்பி
விரிகடல வியன்றானையொடு
முருகுறழ முன்பொடுசென்
றகலவிசும்பி னார்ப்பிமிழப
பெயலுறழக் கணைசிதறிப
பலபுரவி நீறுகைப்ப
வளைநால வயிரார்ப்பப
பீடழியக கடந்தட்டவா
நாடுகெட வெயிலவெளவிச
சுற்றமொடு தூவறுத்தலிற்
செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
வியன்கண் முதுபொழின் மண்டில முற்றி
யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப
பெரியோர் சென்ற வடிவழிப பிழையாது
குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றங்
குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற
றேயவன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்க
முயர்நிலை யுலகத்தமிழ்தொடு பெறினும
பொய்சேணீங்கிய வாய்நட் பினையே
முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
டுயர்ந்த தேவத்து விழுமியோர் வரினும்
பகைவர்க் கஞ்சிப பணிந்தொழு கலையே
தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும
*பழிநமக் கொழுக வென்னாய் விழுநிதி
யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
யன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ
கொன்னொன்று கிளக்குவ னடுபோ ரண்ணல்
கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை
தவாப்பெருக்கத் தறாயாண
ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி
யிழித்தானாப் பலசொன்றி

*பழிநமக்கெழுக வென்றும்பாடம்.

யுண்டாணுக் கூர்நறவிற்
றின்றுணு வினைவைக
ணிலனெடுக் கலலா வொண்பல வெறுக்கைப
பயனற வறியா வளஙகெழு திருநகா
நரம்பின் முரலு நயமவரு முரறசி
விறலியர் வறுஙகைக குறுநதொடி செறிபப
பாண ருவபபக களிறு பலதரீஇக
கலநதோ ருவபப வெயிறபல கடைஇ
மறஙகலங்கத தலைசசென்று
வாளுழந்ததன ருள்வாழ்ததி
நாளீண்டிய நலலகவர்க்குத்
தேரோடு மாசிதறிச
சூடுறற சுடாப்பூவின்
பாடுபுலர்நத நறுஞசாநதின்
விழுமிய பெரியோா சுறற மாகக
கள்ளி னிருமைபக கலஞசெல வுணடு
பணிந்தோா தேஎந தமவழி நடபப
பணியாா தேஎம பணிததுததிறை கொண்மாா
பருந்துபறக கலலாப பார்வற பாசறைப
படுகண் முரசங காலை யியம்ப
வெடிபடக் கடந்து வேண்டுபுலத திறுதத
பணைகெழு பெருநதிறற பலவேல மன்னா
கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு முநநீாத
திரையிடு மணலினும பலரே யுரைசெல
மலர்தலை யுலகம மாணடுகழிநதோரே
அதனால், குணகடல கொண்டு குடகடன முற்றி
யிரவு மெலலையும விளிவிடனறியா
தவலு மிசையு [illegible]திரள் பீண்டிக
கவலையங குழு[illegible]வி னருவி யொலிபபக்
கழைவளா சா[illegible]ற களிற்றின நடுஙக
வரைமுத லி[illegible]ரங்கு மேறொடு வானஞெமிரநது
சி[illegible]ற பெருமபெயல சிறநதலிற ருஙகாது
துணைகடற கிவாதருங குரூஉப்புன லுநதி
நிவந்துசென னீத்தங் குளஙகொளச சாறறிக
களிறுமாய்க்குங் கதிர்ககழனி
யொளிறிலஞசி யடைநிவந்த
[illegible]ள சுடர்த்தாமரை

கட்கமழு நறுநெய்தல்
வள்ளித ழவிழ்நீல
மெல்லிலை யரியாம்பலொடு
வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம பொய்கைக்
கம்புட் சேவ லின்றுயி லிரிய
வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்
வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
கரும்பி னெந்திரங் கட்பி னோதை
யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே
யொலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி
வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை யின்குரற்
றளிமழை பொழியுந் தண்பரங் குன்றிற்
கலிகொள் சுமமை யொலிகொ ளாயந்
தழைந்த கோதை தாரொடு பொலியப்
புணர்ந்துட னாடு மிசையே யனைத்து
மகலிரு வானத் திமிழ்ந்தினி திசைப்பக்
குருகுநரல மனைமரத்தான்
மீன்சீவும் பாண்சேரியொடு
மருதஞ் சான்ற தண்பணை சுற்றி யொருசார்
சிறுதினை கொய்யக் கவ்வை கறுப்பக்
கருங்கால் வரகி னிருங்குரல் புலர
வாழ்ந்த குழும்பிற் றிருமணி கிளர
வெழுந்த கடற்றி ன [illegible] ான் கொழிப்பப்
பெருங்கவின் பெற்ற [illegible] ன்மட நௌவி
மடக்கட் பிணையொடு மறுகுநலை வுகளச்
சுடர்ப்பூங் கொன்றை தாஅய வண்
பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து
நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து
சுரிபுநெகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்
மணிமருண் டெய்த லுறழக் காமர்
துணிநீர் மெல்லவல் றொய்யிலொடு மலர
வல்லோன் றைஇய வெறிகளங் கடுப்ப
முல்லை சான்ற புறவணிந் தொருசார்
நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய

௨௧

குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
யையவன வெண்ணெலொ டரில்கொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும்
பலவேறு தாரமொடு கல்லகத் தீண்டித்
தினைவிளை சாரற் கிளிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவரைக் குருஉத்தளிர் மேயு
மாமா கடியுங் கானவர் பூசல்
சேணோ னகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்
வீழ்முகக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால் வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறும்பூக் கொய்யும் பூசல் *இருங்கே
ழேறடு வயப்புலிப் பூசலொ டனைத்து
மிலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக்
கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந்
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருசா
ரிருவெதிர்ப் பைந்தூறு கூரெரி நைப்ப
நிழத்த யானை மேய்புலம் படரக்
கலித்த வியவ ரியந்தொட் டன்ன
கண்விடு புடையூஉத் தட்டை கவினழிந்
தருவி யான்ற வணியின் மாமலை
வைகண் டன்ன புன்முளி யங்காட்டுக்
கமஞ்சூழ் கோடை விடரக முகந்து
காலுறு கடலி னொலிக்குஞ் சும்மை
யிலைவேய் குரம்பை யுழையதட் பள்ளி
யுவலைக் கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்
சிலையுடைக் கையர் கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேனிற் குன்றத்துப்
பாலை சான்ற சுரஞ்சேர்ந் தொருசார்
முழங்குகட றந்த விளங்குகதிர் முத்த
மரம்போழ்ந் தறுத்த கண்ணே ரிலங்குவளைப்
பரதர் தந்த பல்வேறு கூல
மிருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு
பரந்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்
கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டுணியல்
விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்
நனந்தலைத் தேஎத்து நன்கல னுய்மார்

---

* இருங்கேழலேறென்றும் பாடம்.

புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக றோறும் வழிவழிச் சிறப்ப
நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றாங்
கைம்பாற் றிணையுங் கவினி யமைவர
முழவிமிழ் மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற்
றுணங்கையந் தழூஉவின் மணங்கமழ் சேரி
யின்கலி யாணர்க் குழூஉப்பல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவட்
கலைதாய வுயர்சிமையத்து
மயிலகவு மலிபொங்கர்
மந்தி யாட மாவிசும் புகந்து
முழங்குகால் பொருத மரம்பயில் காவி
னியங்குபுனற் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணற்
கான்பொழில் றழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுசூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க்
கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நல்வர
லவிரற லவையைத் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனு மண்டமை கல்லா
விளங்குபெருந் திருவின் * வான விறல்வே
ளழும்பி லன்ன நாடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிய குடியிழந் தனருந்
தொன்றுகறுத் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப்
பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்
விண்ணுற வோங்கிய பல்படைப் புரிசைத்
தொல்வலி நிலைஇய வணங்குடை நெடுநிலை
நெய்படக் கரிந்த திண்போர்க் கதவின்
மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்
வகைபெற வெழுந்து வான மூழ்கிச்

* மான விறல் வேளென்றும் பாடம்.

*சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்ப
மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
முழங்கிசை நன்பணை யறைவனர் நுவலக்
கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டிமிழிசை
மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
யோவுக்கண் டன்ன விருபெரு நியமத்துச்
சாறயர்ந் தெடுத்த வுருவப் பல்கொடி
வேறுபல் பெயர வாரெயில் கொளக்கொள
நாடோ றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி
நீரொலித் தன்ன நிலவுவேற் றானையொடு
புலவுப்படக் கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி
கள்ளின் களிநவில் கொடியொடு நன்பல
பல்வேறு குழூஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்
வான்கு நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக்
கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காயந்துடன்
கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ
நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து
†கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி
மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக்
கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையு
மங்கண்மால் விசும்பு புதைய வளிபோழ்ந்
தொண்கதிர் ஞாயிற் றூறளவாத் திரிதருஞ்
செங்கா லன்னத்துச் சேவ லன்ன
குரூஉமயிர்ப் புரவி யுராவிற் பரிநிமிர்ந்து
காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலி
னடிபடு மண்டிலத் தாதிபோகிய
கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமு

* சில்காற்றசைக்குமெனவும் பாடம்.

மரியவும் பெரியவும் வருவன பெயர்தலிற்
றீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர்
பூந்தலை முழவி னொன்றலை கடுப்பப்
பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
பல்வகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்
பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்
நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு நூற்றினர்
இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிர்த்
தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்றைப்
பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞர்
மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ லிருத்தர
இருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப்
பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலர்
நன்னா நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
செந்நீப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன
செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்க
ணைஇய கலுழு மாமையர் வையெயிற்று
வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப் பணைத்தோட்
சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத்
தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
மையுக் கன்ன மொய்யிருங் கூந்தன்
மயிலிய லோரு மடமொழி யோருங்
*கைஇ மெல்லிதி னொதுங்கிக் கையெறிந்து
கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர் திளைப்பப்
புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற்
காம ருருவிற் றம்வேண்டு பண்ணியங்
கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக மிகாது
கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
கொளக்கொளக் குறையாது தரத்தர மிகாது
கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
யாடுதுவன்று விழவி னாடார்த் தன்றே
மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்

* தைஇயென்றும்பாடம்.

னாளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
வெயிற்கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றுச்
செக்க ரன்ன சிவந்து நுணங் குருவிற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புனை வாளொடு பொலியக் கட்டித்
திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொய்ம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வொண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டளைஇக்
காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்
நாண்மகி ழிருக்கை காண்மார் பூணொடு
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வொள்ளழற்
றாவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிகெழு திருமுகந்
திண்கா ழேற்ற வியலிரு விலோதந்
தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத் தரமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றோன்றுபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு
மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய
மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் சூழ்சுடர்
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க்கு
மாற்றரு மரபி னுயர்பலி கொடுமா
ரந்தி விழவிற் றூரியங் கறங்கத்
திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித்
தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத்
தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக்
காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச்

சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
விழுச்சீ ரெய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து
நிலமமர் வையத் * தொருதா மாகி
யுயர்நிலை யுலக மிவணின் றெய்து
மறநெறி பிழையா வன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேஎ யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் றன்ன வந்தணர் பள்ளியும்
வண்டுபடப் பழுநிய தேனார் தோற்றத்துப்
பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்சச்
சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமு
மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ்
சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை
யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்
கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப்
பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவரக்
கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச்
செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குயர்ந் தோங்கி
யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங்
குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற
வச்சமு மவலமு மார்வமு நீக்கிச்
செற்றமு முவகையுஞ் செய்யாது காத்து
ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைத் தாகிச்
சிறந்த கொள்கை யறங்கூ றவையமு
நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்கிள ரகலத்
தாவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து
மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல
நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடங்கி
யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப்
பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களு
மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகிக்
குறும்பல் குழுவிற் குன்றுகண் டன்ன
பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லிற்

* ஒருதிரமாகியென்றும் பாடம்

பல்வேறு பண்டமோ டூண்மலிந்து கவினி
மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
சிறந்த தேஎத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு
மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன
தாமேஎந் தோன்றிய நாற்பெருங் குழுவுங்
கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்
சூடுறு நன்பொன் சுடரிழை புனைநரும்
பொன்னுரை காண்மருங் கலிங்கம் பகர்நருஞ்
செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்
பூவும் புகையு மாயு மாக்களு
மெண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி
நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
தெண்டிரை யவிரறல் கடுப்ப வொண்பல
குறியவு நெடியவு மடிதருஉ விரித்துச்
சிறியரும் பெரியருங் கம்மியர் குழீஇ
நால்வேறு தெருவினுங் காலுற நிற்றரக்
கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்தத்
*தண்கட னாட னொண்பூங் கோதை
பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
விழைவுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்
சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கனியும்
பல்வே றுருவிற் காயும் பழனுங்
கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி †யடகு
மமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிகையும்
புகழ்படப் பண்ணிய பேருன சோறுங்
கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவு
மின்சோறு தருநர் பல்வயி னுகர
வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்

* தெண்கடனாடனென்றும் பாடம்.

† அடருமென்றும் பாடம்.

தொல்லெ ணிமிழிசை மானக் கல்லென
நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத
மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந்
துருகெழு பானாள் வருவன பெயர்தலிற்
பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே
யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
யொண்சுட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு
குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
னாண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
பகலுரு வுற்ற விரவுவர நயந்தோர்
காத லின்றுணை புணர்மா ராயிதழ்த்
தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப விழைபுனையூஉ
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
நரந்த மரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக
மென்னூற் கலிங்கங் கமழ்புகை மடுப்ப
பெண்மகிழ் வுற்ற பிணைநோக்கு மகளிர்
நெடுஞ்சுடர் விளக்கங் கொளீஇ நெடுநக
ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து
கல்லென் மாலை நீங்கநா ணுக்கொள
வேழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ்
*தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
வீழ்துணை தழீஇ வியலவிசும்பு கமழ
நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்
டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க வீசிப
போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
மேதகு தகைய மிகுநல மெய்திப
பெரும்பல குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலா
திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்துக
கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்ந்து
நுண்பூ ணாகம் வடுக்கொள முயங்கி
மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து
சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த
விளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி
நுண்டா துண்டு வறும்பூத் துறக்கு

* தாழ்பெயலென்றும் பாடம்.

மென்சிறை வண்டின மானப் புணர்ந்தோர்
நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து,
பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்
கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேஎய
மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லி
லாய்பொன் னவிர்தொடிப் பாசிழை மகளி
ரொண்சுடர் விளக்கத்துப் பலருட னுவன்றி
நீனிற விசும்பி லமர்ந்தன ராடும்
வானவ மகளிர் மானக் கண்டோர்
நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்
யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற
முழவின் மகிழ்ந்தன ராடிக் குண்டுநீர்ப்
பனித்துறைக் குவவுமணன் முனைஇ மென்றளிர்க்
கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீர்நனை மேவர
நெடுந்தொடைக் குவளை வடிம்புற வடைச்சி
மணங்கமழ் மனைதொறும் பொய்த லயரக்
கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார்
மாயோன் மேய வோண நன்னாட்
கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த
சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை
மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின்
மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றிச்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகன் மறவர்
கடுங்களி றோட்டலிற் காணுந ரிட்ட
நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பா லுறுப்பக்
கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக்
கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து
பணைத்தேந் திளமுலை யமுத மூறப்
புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு
வளமனை மகளிர் குளநீ ரயரத்
திவவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
குரல்புணர் நல்யாழ் முழவொ டொன்றி
நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுடன்
னொண்சுடர் விளக்க முந்துற மடையொடு
நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலிக்
கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது
பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசார்

ரருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ
யரிக்கூ டின்னியங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின்
சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித் தழூஉப்பிணையூஉ
மன்றுதொறு நின்ற குரவை சேரிதொறு
முரையும பாட்டு மாட்டும விரைஇ
வேறுவேறு கமபலை வெறிகொள்பு மயங்கிப்
பேரிசை நன்னன் பெருமபெயர் நன்னாட்
சேரி விழவி னார்பபெழுந தாங்கு
முந்தை யாமஞ் சென்ற பினறைப
பணிலங் கலியவிந் தடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடைநவி னெடுங்கடை யடைத்து மடமத
லொள்ளிழை மகளிர பள்ளி யயர
நலவரி யிறாஅல புரையு மெலலடை
யயிருருப புறற வாடமை விசயங
கவவொடு பிடிதத வகையமை மோதகந்
தீஞ்சேற்றுக் கூவியா தூங்குவன ருறங்க
விழவி னாடும வயிரியர் மடியப
பாடான் றவிந்த பனிககடல புரையப்
பாயல வளர்வோர் கண்ணினிது படுபபப
பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது
பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற்
கூறறக கொஃறோ கழுதொடு கொட்ப
விரும்பிடி மேஎந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு
கல்லு மரனுந் துணிக்குங் கூாமைத
தொடலை வாளா தொடுதோ லடியர்
குறங்கிடைப பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச்
சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
னிறங்கவாபு புனைந்த நீலக் கச்சினர்
மென்னூ லேணிப பன்மாண் சுற்றினர்
நிலனக வுளியர் கலனசைஇக் கொட்குங்
கண்மா றாடவ ரொடுகக மொற்றி
வயக்களிறு பார்க்கும வயபபுலி போலத
துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
ரறிநதோா புகழ்ந்த வாண்மையர் செறிந்த
நூல்வழிப பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி
யூர்காப பாள ருக்கருங் கணையினர்

தோவழங்கு தெருவி னீர்திரண் டொழுக
மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயத்
தசைவில ரெழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற்
கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குல்
அச்ச மறியா தேம மாகிய
மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பிப்
போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கைத்
தாதுண் டும்பி போது முரன்றாங்
கோத லந்தணர் வேதம் பாடச்
சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி
யாழோர் மருதம் பண்ணக் காழோர்
கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப நெடுந்தேர்ப்
பணைநிலைப் புரவி புல்லுளை தெளிப்பப்
பல்வேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல இல்லோர்
நயந்த காதலர் கவவுப்பிணித் துஞ்சிப்
புலர்ந்துவிரி விடிய லெய்த விரும்பிக்
கண்பொரா எறிக்கு மின்னுக்கொடி புரைய
ஒண்பொ னவிரிழை * தெழிப்ப இயலித்
திண்சுவர் நல்லிற் கதவங் கரைய
உண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாவிற்
பழஞ்செருக் காளர் தழங்குகுர லுன்றச்
சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல
†வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப
இமிழ்முர சிரங்க ஏறுமா றுசிலைப்பப்
பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை யியம்ப
யானையங் குருகின் சேவலொடு காமர்
அன்னங் கரைய அணிமயி லகவப்
பிடிபுணர் பெருங்களிறு முழங்க முழுவலிக்
கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும
வானம் நீங்கிய நீனிற விசும்பின்
மின்னுநிமிர்ந் தன்னவ ராகி நறவுமகிழ்ந்து
மாணிழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த
பரூஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு
பொன்சுடு நெருப்பி னிலஃமுக கென்ன

* தெளிர்ப்ப வென்றும் பாடம்.
† வேதாளிய ரென்றும் பாடம்.

வம்மென் குரும்பைக் காய்படு பிறவுந்
தருமணன் முற்றத் தரிஞிமி றார்ப்ப
மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சீப்ப
விரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
யிடைப்புலத் தொழிந்த வேந்துகோட் டியானை
பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி
வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக்
காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளிய
ரூர்சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைத் தோட்டி
நாடொறும் விளங்கக் கைதொழூஉப் பழிச்சி
நாடா வந்த விழுக்கல மனைத்துங்
கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாங்கு
களந்துகடை யறியா வளங்கெழு தாரமொடு
புத்தே ளுலகங் கவினிக் காண்வர
மிக்குப்புக ழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரைச்
சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர் ஞாயிற்
றிலங்குகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்ன
தமனியம் வளைஇய தாவில் விளங்கிழை
நிலம்விளக் குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து
மயிலோ ரன்ன சாயன் மாவின்
றளிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத்
தீர்க்கி னரும்பிய திதலையர் கூரெயிற்
றொண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
கடவுட் கயத்த மன்ற சுடரிதழ்த் தாமரைத்
தாதுபடு பெரும்போது புரையும் வாண்முகத்
தாய்தொடி மகளிர் நறுந்தோள் புணர்ந்து
கோதையிற் பொலிந்த சேக்கைத் துஞ்சித்
திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து
திண்காழ் ஆர நீவிக் கதிர்விடு
மொண்காழ் ஆரங் கவைஇய மார்பின்
வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப
வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்

வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச்
சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க,
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ,
வல்லோன றைஇய வரிப்புனை பாவை
முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி
வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்
தொன்னா ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றாள்வலம் * வாழ்த்த
விலைக் கவைஇக் கணைதாங்கு மார்பின்
மாதாங்கு தெறுழ்த்தோண் மறவாத் தம்மின்
கல்லிடித் தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்
கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த
மாக்கண் முரச மோவில கறங்க
†வெரிநிமிர்ந் தன்ன தானை நாப்பட்
பெருநல் யானை போர்க்களத் தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை
நீர்யா ரென்னாது முறைக்கருதுபு சூட்டிக்
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலைக் கலங்கிப்
பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து
வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப
நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி
னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தம்மி
னிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த
புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப்பூந் தெரியற்
பெருஞ்செ யாடவர்த் தம்மின் பிறரும்
யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென
வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து
பாணர் வருக பாட்டியர் வருக
யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென
இருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங்
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிறொடும் வீசிக்
களந்தோறுங் கள்ளரிப்ப
மரந்தோறு மைவீழ்ப்ப

* பழிச்ச வென்றும் பாடம்.
† எரிநிகழ்ந் தென்றும் பாடம்.

நிணவூன்சூட் டொருக்கமைய
நெய்கனிந்து வறையார்ப்பக்
குரூஉக்குய்ப்புகை மழைமங்குலிற்
பரந்துதோன்று வியனகரால்
பல்சாலை முதுகுடுமியி
னல்வேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பி
னிலந்தரு திருவி னெடியோன் போல
வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர்
பலர்வாய்ப் புகரறு சிறப்பிற் றோன்றி
யரிய தந்து குடியகற்றிப்
பெரியகற் றிசைவிளக்கி
முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்
பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப்
பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனைதார்ப்
பெரும்பெயர் மாறன் றலைவ னாகக்
கடந்தடு வாய்வா ளிளம்பல் கோசர்
ரியனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப்
பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த
மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன
ரவரும் பிறருந் துவன்றிப் பொற்பு
விளங்கும் புகழவை நிறப்புகழ்ந் தேத்த
விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு
மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும
வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூ ழியையே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாங்குடி மருதனார் மதுரைக்காஞ்சியென்று மதுரைப்பெயரா ன்றித் திணைப்பெயராற் பெயர்கூறினார் இத்திணைப்பெயர் பன்னிருபடலமுதலிய ல்களாற்கூறிய திணைப்பெயரன்று; தொல்காப்பியனார்கூறிய திணைப்பெயரிற் பொருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின் வஞ்சி மேற்செல்லலானும், ஞ்சி எஞ்சாதெதிர்சென் றூன்றலானும் "வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முளன மாறே" னப் பன்னிருபடலத்திற்கூறிய திணைப்பெயர் இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையு ணர்க. அவர் முதுமொழிக்காஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொதுவியலென்று ஓர்படல ாக்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

இனி மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசர்க்குக் கூறிய காஞ்சியென விரிக்க இஃது உருபும்பொருளும் உடன்றொக்கது. * "காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே" என்பதனாற் காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனாயிற்று. அது † "பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு - நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே." என்பதாம் இதன்பொருள் பாங்கு அருஞ்சிறப்பின் - தனக்குத் துணையில்லாத வீடுபேறுநிமித்தமாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் பொருட்பகுதியானும், அவற்றுட்பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமையு முதலியவற்றானும், நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து - நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியென்றவாறு எனவே வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமை சான்றோரறையுங் குறிப்பினது காஞ்சித்திணையென்பதுபொருளாயிற்று

இச்செய்யுட்புலவர் இப்பொருளேகோடலின், யாம் இப்பொருளேதர உரைகூறுகின்றாம்

[ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி, னொலிமுந்நீர் வரம்பாக·] வியன் பரப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி முந்நீர் வரம்பாக— அகலத்தையுடைத்தாகிய நீர்ப்பரப்பின்கண்ணே ஓங்குதிரை ஒலிக்குங் கடல் எல்லையாக,

தேன் தூங்கும் உயர் சிமயம் மலை நாறிய வியன் ஞாலத்து— தேனிறாலதூங்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே,

வலம் மாதிரத்தான வளி கொட்ப— வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றுச் சுழல,

வியன் நாண்மீன் நெறி ஒழுக—அகலத்தையுடைய நாண்மீன்கள் தாம் நடக்கு நெறியின்கண்ணே நடக்க,

பகற் செய்யும் செஞ்ஞாயிறும்— பகற்பொழுதை உண்டாக்குஞ் சிவந்த பகலோனும்,

இரவுச் செய்யும் வெண்டிங்களும்—இராப்பொழுதை உண்டாக்கும் வெள்ளிய மதியும்,

மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க— குற்றமற்றுத் தோன்றிவிளங்க,

மழை தொழில் உதவ — மேகம் தானே பெய்தற்றொழிலை வேண்டுங்காலத்தேதர,

உழவுத்தொழிற்கு உதவவென்றுமாம்

மாதிரம் கொழுக்க— திசைகளெல்லாந் தழைப்ப,

மலைகள் விளைந்துகொழுக்கவென்றுமாம்

[தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய] தொடுப்பின் வித்தியது ஆயிரம் விளைய— ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாகவிளைய,

நிலனும்—விளைநிலங்களும்,

மரனும்—மரங்களும்,

பயன் எதிர்பு நந்த— பல்லுயிர்க்குந் தம்பயன்கொடுத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு தழைப்ப,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஉ

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க— மக்கட்குப் பசியும்பிணியுநீங்கி அழகுவிளங்க,

[மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிகப் பொலிந்த ஓங்குநிலை வயக் களிறு மேதக — அறவும்பொலிவுபெறற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருந்தன் மையையுடைய வலியையுடையவாகிய திக்கயங்கள் இவர்தாங்குதலின் வருத்தம ற்று மேம்பாடுதக,

சுருளும் படியுமாகபபண்ணினவிடததுப் பணணிநிறகும் யானையென்றுரைப்பா ருமுளர்

[கண்டுதணடாக் கட்கினபத, துண்டுதண்டா மிகுவளத்தான்]

உணடு தணடா மிகு வளததான்— உண்டு அமையாத உணவுமிகுகின்ற செல்வ த்தோடே,

கண்டு தணடாக கட்கு இன்பத்து—நோககியமையாத கட்கினிமையினையும்,

உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்—உயாநத சிறகுகளையுமுடைய சீரிய தெருவிலிருக குமாந்தா (உ0),

பூரிமம் - சாந்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

[பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு.] வாய்மொழியா ற் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நன்மாந்தரொடு — மெய்ம்மொழியே எக்காலமும் கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த பொய்யைகேட்டறியாத நல்ல அமைச்சருடனே,

நல் ஊழி அடிப படர — நன்றாகிய ஊழிக்காலமெல்லாந தமக்கு அடிப்பட்டு நடககு,

பல் வெள்ளம் மீக கூற—பலவெள்ளமென்னும எண்ணைப்பெற்ற காலமெல்லா ம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லுமபடி,

உலகம் ஆண்ட உயாந்தோா மருக — உலகததையாண்ட உயாச்சிபெற்றோா குடியிலுள்ளவனே,

மாதிரங் கொழுக்க (க0) வித்தியதுவிளைய (கக) நிலனும் மரனும் நந்த (கஉ) வளிகொட்கையினாலே (கு) மழைதொழிலுதவ (க0) வெனமுடிக்க.

வியன்ஞாலததிடததே (ச) மழைதொழிலுதவ (க0) நாண்மீனெறியொழுக (கூ) ஞாயிறுந் (எ) திங்களும (அ) விளஙக (கூ) நோக்குவிளங்கக் (கஈ) களிறு (கடு) மேதக (கச) நன்மாந்தரோடே (உ0) ஊழியடிப்பட்டு நடக்கும்படி (உக)மீக்கூற (உஉ) முந்நீ ர்வரம்பாக (உ) உலகமாண்ட உயாநதோாமருகவெனமுடிக்க.

இவர்கள் தருமத்திற் றப்பாமனடததவே இககூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நட க்குமென்றார்

பிணக் கோட்ட களிற்றுக குழும்பின் நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிா—பிண ங்களையுடைய கொமபுகளையுடையனவாய்ப் பட்ட ஆனையினுடைய திரளின் நிணத் தைத்தின்ற பேய்மகளிருடைய துணங்கை (உகூ),

இணை ஒலி இமிழ் துணஙகைச் சீா— இணைத்த ஆரவாரமுழங்குகின்ற துணங் கைக்கூத்தின் சீரகு,

பிணை யூபம் எழுந்து ஆட— செறிந்த குறைத்தலைப்பிணம் எழுந்துநின்று ஆடு கையினாலே,

அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்— அஞ்சுதலுணடான போர்க்களத்திடத்தே,

ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின் — ஆண்மக்கள்தலையாகிய நோககிறுரைவருத்தும அடுப்பின்கண்ணே,

வய வேந்தர் ஒண் குருதி சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க — வலியினையுடைய வேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையினாலே,

[தெறலருங கடுந்துபபின், விறல்விளங்கிய விழுச்சூாபபிற, தொடிததோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுஙகிப் பிற்பெயராப், படையோாககு முருகயர]

தொடித் தோள கை துடுபபாக ஆடுறற ஊன் சோறு— வீரவளையையுடைய வாகிய தோளையுடையகைகள் துடுப்பாககொணடு துழாவி அடுதலுற்ற ஊனாகியசோற்றை,

நெறி அறிநத கடி வாலுவன்— இடுமுறைமையறிநத பேயமடையன்,

தெறல் அருங கடுந் துபபின் விறல் விளஙகிய விழுச சூர்பபின் அடி ஒதுங்கிப் பிற் பெயராப் படையோர்க்கு முருகு அயர — பகைவராற கோபித்தறகரிய கடிய வலியினையும் வெற்றிவிளஙகிய சீரிய கொடுந்தொழிலினையுமுடையராய் இட்டஅடிவாங்கிப் பின்போகாதவீரர்க்கு வேளவிசெய்யும்படி,

அமா கடககும வியன் தானை — போரைவெல்லும் அகலத்தையுடைய படையினையுடைய,

போர்க்களததே (உஅ) ஆடுற்றசோற்றை (௩ரு) வாலுவன் (௩௬) அடிபெயரா (௩எ) வீராக்கு முருகயரக (௩அ) கடக்குந்தானையென்க

[தென்னவற பெயரிய துன்னருந் துப்பிற, றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைததா ழருவிப் பொருப்பிற பொருந.]

வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் கடவுள்— பககமலையிலே விழுகின்ற அருவியினையுடைய பொதியின்மலையிலிருககுங கடவுள,

தென்னவற பெயரிய துன்னருந் துபபின தொல் முது கடவுட் பின்னர் மேய பொருந — இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடிபோககின கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய பழமைமுதிர்ந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோனாயிருத்தறகுமேவின ஒப்பற்றவனே,

* "திசைநிலைக கிளவியி னாஅ குநவும" என்றதனால், இராவணன் தென்றிசையாணடமைபற்றித் தென்னவனென்றார், இப்பெயர் பாண்டியற்குங் கூற்றுவற்கும் ஏறறுநின்றாறபோல அகத்தியனைத தென்றிசையுயாந்த நொய்ம்மைபோக இறைவனுககுச சீரொபபஇருநதானென்பதுபறறிக கடவுளென்றார். இராவணனுதல் பாயிரத்துச்சூததிரதது உரையாசிரியாகூறிய உரையானுமுணாக.

இனி † "முததோ முறுவலாய் நாமணம் * * * எக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்" என இருடிகளையுங கடவுளென்றுகூறியவாறறுணுங்காணக.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைசசங்கததுப பாணடியனிருந்து தமிழாராய்ந்த சிறப்புக்கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எசசவியல், ௫௩

† கலித்தொகை, மூன்றவதுமருதம், உஅ:—"முத்தோ முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா - லிபபொழுது பொழுதென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய - வெக்கடவுண மற்றக் கடவுள்."

கூறுவனையுடைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னவொன்றது அக த்தியனையென்றுபொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருடருங்காலத்து * "முன்னவன் பின்னவன்", "முன்னோன் பின்னோன்" என்றல்லது அச்சொல் நில்லாமையானும் அதுபொருந்தாது † "முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள" எனவும் பிறுண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணாத்தியேநிற்குமென்றுணாக

பொருநனென்றது தான் பிறாக்கு உவமிககப்படுவோனென்னும் பொருட்டு.

விழுச சூழிய—சீரியமுகபடாததைையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டததையுடையவாய்,

கடுஞ்சினத்த — கடிய சினததையுடையவாய்,

கமழ் கடாத்து அளறு பட்ட நறுஞ் சென்னிய —கமழுகின்றமததாலேசேறுண் டான நறியதலையினையுடையவாய்,

வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றுமருளும் உயாந்த தோற்றத்தினை யுடையவாய்,

வினை நவின்ற போ யானை—போாத்தொழிலிலேபயின்ற பெரியயானை,

இச் செய்தெனெசசக்குறிப்பாகிய வினையெசசமுற்றுக்கள் அடுககிவந்தனவற் றை நவின்றவென்னும் பெயரொசசத்தோடு முடிக்க.

சினஞ் சிறந்து களன் உழககவும — சினமிக்குக் களத்துவீரரைக கொன்றுதிரி யவும்,

மா எடுத்த மலி குரூஉத் துகள அகல் வானதது வெயில கரபபவும்—குதிரைத் திரள் பகைவர்மேற்செல்லுதலாலுண்டான மிககநிறததையுடையவாகியதூளி அகலு தற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைககவும்,

வாம் பரிய கடுந் திண்டோ் காற்று எனனக் கடிது கொட்பவும்—தாவுங்குதிரை களையுடைய செலவுகடிய திணணியதோ் காற்றுசசுறறியடித்ததென்னக் கடிதாகச் சுழலவும்,

[வாண்மிகு மறமைந்தா, தோண்முறையான் வீறுமுறறவும்·] வாள் மிகு மறம் மைந்தா் தோள் வீறு முறையான் முற்றவும்—வாட்போரான்மிகுகின்ற மறத்தை யுடைய வீரருடையதோள் வெறறிமுறையாகவெட்டுதலான் முறறுப்பெறவும்,

‡ "விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமாா்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெ றிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே" என்றுா் பிறரும்

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாா், ௯௪௨ — "மூபபா னிளையவன் முன்ன வன் பின்னவன் முப்புரங்கள் - வீபபான் வியனதில்லை யானரு ளால்விரி நீருல கங்-காப்பான் பிரியக் கருதுகின் றாாநமா் காாக்கபறகட்-பூபபா னலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே"

† நாலடியாா், ௬௪, ௨:—"முனனரே சாநாண் முனிதகக மூப்புள - பின் னரும் பீடழிக்கு நோயுள - கொணனே - பாவணாின் பற்றன்மின் பாததுண்மின் யாதுங - கரவன்மின் கைததுணடாம போழ்து."

‡ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௨௬௪ — "விருந்தாயினை யெறிநீ யென விரைமாாபகங் கொடுத்தாற்-கரும்பூணற வெறிநதாங்கவ னினதூழினி யென வே - யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான் - சொரிந்தாா்மல ரா மங்கையா கொாமகாாவிசும் படைந்தான்."

இரு பெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப் பொருது அவரைச் செரு வென்றும்—சேரன்சோழனாகிய இருவராகிய பெரியஅரசருடனே குறுநிலமன்னருமிளைக்கும்படி பொருது அவரைப் போரைவென்றும் அமையாமல்,

உம்மை - சிறப்பும்மை

[இலங்கருவிய வரைநீந்திச், சுரம்போழ்ந்த விகலாற்ற, லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்சிறப்பின்]

உயர்ந்து இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி ஓங்கிய விழுச் சிறப்பின் — உயர்ந்துவிளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற குறிஞ்சிநிலமன்னரையெல்லாம்வென்று உயர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல் ஆற்றற் சுரம் போழ்ந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டைநடத்துதலையுடைய கம்பகைவர்காடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

நிலம் தந்த பேர் உதவி—நாட்டிவிருக்கின்ற அரசர்நிலங்களையெல்லாம்கொண்ட பெரியஉதவியையும்,

மலையும் காடும் அரணாகஇருந்தஅரசரை அழித்தவலியாலே நாட்டிவிருக்கின்ற அரசர் தத்தம்நாடுகளைவிட்டாரொன்றதாம்

பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த தாரையணிந்த மார்பினையுமுடைய வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் வழியிலவந்தோனே,

யானை (௬௭) களனுழக்கவும் (௬அ) துகள் (௬௯) வெயில்கரப்பவும் (௭௦) தேர் (௭௧) கொட்பவும் (௭௨) மைந்தர் (௭௩) முற்றவும் (௭௪) பொருதுசெருவென்றும் அமையாமல் (௭௫) விழுச்சிறப்பின் (௭௬) நிலந்தந்தஉதவியினையும் (௬௦) மார்பினையுமுடையநெடியோனென

மரம் தின்னூஉ வரை உதிர்க்கும் நரை உருமின் ஏறு அனையை — மரங்களைச் சுட்டு மலைகளைநீறுக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றையொப்பை,

"கருநரைநலலேறு" என்றார்பிறரும் இன் - அசை

அருங் குழு மிளை—பகைவர்சோதற்கரிய திரட்சியையுடைய காவற்காட்டினையும்,

குண்டு கிடங்கின்—ஆழத்தினையுடையகிடங்கினையும்,

உயர்ந்து ஓங்கிய நிரைப் புதவின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கோபுரங்களிடத்து வாயில்களையும்,

நிரை - ஆகுபெயர் உயர்ச்சி ஓங்குதலைவிசேடித்துநின்றது.

நெடுமதில்—நெடியமதிலினையும்,

நிரைஞாயில்—நிரைத்த சூட்டினையுமுடைய,

அஃது எயதாலமறைத்தற்கு உயரப்படுபபது

[அம்புமி ழயிலருப்பம்] அயில் அம்பு உமிழ் அருப்பம்—கூர்மையையுடைய அம்புகளையுமிழும் அரண்களை,

மிளை (௬௪) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

தண்டாது தலைச் சென்று கொண்டு நீங்கிய விழுச் சிறப்பின்—அமையாமல் அவவிடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அவ்விடங்களினின்றும்போன சீரிய தலைமையினையுடைய கொற்றவர் (௭௪),

[தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை:] தென் குமரி எல்லை ஆ வட பெருங்கல் எல்லை ஆக் குண குட கடல் எல்லை ஆ—தென்றிசைக்குக்குமரி எல்லையாக வடதிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்த்திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக இடையில்வாழ்வோரெல்லாம்,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—தம்முடன் பழமையைச்சொல்லி ஏவல் கேட்கும்படி,

வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்துநடந்த,

கொற்றவர்தங் கோன் ஆகுவை — வெற்றியுடையோர்தம்முடைய தலைவனுந் தன்மையையுடையை,

வான் இயைந்த இருமுந்நீர்ப் பேஎம் நிலைஇய இரும் பௌவத்து—மேகம்படிந்த பெரிதாகிய மூன்றுநீர்மையையுடைய அச்சம்நிலைபெற்ற கரியகடலிடத்து,

[கொடும்புணரி விலங்குபோழ்க, கடுங்காலொடு கரைசேர, நெடுங்கொடிமிசை யிதையெடுத்து]

கடுங்காலொடு கொடும்புணரி விலங்கு போழ இதை எடுத்து — கடியகாற்றாலே கடுவளைகின்ற திரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விரிக்கப்பட்டு,

இன்னிசைய முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசமுழங்காநிற்க,

பொன் மலிந்த விழுப் பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதற்குக்காரணமாகிய சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளார் நுகரும்படியாக,

[நன்கிழிதரும] கரை சேர (எஅ) நன்கு இழிதரும—கரையைச்சேர வாணிகம் வாய்த்துவந்து இழிதலைச்செய்யும்,

[ஆடியற் பெருநாவாய] நெடுங்கொடி மிசை (எகூ) ஆடு இயற் பெரு நாவாய்—நெடியகொடி பாய்மரத்தின்மேலேயாடும் இயல்பினையுடையபெரியமரக்கலம்,

இதைஎடுத்து (எகூ) முழங்க (அ0) ஆர இழிதரு (அஉ) நாவாயென்க

மழை முற்றிய மலை புரையத் துறை முற்றிய துளங்கு இருக்கை — கருமேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோலக் கடல்சூழ்ந்த அசைகின்றஇருப்பினையும்,

துறை - ஆகுபெயர். சரக்குப்பறித்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்கடல் சூழநின்றதற்கு மழைமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் துளங்கிருக்கையென்க

தெண்கடற் குண்டு அகழி—தெளிந்த கடலாகிய ஆழத்தையுடைய கிடங்கினையுமுடைய,

சீர் சான்ற உயர் நெல்லின் ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ — தலைமையமைந்த உயர்ந்த நெல்லின்பயனைப்பெற்ற சாலியூரைக்கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனாற் றனக்குநடவாதது ஊர்கொண்டானென்றார்

இன்னே அசையாகக் கொல்லூரொன்பாருமுளர்

இருக்கையினையும (அரு) கிடங்கினையு (அசு) முடையவூரொனக

[நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத், தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற், கயமகைய வயனிறைக்கும்]

வயல அகைய நிறைக்கும கயம நீர்த்தெவ்வும் நிரைத்தொழுவர்பாடு சிலம்பும் இசை—வயல்தழைக்கும்படி நீரைநிறைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினீரை இடாவான்முகந்துகொள்ளும் நிரையாகநின்றுதொழில்செய்வாரிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

ஏற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏற்றத்துடனேயுலாவும் அகன்றபன்றிப்பத்தலின்ஓசை,

மென்றொடை வன் கிழாஅர் இசை (கூ௫)—மெதமெதனற கட்டுககளையுடைய வலிய பூட்டைபபொறியினோசை,

அதரி கொள்பவர் இசை(கூ௫)—கடாவிடுகின்றவரோசை,

பகடு பூண் தெண்மணி இசை(கூ௫)—எருதுகள்பூண்ட தெள்ளிய மணியினோசை,

இரும்புள் ஓப்பும் இசையே — பயிர்களிற் பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஓட்டுமோசை,

ஏகாரம் - ஈற்றசை

என்றும்—எந்நாளும,

மணிப் பூ முண்டகத்து மணல மலி கானற் பரதவர் மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடையவாகிய கழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குன்றுகணமிக்க கடற்கரையிலிருக்கும் பரதவருடைய மகளிராடுங் குரவைக்கூத்தினோசையோடேகூடி ஆரவாரியாநிற்ப,

ஒருசார் விழவு நின்ற வியல ஆங்கண் — ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் பிறந்த ஓசைகள் மாறுமனின்ற அகலத்தையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,

பாடுசிலம்புமிசை (கூ0) முதலியன குரவையொடு (கஎ) என்றும் (கூ௫) ஒலிப்ப ஒருசார் விழவுநின்றஊரொனக

முழவுத் தோள் முரட் பொருநர்க்கு — முழவுபோலுந் தோளினையுடையராய்க் கல்வியான்மாறுபடுதலையுடைய தடாரிபபொருநர்க்கு,

உரு கெழு பெருஞ்சிறப்பின் இருபெயர் பேர் ஆயமொடு இலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும் — அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய கன்றும்பிடியுமென்னும இரண்டுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிறுகளைககொடுத்தும,

இருபெயர்க்கு ஆடும மாடுமென்பாருமுளர்

பொலந் தாமரைப பூச் சூட்டியும்—பொன்னாற்செய்த தாமரைப்பூவைச் சூட்டியும்,

[நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும, பல்குட்டுவர் வெல்கோவே]

நலம் சான்ற கலம சிதறும் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலங்களை எல்லார்க்குங்கொடுக்குங்கோவே,

ஊர்களிடத்தே யிருந்து (கூஅ) பொருநர்க்குக் (கூக) கொடுத்துஞ் (௧0உ) சூட்டியும் (௧0௩) அமையாது கலஞ்சிதறுங்கோவேயெனக

பல் குட்டுவர் வெல கோவே — பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளாரை வெல்லுங் கோவே,

என்பது அடை.

இதனால், தன்னுட்டிலூர்களிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புககூறினார்

கல் காயுங் கடுவேனிலொடு—மலைகள் காய்தற்குககாரணமாகிய கடிய முதுவேனிலாலே,

இரு வானம் பெயல ஒளிப்பினும—பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

[வருமவைகன் மீன்பிறழினும்:] வைகல் வரும மீன் பிறழினும்—தான் தோன் றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் வெள்ளி தென்றிசையிலேஎழினும்,

வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல்வந்து விளை தல்பெருகுகையினாலே,

நெல்லின் ஓதை—முற்றினநெலலுக் காறறடித்தசைதலாலே எழுந்த ஓசை,

அரிநா கம்பலை—அதனையறுபபாருடையவோசை,

புள் இமிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசை—பறவைகள்கத்துகையினாலே ஆரவாரிக்குமார வாரம்,

என்றும்—எந்நாளும்,

சலம் புகன்று சுறவுக் கலித்த புலவு நீர வியன் பௌவதது—தம்முள மாறுபாட் டைவிரும்பிச் சுறாக்கள செருக்கித்திரிகின்ற புலாறுற்றதனையுடைததாகிய நீரையு டைய அகற்சியையுடைய கடலிடததுத் துவலை (௧௧௫),

நிலவுக் கானல் முழவுத் தாழைக் குளிர்ப பொதும்பா நளித தூவல—நிலாப்போ லும் மணலையுடையகரையினிற குடமுழாப்போலுங * காயையுடையதாழையை வே லியாகவுடைய குளிர்ச்சியையுடைய இளமரககாவின்கணணேவநது செறிதலையுடை ய துவலையிலோசை,

நிரை திமில் வேட்டுவா களை சேர கம்பலை—நிரைதத மீன்படகாலே வேட்டை யாடுவோர் வந்து களையைசசேருமாரவாரம,

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப பகாநரொடு — பெரியகழியிடதது உப்புப் பாத்தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிறகும் அளவரொலியோடே,

[ஒலியோவாக் கலியாணர், முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும், வியன்மேவல் விழுச்செ ல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுகுடிப பெருநதொழுவர், குடிகெழீஇய நானி லவரொடு, தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப]

சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவா ஒலி ஓவாக கலி யாணர் முதுவெள்ளிலை — சிறிய குடிகளாய்ப் பெரியதொழிலகளைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமுமொழியாத பெருக்கி னையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதுவெள்ளிலையென்னுமூா,

இது குறுநிலமன்னரிருபபு

பகர்நரொலியோடே (௧௧௮) நெலலினோதை (௧௧0) முதலியஒலி என்றும் (௧௧௧) ஓவாதவெள்ளிலையென்க

மீக்கூறும் இருவகையான் வியன் மேவல் விழுச்செல்வதது இசை சான்ற குடி கெழீஇய நானிலவரொடு—உலகததுததொழிலகளின மேலாகசசொல்லும உழவு வா ணிகமென்கின்ற இரணடுகூற்றாலே அகலமபொருந்துதலையுடைய சீரியசெல்வத்தா லே புகழ்நிறைந்த குடிமககள பொருந்தின நான்குநிலததுவாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—பழமைகூறிநின்று ஏவலைகேட்கும்படி யாக,

கால் என்னக் கடிது உராஅய் நாடு கெட எரி பரபபிஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து—காற்றென்னும்படி கடிதாகப்பரந்துசென்று பகைவர்நாடுகெடும்படி நெ ருப்பைப்பரப்பித தலையாலங்கானமெனகின்றவூரிலே பகைவர்ககுஅசசந்தோன்றும்ப டிவிட்டு,

தாளையுடையவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

"எரிபரந்தெடுத்தல்" என்னுந் துறைகூறிற்று.

அரசு பட அமர் உழக்கி முரசு கொண்டு களம் வேட்ட — நெடுநிலமன்னரிருவரும், குறுநிலமன்னரைவரும் படும்படி போரிலேவென்று அவர்முரசைக்கைக்கொண்டு களவேள்விவேட்ட,

எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழுநி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன

அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே — கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே,

நானிலவரோடே (கஉரு) முதுவெள்ளிலை (கககூ) தொழில கேட்ப (கஉச) திருவுயர்ந்தவேந்தேயென்க

இது † தலையாலங்கானத்து வென்றமைகூறிற்று

நட்டவர் குடி உயர்க்குவை—நின்னுடனே நட்புக்கொண்டவருடையகுடியை உயர்த்தலைச்செய்வை,

செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை—நீசெறப்பட்டவர் அரசுரிமையை வாங்கிக்கோடலைச் செய்வை,

பேர் உலகத்து மேஎந் தோன்றிச் சீருடைய விழுச் சிறப்பின—பெரிய நன்மக்களிடத்தே மேலாய்த்தோன்றுகையினாலே புகழையுடைய விழுமியதலைமையினையும்,

விளைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின்—சூல்முற்றி ஒளிமுதிர்ந்த சீரியமுத்தினையும்,

இலங்கு வளை இருஞ் சேரி—விளங்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்குகுளிப்பாரிருப்பினையும்,

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரியென்க.

கட்கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து—கள்ளாகிய உணவினையுடைத்தாகிய இழிந்த குடிகளையுடைய சிற்றூர்களையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று, கொள்ளையுமெனப.

நற் கொற்கையோர் நசைப் பொருந — நன்றாகிய கொற்கையென்னுமவூரிலுள்ளோர் நச்சுதலைச்செய்யும் பொருநனே,

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றார்

சிறப்பினையும் (கஙச) சேரியினையும (கஙரு) பாக்கத்தினையு (கஙஎ) முடைய கொற்கை

செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச் சென்று அஞ்சுவரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப்பின்—தாங்கள்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவர்க்கு அச்சந்தோன்றத்தங்கும் வருத்தத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும்,

கோழூன் குறைக் கொழு வல்சி — கொழுத்த இறைச்சியையுடைய கொழுத்திருக்கின்றசோற்றினையும,

இதனைக் கூடவிட்டாக்குதலிற் கொழுவல்சியென்றார் கொழுவல்சி - கொழுவினாலாகிய வல்சியென்றுமாம். இஃது ஆகுபெயர்.

புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீண்டுந்தொடுத்தலிற் புலாலுற்றத்தையுடைய வில்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், அ.

† நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றமையைப் புறப்பாட்டில் மிகவிரித்துக்கூறினர்

பொலி கூவை—பொலிந்தகூவைக்கிழங்கினையும,

கூவை - திரளுமாம.

ஒன்றுமொழி—வஞ்சினங்கூறுதலையும்,

ஒலி இருபபின—ஆரவாரதசையுடைய குடியிருபபினையுமுடைய,

தென்பரதவா போரேறே—தென்றிசைககணவாழும பரதவர்க்குப் போர்த்தொழிலைச்செயயும் ஏறுயவனே,

இதனுற பாரதவரைத தனககுப படையாக அடிபபடுததினமை கூறினுர்.

துபபு (கசுo) மூரலியவற்றையுடைய பரதவரென்க

பரதவர் - தென்றிசைககட்குறுநிலமன்னர் அது *"தென்பரதவா மிடல்சாய, வடவடுகர் வாளோட்டிய" என்னும் புறப்பாட்டானுமுணாக.

அரிய எலலாம் எளிதினிற் கொண்டு—பிறாககரிய நுகர்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக நின்னூரிடததேயிருந்து மனத்தாற்கைககொண்டு,

உரிய எல்லாம் ஓமபாது வீசி—அபபொருளையெல்லாம நினக்கென்று பாதுகாவாது ஊரிடத்தே யிருநது பிறர்ககுககொடுத்து,

என்றது —†"கொளளாா தேஎங குறிதத கொறறம்" கூறிறறு

நனி புகன்று உறைதும் என்னுது எற்றெழுந்து—மிகவிரும்பி ஊரின்கண்ணேயிருந்துறையக கடவேமென்றுகருதாதே பகைவாமேரசெலலுதலை ஏறட்டுககொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது ‡ வஞ்சிகூறிற்று

பனி வார் சிமயக கானம போகி—பனியொழுகுகின்ற மலையிடததனவாகிய காடுகளைககடந்து,

சிமயம - ஆகுபெயா

அகநாடு புககு—அவாக நாடுகளிலே புகுந்து,

இதனுல் §"தொலலெயிறகிவாதல" கூறினுா.

அவர் அருப்பம வெளவி—அபபகைவரரணகளைக கைககொண்டு அதனுலும மையாமல்,

இது குடுமிகொணட மணணுமஙகலங கூறிறறு இதனுல அரசரரண்களை யழித்தமை கூறினுா

[யாண்டுபல கழிய வேணடுபுலத திறுதது] வேணடு புலததுப் பல யாணடுகழிய இறுதது — நீ அழித்தநாடுகளிற கொள்ளவேணடு நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தஙகி,

மேம்பட மரீஇய வெல் போாக குரிசில—அந்நிலஙகளை பணடையின் மேலாதறகு அடிபபடவிருநத வெல்லும்போரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவாநாட்டைத தனனுடாககினமைகூறிறறு.

உறு செறுநர் புலம் புககு—தொன்றுதொட்டுவந்த பகைவாநிலத்தேவிட்டு,

* புறநானூறு, ௩எஅ.

†தொல்காப்பியம, பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஉ

‡ வஞ்சி - மண்ணசையான் மேறசேறல்.

§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறததிணையியல், கஉ

அவர் கடி காவின் நிலை தொலைச்சி—அவர் காவலையுடைய பொழில்களின் நிற்கின்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,

என்றது வெட்டியென்றவாறு

இழிபு அறியாப் பெருந் தண்பணைக் குரூஉக் கொடிய எரி மேய—வளப்பங்குன்றுதலை ஒருகாலத்தும் அறியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தையுடைய ஒழுங்கினையுடைய நெருப்புண்ண,

நாடெனும்பேர் காடாக — நாடென்னும் பெயர்போய்க் காடென்னும் பெயரைப்பெற,

ஆ சேந்த வழி மா சேப்ப—பசுத்திரள் தங்கின இடமெல்லாம் புலிமுதலியன தங்க,

ஊர் இருந்த வழி பாழாக—ஊர்களாயிருந்த இடங்களெல்லாம் பாழாய்க்கிடக்க,

ஊராரிருந்த இடமென்றுமாம்

இலங்கு வளை மடமங்கையர் துணங்கை அம் சீர்த் தழூஉ மறப்ப — விளங்குகின்ற வளையினையும், மடப்பத்தினையுமுடைய மகளிர் துணங்கைக்கூத்தினையும், அழகினையுடைய தாளவறுதியையுடைய குரவைக்கூத்தினையும் மறப்ப,

தழூஉ - ஆகுபெயர்

அவை இருந்த பெரும் பொதியில் கவை அடிக் கடு நோக்கத்துப் பேய்மகளிர் பெயர்பு ஆட — சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட்டையான அடிகளையும் கடியபார்வைகளையுமுடைய பேயாகிய மகளிர் உலாவியாட,

அணங்கு வழங்கும் அகல் ஆங்கண்—இல்லுறைதெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற ஊரிடத்து,

நிலத்த ஆற்றுங் குழூஉப் புதவின் — நிலத்திலுள்ளாரையெல்லாம் போக்கும் வாசல்காப்பாரையுடைய வாசலின்கண்ணேயிருந்து,

குழூஉ - ஆகுபெயர் இனிக் குழுமி தேய்ந்துபோதலின், மணலைக் கொழித்துவருமெனபாருமுளர்.

அரந்தைப் பெண்டிர் இனைந்தனர் அகல—மனக்கவற்சியையுடைய பெண்டிர் வருந்திக்கூப்பிட,

கொழும் பதிய குடி தேம்பிச் செழுங் கேளிர் நிழல் சேர—வளவிய ஊர்களிடத்தனவாகிய குடிகளெல்லாம் பசியாலுலர்ந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளவிய சுற்றத்தார் தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்று சேர,

நெடுநகர் வீழ்ந்த கரி குதிர் பள்ளிக் குடுமிக் கூகை குராலொடு முரல—பெரிய மாளிகைகளிலே வெந்துவீழ்ந்த கரிந்த குதிரிடங்களிலே சூட்டினையுடைய கூகைச்சேவல் பேட்டுடனேயிருந்து கதற,

கழுநீர் பொலிந்த கண் அகன் பொய்கைக் களிறு மாய் செருந்தியொடு சண்பு அமன்று ஊர்தர—செங்கழுநீர்மிக்க இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானையினை மறைக்கும் வாட்கோரையுடனே சண்பங்கோரையும் நெருங்கிவளர,

செருந்தி - வெட்டிக்கோரையுமாம்

நல்லேர் நடந்த நசை சால் விளை வயல் பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழல் உகள—

னன்றாகிய எருதுகளுழுத நச்சுதலமைந்த வணங்கின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினை யுடைய பெணபன்றியுடனே ஆணபன்றி ஓடித்திரிய,

பிணவென்னும் அகரவீறறுச்சொல வகரவுடம்படுமெய்பெற்றது * "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று-மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" என்றார்.

[வாஅ ழாமையின் வழிதவக கெட்டு.] தவ வழி வாழாமையிற் கெட்டு—மிக நின் ஏவல்செய்து வாழாமையினாலே கெட்டு,

இனித தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிககெட்டென்றுமாம்.

பாழ ஆயின—பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேஎம்—நின்னொடு பகைததலைசசெய்தவருடைய நாடுகள்,

[எழாஅததோ ளிமிழ்முழககின், மாஅததா ளுயர்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களி றுபரபபி]

இமிழ் முழககின மாத் தாள் உயா மருப்பிற கடுஞ்சினத்த களிறு பரப்பி—மு ழங்குகின்ற ஓசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும் தலைகளோங்கின கொம் புகளையுமுடைய கடியசினததவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

[விரிகடல வியன்றானையொடு] எழாத் தோள் (கௗ) விரி கடல் வியன் தானை யொடு—முதுகிட்டாாமேற செல்லாத தோளினையுடைய விரிகின்ற கடல்போலும் அகற்சியையுடைய படையோடே,

முருகு உறழுத தலைச சென்று — முருகன் பகைவாமேற் செல்லுமாறுபோலத தடையறப பகைவரிடததே சென்று,

முருகு - தெய்வத்தன்மை, ஆகுபெயராய்நின்றது.

அகல் விசும்பின் ஆப்பு இமிழ—அகன்ற ஆகாயததினகணணே படையெழுந்த ஆரவாரமொலிப்ப,

விசும்பெனவே ஆகுபெயராயத தேவருலகையுணாத்திற்று

பெயல உறழக கணை சிதறி — மழையோடே மாறுபடும்படி அம்புகளைததூவி,

பல புரவி நீறு உகைபப — பலகுதிரைததிரள ஓடுகின்றவிசையாற் றுகள்களை எழுப்ப,

வளை நரல—சஙகமுழங்க,

வயிா ஆாபப—கொம்பொலிப்ப,

பீடு அழியக கடநது அடடு—பெருமைகெடும்படி வென்று கொன்று,

அவா நாடு கெட எயில் வௌவி—அவருடைய நாடுகளழியும்படி யாக அவரிருக்கின்ற மதிலைக்கொண்டு,

சுற்றமொடு தூ அறுததலின்—அவாகளுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத்தாரோடே கூட அவாகள்வலியைப போககுதலாலே,

செறற தெவ்வா நின்வழி நடபப—நின்னால் சிறிதுசெறபபட்டபகைவா நின ஏவலகேட்டு நடககையினாலே,

வியன் கண் முது பொழில் மண்டிலம் முற்றி—அகலததைை இடததேயுடைய பழைய காவலாதீவின்கணுளவாகிய சோழமண்டலம தொண்டைமண்டல மென்கின்றமண்டலஙகளை நினதாக வளைத்துககொண்டு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல, ருஅ.

மண்டலம் மண்டிலமெனமருவிற்று.

அரசியல் பிழையாது—நூல்களிற்கூறிய அரசிலக்கணத்திற்றப்பாமல்,

[அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது·] பெரியோர் செ ன்ற அடிவழிப பிழையாது அறநெறி காட்டி—நின்குலத்திற பெரியோாநடந்த அடி பபாட்டின்வழியைத் தப்பாமல அறநெறியிருக்குமபடி இதுவென்று அவாகளுக்கு விளக்கி,

நளிபுகன்றுறைதுமென்னுது ஏறறெழுந்து (௧௪௭) களிறுபரப்பித் (௧௭௯) தா னையோடே (௧௮௦) தலைச்சென்று (௧௮௧) அரசமண்டிலமுற்றிச (௧௯௦) செற்ற தெவ்வா நின்வழிநடக்கையினாலே (௧௮௯) நீ நட்டவாகுடியையுயாககுவை (௧௯௧) யாகையினாலே அவாகளுக்கு அறநெறிகாட்டிப (௧௯௧) பின்னா அம்மண்டலங்களைச் சூழவிருந்த குறுநிலமன்னா அரணகளிலுளளனவறறை எளிதிறகொண்டு (௧௪௫) வீசிப் (௧௪௬) போகிப (௧௪௮) புக்கு அவாருபபங்களைவெளவிப (௧௪௯) பின்னர் உறு செறுநா (௧௫௨) நின்வழிவாழாமையினாலே (௧௭௫) அவர்புலம்புக்கு (௧௫௨) நீ நரையு ருமேறனையை (௬௩) யாகையினாலே அரசியல பிழையாமல் (௧௯௧) ஆாப்பெழ (௧௮௨)நீறுகைபப (௧௮௪) நரல ஆாப்பக (௧௮௫) கணைசிதறித (௧௮௩) தொலைச்சி(௧௫௩) அவரைக்கடந்து அட்டு (௧௮௬) அவரெயிலைவெளவி (௧௮௭) அவரைத தூவறுததலின் (௧௮௮) அப்பகைவாதேஎம் (௧௭௬) எரிமேயக் (௧௫௫) காடாக (௧௫௬) மாசேப்பப் (௧௫௭) பாழாக (௧௫௮) மரபப (௧௬0) ஆட (௧௬௩) அகவச் (௧௬௪) சேர (௧௬௮) மூரல (௧௭0) ஊாதர (௧௭௨) உகளக (௧௭௪) கெட்டுப் (௧௭௫) பாழாயின (௧௭௬), அங் ஙனம் பாழாயினபின்பு நீ செறறவரரசு பெயாககுவை (௧௯௨) யாகையினாலே வேண் டிபுலத்திறுததது (௧௫0) அந்நாடுகள் மேமபடுதறகுமருவின குரிசில் (௧௫௧) எனவினை முடிகக

[குடமுதற் ரோன்றிய தொனறுதொழு பலைறயின், வழிவழி சிறககநின் வலம் படு கொறறம] குடமுதல தோன்றிய தொன்று தொழு பிறையின் நின் வலம் படு கொ றறம் வழிவழி சிறகக—மேறறிசைககடடோன்றிய நின்குலததிற்குப் பழைதாகிய எலலாருந தொழும்பிறை நாடோறுஞ்சிறககுமாறுபோல நினனுடைய வெற்றியாலே நின்பின்னுள்ளோாக்குண்டாநகொறறம அவாகளவழிவழியாக மிகுவதாக,

[குணமுதற ரோன்றிய வாரிருண மதியிற், றேயவன கெடுகநின் றெவ்வ ராக் கம·] குணமுதல் தோனறிய ஆரிருள மதியின் நின்தெவ்வா ஆககம் தேய்வன கெடுக —கீழ்த்திசைக்கட்டோன்றிய நிறைந்த இருளைததருமதி நாடோறுந் தேயுமாறுபோ ல நினபகைவருடையஆககம் நாடோறந் தேயவனவாயக கெடுவனவாக;

உயா நிலை உலகம அமிழ்தொடு பெறினும் பொய சேண நீங்கிய வாய் நட்பினை யை— ஒருபொயயாலே உயாந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகை அவர்நுகரும அமு தத்தோடே பெறுவையாயினும அவறறைததருகினற பொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மெய்யுடனே நடபுசெயதலையுடையை,

இனிப பொயசே ணீஙகிய வாயநடப பினையே யென்று பாடமாயின், மெயயை நட்டதலைச செய்தனையென்க

முழஙகு கடல எணி மலா தலை உலகமொடு உயாநத தேளதது விழுமியோர் வரி னும் பகைவாககு அஞ்சிப பணிநது ஒழுகலையே—முழஙகுகடலாகிய எலலையையு டைய அகன்றவிடததையுடைய உலகததுள்ளாருடனே உயாந்த தேவருலகததுத தேவரும் பகைவராய்வரினும் பகைவாககு அஞ்சித தாழ்ந்தொழுகலைசெய்யாய்,

தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழி நமக்கு ஒழுக என்னாய்—தென்றிசைநிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையும்படி வாணனென்னுஞ்சூரன்வைத்த சீரிய பொருட்டிரள்களினைப் பெறுவையாயினும் பிறர் கூறும்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்,

விழுநிதி ஈதல் உள்ளமொடு இசை வேட்குவையே—சீரிதாகிய பொருளைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை,

அன்னாய—அத்தன்மையையுடையாய்,

[நின்னொடு முன்னிலை யெவனோ] முன்னிலை நின்னொடு எவனோ—ஐம்பொறிகளுக்கும் நுகரப்படுவனவாய முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்னோடு என்னவுறவுண்டு,

நின்னென்றது சீவான்மாவை. முன்னிலை - ஆகுபெயர்

[கொன்னொன்று கிளக்குவ லடுபோ ரண்ணல், கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலம்.]

நின் அவலம் கெடுக—நின்னிடத்துண்டாகியமாயை இனிக்கெடுவதாக,

அடு போர் அண்ணல்—அம்மாயையைக்கொல்கின்ற போர்த்தொழில்வல்ல தலைவனே,

கொன் ஒன்று கிளக்குவன்—பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யான்கூறுவன், அஃது என்னாற்காட்டுதற்கரிது,

என்றது கந்தழியினை.

கேட்டிசின்—அதனைத் தொல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;

வாழியென்பதனைச் சுற்றமொடுவிளங்கி (௭௭௰) யென்பதன்பின்னே கூட்டுக.

[கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை] சேண் விளங்கு நின் நல்லிசை கெடாது நிலைஇயர்—சேட்புலமெல்லாஞ் சென்றுவிளங்கும் நின்னுடைய நல்ல புகழ் ஒருகாலமுங்கெடாதே நிலைபெறுவதாக,

[தவாப்பெருக்கத் தறாயாணர், ரழித்தானாக் கொழுந்திற்றி, யிழித்தானாப் பலசொன்றி, யுண்டானாக் கூர்நறவிற் றின்றானா வினவைக, னிலனெடுக்க கல்லா வொண்பல வெறுக்கைப், பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகர்]

தவாப் பெருக்கத்து அறாஅ யாணர் வளம் கெழு திரு நகர்—கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய நீங்காத புதுவருவாயாலே செல்வம்பொருந்தின திருமகளையுடைய நகர்,

அழித்து ஆனாக் கொழுந்திற்றி தின்று—அழிக்கப்பட்டு விருப்பமமையாத கொழுவிய தசையைத்தின்று,

“ஆடழிக்க” என்ப

ஆனாப் பல சொன்றி இழித்து ஆனாக் கூர் நறவின் உண்டு—விருப்பமமையாத பலவகைப்பட்ட சோற்றைத் தின்று கூரிய களிப்பமையாத மிக்க கள்ளை உண்டு,

ஆனா இனப் பாணர் (௨௧௧)—அவ்விரண்டிலும் விருப்பமமையாத திரட்சியையுடைய பாணரொக்க.

தின்று உண்டு ஆனா இன் பாணரொக்க

வைகல்—நாடோறும்

கலன் எடுக்கல்லா ஓண் பல வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய பலவாகிய பொருட்டிரள்களையும்,

என்றது பூண்களையும், பொன்னையும்

பயன் அறவு அறியா நகா—எக்காலமும் பயன்கெடுதலறியாத நகர்,

நரம்பின் முரலும் நயம் வரும் முரற்சி விறலியர் வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறிப்ப—யாழ்வாசித்தாற்போலப் பாடும் நயப்பாடுதோன்றும் பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுதலையுடையார் தம்முடைய பூணணியாத கைகளிலே குறியதொடிகளையிட,

* "நரம்பொடு வீணைநாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்" என்றாபிறரும்.

பாணர் உவப்பக் களிறு பல தரீஇ—பாணர் மகிழும்படி யானைகள்பலவற்றையுங் கொடுத்து,

நகரிலே யிருந்து (௨௧௬) நாடோறும் (௨௧௪) விறலியர் தொடிசெறியாநிறபப் (௨௧௮) பாணருவப்ப (௨௧௧) வெறுக்கையையும் (௨௧௫) யானையையுங் கொடுத்தென்க

தரீஇ என்றதனைச் † "செலவினும் வரவினும்" என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தாற்கொள்க.

கலந்தோர் உவப்ப எயில பல கடைஇ—தன்னுடன் நட்புக்கொண்டோர் மனமகிழும்படி அழித்த அரண்களிற்கொண்ட பலபொருள்களையும் அவர்க்குச் செலுத்திக்கொடுத்து,

என்றது - அவர் வேண்டாவென்றுமறுக்கவும் தாம் வலியப்போகவிட்டென்றவாறு

மறம் கலங்கத் தலைச் சென்று—பகைவர்மறம் நிலைகுலையும்படி அவர்களிடத்தே சென்று,

வாள் உழந்து அதன் தாள் வாழ்த்தி—அவர்க்கு வாட்போரிலே வருந்தினபடியாலே அவ்வருத்தத்தினாற் பின்பும் அதன்கட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது - வாட்போரின்கட்பெற்ற இனிமையைப் பின்னும்விரும்பி அதிலேமுயல்கின்றாரென வீரச்சிறப்புக்கூறிற்றும்

உழந்தென்னுஞ் செயதெனெச்சம் காரணப்பொருட்டு. ‡ "விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் - வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து" என்றார் பிறரும். உழந்த தன்னெனப் பெயரெச்சமாயின், தன்னென்னுமொருமை மேல்வருகின்ற மன்னர் (௨௨௪) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணர்க

நாள் ஈண்டிய நல்லகவர்க்குத் தேரோடு மாசிதறி—விடியற்காலத்தே வந்துதிரண்ட அரசர்விரும்பப்பட்ட சூதர்க்குத் தேருடனே குதிரைகளையும் பலவாகக் கொடுத்து,

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௯௬—"கருங்கொடிப் புருவ மேறா கயனெடுங் கண்ணு மாடா - வருங்கடி மிடறும் விம்மா தணிமணி யெயிறுந் தோன்றா - விருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவள் பாடி னாளோ - நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்."

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௨௮.

‡ திருக்குறள், படைச்செருக்கு, ௬.

என்றது, * "தாவினல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் - சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" எனனும்விதியாற் சூதா இருசுடர்தொடங்கி இன்றுகாறும் வருகின்ற தங்குலத்துள்ளோர்புகழை அரசர் கேட்டற்குவிரும்புவரென்றுகருதி விடியற்காலத்தே பாசறைக்கண்வந்து துயிலெடைபாடுவரென்பது கண்டுக்கூறிற்றும்.

அகவரென்றார், குலத்தோரெல்லாரையும் அழைத்துப் புகழுவரென்பது பற்றி, ஆகுபெயர், †"அகவல்" போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுளர்

வாழ்த்தித் திரண்ட அகவரெனக

[சூடுற்ற சுடர்ப்பூவின், பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின, விழுமிய பெரியோர் சுற்றமாகக், கள்ளினிருமைபைக் கலஞ்செல வுண்டு] கள்ளின் இரும் பைங்கலம் செல உண்டு சூடுற்ற சுடர்ப் பூவின் பாடு புலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின விழுமிய பெரியோர் சுற்றமாக—கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள் வற்றும்படியாகக் கள்ளினையுண்டு சூடுதலுற்ற விளக்கத்தையுடைத்தாகிய வஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலர்ந்த நறிய சாந்தத்தினையுமுடைய, சீரியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாராகக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிந்தது.

பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடப்ப—தம்மைவழிபட்டோருடைய தேசங்கள் தம்மேவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

பணியார் தேஎம் பணித்துத் திறை கொண்மார்—தம்மை வழிபடாதோருடைய தேசங்களைத் தம்மேவல் கேட்கும்படி பண்ணி அவர்களைத் திறைவாங்குதற்கு,

பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வல் பாசறை—உயரப் பறக்கும் பருந்துகளும் பறத்தலாற்றாத உயர்ச்சியையுடைய அரண்களையுடைய பாசறைக்கண்ணே,

பார்வல் - ஆகுபெயர்

படு கண் முரசங் காலை இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசம் நாட்காலத்தே ஒலிப்பவிருந்து,

வெடி படக் கடந்து—பகைவர்படைக்குக் கேடுண்டாக வென்று,

வெடி - ஓசையுமாம்

வேண்டு புலத்து இறுத்த—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலங்களிலேசென்றுவிட்ட,

பனை கெழு பெருந் திறற் பல் வேல் மன்னர்—வெற்றிமுரசுபொருந்தின பெரிய வலியினையும் பலவேறுபடையினையுமுடைய அரசர்கள்,

[கரைபொரு திரங்குங் கனையிரு முந்நீர்த், திரையிடு மணலினும் பலரே.] கனை இரு முந்நீர்க் கரை பொருது இரங்கும் திரை இடு மணலினும் பலரே—செறிதலையுடைய கரிய கடலிற் கரையைப் பொருது ஒலிக்கும் திரைகுவிக்கின்ற மணலினும் பலரே

ஏகாரம் - பிரிநிலை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.
† " " செய்யுளியல், ௮௪.

உரை செல மலர்தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரே—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி அகன்ற இடத்தையுடைய உலகங்களைத் தம்தேவல்களை நடத்தி மக்கட்குரிய மனவுணர்வின்மையிற் பிறப்பற முயலாது பயனின்றி மாண்டோர்,

ஏகாரம் - ஈற்றசை. * 'மக்கள் தாமே யாறறி வுயிரே'' என்றதனால், மனவுணர்வின்றியென்றும்.

தரீஇய (௨௧௯) கடைஇய (௨௨௦) சிறப்பின் (௨௨௪) பணிந்தோர் தேஎந் தம்வழி நடக்கையினாலே (௨௨௯) பணியார் தேஎம் பணித்துத் திறைகொள்ளுதற்குப் (௨௫௦) பெரியோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (௨௨௭) பாசறையிலே (௨௫௧) முரசியம்ப இருந்து (௨௫௨) கடந்து இறுத்த (௨௫௫) மன்னர் (௨௫௪) உலகமாண்டுகழிந்தோர் (௨௫௭) திணையிமெணலினும்பலர் (௨௫௯) என முடிக்க.

இது † ''மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை'' என்றப் பிறவியற முயலாமையிற் கழிந்தமை கூறிற்று.

அதனால்—பயனின்மையாலே,

[குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி, யிரவு மெல்லையு ம் விளிவிட னறியா, தவலு மிசையு நீர்த்திரள் பீண்டிக, கவலையங் குழும்பி னருவி யொலிப்பக், கழைவளர் சாரற் களிற்றின நடுங்க, வரைமுத லிரங்கு மேறொடு வான்ஞெமிர்ந்து, சிதரற் பெரும்பெயல் சிறத்தலின்]

வான் குணகடல் கொண்டு குடகடல் வரைமுதல் முற்றி — மேகங் கீழ்த்திசைக் கடலிடத்தே நீரை முகந்து மேற்றிசைக் கடலருகின் மலையிடத்தே தங்கி,

இரவும் எல்லையும் விளிவிடன் அறியாது—இரவும்பகலும் ஒழிந்தஇடத்தை அறியாது,

அவலும் மிசையும் நீர்த் திரள்பு ஈண்டிக் கவலை அம் குழும்பின் அருவி ஒலிப்ப—பள்ளமும் மேடுமாகிய பலநிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சேரக்குவிந்து கவலைக்கிழங்கு கல்லின அழகியகுழியிலேவீழ்ந்து அருவியொலிக்கும்படி,

கழை வளர் சாரல் களிற்றினம் நடுங்க இரங்கும் ஏற்றொடு ஞெமிர்ந்து—மூங்கில் வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரள் நடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உருமேற்றோடே பரந்து,

சிதரற் பெரும்பெயல்—சிதறுதலையுடைய பெருமழை,

சிறத்தலின்—மிகுகையினாலே,

வான் முற்றி ஞெமிர்ந்து அருவியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் விளிவிடனறியாது சிறத்தலினென முடிக்க.

[தாங்காது, குணகடற் கிவர்தருங் குரூஉப்புன லுந்தி, நிவந்துசென் னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி] தாங்காது உந்தி நிவந்து செல் நீத்தம் குளம் கொளச் சாற்றிக் குணகடற்கு இவர்தரும் குரூஉப்புனல்—யாறுகள் தாங்காமல் யாற்றிடைக்குறையிலே ஓங்கிச்செல்கின்றபெருக்கைக் குளங்கள்கொள்ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்திசைக் கடலுக்குப் பரந்துசெல்லும் நிறத்தையுடைய நீராலே,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௩௩.
† ,, ,, புறத்திணையியல், ௨௪.

களிறு மாய்க்கும் கதிர்க் கழனி—யானைகள் நின்றால் அவற்றை மறைக்கும் படி விளைந்த கதிரையுடைய கழனியிலும்,

ஒளிறு இலஞ்சி—விளங்கும் மடுக்களிலும்,

அடை நிவந்த முள் தாள் சுடாத தாமரை—இலைக்குமேலான முள்ளையுடைய தாள்களையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவினையும்,

கள் கமழும் நறு நெய்தல—தேனாறும் நறிய நெய்தற்பூவினையும்,

வள் இதழ் அவிழ் நீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த நீலப்பூவினையும்,

மெல்லிலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையினையும் வண்டுகளையுமுடைய ஆம்பற்பூவோடே,

அரி - மென்மையுமாம்.

வண்டு இறை கொண்ட கமழ் பூம் பொய்கை— வண்டுகள் தங்குதல்கொண்ட மணநாறும் பூக்களையுமுடைய பொய்கைகளிலும்,

கம்புட் சேவல் இன் துயில் இரிய வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து—கம்புட்கோழி இனியவுறக்கங்கெடும்படி வள்ளைக்கொடிகளைத் தள்ளி வலியையுடைய மீன்களை முகந்துகொண்டு,

கழனியிலும் (உ௫எ) இலஞ்சியிலும் (உ௫அ) பொய்கைகளிலும் (உ௬௩) மீன்முகந்து சாற்றிய வலைஞரென்க.

கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்— விலைகூறியிற்ற கொடியமுடிகளையுடைய வலையான்மீன்பிடிப்பார்,

வேழப் பழனத்து நூழிலாட்டு ஓதை (உ௬அ)— கொறுக்கச்சியையுடைய மருதநிலத்து மீனைக் கொன்றுகுவித்தலால் பிறந்த ஓசை,

கரும்பின் எந்திரம் ஓதை—கரும்பிடுகிட்ட ஆலையிடத்து ஓசை,

கட்பின் ஓதை—களைபறிப்பிடத்தோசை,

அள்ளல் தங்கிய பகடு உறு விழுமம் கள் ஆர் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே—சேற்றிலான அள்ளலிலே வலியறுத்தங்கிய எருதுற்றவருத்தத்தைக் கள்ளையுண்ணுங் களமர் பெயர்க்குமாரவாரம்,

ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி வன்கை வினைஞர் அரிப் பறை—தழைத்த பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில் அந்நெல்லை வலியகையினாலே அறுப்பாருடைய அரிந்தெழுகின்ற பறையோசை,

இன்குரல் தளி மழை பொழியுந் தண் பரங்குன்றிற் கலி கொள் சும்மை—இனியவோசையினையுடைய துளிகளையுடைய மேகந்தங்குங் குளிர்ந்த திருப்பரங்குன்றில் விழாக்கொண்டாடுமாரவாரம்,

* "வயிரியா, முழவதிரந் தன்ன முழக்கத் தேஎறுடு" என்றார்பிறரும்.

ஒலி கொள் ஆயம் ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப் புணர்ந்து உடன் ஆடும் இசையே — புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட மகளிர்தி

---

* அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, ௩௨எ.—"வழையமை யடுக்கத்து வலனே ர்பு வயிரியா-முழவதிரந் தன்ன முழக்கத் தேஎறு-டிரவுப்பெயல் பொழிந்த நன்னெ ன் யாமத்-தரவின் பைந்தலை யிடறிப் பானு-ளிரவின் வந்தெம் மிடைமுலை முயங்கி"

ரன் தம்மிடத்து நெருங்கினகோதை தங்கணவாமாரபின் மாலையுடனே அழகுபெ றக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

அனைத்தும் அகல் இரு வானத்து இமிழ்ந்து இனிது இசைப்ப—அவ்வோசை முழுவதூஉம் தன்னையொழிந்தபூதங்களை விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டுவாழ்வார்க்கு இனிதாகவொலிப்ப,

குருகு நரல மனை மரத்தால மீன் சீவும் பாண் சேரியொடு— குருகென்னும்பற வைகள் கூப்பிடும்படி மனையிடத்து மரங்கடோறும் மீனைத்திருத்தும் பாணர்குடியி ருப்பிற் பாடலாடலால எழுந்த ஓசையோடே,

மருதம்சான்ற— ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

தண் பணை சுற்றி— மருதநிலஞ் சூழப்பட்டு,

ஒருசார்— ஒருபக்கம்,

ஒருசார (உஎ0) சேரியிலோசையோடே (உகக) ஓதை (உகூ) ஆரப்ப (உகூ0) பறையோசை (உகூஉ) கம்மை (உகூச) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும் (உகூகூ) இசைக்கும்படி (உகூஎ) தணபணைசுற்றப்பட்டு (உஎ0) எனக

சிறுதினை கொய்ய— சிறியதினையையறுக்க,

கவவை கறுப்ப— எள்ளிளங்காய் முற்ற,

கருங்கால வரகின் இருங்குரல புலர—கரியதாளினையுடைய வரகினது கரிதாகிய கதிர் முற்ற,

ஆழ்ந்த குழும்பில திரு மணி கிளர—ஆழ்ந்தகுழியிலே திருவினையுடையமணி கிடந்துவிளங்க,

[எழுந்த கடறறி னன்பொன் கொழிப்ப, பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி, மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள] பெருங் கவின் பெற்ற சிறு தலை நௌவி எழுந்த கடற்றில் நன்பொன் கொழிப்ப மடக் கட் பிணையொடு மறுகுவன உகள—பெரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினையுடைய நௌவிமான் வளர்ந்தகாட்டில் மாற்றற்ற பொன்மேலேயாம்படி மடப்பத்தையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே சுழல்வனவாய்த்துள்ள,

சுடர்ப் பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூக்களையுடைய கொன்றைபரந்த நிழலிடத்தே,

பாஅயன்ன பாறை அணிந்து— பரப்பினாலொத்த பாறை அழகுபெற்று,

[நீலத் தனன பைம்பயிர் மிசைதொறும, வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய்] நீலத்தனன பைம்பயிர் மிசைதொறும் சுரிமுகிழ முசுண்டையொடு முல்லை வெள்ளி அனன ஒள்வீ உதிர்ந்து தாய்—நீலமணியையொத்த பசியபயிர்களினிடங்கடோறும் முறுக்குண்ட அரும்புகளையுடைய முசுண்டையுடனே முல்லையினுடையவெள்ளியினிறத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள் உதிர்ந்து பரந்து,

[மணிமருள் நெய்தல் உறழக் காமர், துணிநீர மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப] வல்லோன் தைஇய வெறிக்களம் கடுப்பக் காமர் துணி நீர மெல்லவல் மணி மருள நெய்தல் தொய்யிலொடு உறழ மலர—இழைத்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத்தையொப்ப விருப்பத்தையுடைய

தெளிந்த நீரையுடைத்தாகிய நெகிழ்ந்த பள்ளத்திலே நீலமணியென்றுமருளும் நெய்தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட மலர,

முல்லை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்— இருத்தலாகிய உரிப்பொருளமைந்த காடுசூழ்ந்து ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உஅ௫) அணிந்து (உஎஅ) தாய்க (உஅக) கொய்யக் கறுப்பப் (உஎக) புலர்க் (உஎஉ) கிளர (உஎ௩) உகள (உஎ௪) மலரப் (உஅ௩) புறவுசூழப்பட்டு (உஅ௫) என முடிக்க.

* "பன்முறையானும்" என்பதனால் பலவினையெச்சம் விராய் அடுக்கி அணிந்தென்னும்வினை கொண்டன

நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய குறுங்கதிர்த் தோரை— நறியஅகிலையும் சந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்களையுடைய தோரைநெல்லும்,

நெடுங் கால் ஐயவி— நெடியதாளினையுடைய வெண்சிறுகடுகும்,

ஐவன வெண்ணெலொடு அரில் கொள்பு நீடி— ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளியநெல்லோடே பிணக்கங்கொண்டு வளரப்பட்டு,

இஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும் பலவேறு தாரமொடு கலலகத்து ஈண்டி— இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுத்தமிளகுகொடியும் ஒழிந்த பலவாய்வேறுபட்டபண்டங்களும் கற்றரையிடத்தே குவியப்பட்டு,

தினை விளை சாரற் கிளி கடி பூசல்— தினையும்விளையப்படுகின்ற மலைப்பக்கத்திற் படியுங் கிளியையோட்டும் ஆரவாரம்,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் விளையுமென்னும் பிறவினைகொண்டன, † "அம்முக் கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்

மணிப் பூ அவரைக் குரூஉத்தளிர் மேய்ம் ஆமா கடியுங் கானவர் பூசல்—பன்மணிபோலும்பூவினையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத் தின்னும் ஆமாவையோட்டுங் கானவருடைய ஆரவாரம்,

சேணோன் அகழ்ந்த மடி வாயப் பயம்பின் வீழ் முகக் கேழல் அட்ட பூசல்— மலைமிசையுறையுங் குறவன்கல்லப்பட்ட மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழியிலேவிழும் பகுவத்தினையுடைய ஆணபன்றியைக் கொன்றதனாலுண்டான ஆரவாரம்,

சேணோன் - இழிகுலத்தோனாகியவன் அகழ்ந்தபயம்பென்பாருமுளர்.

கருங்கால் வேங்கை இருஞ்சினைப் பொங்கர் நறும் பூக் கொய்யுங் கானவர் (உ௯௩) பூசல்— கரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்துப் பெரியகவடுகளிற் றோன்றிய சிறியகொம்புகளிற்பூத்த நறியபூவைப்பறிக்குமகளிர் புலிபுலியென்றுகூறுமாரவாரம்,

இருங் கேழ் ஏறு அடு வயப் புலிப் பூசலொடு—கரியநிறத்தையுடைய பன்றியைக் கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்தோடே,

ஏறு ‡ - ஆணேறுமாம்

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௪

† " " வினையியல், ௩௭

‡ ஆனையுமாமென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

அனைத்தும்—முழுவதும,

[இலங்குவெள ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டக், கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந், தருங்கடி மாமலை தழீஇ·]

இலஙகு வெள் அருவியொடு கருஙகால வெறபு அணிந்து—விளங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிவீழ்கின்றவறருலே கரிய நீரோடுஞ காலகளையுடைய பக்கமலைகள்சூழ்ந்து,

சிலமபகதது இரட்ட—மலையிடததே மாறிமாறியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற— புணாச்சியாகிய உரிபபொருளமைந்த,

அருஙகடி மாமலை தழீஇ— பெறுதறகரிய சிறபபினையுடைய பெரியமலை தழுவப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம,

ஒருசாா (௬0௧), அருவியாற (௨௧௯) கருஙகாலையுடையவெறபணிதலாலே (௬00) நீடி (௨அஅ) ஈணடி (௨௯0) விளையுஞ சாரலிற கிளிகடிபூசல் (௨௯௧) கானவர்பூசல் (௨௯௬) அட்டபூசல் (௨௯௫) கொய்யுமபூசலாகிய (௨௯௭) அனைததுப்பூசலும புலிப்பூசலோடே (௨௯அ) சிலம்பகத்திரட்டக (௨௯௯) குறிஞ்சிசான்ற (௬00) அருங்கடியினையுடையமலைதழுவபபட்டு (௬0௧) எனமுடிகக

[இருவெதிரப் பைந்தூறு கூரெரி நைபப·] இரு வெதிரக் கூா எரி பைந்தூறு நைப்ப— பெரியமூஙகிலிறபிறந்த மிககநெருபபுப பசியதூறுகளைச் சுடுகையினாலே,

* நிழத்த யானை மேயபுலம படர—ஓய்ந்தயானைகள் தமக்கு மேயலாமிடஙகளிலே போக,

கலிதத இயவா இயம தொட்டன்ன — மகிழ்ந்த வாசசியககாரா தம்வாச்சியத்தை வாசித்தாலொததத,

கண விடுபு உடையூத் தடடை கவின அழிந்து— மூஙகிலின்கண திறக்கபபட்டு உடைந்து இயநதொட்டனன (௬0௪) ஓசையையுடைய தடடைஅழகழிகையினாலே,

தட்டபபடுதலிற றடடையெனறா

நெருபபுநைக்கையினாலே(௬0௨)பயிரினறித தட்டைகவினழிகையினாலே(௬0௫) ஓய்ந்தயானை மேயபுலம படரும்படி (௬0௬) அருவியான்ற மலை (௬0௬) யென்க

கவினழிய வெனத திரிதது முடிததலுமாம

அருவி ஆனற அணி இல் மா மலை — அருவிகளில்லையான அழகில்லாத பெரியமலையிடதது விடரகம் (௬0அ)

வை கண்டனன புல முளி அம் காட்டு—வைககோலைககணடாறபோனற ஊகம்புல்லுலர்ந்த அழகியகாட்டிடத்தில,

கமம் சூழகோடை விடரகம் முகந்து—நிறைவினையுடைய சூறாவளியை முழைஞ்சிடஙகண முகநதுகொள்கையினாலே,

கால் உறு கடலின் ஒலிக்கும் சுமமை— காறறுமிகுந்த கடல்போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய வேனிற்குன்றம் (௬௧௬)

இலை வேய குரமபை உழை அதட் பள்ளி உவலைக கணணி வன்சொல் இளைஞா—குழையாலேவேயநத குடிலிலிருக்கும் மான்றோலாகியபடுக்கையினையும், தழைவிரவினகணணியினையும், கடியசொலலினையுமுடைய இளையோா,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௬௪:—“ ஓய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅ, யாவயி னன்கு முள்ளத லுணுககம.”

சிலை உடைக் கையர் கவலை காப்ப— வில்லையுடைத்தாகிய கையையுடையராய்ப் பலவழிகளில் ஆறலைகள்வரைக் காக்கும்படி சுரஞ்சேர்ந்து (௬௪௪) என்க.

நிழல் உரு இழந்த வேனிற் குன்றத்து—நிழல தன்வடிவையிழத்தற்குக் காரணமான முதுவேனிற்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் சுரம் (௬௪௪).

பாலை சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

சுரம் சேர்ந்து—அருநிலஞ் சேரப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (௬௪௪), மலை (௬0௬) விடரகம் கோடையைமுகக்கையினாலே (௬0௮) கடலினொலிக்குஞ் சும்மையையுடைய (௬0௧) வேனிற்குன்றத்துப (௬௪௬) பாலைசான்ற சுரஞ்சேரப்பட்டு (௬௪௪) என்க

பாலைக்கு நடுவணதென்னும் பெயர்கூறியவதனால், அது துததமபொருளானும் *"முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து - நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்-பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்." எனமுதற்பொருள்பற்றிப் பாலைநிகழ்தலானும் பாலையையும வேறோர்நிலமாக்கினார்

முழங்கு கடல தந்த விளங்கு கதிர் முத்தம்—ஒலிக்குங்கடலதந்த விளங்குகின்ற ஒளியினையுடையமுத்து,

அரம் போழ்ந்து அறுத்த கண் நேர் இலங்கு வளை—வாளரங் கீறியறுத்த இடம நேரிதாகிய விளங்குமவளை,

நேர்ந்தவளையுமாம

பரதர் தந்த பல் வேறு கூலம்—செட்டிகள் கொணடுவருதலான்மிக்க பலவாய வேறுபட்ட பண்டங்கள்,

தந்ததென்றும் பாடம்

[இருங்கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு]

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு — கரிய கழியிடத்துப் பாத்தியிலவிளைந்த வெள்ளியவுப்பு,

தீம புளி—கருப்புக்கட்டிகூட்டிப பொரித்தபுளி,

பரந்து ஓங்கு வரைப்பில்—மணற்குன்று பரந்துயருங் கானலிடத்தே,

வன்கைத் திமிலர் கொழுமீன குறைஇய துடிக்கண் துணியல் —வலியகையினையுடைய திமிலர் கொழுவிய மீன்களையறுத்த தும யின்கண்போலுருண்ட துணிகள்,

என்றது கருவாடுகளை.

தீமபுளியினையும, உப்பினையும், கருவாட்டினையுமேற்றின நாவாய் (௬௨௧) யென்க

விழுமிய நாவாய்—சீரியமரக்கலம்,

பெருநீர் ஓச்சுநர்—மரக்கலமீகாமர்,

நனந்தலைத் தேஎத்து—அகன்ற இடத்தையுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினின்றும்,

நன்கலன் உய்ம்மார்—இவ்விடத்துண்டாகிய பேரணிகலங்களை ஆண்டுச்செலுத்துதற்கு,

* சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், காடுகாண்காதை

புணர்ந்து—பலருங்கூடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவியொடு—சேரக்கொண்டுவந்த குதிரைகளோடே,

அனைத்தும—முழுவதும்,

வைகறொறும் வழி வழிச் சிறப்ப— நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுகையினாலே வளம்பல பயின்று (௬உ௫) என்க

நெய்தல் சான்ற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும நெருங்கப்பட்டு,

ஒருசார, பெருநீரோச்சுநர் (௬உக) கலனும்மமரா தேளத்தக (௬உஉ) கொணர்ந்த புரவியோடே (௬உ௩) முத்தம (௬க௫) வளை (௬கசு) கூலமானவை (௬கஎ) யனைத்தும் (௬உ௩) வழிவழிச்சிறப்ப (௬உச) வளம்பல பயிலப்பட்டு (௬உ௫) என்க.

நெய்தல்சான்ற (௬உ௫) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (௬கக) வளம்பலபயிலப்பட்டெனமுடிக்க.

ஆங்கு ஐம்பால் திணையுங் கவினி—அம்மண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகூற்றினையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்று,

அமை வர—பொருந்துதலதோன்ற,

[முழவிமிழு மகலாங்கண், விழவுநின்ற வியன்மறுகிற]

முழவு இமிழும் விழவு நின்ற வியன மறுகின—முழவுமுழங்கும் திருநாள்நிலைபெற்ற அகறசியையுடைய தெருவினையும,

துணங்கை—துணங்கைக்கூத்தினையும,

அம தழூஉவின்—அழகினையுடைய குரவைக்கூத்தினையும,

மணங் கமழ சேரி—மணநாறுகின்ற பரத்தையர்சேரியினையும்,

இன கலி யாணர—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

அகல ஆங்கண—அகன்ற ஊரிடத்தே,

[குழூஉப்பல பயின்று.] பல குழூஉப் பயின்று—பலகுடித்திரள் நெருங்கி,

ஆங்கு—அந்நாட்டில,

பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண— புலவராற பாடுதல் முற்றுப்பெற்ற நல்லநாட்டிற்கு நடுவணதாய,

ஒருசார தண்பணை சுற்றப்பட்டு (உஎ0) ஒருசார மலைதழுவப்பட்டு (௩0க) ஒருசார காடுதழுவப்பட்டு (உ௮௫) ஒருசார சுரஞ்சேரப்பட்டு (௬கச) ஒருசார நெய்தல்சான்ற (௬உ௫) வரைப்பின்கண்ணே (௬கக) வளம்பலபயிலப்பட்டு ஆங்கு (௬உ௫) ஐம்பாற்றிணையுங்கவினி (௬உ௬) அந்நாட்டிடத்து (௬௩0) அகலாங்கண் (௬உஎ) குழூஉப்பலபயின்று (௬௩0) அமைவரப (௬உ௬) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய (௬௩க) என்க.

[கலைதாய வுயர்சிமயத்து, மயிலகவு மலிபொங்கர், மந்தியாட மாவிசும்புகந்து, முழங்குகால பொருத மரம்பயில காவி, னியங்குபுனல கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற், கான்பொழில்]

'கலை தாய மலி பொங்கர் மந்தி ஆட மரம பயில் கா—முசுக்கலைகள்தாவினமிக்க கொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள விளையாடும்படி மரமநெருங்கின சோலை,

மா விசும்பு * உகந்து—பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினாலே,

முழங்கு கால் பொருத மரம்—முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,

மயில் அகயும் காவின்—மயில் ஆரவாரிக்குங் காவினோடே,

உயர் சிமயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற் கான் பொழில்—உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர்கொழித்து ஏறட்ட வெள்ளிய தலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்து மணத்தையுடைய பொழில்,

தழீஇய அடை கரை தோறும்—காவோடே பொழில்சூழ்ந்த நீரடையுங் கரைகடோறும்,

[தாதுசூழ் கோங்கின் பூமலர் தாஅய்க, கோதையி னொழுகும் விரிநீர் நலவரலவிரறல் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி, யழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாது சூழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய்க் கோதையின் ஒழுகும் விரிநீர் நல வரல வையை— தாதுக்கள்சூழ்ந்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனைமலர்களும்பரந்து மாலையொழுகின்றாற்போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலையுடைய வையையிடத்து,

அவிர் அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்து பட்டு இருந்த பெரும்பாண் இருக்கையும்—விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரளையுடைய பூந்தோட்டங்கள் சூழப்பட்டு நெடுங்காலமடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாணசாதியின் குடியிருப்பினையும்,

நிலனும் வளனுங் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெருந்திருவின் மானவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும்—நிலத்தையும் அதிற்பயிர்களையும் பார்த்தபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும் பெரியசெல்வத்தினையுடைய மானவிறல்வேளென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்—செல்வத்தினையுடைய பலவூர்களிடத்தனவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் துப்புத் தர வந்த—பழையதாய செற்றங்கொண்டு தங்கும் வலி தம்மைக்கொண்டுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தர்—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவரைக்கொல்லும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை,

பன்மாறு ஓட்டி (௬௩௰)—பலவாய் நெஞ்சிறகிடந்த மாறுபாடுகளை முதறப்போக்கிப் பின்னர்,

[இன்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா றோட்டிப் பெயர்புறம் பெற்று:]

இன்னிசை முரசம் இடைப்புலத்து ஒழியப் பெயர் புறம் பெற்று—இனிய ஓசையினையுடைய முரசம் உழிஞைப்போர்க்கிடையே கிடக்கும்படி மீளுகையினாலுண்டான முதுகைப்பெற்று,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௬:— "உகப்பே யுயர்தலுவப்பே யுவகை"

என்றது: உழிஞைப்போர்செய்யவந்த அரசர் குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கல மெய்தாது இடையேமீளும்படி காத்தகிடங்கு (௬௫௧) என்றவாறு.

மண்ணுற ஆழ்ந்த மணி நீர கிடங்கின்—மண்ணுள்ளவளவுமாழ்ந்த நீலமணி போலும் நீரையுடைய கிடங்கினையும்,

விண் உற ஓங்கிய பல படைப் புரிசை—தேவருலகிலே செல்லும்படியுயர்ந்த பல கறபடைகளையுடைய மதிலினையும்,

தொல் வலி நிலைஇய வாயில் (௬௫௬)—பழைதாகிய வலி நிலைபெற்ற வாயில்,

அணங்கு உடை நெடு நிலை—தெய்வத்தையுடைத்தாகிய நெடிய நிலையினையும்,

நெய் படக் கரிந்த திண் போர்க் கதவின்—நெய் பலகாலுமிடுதலாற் கருகின திண்ணிய செறிவினையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறையுமாகலின், அதற்கு நெய்யுமணியாம், *"ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை" எனபதனானுணர்க

மழை ஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு—மேகமுலாவுமலைபோலே ஓங்கின மாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுஞ் சமைத்தலின், மாடமென்றார்

வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில்—வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறு போன்ற மாந்தரும் மாவும் இடையறாமல வழங்குதலையுடைய வாயில்,

மாடத்தோடே (௬௫௫) நிலையினையும் (௬௫௭) கதவினையும் (௬௫௪) வழக்கினையுமுடைய வாயில் (௬௫௬).

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (௬௪௨), கிடங்கினையும் (௬௫௧) புரிசையினையும் (௬௫௨) வாயிலினையு (௬௫௬) முடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

வகை பெற எழுந்து வானம் மூழ்கிச் சில்காற்று இசைக்கும் பல புழை நல் இல்—கூறுபாடாகியபெயர்களைத் தாமபெறும்படியுயர்ந்து தேவருலகிலேசென்று தென்றற்காற்று ஒலிக்கும் பலசாளரங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களையும்,

மண்டபம் கூடம் தாய்க்கட்டு அடுக்களை யென்றாற்போலும் பெயர்களைப்பெறுதலின், வகைபெறவெழுந்தென்றார்

யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்களிலே,

இருகரையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தினமனைகளும் தெருவுகளும்.

பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுந்து ஒலிப்ப—நாளங்காடியிற் பண்டங்களைக் கொள்ளும் பலசாதியாகிய பாடைவேறுபாட்டையுடைய மாக்கள்திரளிடத்து ஓசைமிக்கொலிக்கும்படி இருந்தர (௪0௬) வெனக

மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை நன் பணை அறைவனர் நுவல—பெருமையையுடைய காற்றெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஓசையையுடைய நன்றாகிய முரசைச் சாற்றினராய விழவினை நாட்டிலுள்ளார்க்குச் சொல்லுகையினாலே நாடார்த்தன்றே (௪உஅ) யெனக

அறைவனர் நுவலவென்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொல்லவென்க.

---

* நெடுநல்வாடை.

கயம் குடைந்தன்ன இயம தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை—கயத்தைக கையாறகுடைந்துவிளையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச் சாற்றலான் முழங்கினஓசையைககேட்டு மகிழ்ந்தவாகளாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (கூடுக) வெனக

ஓவுக கணடனன விரு பெரு நியமதது—சிததிரததைக கணடாறபோன்ற கட்கினிமையையுடைய இரணடாகிய பெரிய அஙகாடித்தெருவில்,

நாளஙகாடி, அல்லஙகாடியாகிய இரணடுகூறறையுடைததென்றார்

சாறு அயாந்து எடுத்த உருவப் பல் கொடி—கோயில்களுககு விழாக்களை நடததிக் கட்டின அழகினையுடைய பலகொடிகளும,

இதனால் அறஙகூறினா.

வேறு பல் பெயர ஆர எயில கொளக் கொள நாடோறெடுத்த நலம் பெறு புனை கொடி—வேறுபட்ட பலபெயாகளையுடையவாகிய அழித்தறகரிய அரண்களைத் தணடத்தலைவா அரசனேவலாறசென்று கைககொளளக் கைககொள்ள அவாகள் அவ் வெறறிககு நாடோறுமெடுத்த நன்மையைபபெற்ற சயககொடியும்,

இதனாற புறததுழிஞைபபோாகூறினா.

நீா ஒலித்தன்ன நிலவு வேல தானையொடு புலவுப் படக கொனறு மிடை தோல ஓட்டிப் புகழ் செயது எடுத்த விறல சால நனகொடி—கடலொலிததாறபோன்ற நிலைபெறுதலையுடைய வேறபடையோடே சென்று பகைவரைப புலாறறறமுணடாககொன்று பின்னர் அணியாய்நின்ற யானைததிரளையுங்கெடுத்துத தமககுப் புகழையுணடாககி எடுதத வெறறியமைநத நன்றாகியகொடியும்,

இது தும்பைபபோாகூறிறறு

கள்ளின் களி நவில் கொடியொடு—களளினது களிபபுமிகுதியைச சாற்றுகின்ற கொடியும்,

நன் பல பல் வேறு குழூஉக் கொடி—நன்றாகிய பலவறறினாலே பலவாய் வேறுபட்ட திரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

நன்பலவென்றார், கலவி கொடை தவம முதலியவறறை.

பதாகை நிலஇப் பெரு வரை மருஙகின் அருவியின் நுடஙக—பெருங்கொடிகளும் நிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடதது அருவியசையுமாறுபோலவசைய,

இககொடிகள் அருவியினுடஙகும்படி வகைபெறவெழுந்து (கூிள) எனமுன்னேகூட்டுக

பனை மீன் வழஙகும் வளை மேய பரபபின்—பனைமீனென்னுஞ் சாதியுலாவுஞ் சஙகுமேய்கின்ற கடலிடததே,

வீங்குமம நோன் கயிறு அரீஇ இதை புடையூக கூம்பு முதல முருஙக எற்றி—இறுகும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாய்கட்டினகயிறறையறுத்துப் பாயையும்பீறிப பாய்மரம அடியிலேமுறியும்படி அடிதது,

[காய்நதுடன, கடுஙகாற றெடுபப.] கடுங்காற்று உடன காயந்து எடுப்ப—கடியகாற்று நாற்றிசையினுஞ் சேரக கோபிததெடுக்கையினாலே,

கல் பொருது உரைஇ—நங்கூரக்கல் கயிறறுடனேநின்று பொருதுஉலாவி,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல—நெடியசுழியிலேயகப்பட்டுச் சுழலாநின்ற மரக்கலத்தையொக்க,

இருதலைப் பணிலம் ஆர்ப்ப—முன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்ப,

யானைமீண்டாற் பின்னின்றவன் ஊதுதற்குப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லும்

சினம் சிறந்து கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி—சினமிகுப் பரிக்கோற் காரரைக்கொன்று பாகரைவீசிப் போகட்டு,

மென் பிணி வன்தொடர் பேணாது காழ் சாய்த்து—மெல்லியபிணிப்பினையுடைய வலிய நீர்வாரியென்று காலிற்கட்டின சங்கிலியை நமக்குக்காவலென்று பேணாதே அதுகட்டின தறியைமுறித்து,

கந்து நீத்து உழிதரும் கடாஅ யானையும்—கம்பத்தைக் கைவிட்டுச்சுழலும் கடாத்தையுடைய யானையும்,

சிறந்து (கூஅ0) கொன்று வீசிச் (கூஅக) சாய்த்து (கூஅஉ) நீத்து (கூஅ௩) ஆர்ப்ப (கூஅ0) உழிதருங்கடாமெனக் கடாத்தின்றொழிலாக்வுரைக்க

காற்றிற்குக் கடாம் உவமிக்கப்படும்பொருள்

அம் கண் மால் விசும்பு புதைய வளி போழ்ந்து—அழகியவிடங்களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக் காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலகமுதலியவற்றைத் தன்னிடத்தேயுடைமையின், அங்கண்மால்விசும் பென்றார்.

ஒண்கதிர் ஞாயிற்று ஊறு அளவாத் திரிதருஞ் செங்கால் அன்னத்துச் சேவல் அன்ன—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய ஞாயிற்றைத் தாஞ்சோதலை நெஞ்சாலே கருதிக்கொண்டுபறக்குஞ் சிவந்தகாலையுடைய அன்னத்தினது சேவலையொத்த,

குரூஉ மயிர்ப் புரவி உராலிற் பரி நிமிர்ந்து காலெனக் கடுக்கும் கவின் பெறு தேரும்—நிறவிய பலமயிர்களையுடைய குதிரைகளோடுதலிற் செலவுமிக்குக் காற்றெனக் கடுகவோடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றலின்—கையிலேயெடுத்த மத்திகையையுடைய வாசிவாரியன் ஐந்துகதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையும் பயிற்றுகையினாலே,

அடி படு மண்டிலத்து ஆதி போகிய—குரங்களழுந்தின வட்டமானவிடத்திலும் ஆதியென்னுங் கதியிலும் ஓடின,

கொடி படு சுவல் விடு மயிர்ப் புரவியும்—ஒழுங்குபடுங் கேசரியையுடையனவாகிய விட்டவாசங்களையுடைய குதிரைகளும்,

[வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற், கள்ளார் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்·] வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவிற் கள் ஆர் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்—அச்சந்தோன்றுகின்ற யானையையொத்த போக்கினையுடைய கள்ளினை யுண்ணும் வீரர் தம்மிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும்,

களத்தேசேறலிற் களமரென்றார்

அரியவும் பெரியவும்—ஈண்டுப் பெறுதற்கரியனவுமாய அவைதாஞ் சிறிதின்றி மிகவுள்ளனவுமாய்ப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (௪0௫) என மேலேகூட்டுக

வருவன பெயர்தலின்—யானையுந் (கூஅ௩) தேரும் (கூஅஅ) புரவியும் (கூகக) களமர் செருமயக்கமும் (கூகூ) பலகாலும் வருவனவாய் மீளுகையினாலே,

[தீம்புழல் வல்சிக் கழற்கால் மழவர், பூந்தலை முழவின் நோன்றலை கடுப்ப:] தீம்புழல் வல்சிப் பூந்தலைக் கழற்கால் மழவர் முழவின் நோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவினையும பொற்பூககளையுடைய தலையினையும் வீரக்கழலணிந்த காலினையுமுடைய மழவாமுன்கொட்டும வீரமததளத்தினது வலியகண்ணையொக்க உருண்ட,

தீம்புழல் - இருபபைபபூவுமாம பூததலை - விகாரம மழவா - சிலவீரர். * "உருவக் குதிரை மழவ ரோட்டி" என்றா பிறரும் கடுப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சவுவமவுருபிறகு உருண்டவென ஒருசொலவருவிகக

பிடகைப பெய்த கமழ நறும் பூவினா—பூந்தட்டிலேயிட்டுவைதத மிகவும்நாறுகின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

பல் வகை விரிதத எதிர் பூஙகோதையா—பலவகையாக விரிததுவைத்த ஒன்றற்கொன்றுமாறுபட்ட பூமாலைகளையுடையாரும்,

பலர் தொகுபு இடிதத தாது உகு சுணணததா—இடிககவல்லா பலருந்திரண்டு இடிதத பூந்தாதுககள்போலப பரககுஞ சுண்ணததையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம் நவமணிகளும, பொன்னும, சநதனமும, கருப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும பனிநீரிலும நனையவைததிடிததலின், இடிக்கவல்லவர் பலரும்வேணடிற்று

தகை செய் தீஞ்சேறறு இன்னீர பசுஙகாய நீடு கொடி இலையினா— உடம்பிறகு அழகைக்கொடுக்கும் இனிய கருஙகாலிசிவிககாயசினை களிக கலந்த இனிய நீரினையுடைய பசியபாககுடனே வளாநதகொடியினற வெறறிலையினையுடையாரும்,

† "அஙகருங காலி சிவி யூறவைத தமைககப பட்ட, செங்களி விராய காயும்" என்றா. இளஙகளியனனம் நீராயிருத்தலின் இன்னீரென்றா.

கோடு சுடு நூறறினா—சஙகுசுடுதலாலுணடான சுணணாமபையுடையாரும்,

[இருதலை வநத பகைமுனை கடுபப, வினனுயி ரஞசி யினனு வெய்துயிர்த, தேங்குவன ரிருந்தவை நீககிய பினறை]

---

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ச — "வணடுபடத துதைந்த கண்ணியொணகழ, உருவக குதிரை மழவ ரோட்டிய, முருக நறபோா நெடுவே ளாவி, யறுகோட் டியானை பொதுளி யாஙகட, சிறுகா ரோடன் பயினொடு சோத்திய, கற்போற் பிரியல மென்ற சொறறு, மறந்தனா கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழச சேயநாட்டுப், பொலஙகல வெறுககை தருமாா நிலமபக, வழல்போல் வெஙகதிர் பைதறத தெறுதலி, னிழறேய்ந் துலறிய மரதத வறைகாய், பறுநீர்ப பைஞ்சுனை யாமறப் புலாதலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும், வழஙகுந ரின்மையின வெளவுநா மடியச, சுரமபுல லெனற வாற்ற வலங்குசினை, நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச், சூரலங் கடுவளி யெடுபப வாருற, நுடைதிரைப் பிதிர்வற பொஙகிமுன், கடலபோற ரோன்றல காடிறந் தோரே" எ-து பிரிவிடை ஆற்றாளாயதலைமகள தோழிககுச்சொலலியது, மாமூலனார்.

† சீவகசிந்தாமணி, இலக்கணையாரிலம்பகம், கசு:—"அங்கருங் காலிசிவி யூறவைத் தமைககப் பட்ட - செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தீந்தேனெங்கனுங் குளிர்த்த வின்னி ரிளம்பகங காயு மூன்றும் - தங்களி செய்யக் கூட்டித் தையலார் கைசெய் தாரே"

இருதலை வந்த பகை முனை கடப்ப இன்னுயிர் அஞ்சி ஏங்குவனர் இருந்து—இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவுயிருக்கஞ்சி ஏங்குவாராயிருந்து,

அவை நீங்கிய பின்றை இன்று வெய்துயிர்த்து—அந்நாற்படையும் போனபின்னர் அவற்றானெய்திய பொல்லாவெப்பத்தைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிற்பிறந்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றார்.

பல் வேறு பண்ணியம் தழீஇத் திரி விலைஞர்—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்களைத் தம்மிடத்தேசேர்த்துக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தரத்தரமிகாமல் (௪உ௯) அரியவும் பெரியவுமாய (௬௬௪) பலவாய வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

மலை புரை மாடத்துக் கொழு நிழல் இருத்தர—மலையையொக்கும் மாடங்களிடத்துக் குளிர்ந்தநிழலிலே இருத்தலைச்செய்ய,

பூவினரும் (௬௬௭) கோதையரும் (௬௬௮) சுண்ணத்தினரும் (௬௬௯) இலையினரும் நூற்றினரும் (௪0௧) பண்ணியந்தழீஇத்திரிவிலைஞரும் (௪0௬) யானையும் (௬௮௬) தேரும் (௬௮௮) புரவியும் (௬௬௧) களமாமயக்கமும் (௬௬௬) வருவனபெயர்தலிற (௬௬௪) பகைமுனைகடப்ப (௪0உ) அஞ்சி (௪0௬) ஏங்குவனரிருந்து அவைநீங்கியபின்றை (௪0௪) இன்றுவெய்துயிர்த்து (௪0௬) மாடநிழலிலே (௪0௯) இசையெழுந்தொலிப்ப (௬௭0) இருத்தர (௪0௯) வெனக்கூட்டுக.

இருங் கடல் வான் கோடு புரைய—கரியகடலில் வெள்ளிய சங்கையொக்க,

[வாருறுப, பெரும்பின் னிட்ட வாணரைக் கூந்தலா, நன்னர் நலத்தர் தொன்முதுபெண்டிர்]

வாருறுப பின்னிட்ட வான் பெரு நரைக் கூந்தலர் தொன் முது பெண்டிர்—கோதிப் பின்னேமுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நரைமயிரினையுடையராகிய பழமைமூத்த பெண்டிர்,

நன்னர் நலத்தர்—நன்றாகிய வனப்பினையுடையராய்,

செந்நீர் பசும்பொன் புனைந்த பாவை செல்சுடர்ப் பசுவெயில் தோன்றியன்ன செய்யர்—சிவந்தநீர்மையினையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பொன்னாற்செய்த பாவை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினாற்போன்ற சிவந்த நிறத்தினையுடையராய்,

[செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்கண்:] மடக்கண் செயிர்த்த நோக்கினர்—மடப்பத்தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்குவருத்தத்தைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

ஐஇய கலுழும் மாமையர்—வியப்பினையுடையவாய் நோக்கினார்கலங்குதற்குக் காரணமான மாமைநிறத்தினையுடையராய்,

கலுழ்தல் - ஒழுகுதலுமாம்

[வையெயிறு, வார்ந்த வாயர்] வார்ந்த வை எயிறு வாயர்—நேரிதாகிய கூரிய எயிற்றினையுடைய வாயினையுடையராய்,

[வணங்கிறைப் பணைத்தோட், சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத், தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை.]

வணங்கு இறைப் பணைத் தோள வயக்குறு வந்திகை—வளைந்த சந்தினையுடைய மூங்கில்போலும்தோளினையும் விளக்கமுற்றிய கைவந்தியினையும்,

தொய்யில் பொறித்த சோர்ந்து உகுவன்ன சுணங்கு எதிர இள முலை—தொய்யிலால் வல்லியாகஎழுதின நெகிழ்ந்துசிந்துமாறுபோன்ற சுணஙகுதோற்றிய இளைய முலையினையும்,

தொய்யில் - எழுதுஙகுழமபு

மை உசகன்ன மொய் இருங கூந்தல—மையொழுகினுறபோன்ற செறிந்த கரிய மயிரினையுமுடைய,

மயில் இயலோரும் மடமொழியோரும— மயிலின்றன்மையையுடையோரும் மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்,

கைஇ மெல்விரின் ஒதுஙகிக கையெறிந்து—தம்மைகக்கோலஞ்செய்து மெத தெனநடந்து கையைததட்டி,

கல்லா மாந்தரொடு நகுவனர திளைப்ப—காமநுகாச்சியினையன்றி வேறொன்றையுங்கல்லாத இளையோருடனே மகிழ்ந்தனராய்ப புணரும்படி,

[புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற]

புடை அமை செபபில்— புடைபடுதலமைந்த செப்பிடததில,

பொலிந்த வகை அமை செபபில—பொலிவுபெறற கூறுபாடமைந்த செபபிடத்திற் பண்ணியம் (சஉஉ) என்க,

காமா உருவின் தாம் வேணடும் பணணியம—விருபபமருவிய வடிவினையுடைய நுகாவாாதாமவிரும்பும் நுகாபொருளகளை,

கமழ் நறும் பூவொடு மனை மனை மறுக—மிகவநாறும் நறியபூவுடனேயேந்தி மனைகடோறுமனைகடோறும் உலாவிவிற்க,

நலததராய்ச (சoக) செய்யராய நோக்கினராய் (சகஉ) மாமையராய் (சகங) வாயராய்த் தோளினையும்(சகச) வந்திகையினையும (சகரு) முலையினையும்(சகசு) கூந்தலினையுமுடைய (சகஎ) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும (சகஅ) கைஇ ஒதுங்கி எறிந்து (சகக) மாந்தரொடு திளைசகும்படி (சஉo) தொன்முதுபெணடிா (சoக) பணணியத்தைப (சஉஉ) பூவோடேஏந்தி மனைமனைமறுக (சஉங) வெனககூட்டுக.

மழை கொளக் குறையாது புனல புக மிகாது கரை பொருது இரஙகும் முந்நீர் போல—மே.. முகக்கக் குறைவுபடாமல யாறுகளபாய்தலின மிகுதலைச்செய்யாமற கரையைப் பொருதுஒலிக்குங கடலபோல,

கொளக் கொளக குறையாது தரத தர மிகாது— பலரும்வநது கொளளக்கொள்ளக குறையாமற பலரும் மேனமேலுங கொணடுவரக கொணடுவர மிகாமல்,

[கழுநீா கொணட வெழுநா ளந்தி, யாடுதுவனறு விழுவி னுடார்த தன்றே]

கழுநீா கொணட அந்தி—தீயனையைக கழுவுதறகுக்காரணமான தீாத்தநீரைத தன்னிடத்தேகொணட அநதிககாலம,

ஆடு துவனறு விழவின எழு நாள அந்தி—வேறொரிடததிலலாத வெறறிநெருஙகுக் திருநாளினைத் தன்னிட தேயுடைய ஏழாநாளந்தியில,

கால்கொள்ளததொடஙகிய ஏழாநாளநதியிலே தீாததமாடுதல மரபு,

ஆடு— அவையும் நருத்திரணட நாட்டி ஓள்ளார,

ஆரத்தனமறு—ஆரதத ஆரவாரம

அற்றேயென்பது அன்றேயென மெலிந்ததாக்கி உவமவுருபாக்கலுமொன்று.

[மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்] பிறங்கிய மாடம் மலி புகழ்க்கூடல்—பெரிய * நான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடுதலையுடைய மதுரை (சு௬௬)யென மேலேகூட்டுக.

[நாளங் காடி நனந்தலை:] நனந்தலை நாள் அங்காடி—அகற்சியையுடைத்தாகிய இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக்கடையில,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

உருவப்பலகொடியும (௩சுசு) புனைகொடியும (௩சுஅ) நன்கொடியும் (௩எ௧) களிநவில்கொடியும் (௩எஉ) குழூஉக்கொடியும பதாகையும் நிலைஇ (௩எ௩) அருவியினுடங்கும்படி (௩எச) வகைபெறவெழுந்து மூழ்கி (௩௫எ) இசைக்கும் பலபுழையையுடைய நல்ல இல்லினையும (௩௫அ) சும்மையினையுமுடைய (௩சுச) தெருவுகளில் (௩௫௬) பெருங்கயமதது (௩சு௫) நாளங்காடியிலே (ச௩0) பூவினா (௩௬எ) முதலியோர் இருந்தருகையினால (சப௬) மறுகுதலினால (சஉ௩) எழுந்தகம்பலை (ச௩0) நன்டணயறைவனா நுவலுகையினாலே (௩சுஉ) அதற்குத்திரண்டநாடு (சஉஅ) அந்தியில் (சஉஎ) ஆர்த்ததேயென வினைமுடிக்க.

ஆர்த்தனறெனனுமுற்றுச்சொற படுத்தலோசையாற பெயாததனமையாய்த்தேறறேகாரம் பெறறுநின்றது

வெயிற கதிர மழுங்கிய படர் கூர ஞாயிறறுச செக்கர் அன்ன—வெயிலையுடைய கிரணங்கள் ஒளிமழுங்கிய செலவுமிக்க ஞாயிறறையுடைய செக்கர்வானத்தையொதத

சிவந்து நுணங்கு உருவிற கண் பொருபு உகூஉம ஒண பூங் கலிங்கம்—சிவந்து நுணணிதாகும் வடிவாலே கண்களை வெறியோடப்பண்ணிச சிந்திவிழுமாறுபோன்ற ஒள்ளிய பூததொழிலையுடைய சேலைகளை,

பொன் புனை வாளொடு பொலியக் கட்டி—பொனனிட்ட உடைவாளோடே அழகுபெறக் கட்டி,

[திணடோப பிரமபிற புரளுந தானைக, கச்சந தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி மொய்மபிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொடர்ந தன்ன வொணபூங் கோதை, யணிகிளர் மார்பி னாரமொ டளைஇக், காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ]

புரளுந் தானை—தோளிலேகிடந்தசையு மொலியலினையும,

கச்சம் தின்ற கழல தயங்கு திருந்து அடி—கோததுக்கட்டிய கச்சுக்கிடந்து தழும்பிருந்த வீரக்கழலசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும,

மொய்ம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெருந் தெரியல்—உலகத்துள்ளாரவலிகளைக் கடந்து புகழச்சியால் எங்குந்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலையினையும்,

அணி கிளர் மார்பின் ஆரமொடு அளைஇ மணி தொடர்ந்தன்ன ஒண பூங் கோதை—அழகுவிளங்கும மார்பிறகிடக்கினற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்கமொழுகினாலொத்த ஒள்ளிய செங்கழுநீர்மாலையினையுமுடையராய்,

பிரம்பின் திணதோக கால் இயக்கன்ன கதழ பரி கடைஇ—விளிம்பிலேவைத்த பிரம்பினையுடைய திணணிய தேரிற்பூண்ட காறறினுடைய செலவினையொத்த விரைந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்னும்படி கடிதிற்செல்லும்,

---

* நான்மாடங்களாவன:—திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூரென்பன.

[வானா வண்கை வளங்கெழு செல்வர், நாண்மகி ழிருக்கை:] நாள் மகிழ் இருக்கை வான வண்கை வளங்கெழு செல்வர்—நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற இருப்பிலே மேகம்போலே வரையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்பம்பொருந்தின செல்வர்,

தானை (சஙகு) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக (சஙச) கடைஇக (சசம) கழியும் (சசக) செல்வரென்க

காணமர் பூணொடு தெள்ளரிப் பொற்சிலம்பு ஒலிப்ப—விழாவைக்காண்டற்குப் பூண்களோடே தெள்ளிய உள்ளின்மணிகளையுடைய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளொலிக்கும்படி மேனிலத்துநின்றுமிழிதலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிதல்பெற்றாம்

[ஒள்ளழற், றுவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை, யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர்] அணங்கு வீழ்வு அன்ன ஒள் அழல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன் அவிர் இழைப் பூந்தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங்களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்ளியநெருப்பிலே வலியறவிளங்கிய அழகிய பொன்னாற்செய்த விளங்கும்பூண்களையும் பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையுமுடைய மகளிர்,

இவர் நாயன்மார் கோயில்களிற் சேவிக்குமகளிர்

மணம் கமழ் நாற்றம் தெருவுடன் கமழ—புழுகுமுதலியன நாறுகின்றநாற்றம் தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம் - ஆகுபெயர்

ஒண்குழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம்—ஒள்ளிய மகரக்குழையை உள்ளடக்கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம்,

[திண்கா ழேற்ற வியலிரு விலோதந், தெண்கடற் றிரையி னசைவளி புடைப்ப:] திண் காழ் ஏற்ற வியல இரு விலோதம் அசை வளி தெண்கடல் திரையிற் புடைப்ப—திண்ணிய கொடித்தண்டுகளிலேற்ற அகலத்தினையுடைய பெருங்கொடிகளை அசைகின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற்றிரைபோல எழுந்துவிழும்படி அடிக்கையினாலே,

நிரை நிலை மாடத்து அரமியந்தோறும்—ஒழுங்குபட்ட நிலைமையினையுடைய மாடங்களின் நிலாமுற்றங்கடோறும்,

மழை மாய் மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந் திங்களைப்போல ஒருகாற்றோன்றி ஒருகான்மறைய,

அரமியந்தோறுமிருந்து (சஙக) விழாக்காணுமகளிர் முகம் (சசஅ) விலோதத்தை (சசக) வளிபுடைக்கையினாலே (சஙா) தோன்றுபுமறையவென்க.

நாயன்மார் எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல் இயல்பு.

[நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு, மாக விசும்போ டைந்துட னியற்றிய, மழுவா ணெடியோன் றலைவ னாக] மாக விசும்போடு வளியும் தீயும் நீரும் நிலனும் ஐந்துடன் இயற்றிய மழுவாள் நெடியோன் தலைவனாக—திக்குக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே காற்றும் நெருப்பும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐந்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வாளையுடைய பெரியோன் ஏனையோரின் முதல்வனாகக்கொண்டு,

மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர்—தீர்த்தமாடிய வடிவினையுடையராய,

சூழ் சுடர் வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து நாற்ற உணவின் உருகெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத்தன்மையாற் சூழ்ந்த ஒளியினையுடைய வாடாதபூக்களையும் இதழ்குவியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவினையுமுடைய அச்சமபொருந்திய மாயோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

மாற்றரு மரபின் உயர் பலி கொடுமார்—விலக்குதற்கரிய முறைமையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு,

அந்தி விழவில்—அந்திக்காலத்துக்கு முன்னுக எடுத்தவிழாவிலே,

தூரியம் கறங்க—வாச்சியங்களொலிப்ப,

செல்வர் (௪௬௨) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (௪௫௬) கமழ (௪௬௭) மறைய (௪௫௨) நெடியோன்றலைவனுகப் (௪௫௫) பெரியோர்க்குப் (௪௫௮) பலிகொடுக்கைக்கு (௪௫௧) அந்தியிற்கொண்டவிழவிலே தூரியங்கறங்கவெனக்

[திண்கதிர் மதாணி பொலங்குறு மாக்களை, யோம்பினாத் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித, தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத, தாமு மவரு மோராங்கு விளங்கக், காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்]

திண் கதிர் மதாணிக் காமர் கவினிய பேரிளம்பெண்டிர்—திண்ணிய ஒளியினையுடைய பேரணிகலங்களையுடையராய் விருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய இளமையினையுடைய பெண்டிர்,

தாம் முயங்கிப் புணர்ந்து ஓம்பினாத் தழீஇ—தாம் முயங்குதலைச்செய்து கூடிப் பாதுகாக்குங் கணவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு,

தாது அணி தாமரைப் போது பிடித்தாங்கு ஒண் குறுமாக்களைத் தழீஇ—தாது சேர்ந்த செவ்வித் தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல ஒள்ளிய சிறுபிள்ளைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓராங்கு விளங்க—தாமுங் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச் சேர்த்தாலேவிளங்கும்படியாக,

[பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் பழிச்சிச், சிறந்து] பூவினர் புகையினர் தொழுவனர் சிறந்து பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டும் பூவினையுடையராய்த் தூபங்களையுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்துத்துதித்து,

புறங்காக்கும் கடவுட் பள்ளியும்—பாதுகாத்துநடத்தும் பௌத்தப்பள்ளியும்,

சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி—அதாவது வேதமொழிந்த முதன்மைப்பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படியோதி,

அதாவது தலையாயவோத்தனமை பொருளியலிற்கூறினும்

விழுச் சீர் எய்திய ஒழுக்கமொடு புணர்ந்து—விழுமிய தலைமையோடுபொருந்தின யாகங்கண்முதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருந்தி,

நிலம் அமர் வையத்து—நால்வகைநிலங்களமர்ந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆகி—ஒன்றுகியபிரமந் தாங்களேயாய,

உயர் நிலை உலகம் இவணின்று எய்தும்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

அறநெறி பிழையா அன்புடை நெஞ்சின்—தருமத்தின்வழி ஒருகாலமுந்தப்பாத பல்லுயிர்கட்குமன்புடைத்தாகிய நெஞ்சாலே,

பெரியோர் மேஎய் — சீவன்முத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம் பொருந்தி நின்று,

இனிதின் உறையும்—ஆண்டுபெற்ற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்தங்கும் பள்ளி (சஎச),

[குன்று குயின்றன்ன வந்தணர் பள்ளியும]

குன்று குயின்றன்ன பள்ளியும்—மலையை உள்வெளியாகவாங்கி இருப்பிடமாக்கினாற்போன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

அந்தணர்— வேதாந்தத்தை எக்காலமும்பார்ப்பார்,

அந்தணர் (சஎச) பாடி (சசுஅ) அன்புடைநெஞ்சாலே (சஎஉ) தேவருலகத்தையெய்தும் (சஎக) ஒழுக்கத்தோடேசிலகாலநின்று (சசுகூ) பின்னர் வேதாந்தத்தையுணர்ந்து பெரியோரைமேஎய் (சஎங) வையத்தே ஒருதாமாகி (சஎ0) யுறையும் (சஎங) பள்ளியும் (சஎச) எனமுடிக்க

வண்டு படப் பழுநிய தேன் ஆர் தோற்றத்துப் பூவும் புகையுஞ் சாவகர் பழிச்ச— வண்டுகள்படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத்தையுடைய பூக்களையும் புகையினையுமேந்தி விரதங்கொண்டோர் துதிக்க,

[சென்ற காலமும் வரூஉ மமயமு, மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன் குணர்ந்து, வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருஞ், சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை, யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார், கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண் டைப, பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நல்குவர]

சென்ற காலமும் வரூஉம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு நன்கு உணர்ந்து நல்குவர—சென்றகாலத்தையும் வருகின்றகாலத்தையும் இன்று இவ்வுலகிற் றோன்றிநடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும் நிலனும் தாம் முழுதுணரும் அறிஞர்—தேவருலகையும் அதன்செய்கைகளையும் எல்லாநிலங்களின்செய்திகளையும் தாம் நெஞ்சாலறிதற்குக்காரணமான அறிஞர்,

இஃது எதிர்காலங்கூறிற்று

சான்ற கொள்கை—தமக்கமைந்த விரதங்களையும்,

சாயா யாக்கை—அவ்விரதங்களுக்கு இளையாத மெய்யினையுமுடைய அறிஞர் (சஅக),

ஆன்று அடங்கு அறிஞர்—கலவிகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறிவினையுடையார்,

செறிந்தனர்—நெருங்கினவருடைய சேக்கை (சஅஎ) யென்க

நோன்மார்—நோற்கைக்கு,

கல் பொளிந்து அன்ன இட்டு வாய்க் கரண்டைப் பல புரிச் சிமிலி நாற்றி—கல்லைப்பொளிந்தாற்போன்ற இட்டியவாயையுடைய குண்டிகையைப் பலவடங்களையுடைய நாலுறியிலே தூக்கிச் செறிந்தன (சஅக) ரென்க.

கயம் கண்டன்ன—குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,

வயங்குடை நகரத்து—விளங்குதலையுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை (சஅஎ) யென்க.

செம்பு இயன்றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து—செம்பாற்செய்தாலொத்த செவ்விய சுவர்களைச் சித்திரமெழுதி,

நோக்கு விசை தவிர்ப்ப மேக்கு உயர்ந்து — கண் பார்க்கும்விசையைத் தவிர்க்கும்படி மேனிலமுயர்ந்து,

[ஓங்கி, யிறும்பூது சான்ற நறும்பூஞ் சேக்கையுங், குன்றுபல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற]

குன்று பல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற ஓங்கி—மலைகள்பலவுந்திரண்டு பொலிவனபோலத் தோன்ற உயர்ந்து வயங்குடைநகரம் (ச௮௪) என்க.

இறும்பூது சான்ற நறும் பூஞ் சேக்கையும்—அதிசயமமைந்த நறியபூக்களைச் சூழவுடைய அமணப்பள்ளியும்,

சேக்கப்படுமிடத்தைச் சேக்கையென்றார். இவர்கள் வருந்தாமற் பறித்துவழிபடுதற்குப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின், நறும்பூஞ்சேக்கையென்றார்.

புனைந்து (ச௮௫) உயர்ந்து (ச௮௬) தோன்ற (ச௮௮) ஓங்கிச் (ச௮௬) சாவகர் பழிச்ச (௪௭௬) வயங்குதலையுடையநகரத்திடத்துக (ச௮௪) கொள்கையினையும் யாக்கையினையுமுடைய (ச௮0) அறிஞர் (ச௮௧) உணர்ந்து (௪௭௮) நலகுவர (ச௮௫) நோன்மார் (ச௮௧) சிமிலியிலேநாற்றிச் (ச௮௫) செறிந்தனருடைய (ச௮௧) சேக்கையுமெனக்கூட்டுக.

அச்சமும்—நடுவாகக்கூறுவரோ கூறுரோவென்று அஞ்சிவந்த அச்சத்தையும்,

அவலமும்—அவர்க்குத் தோல்வியால் நெஞ்சிற்றோன்றும் வருத்தத்தையும்,

ஆர்வமும் நீக்கி— அவர் தந்நெஞ்சுகருதின பொருள்கண்மேற்றோன்றின பற்றுள்ளத்தினையும் போக்கி,

என்றது - அவர்கள் நெஞ்சுகொள்ள விளக்கியென்றவாறு

செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து—ஒருகூற்றிற் செற்றஞ்செய்யாமல் ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்து,

ஞெமன்கோல அன்ன செம்மைத்தாகி—துலாக்கோலையொத்த நடுவுநிலைமையையுடைத்தாய்,

சிறந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்—இக்குணங்களாற்சிறந்த விரதங்களையுடைய தருமநூலைச் சொல்லுந்திரளும,

நறுஞ் சாந்து நீவிய கேழ கிளர் அகலத்துப் பெரியோர் (ச௯௫)—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம்விளங்குமார்பினையுடைய பெரியோர்,

யாகத்திற்குச் சந்தனம்பூசுதல்மரபு.

[ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்த, மாயிரும்பு வழங்கும் பெரியோர்போல, நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாது காத்துப், பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த]

ஆவுதி மண்ணி மாவிசும்பு வழங்கும் பெரியோர் போல—யாகங்களைப்பண்ணிப் பெரிய சுவர்க்கத்தேறப்போம் அந்தணர் அரசனை அடக்குமாறுபோல,

நன்றும் தீதும் கண்டு ஆய்ந்து அடக்கி—அரசனிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும் நெஞ்சத்தாலேகண்டு அத்தீங்குகளையாராய்ந்து அவற்றிலேயொழுகாமலடக்கி,

அன்பும் அறனும் ஒழியாது காத்து—சுற்றத்திடத்துச்செல்லுமன்பும் எவ்வுயிர்கண்ணுமிகழுந் தருமமும் ஒருகாலமும்போகாமல் தம்மிடத்தே பரிகரித்து,

பழி ஒரீஇ உயர்ந்து—பழி தம்மிடத்துவாராமல் நீக்கி அதனானே ஏனையோரி னும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புகழ் நிறைந்த—பரந்த புகழ்நிறைந்த,

அவிர் துகில முடித்து—விளங்குகின்ற மயிரைகட்டுக் கட்டி,

செம்மை சான்ற காவிதிமாக்களும்—தலைமையமைந்த காவிதிப்பட்டங்கட்டின அமைச்சரும்,

அறன் நெறி பிழையாது ஆற்றின ஒழுகி—இல்லறத்திற்குக்கூறிய வழியைத்தப் பாமல இல்லறத்திலேநடந்து,

குறும் பல குழூஉச் குன்று கண்டன்ன—அண்ணிய பல திரட்சியையுடைய மலைகளைக கண்டாற்போன்ற,

பருந்து இருந்து உகக்கும் பன்மாண நல்லில்—பருந்து இளைப்பாறியிருந்து பின்பு உயரப்பறக்கும் பலதொழிலின்மாட்சிமைப்பட்ட நலலஇல்லில்,

பல வேறு பண்டமோடு ஊண மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங களோடே பலவுணவுகளுமிககு அழகுபெறறு,

மலையவும் நிலததவும் நீரவும பிறவும்—மலையிடததனவும் நிலத்திடததனவும் நீரி டததனவும பிறவிடததனவுமாகிய பண்ணியம் (ரு0சு),

பல் வேறு திரு மணி முத்தமொடு பொன் கொண்டு—பலவாய வேறுபட்ட அழ கினையுடைய மணிகளையும் முத்தினையும் பொனனையும் வாங்கிககொணடு,

சிறந்த தேஎத்து—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறததறகுச சிறநத தேசத்தி னின்றும்வந்த,

பணணியம் பகாநரும்—பண்டஙகளைவிறகும் வணிகரும்,

ஊணமலிந்து கவினிக் (ரு0ரு) குன்றுகணடனன (ரு0க) நலலஇல்லிலே யிரு ந்து (ரு0உ) ஆறறினொழுகிச் (ரு00) சிறந்ததேஎத்துவந்த (ரு0சு) திருமணிமுத்தமொடு பொன்கொணடு (ரு0ரு) பிறவுமாகிய (ரு0ச) பணடஙகளை விறபாருமென்க.

[மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா விளையுள்.] அறாஅ ஒழுக்கு மழைப பிழையா விளையுள்—இடைவிடாமற பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய மோகூா (ரு0அ),

பழையன் மோகூர்—பழையனெனனுங் குறுநிலமன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

அவையகம் விளஙக, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன] அவை அகம விளங்க நாறகோசா மொழித தோன்றியன்ன — நனமக்கடாளிடததே விளங்கும் படி அறியககூறிய நானகுவகையாகியகோசா வஞ்சினமொழியாலே விளங்கினாற் போன்ற,

தாம் மேஎந்தோன்றிய நாறபெருங்குழுவும்—தமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வி ளங்கிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐம்பெருங்குழுவில் அமைசசரைபபிறிதது முறகூறினமையின், ஈணடு ஏனை நாற்பெருஙகுழுவையுஙகூறினா. ஐம்பெருங்குழுவாவன. "அமைச்சா புரோகிதா சேனாபதியர், தூத ரொற்ற ரிவரென மொழிப" இளங்கோவடிகளும், * "ஐம்பெ ருங் குழுவு மெணபே ராயமும்" என்றாா

* சிலப்பதிகாரம், இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

[கோடுபோழ் கடைநரும்] போழ் கோடு கடைநரும—அறுத்தசங்கை வளையாக கடைவாரும்,

திரு மணி குயினரும—அழகியமணிகளைத் துளையிடுவாரும்,

சூடு உறு நன்பொன் சுடர் இழை புனைநரும—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை விளங்கும பணிகளாகப்பண்ணுந் தட்டாரும,

பொன் உரை காணமரும— பொன்னையுரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன் வாணிகரும்,

கலிங்கம பகாநரும—புடைவைகளை விற்பாரும,

செம்பு நிறை கொண்மரும—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாங்கிக்கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும—கச்சுக்களைத் தம தொழின்முற்றுப்பட முடிவாரும்,

பூவும் புகையும ஆயும் மாக்களும்—பூக்களையுஞ் சாந்தையும நன்றாக ஆராய்ந்து விற்பாரும்,

[எண்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த] எண்வகை நுண்ணிதின உணர்ந்த செய்தியும உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாகவுணர்ந்த தொழில்களையும ஒப்புககாட்டி,

சித்திரமெழுதுவார்க்கு வடிவின்றொழில்கட்டோன்ற எழுதுதற்கரிதென்பதுபற்றிச் செய்தியுமென்றார்

நுழைந்த நோக்கிற் கண்ணுள் வினைஞரும—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகாரிகளும்,

நோக்கின்றாக்கண்ணிடத்தே தம தொழிலைநிறுத்துதலிற் கண்ணுள்வினைஞரென்றார்

பிறரும் கூடி—யான கூறப்படாதோருந் திரண்டு,

தெண் திரை அவிர் அறல கடுப்ப ஒண் பல குறியவும நெடியவும மடி தருஉ விரித்து — தெளிந்த திரையிலவிளங்குகின்ற அறலையொப்ப ஒள்ளிய பலவாகிய சிறியனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடைவைகளைக் கொண்டுவந்து விரித்து,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

சிறியரும பெரியரும கம்மியர் குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோருமாகிய நெய்தற்றொழிலைச்செய்வார் திரண்டு,

நால வேறு தெருவினும் கால உற நிற்றர—நானகாய்வேறுபட்ட தெருவுகடோறும் ஒருவர்காலோடு ஒருவர்கால் நெருங்க நிற்றலைச்செய்ய,

கம்மியர் (௫௨௧) விரித்துக (௫௨௦) குழீஇ (௫௨௧) நிற்றலைச்செய்ய.

இஃது அந்திக்கடையிற்றெருவிற புடைவைவிற்பாரைக் கூறிற்று

கோயிலைச்சூழ்ந்த ஆடவார்தெரு நான்காதலின், நால்வேறுதெருவென்றார். இனிப் பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் கருஞ்சரக்கும்விற்கும் நால்வகைப்பட்ட வாணிகர்தெருவென றுமாம்.

கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்பு உடன் வாழத்துந் தண் கடல நாடன் ஒண் பூங்கோதை பெருநாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்த பறையினையுடைய கூத்தருடைய சுற்றம் சேரவாழ்த்துங் குளிர்ந்த கடல்சேர்ந்த நாட்டையுடையவனுகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்கவிருப்பிலே,

விழுமியோர் குழீஇ விழைவு கொள கம்பலை கடுப்பக் கலலென (நிகஅ)—எல்லாக்கலைகளையுமுணார்ந்த சீரியோர திரண்டு அவன்கேட்பத்தருக்கங்களைக்கூறி விரும்புதல்கொணட ஆரவாரத்தையொபபக கல்லென்றவோசை நடக்க,

பலசமயத்தோருந் தம்மிற் றாம் மாறுபட்டுக்கூறுந் தருககததைச சேரக்கூறக கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்றார்.

பலவுடன—கூறுதன பலவுறறுடனே,

சேறும் நாறறமும் பலவின சுளையும்— தேனும நாறறமும் உடையவாகிய பலாப்பழததின் சுளையும்,

சேறென்றார், சுளையிலிருககினற தேனை

வேறுபடக் கவினிய தேம் மாங்கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகுபெறற இனிய மாவிற்பழங்களையும்,

"சேறு நாறறமும் வேறுபடக கவினிய, பலவின சுளையுந் தேமாங கனியும" என்றும் பாடம்

பல் வேறு உருவிற காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பாகறகாய வாழைக்காய் வழுதுணஙகாய முதலியனகாய்களையும்,

பழனும்—வாழைபபழம முந்திரிகைபபழமுதலிய பழஙகளையும,

கொணடல வளர்பபக கொடி விடுபு கவினி மென பிணி அவிழ்நத குறு முறி அடகும—மழை பருவத்தே பெயதுவளாக்கையினாலே கொடிகளைவிட்டு அழகுபெற்று மெலலிய சுருளவிரிந்த சிறிய இலைகளையுடைய இலைககறிகளையும,

கொடியெனறார், ஒழுஙகுபட விடுகின்ற கிளைகளை

[அமிாதியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக கடிகையும்] தீஞ்சேறறு அமிாது இயன் றன்ன கடிகையும—இனிய பாகினறகட்டின அமிாதம தேறுகணடாறபோனற கணடசருக்கரைததேறறையும,

புகழ் படப பணணிய பேர ஊன் சோறும—புகழ்சசிகள உணடாகச் சமைதத பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோறறையும,

கீழ்செல வீழநத கிழஙகொடு—பாரளவாகவீழ்நத கிழஙகுடனே,

[பிறவு, மினசோறு தருநா பல்வயி னுகர] பலவயின் நுகர இனசோறு பிறவும் தருநர்—பலவிடஙகளினும் அநுபவிகக இனிய பாறசோறு பானமுதலியவறறையுங கொணடுவந்திடுவாரிடதது எழுந்தவோசையும,

என்றது சோறிடுஞசாலைகளை.

[வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வஙகம, பல்வேறு பணட மிழிதரும் பட்டினதத, தொல்லெ னிமிழிசை மானக கலலென, நனந்தலை வினைஞா கலஙகொணடு மறுகப், பெருங்கடற் குட்டததுப புலவுததிரை யோத, மிருஙகழி மருவிப பாயப் பெரிதெழுந், திருகெழு பானாள் வருவன பெயாதலிற, பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தறறே, யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை]

நனந் தலை வினைஞா கலம கொணடு மறுக—அகனற இடததையுடைய தேசங்களின்வாணிகா ஈண்டிசசெயத பேரணிகலஙகளைக கொணடுபோதல்காரணமாக,

வால இதை எடுத்த வளிதரு வஙகம்—நன்றாகிய பாய்விரிதத காற்றுககொண்டு வருகின்ற மரககலம்

பெருங் கடற் குட்டத்துப புலவுத் திரை ஓதம இருங் கழி மருவிப் பாயப பெரிது எழுந்து உரு கெழு பாணுள் வருவன—பெரிய கடல்சூழ்ந்த இடததினின்றும் புலா ஞறும் திரையையுடையஓதம கரியகழியிற புகாமுகத்தேயேறிப் பரக்கின்றவளவிலே மிகவெழாது அசசமபொருந்திய நடுவியாமததே வருகின்றவறறின் பண்ட (ருஙஎ) மென்க

பெரிதெழுந்தெனருா, பாயுமவாஙகிச சரககுமபறியாமல் வருகினறமைதோன்ற ஓதமருவிபபாயவெனருா, அவ்வோதம ஏறறததிலே கழியிலேவருமென்பதுணாதற்கு

பலவேறு பணடம இழிதரும படடினத்து ஒலலென இமிழ இசை மான—வங்கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சரககு இறங்குதலைசெயயும் பட்டினத்து ஒலலெனமுழஙகுகின்ற ஓசையையொக்க,

மறுகுதறகுவநத வஙகம குட்டததினினறும் வருவனவறறிற பணடமிழியும பட்டினதது ஓசைமானவெனக

பெயாதலிற பலவேறு புள்ளின இசை எழுந்தறறு—இரையை நிறையமேய்ந்து பாாபபிறகிரைகொணடு அந்திககாலததுமீளுதலிற் பலசாதியாய் வேறபட்ட பறவைகளினுேசை எழுநத தனமைதது,

அல அஙகாடி அழிதரு கம்பலை— அநதிக்காலத்துக கடையில மிகுதியைத்தருகின்ற ஓசை,

கடவுட்பள்ளியிடத்தும் (சகூஎ) அந்தணாபளளியிடததும (சஎச) சேகககயிடததும (சஅஎ) அவையததிடததும் (சகூஉ) காவிதிமாக்களிடததும (சகூக) எழுகின்றவோசை கோதை (ருஉச) யிாுககையில் (ருஉரு) விழைவுகொள்கம்பலைகடுப்பக் (ருஉசா) கலலென (ருஙஅ) வெனமுடிகக.

பணணியம்பகாநரிடத தோசையும (ருகூ) நாறபெருங்குழூவிடத்தோசையும் (ருக0) பலவயினுகர இனசோறு (ருஙரு) பிறவுங் (ருஙச) தருநரிடததெழுந்தவோசையும் (ருஙரு) கோடுபோழகடைநா (ருசக) முதலாகக் கணணுள்வினைஞர்ருகவுள்ளாரும் பிறருஙகூடிக் (ருகஅ) சம்மியருஙகுழீஇ (ருஉக) நிறறர (ருஉஉ) எழுநதவோசையும் பட்டினதது (ருஙஎ) ஒலலெனிமிழிசைமானககலலென (ருஙஅ) வெனமுடிகக

இஙஙனமுடிததபின நியமதது (ஙகூரு) அல்லஙகாடியில்அழிதருகம்பலை (ருசச) தூரியஙகறஙகுகையினுலும் (சகூ0) கமபலைகடுபபக (ருஉசா) கல்லென்கையினுலும் (ருஙஅ) ஒல்லெனிமிழிசைமானககல்லென்கையினுலும (ருஙஅ) பலவேறுபுள்ளின் இசையெழுந்தறறே (ருசங) யெனசசேர்வினைமுடிக்க.

கலலெனவென்பதனை இரணடிடததிற்குஙகூட்டுக

இவ்வோசைகளின வேறுபாடுகளைநோககிப பலவேறுபுள்ளோசைகளை உவமங கூறினுர்.

[ஒணசுட ருருபபொளி மழுங்கச சினநதணிந்து, சென்ற ஞாயிறு] ஒண் சுடர் உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுஙகச் சென்ற ஞாயிறு—ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக குறையுமபடி ஒழுகபபோன ஞாயிறு,

நன்பகற் கொணடு குடமுதற குன்றம் சேர — பின்னர் நன்ருகிய பகற்பொழுதைச் சேரக்கொண்டு மேறறிசையிடத்து அத்தகிரியைச் சேருகையினுலே,

குணமுதல் நாள் முதிர் மதியம் தோன்றி நிலா விரிபு பகல் உரு உற்ற இர வர — கீழ்த்திசையிடத்தே பதினாலுநாட்சென்றுமுதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து நிலாப் பரக்கையினாலே பகலின்வடிவையொத்த இராக்காலம்வரும்படி,

நயந்தோர் — கணவர்பிரிதலிற் கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு,

காதல் இன்றுணை புணர்மார் — தம்மேற் காதலையுடைய தமக்கினிய கணவரைக் கூடுதற்கு,

ஆய் இதழ்த் தண் நறுங் கழுநீர் துணைப்ப — ஆராய்ந்த இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டும்படியாக,

இழை புனையூஉ — அணிகளை யணிந்து,

நல் நெடுங் கூந்தல் நறு விரை குடைய — நன்றாகிய நெடிய மயிரிற்பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்கும்படியாக,

நரந்தம் அரைப்ப — கத்தூரியை அரைக்கும்படியாக,

நறுஞ் சாந்து மறுக — நறியசந்தனம் அரைக்கும்படியாக,

மெல் நூற் கலிங்கம் கமழ் புகை மடுப்ப — மெல்லிய நூலாற்செய்த கலிங்கங்களுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை ஊட்டும்படியாக,

பெண் மகிழ்வுற்ற பிணை நோக்கு மகளிர் நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் கொளீஇ — குணச்சிறப்பால் உலகத்துப்பெண்சாதி விரும்புதலுற்ற மான்பிணைபோலும் நோக்கினையுடையமகளிர் நெடியவொளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

[நெடுநக, ரெல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து, கல்லென மாலை நீங்க]

நெடு நகர் எல்லை எல்லாம் — பெரிய ஊரினெல்லையாகிய இடமெல்லாம்,

கல்லென் மாலை நோயொடு புகுந்து நீங்க — கல்லென்னுமோசையையுடைய மாலை நயந்தோர்க்கு (௫௪௧) நோயைச்செய்தலோடே புகுந்துபோகையினாலே முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௯௨௦) யென்க.

நெடுநகர் (௫௫௬) ரெல்லையெல்லாம் (௫௫௭) மகளிர் (௫௫௫) விளக்கங்கொளீஇக் (௫௫௬) காதலின்றுணைபுணர்தற்குப் (௫௫௦) புனையூஉத் துணைப்பக் (௫௫௧) குடைய (௫௫௨) அரைப்ப மறுக (௫௫௩) மடுப்ப (௫௫௪) இரவுவரும்படி (௫௪௧) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௪௮) நயந்தோர்க்கு (௫௪௧) நோயொடு புகுந்து (௫௫௭) பின்னர் நீங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௯௨௦) யெனக்கூட்டுக.

நாணுக் கொள — புணர்ச்சிக்கேங்கிற்றாகத் தமக்கு உயிரினுஞ்சிறந்த நாணைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொள்ள,

[ஏழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ், தாழ்பயற் கனைகுரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து, வீழ்துணை தழீஇ]

ஏழ் புணர் சிறப்பின் இன்றொடைச் சீறியாழ் பண்ணுப்பெயர்த்து — இசையேழும் தன்னிடத்தேகூடின தலைமையினையுடைய இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்களைமாறிவாசித்து,

வீழ் துணை தழீஇ — தம்மைவிரும்பின கணவரைப் புணர்ந்து நாணுக்கொள (௫௫௮),

பாட்டுக் காமத்தைவிளைவித்தலின், யாழைவாசித்து வீழ்துணைதழீஇயென்றார்.

[வியல்விசும்பு கமழ, நீர் திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்டு] நீர் திரண்டன்ன கோதை வியல் விசும்பு கமழப் பிறக்கிட்டு — நீர்திரண்டாற்போன்ற வெள்ளியபூக்க

ளாற்செய்த மாலைகளை அகற்சியையுடைய விசும்பிலே சென்றுநாறும்படி கொண்டையிலே முடித்து,

ஆய் கோல அவிர் தொடி விளங்க வீசி—அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவீசி மனைதொறுஞ்சென்று போயதலையர (௫௮௬) வென்க

போது அவிழ் புதுமலர் தெரு உடன் கமழ—அலரும்பருவமாக மலர்ந்த புதிய விடுபூக்கள் தெருவுகளெங்கும் நாற,

மேதகு தகைய மிகுநலம் எய்தி—முற்பட்ட பலருடன்புணர்ந்த புணர்ச்சியாற் குலைந்த ஒப்பனைகளைப் பின்னும் பெருமைதகுகின்ற அழகினையுடைய மிகுகின்ற நன்மையுண்டாகவொப்பித்து,

[பெரும்பல் குவளைச் சுரும்படு பனமலர், திறந்துமோந் தன்ன சிறந்துகமழ் நாற்றத்து]

திறந்து மோந்து அன்ன சிறந்து கமழ் நாற்றத்து—அலர்கின்றபருவத்தே கையாலலர்த்தி மோந்துபார்த்தாலொத்த மிகக்குநாறுகின்ற நாற்றத்தினையுடைய,

பெரும்பல் குவளைச் சுரும்பு படு பனமலர்—பெரிய பலவாகிய செங்கழுநீரிற் சுரும்புகளுக்கலர்கின்ற பனிப்பூக்களையும்,

கொண்டல் மலர்ப்புதன் மானப்பூ வேய்ந்து]

கொண்டல் மலர் புதல் மான வேய்ந்து—மழைக்குமலர்ந்த மலரையுடைய சிறுதூறுமறையொக்கச் சூடி,

பூ—வினைப்பூக்களையும்,

பலதிறத்துப்பூக்களை நெருங்கப்புனைதலபற்றிச் சிறுதூறு உவமைகூறினார்

[நுண்பூ ணாகம் வடுக்கொள முயங்கி, மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து, சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த, இளம்பல் செல்வர் வளந்தப வாங்கி]

சேயரும் நணியரும் நலன் நயந்து வந்த இளம்பல் செல்வர்—புறமண்டலத்தாரும் உள்ளூரிலுள்ளாருமாயத் தம்முடைய வடிவழகைவிரும்பிவந்த இளையராகிய பல செல்வத்தையுடையாரை,

பல மாயப் பொய் கூட்டி நுண் பூண் ஆகம் வடுக் கொள முயங்கி—பலவஞ்சனைகளையுடைய பொய்வார்த்தைகளாலே முதற்கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய நுண்ணிய பூண்களையுடைய மார்பைத் தம்மார்பிலே வடுப்படும்படியாக முயங்கிப் பின்னர்,

கவவுக் கரந்து வளம் தப வாங்கி—அங்ஙனம் அன்புடையார்போலே முயங்கின முயக்கத்தை அவர் பொருள்தருமளவுமறைத்து அவருடைய செல்வமெல்லாம் கெடும்படியாக வாங்கிக்கொண்டு,

நுண் தாது உண்டு வறும் பூத் துறக்கும் மென்சிறை வண்டினம் மான—பூ அலருங்காலமறிந்து அதன் நுண்ணிய தாதையுண்டு தாதற்ற வறுவியபூவைப் பின்னர் நினையாமற்றுறந்துபோம் மெல்லிய சிறகையுடைய வண்டின்திரளையொப்ப,

இது தொழிலுவமம்

புணர்ந்தோர் நெஞ்சு ஏமாப்ப இன்துயில் துறந்து— தம்மை நுகர்ந்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டத்தை நோக்கக்கைவிட்டு,

பழம் தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போல—பழமரமுள்ள இடந்தேடிச்சென்று அவற்றின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாங்கி நுகர்தலைத் தமக்குத் தொழிலாகவுடைய புள்ளினம்போல,

தம்முயிரைப் பாதுகாக்கின்ற வாழ்க்கைத்தொழிலை வாழ்க்கையென்றார்.

[கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரு மேஎய, மணம்புணர்ந் தோங்கிய வணங்குடை நல்லில்]

கொழுங் குடிச் செல்வரும் பிறரும் மேஎய அணங்கு உடை நல்லில்—வளவிய குடியிற்பிறந்த செல்வரும் அவர்களாற்றோன்றிய பிறசெல்வருமேவப்பட்ட இல்லுறை தெய்வங்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களில்,

குடிச்செல்வரென்றார், நான்குவருணத்தை. பிறரென்றார், அவர்களாற்றோன்றிய ஏனைச்சாதிகளை.

மணம் புணர்ந்து ஓங்கிய ஆய பொன் அவிர் தொடிப் பாசிழை மகளிர்—வரைந்துகொள்ளப்பட்டு உயர்ச்சிபெற்ற ஓடவைத்தபொன்னாற்செய்த விளங்குகின்ற தொடியினையும் பசியபூணினையுமுடைய மகளிர்,

ஒண் சுடர் விளக்கத்து—ஒள்ளிய விளக்கினுடைய ஒளியிலே,

பலர் உடன் துவன்றி—பலருஞ் சேரநெருங்கி,

நீல நிற விசும்பில் அமர்ந்தனர் ஆடும் வானவமகளிர் மான—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே நெஞ்சமர்ந்து விளையாடும் தெய்வமகளிர் வருந்துமாறுபோல,

கண்டோர் * நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்—தம்மைக்கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்தமுறுவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரத்தையர்,

[யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற, முழவின் மகிழ்ந்தன ராடி] யாம நல்யாழ் நாப்பண் தாழ்பு அயல் கனை குரல் கடிப்ப நின்ற முழவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடி—முதற்சாமத்தில் வாசித்தற்குரிய நன்றாகிய யாழ்களுக்குநடுவே அவற்றிற்கேற்பத்தாழ்ந்து தம்மயிற்செறிந்த ஓசையையொக்கநின்ற முழவாலே மனமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்பயல் கனைகுரல் கடிப்ப (ருகூ0) என்று முன்னர்வந்ததனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

குண்டு நீர்ப் பனித் துறைக் குவவு மணல்—ஆழ்ந்த நீரினையுடைய குளிர்ந்த துறையிடத்துக் குவிந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து,

[மென்றளிரக், கொழுங்கொம்பு கொழுதி] கொழுங்கொம்பு மென்றளிர் கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லியதளிர்களைப் பறித்து,

[நீர்நணை மேவர, நெடுந்தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி] குவளை நீர் நணை மேவர நெடுந் தொடர் வடிம்புற அடைச்சி—குவளையை நீர்க்கீழரும்புகளோடே பொருந்துதல்வரக் கட்டின நெடியதொடர்ச்சியை வடிம்பிலேவிழும்படியுடுத்து,

மணம் கமழ் மனைதொறும் பொய்தல் அயர—மணநாறுகின்ற மனைதோறுஞ் சென்று பொருட்டருதற்குரிய இளையரோடு விளையாடுதலைச்செய்ய,

அங்ஙனம் விளையாடிவசீகரித்து உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல் அவர்க்கியல்பு.

வானவமகளிர் மான (ருஅஉ) நெஞ்சுநடுக்குறூஉக் கொண்டிமகளிர் (ருஅங) பலருடன்றுவன்றிக் (ருஅ0) குவவுமணலிலே (ருஅசு) முழவின் மகிழ்ந்தனராடி (ருஅரு)

* நெஞ்சு நடுக்குறூஉங் கொண்டி மகளிரென்றும் பாடம்.

அதனைமுனை இக் (௫௮௬) குவளையையடைச்சிக (௫௮௮) கோதையை (௫௬௨) விசும்பு கமழப் (௫௬௧) பிறக்கிட்டு (௫௬௨) இளமபல்செலவரைக (௫௭௨) கூட்டி (௫௭௦) முயங்கிப் (௫௬௯) பின்னாக்கவவுக கரந்து (௫௭௧) வளந்தபவாங்கித் (௫௭௨) தாதுணடுதுறக்கும் (௫௭௩) வணடினமான (௫௭௪) இனறுயிலதுறநது (௫௭௫) பினனரும் மிகுநலமெய்திச் (௫௬௫) சுரும்புபடுபனமலரையும் (௫௬௬) ஏனைபபூககளையும புதன்மானவேய்ந்து (௫௬௮) புதுமலா தெருவுடன கமழந (௫௬௪) தொடியையவீசி (௫௬௩) மணங்கமழ் மனைதொறும (௫௮௧) பறவைபோலச (௫௭௬) சென்று பொய்தலயர (௫௮௧) வெனக கூட்டுக.

செலவரும பிறரும் மேவபபட்ட (௫௭௭) அணஙகுடைநலல இலலிலே மணம்புணாநதோஙகிய (௫௭௮) பாசிழைமகளிா (௫௭௯) ஓணசுடாவிளககததே (௫௮௦) சீறியாழைப (௫௫௯) பணணுடபெயாதது (௫௬௦) வீழ்துணைதழீஇ (௫௬௧) நாணுககொள (௫௫௮) வெனககூட்டுக

கணம கொள் அவுணாக கடநத பொலநதாா மாயோன மேய ஓண நனனாள்—திரட்சியைககொணட அவுணரைவென்ற பொனனாறசெயத மாலையினையுடைய மாமையையுடையோன பிறநத ஓணமாகியநனனாளில ஊரிலுளளாரெடுதத விழவிடததே,

[கோணந் தினற வடுவாழ முகதத, சாணந தினற சமநதாஙகு தடககை, மறஙகொள சேரி மாறுபொரு செருவின, மாறா துறற வடுப்படு நெற்றி]

மறம கொள் சேரி மாறு பொரு செருவில மாறாது உறற வடுபபடு நெறறி—இறைநாட் போர்செயதுமெனறுகருதி மறததைககொணடிருககினற தெருவுகளில் தம மிறரும் மாறுபடபொருகினற போரினகணணே நினற அடிமாறாமையாறபட்ட வடுவழுந்தின நெறறியினையும,

சுருமபு ஆா கணணிப பெரும்புகல மறவா— சுருமபுகள்நிறைநத போாபபூவினையும் பெரியவிருபபததினையுமுடைய மறவா,

அததிருநாளிறபொரும சேரிபபோாகூறிறோ, அவவூாககு இயலபென்று

[கடுஙகளிறோட்டலின] சோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகதத (௫௯௨) சாணம் தின்ற சமம் தாஙகு தடக கைக (௫௯௩) கடுஙகளிறு ஓட்டலின—தோடடிவெட்டின வடுவழுநதின முகததையுடையவாயக கொலைபழககும போாயானை பலகாலமெடுததலால் தழுமபிருந்த போரைததாஙகும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிறறை ஓடடுகையினாலே,

[காணுநா ரிட்ட, நெடுஙகரைக காழக நிலமபா லுறுபப] காணுநா நெடுஙகரைக காழகம் இட்ட பால நிலம உறுபப—அவவியானைககுமுன்னேயோடி அதனவிசையைககாணும்பரிககாரா அவ்வியானை பிடிததுககொளளுங்காலத்து மேலவாராமல் அஞ்சி மீளுதறகுச சமைபபிதத நெடிய கரையையுடைய நீலநிறததையுடையபுடைவைகளிலே வைததுச சிந்நிகைபபணம நிலததேகிடநது காலகளைப் பொதுககுமபடி,

நெருஞசிமுளளுபபோல முனைபட இருமபால திரளசசமைததுத தூவற்கு யானையஞசுமென்று அவாமடியிலேவைதத கபபணததைபபரலபோறலிற பரலென்றார். *"வேழங, காயநதனன கடுகவுந்தக கப்பணஞ் சிதறினனே" என்றார்பிறரும்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௫௬.—"ஏந்தலவே றிருதத யானையிரிநதன வெரிபொற் கணணி - நாந்தக வுழவா நணணா கூற்றெனநடுங்கி மன்னா-சாய்நதபின் றறுக ணாண்மைக கட்டியங காரன வேழங - காயந்தனன் கடுகவுந்திக கபபணஞ் சிதறி னானே"

கடுங்கள் தேறல் மகிழ்சிறந்து திரிதர—கடியகட்டெளிவையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்குத் திரிதலைச்செய்ய,

ஒண்ணாளிற (௬௯௧) பொருது வடுப்படு நெற்றி (௬௯௫) முதலியவற்றையுடைய மறவர் (௬௯௬) மகிழ்சிறந்து (௬௯௯) பரலூறுப்பத் (௬௯௮) திரிதர (௬௯௯) வெனக் கூட்டுக

கணவர் உவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து—தங்கணவர் இம்மைமறுமையிற்பெறும் பயன்பெற்றேமென்று மகிழும்படி பிள்ளைகளைப்பெற்று,

பணைத்து ஏந்து இளமுலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடங்கொண்டேந்திய இளைய முலை பாலசுரக்கும்படி,

[புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர]

புலவுப் புனிறு தீர்ந்து குளநீர் அயர—புலானாற்றத்தையுடைய ஈன்றணிமைநீங்கித் தெய்வத்தினருளால் ஒரிடுக்கணுமற்றுக் குளத்துநீரிலே குளிக்கையினாலே,

கடுஞ்சூல் மகளிர் பேணி (௬௦௯)—முதற்சூல்கொண்டமகளிர் இவ்வாறே இடுக்கணின்றிப் புதல்வர்ப்பயத்தல் வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப்பரவிக் குறைதீர்ந்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மிக்க சுற்றத்தாருடனே,

வளமனை மகளிர்—செல்வத்தையுடைய மனைமகளிர்,

இல்லிருக்கும் குடிப்பிறந்த மகளிர்

திவவு மெய்ந்நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி—வலிக்கட்டினை யாழிற்றண்டிலே கட்டிச் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து,

திவவுக் கூறவே அதினரம்பும் கூறினார்

குரல் புணர் நல்யாழ் முழவோடு ஒன்றி—குரலென்னுநரம்பு கூடின வன்னம் நன்றாகிய யாழுடனே முழவும்பொருந்தி,

நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்ட—மெல்லியநீர்மையினையுடைய சிறுபறையொலிப்ப,

பலவுடன்—பூசைக்குவேண்டும் பொருள்கள் பலவற்றுடனே,

ஒண் சுடர் விளக்கம் முந்துற—ஒள்ளிய சுடர்விளக்கம் முற்பட,

மடையொடு—பாற்சோறுமுதலிய சோறுகளை,

நல் மா மயிலின் மென்மெல இயலி—நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில் போலே மெத்தென மெத்தென நடந்து,

[கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது]

கைதொழுது—கையாற்றொழுது,

பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப வொருசார்]

பெருந்தோள் சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய தேவராட்டியோடே மடுப்ப,

வளமனைமகளிர் சிலர் (௬௦௬) புதல்வர்ப்பயந்து (௬௦௦) புனிறுதீர்ந்து (௬௦௨) குளநீராடுதலாலே (௬௦௬) அதுகண்டு கடுஞ்சூன்மகளிர் பேணிக் (௬௦௯) குறைதீர்ந்தபின் பொலிந்தசுற்றத்தோடே (௬௦௨) பலவுடனே (௬௦௬) சாலினியோடே (௬௧௦) பண்ணி (௬௦௪) ஒன்றி (௬௦௫) இரட்ட (௬௦௬) இயலிச்சென்று (௬௦௮) கைதொழுது (௬௦௯) மடையை (௬௦௭) மடுப்ப (௬௧௦) வெனக்கூட்டுக

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

அருங் கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ—அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடுக்கண முருகனால்வந்ததெனத் தான்கூறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

பிள்ளையாரவேலை யெடுத்தலின், வேலனென்றார் என்றது - கழங்குவைத்துப் பிள்ளையாரால்வந்ததெனமுற்கூறிப பின் வெறியாடுவனென்று ஆடுமுறைமை கூறிற்று.

அரிக் கூடு இன்னியம் கறங்க—அரித்தெழும்ஓசையையுடைய சல்லி கரடி முதலியவற்றோடேகூடின இனிய ஏனைவாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்க,

[நேர்நிறுத்துக, காரமலர்க் குறிஞ்சி சூடிக் கடம்பின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார மலர்க் குறிஞ்சி சூடி—காரகாலத்தாற் மலரையுடையவாகிய குறிஞ்சியைச்சூடி,

கடம்பின் சீர் மிகு நெடுவேள் நேர் நிறுத்துப் பேணி—கடம்புசூடுதலால் அழகு மிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கணணேநிறுத்தி வழிபடுகையினாலே,

தழூஉப பிணையூஉ—மகளிர தம்முட்டழுவிக் கைகோத்து,

மன்றுதொறும் நின்ற குரவை—மன்றுகடோறுமநின்ற குரவைக்கூத்தும்,

சேரிதொறும —சேரிகடோறுநின்ற,

உரையும்—புனைந்துரைகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுக்களும,

ஆட்டும்—பலவகைபபட்டகூத்துக்களும்,

விரைஇ—தம்மிற் கலக்கையினாலே,

வேறு வேறு கம்பலை—வேறுவேறாகியஆரவாரம,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கபபட்டு,

போ இசை * நன்னன பெரும்பெயர நன்னாள்—பெரியபுகழையுடைய நன்னன்கொண்டாடுகினற பிறந்தநாளிடத்து,

அவன்பெயர் அந்நாள் பெறுதலின், பெரும்பெயரைப்பெற்ற நன்னாளென்றார்.

சேரி விழவின் ஆர்ப்பு எழுந்தாங்கு—சேரிகளிலுள்ளார கொண்டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல,

முந்தை யாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம நடந்தபின்பு,

கொணடிமகளிர (௫அ௩) பொய்தலயரப் (௫அ௬) பாசிலைழமகளிர் (௫எக) வீழ்துணைதழீஇ (௫௬க) நாணுக்கொள (௫௫அ) மறவர் (௫௬௬) மகிழ்சிறந்துதிரிதரக் (௫௬௬) கடுஞ்சூனமகளிர்கைதொழுது (௬0௬) மடுபப ஒருசார் (௬க0) நெடுவேட்பேணுகையினாலே (௬க௪) மன்றுதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (௬க௫) உரையும் பாட்டும ஆட்டும் விரவுகையினாலே (௬க௬) வேறுவேறுபட்டகம்பலை (௬கஎ) சேரிவிழவின்ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (௬க௬) வெறிகொள்புமயங்கப்பட்டு (௬கஎ) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (௬உ0) யெனக்கூட்டுக

ஒருசார் (௬க0) விரைஇ (௬க௬) யென்க.

பணிலம் கலி அவிந்து அடங்க—சங்குகள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க

* நன்னன் - ஓர்குறுநிலமன்னன்.

காழ் சாய்த்த நொடை நவில நெடுங் கடை அடைத்து— சட்டக்காலைவாங்கிப் பண்டங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைத்து,

மட மதர் ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளியயர — மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒள்ளிய அணிகலங்களையுமுடைய மகளிர் துயிலுதலைச்செய்ய,

[நல்வரி யிறாஅல் புரையு மெல்லடை, யயிருருப் புற்ற வாடமை விசயங், கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகம்]

விசயம் ஆடு அமை நல வரி இறாஅல் புரையும் மெல்லடை—பாகிலே சமைத்த லமைந்த நல்லவரிகளையுடைய தேனிறாலையொக்கும் மெல்லிய அடையினையும்,

கவவொடு அயிர்பிடித்த வகை அமை உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்புந்தேங் காயுமாகிய உள்ளீடுகளோடே கண்டசருக்கரைகூட்டிப்பிடித்த வகுப்பமைந்த வெம் மைபொருந்தின அப்பங்களையும்,

தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவனர் உறங்க—இனிய பாகோடு சோற்றுக்கரைத்த மாவினையுமுடைய அப்பவாணிகரும் அவற்றோடேயிருந்து தூங்குவனராயுறங்க,

விழவின் ஆடும் வயிரியர் மடிய—திருநாளிடத்தே கூத்தாடுங்கூத்தர் அதனையொழிந்து துயில்கொள்ள,

பாடு ஆன்று அவிந்த பனிக் கடல் புரைய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிர்ந்த கடலையொக்க,

பாயல் வளர்வோர் கண் இனிது மடிப்ப—படுக்கையிலே துயில்கொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

[பானாட் கொண்ட கங்கு லிடையது]

பானாட் கொண்ட கங்குல்—பதினைந்நாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கங்குல்,

[பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற், கூற்றக் கொல்தேர் கழுதொடு கொட்ப]

பேயும் அணங்கும் உருவுகொண்டு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத்துந் தெய்வங்களும் வடிவுகொண்டு கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது - பேயிலொருசாதி

ஆய் கோற் கூற்றக் கொல்தேர் அச்சமறியாது ஏமமாகிய (௬௫உ) மதுரை (௬௬௬) யெனக்கூட்டி யாக்கைநிலையாதெனவறிந்து மறுமைக்குவேண்டுவன செய்துகொண்டமையின், அழகிய கோலையுடைய கூற்றத்தின் கொலைக்கஞ்சாமற் காவலுண்டாயிருக்கின்றவூரென்க

* "கரும்பாட்டிக் கட்டி *** பரிவ திலர்" என்றார் பிறரும் கொல்தேர் - கால சக்கரம்

இரும்பிடி மேஎந் தோல் அன்ன இருள் சேர்பு—கரியபிடியினகணேமேவின தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயல்பாகச்சேரப்பட்டு,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், ௬—"கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார் - துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார்-வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம் - வருங்காற் பரிவ திலர்."

கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூர்மை நிலன் அகழ் உளியர் (௬௪௧)—கல்லையுமரத்தையுமறுக்குங் கூர்மையையுடைய நிலத்தையகழும் உளியையுடையராய்,

நிலத்தை அகழுங்காலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மரங்களுக்கும் வாய்மடியாதென்றார்.

தொடலை வாளர்—தூக்கிட்ட வாளினையுடையராய்,

தொடுதோல் அடியர்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்,

[குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடிச், சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற, னிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர், நிலனக ழுளியர்]

சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கு அறல் — மிக்ககருமையினையுடைய நுண்ணியதொழில்களையுடைய நுண்மை தன்னிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இறைமுடிந்தசேலையென்றவாறு, ஆகுபெயர்.

குறங்கிடைப் பதித்த கூர் நுனைக் குறும்பிடி—அச்சேலைகட்டினமருங்கிற் குறங்கிடைத் தெரியாமற்கிடக்கும்படியழுத்தின கூரிய முனையினையுடைய சிலசொட்டை,

நிறம் கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர்—பலநிறங்களைத் தன்னிடத்தேகைக்கொண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது - கட்டினசேலையிடத்தே செருகித் தொடையுடனேசேர்ந்துகிடக்குஞ் சொட்டையின்மேலேகட்டின நீலக்கச்சினையென்றவாறு அதுதெரியாமல் தொடையுடனேசேர்ந்துகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மென்னூல் ஏணிப் பன்மாண் சுற்றினர்— மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணியை அரையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழவெறிந்தார் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இரும்பாற்சமைத்ததனைத் தலையிலேயுடைய நூற்கயிற்றை உள்ளேவிழவெறிந்து அதனைப் புறம்பேநின்றுபிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலை ஏறுவராகலின், ஏணியென்றார்.

கலன் நசைஇக் கொட்கும்—பேரணிகலங்களைநச்சுதலாலே அவற்றையெடுத்தற்கு இடம்பார்த்துச்சுழன்றுதிரியும்,

கண் மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி—விழித்தகண் இமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தைவேய்த்து,

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்து வாளைப்பிடித்துக் கொட்குங்கள்வரென வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாய்நிற்குமாறு, * "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" என்னுஞ்சூத்திரத்தானுணர்க.

வயக் களிறு பார்க்கும் வயப் புலி போல ஒற்றி (௬௪௨)—வலியகளிற்றை இரையாகப்பார்க்கும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையினாலே,

துஞ்சாக் கண்ணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையராய்,

அஞ்சாக் கொள்கையர் — பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டையுடையராய்,

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௫.

அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையா—களவிற்றொழிலையறிந்தவர்களாலே புகழப்பட்ட களவிற்றொழிலை ஆளுந்தன்மையையுடையராய்,

[செறிந்த, நூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி, யூர்காப் பாளர்:] நுணங்கு செறிந்த நூல்வழிப் பிழையா நுண்டேர்ச்சி ஊர்காப்பாளர்— நுண்மைசெறிந்த நூலின்வழியைத்தப்பாத நுணணிய ஆராய்ச்சியையுடைய ஊரைக்காத்தற்றொழிலை ஆளுதலையுடையராய்,

களவுகாண்டற்குங் காத்தற்குங்கூறிய நூல்கள்போவாவொன்றாம்

நூல்வழிப்பிழையா வூரெனக்கூட்டி நூலிற்சொன்னபடி சமைந்தவூரென்றுமாம்.

ஊக்கருங் கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்பினையுடையராய்,

தேர் வழங்கு தெருவில் நீர் திரண்டு ஒழுக மழை அமைந்துற்ற அரைநாள் அமயமும்—தேரோடுந்தெருவின்கண்ணே நீர்திரண்டோழுகும்படி மழை மிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

அசைவிலர் எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலின்—காவலிற் றப்பிலராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

[கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலும்] இடையது (௬௬௧) கடவுள் வழங்கும் கை அறு கங்குல—இரண்டாஞ்சாமத்திற்கும் நான்காஞ் சாமத்திற்கும் நடுவிட்டதாகிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

[அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி]

மற்றையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை யென்பதனபின்னும் மூன்றாஞ்சாமத்தினோடுங் கூட்டுக.

அச்சமறியா தேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து முன்னே கூட்டுக.

பகல் உறக் கழிப்பி—இங்ஙனம் பகுத்தலுறும்படி போக்கி,

முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்றை (௬௨௰) மற்றைப் (௬௫௩) பாணுட்கொண்டகங்குல்(௬௬௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௩) இடையதாகிய (௬௬௧) கடவுள்வழங்குங் கங்குல் (௬௫௧) யாமத்தையும் (௬௫௩) கலியவிந்தடங்கப் (௬௨௧) பள்ளியயர (௬௨௩) உறங்க (௬௨௭) வயிரியாமடியப் (௬௨அ) பேயும் அணங்குமுருவுகொண்டு (௬௩௨) கழுதொடுகொட்ப (௬௩௩) ஊர்காப்பாளர் (௬௪௭) புலிபோலக் (௬௪௩) கண்மாறாடவர் ஒடுக்கமொற்றுகையினாலே (௬௪௨) கண்ணராய்க் கொள்கையராய் (௬௪௪) ஆண்மையராய்க் (௬௪௫) கணையராய் (௬௪௭) அரைநாளமயமும் (௬௪௯) எழுந்து நயம்வந்து வழங்கலிற் (௬௫௦) பனிக்கடல்புரையப் (௬௨௧) பாயலின்வளாவோர் கண்ணினிதுமடிப்பப் (௬௩௦) பகலுறக்கழிப்பி (௬௫௩) யெனமுடிக்க

இங்ஙனங் கழிகின்றது இராப்பொழுதென்றுணாக

[போதுபிணி விட்ட கமழ்நறும் பொய்கை] பிணி விட்ட போது கமழ நறும் பொய்கை— தளையவிழ்ந்த பூக்கள்நாறும் நறிய பொய்கைகளிலே,

[தாதுண் டும்பி போதுமுரன் றாங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முரன்றாங்கு— அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள் பாடினாற்போல,

[ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] வேதம் ஓதல அந்தணர் பாட—வேதததை முற்ற ஓதுதலையுடையஅந்தணர் வேதத்திற றெயவங்களைத்துதித்தவறறைச் சொல்ல,

[சீரினிது கொண்டு நரம்பினி தியக்கி, யாழோர் மருதம் பண்ண.] யாழோர் சீா இனிதுகொண்டு நரம்பு இனிது இயககி மருதம் பண்ண—யாழோா தாளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெறித்து மருதத்தைவாசிக்க,

காழோர் கடுங் களிறு கவளம் கைப்ப— பரிக்காரர் கடியகளிற்றைக கவளத்தைத்தீற்ற,

நெடுந்தேர்ப் பணை நிலைப் புரவி புல்லுணாத் தெவிட்ட— நெடியதேரிலேபூணும் பந்தியினிற்றலையுடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவைக குதட்ட,

பல் வேறு பண்ணியக கடை மெழுககு உறுப்ப—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்களையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

கள்ளோர் களி நொடை நுவல—கள்ளைவிறபோா களிபபினையுடைய கள்ளிற்கு விலைசொல்ல,

களி - ஆகுபெயா.

இல்லோா நயந்த காதலா கவவுப பிணித துஞ்சி—கற்புடைமகளிா தாங்கள விரும்பின கணவருடைய முயக்கததிற்பிணிபபாலே துயில்கொண்டு,

புலாந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருண்மாயநது கதிாவிரிகின்ற விடியற்காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்காலதது இல்லத்திறசெய்யததகுவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

கண் பொரா எறிகசும் மின்னுக்கொடி புரைய — கண்ணை வெறியோடப்பண்ணிவிளங்கும் மின்னொழுஙகை யொப்ப,

ஒண் பொன் அவிர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்னாற்செய்துவிளங்குஞ் சிலம்புமுதலியனவொலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

திண்சுவர் நல்வில் கதவங் கரைய — திணணியசுவாகளையுடைய நலலவகங்களிற கதவுகளொலிப்ப,

உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நாவிற் பழஞ்செருககாளா தழஙகு குரல் தோன்ற— கள்ளையுண்டு களிபபினைத் தம்மிடததேதடுத்துக்கொண்ட மழலைவாாத்தையையுடைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரலகடோன்ற,

சூதர் வாழ்தத மாகதா நுவல—நின்றேததுவாாவாழத்த இருந்தேத்துவாா புகழைச்சொல்ல,

வேதாளிகரொடு நாழிகை இசைபப — வைதாளிகா ஏததந துறைககுரியனவற்றை யிசைப்ப நாழிகைசொலலுவாா நாழிகைசொலல,

நாழிகை - ஆகுபெயா.

இமிழ் முரசு இரஙக—ஒலிககினற பள்ளியெழுசசிமுாசு ஒலிபப,

ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முண்மாறுபட்டு முழஙக,

பொறி மயிா வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிச்சேவல் விடியறகாலததை அறிந்துகூவ,

யானையங்குருகின் சேவலொடு காமர் அன்னம் கரைய — வண்டாழ்ங்குருகி னுடைய சேவல்களோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னச்சேவல்களும் தமக்குரிய பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில் அகவ — அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,

பிடி புணர் பெருங்களிறு முழங்க — பிடியோடேகூடின பெரியயானைகள் முழங்க,

[முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும:] வயமாக் கூட்டுறை முழு வலிப் புலியொடு குழும — கரடிமுதலிய வலியவிலங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற மிக்கவலியையுடைய புலியுடனே முழங்க,

வானம் நீங்கிய நீனிற விசும்பின் — ஆகாயம் தனக்குவடிவின்றென்னுந் தன் மைநீங்குதற்கு மேகபடலத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே,

இனிச் செக்கர்வானம்போன விசும்பென்பாருமுளர்.

மின்னு நிமிர்ந்தனையராகி — மின்னுநுடங்கின தன்மையினையுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து — மதுவையுண்டு,

மாண் இழை மகளிர் புலந்தனர் பரிந்த பரூஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு — மாட்சிமைப்பட்ட பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனரா யறுத்த பருத்தலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே,

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

[பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன.] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்ன — பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தின நிலம்போல,

என்றது - கரியுந் தழலும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போலவென்றதாம்.

[அம்மென் குரும்பைக் காய்படுபு பிறவும்]

பிறவும் — முத்தொழிந்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்,

அம் மென் குரும்பை காய் — அழகிய மெத்தென்ற இளதாகிய பசுமைப் பாக்கும்,

படுபு — விழுந்து,

தரு மணல் முற்றத்து — கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற்றத்தே,

அரி ஞிமிறு ஆர்ப்ப — வண்டுகளும் ஞிமிறுகளும் ஆரவாரிப்ப,

மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலம் சீப்ப — மெல்லிய பூவாடல்களுடனே நல்ல பூண்களையும் பெருக்கிப்போகட்டும்படி,

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுகையினாலே அவற்றையும் செம்ம லோடே கலங்களையும் அரிமிஞிறார்ப்பச் சீப்பவென்க.

இரவுத் தலைப் பெயரும் ஏம வைகறை — இராக்காலம் தன்னிடத்தில்நின்றும் போகின்ற எல்லாவுயிர்க்கும் பாதுகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

பாடப் (௬௫௬) பண்ணைக் (௬௫௮) கைபபத் (௬௫௯) தெவிட்ட (௬௬o) உறுப்ப (௬௬௧) நுவலக (௬௬௨) கரையத (௬௬௭) தோன்ற (௬௬௯) வாழ்த்த நுவல (௬௭o) இசைப்ப (௬௭௧) இரங்கச் சிலைப்ப (௬௭௨) இயம்பக (௬௭௩) கரைய அகவ (௬௭௫) முழங்கக் (௬௭௬) குழுமச் (௬௭௭) சீப்பத் (௬௮௫) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

மை படு பெருந்தோண் மழவர் ஓட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த ஏந்து கோட்டு யானை — பிறர்தோள் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரியதோளையுடைய மழவரைக்

கெடுத்து அவாவிட்டுப்போகையினாலே போர்க்களத்தேநின்ற ஏந்தினகொம்பினை யுடைய யானைகளும்,

மழவர் - சிலவீரர்

பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி—பகைவர்நாட்டிலே கைக்கொண்டுவந்த பாய்ந்துசெல்லும் செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

[வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிக், காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளியர், ஊர் சுடு விளக்கிற் றந்த வாயமும்] காய் சினம் முன்பிற் கடுங்கண் கூளியர் ஊர் சுடு விளக்கின் ஆள் செல நூறி வேல் கோலாகத் தந்த ஆயமும்—எரிகின்ற சினத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையுமுடைய வாய்க்கரையிலிருந்த வேட்டுவர் பகைவரூரைச்சுடுகின்ற விளக்கிலே நிரைகாத்திருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேலை கோலாக அடித்துக்கொண்டுவந்த பசுத்திரளும்,

நாடு உடை நல்லெயில் அணங்குடைத் தோட்டி — அகநாட்டைச் சூழவுடைத்தாகிய முழுவரண்களிலிட்ட வருத்தத்தையுடைய கதவுகளும்,

நாடொறும் விளங்கக் கைதொழூஉப் பழிச்சி நாள் தர வந்த விழுக்கலம்—நாடொறும் தமக்குச்செல்வமிகும்படியாகக் கையாற்றொழுதுவாழ்த்தி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொண்டுவர வந்த சீரியகலங்களும்,

அனைத்தும்—அத்தன்மையனபிறவும்,

கங்கை அம் பேரியாறு கடல் படர்ந்தாங்கு அளந்து கடை அறியா மதுரை (௬௯௯)—கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக் கடலிலேசென்றாற் போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை,

வளம் கெழு தாரமொடு— வளப்பம்பொருந்தின அரும்பண்டங்களோடே,

[புத்தே ளுலகங் கவினிக் காண்வர] புத்தேள் உலகம் காணவரக் கவினி—தேவருலகம்வந்து காணுதலுண்டாகத் தான் அழகைப்பெற்று,

கூற்றக் கொண்டோ (௬௯௩) அச்சமறியாதேமமாகிய (௬௫௨) மிக்குப்புகழெய்திய மதுரையென்க.

பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய (௩௩௧) இருபெருநியமத்து (௩௬௫) நாளங் காடிக்கம்பலை (௪௩௦) நாடார்த்தன்றேயாய (௪௨௮) அல்லங்காடியழிதருகம்பலை (௫௪௪) புள்ளிமிழ்த்தெழுந்தற்றேயாய (௫௪௩) ஞாயிறு (௫௪௬) குன்றஞ்சேருகையினாலே (௫௪௭) மாலை (௫௫௮) புகுந்து (௫௫௭) பின்னாளிங்க (௫௫௮) முந்தையாமஞ்சென்ற பின்றை (௬௨௦) மற்றைப் (௬௫௩) பாணாட்கொண்டகங்குல் (௬௩௧) யாமத்தையும் மற்றை (௬௫௩) யிடையதாகிய (௬௩௧) கடவுள் வழங்குகங்குல் (௬௫௧) யாமத் தையும் பகலுறக்கழிப்பிச் (௬௫௩) சீப்ப (௬௮௫) இராக்காலந் தன்னிடத்தினின் றும் போகின்றவைகறையிலே (௬௮௬) வளங்கெழுதாரத்தோடே (௬௯௭) யானையும் (௬௮௮) புரவியும் (௬௮௯) ஆயமும் (௬௯௨) தோட்டியும் (௬௯௩) கலமும்அனைத்துங் (௬௯௫) கங்கையாறுகடற்படர்ந்தாற்போல (௬௯௬) அளந்துமுடிவறியாத (௬௯௭) மது ரை (௬௯௯) யென்க

கவினிப் (௬௯௮) புகழெய்திய (௬௯௯) பெரும்பாணிருக்கை (௩௪௨) முதலியவ ற்றையுடைய மதுரை (௬௯௯) யென்க.

மிக்குப் புகழ் எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை— மிகுத்துப் புகழைப்பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது வீட்டினை; * "பெறற பெரும்பெயா பலர்கை யிரீஇய" என்றூர் பிறரும்.

[சினைதலை மணநத சுரும்புபடு செந்தீ, யொணபூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவில்:] சினை தலை மணந்த பிண்டிச சுரும்பு படு செநதீ ஒணபூ அவிழ்ந்த காவில்—கொம்புகள் தம்மிறறலைகூடின அசோகினுடைய சுருமபுகளுண்டாஞ் செந்தீப்போலும் ஒள்ளியபூவிரிந்த பொழிலிடததே,

சுடர் பொழிநது ஏறிய விளஙகு கதிா ஞாயிற்று இலங்கு கதிர் இளவெயில் தோன்றி யன்ன—ஒளியைசசொரிந்து அததகிரியிலே போகவிளங்குகின்ற கிரணங்களையுடைய ஞாயிறறினுடைய விளங்குஙகிரணஙகளின இளவெயில் தோன்றிணுலொதத மகளிா (எகஉ),

என்றது-பூதத அசோகமபொழிலிடததே இளவெயில எறிததாற்போலப் புணர்ச்சியாறபெறற நிறததையுடைய மகளிரென்க

[தமனியம வளைஇய தாவில வீளஙகிழை] தாவில் தமனியம வளைஇய விளங்கிழை— ஓட்டற்ற பொன் நடுவழுததினமணிகளைச்சூழ்நத யிளங்குகின்ற பேரணிகலஙகளையும்,

நிலம் விளககுறுப்ப மேதகப பொலிநது— நிலத்தையெலலாம விளக்கமுறுக்கும்படி கற்புமேம்படப பொலிவுபெறறு,

மயிலோடு அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைததாகிய மெனமையினையும்,

மாவின் தளிா ஏா அன்ன மேனி — மாவின்தளிரினதழகையொத்த நிறத்தினையும்,

தளிாப் புறதது ஈாககின் அருமபிய திதலையா— தளிரினது புறத்தில் ஈர்ககுப் போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கூர் எயிறறு—கூரிய எயிறறினையும,

ஒண்குழை புணரிய வளை தாழ் காதின — ஒளளிய மகரககுழைபொருந்திய வளவிய தாழுந்த காதினையும்,

[கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழத் தாமரைத, தாதுபடும் பெரும்போது புரையும் வாண் முகத்து:]கயதது அமன்ற கடவுட் சுடா இதழ்த் தாமரைத் தாது படும் பெரும்போது புரையும் வாள் முகத்து— குளததிலே நெருஙகின தெய்வஙகட்குரிய நெருப்புப்போலுமிதழ்களையுடைய தாமரையினது தாதுண்டாம்பெரியபூவை ஒககும் ஒளியினையுடைய முகத்தினையும,

ஆய் தொடி மகளிா—நன்றாகவாராய்நத தொடியினையுமுடைய மகளிருடைய,

பொலிந்து (எ0௯) திதலையராய (எ0அ) இழையினையும் (எ0௪) சாயலினையும் (எ0௬) மேனியினையும் (எ0எ) எயிற்றினையும் (எ0அ) காதினையும் (எ0௯) முகத்தினையும் (எகக) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (எகஉ) என்க

நறுந்தோள் புணர்ந்து— நறிய தோளைமுயஙகி,

கோதையிற் பொலிந்த சேககைத் துஞ்சி— தூக்குமாலைகளாற் பொலிவுபெற்ற படுக்கையிலே துயில்கொண்டு,

புணாந்து பின்னைத் துயிலுங்காலததுத் தனியேதுயிலுதல் இயல்பென்பதுதோன்றப் புணாந்துதுஞ்சியென்றா.

* பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, கப

* "ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளியி னியற்றி" என்றார் பிறரும்.

திருந்து துயில் எடுப்ப இனிதின் எழுந்து — செல்வத்தைநினைந்தின்புறுகின்ற பறறுள்ளம் உறக்கத்தையுணர்த்துகையினாலே அதுநினைத்தது இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது - தன்செல்வம இடையறாதொழுகுதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை விடியற்காலத்தே மனத்தானாராயவேண்டுதலின், துயிலெடுப்புதற்கு இது காரணமாயிற்று. † "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தானசெய்யு, நல்லறனு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து" என்றார் ஆசாரக்கோவையில

இனி நன்றாகிய துயிலென்றுமாம்

[திண்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின், வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப, வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியற், பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச், சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை, முருகியன் றன்ன வுருவினை யாகி]

வல்லோன தைஇய வரிப் புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினையாகி—சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழுதிக்கைசெய்த பாவையிடத்தே தெய்வத்தன்மை நிகழ்ந்தாற்போன்ற வடிவினையுடையையாய,

என்றதனால, நாட்காலையில அரசாக்குரிய கடன்கள்கழித்துத் தெய்வவழிபாட்டோடிருந்தமை கூறினார்.

திண காழ ஆரம் நீவிக கதிர விடும ஒண காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும ஒள்ளியவடமாகிய முத்துச்சூழ்ந்த மார்பிலே,

நீவியெனனுஞ் செயதெனெச்சம பிறவினைகொண்டது.

வரிககடைப பிரசம மூசுவன மொய்பப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மறறும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வண்டுமுதலியனவும மொயபட

எருத்தம் தாழந்த விரவுப பூநதெரியல—கழுத்திடத்தினினறுநதாழந்த கலயுடைய பூமாலையையுடைத்தாகிய மார்பென (எகசு) முனனேகூட்

பொலம் செயப பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம வலி கெழு
யொடு சுடர வர — பொன்னாறசெய்கையினாலே பொலிவு
மோதிரம் வலிபொருந்தின பெரியகையில் வீரவளையோடு விள

சோறு அமைவுற்ற நீருடைக கலிஙகம்—சோறு தன்னிடத்தே பொருந்த
றற நீரையுடைய துகில,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௪௬ – "ஐந்துமூன, டுத்த செல்வத தமளிமூன றியற்றிப பூம்பட் - டெங்கிர வெழினி வாங்கி யி மூ வாசச செபபுஞ் - சந்தனச சாந்தச செபபுந தண்மலர்மாலை பெய்த - விநதர நீ செப்பு மிளையவ ரேந்தி னாரே"

† ஆசாரக்கோவை, ரு — "வைகறை யாமந் துயிலெழுநது தான்செய்யு-நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில் - தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே - முந்தையோர கண்ட முறை"

என்றது கஞ்சியிட்ட துகிலை

உடை அணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ — உடைகளும் மேலணியும் அணிக லங்களாலே அதுபொலிவுபெறும்படி தாழ்வின்றாகவுடுத்து,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்த உருவினையாகி மார்பிலே பிரசமும் மூசுவனவும் மொய்ப்ப விளக்கம் தொடியொடுசுடர்வரக் கலிங்கநதைக கவைஇ யெனமுடிக்க.

வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப இடையறுத்து ஒன்னார் ஓட்டிய செருப்புகல் மற வர் — மிக்குவருகின்ற யாற்றுநீரிடத்துக் கல்லணைநின்று தாங்கினாற்போலத் தம்ப டையைக்கெடுத்து மிக்குவருகின்ற பகைவர்படையை நடுவேதவிர்த்து அவரைக் கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைத்தலைவர்,

* "வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல, வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானு ம்" என்னும் வஞ்சித்துறை கூறினார் இதகூறவே முன்னர் மாராயம்பெற்றவர்களே இப்போரைச்செய்வரென்பது ஆண்டுப் பெறலுமாகலின், இவர்கள் ஏனாதிப்பட்டமு தலிய சிறப்புப்பெற்ற படைத்தலைவரென்பது பெற்றாம்.

வாள் வலம் புணர்ந்த நின் தாள் வலம் வாழ்த்த — வாள்வெற்றியைப் பொருந் தின நினது முயற்சியின்வெற்றியை வாழ்த்த,

வில்லைக் கவைஇக் கணை தாங்கு மார்பின் மா தாங்கு எறுழ் தோள் மறவர் தம மின் — வில்லை நிரம்பவலிக்கையினாலே தன்னுள்ளேயடக்கிக்கொண்ட அம்பின் விசையைத்தாங்கும் மார்பினையுங் குதிரையைச்செலுத்தி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய வீரரைக்கொணர்மின்,

தம்மின் - முன்னிலை முற்றுவினைத்திரிசொல் இது தும்பையிற் † குதிரைநிலை கூறிற்று. கணைதாங்குமார்பு கூறவே கணை துணையுறமொய்த்தலுங் கூறிற்று

கல் இடித்து இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின் நல்லெயில் உழந்த செல்வத் தம்மின் — கற்றறையைப் பொளிந்துபண்ணின இட்டிதாகிய நீர்வரும்வாயையுடை ய கிடங்கினையுடைய முழுமுதலரணத்தேநின்று வருந்தின வீரச்செல்வத்தையுடை யாரைக் கொணர்மின்,

இஃது ‡ "வாட்செரு வீழ்ந்த மாற்றன் மறனும்" என்னும் புறத்துழிஞைத்து றை கூறிற்று.

கோல் எறிப்பைந்தோல் சீவாது போர்த்த மாக்கண் முரசம் ஓவில கறங்க — மாறுபாட்டையேற்றுக் கோற்றொழிலையுடைய ஏற்றினது செவ்வித்தோலை மயிர் சீவாமற்போர்த்த பெரிய கண்ணையுடையமுரசம் மாறுமனின்று ஒலியாநிற்க,

எரி நிமிர்ந்தன்ன தானை நாப்பட் பெருநல் யானை போர்க்களத்து ஒழிய விழு மிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின் — நெருப்புநடந்தாற்போன்ற பகைவர்படைக்குநடுவே சென்று பெரிய நல்ல யானையைப் போர்க்களத்தே படவெட்டிச் சீரிய புண்ணி னுலவீழ்ந்த தலைவரைக் கொணர்மின்,

இது § "களிறெதிர்ந் தெறிந்தோர் பாடு" எனனும் தும்பைத்துறை கூறிற்று. பாடு, பெருமையாகலின் அதுதோன்ற ஈண்டுக் குரிசிலென்றார்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௮
† ,, ,, ,, ௧௭
‡ ,, ,, ,, ௧௩
§ ,, ,, ,, ௧௭

முறைகருதுபு (எ௩அ)—முன்னுள்ளோர் காத்தமுறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,

புரையோர்க்கு—நட்பிற் குற்றந்தீர்ந்தோர்பொருட்டு,

[தொடுத்த பொலம்பூந் தும்பை, நீயா தொன்றுது முறைகருதுபு சூட்டி]

தொடுத்த பொலம் பூந்தும்பை சூட்டி—கட்டப்பட்ட பொன்னாற்செய்த பூவினையுடைய தும்பையைச்சூட்டி ஏவுகையினாலே,

நான்காமுருபு ஈண்டு அதற்பொருட்டு.

காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலைக் கலங்கி—காம்பு குழைச்சினுள்ளே செருகின வேல்களுடனே அம்புகளுஞ்சென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலங்கி,

[பிரிபிணை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து, வானத் தன்ன வளநகர் பொற்ப, நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பி, னுயர்ந்த வுதவி யூக்கலர்த் தமரின்]

பிரிப இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து ஊன் சாய—பலவாய்ப் பிரிந்து இணைந்த சந்துவாய்கள் அற்ற பழைய நிறங்கெட்ட கவயத்தோடே ஊன்கெட்ட,

நோன் குறட்டன்ன மார்பின்—வலிய சகடையின் குறட்டைப்போலு மார்பினையுடையராகிய ஊக்கலரொடு (எ௩௯)

வேலும் அம்பும்பட்டு எங்கும் உருவிநிற்றலிற் குறடும் அதிற்றைத்த உருளிகளும் போன்றன மார்புகள். குறடு பட்டைமரமுமாம்.

வானத்தன்ன வளநகர் பொற்ப உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர்த் தமரின்—தேவருலகையொத்த செல்வத்தையுடைய ஊர்களை முன்புபோலே நடப்புக்கொண்ட அகத்தழிஞையோராளும்படி உயர்ந்த உதவியைச்செய்த முயற்சியையுடையாரைக் கொண்டாமின,

என்றது—தமக்குநட்பாய் முற்றப்பட்டோரை முற்றுவிடுவித்தற்குத் தாமேயுதவலின், மைந்துபொருளாகச்சென்று அம்முற்றுவிடுவித்து அவ்வூரை அவர்க்கு மீட்டுக்கொடுத்தமை கூறிற்று. இதனானே உழிஞைப்புறத்துத் தும்பைகூறினார், என்னை? * "கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை" கூறுதலானும் வளநகர் பெறும்படி உயர்ந்தவுதவிசெய்தமை கூறுதலானும்.

நிவந்த யானைக் கணநிரை கவர்ந்த புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப் பூந்தெரியற் பெருஞ்செய் ஆடவர்த் தமரின்—உயர்ந்த யானைத்திரளின் ஒழுங்குகளைக் கைக்கொண்ட பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், விரவுதலைபுனைய வியன்பூமாலையினையும், பெரியசெய்கைகளையுமுடைய மண்டலங்களையாளினோரவரைக் கொண்டாமின,

[பிறரும், யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென, வரையா வாயிற் செறாஅது]

ஏனோரும் தம்மென வரையா—மண்டபத்தாரையும், அறங்கூறவையத்தாரையுங் கொண்டாமினென வரைந்துகூறி,

வாயில் செறாஅது பிறரும் யாவரும் வருக என—வாயிலிடத்துத் தகையாமல் இவர்களைப்போலவாரும் படையாளர்முதலியோரும் வருவாராகவெனக் கூறி,

இருந்து—இங்ஙனம் எளியையாயிருந்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், க௩.

[பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென:] யாணர்ப் புலவரொடு பாணர் வருக பாட்டியர் வருக வயிரியர் வருக என—கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக, கூத்தர் வருவாராகவென அழைத்து,

[இருங்கிளை புரக்கு மிரவலர்க் கெல்லாங், கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிறொடும் வீசி]

இருங்கிளை புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம் நீர் யாரென்னாது (௭௬௮) கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் களிறொடும் வீசி—அவர்கள் சுற்றத்தாராய் அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பெரிய இரவலர்க்கெல்லாம் நீர்யாவரென்று அவர்களைக் கேளாதே அவர்கள்காட்டின அளவைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய நெடியதேர்களை யானைகளோடுங் கொடுத்து,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்டின்முன்னே நடுவது.

களந்தோறும் கள்ளரிப்ப—இடந்தோறுங் கள்ளையரிப்ப,

மரந்தோறும் மை வீழ்ப்ப—மரத்தடிகடோறும் செம்மறிக்கிடாய் படுப்ப,

நிண ஊன் சுட்டு உருக்கு அமைய—நிணத்தையுடைய தசைகள் சுடுதலாலே அந்நிணம் உருகுதல்பொருந்த,

நெய் கனிந்து வறை ஆரப்ப—நெய் நிறையப்பெற்றுப் பொரிக்கறிகளாரவாரிப்ப,

குரூஉக் குய்ப் புகை மழை மங்குலிற் பரந்து தோன்ற—நிறத்தையுடைய தாளிப்பிலெழுந்த புகை மழையையுடைய திசைகள்போலே பரந்து தோன்றப்பட்டு,

வியன் நகரால்—அகற்சியையுடைய வீடுகளாலே மிக்குப்புகழெய்திய மதுரை (௬௯௯) யென முன்னேகூட்டுக

நகர் - வீடுகள்

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆரப்பத் தோன்றப்பட்டு அகற்சியையுடைய வென உடைமையொடு முடிக்க

[பல்சாலை முதுகுடுமியின், நல்வேள்வித் துறைபோகிய, தொல்லாணை நல்லாசிரியர், புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்]

நல் வேள்வித் துறை போகிய—நல்ல யாகங்கட்குக்கூறிய துறைகளெல்லாம் முன்னர் முற்றமுடித்துவிட்ட,

தொல்லாணை நல்லாசிரியர் புணர் கூட்டு உண்ட—பழைய ஆணைகளையுடைய நல்லஆசிரியர் தாங்கள் பின்புகூடின கந்தழியாகிய கொள்ளையை அவரிடத்தே பெற்று அனுபவித்த,

புகழ் சால் சிறப்பிற் பல்சாலை முதுகுடுமியின்—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமையினையுடைய பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியைப்போலே நீயும் நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டின்னி (உ௦அ) என முன்னேகூட்டுக

என்றது - அந்தணர்க்குக்கூறியமுறைமையே முன்னுள்ள கருமங்களைமுடித்துப் பின்னர்த் தத்துவங்களையாராய்ந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து வீட்டின்பமெய்திய ஆசிரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டின்பத்தைப்பெற்ற குடுமியென்றவாறு

நிலம் தரு திருவின் நெடியோன் போல—எல்லாநிலங்களையும் தன்னிடத்தே காட்டின பெருஞ்செல்வத்தையுடைய மாயோனைப்போலத் தொல்லாணையையுடைய நல்லாசிரியர் (௭௬௧) என முன்னேகூட்டுக

என்றது - கண்ணன் எப்பொருளும் தானாயிருக்கின்றபடியைக் காட்டி ஸ்ரீ கீதையருளிச்செய்து எல்லாரையும் போதித்தாற்போல எல்லாரையும்போதிக்கவல்லராகிய ஆசிரியரென்றவாறு

ஆணை - ஆகஇனை

[வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர், பலர்வாய்ப் புகரறு சிறப்பிற் றோன்றி]

வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிடத்துப்பெற்ற காசுழியின் அதிசயமும

சால்பும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும,

புகர் அறு சிறப்பிற் செம்மை சான்றோர் பலர் வாய்த் தோன்றி—குற்றமற்ற சிறப்புக்களையுடைய தலைமைகளெல்லாம் அமைந்தோர்பலரும் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டு,

பலர்வாயென்பதனோடும் பின்வரும் புகரறுசிறப்பைக் கூட்டுக. புகரறுசிறப்பிற் செம்மையாவன * "நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்" எனபுழிக் கூறப்பட்டவை.

அரிய தந்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றுப்புலத்திலுள்ள பொருள்களைக் கொணர்ந்து எல்லார்க்குங்கொடுத்து,

குடி அகற்றி—நின்னாட்டிலவாழுங் குடிமக்களைப் பெருக்கி,

என்றது செல்வமுண்டாக்கியென்றதாம்

பெரிய கற்று—நற்பொருள்களை விளங்கக்கூறிய நூல்களைக் கற்று,

இசை விளக்கி—நின்புகழை எவ்வுலகத்தும் நிறுத்தி,

முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்—கடனடுவேதோன்றுகின்ற ஞாயிற்றையொக்கவும்,

பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்—பலமீன்களுக்குநடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து இனிது விளங்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாருடனே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளங்கி,

மண்டிலமாக்கள் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்க்குநடுவே ஞாயிறுபோலவிளங்கிப் பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மதிபோலவிளங்கியென்க

பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனை தார் பெரும்பெயர் மாறன் தலைவனாக—உண்மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுத்தின கைசெய்த மாலையினையும் பெரிய பெயரினையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவன்குடியிலுள்ள பாண்டியன், அன்றி ஒருகுறுநிலமன்னனென்றலுமொன்று

கடந்து அடு வாய் வாள் இளம் பல் கோசர்—பகைவரை வென்றுகொல்லுந் தப்பாதவாளினையுடைய இளைய பலராகியகோசரும்,

[இயனெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்பப், பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ்ந்த, மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்னர், அவரும் பிறரும்]

புகழ்ந்த பொலம் பூண் ஐவர் உட்பட— எல்லாரும் புகழப்பட்ட பொன்னாற்செய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருங்கேளிருமுட்பட,

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ௦.

மறம் மிகு சிறப்பிற் குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க தலைமையினையுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,'

பிறரும்—கூறுதொழிந்தோரும்,

இயல் நெறி மரபின் நின் வாய்மொழி கேட்ப—நடக்கின்ற நெறிமுறைமையிலே நின்னுடைய உண்மையான மொழியைக் கேட்டு அதன்வழியே நடக்க,

[துவன்றிய பொற்பு, விளங்கும் புகழவை நிற்புகழ்ந் தேத்த] பொற்பு விளங்கும் புகழ் அவை துவன்றி நிற் புகழ்ந்து ஏத்த—பொலிவுவிளங்குகின்ற புகழினையுடைய அறங்கூறவையத்தார் நெருங்கி நின்னுடைய அறத்தின்றன்மையைப் புகழ்ந்து வாழ்த்த,

[விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு, மகிழ்ந்து]

விளங்கிழை மகளிர் பொலம் கலத்து ஏந்திய மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்ந்து—விளங்குகின்ற பூணினையுடையமகளிர் பொன்னாற்செய்த வட்டில்களிலேயெடுத்த மணநாறுகின்ற காமபானத்தைத்தர அதனையுண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி மகளிர்தோள் புணர்ந்து (எகஉ) என முன்னேகூட்டுக

நாளுமென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக மணங்கமழ்தேறலென்றது காமபானமாயிற்று

[இனிது உறைமதி பெரும, வரைந்துநீ பெற்ற நல்லூழியையே] பெரும நல்லூழியை வரைந்து நீ பெற்ற நாளும் இனிது உறைமதி—பெருமானே, நன்றாகிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியென்பப் பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதியிட்டுப்பெற்ற நாண்முழுதும் இனிதாக இருப்பாயென்க

நல்லூழியென்றார், கலியூழியல்லாத ஊழியை. உரமை - முற்றுமமை

உயர்ந்தோர்மருகனே (உகூ), நெடியோனும்பலே (கூக), பொருநனே (சஉ), கொற்றவனே (அஅ), வெல்போரே (கஏரு), புகழ்வேந்தே (கஙo), நசைப்பொருநனே (கஙஅ), போரேறே (கசச), குரிசிலே (சருக), நீகொற்றவாதங்கோளுக்குவை (எச), வாயநட்பினை (கககஅ), பணிந்தொழுகலை (உoக), பழிநமக்கெழுகவென்னாய் (உoச), இசைவேட்குவை (உoரு), அன்னாய் (உoசு), நின்சொற்றம் (கஙச) பிறையிற் (ககங) சிறக்க (சகச), நின்சேவவராக்கம் (ககரு) மதியிற (ககரு) கெடுக (ககசு), நின்நல்லிசை கெடாதுநிலைஇயர் (உoசு), இனி நீ பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (ஙஙக) இருபெருநியமத்து (ஙகூரு) நாளங்காடிக்கம்பலை (சகூo) நாளாத்தன்றேயாய (சஉஅ) அல்லங்காடி அழிதருகம்பலை (ருசச) பள்ளினிசையெழுந்தற்றேயாய் (ருசங) ஞாயிறு (ருசசு) குன்றஞ்சேருகையினாலே (ருசஎ) மாலை (ருoஅ) புகுந்து (ருoஎ) பின்னர் நீங்க (ருருஅ) முந்தையாமஞ் சென்றபின்றை (சுஉo) மறைப்ப (சுருரு) பாணுட்கொண்டகங்குல் (சுஙக) யாமத்தையும் மறைந்த (சுருரு) இடையதாகிய (சுஙக) கடவுள்வழங்கு கங்குல் (சுருக) யாமத்தையும் பகலுறக்கழிப்பிப (சுருரு) பாடப் (சுருசு) பண்ணக (சுருஅ) கைப்பத (சுகூச) தெவிட்ட (சுகூo) உறப்ப (சுசுக) நுவலக (சுசுஉ) கரையத் (சுசுஎ) தோன்ற (சுசுசு) வாழ்த்த நுவல (சுஎo) இசைப்ப (சுஎக) இரங்கச் சிலைப்ப (சுஎஉ) இயம்பக (சுஎங) கரைய அகவ (சுஎரு) முழங்கக (சுஎசு) குழுமச் (சுஎஎ) சீப்ப (சுஅரு) இராக்காலந் தன்னிடத்தினின்றும்போகின்ற வைகறையிலே (சுஅசு) வணங்கெழு தாரத்தோடே (சுகூஎ) யானையும் (சுஅஅ) புரவியும் (சுஅகூ) ஆயமும் (சுகூஉ)

தோட்டியுங் (௬௬௩) கலமுமனைத்தும் (௬௬௫) கங்கையாறுகட்டப்பட்டாந்தாங்கு (௬௬௬) அளந்து கடையறியாத (௬௬௭), கவினிப் (௬௬௮) புகழெய்திய (௬௬௯), பெரும்பாணிருக்கையினையும் (௩௪௨), கிடங்கினையும் (௩௫௧), புரிசையினையும் (௩௫௨), வாயிலினையு (௩௫௩) முடைய நான்மாடத்தான் மலிந்தபுகழைக்கூடுதலையுடைய (௪௨௯) மதுரையிலே (௬௬௯) மகளிர் தேறன்மடுப்ப (௭௮௦) மகிழ்ந்து (௭௮௧) மகளிர்நறுந்தோளைப்புணர்ந்து (௭௧௨) சேக்கைத்ததுஞ்சி (௭௧௩) யெழுந்து (௭௧௪) உருவினையாகி (௭௨௪) மார்பிலே (௭௧௫) பிரசமும் மூசுவனவுமொய்ப்ப (௭௧௭) விளக்கந் (௭௧௯) தொடியொடு சூடாவரக (௭௨௦) கலிங்கத்தைக் (௭௨௧) கவைஇ (௭௨௨) மறவர் (௭௨௩) தாள்வலம் வாழ்த்த (௭௨௭) மாறன்முதலாக (௭௭௨) கோசரும் (௭௭௩) ஐவருமுட்பட (௭௭௫) குறுநிலமன்னராகிய (௭௭௬) அவரும்பிறரும் (௭௭௭) நின்வாய்மொழிகேட்ப (௭௭௪) நிறப்புகழ்ந்தேத்த (௭௭௮) மறவர்த்தம்மின் (௭௨௯), செல்வர்த்தம்மின் (௭௩௧), குரிசிலர்த்தம்மின் (௭௩௬), ஊக்கலர்த்தம்மின் (௭௪௩), பெருஞ்செயாடவர்த்தம்மின் (௭௪௬), ஏற்றோர்த்தம்மெனச் (௭௪௭) சிலரைவரைந்துகூறி (௭௪௮) வாயிலிடத்துத் தகையாமற (௭௪௮) பிறரும் (௭௪௬) யாவரும் வருகவென்பப் பொதுப்படக்கூறி (௭௪௭) நாளோலக்கமிருக்குமண்டபத்தேயிருந்து (௭௪௮) புலவரொடு (௭௫௦) பாணர்வருக, பாட்டியர்வருக (௭௪௯), வயிரியர் வருகவெனவழைத்து (௭௫௦) அவர்காட்டின இரவலர்க்கெல்லாம் (௭௫௧) நீர்யாரென்னுஞ்சே (௭௩௮) தேரொடு களிறுகொடுவீசி (௭௫௨) அரியதந்து குடியகற்றிய (௭௬௬) பெரியகற்று இசைவிளக்கி (௭௬௭) ஞாயிறுபோலவுந் (௭௬௮) திங்கள்போலவுஞ் (௭௬௯) சுற்றமொடு பொலிந்து விளங்கி (௭௭௦) வாழி (௨௦௮), அங்ஙனம் வாழ்ந்து பிறப்பற முயலாது பயனின்றிக்கழிந்தோர் (௨௩௭) திரையிடுமணலினும் பலரேகாண் (௨௩௬), அப்பயனின்மையாலே (௨௩௮) அண்ணலே (௨௦௭) நீயும் அவ்வாறுகழியலாகாதென்று இவ்வாழ்விற்பெரிதாயிருப்பதொரு பொருளை யான்கூறுவேன் (௨௦௭), அஃது என்னுறகாட்டுதலரிது, அதனை நெடியோன்போலத் (௭௬௩) தொல்லாணையினையுடைய நல்லாசிரியர் (௭௬௧) புணர்கூட்டுண்ட சிறப்பினை (௭௬௨) யுடைய பல்யாகசாலைமுதுகுடுமியைப்போல (௭௫௯) நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டிசின் (௨௦௮), கேட்டு அதனைநீகண்டுவியப்பும் சால்பும் (௭௬௪) புகரறுசிறப்பிற (௭௬௫) செம்மைசான்றோர் (௭௬௪) பலர் தம்மிலிருந்து சொல்லப்பட்டுப் (௭௬௫) பெருமானே (௭௮௧), நன்றுபெரிய ஊழிக்காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியெனப் பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதியாகப்பெற்ற (௭௮௨) நாண்முழுதும் (௭௮௦) இனிதாகப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்திருப்பாய (௭௮௧), அதனைநுகராது ஐம்பொறிகட்கு முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகர்பொருள்கட்கு நின்னொடு என்னவுறவுண்டு (௨௦௬), இனி நின்னிடத்துண்டாகிய மாயைகெடுவதாக (௨௦௮) வென்மாட்டுறுப்பானும் எச்சவுறுப்பானும் வினைமுடிக்க.

* "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருள் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன, மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின." † "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புலவிய கிளவி யெச்ச மாகும" என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் கூறிய இலக்கணம் ‡ "நல்லிசைப் புலவர் செய்யு ளுறுப்பு" எனத் தொல்காப்பியனார் கூறினமையின், இவரும் நல்லிசைப்புலவராதலின், இங்ஙனம் செய்யுள்செய்தாரென்றுணர்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨௧௧.
† ,, ,, ,, ௨௦௭.
‡ ,, ,, ,, ௧

தலையாலங்கானத்துச் செ*ருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடிமருதனார்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா.

க பைஙக ணிளமபகடடின மேலானைப பானமதிபோற
றிஙக ணெடுஙகுடையின் கீழானை—யங்கிரந்து
நாமவேண்ட நனனெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலததோா
தாமவேணடுங கூடற் றமிழ்

உ சொலலெனனுமம பூமபோது தோறறிய பொருளென்னு
நலலிருந தீநதாது நாறுதலான்—மலலிகையின
வண்டாா கமழதாம மனறே மலையாத
தணடாரான கூடற றமிழ

ஏழாவது

நெடுநல்வாடை.

வையகம பனிபப வலனேரு வளைஇப
பொயயா வானம புதுபபெயல பொழிநதென
வாரகலி முனைஇய கொடுஙகோற கோவல
ரேறுடை யினநிரை வேறுபுலம பரபபிய
புலமபெயா*புலமபொடு கலங்கிக கோட
னீடிதழ்க கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெயககொள பெருமபனி நலியப பலருடன
கைககொள கொளளியா கவுள்புடையூஉ நடுஙக
மாமேயன மறபப மநதி கூரப
பறவை படிவன வீழக கறவை
கன்றுகோ ளொழியக கடிய வீசிக
குன்றுகுளிரப பனன கூதிரப பானாட
புல்கொடி முசுணடைப பொறிபபுற வான்பூப
பொன்போற பீரமொடு புதறபுதன் மலரப்
பைஙகாற கொக்கின் மென்பறைத தொழுதி
யிருஙகளி பரநத வீர வெண்மணற
செவவரி நாரையோ டெவவாயுங கவரக
கயலற லெதிரக கடுமபுனற சாஅயப
†பெயலுலந தெழுநத பொஙகல் வெண்மழை
யகலிரு விசுமபிற றுவலை கறப
வஙக ணகலவய லாரபெயற கலிழநத
வண்டோட்டு நெலலின் வருஙகதிர வணஙக
முழுமுதற கமுகின மணியுற றெருததிற
கொழுமட லவிழ்நத குழூஉககொள பெருங்குலை
நுண்ணீர தெவிள வீஙகிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீரப பசுங்காய சேறுகொள முற்ற
நளிகொள சிமைய விரவுமலா வியன்காக்
குளிரகொள சினைய குரூஉததுளி தூஙக
மாட மோஙகிய மலலன் மூதூா

---

* புலமபினெனறும் பாடம.

† பெயலுழுந்தென்றும் பாடம.

யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமூசு தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந்
திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோண்
மெத்தென் சாயன் முத்துறழ் முறுவற்
பூங்குழைக் கமர்ந்த வேந்தெழின் மழைக்கண்
மடவரன் மகளிர் பிடகைப் பெய்த
செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத்
தவ்வித ழவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
திரும்புசெய் விளக்கி னீர்ந்திரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந் தூஉய்க் கைதொழுது
மல்ல லாவண மாலை யயர
மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவல்
வின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துண்ணா
திரவும் பகலும் மயங்கிக் கையற்று
மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
கடியுடை வியனக ரச்சிறை தொகுவர
கொள்ளுறழ் நறுங்கல் பலகூட்டு மறுக
வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டந்
தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்பக்
கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
பலவிருங் கூந்தல் சின்மலர் பெய்ம்மார்
தண்ணறுந் தகர முளரி நெருப்பமைத்
திருங்கா ழகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிச்
சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம்
நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
போர்வாய்க் கதவந் தாழொடு துறப்பக்
கல்லென் றுவலை தூவலின் யாவரும்
தொகுவாய்க் கன்னற் றண்ணீ ருண்ணார்
பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப் பார

வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
*தண்மையிற் றிரிந்த வின்குரற் றீந்தொடை
கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற் றடைஇக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்கனைந்து
கூதிர் நின்றன்றாற் போதே மாதிரம்
விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில
மிருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கேர்
பொருதிறஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து
நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்
தேஎங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
தொருங்குடன் வளைஇ யோங்குநிலை வரைப்பிற்
பருவிரும்பு பிணித்துச் செவ்வரக் குரீஇத்
துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு
நாளொடு பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப்
போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
தாழொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற்
கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்
தையவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை
வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகக்
குன்றுகுயின் றன்ன வோங்குநிலை வாயிற்
றிருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற்
றருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து
நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேற்றை
குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடைப்
பணைநிலை முனைஇய பல்லுளைப் புரவி
புல்லுணாத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்துக்
கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறையக்
கலுழ்ந்துவீ ழருவிப் பாடுவிறந் தயல
வொலிநெடும் பீலி யொல்க மெல்லியற்
†கலிமயி லகவும் வயிர்மரு ளின்னிசை
நளிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கோயில்
யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

---

* தன்மையிற் றிரிந்தவென்றும் பாடம்
† களிமயிலென்றும் பாடம்.

கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
பரூஉத்திரி கொளீஇய குரூஉத்தலை நிமிரெரி
யறுவறு காலைதோ றமைவரப் பண்ணிப்
பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாயிரு ணீங்கப்
பீடுகெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை யல்ல
தாடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்
வரைகண் டன்ன தோன்றல வரைசேர்பு
விற்கிடந் தன்ன கொடிய பலவுடன்
வெள்ளி யன்ன விளங்குறு சுதையுரீஇ
மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவ
ருருவப் பல்பூ வொருகொடி வளைஇக்
கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
றசநான் கெய்திய பணைமரு ணோன்று
ளிகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதற்
பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிந்து
சீருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
கூருளிக் குயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு
தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்
டுள்ளி நோன்முதல் பொருந்தி யடியமைத்துப்
பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டின்
மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு
முத்துடைச் சாலேகம் நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
தகடுகண் புதையக் கொளீஇத் துகடீர்த்
தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான்
வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
முல்லைப் பல்போ துறழப் பூநிரைத்து
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி
யிணையணை மேம்படப் பாயணை யிட்டுக்
காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை
யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்
பின்னமை நெடுவீழ் தாழத் துணைதுறந்து
நன்னுத லுலறிய சின்மெல் லோதி

நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண்
*வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதிற்
பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கைச்
வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து
வாளைப் பகுவாய் கடுப்ப வணக்குறுத்துச்
செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்துப்
பூந்துகின் மரீஇய வேந்துகோட் டல்குல்
மெய்ம்மா சூர்ந்த வவிர்நூற் கலிங்கமொடு
புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவில்
தளிரேர் மேனித் தாய சுணங்கி
னம்பணைத் தடைஇய மென்றோண் முகிழ்முலை
வம்புவிசித் தியாத்த வாங்குசாய் நுசுப்பின்
மெல்லியன் மகளிர் நலனடி வருட
நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
யின்னே வருகுவ ரின்றுணை யோரென
முகத்தவை மொழியவு மொல்லாண் மிகக்கலுழ்ந்து
நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா
லூறா வறுமுலை கொளீஇய காற்றிருத்திப்
புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசைத்
திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக
விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய
வுரோகிணி நினைவன ணோக்கி நெடிதுயிரா
மாயித ழேந்திய மலிந்துவீ ழரிப்பனி
செவ்விரற் கடைக்கட் சேர்த்திச் சிலதெறியாப்
புலம்பொடு வதியு நலங்கிள ரரிவைக்
கின்னா வருபடர் தீர விறறந்
தின்னே முடிகதில் லம்ம மின்னவி
ரோடையொடு பொலிந்த வினைநவில் யானை
நீடிரட் டடக்கை நிலமிசைப் புரளக்
களிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செய லாடவ
ரொளிறுவாள் விழுப்புண் காணிய புறம்போந்து
வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித்
தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல

* வாயறையென்றும் பாடம்.

பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல
வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகமொடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
பருமங் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா
விருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்பப்
புடைவீ ழந்துகி லிடவயிற் றழீஇ
வாடோட் கோத்த வன்கட் காளை
சுவன்மிசை யமைத்த கையன் முகனமர்ந்து
நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை
தவ்வென் றசைஇத் *தாதுளி மறைப்ப
நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெடுநல்வாடையென்று பெயர் கூறினார். இப்பெயர் நெடிதாகிய வாடையென விரிதலிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென வாடைக்காற்றிற் றோன்றின கூதிர்ப்பாசறையை யுணர்த்தலிற் பிறந்தவழிக்கூறலென்னும் ஆகுபெயராய் நின்றது. இப்பாட்டினுட் "கூதிர்நின் றன்றாற் போதே" (௭௨) யெனவும், "கூதிர்ப் பானாள்" (௧௨) எனவுங் கூறுகின்றாராதலின், இது † "வாகை தானே பாலையது புறனே" எனப் பாலைக்குப்புறனாகக்கூறிய வாகைத்திணையாய் அதனுள், ‡ "கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக், காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினும்" எனக்கூறிய கூதிர்ப்பாசறையேயாயிற்று. தலைவனைப் பிரிந்திருந்து வருந்துந்தலைவிக்கு ஒருபொழுது ஒரூழிபோல நெடிதாகியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்பொருளுணர்த்திற்று. அகத்தொடுங்கிப் போகம்நுகர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும் அரசன் போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொருளை அப் போகத்தின்மனம்மாறு வேற்றுப்புலத்துப்போந்திருக்கின்ற இருப்பாகலின், அவற்கு நல்லதாகிய வாடையாயிற்று. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தலின் வாகைத்திணையாயிற்று. இப்பாட்டுச் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும் "வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகம்" (௧௭௬) என அடையாளப்பூக்கூறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

[வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென·] பொய்யா வானம் வையகம் பனிப்ப வலன் வளைஇ ஏர்பு புதுப் பெயல் பொழிந்தென—பருவம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தான்கிடந்தமலையை வலமாகவளைந்து எழுந்திருந்து கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாக,

ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவலர்—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய கோலினையுடைய இடையர்,

---

* பரம்புதுளி மறைப்பவென்றும் பாடம்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௧௮

‡ ,, ,, ,, ௨௧

ஏறுடை இனம் நிரை வேறு புலம் பரப்பி—ஏற்றையுடைய இனங்களையும் பசுக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய முல்லைநிலத்தே மேயவிட்டு,

எருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம் தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியவிடத்தே மேய்த்து ஊரிற்றங்காமையிற் புலம்பெயர் புலம் பென்றார்.

கோடல் நீடு இதழ்க்கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ—காந்தளினது நீண்ட இதழ்களாற் கட்டின கண்ணி நீரலைத்தலிலே கலக்கமெய்த,

மெய்க் கொள் பெரும் பனி நலியப் பலருடன் கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள் புடையூஉ நடுங்க—தம்முடம்பிடத்தே கொண்ட பெரிய குளிர்ச்சி வருத்துகையினாலே பலருங்கூடிக் கையிடத்திலே கொண்ட நெருப்பினையுடையராய்ப் பற்பறைகொட்டி நடுங்க,

கையை நெருப்பிலே காய்த்தி அதிற்கொண்ட வெம்மையைக் கவுளிலே யடுத்தலிற் கைக்கொள்கொள்ளியரென்றார்.

கோவலர் (௩) பலருடன் (எ) பரப்பிக் (ச) கலங்கிக் (ரு) கலாவக் (சு) கொள்ளியராய்க் கவுள்புடையூஉ நடுங்க (அ) வெனக்.

மா மேயல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்தலொழிந்து மறந்தொடுங்க,

மந்தி கூர—குரங்கு குளிர்ச்சிமிக,

குன்றக்கவெனப் பாடமுமுளார்.

[பறவை படிவன வீழ] *படிவன பறவை வீழ*—மரங்களின்மேல் தங்குவனவாகிய புள்ளுக்கள் காற்றுமிகுதியால் நிலத்தேவீழ,

[கறவை, கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசி] *கறவை கடிய வீசிக் கன்று கோள் ஒழிய*—பசுக்கள் குளிரின் மிகுதியாற் கடியவாய் உதைத்துக் கன்றை ஏற்றுக்கோடலைத் தவிர,

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர் பானாள்—மலையைக் குளிர்ச்சிசெய்யுமாறு போன்ற கூதிர்க்காலத்து நடுயாமத்தே புலம்பொடுவதியுமரிவைக்கு (கசுசு) என மேலே கூட்டுக

புன் கொடி முசுண்டைப் பொதிப் புறவான் பூ பொன் போற் பீரமொடு புதற்புதல் மலர—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுட்டையிற் றிரண்ட புறத்தையுடைய வெள்ளிய பூப் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே சிறுதூறுகடோறும் விரிய,

[பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற், செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவரக், கயலறல் எதிரக் கடும்புனற் சாஅய்ப், பெயலுலந் தெழுந்த]

கடும் புனல் சாஅய்க் கயல் அறல் எதிர—கடிதாயோடின நீரினின்றும் ஒருகால் பற்றிக் கயல்கள் அற்றநீர்க்கு எதிரேவருகையினாலே,

பெயல் உலந்து எழுந்த பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி—மழையாலேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகையுடைய திரள்,

செவ்வரி நாரையோடு இருங் கஎரி பரந்த ஈர வெண்மணல் எவ்வாயும் கவர—சிவந்த வரியினையுடைய நாரைகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபரந்த ஈரத்தினையுடைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலைத்தின்ன,

பொங்கல் வெண்மழை அகல் இரு விசும்பில் துவலை கற்ப—பொங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயத்தே சிறுதுவலையாகத்தூவ மேற்கற்கும்படியாகக் கூதிர் நின்றது (எஉ) எனமேலேகூட்டுக

கற்பவெனனுஞ் செயவெனெச்சம் நிண்டு எதிர்காலமுணர்ததிற்று.

கற்பவென்றா, மிகப்பெய்தலே தனக்கியல்பெனபது தோன்ற.

அங்கண் அகல் வயல் ஆர் பெயற் கலித்த வண்டோட்டு நெல்லின வருங் கதிர் வணங்க—அழகியஇடத்தையுடைய அகனற வயனிறைந்தநீராலே மிகசெழுந்த வளவிய இலையினையுடைய நெல்லினின்றும புறப்பட்ட கதிர் முற்றிவளைய,

புல்லாதலிற் றோடென்றா.

முழுமுதற கமுகின மணி உறழ் எருத்திற கொழு மடல் அவிழ்ந்த குழூஉக்கொள் பெருங்குலை—பெரியஅடியினையுடைய கமுகினது நீலமணியையொதத கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடததுப் பாளைவிரிநத திரட்சியைக்கொண்ட தாறுகளில்,

[நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப புடைதிரண்டு, தெண்ணீரப பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற] தெண்ணீரப் பசுங்காய் நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு சேறுகொள முற்ற—தெளிநதநீரை உளளேயுடைய பசியகாய் நுண்ணிய நீர்தான்றிரளும்படியாகவீங்கிப பக்கந்திரண்டு இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[நளிகொள சிமைய விரவுமலர் வியன்கா] விரவு மலர் நளி கொள சிமைய வியன்கா—முன்புவிரவினபூக்கள்செறிதலைத தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினையுடையவாகிய அகன்றபொழில்கள்,

குளிர் கொள் சினைய குருஉத் துளி தூங்க—குளிர்ச்சியைத் தமமிடத்தேகொண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவற்றிலேற்றுநின்ற நிறத்தையுடைய மழைத்துளி மாறாமலவீழ,

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர் ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்—மாடங்களுயாநத வளப்பத்தையுடைய பழையவூரில யாறுகிடநதாற்போன்ற அகன்ற நெடியதெருவிலே திரிதர (ருஃ) வெனக.

படலைக கண்ணிப் பரேர் எறுழத் திணி தோள முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள—தழைவிரவின மாலையினையும் பருதத அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் நிரம்பின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேச்சர்,

வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து—வண்டுகளமொய்க்கும கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு,

[துவலைத் தண்டுளி பேணார் பகலிறந், திருகோட் டறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர]

துவலைத் தண் துளி பேணார் இரு கோடு அறுவையர் வேண்டுவயின் திரிதர—சிறுதுவலையாகிய தண்ணியதுளியை அஞ்சாராய் முன்னும்பின்னும் தொங்கலாக நாலவிட்ட துகிலினையுடையராய்த் தமக்கு வேண்டினவிடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

பகலிறநதென்பதனை மேலேகூட்டுக

[வெள்ளி வள்ளி வீஙகிறைப பணைததோள, மெத்தென்] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெதமதன பணைத் தோள்— வெளுககபபட்டதாகிய சஙகுவளையிறுகின இறையினையுடைய மெதமெனற பணைபோலுந தோளினையும,

மெத்தென் சாயல்— மெயமமுழுதும் கட்புலனுயததோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும,

முததுறழ் முறுவல—முததையொதத பல்லினையும்,

பூங குழைககு அமாநத எநது எழில மழைக கண—பொலிவினையுடைய மகரக குழையிட்டஅழகிறகுப பொருநதின உயாந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும,

இனி உருபுமயககமாக்கிக குழையிடததேசென்றமாந்த கணணென்றுமுரைப்ப.

மடவரன மகளிா—உயாந்துதோன்றுகினற மடபபததினையுடையமகளிா,

தோளமுதலியவறறையுடைய மகளிரெனக

[பிடகைப பெயத, செவ்வி யருமபின பைஙகாற பிததிகத, தவவித ழவிழ்பதங கமழ] பிடசைப பெயத பைஙகாற பிததிகததுச செவவி அரும்பின் அவவிதழ பகலிறந்து (௩௪) அவிழ் பதம கமழ—பூநதட்டிலேயிட்டுவைதத பசிய காலினையுடைய பிசசியினுடைய அலருஞ்செவவியையுடைய அருமபினது அழகியவிதழ்கள் பகற்பொழுதைககடநதுவிரியுஞசெவ்வி மணக்கையினுலே,

செவவரியருமபு பாடமாயிற சிவநத வரியினையுடைய அரும்பெனக

பொழுது அறிநத—அந்திக்காலமெனறறிநது,

என்றதனுற கூதிரால இரவுமபகலுந தெரியாவெனரூா.

இருமபு செய விளககின் ஈாந்திரிக கொளீஇ—இருமபாறசெயத தகளியிலே நெயதோய்ந்த திரியைககொளுததி,

விளககு - ஆகுபெயா

நெலலுமலரும் தூஉயக கைதொழுது—நெலலையுமலரையுஞ்சிதறி இல்லுறை தெயவததைவணஙகி,

மலலல் ஆவணம் மாலை அயர—வளபபததையுடைய அஙகாடிததெருவெல்லாம் மாலைக்காலததைக கொணடாட,

மகளிா (௩௬)கமழுகையினுலே பொழுதறிநது (௪௧) திரிககொளீஇத்(௪௨) தூவித் தொழுது (௪௩) அயரவெனக.

[மனையுறை புறவின் செங்காற சேவ, லின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந் துணணு, திரவும் பகலு மயஙகிக கையறறு, மதலைப பள்ளி மாறுவன விருப்ப]

இரவும் பகலும் மயஙகி—இராககாலமும பகறகாலமுந் தெரியாமல் மயஙகுகையினுலே,

மனை உறை புறவின் செஙகாற சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணுது — மனையின்கண்ணேயிருக்கும பேட்டினையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்பநுகரும் பெடையோடு மன்றிலேசென்று இரைதேடியுண்ணுமல்,

கை அற்று மதலைப் பள்ளி மாறுவன இருப்ப—செயலறுக் கொடுங்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே புறவாயிருந்து கடுத்தகால் ஆறும்படி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலை மாறியிருப்பவென்பாருமுளர் மதலைப்பள்ளி - கபோதகத்தலை இறையுறைபுறவும் பாடம்.

கடி உடை வியன் நகர்ச் சிறு குறுந்தொழுவர் கொள் உறழ் நறுங்கற் பல கூட்டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளிலே சிறியராகிய குற்றேவல் வினைஞர் கருங்கொள்ளினிறத்தையொத்த நறிய சாத்தம்மியிலே கத்தூரிமுதலிய பசுங்கூட்டரைக்க,

வடவர் தந்த வான் கேழ் வட்டம் தென்புலம் மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்ப—வடநாட்டிலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளியநிறத்தையுடைய சிலாவட்டம் தென்றிசையிடத்திற் சந்தனத்தோடே பயன்படாமற்கிடப்ப,

[கூந்தல் மகளிர் கோதை புனையார்] மகளிர் கூந்தல் கோதை புனையார்—மகளிர் குளிர்ச்சிமிகுதியால் தம்மயிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாராய்,

பல் இருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே மங்கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலவேண்டி,

தண் நறுந் தகரம் முளரி நெருப்பு அமைத்து இருங்காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப—தண்ணிய நறிய மயிர்ச்சந்தனமாகிய விறகிலே நெருப்பையுண்டாக்கி அதிலே கரிதாகிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய * கண்டசருக்கரையையுங் கூட்டிப் புகைப்ப,

கை வல் கம்மியன் கவின் பெறப் புனைந்த செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையாற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்தொழிலினையுடையவனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்தநிறத்தையுடைய ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

[கொடுந்தறிச் சிலம்பி வானூல் வலந்தன தூங்க] சிலம்பி வால் நூல் வலந்தன கொடுந்தறி தூங்க—சிலந்தியினது வெள்ளிய நூலாற் சூழப்பட்டனவாய் வளைந்த முளைக்கோலிலே தூங்க,

வான் உற நிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்—தேவருலகத்தைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த மேனிலத்திடத்து,

வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தரூஉம் நேர் வாய்க் கட்டளை திரியாது—இளவேனிற்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும் சாலேகத்திலே நின்று உலாவாதே,

நேர்வாய்க்கட்டளையென்றது மாடத்தின்கட்சாலேகத்தைக் கட்டளைதெரியாதென்றுபாடமாயின், திறவாதென்க

திண் நிலைப் போர் வாய் கதவம் தாழொடு துறப்ப—திக்கென்றநிலையினையுடைய இரண்டுகதவும் தம்முட்பொருதலவாய்த்தகதவு தாழிட்டுக்கிடக்க,

கல்லென் துவலை தூவலின் யாவரும் தொகு வாய்க் கன்னல் தண்ணீர் உண்ணார் பகு வாய்த் தடவிற் செந்நெருப்பு ஆர—கல்லென்கின்ற ஓசையினையுடைய சிறு துவலையை வாடைக்காற்று எங்கும் பரப்புகையினாலே இளையோரும் முதியோரும்

---

* கண்டசருக்கரையெனவும் பிரதிபேதமுண்டு

குயிந்தவாயையுடைய கரகத்திற்றண்ணீரைக் குடியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வாயையுடைய இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிர் பாடல் கொளப் புணர்மார்—ஆடற்றொழிலையுடைய மகளிர் தாமபாடுகின்றபாட்டினை யாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி நரம்பைக்கூட்டுதற்கு,

தண்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீந்தொடை கொம்மை வருமுலை வெம்மையில் தடைஇ—குளிர்ச்சியாலே தன்னிலைகுலைந்த இனியகுரலாகிய நரம்பைப் பெரிய எழுகின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீந்தொடை - ஆகுபெயர்

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணு முறை நிறுப்ப—கரியதண்டினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணை நிறகுமுறையிலே நிறுத்த,

காதலர் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரிந்தமகளிர் வருந்த,

பெயல் கனைந்து கூதிர் நின்றன்றால்—காலமழைசெறிந்து கூதிர்க்காலமாய்நிலைபெற்றது, அவ்விடத்து,

போது—பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது,

வானம் காரகாலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது (எஉ) கோவலர் (ரு) நடுங்க (அ) மறப்பக் கூர (கூ) வீழ (க0) ஒழிய (கக) மலரக் (கச) கவரக் (சஎ) கறப்ப (உ0) வணங்க (உஉ) முற்றத் (உரு) தூங்கத் (உஅ) திரிதர (ருரு) அயர (சச) இருப்ப (சஅ) மறுகத (௫0) துறப்ப (ருஉ) புகைப்பத (ருரு) தூங்கத் (ருகூ) துறப்ப (ருகூ) ஆர (ருரு) நிறுப்ப (எ0) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (எக) கூதிர்க்காலமாய்நிலைபெற்றது, அவ்விடத்தெனமுடிக்க

[மாதிரம், விரிகதிர் பரப்பிய வியலவாய் மண்டிலம், இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கேர், பொருதிறஞ் சாரா வரைநாளமயத்து]

மாதிரம் விரி கதிர் பரப்பிய வியல வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசைகளிலே விரிந்தகிரணங்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தையுடையஞாயிறு மேற்றிசைக்கட்சேறற்கெழுந்து,

இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது ஒருதிறம் சாரா அரைநாள் அமயத்து அரைநாள்—இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுகோலிடத்துஞ் சாயாநிழலால் தாரைபோகவோடுகின்றநிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுந்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திரைத்திங்களின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதினைந்தாநாழிகையிலே அங்குரார்ப்பணம்பண்ணி,

நூல் அறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறு இட்டு—சிற்பநூலையறிந்ததச்சர் கூரிதாக நூலை நேரேபிடித்து,

தேஎம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி—திசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசைகளில் நிற்குந் தெய்வங்களையுங் குறைவறப்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து, ஒருங்கு] பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை வகுத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசர்க்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையுங் கூறுபடுத்தி,

உடன் வளைஇ ஓங்கு நிலை வரைப்பில் — இவ்விடங்களையெல்லாம் சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிலின்வாயி (அஅ) லெனக

பரு இரும்பு பிணித்து—ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்பாலேகட்டி,

செவ்வரக்கு உரீஇ—சாதிலிங்கம்வழித்து,

[துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு, நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப், போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத், தாழொடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற், கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்து·]

தாழொடு குயின்ற துணை மாண் கதவம் பொருத்தி—தாழோடே சேரப்பண்ணின இரண்டாய் மாட்சிமைப்பட்ட கதவைச்சேர்த்தி,

இணை மாண்டு புதுப் போது அவிழ் குவளைப் பிடி கால அமைத்து—இணைதல் மாட்சிமைப்பட்டுப் புதியபோதாயவிழ்ந்த குவளைப்பூவோடே பிடிகளையும் தன்னிடத்தேபண்ணி,

என்றது - நடுவேதிருவும் இரண்டுபுறத்தும் இரண்டுசெங்கழுநீர்ப்பூவும் இரண்டு பிடியுமாகவகுத்த உத்திரக்கற்கவி.

நாளொடும் பெயரிய விழுமரத்துக் கோள் அமை நெடுநிலை (அகூ)—உத்திரமென்னும் நாளிற்பெயர்பெற்ற உத்திரக்கற்கவியிலே செருகுதல் பொருந்தின நெடுநிலையென்க

அமைத்தென்னுமெச்சம் பெயர்பெற்றவென்பதனோடுமுடிந்தது.

கை வல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரை தீர்ந்து போர் அமை புணர்ப்பின் நெடுநிலை (அகூ)—கைத்தொழில்வல்லதச்சன் கடாவுகையினாலே வெளியற்றுப் பலமரங்களுந் தம்மிற்கிட்டுதலமைந்த கூட்டத்தினையுடைய நெடுநிலையெனக.

ஐயவி அப்பிய நெய் அணி நெடுநிலை—வெண்சிறுகடுகப்பிவைத்த நெய்யணிந்த நெடியநிலையினையுடைய,

அதிறதெய்வத்திற்கு வெண்சிறுகடுகும் நெய்யுமணிந்தது

வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக—வென்றிகொண்டெழும் கொடிகளோடே யானைகள் சென்றுபுகும்படி யுயர்ந்த,

குன்று குயின்றன்ன ஓங்கு நிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தாற்போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின நிலையையுடைய கோபுரத்தை ஓங்குநிலையென்றார், ஆகுபெயர்
வரைப்பின் (எக) வாயிலெனக

கதவுபொருத்திக் கோளமைந்த புணர்ப்பினையுடைய நெடுநிலையினையுடைய வாயிலென்க

[திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பிற், றருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து, நெடுமயி ரெகினத் தூநிற வேற்றை, குறுங்கா லன்னமோ டுகளு முன்கடை·]

நெடுமயிர் எகினத் தூ நிற ஏற்றை குறுங்கால் அன்னமோடு உகளும் முன்கடை—நெடிய மயிரினையுடைய கவரிமாவில் தூயநிறத்தையுடைய ஏற்றை குறியகாலினையுடைய அன்னத்தோடே தாவித்திரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மரூஉமுடிபு அன்னமும் தாவிப்பறத்தலின், உகளுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவினைகூறினார்

* தரு மணல் ஞெமிரிய திரு நகர் முற்றத்து,

* இந்தப்பாகத்திற்கு உரைகிடைத்திலது, கொண்டுவந்திட்ட மணல் பரந்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடத்தையுமெனக.

திரு நிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின்—திருமகள் நிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமையினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் சிறப்பினையுமுடைய கோயிலென முடிக்க

பணை நிலை முனைஇய பலவுளைப் புரவி புல உணாத் தெவிட்டும் புலம்பு விடு குரலொடு—பந்தியிலேநிற்றலைவெறுத்த பலவாகிய கேசரியையுடைய குதிரைகள் புலலாகிய உணவைக் குதட்டுந் தனிமைதோற்றுவிக்கின்ற குரலோடே,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடு வெண் முற்றத்துக் கிம்புரிப் பகுவாய் அம்பணம் நிறையக் கலுழ்ந்து வீழ் அருவிப் பாடு விறந்து — நிலாவின்பயனை அரசனுகரும் நெடிய வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திலுள்ள நீர்வந்துவீழும் மகரவாயாகப் பகுத்த வாயினையுடைய பத்தநிறைகையினாலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினோசைசெறிந்து,

அயல ஒலி நெடும்பீலி ஒலக மெல்லியல் கலி மயில் அகவும் வயிர் மருள் இன் இசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த நெடிய பீலியொடு அசைக மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கினமயில் ஆரவாரிக்கும் கொம்பென்று மருளும் இனியவோசை,

நளி மலைச் சிலம்பிற் சிலம்பும் கோயில்—செறிந்தமலையில் ஆரவாரம்போல ஆரவாரிக்கும் கோயில்,

புலம்புவிடுகுரலோடே அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னிசையும விறந்து மலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங்கோயிலென முடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்புவிடுகுரல் மழை மெதுவெனமுழங்கினாற்போனறிருத்தலின், உவமைகொண்டார். இனி அவற்றின் எதிரொலியெழுகின்ற கோயிலென்றுமாம்.

யவனர் இயற்றிய வினை மாண் பாவை கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து—சோனகர்பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்டபாவை தனகையிலே ஏந்தியிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகளிநிறையும்படி நெய்வார்க்கப்பட்டு,

பரூஉத் திரி கொளீஇய குரூஉத் தலை நிமிர் எரி—பருந்திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிகின்ற விளக்கை,

அறுவறு காலைதோறு அமைவரப் பண்ணி—நெய்வற்றினகாலந்தோறும ஒளிமழுங்கினகாலந்தோறும் நெய்வார்த்துத் தூண்டி,

பல் வேறு பள்ளிதொறும் பாயிருள் நீங்க—பலவாய்வேறுபட்ட இடங்கடோறும் பரந்த இருள்நீங்கும்படி,

பீடு கெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப்பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது சிறுகுறுந்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களும் அணுகவாராத அரியகாவலையுடைய கட்டுக்களின்,

வரை கண்டன்ன தோன்றல—மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவாய்,

வரை சேர்பு வில் கிடந்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இந்திரவிற்கிடந்தாற்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி

பல வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சுதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

மணி கண்டன்ன மாத் திரள் திணை காழ்—நீலமணியைக்கண்டாற்போன்ற கருமையினையும் திரட்சியினையுமுடைய திணிய தூண்களையுடையவாய்,

செம்பு இயன்றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

உருவப் பல்பூ ஒருகொடி வளைஇ—வடிவழகினையுடைத்தாகிய பலபூக்களையுடைய வல்லிசாதியாகிய ஒப்பில்லாத கொடியையெழுதி,

கருவொடு பெயரிய காண்பு இன் நல்லில்—புதைத்தகருவோடே பெயர்பெற்ற காட்சிக்கினிய நன்றாகிய இல்,

என்றது - கருப்பக்கிருகமென்றவாறு

திணைகாழையுடையவாய்ச் (௧௧௧) செய்வுறுநெடுஞ்சுவரிலே (௧௧௨) விளங்குஞ் சுதையுரீஇப் (௧௧௦) பலவயின் (௧௦௯) ஒருகொடிவளைஇ (௧௧௩) வரைகண்டன்ன தோன்றலவாய்க் (௧௦௮) கொடியவாய்ப் (௧௦௯) பாயிருணீங்க (௧௦௬) எரி (௧௦௫) யமைவரப்பண்ணிக் (௧௦௪) காட்சிக்கினியவாகிய நல்லில் (௧௧௪) எனமுடிக்க

கோயில் (௧௦௦) வரைப்பில் (௧௦௭) காண்பினல்லி (௧௧௪) லெனமுடிக்க.

[தசநான் கெய்திய.] நானகு தசம எய்திய—நாற்பதிற்றியாண்டு சென்ற,

பணை மருள் நோன் தாள்—முரசென்றுமருளும் வலியகால்களையும்,

[இகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரிநுதல்]

ஏந்து எழில் வரி நுதல்—உயர்ந்த அழகினையும் புகர் நிறைந்த மத்தகத்தினையுமுடைய நாகம் (௧௧௭),

இகல் மீக்கூறும் நாகம்—போரில் மேலாகச்சொல்லும் நாகம்,

பொருது ஒழி நாகம்—பொருதுபட்ட யானையினுடைய,

[ஒழியெயி றருகெறிந்து, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப] ஒழி எயிறு சீரும் செம்மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்து—தானேவீழ்ந்தகொம்பைக் கனமும்செம்மையுமொப்ப இரண்டுபுறத்தையுஞ்செத்தி,

வல்லோன் கூர் உளி குயின்ற— தச்சன் கூரிய சிற்றுளியாலே பண்ணின,

ஈரிலை இடை இட்டு—பெரிய இலைத்தொழிலை இடையேயிட்டு,

[தூங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப், புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண், டுள்ளி நோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப், பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டில், மடைமா ணுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு, முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப், புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ் தட்டத்துத், தகடென் புதையக் கொளீஇத் துகடீர்ந், தூட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து, முல்லைப் பல்போ துறழப் பூநிரைத்து:]

ஊட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ—பலநிறம்பிடித்த மயிர்களை உள்ளேவைத்து அதன் மேலே,

வயமான் வேட்டம் பொறித்து—சிங்கமுதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்றதொழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்து,

புலிமுதலியவற்றின் வரிகள்தோன்ற உளளே மயிர்விரவின

வியன் கண் கானதது முலலைப போது உறழப பல பூ நிரைதது—அகற்சியை இடததேயுடைய காட்டிடதது முலலைப்போதுடனே மாறுபடுமபடி ஏனைப பல பூககளையுமநிரைதது,

சாலேகத தகடு குததுறுதது—சாளரங்களாகததிறநததகடுகளை ஆணிகளாலே தைததது,

மடை மாண பாணடில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைபபட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்மைபசெததி உளியாறகுயினற இலையை இடையிட்டுப பொறிதது நிரைத துச சாலேகததகடுகளைக குததுறுதது மடைமாணபாணடியென முடிகக.

முதது உடை நுணம இழை பொலிய நாறறிந தொடை மாணடு பேரளவு எயதிய பாண்டில்—முததைத தனனிடததேயுடைய மெலலியநூல அழகுபெறுமபடி கட்டி லின்கீழேவீழ நாலுபுறமும்நாறறி அதனைத தனனிடததேகட்டுதலமாட்சிமைபபட்டுப பெரிய எலலையைபபெறற பாணடியெனககூட்டுக

என்றதனால தநததது தாறசமைதத கட்டிலைசசூழ முததுவடநாறறியெனறா

புலிப பொறிக கொண்ட பூஙகேழத தட்டததுக கண புதையக கொளீஇத துகள தீரநது பெருமபெயாப பாணடில—புலியினதுவரியைத தன்னிடததேகொண ட பொலிவுபெற்ற நிறததைதயுடைய ககசாலே நடுவுவெளியான இடமறையுமபடி கோ ககபபட்டுக் குறறமறறுக கசசுககட்டிலெனனும் பெரிய பெயரையுடைய பாணடியெ னககூட்டுக

தூஙகு இயல் மகளிர் வீஙகு முலை கடுப்பப புடை திரண்டிருநத குடதத அடி—சூனமுற்றி அசைநத இயலபினையுடையராகிய மகளிரது பாலகட்டிவீஙகின முலை யையொப்பப பககமுருணடிருந்த குடததையுடையவாயஅடி,

இஃது உருட்சிககு உவமைகூறிறறு

இடை திரணடு உளளிமுதல நோன் அடி பொருததி அமைதது—குடததிறகு நகட்டிறகுநடுவாகிய இடம ஒழுகமெலலிதாயததிரணடு உளளிமுதல்போலும் வலியி னையுடையகாலகளைத தனனிடததேதைததுசசமைததுப பேரளவெயதியபாணடி யெனக

உள்ளிபபுட்டிலபோலவதனை உள்ளிமுதலெனறா

[மெல்லிதின விரிநத சேககை மேமபடத, துணைபுண ரனனத தூநிறத் தூவி, யிணை யணை மேமபடப பாயணை யிட்டு]

மெல்லிதின் விரிந்த இணைஅணைசேககை—மெலலிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுககையெனக.

மேமபடத துணை புணா அன்னத தூநிறத தூவி பாய்—அசசேககைக்குமேலாகத் தம்பேட்டைபபுணாநத அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டாகிய மயிர் பரககபபட்டு,

“சிறுபூளை செம்பஞசு வெணபஞசு சேண, முறுதூவி சேக்கையோ டைநது” என்ற ஐந்தினையும்படுத்ததென்பதுதோன்ற இணையணையென்றா. என்புருகி மிகக அன்போடுபுணர்தலிற் சூட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

புள்ளின்றூவியென்றார். பிறரும் இக்கருத்தைபற்றி * "ஆதரம் பெருகுகின்ற வன்பிஞ லன்ன மொத்தும" என்றார்

[காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத், தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை:] மேம்பட அணையிட்டுக (கஙக) காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத் தூ மடிவிரித்த தோடு அமை சேக்கை—அத்தூவிக்குமேலாக அணைகளுமிட்டுவைத்துக கஞ்சியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கழுவுதலுற்றதுகிலின தூய மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீர்முதலியவற்றின இதழகள்பொருந்தின படுக்கை,

இணையணைசேக்கை மேம்பட்ட தூவிபாய அத்தூவிக்கு மேம்பட அணையிட்டுத் தூமடிவிரித்த சேக்கையெனக

ஆரம தாங்கிய அலா முலை ஆகத்துப பின அமை நெடுவீழ் தாழ—முன்பு முத்தாரஞ்செய்த கச்சுச்சுமந்த பருத்தமுலையிணையுடைய மார்பிடத்தே இப்பொழுது குத்துதலைமைந்த நெடிய தாலிநாணென்றுமே தூங்க,

வீழ்ந்துகிட த்தலின், வீழென்றார் இனிப பினனுதலமைந்த நெடியவீழ - மயிரொன்பாருமுளர்.

துணை துறந்து—அரசன பிரிகையினுமல,

நல நுதல உலறிய சில மெல ஓதி — நன்றாகிய நுதலிடத்தே கைசெய்யாமல் உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரிணையும்,

இனித் துணைதுறந்தலறியவோதியெனக்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைநீங்கி உலறிய ஓதியென்றுரைப்பாருமுளர்.

[நெடுநீர் வார்குழை களைந்தெனக் குறுங்கண், வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ காதின்]

நெடுநீர் வார் குழை களைந்தென வறிது வீழ் காதின— பெரிய ஒளியொழுகின மகரக்குழையைவாங்கிற்றாகச் சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும,

நீர்மை - ஒளி

குறுங்கண் வாயுறை அழுத்திய காது—சிறிய இடத்தையுடைய தாளுருவியழுத்தியகாது,

வாயுறவென்றுபாட மாயின், கடுக்கனவாயுறும்படியழுத்தினகாதென்க

பொலம தொடி தின்ற மயிர வார் முன்கை வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல யாத்து—முன்பு பொன்னாற்செய்த தொடிகிடந்து தழும்பிருந்த மயிர் ஒழுங்குபட்டுக்கிடந்த முன்கையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பண்ணின வளையைஇட்டுக் காப்புநாணைகட்டி,

ஒடு - வேறுவினையொடு

வாளைப் பகு வாய கடுப்ப வணக்குறுத்துச் செவ்விரல கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து—வாளையினது பகுத்தவாயையொக்க முடக்கத்தையுண்டாக்கிச் சிவந்த விரலிடத்தேயிட்ட சிவந்தநிறத்தையுடைய முடக்கென்னுமோதிரத்தையும,

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கசுo—"காதலாற காம பூமிக் கதிரொளி யவரு மொத்தார் - மாதருங் களிற ஞனு மாசுண மகிழச்சி மன்ற - லாதரம் பெருகு கின்ற வன்பிஞ லன்ன மொத்தூ - தீதிலார் கிளைபபி ஞமான செலவமே பெரிது மொத்தார்."

பூந்துகில மரீஇய ஏந்து கோட்டு அல்குல் அம் மாசு ஊர்ந்த அவிர் நூற் கலிங்க மொடு—முன்பு பூததொழிலையுடைய துகிலகிடந்த உயர்ந்த வளைவினையுடையவல்கு வில் இக்காலத்துடுதத அழகிய மாசேறிய விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவை யுடனே,

[புனையா வோவியங கடுப்பப புனைவில]

புனையா ஓவியம கடுப்ப— வண்ணஙகளைககொண்டெழுதாத வடிவைக்கோட்டி ன சிததிரததையொபப,

புனைவில் நலலடி (கஙக) யென மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச் செம்பஞ்சிட் டுப பூண்களணியாத நன்றாகியவடியென்க.

தளிர ஏர மேனி—மாந்தளிரையொதத நிறததினையும,

தாய சுணஙகின்—பரந்த சுணஙகினையும்,

அம் பணைத தடைஇய மென்றோள்—அழகினையுடைய மூஙகிலபோலத்திரண்ட மெல்லியதோளினையும்,

[முகிழமுலை, வம்புவிசித தியாதத] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ முலை—கச்சை வலித்துககட்டின தாமரைமுகைபோலும் முலையினையும்,

வாங்கு சாய நுசுப்பின்—வளையும் நுடஙகுமிடையினையும்,

மெல்லியல மகளிர—மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய சேடியர,

நல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (கசஅ) முதலியவற்றையுடையமகளிர (கஙக) புனைவில் (கசஎ) நல்லடி வருடவென்க

நறை விரவுற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச செவிலியர கைம் மிகக் குழீஇ—நறைகலததலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகததையுடைய செவிலித் தாயர இவளாற்றாமைவொழுககமிகுகையினாலே திரணடு,

குறியவும நெடியவும் உரை பல பயிற்றி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழி யும மெய்ம்மொழியுமாகிய உரைகள்பலவற்றையும் பலகாறசொல்லி,

* "ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குரித்தே" என்பதிலககணம்

இன்னே வருகுவர இனறுணையோர என முகததவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையாந்தன்மையையுடை யோரென்று அவள்மனததுககு இனியவாாததைகளைககூறவும் அதறகுப்பொருந்தா ளாய் மிகக்கலங்கி,

[நுண்சேறு வழிதத நோனிலைத் திரள்கால, ஊற்று வறுமுலை கொளீஇய:] ஊற்று வறுமுலை கொளீஇய நுண சேறு வழிதத நோன் நிலைத திரள் கால்—குடங்களைக் கடைந்துதைதத சாதிலிஙகம்பூசின வலியநிலையினையுடைய மேறகட்டியிற் றிரண்ட கால்களை,

கால் திருததி—கட்டிநகால்களுக்கு அருகாகநிறகுமபடிபண்ணி அதனிடத்தே கட்டி,

ஊற்றுவறுமுலை - குடத்திறகு வெளிப்படை; முலைபோறலின் முலையென்றார்.

[புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை] மெழுகு செய் படமிசைப் புதுவது இயன்ற—மெழுகுவழித்த மேறகட்டியினமேலே புதிதாகவெழுதின,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கஎக.

[திண்ணிலை மருப்பி னாடுதலை யாக, விண்ணூர்பு திரிதரும்.]

விண்—ஆகாயத்திடத்தே,

திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ஊர்பு திரிதரும்—திண்ணியநிலையினையுடைய கொம்பினையுடைய மேடராசிமுதலாக ஏனையிராசிகளிற் சென்றுதிரியும்,

வீங்கு செலல் மண்டிலத்து முரண் மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய—மிக்க செலவினையுடைய ஞாயிற்றோடே மாறுபாடுமிகுந்த தலைமையினையுடைய திங்களோடு * திரியாமனின்ற,

உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி—உரோகிணியைப்போல யாமும் பிரிவின்றியிருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைத்து அவற்றைப்பார்த்து,

ஞாயிறு கணடெழுதியதென்று திங்களிற்கு அடைகூறிற்று

நெடிதுயிரா—நெடியவுயிர்ப்புக்கொண்டு,

[மாயிதழ் பூநதிய மலிநதுவீ ழரிப்பனி, செவ்விரல் கடைக்கண சோத்திச் சில தெறியா] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து ஏந்திய அரிப் பனி சில செவ்விரல் சோத்தித் தெறியா—நீலப்பூவிரும்பினகண் தனகடைக்கண்ணிடத்தேவர மிக்குச் சுமந்த ஐதாகிய நீர்ச்சிலவற்றைச் சிவந்த விரலைச்சோத்தித் தெறித்து,

என்றது - மிகவுமழாமல மலகினநீரைத் தெறித்தெனறவா

புலம்பொடு வதியும நலம கிளர் அரிவைக்கு — தனிமையோடுகிடக்கும அன்பு மிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன்பிரிகையினாலே நெடுவீழ்தாழ (கருஎ) நூல்யாத்து (கசஉ) மாசூர்ந்தகலிங்கத்தோடே (கசரு) ஓதியினையும (கருஅ) காதினையும (கசo) விளக்கத்தினையு (கசச) முடையளாய் மிகக்கலங்கி (கடுரு) உரோகிணி நினைவனணோக்கி நெடிதுயிராத்துக் (கரு௬) தெறித்து (கருடு) மகளிர் நலலடிவருட (கடுக) ஒவியங்கடுப்ப (கசஎ) வதியுமரிவைக்கு (கருரு) என வினைமுடிக்க

அரிவைக்கு இன்னா அரும்படர் தீர — அரிவைக்குத் தீதாயிருக்கின்ற ஆற்றுதற்கரிய நினைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில (கஅஅ) விறல தந்து இனனே முடிக தில— வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில அவனுக்கு வெற்றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக, இஃது எனக்குவிருப்பம் எனமுடிக்க

அம்ம— கேட்பாயாக;

இஃது இவள்வருத்தமிகுதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப் பரவுகினறவள்கூற்றாயிற்று. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி முடிகவென்ற வியஙகோள் வேண்டுகோட் பொருண்மைக்கண வந்தது தில் - விழைவின்கண வந்தது.

மின் அவிர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை நீள் திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புரளக் களிறு களம்படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று நிலத்தேபுரளும்படி யானையை முன்னாக் கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செயலென்னும் வினைப்பெயர் செயயென முதனிலையாய் நின்றது.

---

* தெரியாமனின்றவென்றும் பிரதிபேதமுணடு.

ஒளிறு வாள் விழுப் புண் காணிய புறம் போந்து— விளங்கும்வாளினாற் போழ்ந்த சீரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம்பேபோந்து திரிதரும்வேந்தன் (க௮எ) என்க

வடந்தைத் தண் வளி—வடதிசைக்கண்ணதாகிய குளிர்ந்தகாற்று,

என்றது வாடையை

[தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித், தெறகோ பிறைஞ்சிய தலைய நறபல், பாண்டில விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல] நல் பல பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச் சுடர் தண்வளி எறிதொறும நுடங்கித் தெறகு ஏர்பு இறைஞ்சிய தலைய அழல—நன்றாகிய பல கால் விளக்கிலெரிகின்ற பருத்தகொழுந்து வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும் அசைந்து தெறகுநோக்கியெழுந்து சாய்ந்த தலையினையுடையவாயெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்

வேம்பு தலை யாத்த நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட—வேப்பந்தாரைத் தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புண்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னா மணி புறத்து இட்ட மாத் தாட் பிடியொடு பருமம் களையாப் பாய் பரிக் கலி மா இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறி துளி விதிர்ப்ப—பின்னாக மணிகளைத்தன்னிடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாங்காத பாய்ந்துசெல்லுஞ் செலவினையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற் கோத்துமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ் அம் துகில் இட வயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய ஒலியலை இடப்பக்கத்தேயணைத்துக்கொண்டு,

வாள் தோள் கோத்த வன்கட் காளை சுவல மிசை அமைத்த கையன்—வாளைத் தோளிலேகோத்த தறுகண்மையையுடைய வாளெடுப்பானதோளிலே வைத்த வலக்கையையுடையனாய்,

முகன் அமர்ந்து—புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சிதோன்ற முகம்பொருந்தி,

நூல் கால் யாத்த மாலை வெண்குடை — நூலாலே சட்டத்தைக்கட்டின முத்த மாலையினையுடைய கொற்றக்குடை,

தவ்வென்று அசைஇத் தா துளி மறைப்ப—தவ்வென்னுமோசைபட்டு அசைந்து பரக்கின்ற துளியைக் காக்க,

தாழ்துளியும்பாடம்

நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன் — நள்ளென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமத்தும் பள்ளிகொள்ளானாய்ச் சிலவீரரோடே புண்பட்டோரைப் பரிகரித்துத் திரிதலைச்செய்யுமரசன்,

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதலிய எழுவரோடே மாறுபட்டுப் பொருகின்ற பாசறையிடத்துப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம்போந்து (க௭உ) சுடரழலக் (க௭௫) காட்ட (க௭எ) விதிர்ப்பத் (க௮௦) தழீஇக் (க௮க) கையனாய் அமர்ந்து (க௮௩) மறைப்பப் (க௮௫) பள்ளிகொள்ளானாய்த் (க௮௬) திரியும் வேந்தன் (க௮எ) என்க.

அம்ம (கசுஅ), வானம் கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது கூதிர்க்காலமாய் நிலைபெற்றது (எஉ); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத்தே (கஉ) வாயிலினையும் (அஅ) முன்கடையினையும் (கூஉ) முற்றத்தினையும் (கூO) சிறப்பினையு (அகூ) முடைய கோயில் (கOO) வரைப்புக்களிற் (கOஎ) காண்பினல்லிலிற் (ககச) பூரணடிவிற (கஉரு) சேக்கையிலே (கரு௫) வதியுமரிவைக்குப் (கசுசு) படாதீரும்படி (கசுஎ) வேந்தன் (கஅஎ) பலரொடுமுரணிய பாசறைத்தொழில் (கஅஅ) விறந்து (கசுஎ) இன்னேமுடிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (கசுஅ) எனக் கொற்றவையைப்பரவிற்றாக வினைமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மண்ணசையாற்சென்று பொருதலின், இப்போர் வஞ்சியாகலின், வஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் கூறினார்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரை முற்றிற்று

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணா டோணசைஇ
யோடை மழகளிற்றா னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முகையோ டலமர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்

எட்டாவது

குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையொண் ணுத
லொலிமென் கூந்தலொண் டொழிமேனி
விறலிழை நெகிழ்ந்த வீவருந் தடுநோ
யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினாயும்
பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்
வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி
நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்
றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி
நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும்
புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர்
செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவின்
முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை
நோவருங் குறைய கலங்கெடிற் புணருஞ்
சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த
லாசறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை
யெளிய வென்னார் தொன்மருங் கறிஞர்
மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப
நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி
யிருவே மாய்ந்த மன்ற மிதுவென
நாமறி வுறலிற் பழியு முண்டோ
வாற்றின * வாரா ராயினு மாற்ற
வேனையுல கத்து மியைவ தானமக்கென
மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற்
றானாச் சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பு
மிகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்
வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல
விருபே ரச்சமோ டியானு மாற்றலேன்
கொடுப்பி னன்குடைமையுங் குடிநிர லுடைமையு

* வாராதாயினுமென்றும் பாடம்

வண்ணமுந் துணையும பொரீஇ யெண்ணூ
தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை
நிகழ்ந்த வண்ண நீநனி யுணரச
செபப லான்றிசிற் சினவா நீமோ
நெறறகொ ணெடுவெதிர்க் கணநத யானை
முததார் மருபபி னிறங்குகை கடுபபத
துயததலை வாங்கிய புனிறுதீர் பெருங்குர
னறகோட சிறுதினைப படுபு ளோபபி
யெறபட வருதிய பொனநீ விடுததலிற
கலிகெழு மீமிசைச சேணோ னிழைதத
புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற சூரற றகைபெற வலந்த
தழலுந தட்டையுந குளிரும பிறவுந
கிளிகடி மரபின வூழூழ் வாஙகி
உரவுக கதிர்தெறூஉ முருப்பவி ரமயதது
விசுமபாடு பறவை வீழ்பதிப படர
நிறையிரும பௌவங குறைபட முகந்துகொண
டகலிரு வானதது வீசுவளி கலாவலின்
முரசதிரந தன்ன வினகுர லேறொடு
நிரைசெல னிவபபிற கொண்மூ மயஙகி
யின்னிசை முரசிற சுடரபபூட் சேஎ
யொன்னார்க கேநதிய விலஙகிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப பொழிந்தென
வண்ண னெடுஙகோட் டிழிதரு தெண்ணீ
ரவிர்துகில் புரையு மவவௌ ளருவித
தவிர்வில வேட்கையேந தணடா தாடிப
பளிங்குசொரி வன்ன பாயசுனை குடைவுழி
நளிபடு சிலமபிற பாயம பாடிப
பொனனெறி மணியிற் சிறுபுறந தாழ்ந்தவெம
பின்னிருங் கூநதல பிழிவனந துவரி
யுள்ளகஞ் சிவந்த கண்ணேம வள்ளித
ழொண்செங காந்த ளாமப லனிசசந
தண்கயக குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செஙகொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை
யுரிதுநா றவிழ்தொதத துநதூழ் கூவிள
மெரிபுரை யெறுழஞ் சுள்ளி கூவிரம

மெருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை
பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம்
பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா
விரிமல ராவிரை வேரல் சூரல்
குரீஇப் பூளை குறுநறுங் கண்ணி
குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
போங்கந் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி
செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகங்
கரந்தை குளவி கடிகமழ் கலிமாந்
தில்லை பாலை கல்லிவர் முல்லை
குல்லை பிடவஞ் சிறுமா ரோடம்
வாழை வள்ளி நீணறு நெய்த
றாழை தளவ முட்டாட் டாமரை
ஞாழன் மௌவ னறுந்தண் கொகுடி
சேடல் செம்மல் சிறுசெங் குரலி
கோடல் கைதை கொங்குமுதிர் நறுவழை
காஞ்சி மணிக்குலைக் கட்கமழ் நெய்தல்
பாங்கர் மராஅம் பல்பூந் தணக்க
மீங்கை யிலவந் தூங்கிணர்க் கொன்றை
*யடம்பம ராத்தி நெடுங்கொடி யவரை
பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி
வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்து வாரந்
தும்பை துழாஅய் சுடர்ப்பூந் தோன்றி
நந்தி நறவ நறும்புன் னாகம்
பாரம் பீரம் பைங்குருக் கத்தி
யாரங் காழ்வை கடியிரும் புன்னை
நரந்த நாக நள்ளிரு ணாறி
மாயிருங் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவு
மரக்குவிரித் தன்ன † பரேரம் புழகுடன்
மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய வகலறைக் குவைஇப்
புள்ளா ரியத்த விலங்குமலைச் சிலம்பின்
வள்ளுயிர்த் தெள்விளி யிடையிடைப் பயிற்றிக்
கிள்ளை யோப்பியுங் கிளையிதழ் பறியாப்
பைவிரி யல்குற் கொய்தழை தைஇப்

---

* அடும்பெனவும் பாடம்

† பாரம் பமகெனவும் பாடம்

பல்வே றுருவின் வனப்பமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
யெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலைத்
தாதுபடு தண்ணிழ லிருந்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளா நறுங்காழ்த்
தண்ணறுந் தகரங் கமழ மண்ணி
யீரம் புலர விரலுளர்ப் பவிழாக்
காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
யணிமிகு வரிமிஞி றார்ப்பத் தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்
மலையவு நிலத்தவுஞ் சினையவுஞ் சுனையவும்
வண்ண வண்ணத்த மலராய்பு விரைஇய
தண்ணறுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சிப்
பைங்காற் பித்திகத் தாயிதழ் அலரி
யங்கொடை யொருகாழ் வளைஇச் செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்பச் சாந்தருந்தி
மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலத்துத்
தொன்றுபடு நறுந்தார் பூணொடு பொலியச்
செம்பொறிக் கேற்ற வீங்கிறைத் தடக்கையின்
வண்ண வரிவில் லேந்தி யம்புதெரிந்து
நுண்வினைக் கச்சைத் தயக்கறக் கட்டி
யியலணிப் பொலிந்த வீகை வான்கழ
றுயல்வருந் தோறுந் திருந்தடிக் கலாவ
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பிற்
பகைபுறங் கண்ட பல்வே லிளைஞரி
னுரவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளு
முளைவா ளெயிற்ற வள்ளுகிர் ஞமலி
கிளையாக் கண்ண வளைகுபு நெரிதர
நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா
மிடும்பைகூர் மனத்தேம் மருண்டுபுலம் படர
மாறுபொரு தோட்டிய புகல்வின் வேறுபுலத்
தாகாண் விடையி னணிபெற வந்தெ
மலைமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவரக் கிளந்தெ
மைம்பா லாயக் கவினேத்தி யொண்டொடி

யசைமென் சாயல வவ்வாங் குந்தி
மடமதர் மழைக்க ணிளையீ ரிறந்த
கெடுதியு முடையே னென்றன னதனெதிர்
சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கிக்
கெடுதி யும்விடீ ராயி னெம்மொடு
சொல்லலும் பழியோ மெல்லிய லீரென
நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன்
கைகவர் நரம்பி னிம்மென விமிரு
மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுத்த
தாதவி ழலரித் தாசினை பிளந்து
தாறடு களிற்றின் வீறுபெற வோச்சிக்
கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்தெஞ்
சொல்லற் பாணி நின்றன னாக
விருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பைப்
பிணையேர் நோக்கின் மனையோண் மடுப்பத்
தேம்பிழி தேறன் மாந்திமகிழ் சிறந்து
சேம மடிந்த பொழுதின் வாய்மடுத்
திரும்புன நிழத்தலிற் சிறுமை நோனா
தரவுற ழஞ்சினை கொளீஇ நோய்மிக்
குரவுச்சின முன்பா லுடல்சினஞ் செருக்கிக்
கணைவிடு புடையூக் கானங் கல்லென
மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத் தெதிரக்
கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக
விரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்பு
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
வுய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை * தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்கோ
லுடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளிவரி நுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்

* தெளிர்ப்பவெனவும் பாடம்

திண்ணிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளைஇய
துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடேஎ
நுரையுடைக் கலுழி பாய்தலி னுரவுத்திரை
யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை
யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல நுகர்கென
மாசறு சுடர்நுத னீவி நீடுநினைந்
தென்முக நோக்கி நக்கன னந்நிலை
நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர
வொய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ
யாக மடைய முயங்கலி னவ்வழிப்
பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை
முழுமுதற் கொக்கின் றீங்கனி யுதிர்ந்தெனப்
புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப் பலவின்
னெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேறல்
னீர்செத் தயின்ற தோகை வியலூர்ச்
சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
யரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடுமகள்
கயிறூர் பாணியிற் றளருஞ் சாரல்
வரையர மகளிரிற் சாஅய் விழைதக
விண்பொரு சென்னிக் கிளைஇய காந்தட்
டண்கம ழலரி தாஅய் நன்பல
வம்புவிரி களத்திற் கவின்பெறப் பொலிந்த
குன்றுகெழு நாடனெம் விழைதரு பெருவிற
லுள்ளத் தன்மை யுள்ளினன் கொண்டு
சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி
வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப
மலரத் திறந்த வாயில் பலருணப்
பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில்
வசையில் வான்றிணைப் புரையோர் கடும்பொடு
விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை
நின்னோ டுண்டலும் புரைவ தென்றாங்
கறம்புணை யாகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை
மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
தேமுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் றேற்றி
யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தலி னெஞ்சமர்ந்
தருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி

வானுரி யுறையுள் வயஙகியோ ரவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல கழிபபி
யெல்லை செல்ல வேழூா பிறைஞசிப
பல்கதிர் மண்டிலங் கலசேர்பு மறைய
மான்கண மாமுதற றெவிடட வான்கணங
சன்றுபயிர் குால மன்றுநிறை புகுதா
வேஙகுவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி
லோஙகிரும பெணணை யகமட லகவப
பாமபுமணி யுமிழப பலவயிற கோவல
ராமபலந தீஙகுழற றெளவிளி பயிற்ற
வாமப லாயிதழ கூமபுவிட வளமனைப
பூநதொடி மகளிா சுடாதலைக கொளுவி
யநதி யநதண ரயாக கானவா
விண்டோய பணவை மிசைஞெகிழி பொதத
வான மாமலை வாயசூழ்பு கறுபபக கானங
கலலென றிரட்டப புள்ளின மொழிபபச
சினைஇய வேநதன செலசமங கடுபபத
துனைஇய மாலை துன்னுதல காணூஉ
நேரிறை முனகை பற்றி நுமாதா
நாடறி நனமண மயாகஞ சினனாட
கலஙக லோமபுமி னிலஙகிழை யீரென
வீர நனமொழி தீரக கூறித
துணைபுண ரேற்றி னெமமொடு வநது
துஞசா முழவின் மூதூா வாயி
லுணடுறை நிறுததுப பெயாநதனன னதறகொண
டனறை யன்ன விருபபோ டென்று
மிரவரன மாலைய னேவரு தோறுங
காவலா கடுகினுங கதநாய குரைபபினு
நீதுயி லெழினு நிலவுவெளிப படினும
வேயபுரை மெனறோ ளின்றுயி லென்றும
பெறாஅன் பெயரினு முனிய லுறாஅ
திளமையி னிகநதன்று மிலனே வளமையிற
றன்னிலை * தீர்நதனறு மிலனே கொன்னூா
மாய வரவி னியலபுநினைஇத் தேற்றி
நீரொறி மலரிற சாஅ யிதழ்சோரா
வீரிய கலுழுமிவள பெருமதா மழைககண

* திரிந்தன்றுமிலனென்றும் பாடம்.

ஞுகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும்
வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய்
நினைத்தொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்கு
லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும்
புழற்கோட் டாமான் புகல்வியுங் களிறும
வலியிறந் தபபுமா வன்கண வெருஉச்சினத்
துருமுஞ் சூரு மிரைதே ரரவமு
மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்கு
கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கரு கராமு
நூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும
பழுவும் பாந்தளு முளப்பட பிறவும்
வழுவின் வழாஅ விழுமமவர்
குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைப்புணர்ச்சியும் பின்னாகிய மும் புணர்ச்சிகளுக்கு நிமித்தங்களும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவேகூறுதலானும் அப்பெயர்கூறினார். * "அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி, யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப." என்பதனால், தோழி அறத்தொடு நிற்குங்காலம்வந்து செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றவழி அதற்கிலக்கணங்கூறிய † "எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதீடு தலைப்பா, டுண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ, யவ்வேழு வகைய வென்மனார் புலவர்." என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுங்கூறி அறத்தொடுநிற்கின்றாளென்றுணர்க

அன்னாய் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக,

[வேண் டன்னை] அன்னை வேண்டு—தாயே யான்கூறுகின்றவார்த்தையை விரும்புவாயாக,

[ஒண்ணுதல், லொலிமென் கூந்தலென் றோழி மேனி, யிறவிறை நெகிழ்த்த வீவரு கடுநோ, யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினவும், பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும், வேறுபல் லுருவிற் கடவுட் பேணி, நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற், றெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி, நற்கவின் றொலையவு நறுந்தோ ணெகிழவும், புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு, முட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர், செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்]

ஒண்ணுதல் ஒலிமென் கூந்தல் விறல மேனி என தோழி உள் கரந்துறையும் உய்யா அரும்படர்—ஒள்ளிய நுதலினையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் நிறத்தினைவென்ற வெற்றியினையுடைய நிறத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆற்றுதற்கரிய நினைவு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கஉ.
† " " " கங.

இழை நெகிழ்த்த வீவு அரு கடு நோய் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—தானணிந்தகலங்களை நெகிழப்பண்ணின மருந்துகளாற் கெடுத்தற்கரிய கடிய நோய் நினக்குச்சொல்லுதற்கு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடைமையினாலே யான் அதனை என்னுள்ளேயடக்கி,

நல் கவின் தொலையவும் நறுந்தோள் நெகிழவும் புள் பிறர் அறியவும் புலம்பு வந்து அலைப்பவும் கடவலின்—அவளுடைய நன்றாகிய அழகுகெடவும் நறியதோள்மெலியவும் வளைகழலுதலைப் பிறரறியவும் தனிமை மேன்மேல்வந்து வருத்தவும் நினக்கு அறிவுறுமாற் செலுத்துகையினாலே,

நீயும் அலவுற்று அகலுள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாய—நீயும் அலமந்து அகன்றவிடத்தையுடைய ஊரிடத்துக் கட்டினாலும் கழங்கினாலும் எண்ணியறிவாரைவினாவி அவர் தெய்வத்தான்வந்த வருத்தமென்றலின்,

வினாயுமென்றவ் டத்தும்மையைப் பேணியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவிற் பல கடவுள் நறையும் விரையும் ஓச்சியும் பரவியும் தொழுதும் விரவு மலர் தூயும் பேணியும்—வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பலதெய்வங்களைத் தூபங்களும் சந்தனமுதலியனவுங்கொடுத்தும் பரவியும் வணங்கியும் கலந்தபூக்களைச்சிதறியும் வழிபட்டும் அதனாற்றீராமையின்,

பேணியுமென்னும்உம்மை சிறப்பு, ஏனைய - எண்ணும்மை

எய்யா மையலை வருந்துதி — இந்நோயையறியாத மயக்கத்தையுடையையாய் வருந்தாநின்றாய்,

என் தோழி படா இழை நெகிழ்த்த நோய் நினக்குச் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்துத் தொலையவும் நெகிழவும் அறியவும் அலைப்பவும் கடவலின் நீயும் அலவுற்று வினாய்க் கடவுளைப்பேணியும் எய்யாமையலையாய் வருந்துதியெனமுடிக்க

[முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மத்துணை, நோவருங் குரைய கலங்கெடிற் புணரும்.] அத்துணை முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் நோ வரும் கலம் கெடின் புணரும்—அவ்வளவாகிய முத்தானும் மாணிக்கத்தானும் பொன்னானும் பொருந்துதலவரும் பூண் கெட்டதாயிற் பின்னும்வந்துகூடும், அதுபோலன்றி,

முத்துமுதலியவற்றிற்குக்கூறிய இலக்கணங்களை அத்துணையென்றார். குரைய-அசை

[சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த, லாசறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை, யெளிய வென்னார் தொன்மருங் கறிஞர்]

சால்பும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின் மாசு அறக் கழீஇ வயங்கு புகழ் அந்நிலை நிறுத்தல்—தத்தங்குலத்திற்கேற்ற குணங்களினமைதியும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும் பழையதன்மைகெட்டாற் பிறந்தவிழுக்கைப் போம்படிகழுவி விளங்கும்புகழை முன்புபோலே நிற்குமபடிநிறுத்தல்,

தொல் மருங்கு அறிஞர் ஆசு அறு காட்சி ஐயர்க்கும் எளிய என்னார்—பழைதாகிய நூலையறிவார் குற்றமற்ற அறிவினையுடைய தெய்வ இருடிகளுக்கும் எளியகாரியமென்னார்,

* "ஐயர் யாத்தனர் கரண மென்ப" என்றாராகலின், ஐயர் தேவராகார்.

[மாதரு மடனு மோராங்குத் தணப்ப, நெடுந்தே ரெந்தை யருங்கடி நீவி]

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪.

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேரையுடைய என் தந்தையது அரிய காவலைக் கடந்து,

மாதரும் மடனும் ஓராங்குத் தணப்ப—இருமுதுகுரவரும் தமக்கியைந்தோர்க்குக் கொடுப்போமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

[இருவே மாய்ந்த மன்ற லிதுவென] இது இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் என—இந்தமணம் தலைவனும் யானும் பெருமையும் உரனும் அச்சமும் நாணும் நுணுகியநிலையாற்பிறந்த கந்தருவமணமென்று,

நாம் அறிவுறுலிற் பழியும் உண்டோ—நாம் யாயக்கு அறிவுறுத்தலான் நமக்குப் புகழேயன்றி வருவதோர்பழியுமுண்டோ, அஃதில்லை,

உம்மை எச்சவும்மை ஓகாரம் எதிர்மறை; இது மறைநூல் விதித்ததாகலின்.

ஆற்றின் வாராராயினும்—இங்ஙனம் அறத்தொடுநின்றபின் தலைவர்க்கே நம்மையடைய நேர்ந்திலராயினும்,

ஆற்ற—நாம் உயிர்போந்துணையும் இவ்வருத்தத்தைப் பொறுத்திருக்க,

[ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும் இயைவது ஆல் என—நமக்கு மறுபிறப்பினும் இக்கூட்டம் கூடுவதொன்றாயிருந்ததெனக்கூறி,

[மானமர் நோக்கங் கலங்கிக் கையற, ஆனச் சிறுமைய ளிவளுந் தேம்பும்·] ஆனச் சிறுமையள் மான் அமர் நோக்கம் கலங்கிக் கையற்று இவளும் தேம்பும்—ஆற்றுந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய மான்நோக்கமமர்ந்த நோக்கமின்றி மையலுற்றுக்கலக்கங்கொண்டு வினையொழிந்து அயர்ந்து இவளுமெலியும்,

இவளும் (உகூ), கலங்கிக (உடு) கெடிற் புணரும் (கசு); அதுபோலன்றிச் சால்பு முதலியனகுன்றின் (கரு) நிறுத்தல (கசு) எளியவென்னார் (கஅ) ஆகலின், இஃது இருவேமாய்ந்தமன்றலென (உக) அறிவுறுலிற பழியுமில்லை (உஉ), ஆற்றின்வாராராயினும் ஆற்ற (உங) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனககூறி (உச) மெலியு (உரு) மெனமுடிகக.

* "வளைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும், வளையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும், உரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணும், தானே கூறுங் காலமு முளவே." என்பதனுள் 'தானே கூறுங் காலமு முளவே' என்றதனால் உடையளாயெனத் தலைவிகூறறினைக் கொண்டுகூறினளென்றுணர்க † "செறிவு நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான" என்பதனால் மறை புலப்படுத்தலாகாதென்றாராயினும், ‡ "உறறுழி யல்லது சொல்ல லின்மையி, னப்பொருள் வேட்கை கிழவியி னுணாப" என்பதனான் மறைபுலப்படுத்தலுமாமென வழுவமைத்தலின், இங்ஙனம் தலைவிகூறினாள்.

இதனால் தோழிதலைப்பாடுகூறினாள.

இகல மீக் கடவும் இரு பெரு வேந்தர் வினை இடை நின்ற சான்றோர் போல—மாறுபாட்டினமிகுதியைச்செலுத்தும் இருவராகிய பெரிய அரசரைச் சந்துசெய்விக்குந் தொழிலிடத்தேநின்ற அறிவுடையோரைப்போல,

இரு போ அச்சமோடு யானும் ஆற்றலேன—நினக்கும் இவள்வருத்தத்திற்கு அஞ்சும் இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் வருந்தாநின்றேன்;

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல, உக.

† ,, ,, பொருளியல, கரு.

‡ ,, ,, ,, கசு.

கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவறறுானும் நன்றாகி முடிதலையும்,

குடி நிரல உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரணடுகுடியும ஒததலுடைமை யையும்,

வண்ணமும—குணதகையும,

துணையும—சுற்றத்துதவிகளையும்,

பொரீஇ எண்ணாது—ஒபபிததுபபாாத்துப பினனரும் பலருடன் உசாவாதே,

* "செந்துறை, வண்ணப பகுதி வரைவின றாஙகே" என்பதனால் வண்ணம் குண மென்றுணாக.

எமியேம் துணிந்த ஏமம சால் அருவினை—நுமமையின்றித் தமியேமாய் யாங்க ளேதுணிந்த உயிாக்குப் பாதுகாவலமைமந்த செயதறகரிய இக்கந்தருவமணம்,

தானும் புணர்ச்சிககுபபின் உடம்படுதலின், எமியேந்துணிந்தவென்றாள்

நிகழ்ந்த வண்ணம்—முன்புநடந்தபடியை,

நீ நனி உணரச் செப்பல் ஆன்றிசின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்லுதலையமைந் தேன்;

சினவாதீமோ—அதுகேட்டுச் சினவாதிருபபாயாக,

நெற் கொள் நெடு வெதிாககு அணநத யானை—நெல்லைத தன்னிடததேகொண் ட நெடிய மூங்கிலைத்தினறறகு மேனோககிநின்றுவருந்தின யானை அவவருத்தந்தீ ரும்படி,

முத்து ஆா மருபபின் இறங்கு கை கடுபப—முத்துநிறைநத கொம்பிலே ஏறட்டு நான்ற கையையொபப,

துய்த் தலை வாங்கிய புனிறு தீா பெருஙகுரல நல் கோளா சிறு தினைப படு புள் ஓப்பி—துயயையுடைய தலைவளைநத ஈனறணிமைதீாநத பெரிய கதிர்களை நன்றாகத தன் னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய தினையிலேவீழ்கின்ற கிளிகளையோட்டி,

துய்-இளைதானபுருவத்துப பஞ்சுநுனைபோனறிருப்பது. கடுபப வளைநதவெனக

எல் பட வருதியா என நீ விடுத்தலின்—பகறபொழுதுகழியாநிறக நீாவருவீராக வென்றுகூறி நீ போகவிடுகையினாலே யாங்களுமபோய,

வருதியர் - வியங்கோணமுற்று

கலி கெழு மீமிசைச் சேணோன் இழைதத புலி அஞ்சு இதணம—ஆரவாரம் பொருந்தின மரததினுச்சியிலே இராககாலம் ஆகாயததிருபபோன்பண்ணின புலி அஞ்சுகைககுக்காரணமான பரண,

"சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி" என்றார்பிறரும.

[ஏறி யவண, சாரற சூரற றகைபெற வலநத] அவண சாரல சூரல் தகை பெற வலந்த இதணம (சக) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைபபககததுபபிரமபாலே அழ குபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூரலாலேபிணிதத தழலெனறுமாம சூரல - சூரறகொடியுமாம்

தழலும்—தழலும,

தழலாவது கையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப பிறககுமோசையாற் கிளி முதலியவற்றை ஓட்டுங்கருவி, கவணென்பாருமுளர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஎ.

தட்டையும்—தட்டையும,

தட்டையாவது மூங்கிலைக் கணுக்கணுவுள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதோர் கருவி

குளிரும்—குளிரும,

குளிராவது இவைபோலவதோர் கிளிகடி கருவி

பிறவும்—ஏனையவும,

பிறவென்றது கவண்முதலியவற்றை

கிளி கடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—தழலும தட்டையும் குளிரும் பிறவுமாகிய கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி ஓட்டி,

உரவுக் கதிர் தெறூஉம் உருப்பு அவிர் அமயத்து—மிகுதலையுடைய ஞாயிற்றின்கிரணங்கள்சுடும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழூழ்வாங்கி (சச) யென்க

விசும்பு ஆடு பறவை வீழ பதிப் படர—ஆகாயத்தேபறக்கும பறவைகளெல்லாம் தாமவிரும்புஞ்சேக்கைகளிலே செல்லும்படியாக,

[நிறையிரும் பௌவங் குறைபட முகந்துகொண், டகலிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின, முரசதிர்ந் தன்ன வின்குர லேற்றொடு, நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மூ மயங்கி, யின்னிசை முரசிற சுடர்ப்பூட் சேஎ, யொன்னார்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின், மின்மயங்கு கருவிய]

நிறை இரும்பௌவம குறைபட முகந்துகொண்டு முரசு அதிர்ந்தது அன்ன இன்குரல் ஏற்றொடு நிரை செலல நிவப்பிற் கொண்மூ—நிறைந்த கரியகடலைக் குறையுண்டாம்படிமுகந்துகொண்டு முரசு சிறிதுமுழங்கினாற்போன்ற இனியகுரலையுடைய உருமேற்றோடே நிரைத்துச்செல்லுதலையுடைய ஓக்கத்தினையுடையமேகம்,

இன்னிசை முரசின் சுடர்ப் பூண் சேஎய ஒன்னார்க்கு ஏந்திய இலங்கு இலை எஃகின் மின் மயங்கு கருவிய—இனிய ஓசையையுடைத்தாகிய முரசினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய அணிகலங்களையுமுடையமுருகன் அசுரரைக் கொல்லுமதற்கெடுத்த விளங்குகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய வேல்போல மின்னுமயங்குகின்ற தொகுதிகளையுடையவாய்,

அகல் இரு வானத்து வீசு வளி கலாவலின மயங்கி—ஏனைப்பூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமான கரியஆகாயத்திடத்தே வீசுகின்ற காற்றுத் தன்னிடத்தே கூடுகையினாலே நிரைத்தநிரைபோய்க் கலங்கி,

கல் மிசைப பொழிந்தென —மலைமேலே பெய்தவாக,

கொண்மூக (ருo) கருவியவாய் (ருரு) மயங்கிப (ருo) பறவை பதிப்படரப் (சரு) பொழிந்தென (ருரு) வென்க

அண்ணல் நெடுங்கோட்டு இழிதரு தெண்ணீர் அவிர் துகில புரையும அவ்வெள் அருவி தவிர்வு இல் வேட்கையேம் தண்டாது ஆடி—தலைவனுடைய நெடிய மலைச்சிகரத்தினின்றுங்குதிக்கின்ற தெளிந்த நீரையுடைய விளங்குகின்ற வெள்ளிய துகிலையொக்கும் அழகிய வெள்ளிதாகிய அருவியிலே நீங்குதலில்லாத விருப்பையுடையேமாய் அமையாமல் விளையாடி,

அண்ணனமலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றாள்.

[பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை குடைவுழி, நளிபடு சிலம்பில்:] நளி படு சிலம்பிற் பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய் சுனை குடைவுழி—செறிவுண்டானமலையிடத்

துப் பளிங்கைக்கரைத்துச் சொரிந்துவைத்தாற்போன்ற பரந்தசுனையைக் குடைந்து விளையாடுகின்றவிடத்தே,

பாயம் பாடி—எங்கள்மனத்துக்கு விருப்பமானவற்றைப் பாடி,

பொன் எறி மணியின் சிறுபுறம் தாழ்ந்த எம் பின் இருங்கூந்தல் பிழிவனம் துவரி—பொன்னிலேயழுத்தின நீலமணிபோலே சிறிய முதுகிடத்தே தாழ்ந்துகிடந்த எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூந்தலை நீரைப்பிழிந்து ஈரத்தைப்புலர்த்தி,

உள் அகம் சிவந்த கண்ணேம் — உள்ளாகிய இடமெல்லாஞ் சிவந்த கண்ணேமாய்,

வள் இதழ் ஒள் செங்காந்தள்—பெரிய இதழையுடைய ஒள்ளிய சிவந்த கோடற்பூ,

ஆம்பல் அனிச்சம்—ஆம்பற்பூ அனிச்சப்பூ,

தண் கயக் குவளை—குளிர்ந்த குளத்திற்பூத்த செங்கழுநீர்ப்பூ,

குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பூ,

வெட்சி—வெட்சிப்பூ,

செங்கொடுவேரி—செங்கொடுவேரிப்பூ,

* தேமா—தேமாம்பூ,

மணிச்சிகை—செம்மணிப்பூ,

உரிது நாறு அவிழ் தொத்து உந்தூழ்—தனக்கு உரித்தாக நாறும் விரிந்த கொத்தினையுடைய பெருமூங்கிற்பூ,

கூவிளம்—வில்வப்பூ,

எரி புரை எறுழம்—நெருப்பையொத்த எறுழம்பூ,

சுள்ளி—மராமரப்பூ,

கூவிரம்—கூவிரப்பூ

வடவனம்—வடவனப்பூ

வாகை—வாகைப்பூ,

வால் பூங் குடசம்—வெள்ளிய பூவினையுடைய வெட்பாலைப்பூ,

எருவை—பஞ்சாய்க்கோரை,

கொறுக்கச்சியுமாம்

செருவிளை—வெண்காக்கணம்பூ,

மணிப் பூங் கருவிளை—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ,

பயினி—பயினிப்பூ,

வானி—வானிப்பூ,

பல் இணர்க் குரவம்—பல இதழ்களையுடைய குரவம்பூ,

பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,

வகுளம்—மகிழம்பூ,

பல் இணர்க் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,

விரி மலர் ஆவிரை—விரிந்த பூக்களையுடைய ஆவிரம்பூ,

வேரல்—சிறுமூங்கிற்பூ

---

* ‘தேமா’ என்பதுமுதல் ‘பெருமூங்கிற்பூ’ என்பதிறுதியாகவுள்ளவைகள் தருமபுரவாதீனமடத்திலிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய ஏட்டுப்புத்தகத்தில் மட்டும் இருந்தன

சூரல்—சூரைப்பூ,
குரீஇப்பூளை—சிறுபூளை,
குறுநறுங்கண்ணி—குன்றிப்பூ,
குருகிலை—முருக்கிலை,
மருதம்—மருதப்பூ,
விரி பூங் கோங்கம்—விரிந்த பூக்களையுடைய கோங்கம்பூ,
போங்கம்—மஞ்சாடிப்பூ,
திலகம்—மஞ்சாடிமரத்தின்பூ,
தேங்கமழ் பாதிரி—தேனாறும் பாதிரிப்பூ,
செருந்தி—செருந்திப்பூ,
அதிரல்—புனலிப்பூ,
பெருந்தண் சண்பகம்—பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூ,
கரந்தை—நாறுகரந்தை,
குளவி—காட்டுமல்லிகைப்பூ,
கடி கமழ் கலி மா—விரைகமழும் தழைத்த மாம்பூ,
தில்லை—தில்லைப்பூ,
பாலை—பாலைப்பூ,
கல் இவர் முல்லை—கல்லிலேபடர்ந்த முல்லைப்பூ,
குல்லை—கஞ்சங்குல்லைப்பூ,
பிடவம்—பிடவம்பூ,
சிறுமாரோடம்—செங்கருங்காலிப்பூ,
வாழை—வாழைப்பூ,
வள்ளி—வள்ளிப்பூ,
நீள் நறு நெய்தல்—நீண்ட நறிய நெய்தற்பூ,
தாழை—தெங்கிற்பாளை,
தளவம்—செம்முல்லைப்பூ
முள் தாள் தாமரை—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூ,
ஞாழல்—ஞாழற்பூ,
மௌவல்—மௌவற்பூ,
நறும் தண் கோகுடி—நறிய குளிர்ந்த கோகுடிப்பூ,
சேடல்—பவழக்கால் மல்லிகைப்பூ,
செம்மல்—சாதிப்பூ,
சிறுசெங்குரலி—கருந்தாமக்கொடிப்பூ,
கோடல்—வெண்கோடற்பூ,
கைதை—தாழம்பூ,
கொங்கு முதிர் நறு வழை—தாதுமுதிர்ந்த நறிய சுரபுன்னைப்பூ,
காஞ்சி—காஞ்சிப்பூ,
மணிக் குலைக் கள் கமழ் நெய்தல்—நீலமணிபோலுங் கொத்துக்களையுடைய தேனாறும் கருங்குவளை,
பாங்கர்—ஓமை,
மராஅம்—மரவம்பூ,
பல பூந் தணக்கம்—பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பூ,

ஈங்கை—இண்டம்பூ,
இலவம்—இலவம்பூ,
தூங்கு இணர்க் கொன்றை—தூங்குகின்ற பூங்கொத்தினையுடைய கொன்றைப்பூ,
அடம்பு—அடம்பம்பூ,
அமர் ஆத்தி—பொருந்தின ஆத்திப்பூ,
நெடு கொடி அவரை—நெடிய கொடியினையுடைய அவரைப்பூ,
பகன்றை—பகன்றைப்பூ,
இது சிவதை, *"பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசிலைத் தாமரை" என்புழி வெள்ளி வட்டில் உவமைகோடலின், இது கிலுகிலுப்பையன்று.
பலாசம்—பலாசம்பூ,
பல் பூம பிண்டி—பல பூக்களையுடைய அசோகம்பூ,
வஞ்சி—வஞ்சிப்பூ,
பித்திகம—பிச்சிப்பூ,
சிந்துவாரம—கருநொச்சிப்பூ,
தும்பை—தும்பைப்பூ,
துழாஅய—திருத்துழாய்ப்பூ,
சுடர்ப் பூந்தோன்றி—விளக்குப்போலும் பூவினையுடைய தோன்றிப்பூ,
நந்தி—நந்தியாவட்டப்பூ,
நறவம—நறைக்கொடி,
நறும் புன்னாகம—இது புன்னையினவிசேடம,
பாரம பருத்திப்பூ,
பீரம- பீர்க்கம்பூ,
பைங் குருக்கத்தி—பசிய குருக்கத்திப்பூ,
ஆரம—சந்தனப்பூ,
காழ்வை—அகிற்பூ,
கடி இரும புன்னை—மணத்தையுடைய பெரிய புன்னைப்பூ,
நரந்தம—நாரத்தம்பூ,
நாகம—நாகப்பூ,
நள்ளிருணாறி—இருவாட்சிப்பூ,
மா இருங் குருந்தும்—கரிய பெரிய குருந்தம்பூவும,
வேங்கையும்—வேங்கைப்பூவும,
[பிறவு, மரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழுகுடன், மாலங் குடைய·] அங்கு மால் உடைய அரக்கு விரித்தன்ன பிறவும பரேரமபுழகுடன—அச்சாரலிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிலிங்கத்தைப் பரப்பின்றபோன்ற பிறபூக்களையும் பருத்த அழகினையுடைய † மலையெருக்கம்பூவுடனே,
பரேரம்புழகு - செம்பூவுமாம, புனமுருங்கையுமென்பா
மலிவனம் மறுகி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கைமிகக்குப் பலகாலுந் திரிந்து பறித்து,
வான் கண் கழீஇய அகல் அறைக் குவைஇ — மழை பெய்து தன்னிடத்தைக் கழுவித் தூய்தாக்கின அகன்ற பாறையிலே குவித்து,

* கலித்தொகை, மருதம், அ.
† மலைவெருக்கம் பூவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

கண்ணேமாய் (சுக) மலிவனமறுகிய (கூஎ) பரேரம்புழகுடனே (கூசு) ஒண்செங்காந்தள் (சுஉ) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கூரு) பாறையிலேகுவித்து (கூஅ) எனமுடிக்க.

செங்காந்தள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இரண்டாமுருபும் உம்மையும் விரிக்க. குருந்தும், வேங்கையும், பிறவுமென்ற மூன்றற்கும் உருபுவிரிக்க

புள் ஆர் இயத்த—பறவைகளின் ஓசையாகிய நிறைந்த வாச்சியங்களையுடையவாகிய,

விலங்கு மலைச் சிலம்பின்—ஒன்றற்கொன்று குறுக்கிட்டுக்கிடக்கின்ற மலைப்பக்கத்திற்புனத்தே,

வள் உயிர்த் தெள் விளி இடையிடை பயிற்றிக் கிளை ஓப்பியும்—பெரிய ஓசையினையுடைய தெளிந்தசொற்களை நடுவேநடுவேசொல்லிக் கிளியை ஓட்டுதலைச் செய்தும் தழைதைஇ (க௰உ) யெனக

சொல் – கிளியையோட்டுஞ்சொல் கிளியையுமோப்பியெனச் சிறப்பும்மை

கிளை இதழ் பறியா—புறவிதழ்களை வாங்கிப்போகட்டு,

பை விரி அல்குல் கொய் தழை தைஇ—பாம்பின்படத்தைப்போலே பரந்த அல்குலுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொய்தழை - மிக்கவிடங்களை நறுக்கின தழை.

பல் வேறு உருவின் வனப்பு அமை கோதை எம் மெல் இரு முச்சிக் கவின் பெறக் கட்டி—பலவாய் வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய அழகமைந்த மாலைகளை எம்முடைய மெல்லிய கரியமுடியிலே அழகுபெறச்சுற்றி,

எரி அவிர் உருவின் அம் குழைச் செயலைத் தாது படு தண் நிழல் இருந்தனமாக—நெருப்புப்போலவிளங்கும் நிறத்தையுடைய அழகிய தளிரையுடைய அசோகினது தாதுவிழுகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே இருந்த அளவிலே,

[எண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்]

சுரிவளர்நறுங்காழ் - பின்னேகூட்டுதும்

எண்ணெய் நீவிய நலம்பெறு சென்னி (ககசு)—பலகாலும் எண்ணெயவார்த்த நன்மையைப்பெற்ற தலையிற் குஞ்சி (ககஉ) யெனக

தண் நறும் தகரம் கமழ மண்ணி—குளிர்ந்த நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை நாறும்படியாகப்பூசி,

ஈரம் புலர விரல் உளர்ப்ப அவிழா—அந்த ஈரம்புலரும்படி விரலாலலைத்துப் புலர்த்துந்தற்றொழிலாலே பிணிப்பைவிடுத்து,

நறும் காழ்க் (க௰எ) காழ் அகில் அம் புகை கொளீஇ—அதனை நறிய கரிய வயிரத்தினையுடைய அகிலினது அழகிய புகையூட்டுகையினாலே,

இதில் நறுங்காழ் கூட்டிற்று.

யாழ் இசை அணி மிகு வரி மிஞிறு ஆர்ப்பத் தேம் கலந்து—யாழோசையினது அழகுமிகுகின்ற பாட்டினையுடைய மிஞிறுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அகிலினது நெய் கலந்து,

[மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்]

மணி நிறம் கொண்ட சுரி வளர் (க௰எ) மா இருங் குஞ்சியின்—நீலமணியின் க

நிறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளர்ந்த கரிய பெரிய மயிரினை கண்ணே,

இதிற் சுரிவளர் கூட்டிற்று

மண்ணி (க0அ) அவிழாப் (க0கூ) புகைகொளுவுகையினாலே (கக0) தேங்கலந்து (ககக) ஒருகாழ்வளைஇ (ககஅ) மணிநிறங்கொண்ட குஞ்சி (ககஉ) யென்க.

மலையவும் நிலத்தவும் சினையவும் சுனையவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத்திடத்தனவும் கொம்புகளிற் பூத்தனவும் சுனைகளிற் பூத்தனவுமாகிய,

வண்ண வண்ணத்த மலர்—பலநிறங்களையுமுடையமலர், பலசாதிகளையுமுடையமலரென ஒன்று நிறமும் ஒன்று சாதிவேறுபாடுங் கூறினார்.

ஆய்பு விரைஇய தண் நறுந் தொடையல் வெள் போழ்க் கண்ணி—அம்மலரை ஆராய்ந்துதொடுத்த தண்ணிய நறிய தொடையலினையும் வெள்ளிய தாழைமடலிலேயுடைத்தாகிய கண்ணியினையும்,

[நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சு]

நாம் உற மிலைச்சி—முருகனென்றச்சமுறும்படி சூடி,

குஞ்சியினைக்கண்ணே (ககஉ) மிலைச்சியென்க

நலம்பெறுசென்னி - முன்னேகூட்டிற்று

பைங்கால் பித்திகத்து ஆயிதழ் அலரி அம் தொடை ஒருகாழ் வளைஇ—பசிய காம்பினையுடைய பிச்சியினுடைய அழகியஇதழ்களையுடைய பூவைத்தொடுத்த அழகினையுடைய தொடையாகிய ஒருவடத்தைச் சுற்றி,

இஃது அந்திக்காலத்துமலரும் பூவாதலின், அதனைத் தேங்கலந்து (ககக) ஒருகாழ்வளைஇ (ககஅ) மணிநிறங்கொண்டகுஞ்சி (ககஉ) யெனக் குஞ்சிக்கியல்பாக்கி முன்னேகூட்டுக

[செந்தீ, யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ, யந்தளிர்க் குவவுமொய்ம் பலைப்ப] குவவு மொய்ம்பு அலைப்பச் செந்தீ ஒள் பூம்பிண்டி அம் தளிர் ஒருகாது செரீஇ—திரளுதலையுடைய தோள்மேலேவீழ்ந்தலைக்கும்படி சிவந்த நெருப்புப்போலும் ஒளிரிய பூக்களையுடைய அசோகினது அழகிய தளிரை ஒருகாதிலே செருகி,

சாந்து அருந்தி மைந்து இறைகொண்ட மலர்ந்து ஏந்து அகலத்துத் தொன்றுபடு பூணொடு நறுந் தார் பொலிய—சந்தனத்தையுள்ளடக்கி வலிதங்குதல்கொண்ட அகன்றுயர்ந்த மார்பிடத்தே தொன்றுபட்டுவருகின்ற பேரணிகலங்களோடே நறிய மாலை பொலிவுபெற,

செம்பொறிக்கு ஏற்ற — மூன்றுவரியாகிய உத்தமவிலக்கணத்திற்குப் பொருந்தின மார்பு (கஉக) எனக

வீங்கு இறைத் தடக் கையின் வண்ண வரி வில் ஏந்தி அம்பு தெரிந்து—பூண்இறுகின முன்கையையுடைய பெரியகையிலே வண்ணத்தையுடைய வரிந்த வில்லையெடுத்து அம்புகளைத்தெரிந்துபிடித்து,

நுண் வினைக் கச்சைத் தயக்கு அறக் கட்டி—நுண்ணிய தொழில்களையுடைய கச்சைக் கட்டினசேலை துளக்கமறக்கட்டி,

[இயலணிப் பொலிந்த வீகை வான்கழ, றுயல்வருந் தோறுந் திருந்தடிக் கலாவ:]
ஈகை இயல் அணிப் பொலிந்த வான் கழல் துயல்வருந்தோறும் திருந்து அடிக்

தலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிறபொலிவுபெற்ற நன்ருகிய வீரக்கழல் பெயருமபொழுதெல்லாம் பிறககிடாத அடியிலே ஏற்றிழிவுசெய்ய,

முனை பாழ் படுக்கும துன்னருந் துப்பிற பகை புறங கணட பல் வேல் இளைஞரின்—பகைப்புலத்தைப பாழாக்கும் கிட்டுதறகரிய வலியையுடைய பகைகளை முதுகு கண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைபபோலே,

உரவுச் சினம் செருக்கித துன்னுதொறும வெகுளும முளை வாள் எயிறற வள் உகிர ஞமலி—பரக்கின்ற சினததாலே செருககித தம்மேலொன்று நெருஙகுந்தோறும் கோபிககும் மூஙகில்முளைபோலும ஒளியையுடைததாகிய பல்லினையுடையவாகிய பெரிய உகிரையுடைய நாய,

கிளையாக் கணண வளைகுபு நெரிதர—இமையாக்கணகளையுடையவாய எம்மை வளைத்துக்கொணடு மேலேமேலேவருகையினாலே,

[நடுஙகுவன மெழுநது நலலடி தளாநதியா, மிடும்பைகூா மனததே மருணடு புலம படர்] யாம நடுஙகுவனம் எழுநது நல்லடி தளாநது இடுமபை கூா மனததேம மருண்டு புலம படர—யாஙகளஞ்சி அவ்விருபபைக்குலைந்து கடிதிற்செலலுதலாறறுது வருத்தமிக்க மனததையுடையேமாய மயஙகி வேறறுப புலததேறசசெலலாநிறக,

மாறு பொருது ஓட்டிய புகல்வின் வேறு புலதது ஆ காண விடையின் அணி பெற வநது—தனககுமாருகிய விடைகளையெலலாம பொருதுகெடுதத மனசசெருககினையுடைய தானறியாதநிலததிற புதிய ஆவைககாணுமேறுபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைமிகுதிகூறுதறகு வேறுபுலதது ஆவெனருா
இததுணையும் ஒக்கககூறிஞா

[எம், மலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி, மெலலிய வினிய மேவரக் கிளந்து] ஆயிடை எம அலமரல வெரூஉதல அஞ்சி மெலலிய இனிய மேவரக கிளநது—யாஙகள்போகின்றபொழுது எமமனததிற சுழறசியாலே வெருவுதற்குத தானஞ்சி மெல்லியவாய் இனியவாயிருககினற சொறகளை எமககுபபொருநதுதலவரச சொல்லி,

இதனுல ஏதிடுகூறிஞள

எம ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏததி—எம ஐவகைபபட்ட மயிரினையுடைய பலருமாராய்ந்த அழகைபபுகழ்நது அசைகினற (கசப) இளையீ (கசக) ரெனக

ஒண்டொடி—ஒள்ளிய தொடியினையும,

அசை - வேறுகூறிறறு

மென சாயல—மெலலிய மெனமையினையும,

அவ்வாஙகு உநதி—அழகிய வளைநத கொபபூழினையும,

மடமதா மழைக கண இளையீா—மடபபதத்தையுடைய மதாதத குளிர்ந்த கண்ணினையுமுடைய இளையீரே,

இறந்த கெடுதியும உடையேன என்றனன—இவ்விடத்தேபோந்த கெடுதிகள பலவுமுடையேனென்றுகூறிஞன,

என்றது - அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன கெடுததனுக விஞயிஞன்

குஞ்சியின்கணணே (ககஉ) மிலைசசிச (ககசு) செரீஇப (கககூ) பொலியக (கஉஉ) கலாவக (கஉஎ) கட்டி (கஉரு) ஏந்தித் தெரிநது (கஉச) விடையின் அணிபெறவந்து (கநசு) தான்கொணடுவந்த ஞமலி (கநக) நெரிதருகையினுலே (கநஉ) எழுந்து தளா

ந்து (௧௬௬) மருண்டு வேறுபுலம்படராநிற்க (௧௬௪) ஆயிடை (௧௬௭) எம் (௧௬௬) அலம ரல் வெரூஉதலஞ்சிக் (௧௬௭) கிளந்து (௧௬௮) ஏததி (௧௬௯) இளையீர், இறந்த (௧௭௧) கெடுதியுமுடையே னென்றனன் (௧௭௨) னெனக் கூட்டுக

[அதனெதிர், சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கி] அல்லாந்து அதன் எதிர் சொல்லேமாதலிற கலங்கி—அவனகூற்றிற்கு யாங்கள மகிழ்ந்து அதற்கு மறுமொழி கொடேமாகையினாலே நெஞ்சழிந்து,

[கெடுதி யுமவிடீ ராயி னெம்மொடு, சொலலும பழியோ மெல்லிய லீரென] மெலலியலீர் கெடுதியும் விடீராயின எம்மொடு சொல்லும் பழியோ என—மெலலிய இயலபினையுடையீர், கெட்டனவுங காட்டித்தாரீராயின் எம்முடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுதலும நுமக்குப பழியாமோவெனச சொல்லி,

[நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன், கைகவா நரமபி னிமமென விமிரு, மாதர் வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுதத] நைவளம பழுநிய பாலை வலலோன் கைகவா நரம்பின் இம்மென இமிரும மாதா வணடொடு நயந்து இறுதத சுரும்பு—நட்டராகம் மு ற்றுப்பெறற பாலையாழை வாசிககவலலவன் தனகையாலே வாசித்தநரம்புபோலே இம்மென்னும ஓசைபட வொலிககும் காதலையுடைய வண் டினததோடே தன்னிட த்து மணத்தைவிரும்பித்தஙகின சுரும்பினஙகளை,

தாது அவிழ அலரித தா சினை பிளந்து—தாதுவிரிந்த பூககளையுடைய தழைபர ந்ததோகொமபை முறிதது,

தாறு அடு களிறறின வீறு பெற ஓசசி—தனனைச செலுததுகின்ற பரிக்கோலைக கைகடந்த மதக்களிறபோலே வெறறியுணடாக ஒட்டி,

தனககுககாவலாகிய பெருமையினையும் உரனையும் கைகடநது வேட்கைமீதூா ந்து நிறறலால் தாறடுகளிறறை உவமஙகூறினா மதககளிறறிறகு அஙஙனமோசசி நிறறல இயல்பு.

கல்லென் சுற்றக் கடுங குரல அவிதது—கலலெனனும ஓசைபடக கததும வேட் டைநாய்களுடைய கடிய குரலகளை யடிததுமாறறி,

எம் சொலலற் பாணி நினறனனாக—யாஙகள வாாதததைசொலலுதலையுடைய தோா காலததைப பாாததுநினறனனாக,

கெடுதியுமுடையே னென்றனன, அதனெதிா (௧௭௨) யாஙகள சொலலேமா தலிற கலஙகி (௧௭௩) மெலலியலீா, சொலலுமபழியோவெனசசொல்லி (௧௭௫) ஓச்சி (௧௮0) அவிததுச (௧௮௧) சொலலறபாணி நினறனனாக (௧௮௨)வெனக கூட்டுக.

இததுணையும வேட்கைகூறினாள

இருவி வேயந்த குறுஙகாற குரமபைப பிணை ஏா நோககின மனையோள் மடுப ப—இனையரிநத தாளாலேவேயந்த குறியகால்களையுடைய குடிலிலிருககும மானபி ணையை யொதத பாாவையினையுடைய மனைவி எடுததுககொடுபப,

தேம பிழி தேறல மாநதி மகிழுசிறந்து சேமம மடிநத பொழுதின்—தேனாற்ச மைத்த கட்டெளிவையுணடு மகிழுசசிமிக்குக காவறறொழிலை மறந்தகாலத்தே,

[வாய்மடுத்த, திருமபுன நிழததலிற சிறுமை நோனா, தரவுற ழஞசிலை கொளீஇ நோய்மிகக]

இரும் புனம் வாயமடுததது நிழததலில சிறுமை நோனாது நோய் மிக்கு—பெரி

யபுணத்தை வேழந்தின்று நொக்கிவிடுகையினுலே தப்பிநின்றது விளையும் சிறுமை யைப்பொருதே வருத்தமிக்கு,

[உரவுச் சினம்]

உரவுச் சின அரவு உறழ் அம் சிலை கொளீஇ—பரககின்றசினத்தையுடைய பா ம்பையொதத அழகினையுடைய யிலலைநாணேற்றி,

உரவுச்சின அரவுற ழஞ்சிலை கொளீஇ (கஙஅ) எனப் பின்னேகூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முவமை.

முன்பால் உடல சினஞ் செருககிக கணை விடுபு— மெய்வலியோடே கோபித்த லாறபிறந்த சினத்தாலே மயங்கி அம்பையெயது,

விடுபு - விகாரம

புடையூ—தட்டையைப புடைதது,

கானம் கல்லென மடி விடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர—காடெல்லாம் கல்லெ ன்னுமோசை பிறககும்படி வாயைமடிதது விடுகினற சீழ்க்கையராய் மிக்கவோசை யையுண்டாக்கி அககளிறறைப புனததினின்றும ஒட்டுகையினுலே,

ஆர்த்தெனவும் பாடம்.

[கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக, விரும்பிணாத் தடககை யிருநிலஞ் சேரத்திச், சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருககி மரஙகொல்பு, மையல் வேழ மடஙகலி னெதிர்தர·]

சினம திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளஙகுதறகுக் காரண மாகிய மதத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயககததையுடைததாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மரஙகளை முறிதது,

காப பெயல் உருமிற பிளிறி—காககாலத்துமழையின் உறுமேறுபோல முழக கத்தையுண்டாககி,

சீர்த்தக இருமபிணாத் தடக கை இரு நிலம் சோரதி ஒயயென (கசுகூ) மடஙக லின் எதிர்தர—தனதலைமைககுத் தககதாகக கரிய சருசசரைாயையுடைத்தாகிய பெரி ய கையைச் சுருட்டி நிலததேயெறிந்து கடுகக் கூறறுவனைப்போலே எங்கள்மேலே வருகையிலே,

[உயவிட மறியே மாகி யொயயெனத, திருந்துகோ லெலவளை தெழிப்ப நாணு மறந்து, விதுபபுறு மனததேம விரைந்தவற் பொருநதி |

ஒய்யென - முன்மனகூட்டிறறு

உய்விடம அறியேமாகி விதுபபுறு மனததேம்—உயிர்கொணடு பிழைபபதோரி டததை ஆணடு வேறுணரேமாகி நடுககமுறற மனததையுடைய யாஙகள்,

நாணு மறந்து திருந்து கோல எல வளை தெழிபப விரைநது அவற்பொருந்தி— உயிரினுஞ் சிறந்த நாணைககாத்தலை மறநது திருநதிய திரட்சியையுடைத்தாகிய ஒளி யினையுடைய வளையொலிபப விரைநதுசென்று அவனைசசோந்து,

சூா உறு மஞ்ஞையின் நடுங்க—தெயவமேறின மயிலபோலே நடுஙகாநிறக,

[வாாகோ, லுடுவுறும பகழி வாங்கிக கடுவிசை, யண்ணல யானை யணிமுகத தழுத்தலின்:] வாா கோல் உடுவுறம கடு விசைப பகழி வாஙகி அணணல் யானை அணி முகத்து அழுத்தலின்—நெடிய சோலையுடைய உடுசசேர்ந்த கடியவிசையினையுடைய

அமபை நிரம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய யானையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உ0 - நாணைக்கொள்ளுமிடம்

[புண்ணுமிழ குருதி முகம்பாயந் திழிதரப, புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா, தயாந்துபுறங் கொடுத்த பின்னா நெடுவேள், ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்ப]

புள்ளி வரி நுதல் சிதைய புண உமிழ் குருதி முகம பாயந்து நெடுவேள் அண ங்கு உறு மகளிா ஆடுகளம் கடுப்ப இழிதா—புள்ளியினையும் புகரினையுமுடைய மத்த கம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின புணகளால் உமிழப்படுங்குருதி முகத்தேபா ந்து முருகனால்வருத்தமுற்ற மகளிர்க்கு மறியறுத்தாடுங் களத்திற குருதிகுதிக்கு மாறுபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயாந்து நிலலாது புறங் கொடுத்த பினனா—தனனைமறந்து ஆண்டுநிற்றலாற் றாது முதுகிட்டுப்போன பினபு,

இதனாலும ஏதீடுகூறினாள

மகளிராடுங்களம் கடப்பமாலைவளைத்தாற்போல் மிகவுங் கடப்பமாலை வளைத்த வென்பாருமுளா

திண் நிலைக் கடமபின் திரள் அரை வளைஇய துணை அறை மாலையிற கை பிணி விடேம—திணணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரணடமுதலை நெருங்கச்சூழ்ந்த மகளிரொழுங்கிற்கு ஒப்புச்சாற்றுதலையுடைய மாலைபோலே கைகோத்தலை விடேமாய்,

நுரை உடைக் கலுழி பாயதலின—யாற்றின நுரையையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

உரவுத் திரை அருங்கரை வாழையின நடுங்க— அதனிடத்துப் பரக்கினற திரை மோதி இடிக்கரையினின்ற வாழைபோலே கால்தளாந்து பினனா ஒழுகினேமாக, அதுகண்டு,

[பெருந்தகை, யஞ்சி லோதி யசையல யாவது, மஞ்ச லோமபுநி னணிநல னுகாகென] பெருந்தகை அம சில ஓதி அசையல நின அணி நலன நுகாகு யாவதும் அஞ்சல் ஓமபு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடைய அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய, இங்ஙனங் காறளாந்தொழுகாதேயென்றெடுத்து யான நின அழகியநலத்தை நுகா வேன், நினனைநீங்குவேனென்று சிறிதுமஞ்சுதலைப்பரிகரியெனச் சொல்லி,

மாசு அறு சுடா நுதல நீவி—குற்றமற்ற ஒளியினையுடைய நுதலைத்தடைத்து,

நீடு நினைந்து என் முகம நோக்கி நக்கனன—நெடுநாள இக்களவொழுக்கம நிக ழவேணடுமென்று நினைத்து எனமுகத்தைப்பாாத்துச் சிரித்தான,

[அந்நிலை, நாணு முட்கு நண ணுவழி யடைதர, வொயயெனப் பிரியவும் விடாஅன்:]

அந்நிலை பினனே கூட்டிற்று

நண்ணுவழி நாணும உட்கும அடைதர ஒயயெனப் பிரியவும் விடான—அங்ஙனம் அவனணுகாநின்றவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாகியநாணமும் அச்சமும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே விரையத் தன்னிடத்து நின்றும் இவள நீங்கவும் விடானாய்,

[கவைஇ, யாக மடைய முயங்கலின்] அந்நிலை கவைஇ ஆகம் அடைய முயங்க

வின்—அங்ஙனம் நின்றநிலையிலே கையாலேயணைத்து இவள்மார்பு தன்மார்பிலே யொடுங்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் ஏதிடும் வேட்கையுரைத்தலுங் கூறினாள்

[அவ்வழிப், பழுமிளகுக்க பாறை நெடுஞ்சுனை]

பழு மிளகு உக்க பாறை நெடுஞ் சுனை—பழுத்த மிளகுசிந்திக்கிடக்கின்ற கற்பாறையிடத்து நீண்டசுனையிலே,

முழு முதற் கொக்கின் தீங் கனி உதிர்ந்தென—பெரிய அடியினையுடைய மாவினுடைய இனியபழங்கள் உதிர்ந்தனவாக அப்பழத்தாலும்,

[புள்ளெறி பிரசமொ டீண்டிப் பலவின், னெகிழ்ந்துகு நறும்பழம் விளைந்த தேறல்]

பலவின் நெகிழ்ந்து உகு நறும் பழம்—பலாவினுடைய விரிந்து தேன்பரக்கின்ற நறியபழத்தாலும்,

விளைந்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புள் எறி பிரசமொடு ஈண்டி—நிரம்புதலால் தன்னைநுகர்கின்ற ஈயினைத்தள்ளி யுகுத்த தேனாலே வந்துதிரளுகையினாலே,

நீர் செத்து அயின்ற தோகை—தனக்கு எளிய நீராகக்கருதி அத்தேறலையுண்ட மயில்,

[வியலூர்ச், சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி] சாறு கொள் ஆங்கண் வியல் ஊர் விழவுக் களம் நந்தி—விழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவ்விடங்களையுடைய அகற்சியையுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய களத்தே மிக்கு,

ஆங்கணென்றது - கோயில்களை

அரிக் கூட்டு இன்னியம் கறங்க ஆடும் மகள்—அரித்தெழுகின்ற ஓசையைக்கூட்டுதலையுடைய இனிய வாச்சியங்களொலிப்ப ஆடுகின்றமகள்,

கயிறு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—கழாயக்கயிற்றிலே ஏறியாடுகின்ற தாளத்தினாலே தான் ஆற்றாது தளருமாறுபோலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோகை கூத்தாடி ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன்றென்க

இதற்கு உள்ளுறையுவமங் கொள்ளுமாறு—மிளகுக்கபாறை அந்நிலத்து மாக்கள் உறைகின்ற ஊராகவும், நெடுஞ்சுனை தலைவன் குடியாகவும், மாம்பழத்தாலும் பலாப்பழத்தாலும் விளைந்த தேறல் தந்தையாலும் தாயாலும் முளைத்த தலைவனாகவும், பிரசம் இவனைக்கூட்டின பாலவைத்தெய்வமாகவும், அதனையுண்ட மயில் உயர்ந்த தலைவனைத் தன்குலத்திற்கு ஒத்தானாகக்கருதி நுகர்ந்த தலைவியாகவும் அதனாலேபிறந்த களிப்புக் களவொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேரின்பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றாத தன்மை வருந்திக்குறைந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க

[வரையர மகளிரிற் சாஅய் விழைதக, விண்பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தட், டண்கம ழலரி தாஅய்] விண் பொருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தள் தண் கமழ் அலரி வரை அரமகளிரில் சாஅய் விழைதகத் தாஅய்—விண்ணைத்தீண்டுகின்ற சிகரங்களிலே கிளைத்த செங்காந்தளினுடைய குளிர்ந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழே வரையரமகளிர் பரந்து விளையாடுகலிற நலம் சிறிதுகெட்டு விரும்புதல்தகும்படி கீழே வந்து பரந்து,

நன் பல வம்பு விரி களத்திற கவின் பெறப பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்—நன்றாகிய பலவாகிய கச்சுப்பரந்த களம்போலே அழகுபெறப பொலிவுபெற்ற மலை பொருந்தின நாடன்,

உயர்ந்தநிலத்தேநின்று மணக்கின்ற காந்தள் வரையரமகளிராற கீழ்நிலத்தே பரந்து அவ்விடத்தைக் கச்சுவிரித்தாற்போல அழகுபெறுத்துமென்றதனால், நம்மினுயர்ச்சியையுடைய தலைவனை நமது நல்வினையாற றனதுபெருமைகள் தானுமொழிந்து இவ்விடத்தே வந்துகூடி நமக்கும் உயர்ச்சியுளதாக்கி நம்மை அழகுபெறுத்துகின்றானென்று உள்ளுறையுவமமெய்திற்று

எம் விழைதரு பெருவிறல—எம்மை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத்தருகின்ற பெரியவெற்றியையுடையவன,

அவ்வழி (கஅசு) உள்ளத் தனமை யுள்ளினன் கொண்டு—தான்முயங்குகையினாலே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து நிகழுந்தன்மை மேலவரைந்துகொண்டு இல்லறநிகழ்த்துதலாயிருக்குமென்று நினைந்தனனுய அதனையுட்கொண்டு,

அவ்வழி இங்கேகூட்டிற்று

[சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச் சொன்றி, வருநாக்கு வரையா வளநகர் பொற்ப, மலர்த திறந்த வாயில பலருண்]

பலர் உண மலரத திறந்த வாயில வளநகர—பலருமவந்து உண்ணும்படி அகலக் கதவு திறந்துகிடக்கின்ற வாசலையுடைய வளநகர,

மிடாச சொன்றி வருநாக்கு வரையாச சாறு அயர்ந்து அன்ன வளநகர் பொற்ப—மிடாசசோற்றை வருவார்க்கெல்லாம வரையாமலிடுகின்ற விழாக்கொண்டாடினாற் போன்ற செல்வத்தையுடைய அகம பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயலபுகூறிற்று

பை நிணம ஒழுகிய நெய் மலி யடிசில—பசுத்த நிணமொழுகின நெயமிக்க அடிசிலை நீயிடுகையினாலே,

வசை இல வான துணைப புரையோர் சும்மொடு விருந்துண்டு எஞ்சிய மிச்சில—குற்றமில்லாத உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்த உயர்ந்தோர் தமதுசுற்றத்தோடே விருந்துண்டு மிக்க அடிசிலை,

பெருந்தகை—பெரிய தகைமைப்பாடுடையவன,

நின்னொடு உண்டலும புரைவது என்று ஆங்கு அறம புணையாகத் தேற்றி—நீயிடுகையினாலே யானுண்டலும உயர்ந்ததென்றுசொல்லி அப்பொழுது இல்லறம் தங்களைக்கரையேற்றுவதாகத் தெளிவித்து,

ஓடு ஆலாக்கு

பிறங்கு மலை மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது ஏமுறு வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி—பெரியமலையில மிகஉயர்ந்தவிடத்தே யுறைகின்ற முருகனையும்வாழ்த்தி வணங்கி அவனமுன்னே இவள மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான வஞ்சினத்தை உண்மையாறறெளிவித்து,

வஞ்சினம - பிரியின அறனலலதுசெயதேனாவேனென்னுமொழி மூன்றேற்றுதலின், ஏமுறுவஞ்சினமென்றார்

அம் தீந்தெண்ணீர் குடித்தலின நெஞ்சு அமர்ந்து—அம்மலையில அழகிய இனிய அருவிநீரை அவன்குடிக்கையினாலே இவள்நெஞ்சு கூளுறவிலே பொருந்தி,

நீர்குடித்தலும் ஒருகூறுறவென்று கொள்க. நெஞ்சமைந்தென்றும் பாடம்.

[அருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி, வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவு ம், பூமலி சோலை யப்பகல கழிப்பி] வான் உரி உறையுள் வயங்கியோர் அவாவும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி சோலை களிறு தரு புணர்ச்சி அப் பகல் கழிப்பி—ஆகா யத்திடத்தே தமக்குரிய இருப்பிடங்களையுடைய விளங்கிய தேவர்விரும்பும் அரிய முழை ஞ்சுகளினிடத்தே பொருந்தின பூமிக்க சோலையிலே களிறுகூட்டின கூட்டத்தை அன்றைப்பகற்பொழுதெல்லாம் போக்கி,

உரிய உறையுள் - விகாரம

உண்மைசெப்புங்கிளவி கூறினை

[எல்லை செல்ல வேழூர பிறைஞ்சிப, பல்கதிர மண்டிலங கலசோபு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் ஏழ ஊர்பு எல்லை செல்ல இறைஞ்சிக் கல சேர்பு மறைய— பலகிரணங்களையுடைய ஞாயிறு எழுகுதிரைபூண்ட தேரையேறிப பகற்பொழுது போம்படி தாழ்ந்து அத்தகிரியைச்சேர்ந்து மறைகையினாலே,

மான் கணம மரமுதல தெவிட்ட—மான்றிரள் மரத்தடிகளிலே திரள,

அசையிடுதலுமாம

ஆன் கணம கன்று பயிர் குரல மனறு நிறை புகுதர—பசுவினுடையதிரள் கன் றுகளையழைக்குங் குரலையுடையவாய் மனறுகள்நிறையப புகுதலைசெய்ய,

ஏங்கு வயிர் இசைய கொடு வாய் அனறில ஓங்கு இரும பெண்ணை அகமடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொம்புபோன்ற ஓசையையுடைய வளைந்த வாயையுடைய அன் றில் உயரும பெரியபனையில உண்மடலிலேயிருந்து பேட்டையழைக்க,

பாம்பு மணி உமிழ—பாம்பு தான்மேய்தல காரணமாகத் தனனிடத்துமாணிக் கத்தை யீன,

[பல்வயிற கோவலர், ஆமபலந் தீங்குழற றெளவிளி பயிறற] கோவலர் பல வயின் ஆம்பல அம் தீங் குழல தெள் விளி பயிறற—இடையர் பலவிடங்களினுநின்று ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழலிடத்துத தெளிந்த ஓசை யைப் பலகாலுமெழுப்ப,

ஆம்பல் ஆய இதழ கூமபு விட—ஆமபலினது அழகியஇதழ்கள தளையவிழ,

[வளமனைப, பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி, யந்தி யந்தண ரயர·]

அந்தணர் அந்தி அயர—பார்ப்பார் அந்திக்காலத்துச் செய்யுந்தொழில்களை நிகழ்த்த,

வள மனைப பூந்தொடி மகளிர் சுடர் தலைக்கொளுவி அந்தி அயர—செலவத்தை யுடைய மனைகளிற பொலிவுபெற்ற தொடியினையுடைய மகளிர் விளக்கை அவ்விடத் தேகொளுத்தி அந்திக்காலத்திற றொழிலைநிகழ்த்த,

கானவர் விண் தோய பணவைமிசை ஞெகிழி பொத்த—அக்காட்டிலவாழ்வார் விண்ணைத்தீண்டுகின்ற பரணின்மேலே தீக்கடைகோலாலே நெருப்பைப்பிறப்பித்து எரிப்ப,

வானம மா மலை வாய சூழ்பு கறுபப—மேகம பெரிய மலையிடத்தைச்சூழ்ந்து கறுப்ப,

கானம் கலலெனறு இரட்ட—காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம கல்லென்னு மோசையையுடையவாய ஒன்றறொடொன்று மாறிககூப்பிட,

கானம - ஆகுபெயர்

புள்ளினம் ஒலிப்ப — பறவைகள் குடம்பைகக்கண்ணேநின்று ஆரவாரிக்கையி லே,

* [சினைஇய வேந்தன் செல்சமம் கடுப்பத, துனைஇய மாலை துன்னுதல் காணூஉ:]

தெய்ட்டப (உகஎ) புகுதர (உக௮) அகவ (உஉ0) உமிழ்ப் (உஉக)பயிறறக (உஉஉ) கூமபுவிட (உஉ௩) அயரப (உஉ௫) பொததக (உஉ௬) கறுபப (உஉஎ) இரட்ட ஒலிப் பச (உஉ௮) செலசமஙகடுபப (உஉ௯) மாலை துனனுதலகணடு (உ௩0) என முடிகக.

இவ்வெசசஙகள் எதிரகாலமுணாததின. † "நிலனொருஙகு மயஙகுத லின் றென மொழிப" எனவே காலமிரண்டு மயஙகுமெனறலிற குறிஞ்சியின மாலைககா லஙகூறினா

[நேரிறை முனகை பறறி நுமாதர, நாடறி நன்மண மயாகளு சின்ளுட், கலங்க லோம்புமி னிலஙகிழை யீரென, வீர நன்மொழி தீரக கூறி]

இலஙகிழையீா—விளஙகுகினற பூணினையுடையீா,

நுமா நோ இறை முனகை பற்றித் தர நாடு அறி நல மணம் அயர்கம—நும்மு டையசுற்றததாா நுமது பெரிய இறையினையுடைய முனகையைபபிடிதது எமககுத் தர நாட்டிலுள்ளாரெலலாமறியும் நன்றாகியகலியாணததினைப பின்பு நிகழததுவேம்;

சின்னாள் கலஙகல ஒமபுமின என ஈரம் நனமொழி தீரச கூறி—யாம் இக்கள வொழுக்கத்தாறபெறும பேரின்டம்பெறுதறகுச சிறிதுநாள இஙஙனம் ஒழுகாநின் றேமெனறு நெஞசுகலஙகுதலைப பாதுகாபபீராகவென்று அருளுடைததாகிய நல்ல வார்தததையை இவளநெஞ்சில வருததந தீருமபடி சொலலி,

துணை புணா ஏறறின் எமமொடு வநது—ஆவைபபுணாநத ஏறுபோலே விடா மல் எமமுடனேகூடவந்து,

துஞ்சா முழவின் மூதாா வாயில உண துறை நிறுததுப பெயாநதனன்—ஓசை யை ஒருகாலுமறாத முழவினையுடைய பழைய நம்மூாவாசலில பலரும் நீருண்ணுந் துறையிலே எம்மைநிறுததி மீண்டுபோனான்,

இதனால் வேட்கையுரைததல கூறினாள

அதறசொண்டு அன்றை அன்ன விருபபோடு எனறும இர வரல மாலையனே— அபபுணாச்சிதொடஙகி அம்முதனாள்போன்ற விருபபத்தோடே எந்நாளும் இர வுககுறியிலே வருதலைத தனககியலபாகவுடையன்,

ஏகாரம - ஈற்றசை

வருதோறும் காவலா கடுகினும கதன் நாய குரைபபினும் நீ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்படினும—அஙஙனம வருமபோதெலலாம ஊாகாவலா கடுகிககாததாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைததாயினும் நீ துயிலுணாந்தாயாயினும் நிலவு வெளி யாகவெறிததததாயினும,

வேய் புரை மென் தோள இன்துயில பெறாஅன்—மூங்கிலையொததமெல்லிய தோளிற்பெறும இனியதுயிலைப் பெறாது போவன;

பெயரினும் முனியல உறாஅன்—யாஙகள குறியல்லததனைக குறியாகக்கருதிச் செல்லாநினறுமீண்டு மனையிடத்தேபுகுகினும் அதற்கு வெறுததலைச்செய்யான்;

---

* இதறகு உரைகிடைத்திலது

† தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம, அகததிணையியல, கஉ.

இளமையின் இகந்தன்றும் இலனே—அவன்றான் இளமைப்பருவத்தைக் கடந்ததுமிலன்,

[வளமையிற், றன்னிலை திரிந்தன்று மிலனே] வளமையில் என்றும் (௨௬௨) தன்னிலை திரிந்தன்றும் இலனே— நற்குணங்களைத் திரித்தற்குரிய செல்வச்செருக்கான் எந்நாளும் தன்குலத்திற்குரிய நற்குணங்களின் நீங்கியதுமிலன்,

ஏகாரங்கள் - ஈற்றசை

கொன் ஊர் மாய வரவின் இயல்பு நினைஇத் தேற்றி—அலர்முதலியவற்றான் அச்சத்தையுடைய இவ்வூரின்கண்ணே தனக்குப் பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குறியிலே கூடுதற்குவருகின்ற வரவின் றுன்னமையை இஃதொழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்துகொள்ள இல்லறநிகழ்த்துதலே நல்லொழுக்கமென்று துணிகையினாலே,

[நீரெறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா, வீரிய கலுழுமிவள் பெருமதர் மழைக் கண்] இவள் பெருமதர் மழைக்கண் நீர் எறி மலரிற் சாஅய இதழ் சோரா ஈரிய கலுழும்—இவளுடைய பெரிய மதர்த்த குளிர்ந்த கண்கள் பெருந்துளியெறிந்துபெயதமலர்போலே அழகுகெட்டு இமைசோர்ந்து ஈரத்தினையுடையவாய்க் கலங்காநிற்கும்,

[ஆகத் தரிப்பனி யுறைப்ப நாளும், வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சாஅய், நினைதொறுங் கலுழுமா லிவளே கங்குல், வளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும், புழற்கோட் டாமான் புகலவியுங் களிறும், வலியின் றப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத், துருமுஞ் சூருமிரைதே ரரவமு, மொடுங்கிருங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்கு, கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமு, நூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும், பழுவம் பாந்தளு முளப்படப் பிறவும், வழுவின் வழாஅ விழுமமவர், குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே]

இவள் அவர் குழுமலை விழுமம் உடையவால் என நினைதொறும் வலைப்படு மஞ்ஞையின் நலம் செலச் சாஅய் அரிப்பனி நாளும் ஆகத்து உறைப்பக் கலுழும்—இவள் அங்ஙனந்தேற்றக் கண்வருகின்றதற்கு மேலே அவர்வருகின்ற மலை இடும்பையுடையவாயிருக்குமென்று நினைக்குந்தோறும் வலையிலகப்பட்ட மயில்போலே தன்னலம்போம்படி நுணுகிக் கண்ணில் அரித்துவீழ்கின்றநீர் நாடோறும் மார்பிலேதுளிப்பக் கலங்காநிற்கும்,

கங்குல்—இராக்காலத்து,

அளைச் செறி உழுவையும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாளியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—கரடியும்,

புழல் கோடு ஆமான் புகலவியும் – உள்ளும்பொய்யான கொம்பையுடைய ஆமானிலேறும்,

களிறும்—யானையும்,

வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து உருமும்— வலியின்றிக்கெடுக்கும் தறுகண்மையையுடைத்தாகிய வெவ்விய சினத்தையுடைய உருமேறும்,

சூரும்— கொடுந்தெய்வமும்,

இரை தேர் அரவமும்—இரைதேடித்திரியும் பாம்பும்,

ஒடுங்கு இருங்குட்டத்து அருஞ்சுழி வழங்கும் கொடுந்தாள் முதலையும் இடங்கரும் கராமும்—புடைபட்ட கரிய ஆழத்திடத்துப் பேராற்கரிய சுழியிடத்தே திரியும் வளைந்த தாளையுடைய முதலையும் இடங்கரும் கராமும்

இவை மூன்றும் சாதி விசேடம்

நூழிலும்—வழிப்பறிப்பார் கொன்றுகுவிக்கும் இடங்களும்,

நூழில் - கொடிப்பிணக்கென்பாருமுளர்

இழுக்கும்—வழுக்கு நிலமும்,

ஊழ் அடி முட்டமும்—முறைப்படிப்பாராய் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்களும்,

பழுவும்—பிசாசும்,

பாந்தளும்—பெரும்பாம்பும்

உள்ளப்பட்ட பிறவும் வழுவின் வழாஅ விழுமம்—உள்ளமுதலாய் எண்ணப்பட்ட இவையெல்லாமுட்பட வேறும் தப்புஞ்செயலின் றப்பாத இம்மைகளை

விழுமஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்றார், இவை ஆகுபெயர்

அவர் குழுமலை விடரகம் உடையவால் என தலைவருடைய மலையுடைத்தாகிய மலையின் முழைஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்று

அன்னாய் வாழி, அன்னாய் யான் கூறுகின்றதனை விரும்புவையாக (க), நீயும் ஐயமின்மையையுடையையாகி வருந்தி (அ), இவளும் (உ௪) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக் கூறி (உ௪) மெலியும் (உ௫), யானும் (உ௬) சான்றோர்போல (உஅ) வருந்தாநின்றேன் (உ௯), எண்ணாது (௩௧) எமியேந் துணிந்த அருவினை (௩௨) நிகழ்ந்த வண்ணம் நீயுணரச் (௩௩) செப்புதலையமைந்தேன் அதுகேட்டுச் சினவாதீமோ (௩௪), உனையிறப்படுப்ப வளோப்பி (௩அ) வருதியரென நீ போகவிடுகையினாலே (௩௯) யாங்களும்போய் இதணமேறிக் (௪௧) கிளிகடிமரபினவற்றை வாங்கி ஓட்டிக் (௪௪) கொண்மூப் (௫௦) பொழிந்தென (௫௩) நெடுங்கோட்டிழிதரு தெண்ணீர் (௫௪) அருவி (௫௫) யாடிப் (௫௬) பாயசுனைக்குடைவுழிப் (௫௭) பாயம்பாடிக் (௫௮) காதலைப்பிழிவனந்துவரிச் (௬௦) சிவந்தகண்ணேமாய் (௬௧) மலிவனமறுகிப் (௯௭) பரேரம் புழகுடனே (௯௬) காந்தள் (௬௨) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (௯௫) பாறையிலே குவித்துத் (௯அ) தெள்விளி பயிற்றி (௧௦௦) ஓப்பியும் (௧௦௧) தழைதைஇ உடுத்துக் (௧௦௨) கோதையை (௧௦௩) முச்சியிலே கட்டிச் (௧௦௪) செயலைத் (௧௦௫) தண்ணிழலிலே யிருந்தனமாகக் (௧௦௬), குன்றுகெழுநாடனாகிய எம்பெருவிறல் (௧௧௯) அணிபெறவந்து (௧௨௬) இளையீர், இறந்த (௧௪௧) கெடுதியுமுடையேயென்றனன், அதனெதிர் (௧௪௨) சொல்லேமாதலிற் கலங்கி (௧௪௫) மெல்லியலீர் சொல்லுமடழியோம்மெனச்சொல்லி (௧௫௦) ஓச்சி (௧௫௦) அவித்துச் (௧௫௧) சொல்லற் பாணிநின்றனனாகக் (௧௫௨), வேழம் எதிர்தருகையினாலே (௧௬௫) விரைந்து வந்து பொருந்தி (௧௬அ) நடுங்கா நிற்கப் (௧௬௯) பகழியை வாங்கி (௧௭௦) அணிமுகத்து அழுத்தலின் (௧௭௧) அதுபுறங்கொடுத்தபின் (௧௭௪) கலுழிபாய்தலின் (௧௭அ) வாழையின் நடுங்கினமாக, அதுகண்டு பெருந்தகை (௧௭௯) எடுத்து அஞ்சலோம்பெனச் சொல்லி (௧அ௧) நீவி நின்னொந்து (௧அ௨) என் முகநோக்கி நக்கனன் (௧அ௩), அவ்வழி நாணுமுட்கும் அடைதருகையினாலே (௧அ௪) இவளொரீஇக்கவும் விடானாய் (௧அ௫) அந்நிலை (௧அ௬) முயங்கலின், அவ்வழி (௧அ௬) யிவளொருபாற்றன்மை யுள்ளினனாய் அதனையுட்கொண்டு (௨௦௦) விரைந்துண்டெஞ்சிய மிச்சிலை (௨௦௬) நீயிடுகையினா

லே யானுண்டலும் புரைவதென்று சொல்லித் (௨௦௭) தேற்றிய (௨௦௮) பெருந்தகை (௨௦௬) கடவுளும் வாழ்த்திக் கைதொழுது (௨௦௯) வஞ்சினம்வாய்மையிற் றேற்றித் (௨௧௦) தெண்ணீர்குடித்தலின் நெஞ்சமர்ந்து (௨௧௧) சோலையிலே (௨௧௪) களிறுதருபுணர்ச்சியைக் (௨௧௨) கழிப்பி (௨௧௪) மண்டிலம் மறைகையினாலே (௨௧௬) மாலைதுன்னுதல் கண்டு (௨௫௦) இலங்கிழையீர், கலங்கலோம்புமினென்ன (௨௫௩) ஈர நன்மொழிகூறி (௨௫௪) எம்மொடுவந்து (௨௫௫) உண்டுறைநிறுத்துப் பெயர்ந்தனன், அற்றைக்கொண்டு (௨௫௭) என்றும் (௨௫௮) இரவில்வருமாலையன், வருந்தோறும் (௨௫௯) காக்கினும் குரைப்பினும் (௨௬௦) துயிலெழினும் வெளிப்படினும் (௨௬௧) இன்றுயில் (௨௬௨) பெறுமற் போவன், அதுவேயன்றிப் பெயரினும் முனியலுறுன (௨௬௫) இகந்தன்றுமிலன் (௨௬௪), என்றும் (௨௬௨) தீரந்தன்றுமிலாதவன் (௨௬௫) மாயவரவினியல்புநினைந்து தேற்றுகையினாலே (௨௬௬) இவள்கலுழும் (௨௬௮), அங்ஙனம் அழுகின்றதற்குமேலே அவர்வருகின்ற (௨௭௦) குழுமலைவிடரகம் (௨௭௧) விழுமம் (௨௭௦) உடையவென (௨௭௧) நினையுந்தோறும் (௨௫௧) சாஅய (௨௫௦) உறைப்பக் (௨௬௧) கலங்காநிற்கும் (௨௫௧), இதுகாண் நலமிழந்தவண்ணமென்றுளன வினைமுடிக்க.

ஆரியவரசன்பிரசத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

௧ நின்குற்ற மில்லை நிரைதொடியும் பண்புடைய
ளென்குற்ற மியானு முணர்கலேன் — பொன்குற்
றருவி கொழிக்கு மணிமலை நாடன்
றெரியுங்கா னீயு மிலை

௨ ஆற்றலசால் கேள்வி யறம்பொரு ளின்பத்தைப்
போற்றிப் புனைந்த பொருளிற்றே - தேற்ற
மறையோர் மணமெட்டி னைந்தா மணத்திற்
குறையாக் குறிஞ்சிக் குணம்

ஒன்பதாவது

பட்டினப்பாலை.

வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்
றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந்
தற்பாடிய தளியுணவிற்
புட்டேம்பப் புயன்மாறி
வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா
மலைத்தலைய கடற்காவிரி
புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்
விளைவறா வியன்கழனிக்
கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவி னீணெய்தற்
பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கட்
காய்ச்செந்நெற் கதிரருந்து
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழற் றுயில்வதியுங்
கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்
காய்க்கமுகிற் கமழ்மஞ்ச
ளினமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முளையிஞ்சி
யகனகர் வியன்முற்றத்துச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கி
னேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டு
முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு
வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்கும்

கழிசூழ்படப்பைக் கலியாணர்ப்
பொழிற்புறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ
னுருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை
யிருகாமத் திணையேரிப்
புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்
றிருத்துஞ்சுந் திண்காப்பிற்
புகழ்நிலைஇய மொழிவளர
வறநிலைஇய வகனட்டிற்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
யேறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயின் மாசூட்டுந்
தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு
மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
முதுமரத்த முரண்களரி
வரிமண லகன்றிட்டை
யிருங்கிளை யினனொக்கற்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சூடியு
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

மலர்தலை மன்றததுப பலருடன் குழீஇக்
கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத தீண்டிப்
பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர்
கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப
பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி
மேழகத தகரொடு சிவல்விளை யாடக
கிடுகுநிரைத தெஃகூன்றி
நடுகல்லி னரண்போல
நெடுந்தூண்டிலிற காழ்சேர்திய
குறுங்கூரைக் குடிநாபப
ணிலவடைந்த விருள்போல
வலையுணங்கு மணன்முன்றில
வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
வெண்கூ தாளத்துத தண்பூங் கோதையர்
சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைசசேர்த்திய வல்லணங்கினான
மடற்றாழை மலர்மலைந்தும
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும
புன்றலை யிரும்பரதவர
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும பனிக்கடல வேட்டஞ் செல்லா
துவவுமடிந துண்டாடியும
புலவுமணற் பூங்கானன்
மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந
தாயமுலை தழுவிய குழவி போலவுந
தேறுநீர்ப் புணரியொடு யாறுதலை மணக்கு
மலியோதத தொலிகூடற்
றீதுநீங்கக் கடலாடியு
மாசுபோகப் புனல்படிந்து
மலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும
பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டு
மகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடிப
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைத

துணைப்புணர்ந்த, மடமங்கையர்
பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து
மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர சூடவு
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு
நெடுங்கான் மாடத தொளளெரி நோககிக்
கொடுந்திமிற பரதவா குரூஉசசுட ரெண்ணவும
பாட லோர்தது நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்துங்
கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்
மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந
தூஉவெக்கர்த துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவி
னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந
தொலலிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினதத கதிர்ச்செலவன்
றேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறொறு மசைவின்றி
யுல்குசெயக் குறைபடாது
வான்முகநதநீர் மலைபபொழியவு
மலைப்பொழிந்தநீர் கடறபரபபவு
மாரி பெய்யும் பருவமபோல
நீரினின்று நிலததேறவு
நிலததினின்று நீர்பபரப்பவு
மளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வலலணங்கினோன்
புலிபொறிததுப் புறம்போககி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப போரேறி
மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை
யேழகத் தகரோ டுகளு முன்றிற்
குறுந்தொடை நெடும்படிக்கால

கொடுந்திண்ணைப் பஃறகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குற்
றூசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மானோக்கிற்
கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குங்
காந்தளந் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்
குழலகவ யாழ்முரல
முழவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாவணத்து
மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய
மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்
வருபுனல் தந்த வெண்மணற் கான்யாற்
றுருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
வாலரிசிப் பலிசிதறிப்
பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற்
காழூன்றிய கவிகிடுகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்
பல்கேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரிய
ருறழ்குறித் தெடுத்த வுருகெழு கொடியும்
வெளிலிளக்குங் களிறுபோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய்த் துவன்றிருக்கை
மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத்
தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவி

னறவுநொடைக் கொடியோடு
பிறபிறவு நணிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பி
னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு * நெளிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு
மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவுங்
கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு
மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
நல்லானொடு பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்
கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைபடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசுந்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற்
சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு

* நெளியவீண்டியென்றும் பாடம்.

மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு
பிறர் பிணியகத் திருந்து பீடுகாழ் முற்றி
யருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு
நுண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்
துருகெழு தாய மூழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்றா
ளுகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழப்
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகற் போலப்போர் வேட்டு
வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரச
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கித்
தலைதவச் சென்று தண்பணை யெடுப்பி
வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கைக்
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்
றறுகோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவுங்
கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியிற்
பருநிலை நெடுந்தூ ணொல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவு
மருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின்

முதுவாயக் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் றீந்தொடை யோர்ககும
பெருவிழாக கழிநத பேஎமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பமபி
யழலவா யோரி யஞசுவரக கதிாபபவு
மழுகுரற கூகையோ டாண்டலை விளிபபவுங
கணங்கொள கூளியொடு கதுபபிகுத தசைஇப
பிணநதின் யாககைப பேயமக டுவன்றவுங
கொடுங்கான மாடதது நெடுங்கடைத துவனறி
விருந்துண் டானபா பெருஞ்சோற றட்டி
லொண்சுவா நலலி லுயாதிணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும பாலா செழுநகாத
தொடுதோ லடியா துடிபடக குழீஇக
கொடுவி லெயினா கொள்ளை யுண்ட
வுணவில வறுங்கூட் டுள்ளகத திருநது
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற குழறவு
மருங்கடி வரைபபி னூரகவி னழியப
பெருமபாழ் செயதும மமையான் மருஙகற
மலையகழ்க குவனே கடறூாக குவனே
வான்வீழ்க குவனே வளிமாற றுவனெனத
தான்முன்னிய துறைபோகலிற
பலலொளியா பணிபொடுங்கத
தொலலருவாளா தொழிலகேட்ப
வடவா வாடக குடவா கூமபத
தென்னவன் றிறலகெடச சீறி மனனா
மன்னெயில கதுவு மதனுடை நோனறாண்
மாத்தானை மறமொயமபிற
செஙகண்ணாற செயிாததுநோக்கிப
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக
காடுகொன்று நாடாககிக
குளந்தொட்டு வளமபெருககிப
பிறங்குநிலை மாடத துறநதை போக்கிக
கோயிலொடு குடிநிறீஇ
வாயிலொடு * புழையமைதது
ஞாயிறொறும புதைநிறீஇப

* வழியமைததெனறும பாடம்

பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்
தொருவேமெனப் புறக்கொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்
மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி
விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடிய
பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்கால்
பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவு
முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவுஞ்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னொண்பூ
ணரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்
றிருமா வளவன் றெவ்வர்க் கோக்கிய
வேலினும் வெய்ய கானமவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே.

இதன்பொருள்.

இது பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணையாகலின், இதற்குப் பட்டினப்பாலையென்று பெயர்கூறினார். பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமுங் கூறுவது. இப்பாட்டு, * வேற்றுநாட்டகல்வயின் விழுமத்துத் தலைவன் செலவழுங்கிக் கூறியது. இது, முதலுங்கருவுங்கூறாது உரிப்பொருளே சிறப்பக் கூறியது.

வசை இல் புகழ்—குற்றங்கூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (௬) யென்க.

வயங்கு வெண்மீன் திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்— †விளங்குகின்ற வெள்ளியாகியமீன் தான் நிற்றற்குரிய வடதிசையினில்லாமல் தென்றிசைக்கண்ணே போகினும்,

இதனாற் பெய்யும்பருவத்துப் பெய்யாமைக்குக் காரணங்கூறினார்.

[தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினும்.] தளி உணவின் தற் பாடிய புள் தேம்பப் புயல் மாறி வான் பொய்ப்பினும்—துளி உணவாகையினாலே தன்னைப்பாடிய வானம்பாடி புலரும்படி மழையைப்பெய்தலைத்தவிர்ந்து மேகம்பொய்த்து வறக்கட்காலமாயினும்,

தான் பொய்யா மலைத் தலைய கடற் காவிரி—தான் பொய்யாமற் காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலையிடத்தே தலையினையுடைய கடலிடத்தேசெல்கின்ற காவிரி,

கடல் - கணவன்

புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்—நீர்பரந்து கரையிலே பொன்னைப்போகடும் சோழநாடு (உ௮),

விளைவு அறா வியன் கழனி — விளைதற்றொழின்மாறாத அகற்சியையுடைய கழனியிடத்தில்,

கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத் தீத் தெறுவிற் கவின் வாடி நீர்ச் செறுவின் நீள் நெய்தற் பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்—பசிய கரும்பின் கமழும்பாகை யடுகின்ற

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫.

† "அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு, மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்து" என்றார் புறப்பாட்டிலும், ௩௫

கொட்டிலில் நெருப்பிற்புகை சுடுகையினாலே அழகுகெட்டு நீலநிறமுடைத்தாகிய செய்யின்கணின்ற நீண்ட நெய்தற்பூ வாடும் நிலத்தையுடைய வயலிடத்துக் குறும்பல்லூர் (உஅ),

காய்ச் செந்நெற் கதிர் அருந்தி மோடு எருமை முழுக்குழவி கூட்டு நிழல் துயில் வதியும்—காய்த்த செந்நெற்கதிரைத் தின்று வயிற்றையுடைய எருமையீன்ற முற்பட்ட கன்றுகள் நெடுங்கூட்டினுடைய நிழலிலே உறக்கத்தைக்கொள்ளுங் குறும்பல்லூர் (உஅ),

கோள் தெங்கின்—குலைகளையுடைய தெங்கினையும்,

குலை வாழை—குலைகளையுடைய வாழையினையும்,

காய்க் கமுகின்—காயையுடைய கமுகினையும்,

கமழ் மஞ்சள்—மணநாறும் மஞ்சளினையும்,

இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,

இணர்ப் பெண்ணை—குலைகளையுடைய பனையினையும்,

முதற் சேம்பின்—அடிபரந்த சேம்பினையும்,

முளை இஞ்சி—முளையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய விளைவறாவியன்கழனி (அ) யென முன்னே கூட்டுக.

[அகனகர் வியன்முற்றத்துச், சுடர் நுதல் மடநோக்கின், னேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங், கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை, பொற்காற் புதல்வர் புரவி யின் றுருட்டு, முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்]

சுடர் நுதல் மட நோக்கின் நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணாக் கவரும் கோழி எறிந்த கொடுங்கால் கனம் குழை—ஒளியையுடைய நுதலினையும் மடப்பம்பொருந்தின நோக்கினையும் பொருந்தின பூணினையுமுடைய மகளிர் உலருகின்ற நெல்லைத் தின்னுங் கோழியையெறிந்த வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை,

பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும் முக்கால் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும் அகல் நகர் வியன் முற்றத்து—பூணணிந்த தாளினையுடைய சிறார் குதிரை பூட்டாமற் கையாலுருட்டும் மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேரினது வழியின்முன்னை விலக்கும் செல்வமகன்ற மனையினது அகன்ற முற்றத்தையுடைய குறும்பல்லூர் (உஅ) என்க.

[விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக், கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்து.]

இஃது, இருஞ்செருவின் (எஉ) விலங்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாப் பாக்கமென மேலே கூட்டிற்று.

குறு பல் ஊர் நெடு சோணாட்டு—ஒன்றற்கொன்று அண்ணிதாய பலவாகிய ஊர்களையுடைய பெரியசோழநாட்டில்,

சோழநாடென்பது சோணாடென மரூஉ முடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டின (உஅ) மென்க.

வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வந்த வல் வாய்ப் பஃறி—வெள்ளிதாகிய உப்பினது விலையைச்சொல்லி விற்று நெல்லைக்கொண்டுவந்த வலிய இடத்தையுடைய படகை,

பந்தி - ஓடமுமாம்

பணை நிலைப புரவியின் அணை முதற் பிணிகரும் கழி சூழ் படப்பை—பந்தியிலே நிறநிலையுடைய குதிரைகளைப்பிணிக்குமாறுபோலே சாாந்த தறிகளிலேபிணிக்கும் கழி சூழ்ந்த பககததினையும்,

அணைமுதல் - அணையிடத்துத தறியுமாம் படபபை - தோட்டமுமாம்.

கலி யாணாப் பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை—மனசசெருசகெழுதற்குக் காரண மான புதுவருவாயினையுடைய தோபபுக்களுக்குப புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

[மழைநீங்கிய மாவிசும்பின, மதிசோர்ந்த மகவெணமீ, னுருகெழுதிற லுயர் கோட்டத்து, முருகமாபூ முரண்கிடக்கை, வரியணிசுடா வான்பொய்கை:]

மழை நீங்கிய மா விசும்பின் மதி சோாந்த மகவெணமீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டதது வான் பொய்கை—மழைமாசுநீங்கின பெரிய ஆகாயததிடதது மதியைச் சேர்ந்த மகமாகிய வெள்ளியமீனினது வடிவுபொருநதின வலியையுடைய உயர்ந்த கரையையுடைய நன்றாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும பொய்கைகரும கரைகரும் உவமிக்கும்பொருள்

இனி உயர்கோடடததை, எல்லாரும் மதியைசசோர்ந்த மகவெணமீனைப்பார்க்கை ககிடமாகிய கோயிலாககிக் கோயிலும் பொய்கையுமென எணணுதலுமாம்

இனிப் பொயகைக்கரையிலே கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொயகையும் மதிசேர் ந்த மகவெணமீன்போனறவெனறுமாம.

முருகு அமா பூ முரண கிடக்கை வரி அணி சுடாப பொய்கை—மணம்பொருந் தின பூ நிறததாற நமமுள் மாறுபட்டபரபபாலே பலநிறமணிநத ஒளியினையுடைய பொயகை,

இரு காமத்து இணை ஏரி—இமமையிலும் மறுமையிலுமுணடாகிய காமவின்பத் தினைககொடுததறகுரிய இணைநத ஏரிகளையும்,

அது, *"சோமகுணடஞ் சூரிய குணடத துறைமூழ்கிக் - காமவேள கோட்டந் தொழுதாா கணவரொடுந் - தாமின புறுவ ருலகத்துத தையலாா - போகஞ்செய் பூமி யினும் போயபபிறபபா" எனறதனுனுமுணாக.

இனி வளகாமமோரி வணிகாமமோரி யென்றும், சஙகிராமகாமம் வணிக்கிராமகாம மென்றுமுரைபப

புலிப பொறிப போாக கதவின திருத துஞ்சும திண் காப்பின் — புலியாகிய அடையாளததினையும பலகைகள தமமுறசேருதலையுடைய கதவினையுமுடைய திரு மகடஙகும் திணணிய மதிலினையும்,

[புகழநிலைஇய மொழிவளர, வறநிலைஇய வகனட்டிற, சோறுவாக்கிய கொழுங் கஞ்சி, யாறுபோலப பரநதொழுகி, யேறுபொரச சேறாகித, தேரோடத் துகள்கெழு மி, நீறாடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவதது, வெணகோயின மாசூட்டும்·]

சோறு வாககிய கொழுஙகஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி—சோற்றைவடித் தொழுக்கிய கஞ்சி யாறுகள்போலே எஙகும்பரந்தொழுகி,

ஏறு பொரச் சேறாகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேறாய்,

தேர் ஓடத துகள் கெழுமி—பலதேர்களும ஓடுகையினாலே தூளியாய்ப்பொ ருந்தி,

---

* சிலப்பதிகாரம், புகார்காண்டம், கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

வேறு பட்ட வினை ஓவத்து வெண் கோயில்—வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடிய களிறு போல மாசு ஊட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கேறப்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுகிச் சேறுகிக் கெழுமிக் கோயிலை மாசூட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனக்கூட்டுக

புகழ் நிலைஇய மொழி வளர அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பரவாநிற்க மறுமைக்கு அறம்நிலைபெற்ற அகன்ற அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடும் சாலையென்றவாறு.

தண் கேணித் தகை முற்றத்துப் பகடு எருத்தின் பல சாலை—குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையினையும்,

தவப் பள்ளி—தவஞ்செய்யும் அமணப்பள்ளி பௌத்தப்பள்ளிகளையும்,

[தாழ்காவி, னவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு, மாவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப், பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த், தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்.]

அவிர் சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும் ஆவுதி நறும் புகை முனைஇக் குயில் தம மா இரு பெடையோடு இரியல் போகி—விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டலைசெய்யும் நெய்முதலியவற்றின் நறியபுகையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையுமுடைய பேடைகளுடனே கெடுதலையுடையவாய் நீங்கிப்போய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி நகர்த் தூது உண் அம் புறவொடு துச்சில் சேக்கும் தாழ காவின்—பூதங்கள் வாசலிலேகாத்திருக்கும் புகுதற்கரிய அச்சத்தையுடைய காளிகோட்டத்திடத்திற் கல்லைத்தின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருப்பாகத்தங்கும் இளமரக்காவினையும்,

முனிவரைத் தன்னிடத்தேகொண்டிருத்தலிற் காக்காரணமாயிற்று.

[முதுமரத்த முரண்களரி, வரிமணலகனறிட்டை, யிருங்கிளை யினனொக்கற், கருந்தொழிற் கலிமாக்கள், கடலிறவின் சூடுதின்றும், வயலாமைப் புழுக்குண்டும், வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும், புனலாம்பற் பூச்சூடியும், நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரு, நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல, மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக், கையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப், பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ, திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர், கல்லெறியுங் கவணவெரீஇப், புள்ளிரியும் புகாப்போங்கைப், பழம்பன்றிப் பலகோழி, யுறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி, மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாட.]

புகாப் போங்கைப் புள் வெரீஇ இரியும் கல் எறியும் கவண—நிறத்தையுடைய பனையிலிருக்கும் பறவைகளஞ்சிக் கெட்டுப்போதற்குக்காரணமான கல்லையெறியுங் கவணையுடைய கலிமாக்கள் (௬௨) எனமுன்னேகூட்டுக.

இனன் ஒக்கல் கருந்தொழிற் கலி மாக்கள்—ஒரினச்சுற்றத்தினையும் வலியதொழிலையுமுடைய செருக்கின பரதவர்பிள்ளைகள்,

கடலிறவு இன் சூடு தின்றும் — கடலிறாக்களின் இனிய சுடப்பட்ட தசைத்தின்றும்,

வயல் ஆமைப் புழுக்கு உண்டும் — வயலில் ஆமையைப் புழுக்கின இறைச்சியைத்தின்றும்,

வறள் அடம்பின் மலர் மலைந்தும்—மணலிலேபடர்ந்த அடப்பம்பூவைத் தலையிலேகட்டியும்,

புனல் ஆம்பல் பூச் சூடியும்—நீரினின்ற ஆம்பற்பூவைப் பறித்துச்சூடியும்,

நீல நிற விசும்பின் வலன் ஏர்பு திரிதரு நாள் மீன் விராய கோள் மீன் போல—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுந்து திரியும் நாள்களாகிய மீன்களோடேகலந்த கோள்களாகிய மீன்கள்போல,

மலர் தலை மன்றத்து மழகத் தகரொடு சிவல் விளையாடப் பலர் உடன் குழீஇ—அகன்ற இடத்தையுடைய மன்றிலே மேழகக்கிடாயோடே சிவலையுங்கொண்டு பொருவித்து விளையாடும்படி பலரும் சேரத்திரண்டு,

மாக்கள் தின்றும் உண்டும் மலைந்தும் சூடியும் விளையாடும்படி மீன்போற் குழீஇ யென்க.

இகல் மொய்ம்பினோர் பெருஞ்சினத்தால் வரி மணல் அகன் திட்டை இருங்கிளை முது மரத்த முரண் களரி புறக்கொடாது கையினும் கலத்தினும் மெய் உறத் தீண்டி இருஞ்செருவின் விலங்கு பகை அல்லது (௨௬) கொழு பல் குடி (௨௭) கலங்கு பகை அறியாச (௨௬) செழும்பாக்கத்து (௨௭)—அங்ஙனம்பொருவித்தலிற்றோன்றும் மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய ஆண்டுப்பிறந்த பெரியசினத்தாலே அறலினையுடைத்தாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில் பெரிய கிளைத்தலையுடைய பழையமரத்தையுடையவாகிய பொருதற்குச்சமைந்த போர்க்களத்தே சென்று முதுகு கொடாமற் கையாற்குத்தியும் படைக்கலங்களாலே வெட்டியும் ஒருவர்மெய்யோடு ஒருவர்மெய் உறும்படி கலந்துபொரும் பெரியபோரை விலங்குகின்ற பகையல்லது செருக்கினையுடைய பலகுடி கலங்கி எழுந்திருத்தற்குக் காரணமானபகையை அறியாத பாக்கங்களையும்,

பாக்கம் - கடற்கரையிலூர்கள்

பறழ்ப் பன்றிப் பல் கோழி உறைக் கிணற்றுப் புறச்சேரி— குட்டிகளையுடைய பன்றிகளையும் பலசாதியாகிய கோழிகளையும் உறைவைத்த கிணறுகளையுமுடைய இழிகுலத்தோ ரிருக்குந்தெருவுகளையும்,

[கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி, நடுகல்லி னரண்போல] நடுகல்லின் அரண் போலக் கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி—நடுகல்லினிற்கின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக்குவைத்த கிடுகும் வேலும்போலக் கிடுகைநிரைத்து வேலையூன்றிப் புறக்கொடாது (௭௧) என முன்னேகூட்டுக

அரண் - ஆகுபெயர்.

[நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய, குறுங்கூரைக் குடிநாப்பண், நிலவடைந்த விருள்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில், வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த, வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர், சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு, மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான், மடற்றாழை மலர்மலைந்தும், பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும், புன்றலையிரும்பரதவர், பைந்தழைமா மகளிரொடு, பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா, துவவுமடிந் துண்டாடியும்·]

புன தலை இரும்பரதவா—சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபரதவர்,

உவவு—உவாநாளாகையினாலே,

பாய் இரு பனிக கடல வேட்டம செலலாது மடிந்து—பரந்த கருமையையுடைய குளிாநத கடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுசசிதவிா்ந்து,

பைந்தழை மா மகளிரொடு—பசிய தழையினையுடைய கரியநிறததினையுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

நெடுந்தூணடிலிற காழ சோத்திய குறுஙகூரைக் குடி நாபபண்—நெடியதூணடிவிறகாம்புகள் சாாததிவைதத குறிய இறபபினையுடைய குடியிருப்புநடுவில்,

நிலவு அடைந்த இருள் போல வலை உணஙகு மணல முனறில் மனை—நிலவு நடுவேசோந்த இருளைபபோலே வலைகிடந்துலரும மணலையுடைததாகிய முன்றிலினையுடைய மனையிடததே,

சினைச சுறவின கோடு நட்டுச சோததிய வல் அணஙகினால்—சினையையுடைய சுறவின் கொமபைநட்டு அதனிடததேயேறறிய வலிய தெய்வஙகாரணமாக,

வீழத தாழைத தாள தாழ்ந்த வெணகூதாளததுத தண பூஙகோதையா—விழுதையுடைய தாழையினடியிடததேநினற வெணகூதாளியினது தணணியபூவாறசெய்த மாலையினையுடையராய,

மடல தாழை மலா மலைநதும—மடலையுடைய தாழையினது மலரைசசூடியும,

பிணாப பெணணைப பிழி மாந்தியும்—சருசசரையையுடைய பனையிற கள்ளையுணடும்,

உணடு ஆடியும்—நெறகள்ளையுணடு விளையாடியும,

புலவு மணற பூஙகானல்—புலாலுற்றதனையுடைய மணலிடததே பூக்களையுடைய கடறகரையிற குடி (அக) யென்க

மா மலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும—கரியமலையைச்சோந்த செக்காமேகம்போலவும,

இது, கரிய உயாந்த திரையின்மீதே சிவநத யாற்றுநீா பரநததற்குவமை.

தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத்தழுவிய பிள்ளையைப போலவும,

இஃது ஒன்றுபடுதறகு உவமை

தேறு நீாப் புணரியொடு யாறு தலைமணககும— தெளிநத கடலிறறிரையோடே காவிரி தலைகரககும்,

[மலியோதத் தொலிகூடல்] ஓதததூ ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புகார்முகததே,

தீது நீஙகக் கடலாடியும—தீவினைபோகக கடலாடியும்,

மாசு போகப் புனல் படிநதும—உப்புப்போக நீரிலேகுளிததும்,

அலவன் ஆட்டியும்—ஞெணடுகளையாட்டியும்,

உரவுத திரை உழககியும்—பரக்கின்றதிரையிலே விளையாடியும்,

பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பணணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளானுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடி—நீங்காதவிருப்பத்துடனே பகற்பொழு தெல்லாம் விளையாடி,

பரதவர் (௯0) உவவுமடிந்து (௯௩) மகளிரோடேகூடிக (௯௧) குடிநாப்பண் (அக) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கிறை (அஎ) கோதையராய (அ௫) மலைந்தும (அஅ) மாந்தியும் (அ௯) ஆடியும் (௯௩) பின்னாக கடலிலே (௯அ) தீதுநீங்க ஆடியும (௯௯) படிந்தும் (௧00) ஆட்டியும உழக்கியும (௧0௧) சூழ்ந்தும் மருண்டும (௧0௨) காத லொடு பகல்விளையாடி (௧0௩) யெனமுடிக்க

[பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற பூமலி பெருந்து றைத், துணைபுணர்ந்த மடமங்கையா, பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து, மட்டுநீக்கி மதுமகி ழ்ந்து, மைந்தா கண்ணி மகளிா சூடவு, மகளிா கோதை மைந்தா மலையவு, நெடுங்கான மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக், கொடுந்திமிற பரதவா குரூஉச்சுட ரெண்ணவும், பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும், கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான், மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந், தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து]

பெறற்கு அரு தொல் சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும் நெடுங்கால மாடத்து—பெறுதற் கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவர்க்கத்தையொக்கும் நெடிய காலகளையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல் ஓர்த்து நாடகம் நயந்தும் வெண்ணிலவின் பயன் துய்த்தும்—பாட்டைக் கேட்டு நாடகங்களைவிரும்பிக்கண்டும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறும்பயனை நுகர்ந்தும்,

மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும—கள்ளுண்டலைக்கைவிட்டுக் காமபானத்தையுண்டு மகிழ்ந்தும்,

பட்டு நீக்கித் துகில் உடுத்தும—பட்டுடுத்தவற்றை நீக்கிப் புணர்ச்சிக்காலத்துக்கு நொய்யவாகிய வெள்ளியவற்றையுடுத்தும,

துணைப் புணர்ந்த மடமங்கையா கண்ணடைஇய கடைக் கங்குலான்—கணவ ரைக்கூடின மடப்பத்தையுடையமகளிா பின்புகண்டுயின்ற பிற்பட்டசாமத்தையு டைய இராக்காலத்தே,

மாடத்தேயிருந்து நயந்தும் துய்த்தும் மகிழ்ந்தும உடுத்தும துணைப்புணர்ந்தமட மங்கையா கண்டுயின்ற கங்குலென்று கங்குற்கு அடைகூறினா

மைந்தா கண்ணி மகளிா சூடவும மகளிா கோதை மைந்தா மலையவும்—மாட த்தேயிருந்து நுகர்ந்து அனந்தாமிக்கமையாற் கணவாசூடிய கண்ணியைத் தமது கோதையாகநினைத்து மகளிாசூடிக்கொள்ளும்படியாகவும மகளிாசூடியகோதையைத் தமதுகண்ணியாகநினைத்து மைந்தாசூடிக்கொள்ளும்படியாகவும கண்டுயின்றகங்குலெ ன இதுவுங் கங்குற்கு அடைகூறினா

நெடுங்கான் மாடத்துக் குரூஉச்சுடா ஒள் எரி நோக்கிக் கொடுந்திமில் பரதவர் எண்ணவும் கண்ணடைஇய கங்குல்—அம்மாடத்திட்ட நிறவிய விளக்குக்களில விடி யற்காலத்தவியாமல் ஒள்ளியவாய எரிகின்ற அவையிற்றைப்பாாத்து இராக்காலத் தே வளைந்த திமிலைக்கொண்டு கடலிலேபோன பரதவரெண்ணும்படியாகவும் கண்டு யின்ற கடைக்கங்குலென்றும் கங்குற்கு அடைகூறினா.

விளக்குக்களிலே எண்ணெயைவாாத்துத் தூண்டுவாரின்றி எல்லாருந் துயில் கோடலிற் சில எரிந்தவற்றையெண்ணினா

பொய்யா மரபின் மா காவிரி பூ மலி பெருந்துறை மணம கூட்டும் தூ எக்

கர்த் துயில் மடிந்து—பொய்யாமல் நீவருமுறைமையினையுடைய பெரிய காவிரி பூமிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவந்துதிரட்டுந் தூயவிடுமணலிலே துயில்கொண்டுகிடந்து,

பரதவர் (கூ0) பகல்விளையாடி (௧0௬) மாடத்திலிருப்பாரெல்லாரும் கணணடைஇய கடைக்கங்குலிலே (௧௧௫) தூவெக்காத துயின்மடிந்து (௧௧௭) மற்றைநாள் மகளிரொடு செறிய (௧௫௫) எடுத்த விழவரு வியலாவணம் (௧௫௮) எனக் கூட்டுக.

[வாலிணர் மடறழுமை, வேலாழி வியன்றெருவி, னலவிறைவன் பொருள்காக்குந், தொல்லிசைத தொழின்மாக்கள், காயசினதத கதிரசெலவன், றோபூணடமாஅபோல, வைகறூறு மசைவின்றி, யுலகுசெயக குறைபடாது, வான்முகநத நீர் மலைப்பொழியவு, மலைபபொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, நீரினின்று நிலததேறவு, நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு, மளந்தறியாப் பல பண்டம், வரம்பறியாமை வநதீண்டி, யருங்கடிப பெருங்காபபின், வலியுடை வல்லணங்கினோன், புலிபொறிததுப் புறம்போக்கி, மதிநிறைந்த மலிபணடம், பொதிமூடைப் போரேறி, மழையாடு சிமய மால்வரைக கவாஅன், வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக, கூருகிர ஞமலிக் கொடுந்தாளேறறை, யேழகத தகரோடுகளு முன்றில்]

வான் முகந்த நீர மலைப பொழியவும் மலைப பொழிநத நீர கடற பரபபவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முகந்தநீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிறசொரிந்தநீரை மீண்டு கடலிலே பரபபுதறகாகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கின்றசெவ்விபோல,

வான் எழுவாயாகப் பெயயுமென்னும் பயனிலைகொணடது

வால் இணர மடல தாழை வேலாழி வியன் தெருவில் அருஙகடிப் பெருங்காப்பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துகளையும் மடலினையுமுடைய தாழையையுடையகரையினையுடைததாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பரதவருடைய அகன்றதெருவிடதது அகன்ற காவலையுடைய பண்டசாலையினகணணே,

வரமபு அறியாமை வந்து ஈண்டி நிலததினின்றும் நீரபபரப்பவும்—எல்லையறியாதபடி வந்துதிரண்டு பின்னா அபபணடசாலையிலேநினறும் கடலிலேயேறறுதறகாகவும்,

வல் அணங்கின் நோன்வலி உடைப் புலி பொறித்துப் புறம போக்கி உல்கு செய மதி நிறைந்த மலி பண்டம—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய அச்சடையாளமாகிய வலியையடைய புலியையடையாளமாகவிட்டுப பணடசாலைகக்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளுதற்கு மதித்தற்றொழிலிறகுறையறற மிக்கபண்டங்களையும்,

நீரினின்று நிலததேறவும் புலி பொறிததுப் புறம்போக்கி உல்குசெய அளந்து அறியா மதி நிறைநத பல பண்டம—கடலினின்றும் பணடசாலையிலே யிறககுதற்காகவும் புலிபொறித்து மரக்கலததிற்குப்புறம்பே புறபபடவிட்டுச் சுஙகஙகொள்ளுதற்கு நெஞ்சாலேயளந்தறிந்து மதிததல் நிறைநத பலபண்டஙகளையும்,

பரப்பவும் ஏறவுமென்னுமெச்சங்கள் புலிபொறித்தென்னும் வினையொடுமுடிந்தன.

பொதி மூடைப் போர் ஏறி—பொதிந்த பொதிகளடுக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைக்கு நிலத்தினின்றுநீர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப் பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றுநிலத்தேறவும் பொருளாகக்கொள்க.

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் தொல் இசைத் தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிர செல்வன் தேர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறும் அசைவு இன்றிக் குறை படாது உல்கு செய—நல்ல அரசனுடையபொருளைப் பிறர்கொள்ளாமற்காக்கும் பழையபுகழினையுடைய சுங்கங்கொள்வோர் எரிகின்ற சினத்தையுடைய கிரணங்களையுடைய பகலவன் தேர்பூண்ட குதிரைகளைப்போல ஒருபொழுதும் மடிந்திராது நாடோறும் இளைப்பின்றித் தாழ்வின்றாகச் சுங்கங்கொள்ள,

இதனை இருவகைப்பண்டங்களுக்குங் கூட்டியுரைப்ப.

மழை ஆடு சிமய மால் வரைக் கவாஅன் வரை ஆடு வருடைத் தோற்றம் போல—மழையுலாவும் சிகரத்தையுடையவாகிய பெரிய மூங்கிலையும் பக்கமலையினையுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் தோற்றரவுபோல,

கூர் உகிர் ஞமலிக் கொடுந்தாள் ஏற்றை ஏழகத்தகரோடு உகளும் முன்றில்—கூரிய உகிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏற்றைவை மேழகக்கிடாயோடே குதிக்கும் பண்டசாலையின் முற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தகரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போரேறி உகளுமுற்றமெனக

குறுந்தொடை நெடு படிக்கால் கொடுந் திண்ணை—அணுகினபடிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள்சார்த்தின சுற்றுத்திண்ணையினையும்,

பல் தகைப்பின—பலகட்டுக்களையும்,

புழை—சிறுவாசலையும்,

வாயில்—பெரியவாசலையும்,

போகு இடைகழி—பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய,

[மழைதோயு முயர்மாடத்துச், சேவடிச் செறிகுறங்கிற், பாசிழைப் பகட்டல்குற், றூசுடைத் துகிர்மேனி, மயிலியன் மானோக்கிற், கிளிமழலை மென்சாயலோர், வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி]

மழை தோயும் உயர் மாடத்து வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி—மேகஞ்செறியும் உயர்ந்த மாடத்தில் தென்காற்றுவருஞ் சாளரங்களைச்சேர்ந்தென்க

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி குறங்கின்—செறிந்த குறங்கினையும்,

பாசிழை—பசிய பூணினையும்,

பகடு அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்

தூசு உடை—தூசாகிய உடையினையும்,

துகிர் மேனி—பவளம்போலுநிறத்தினையும்,

மான் நோக்கின—மான்போலும் பார்வையினையும்,

கிளி மென் மழலை—கிளிபோலும் மெலிவிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர்—மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினையுமுடைய மகளிர்,

ஓங்கு வரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பின் கவி குலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூப்பி—உயர்கின்ற மலைப்பக்கத்தே மெல்லிய

தேன்றளிக்கும் செங்காந்தளினது அழகிய கண்ணிடத்திலேந்த குலேயையொத்த செறிந்த தொடியிணேயுடைய முன்கைகுவிக்க,

குவிக்கவெனத்திரிக்க. இரண்டு காந்தண்முகை சேர்ந்தாலொத்த கையென்க. கவிதல் - ஒன்றேடொன்றுசேர்தல

[செவ்வேள், வெறியாடு] வெறியாடு செவ்வேள்—வெறியாடுதற்குரிய முருக னுக்கும்,

[மகளிரொடு செறியத் தாஅயக, குழலகவ யாழ்முரல, முழவதிர முரசியம்ப, விழவறு வியலாவணததது, மையறு சிறபபிற றெய்வஞ் சோததிய, மலரணி வாயிற பலர்தொழு கொடியும]

மை அறு சிறப்பின் சோத்திய பலர் தொழு தெயவம—பிறபபறுதறகுக்காரண மான தலைமையையுடைமையாற கோயிலகளிடத்தே உண்டாககின பலருந்தொழு நதெய்வஙகளுக்கும்,

மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க குழல அகவ யாழ முரல முழவு அதிர முரசு இயம்ப விழவு அறு வியல் ஆவணத்து—பாடுமகளிரோடே பொருந்தப் பரந்து வஙகி யம் இசையையுண்டாகக யாழ் வாசிகக முழவு முழஙக முரசு ஒலிபப எடுத்த திருநா ணீங்காத அகன்ற அஙகாடித்தெருவினையம்,

மகளிரொடு செறிய எடுதத விழவென்க

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோா மாடஙகளிற சாளரஙகளிற்பொருந் தி முன்கைகூப்பப் பலருந் தொழும முருகவேளுக்கும ஏனைதெய்வஙகளுக்குமெ டுத்த விழவறு வியலாவணமெனககூட்டுக.

மலா அணி வாயில் கொடியும—இலலுறைதெயவமகிழ மலரணிந்த மனைவாச லிற் கட்டினகொடிகளும்,

[வருபுன றந்த வெணமணற கானயாற, றுருகெழு கரும்பி னெணபூப போல] வருபுனல் தந்த வெணமணல கான்யாறு உரு கெழு கரும்பின் ஒண பூபபோல மே லூன்றிய துகிற்கொடியும் (௩௬-௭)—வருகினற நீரகொணடுவந்த வெள்ளியமணலையு டைய காட்டாற்றுககரையினினற அழகுபொருந்தின கருமபினது ஒளளிய பூவை யொக்க மேலூன்றின துகிற்கொடியும,

கான் - மணமுமாம். கடைதெருவிறகு இரணடுபுறததிலுமெடுதத கொடிககு யாற்றஙகரையும் கருபபம்பூவும உவமைகூறினா

[கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத, தாழுடைத தணபணியததது, வாலரிசிப பலிசி தறிப், பாகுகுத்த பசுமெழுககிற, காழூனறிய கவிகிடுசின, மேலூன்றிய துகிற்கொ டியும்:]

கூழ் உடைக கொழு மஞ்சிகை—நெல்லையும அரிசியையுமுடைய அழகிய மஞ் சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாரமுமாம

தாழ் உடைத தண பணியதது மஞ்சிகை—தாழ்ப்பாளையுடைய தணணிய பண டஙகளையுடைய மஞ்சிகை,

நெல்லுப்போல ஏனைப்பணடஙகள் சிறநதனவன்மையிற றணணியபண்—மென் றூர். பண்டமெனவே உலகில்விற்கும பணடங்களெலலாம் அடஙகின.

பாகு உகுத்த மஞ்சிகை—பாக்குவெற்றிலை சொரிந்த மஞ்சிகை,
இனி உகுத்தபாகெனமாறிச சிந்தினபாகினையுடைய மஞ்சிகையென்றுமாம்.
என்றது கணசேர்க்கனைக் கட்டுப்பாகினை.

இதனைப் பசுமெழுகெனபதனேடுகூட்டிப பரபபியென்பாருமுளா.

பசுமெழுககின் மஞசிகை—புதுமெழுககினையுடைய மஞ்சிகையிடத்தே,

வால் அரிசிப பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத்தூவி,

காழ் ஊன்றிய கவி கிடுகின் மேல ஊன்றிய துகிற் கொடியும்—கால்கள் நட்டு வைதத கவிநதசட்டஙகளின்மேலே நட்டுவைதத வெள்ளியகொடிகளும்,

கால்கள - சட்டஙகளைத்தாஙகுவன

சிதறி ஊன்றிய மஞ்சிகையிறகவிந்த கிடுகெனக.

பல் கேள்வித் துறை போகிய தொல ஆணை நல் ஆசிரியா உறழ குறித்து எடுத்த உரு கெழு கொடியும்—பலவாகிய கேடடற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை முற்றக் கற்ற பெரிய ஆககினையையுடைய நலல ஆசிரியா வாதுசெய்யககருதிககட்டின அச்சம்பொருந்தின கொடிகளும்,

வெளில இளககும களிறு போல—அசையாத கம்பத்தினையசைக்கும் யானை போலநின்று தூஙகுநாவாய (௧௭௪),

[தீமபுகாாத திமைமுன்றுறைத, தூஙகுநாவாய துவன்றிருக்கை, மிசைக்கூம்பி னசைககொடியும்]

தீமபுகாாத திமை முன துறை—கட்கினிதாகிய புகாரிடத்துத் திமையினையுடைய துறையின்முன்னே,

துவன்று இருக்கை தூங்கு நாவாய மிசைக் கூம்பின் நசைக கொடியும்—நிறைந்தஇருப்பினையுடைய அசைகின்ற நாவாயின்மேனட்ட பாய்மரத்தின்மேலெடுத்த விரும்புதலையுடைய கொடிகளுமு,

[மீன்றடிந்து விடககறுத, தூன்பொரிசுகு மொலிமுன்றின், மணற்குவைஇ மலர் சிதறி.]

மணல குவைஇ மலா சிதறி—மணலை மிகபபரபபிச செமபூக்களையுஞ்சிதறி,

மீன் தடிந்து விடககு அறுதது ஊன் பொரிககும் ஒலி முன்றில்—மீனையறுத்துப பின் இறைசசியையுமறுததது அவ்விரண்டுதசையினையும்பொரிக்கும் ஆரவாரத்தினையுடைய முற்றததினையும்,

[பலாபுகுமனைப பலிபபுதவி, னறவநொடைக கொடியோடு, பிறபிறவு நனிவிமைஇ]

பலிப் புதவின்—தெயவததிறகுககொடுககும் பலியினையுடைய வாசலினையுமுடைய,

பலா புகும் மனை நறவு நொடைக் கொடியோடு பிறபிறவும நனி விமைஇ—கள்ளுணபாாபலருஞ்செலலும் மனைகளிற சிறபபுடைக களளின்விலைககுக் கட்டின கொடியோடே ஏனையவற்றிறகுக கட்டினகொடிகளும் மிகக்கலக்கையினுலே செல்கதிர் நுழையா (௧௮௫) வென்க.

பல் வேறு உருவிற் பதாகை— பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பெருங் கொடிகளும்,

நீழல்—நறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறியகொடிகளும் பிறகொடிகளும் பதாகைகளும் விரவுகையினுலே இவறறினிழலில,

செல் கதிர் நுழையாச் செழு நகா வரைப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற்றின்கிர ணங்கள் நுழையப்படாத வளவிய ஊரெல்லையிடத்து மறுகு (ககூ) எனக்கூட்டுக.

செல்லா நல் இசை அமரா காப்பின்—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய தேவர் கள் பாதுகாவலினாலே,

[நீரின் வந்த நிமிா பரிப புரவியுங, காலின் வநத கருஙகறி மூடையும்]

நீரிற் காலின் வந்த நிமிா பரிப் புரவியும—கடலிலே காற்றான்வந்த நிமிர்ந்த செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

நீரிற் காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மிளகு பொதிகளும்,

வடமலைப் பிறநத மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறந்த மாணிக்கமும் சாம் பூநதமென்னும்பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும—பொதியினமலையிலேபிறந்த சந்தனமு மகிலும்,

புகார்க்குததென்மேற்காதலிற குடமலையெனபா பொதியின்மலையை ஆனறி மேறகுள்ளமலையென்றுமாம்

தென்கடல் முத்தும—தெனறிசைககடலிறபிறந்த முததும்,

குணகடல துகிரும்—கீழ்ததிசைககடலிறபடாநத பவளமும்,

கங்கை வாரியும்—கஙகையாற்றிலுணடாகிய பொருளும,

அவை யானையும் மாணிககமும் முததும் பொனனுமுதலியனவும பிறவுமாம.

* [காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவும்]

காழகத்து ஆக்கமும்—கடாரததிலுண்டான நுகரும்பொருளகளும,

ஆககம் - ஆகுபெயா

அரியவும்—சீனமுதலிய இடஙகளினினறும்வந்த கருபபூரம பனிநீா குஙகும முதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையொழியப பெரியவையாகிய பலபொருள்களும,

நெளிய ஈணடி—நிலத்தினமுதுகு நெளியுமபடி திரண்டு,

[வளந்தலை மயஙகிய நனந்தலை மறுகி, னீாநாப பணணு நிலததின மேலு, மே மாப்ப வினிது துஞ்சி]

ஏமாப்ப நீா நாப்பணும நிலததின் மேலும இனிது துஞ்சி—ஏமாபபினாலே புகா ரினவிடததும கரையினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத தஙகுகையினாலே,

வளம் தலை மயஙகிய நனந்தலை மறுகின—செல்வம் தலைதெரியாத அகன்ற இடங்களையுடைய தெருவுகளையும்,

செழுநகாவரைபபிற (க௮௫) புரவிமுதலியனவீணடித (ககூஉ) துஞ்சி (ககூ௫) மயங்கிய மறுகு (ககூ) என்க

இனி இனிது துஞ்சி மீன்பிறழவும் மாவீணடவுமென மேலேகூட்டுவாருமுளா

[கிளைகலித்துப பகைபேணாது, வலைஞாமுனறின் மீன்பிறழவும, விலைஞாகுரம் பை மாவீண்டவுங், கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியு, மமராப பேணியு மாவுதி யருத் தியு, நல்லானொடு பகடோம்பியு, நான்மறையோா புகழ்பரபபியும், பண்ணிய மட்டி யும் பசும்பதங் கொடுததும், புணணிய முட்டாத் தண்ணிழல வாழ்க்கைக், கொடுமேழி

* இதறகு உரைகிடைத்திலது.

நசையுழவா, நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக, கொளவதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைபடாது, பலபண்டம் பகர்ந்துவீசுந், தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப, பலலாயமொடு பதிபழகி, வேறுவே றுயாந்த முதுவா யொக்கற, சாறயா மூதூா சென்றுதொக காங்கு, மொழிபல பெருகிய பழிதீா தேஎத்துப, புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்]

பழி தீர் தேஎத்து முது வாய ஒக்கல சாறு அயா மூதூா சென்று தொக்காங்கு— குற்றமற்ற பிறதேசங்களிலே அறிவுவாய்த்த சுற்றத்தினையுடைய விழாக்களைநிகழ்த்தின பழையவூரிலுள்ளாா ஈண்டிவந்து குடியேறினாற்போல,

* "செலவினும வரவினும" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற சென்றென்பது வந்தென னும்பொருட்டு.

வேறு வேறு உயாந்த புலம பெயா மாக்கள—பலசாதிகளாயுயாந்த தத்தநிலத்தைக் கைவிட்டுப்போந்த மாக்கள,

பலமொழி பெருகிய மாக்கள—பலபாடைமிக்க மாக்கள,

மாக்களென்றாா, ஐயறிவேயுடையராதலின் என்றது சோனகா சீனா முதலியோரை

மாக்கள பலலாயமொடு பதிபழகிக கலந்து இனிதுறையும மறுகின (கக௯)— இம்மாக்கள பலதிரளோடே இவ்வூரிடத்தேபழகி ஈண்டைநன்மக்களோடே கூடி நன்றாகவிருக்கும மறுகெனமுன்னேகூட்டுக

இவாகளிருத்தலின, வளநதலைமயங்கிய மறுகுகளாயின

கிளை கலித்துப பகை பேணாது வலைஞா முன்றில மீன பிறழவும விலைஞா குரம்பை மா ஈண்டவும் கொலை கடிந்தும களவு நீக்கியும—மீனற்ரளும் விலங்கின்றிரளும் செருக்கி வலையாறபிடிப்பாரையும கொன்று இறைச்சிவிற்பாரையும தமக்குப் பகையாகக்கருதியஞ்சாதே வலைஞாமுற்றத்தே மீனபிறழ்ந்துதிரியுமபடியாகவும விலைஞர்குடிலிலே விலங்குகள் கிடக்கும்படியாகவும் முற்பட்ட கொலைத்தொழிலை அவர்களிடத்தினின்றும போக்கியும் பின்னாகக் களவுகாணபாரிடத்துக் களவுத்தொழிலைப்போக்கியும்,

அமரர்ப் பேணியும—தேவாகளை வழிபட்டும்,

ஆவுதி அருத்தியும்—யாகங்களைப்பண்ணி அவற்றின ஆவுதிகளை அவாநுகரப் பண்ணியும்,

நல ஆனொடு பகடு ஓமபியும—நல்ல பசுக்களோடு எருதுகளைப பரிகரித்தும,

† "வைசிகன பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை" ‡ 'மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின் - செய்தியும் வரையா ரபபா லான" என்பதனால, வாணிகாக்கு உழவுத் தொழிலுரித்தாகலிற் பகடோமபியுமென்றாா யாகத்திற்குப பசுவை ஓம்பியுமெனறாா.

நான்மறையோா புகழ பரபபியும—அந்தணாக்குண்டாம புகழ்களைத் தாங்கள் அவாக்கு நிலைபெறுத்தியும்,

புண்ணியம் பண்ணி அட்டியும—பெரிதாகிய புண்ணியங்களைத் தாங்கள் பண்ணி அவற்றைச செய்யமாட்டாதாாக்குத் தானம்பண்ணியும்,

---

* தொலகாப்பியம, சொல்லதிகாரம, கிளவியாக்கம, உ௮

† ,, பொருளதிகாரம, மரபியல, எஎ.

‡ ,, ,, ,, எ௮.

அம் - அசை.

பண்ணியமட்டியுமெனறதற்குச சோறறை ஆக்கியிட்டுமென்பாருமுளர்.

பசும்பதம் கொடுத்தும்—விளைந்தநெல்லையும் பறிக்குங்கமுகையும் உணவாகக் கொடுத்தும்,

இதற்கு அரிசியும் கறியுங் கொடுத்துமெனபாருமுளா

முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கை—இங்ஙனஞ்செய்யும அறத்தொழில்கள் முட்டு படாத குளிர்ந்த அருளுடனேவாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய நனனெஞ்சினே (௨௦௭) னொக

கொடு மேழி நசை உழவா நெடுநுகத்துப் பகல போல நடுவுநின்ற நல நெஞ்சினோ—வளைநத மேழியால் உழவுத்தொழிலை நச்சுதலையுடைய உழவரது நெடிய நுகத்திற்றைத்த பகலாணிபோல நடுவுநிலையென்னுங்குணம் நிலைபெறற நன்றாகிய நெஞ்சினையுடையோா,

என்றது ஆணடுறையும் வேதவாணிகரை.

தம பல் பண்டமும் பிறபல பண்டமும ஒபப நாடி—தமமுடையவாகிய பலசரக்குகளையும பிறவாகிய பலசரக்குக்களையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வடு அஞ்சி வாய்மொழிநது—தமக்குப் பழிவருமென்றஞ்சி மெய்யேசொல்லி,

கொள்வதூஉம மிகை கொளாது கொடுப்பதூஉம குறைபடாது—தாங்கொள்ளுஞ் சரக்கையும தாங்கொடுக்குமபொருட்கு மிகையாகக்கொள்ளாது தாங்கொடுக்குஞ் சரக்கையும் தாம்வாங்குமபொருட்குக் குறையக்கொடாமல,

பகாநது வீசும—இலாபத்தை வெளியாகச்சொல்லிக் கொடுக்கும்,

தொல கொணடி—பழைதாகியகொள்ளையினையும்,

கொள்ளையெனறா, இந்நெறியை நடத்தினாரிடத்தலலது பொருட்டிரளுண்டாகாதென்றற்கு.

தணணிழல் வாழ்க்கையினையும (௨௦௪) தொலகொணடியினையு (௨௧௨) முடைய நன்னெஞ்சினோ (௨௦௭) ரொன்க

துவன்று இருக்கை—நெருங்கின குடியிருப்பினையும்,

காவிரி (௬) புனல்பரந்து பொனகொழிக்கும (௭) பல்லூா நெடுஞ்சோணாட்டிற் (௨௮) கழிசூழ்ப்படப்பையினையும் (௩௨) தணடலையினையும் (௩௩) பொய்கைகளையும (௩௮) ஏரிகளையும் (௩௯) இணைகாப்பினையும் (௪௧) கோயிலைமாசூட்டுதற்குக்காரணமான (௫௦)அட்டி லினையும (௪௩) சாலையினையும (௫௨)பள்ளியினையும(௫௩)குயில்(௫௫) துச்சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (௬௮) தாழ்காவினையும (௬௩) பாக்கங்களையும் (௨௭) புறச்சேரியினையும் (௭௬) முன்றிலினையும (௧௪௧) விழவறா ஆவணத்தையும் (௧௫௮) மாக்கள் கலந்து இனிதுறையும் (௨௧௭) வளந்தலைமயங்கிய மறுகுகளையும் (௧௯௩) நன்னெஞ்சினோா (௨௦௭) துவன்றிருக்கை (௨௧௨) யினையுமுடைய பட்டின (௨௧௮) மெனவினைமுடிக்க

முட்டாச் சிறப்பின பட்டினம பெறினும்—குறைவுபடாத தலைமையினையுடைய பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப பெறுவேனாயினும,

வார் இருங்கூந்தல வயங்கிழை ஒழிய—நீணட கரிய கூநதலையுடைய விளங்குகின்ற பூணினையுடையாள் ஈண்டுப் பிரிந்திருப்ப,

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே—யான் நின்னோடுகூடவாரேன், நெஞ்சே போய் வாழ்வாயாக,

* "அளிநிலை பொறாஅது" என்னும் அகப்பாட்டால் போகின்றது ஒருப்படாமல் நிற்குங் குறிப்புணர்க.

கூர் உகிர்த் கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு—கூரிய உகிரினையும் வளைந்தவரிகளையுமுடைய புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து வளர்ந்தாற் போல,

பிறர் பிணி அகத்து இருந்து பீடு காழ் முற்றி—பகைவர் காவலிடத்தே யிருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுற்றி,

[அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு, நுண்ணிதி னுணர நாடி]

நுண்ணிதின் உணர நாடி — தன்னுணர்வு கூரிதாகவுணரும்படி இதுவே காரிய மென்றாராய்ந்து,

பெருங்கை யானை அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று பிடிபுக்காங்கு—பெரிய கையினையுடைய யானை தான் அகப்பட்டபண்ணின குழியில் ஏறுதற்கரிய கரைகளை இடியும்படி கோட்டாலேகுத்திக் குழியைத்தூர்த்துப் பிடியிடத்தே சென்றாற்போல,

[நண்ணார், செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்து] நண்ணார் செறிவு உடைத் திண் காப்பு வாள் கழித்து ஏறி—அப்பகைவருடைய நெருங்கின திண்ணிய காவலாகிய வாட்படையை ஓட்டி அவ்விடத்தினின்றும் போந்து,

இனித் திண்காப்பிடத்தே வாளை உறைகழித்து வெட்டிப்போந்தென்றுமாம்

உரு கெழு தாயம் ஊழின் எய்தி—அச்சம்பொருந்தின தன்னரசவுரிமையை முறையாலேபெற்று,

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான்—தான் இறையாகப்பெற்ற அரசுரிமையான் மகிழ்ச்சிபொருந்துதல் செய்யானாய மேலுமாசைமிக்கு,

[செற்றோர், கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின், முடியுடைக் கருந் தலை புரட்டு முன்றாள், உகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை, வடிமணிப் புரவியொடு

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ௫—"அளிநிலை பொறாஅ தமரிய முகத்தள், விளிநிலை கொள்ளா டமியண் மென்மெ, னலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொள்ளக், குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற, வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலள், கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல், வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன், முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப், பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி, மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப, வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன், மாய்த்த போல மழுகுநுனைத் தோற்றிப், பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல், விரனுதி சிதைக்கு நிரை நிலை யதரயில், பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான, மிறப்பர் வென்னுநி ராயி னறத்தா, றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி, யன்ன வாக வென்னுநள் போல, முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா, வோவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றிப், பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ, டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத், தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன், மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர், மணியுரு விழந்த வணியிழை தோற்றங், கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி, யுழைய மாகவு மினைவோள், பிழையல ளாகோ பிரிதுநா மெனினே" என்றது பொருள்வயிற்பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுங்கியது பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

வயவர் வீழப், பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத், தூறிவர் துறுகற் போலப் போர்வேட்டு, வேறுபல பூளையொ டுழிஞை சூடிப், பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசம், மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க, முனைகெடச் சென்று முன்சம முருக்கி.]

முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும் முன்றாள் உகிர் உடை அடிய—முடியையுடைய கரியதலைகளையுருட்டும் முன்காலின் உகிருடைய அடிகளையுடையவாய்,

தூறு இவர் துறு கற் போல உழிஞை சூடிச் செறற்றோ கடி அரண் தொலைத்த யானையொடு—தூறுபடர்ந்த நெருங்கின மலைகள்போல உழிஞையைச்சூடித் தம்மரசரற் போர்பெற்றாருடைய காவலையுடைய அரண்களையழித்த யானைகளோடும்,

கதவு கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை— கதவைமுறிக்கும் கொம்பினையும் உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையென்க.

வடி மணிப் புரவியொடு—வடித்த மணிகட்டின குதிரைகளோடும்,

போர்வேட்டு—போரைவிரும்பி,

பேய்க்கண் அன்ன பிளிறு கடி முரசம் மாக்கண் அகலறை அதிர்வன முழங்க— பேயின்கண்ணையொத்தமுழங்குகின்ற காவலையுடையமுரசம் பெருமையை உடைத்தாகிய இடத்தையுடைய பாசறையிலே நடுங்குவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைப்பக்கமுமாம்

முனை கெடச் சென்று—பகைப்புலங்கெடும்படி சென்று,

பெரு நல் வானத்துப் பருந்து உலாய் நடப்ப வயவர் வீழ முன் சமம் முருக்கி— பெரிய நல்லவானிடத்தே பருந்து உலாவித்திரியும்படியாக வீரர்படும்படி முற்பட்ட தூசியைக்கெடுத்து,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போர்வேட்டு முரசுமுழங்கச்சென்று பருந்துலாய்நடப்ப வயவர்வீழ முருக்கியெனக்

தலை தவச் சென்று—அப்பகைவரரணிடத்தே மிகநடந்து,

[தண்பணை யெடுப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி, மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக், கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை] வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெல் நீடிக் குவளையொடு மா இதழ் நெய்தலும் மயங்கிக் கராம் கலித்த கண் அகன் பொய்கைத் தண் பணை எடுப்பி—வெள்ளிய பூக்களையுடையகரும்புகளுடனே, செந்நெல்லும்வளர்ந்து குவளையோடே பெருமையையுடைய இதழ்களையுடைய நெய்தலுமயங்கப்பட்டு முதலைகள் செருக்கித்திரிந்த இடமகன்ற பொய்கைகளையுடைய மருதநிலத்துள்ள குடிகளையோட்டி,

[கொழுங்கால் புதவமொடு செருந்தி நீடிச், செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்று] செறுவும் வாவியும் நீரற்று மயங்கி வேறு பல் பூளை (உழுநு) யொடு கொழுங்கால் புதவமொடுசெருந்தி நீடி—செய்களும் வாவிகளும் நீரற்றுத் தம்மிலொன்றாய இருவகைப் பட்ட பலவாகிய பூளைகளோடே கொழுவிய தாள்களையுடைய அறுகோடே கோரைகளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூளை - இங்கேகூட்டிற்று சிறுபூளையும் பெரும்பூளையுமுண்மையின் வேறுபல்பூளையென்றார்

அறு கோட்டு இரலையொடு மான்பிணை உகளவும்—அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடு மான்பிணை துள்ளியிளையாடும்படியாகவும்,

தலைதவச்சென்று தண்பணையெடுப்பி (௨௩௯) நீடி (௨௪0) உகளவு (௨௪௫) மென்க.

[கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி, யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ, வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்:]

கொண்டி மகளிர் உண் துறை மூழ்கி மெழுக்கம் அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின் மலரணி கந்து உடைப் பொதியில—பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித்துவந்த மகளிர்பலரும் நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமுழுகி மெழுகுமெழுக்கத்தினையும் அவர்கள் அந்திக்காலத்தேகொளுத்தின அவியாத விளக்கினையுமுடைய பூக்களைச்சூட்டின தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந் தறி

வம்பலர் பலர் ஏறித் தொழச் சேக்கும் பொதியில—புதியவர்கள் பலருமேறித் தொழுதற்குத்தங்கும் பொதியில்,

பொதியிலைமெழுகி விளக்குமிட்டிருக்க வம்பமகளிரைவைத்தார், அதனால் தமக்குப் புகழுளதாமென்றுகருதி

பருநிலை நெடுந்தூண் ஒல்கத் தீண்டிப் பெரு நல் யானையொடு பிடி புணர்ந்து உறையவும்—அத்தெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருத்த நிலைமையினையுடைய நெடியதூண் சாயும்படி தம்முடம்புரிஞ்சிப் பெரிய நல்ல களிறுகளுடனே பிடிகள் கூடித்தங்கும்படியாகவும்,

[அருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின், முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த, திரிபுரி நரம்பின் றீந்தொடை யோர்க்கும், பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்து:] தெருவின் அருவிலை நறும்பூத் தூஉய் முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த திரி புரி நரம்பின் தீந்தொடை ஓர்க்கும் பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்து—ஆண்டுள்ள தெருவின்கண்ணே விலைகூறுதற்கரிய நறியபூக்களைச்சிதறி அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மத்தளத்திறனுளத்தோடேகூடின முறுக்குதல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகிய கட்டினையுடைய யாழைக்கேட்கும் பெரிய திருநாளின்றாகிய அச்சமுதிர்ந்த மன்றத்திடத்தே,

தூவி ஓர்க்குமென்க. தொடை - ஆகுபெயர்.

* [சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி, யழல்வா யோரி யஞ்சுவரக் கதிப்பவும்·]

அழுகுரற் கூகையோடு ஆண்டலை விளிப்பவும்—இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளுக் கூப்பிடும்படியாகவும்,

கணம் கொள் கூளியொடு கதுப்பு இகுத்து அசைஇய பிணம் தின் யாக்கைப் பேய்மகள் துவன்றவும்—திரட்சிகொண்ட ஆண்பேய்களுடனே மயிரைத்தாழ்த்து இளைத்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள் நெருங்கும்படியாகவும்,

கொடுங் கால்— வளைந்த கால்களையுடைய பேய்மகளென முன்னேகூட்டுக.

விருந்து மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி உண்டு ஆனாப் பெருஞ் சோறு அட்டில்—விருந்ினர் மாடத்திடத்து நெடிய தலைவாசலிலே முற்படநெருங்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குக்கிடக்கின்ற பெரியசோற்றையுடைய அடுக்களை,

ஒண் சுவர் நல் இல் உயர் திணை இருந்து பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழுநகர்—சாந்திட்ட சுவர்களையுடைய நன்றாகிய அகங்களின் உயர்ந்ததிண்ணைகளிலேயிருந்து பசியகிளி வார்த்தைசொல்லுதற்குக் காரணமாகிய பால்நிறைந்த வளவியவூர்,

---

* இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

திண்ணை - விகாரம். இனி உயர்திணை - உயர்ந்த மேனிலமென்றுமாம்.

[தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக், கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட வுணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து.] கொடு வில் எயினர் தொடுதோல் அடியர் துடி படக் குழீஇக் கொள்ளை உண்ட உணவு இல் வறுங்கூடு உள்ளகத்து இருந்து—கொடிய வில்லினையுடைய வேடர் செருப்புத்தொட்ட அடியினையுடையராய்த் துடியொலிப்பத் திரண்டு கொள்ளையாகக் கொண்டுண்ட நெல் பின் இல்லையான வறுவிய கூட்டினுடைய உள்ளாகியவிடத்தேயிருந்து,

வளை வாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவும்—வளைந்த வாயினையுடைய கூகை அடியொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுநக (௨௬௪) ரட்டிலிடத்துக் (௨௬௨) கூட்டினுள்ளேயிருந்து (௨௬௭) கூகை குழறவு (௨௬௮) மென்க.

[அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப், பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற:] அருங்கடி வரைப்பின் ஊர் கவின் அழிய மருங்கு அறப் பெரும்பாழ் செய்தும் அமையான்—அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகைவர்படைவீடுகள் அழகழிய அவர்கள்குலமின்றாகப் பெரியபாழாகப் பண்ணியதனாலும் செறற்ம் ஆறானாய்,

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யானாய் (௨௨௮) மேலுமாசைமிக்கு யானைகளோடும் (௨௩௧) புரவிகளோடும் (௨௩௨) போர்வேட்டு (௨௩௪) முரச (௨௩௬) முழங்கச் (௨௩௭) சென்று முன்சமமுருக்கித் (௨௩௮) தலைத்தவச்சென்று எடுப்பி (௨௩௯) உகளவும் (௨௫௫) உறையவும் (௨௫௧) கதிர்ப்பவும் (௨௫௭) விளிப்பவும் (௨௫௮) குழறவும் (௨௬௮) துவன்றவும் (௨௬௦) பாழ்செய்தும் (௨௭௦) ஊர்கவினழியப் (௨௬௯) பாழ்செய்தும் அமையானு (௨௭௦) வென வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தல் இரண்டிடத்துங்கூட்டுக

மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழ்க்குவனே வளி மாற்றுவனென—இவன் தெய்வத்தன்மையுடையனாதலின் இம்மலைகளையெல்லாம் அகழ்தலைச் செய்வன்; கடல்களையெல்லாந் தூர்த்தலைச்செய்வன், தேவருலகைக் கீழ்வீழ்த்தலைச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்விலக்குவனென்று உலகத்தார் மேற்கூறும்படியாகத் துறைபோகலினெனக.

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய், இங்ஙனம் பாழ்செய்தவன் மேல் இவையுஞ்செய்வனென்று கூறும்படியாகத் துறைபோனானென்றவாறு.

தான் முன்னிய துறை போகலின—தான்கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க—பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து தம் வீரங்குறைய, ஒளியராவார் மற்றை மண்டலத்திற்கு அரசராதற்குரிய வேளாளர்.

தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப—பழைய அருவாளநாட்டிலரசரும் தாங்கள் செய்யுந்தொழிலை வந்துகேட்ப,

வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குநாட்டிலுள்ள அரசர் குறைய,

குடவர் கூம்ப—குடநாட்டிலுள்ளார் மனவெழுச்சி குறைய,

[தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி மன்னர், மன்னெயில் கதவு மதனுடை நோன்றாண், மாத்தானை மறமொய்ம்பிற், செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப், புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, விருங்கோவேண் மருங்குசாயக், காடுகொன்று நாடாக்கிக், குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப், பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக், கோயிலொடு குடி

நிறீஇ, வாயிலொடு புழையமைத்து, ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇப், பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்கொடாது, திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்:]

புன் பொதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையராய் அரசாள்வோர் கிளைமுழுதுங் கெட்டுப்போக,

இருங்கோவேள் மருங்கு சாய—ஐம்பெருவேளிர் குலமுழுதுங் குறைய,

காடு கொன்று—சோழமண்டலத்திற காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு,

நாடு ஆக்கி—பண்டுபோலக குடியிருநது விளையப்பண்ணி,

குளம தொட்டு—தூரந்தகுளங்களைக கல்லி,

வளம் பெருக்கி—நாட்டிற்குச் செல்வத்தைமிகுத்து,

பிறங்கு நிலை மாடததூ உறந்தைபோகக்கி—பெரிய நிலைகளையுடைய மாடங்களையுடைய உறந்தையெனனுந தன்னூரைபபோக்கி,

கோயிலொடு குடி நிறீஇ—கோயில்களோடே பழையகுடிகளையும் பண்டுபோல நிலைநிறுத்தி,

திரு நிலைஇய பெரு மன எயில—திருமகணிலைபெற்ற பெரியஆக்கத்தையுடைய உறந்தையின் மதிலிடததே,

வாயிலொடு புழை அமைதது—பெரிய வாசல்களோடே சிறியவாசல்களையுமுண்டாக்கி,

ஞாயில் தொறும புதை நிறீஇ—அதன்றலையில எய்துமறையும் சூட்டுத்தோறும் அம்புகக்கட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேம் எனப் புறக கொடாது பொருவேமெனப் பெயாகொடுத்து மன்னர் மன் எயில் கதுவும் மதன் உடை நோன் தாள் மாத தானை மறமொய்ம்பின் தென்னவன் திறல்கெடச் செஙகண்ணுற் செயிர்த்து நோக்கிச் சீறி—யாங் தமியேமென்றுகருதிப் பலவரசர்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவாகளுடனும் பொரககடவேமென வஞ்சினத்தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்களைக் கோபித்தழிக்கும் செருக்கினையுடைய வலிய முயறசியினையும பெருமையினையுடைய நாறபடையினையும் மறத்தையுடைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாணடியனது வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ணாலே குற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக கோபித்துப பெறறவை மகிழ்தல் செய்யா(உஉ௮)னென முன்னேகூட்டுக

"கொடியனெம் இறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக" என்றுகூறும் வஞ்சினத்தாற் றனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்

[மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி, விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடிய, பசுமணி பொருத பரேரெறுழக் கழற்கால்·]

விசி பிணி முழவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுங்கி மின் ஒளி எறிப்பச் சூடிய கழல் கால்—இறுகவலித்த வாரககட்டினையுடைய முரசுகளையுடைய வழிபாடில்லாத வேந்தர் தம்மரசிழத்தலிற் றமக்கு முன்புள்ள விளக்கங்கெட்டுப் பின்பு அவ்விளங்குகின்ற விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேசூடின வீரக்கழலையுடைய காலினையும்,

பசுமணி பொருத பரோ எறுழக கழல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

பொற்றொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும் முறறிழை மகளிர முகிழ் முலை திளைப்பவும் செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பின்—பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பிள்

ளைகள் ஓடிவந்து எறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிருடைய தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணாதலாலும சிவந்தசந்தன மழிந்த மார்பினையும்,

ஒண் பூண்— ஒள்ளிய பேரணிகலஙகளையும்,

அரிமா அன்ன அணஙகு உடைத் துப்பின்— சிஙகவேற்றையொதத வருத்தத்தையுடைய வலியினையுமுடைய,

திரு மா வளவன்—திருவின் பெருமையையுடைய கரிகாற்பெருவளததான்,

திண்காப்பு வாள்கழித்தேறிக் (உ௨௬) காடுகொன்று நாடாககிக் (உ௮௩) குளக்தொட்டு வளமபெருக்கி (உ௮௪) உறந்தைபோக்கிக் (உ௮௫) குடிநிறீஇப் (உ௮௬) பெருமன்னெயிலிலே (உ௯௧) வாயிலொடு புழையமைத்து (உ௮௭) ஞாயிறுறும் புதை நிறீஇ (உ௮௮) இஙஙனம் உருகெழுதாயம் ஊழினெய்தித் (உ௨௭) தென்னவன் றிறல்கெடச்சீறி (உ௭௭) அவன் றிறையாகத்தந்த அரசவுரிமைகளாற் பெற்றவையிற்றுன் மகிழ்தல் செய்யானாய் (உ௨௮) மேலுமாசைமிக்கு இவன் மலையகழக்குவன் தூர்க்குவன் (உ௭௧) வீழ்க்குவன் மாறறுவனென்று உலகங கூறும்படியாக (உ௭௨) உழிஞைசூடி (உ௩௫) யானையோடும் (உ௩௧) புரவியோடுஞ் (உ௩௨)சென்று முருக்கி(உ௩௮) எடுப்பிப் (உ௩௯) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய்ப் (உ௭௦)பணிபொடுஙகக் (உ௭௪) கேட்ப(உ௭௫)வாடக கூம்பப (உ௭௬) பொன்றச் (உ௮௧) சாயத் (உ௮௨) தான் முன்னிய துறைபோகையினாலே (உ௭௩) வழிபடா ஏனைவேந்தர் (உ௯௩) தம்மொளிமழுங்கி மின்னொளியெறிபபச (உ௯௨) சூடிய (உ௯௩) காலினையும் (உ௯௪) மார்பினையும் பூணினையும் (உ௯௭) துப்பினையு (உ௯௮) முடைய கரிகாறபெருவளத்தா (உ௯௯) னென வினைமுடிக்க.

தெவ்வர்க்கு ஓககிய வேலினும் வெய்ய கானம்— பகைவரைககொல்லுதற்கு அறுதியிட்டுவைத்த வேலினுங் கடியவாயிருந்தன காடு;

அவன் கோலினும தண்ணிய தட மெல் தோளே— அவன் செங்கோலினுங் குளிர்ந்திருந்தன பெரிய மெல்லியதோள்கள்

நெஞ்சே, (உ௨௦) இவளை நேசமுடன் கொண்டு செல்வோமெனனில, கானம் அவன் (௩௦௦) ஓக்கிய (உ௯௯) வேலினும் வெயயவாயிராநின்றன (௩௦௦), இவடோள் (௩௦௧) அவன் (௩௦௦) கோலினுந தணணிய (௩௦௧) ; இவளைப் பிரியா துறைதலில் யான்போதற்கு ஆற்றுவாயிராநின்ற, ஆதலாற பட்டினம்பெறினும்(உ௧௮)வயஙகிழை சுண்டுப்பிரிந்திருப்ப (உ௧௯) யான நின்னுடன்வாரேன், இனி ஆணடுபோய் வாழவாயாக (உ௨௦) வென வினைமுடிகக

வாரேனென்றான் அவளை ஆற்றுவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அது, * "செலவிடை யழுஙகல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறிதத றவிாசசியாகும்" என்பதனானுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கு மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

முச்சக் காமு * * * காமெருப புற்று.

* தொல்காப்பியம, பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௪.

பத்தாவது

*மலைபடுகடாம்.

திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி
நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டின்
மின்னிரும் பீலி யணித்தழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பி
னிளிப்பயி ரிமிருங் குறும்பரந் தூம்பொடு
விளிப்பது கவருந் தீங்குழ றுதைஇ
நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குரற் றட்டை
கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப
நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
கடுக்கலித் தெழுந்த கண்ணகன் சிலம்பிற்
படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
னெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி
தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவ
ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
மடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணா
திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகித்
தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவிற்
கடிப்பகை யனைத்தும் † கேள்வி போகாக்
குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி
னரலை தீர வுரீஇ வரகின்
குரல்வார்ந் தன்ன நுண்டுளை யிரீஇச்
சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப்
புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்துப்
புதுவது போர்த்த பொன்போற் பச்சை

---

* இந்நூலுக்குக் கூத்தராற்றுப்படையெனவும் பெயருண்டு.

† கேள்விபோகாதெனவும் பாடம்.

வதுவை நாறும் வண்டுகம ழைம்பான்
மடந்தை மாண்ட நுடங்கெழி லாகத்
தடங்குமயி றொழுகிய வவ்வாய்க் கடுப்ப
வகடுசேர்பு பொருந்தி யளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக் கவைஇய சென்றுவாங் குந்தி
நுணங்க[illegible]வறிய நுண்ணீர் மாமைக்
களங்கனி யன்ன கதழ்ந்துகிள ருருவின்
வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியா
ழுமைவாய்ப் பண்ணி யருநெறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேந்தவை யேற்பத்
துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
டுயர்ந்தோங்கு பெருமலை யூறின் றேறலின்
மதர்த்தபு ஞமலி நாவி னன்ன
துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடிக்
கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ
விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியர் நிற்புறஞ் சுற்றக்
கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற்
புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவிற்
புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக்
கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ
தூமலர் துவன்றிய கரைபொரு நிவப்பின்
மீமிசை நல்யாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
கியாமவ ணின்றும் வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய
துனைபறை நிவக்கும் புள்ளின மானப்
புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார்பின்
வனைபுனை யெழின்முலை வாங்கமைத் திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பி
னிசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்க்குப்
புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன்
மதிமா றோரா நன்றுணர் சூழ்ச்சி
வின்னவி றடக்கை மேவரும் பெரும்பூ
ணன்னன்சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொ
டுள்ளினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்ந்த
புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலி

னாற்றி னளவு மசையுநர்ப் புலமும
வீற்றுவளஞ் சுரக்குமவ னாடுபடு நலசியு
மலையுஞ் சோலையு மாபுகல கானமுந
தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிறபப
பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇய
புலவோர்க்குச சுரககுமவ னீகை மாரியு
மிகழுநர்ப பிணிககு மாறற லுமம புகழுநாக
காசுமுழுது கொடுபபினு மமரா நோக்கமொடு
தூததுளி பொழிநத பொயயா வானின்
வீயாது சுரககுமவ னாணமகி ழிருககையு
நலலோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து
வலலாராயினுமபுற மறைததுசசென றோரைச
சொலலிக் காட்டிச சோர்வினறி விளககி
நலலிதி னியககுமவன சுறறத தொழுககமு
நீரகம பனிககு மஞசுவரு கடுந்திறற
பேரிசை நவிர மேஎ யுறையுங
காரி யுண்டிக கடவுள தியறகையும
பாயிரு ணீஙகப பகலசெயயா வெழுகரு
ஞாயி றன்னவவன் வசையில சிறபபு
மிகந்தன வாயினுந தெவவர் தேஎ
நுகமபடக கடநது நூழி லாட்டிப
புரைதோல வரைபபின வேனிழறப புலவோர்க்குக
கொடைக்கட னிறுத்தவவன றொலலோர் வரவு
மிரைதேர திவருங கொடுநதாண் முதலையொடு
திரைபடக குழிநத கலலகழ் கிடங்கின
வரைபுரை நிவபபின் வானதோ யிஞசி
யுரைசெல வெறுத்தவவன மூதூர் மாலையுங
கேளினி வேளைநீ முன்னிய திசையே
மிகுவளம பழுநிய யாணர் வைபபிற
புதுவது வந்தன றிதுவவன் பண்பே
வானமின்னு வசிவு பொழிய வானாது
திட்ட வெலலாம பெட்டாங்கு விளையப
பெயலொடு வைகிய வியன்கண் ணிருமபுனத
தகலிரு விசுமபி னாஅல போல
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை
நீலத் தன்ன விதைபபுன மருங்கின்
மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலின்

னகளத் தன்ன நிறைசுனைப் புறவிற்
கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்
நெய்கொள வொழுகின பல்கவ ரீரெண்
பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுபபக
கொயபத முற்றன * குவவுககுர லேனல
விளைதயிர்ப பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
குளிர்புரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
மேதி யன்ன கலபிறங் கியவின
வாதிகை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞசி
யிரும்புகவா வுறறன பெருமபுன வரகே
பால்வார்பு கெழீஇப பலகவர் வளிபோழ்பு
வாலிதின் விளைந்தன வைவன வெண்ணெல
வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக
காலுறு துவைபபிற கவிழ்க்கனைத திறைஞ்சிக்
குறையறை வாரா நிவபபி னறையுற்
றாலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே
புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி
னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித தோரை
தொய்யாது விததிய துளர்படு துடவை
யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
மையென விரிநதன நீணறு நெய்தல்
செய்யாப் பாவை வளர்நதுகவின் முற்றிக
காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து
வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுபபக குழிதொறும்
விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
காழ்மண் டெஃகங களிறுமுகம பாய்ந்தென
வாழ்மல ரொழிமுகை யுயாமுகந் தோயத
துறுகல சுற்றிய சோலை வாழை
யிறுகுலை முறுகப் பழுதத பயமபுக்
கூழுற் றலமரு முநதூழகலறைக்
கால மன்றியு மரமபயன கொடுததலிற
காலி னுதிர்ந்தன கருஙகனி நாவன்
மாறுகொள வொழுகின வூறுநீ ருயவை
நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப புண்ணரிந்
தாலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி

* குலவுக்குரலெனவும் பாடம்.

விரலூன்று படுகண் ணாகுளி கடுப்பக்
குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக்
கீழும் மேலுங் காருவாய்த் தெதிரிச்
சுரஞ்செல் கோடியர் முழவின் றூங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே
தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட்
டூவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவ
லூஉ னன்மையி னுண்ணா துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறு
மணவில் கமழு மாமலைச் சாரற்
றேனினர் கிழங்கின ரூன்ற வாட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்
பொருதுதொலை யானைக் கோடுசீ ராகத்
தூவொடு மலிந்த காய கானவர்
செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே
யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி
ரன்றவ ணசைஇ யறஞ்சோர்ந் தல்கிக்
கன்றெரி யொள்ளிணர் கடும்பொடு மலைந்து
சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி
யலங்குகழை நரலு மாரிப் படுகாச்
சிலம்படைந் திருந்த பாக்க மெய்தி
நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்றாண்
மான விறல்வேள் வயிரிய மெனினே
நும்மில் போல நில்லாது புக்குக்
கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇச்
சேட்புலம் பகல வினிய கூறிப்
பருஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குரூஉக்க ணிறடிப் பொம்மல் பெறுகுவி
ரேறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேய்ப்பெய லவிளையுட் டேக்கட் டேறல்
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந் துவைகறைப்
பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்தீர
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணம் பிளவை

பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ
வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனி
னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக்
கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து
வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ
நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக்
குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி
யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ
மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்
செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய
பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியிர்
ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே
நிரையிதழ்க் குவளைக் கடிவீ தொடினும்
வரையர மகளி ரிருக்கை காணினு
முயிர்செல வெம்பிப் பனித்தலு முரியிர்
பலநா ணில்லாது * நிலனொடு படாமின்
விளிபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப்
புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்பொறி
யுடைய வாறே நள்ளிரு ளலரி
விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமி
னளிந்து பலர் வழங்காச் செப்பந் துணியின்
முரம்புகண் ணுடைந்த பரல்வறப் போழ்விற்
கரந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே
குறிக்கொண் டுமரங் கொட்டி நோக்கிச்
செறிதொடி விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்ச
வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக் கழிமின்
புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவ
ருயர்நிலை யிதண மேறிக் கைபுடையூஉ
வகன்மலை யிறும்பிற் றுவன்றிய யானைப்
பகனிலை தளர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்க
லிருவெதி ரீர்ங்கழை தத்திக் கல்லெனக்
கருவிர லூகம் பார்ப்போ டிரிய
வுயிர்செகு மரபிற் கூற்றத் தன்ன
வருமவிசை தவிராது மரமறையாக் கழிமி
னுரவுக்களிறு கரக்கு மிடங்க ரொடுங்கி
யிரவி னன்ன விருடேங்கு வரைப்பிற்

* நிலனொடுபடர்மினென்றும் பாடம்.

குமிழி சுழலுங் குண்டுகய முடுக்க
ரகழிழிந் தன்ன கானயாற்று நடவை
வழூஉ மருங்குடைய வழாஅல் லோம்பிப்
பரூஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித்
துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ
டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமி
னழுந்துபட் டலமரும் புழுக்கமல் சாரல்
விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டுகயத் தருகா
வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி
யடிநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
முழுநெறி யணங்கிய நுண்கோல் வேரலோ
டெருவை மென்கோல் கொண்டனிர் கழிமி
னுயர்நிலை மாக்கற் புகர்முகம் புதைய
மாரியி னிகுதரு வில்லுமிழ் கடுங்கணைத்
தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச்
சூழியிற் பொலிந்த சுடர்ப்பூ விலஞ்சி
யோரியாற் றியவின் மூத்த புரிசைப்
பராவரு மரபிற் கடவுட் காணிற்
றொழாநிர் கழியி னல்லது வறிது
நும்மியந் தொடுத லோம்புமின் மயங்குதுளி
மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே
யலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்
கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினுங்
கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினு
நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றொடுத்த
சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் காணினு
ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று
நிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
வரைசேர் வகுந்திற் கானத்துப் படினே
கழுதிற் சேணோ னேனொடு போகி
யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி
னிறப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி
னெறிகெடக் கிடந்த விரும்பிண வொருத்தி
னிருடுணிந் தன்ன வேனங் காணின்
முளிகழை யிழைந்த காடுபடு தீயி
னளிபுகை கமழாத் திறப்பினிர் மிசைந்து

துகளறத் துணிந்த மணிமருள் தெண்ணீர்க்
குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழித லோம்பி யாற்றநு
மில்புக் கன்ன கல்லளை வதிமி
னற்சேர்ந் தல்கி யசைத லோம்பி
வானகண் விரிந்த விடியலேற் றெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்
மைந்துமலி சினத்த களிறுமத னழிக்குந்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர்
மறந்தமை கல்லாப் பழனு மூழ்திறந்து
பெரும்பயங் கழியினு மாந்தர் துன்னா
ரிருங்கால் வீயும் பெருமரக் குழாஅ
மிடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கூடியத் தன்ன குரல்புணர் புள்ளி
னாடுகா ணனந்தலை மென்மெல வகன்மின்
மாநிழற் பட்ட மரம்பயி லிறும்பின்
ஞாயிறு தெறாஅ மாக நனந்தலைத்
தேஎ மருளு மமைய மாயினு
மிறாஅ வன்சிலையா மாதேர்பு கொட்குங்
குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென
வியந்த லோம்பிநு மியங்க டொடுமின்
பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருளரே
நிலைத்துறை வழீஇய மதனழி மாக்கள்
புனறபடு பூசலின் விரைந்துவல் லெய்தி
யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர்
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
யூறு நிரம்பிய வாறவர் புகுந்து
நும்மி னெஞ்சத் தவலம் வீட
விம்மென் கடும்போ டினியி ராகுவி

ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொளபு
குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர்
நோக்கினும் பனிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்
தலர்தாய வரிநிழ லசையினி ரிருப்பிற
பலதிறம் பெயர்பவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெரும்பழம் புண்கூர்ந் தூறலின்
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு
மருவி* நுகரும் வானர மகளிர்
வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந்
தெரியிமிழ் கொண்டநு மியம்போ லின்னிசை
யிலங்கேந்து மருப்பி னினம்பிரி யொருத்தல்
விலங்கன் மீமிசைப் பணவைக் கானவர்
புலம்புக் குணணும் புரிவளைப் பூசல்
சேயளைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னெய்தேற்ற விழுக்கிய கானவ ரழுகை
கொடுவரி பாய்ந்தெனக் கொழுநர் மார்பி
னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாட
றலைநாட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கைத்
மலைமா ரிடூஉ மேமப் பூசல்
கன்றரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி
வலிக்குவரம் பாகிய கணவ னோம்பலி
னொண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் கிளையொடு
நெடுவரை யியம்பு மிடியுமிழ் தழங்குகுரல்
கைக்கோண் மறந்த கருவிரன் மந்தி
யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிற்கு
முறிமே யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்
கலைகை யற்ற காண்பி னெடுவரை
†நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாகப்
பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை
யருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை
திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென
நறவுநாட் செய்த குறவர்தம் பெண்டிரொடு
மான்றோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென

* நுகக்குமென்றும் பாடம்.

† நிலைபணாத்திட்டவென்றும் பாடம்.

வான்றோய மீமிசை யயருங குரவை
நலலெழி னெடுநதே ரியவுவந தன்ன
கலயா றொலிக்கும விடாமுழங கிரங்கிசை
நெடுஞசுழிப பட்ட கடுங்கண வேழத
துரவுச்சினந தணித்துப பெருவெளிற பிணிமார
விரவுமொழி பயிற்றும பாக ரோதை
யொலிகழைத தட்டை புடையுநா புனந்தொறுங
கிளிகடி மகளிா விளிபடு பூசல
வினத்திற றீர்நத துளங்கிமி லலேறு
மலைத்தலை வநத மரையான கதழ்விடை
மாறா மைநதி னூறுபடத தாக்கிக
கோவலா குறவரோ டொருங்கியைந தார்ப்ப
வள்ளிதழக குளவியுங குறிஞசியுங குழைய
நலலேறு பொருஉங கலலென கம்பலை
காநதட டுடுப்பிற கமழ்மட லோச்சி
வண்கோட பலவின சுளைவிளை தீம்பழ
முண்டுபடு மிச்சிற காழ்பயன கொண்மார
கன்று கடாஅவுறுக்கு மகாஅ ரோதை
மழைகண டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரெனக
கழைகண ணுடைக்குங கரும்பி னேத்தமுந
தினைகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளையுஞ
சேம்பு மஞசளு மோம்பினா காப்போா
பன்றிப பறையுங குன்றகச சிலம்பு
மென்றிவ வனைத்து மியைந்தொருங கீண்டி
யவலவு மிசையவுந துவன்றிப பலவுட
னலகைத தவிர்த்த வெண்ணருந திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத தியம்பக
குரூஉக்கட பிணையற கோதை மகளிா
முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண
விழவி னற்றவன வியனகண வெறபே
நண்ணா டண்ணெனக கண்டுங கேட்டு
முண்டற கினிய பலபா ராட்டி
யின்னும் வருவ தாக நமக்கெனத
தொன்முறை மரபினி ராகிப பன்மாண
செருமிக்குப புகலுந திருவார மார்ப
னுருமுரறு கருவிய பெருமலை பிற்பட
விறும்பூது கஞலிய வின்குரல விறலியா

நறுங்கா ரடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிக்
கைதொழூஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழிமின்
மைபடு மாமலைப் பனுவலிற் பொங்கிக்
கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி
தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற்
றேஎந் தேறாக் கடும்பரிக் கடும்பொடு
காஅய்க் கொண்டநும் மியந்தொய் படாமற்
கூவ லன்ன விடரகம் புகுமி
னிருங்க லிகுப்பத் திறுவரை சேராது
குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவத்து
நின்று நோக்கினுங் கண்வா லெவ்வு
மண்கணை முழவின் றலைக்கோல் கொண்டு
தண்டு காலாகத் தளர்த லோம்பி
யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே
யயில்காய்ந் தன்ன கூர்ங்கற் பாறை
வெயில்புறந் தரூஉ மின்ன லியக்கத்துக்
கதிர்சினந் தணிந்த வமையத்துக் கழிமி
னுரைசெல வெறுத்தவவ ணீங்காச் சுற்றமொடு
புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறோ
லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய
பின்னி யன்ன பிணங்கரி நுழைதொறு
முன்னோன் வாங்கிய கடுவிசைக் கணைக்கோ
லின்னிசை நல்யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி
மண்ணார் முழவின் கண்ணு மோம்பிக்
கைபிணி விடாது பைபயக் கழிமின்
களிறுமலைந் தன்ன கண்கூடு துறுகற்
றளிபொழி கானந் தலைத்தவப் பலவே
யொன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்தென
நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட
கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
யின்புறு முரற்கைநும் பாட்டுவிருப் பாகத்
தொன்றொழுகு மரபினு மருப்பிகுத்துத் துனைமின்
பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்
சந்து நீவிப் புன்முடிந் திடுமின்
செல்லுந் தேஎத்துப் பெயர்மருங் கறிமார்
கல்லெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த

கடவு ளோங்கிய காடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வொன்னாத் தெவ்வர்
சுட்டினும் பனிக்குஞ் சுரந்தவப் பலவே
தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீசு கவிகை
யோம்பா வள்ளற் படர்ந்திகு மெனினே
மேம்பட வெறுத்தவன் றொன்முதிர் மூதா
ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
புலியுற வெறுத்த தன்வீழ் பிணை யுள்ளிக்
கலைநின்று விளிக்குங் கானமூ ழிறந்து
சிலையொலி வெரீஇய செங்கண் மரைவிடை
தலையிறும்பு கதழு நாறுகொடிப் புறவின்
வேறுபுலம் படர்ந்த வேறுடை யினத்த
வளையான் றீம்பால் மிளைசூழ் கோவலர்
வளையோ ருவப்பத் தருவனர் சொரிதலிற்
பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்ந்துநும்
புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்
பகர்விரவு நெல்லின் பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக்
கலவென் கடத்திடைக் கடவி னிரைக்கும்
பல்யாட் டினநிரை யெல்லினிர் புகினே
பாலும் மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவிர்
துய்மயி ரடக்கிய சேக்கை யன்ன
மெய்யுரித் தியற்றிய மிதியதட் பள்ளித்
தீத்துணை யாகச் சேந்தனிர் கழிமின்
கூப்பிடு கடக்குங் கூர்நல் லம்பிற்
கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணிற்
படியோர்த் தேய்த்த பணிவி லாண்மைக்
கொடியோள் கணவற் படர்ந்திகு மெனினே
தடியுங் கிழங்குந் தண்டினர் தரீஇ
யோம்புந ரல்ல துடற்றுந ரிலலை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பண்பே
தேம்பட மலர்ந்த மராஅ மெல்லிணர்
உம்ப லகைத்த வொண்முறி யாவுந்
தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி
திரங்குமர னாரிற் பொலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை தண்ணென

வுண்டனி ராடிக் கொண்டனிர் கழிமின்
செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன
வேய்கொ ளரிசி மிதவை சொரிந்த
சுவல்விளை நெல்லி னவரையம் புளிங்கூ
ழுறகிடை யுழந்தநும் வருத்தம் வீட
வகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்
பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக
வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன
வுண்ணுநா தடுத்த விடிநுண் ணுவணை
நொய்ம்மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிய
பனிசே ணீங்க வினிதுடன் றுஞ்சிப்
புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழிமின்
புல்லரைக் காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின்
மெல்லவ லிருந்த வூர்தொறு நல்யாழ்ப்
பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா ணிற்பினுஞ் சேந்தனிர் செலினும்
நன்பல வுடைத்தவன் றண்பணை நாடே
*காண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
வலையோர் தந்த விருஞ்சுவல் வாளை
நிலையோ ரிட்ட நெடுநாண் டூண்டிற்
பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வராஅற்
றுடிக்க ணன்ன குறையொடு விராஇப்
பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்
ஞெண்டாடு செறுவிற் றராய்க்கண் வைத்த
விலங்க லன்ன போர்முதற் றொலைஇ
வளஞ்செய் வினைஞர் வல்சி நல்கத்
துளங்குதசும்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேறல்
விளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கொறும் பெறுகுவிர்
முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித்
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருந்தி

* சண்புமலிபழனமென்றும் பாடம்.

பெருந்தெற் களம ரோதையொடு நல்யாழ்
மருதம் பண்ணி யசையினிர் கழிமின்
வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்
செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்
கனைசெலன் முன்பொடு கதழ்ந்துவரல் போற்றி
வனைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலுந்
துனைசெலற் றலைவா யோவிறந் து* வரிக்கும்
காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்
பாணரொருகரைக் கொண்டனிர் கழிமி
னிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற்
பதியெழ லறியாப் பழங்குடி கெழீஇ
வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத்
தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறென
விகழுநர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற்
கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு
மலையென மழையென மாட மோங்கித்
துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும்
பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு
நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்
பொருந்தாத் தெவ்வ ரிருந்தலை துமியப்
பருந்துபடக் கடக்கு மொள்வாண் மறவர்
கருங்கடை யெஃகஞ் சாத்திய புதவி
னருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்
மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்
வெல்போர்ச் சேஎய் பெருவிற லுள்ளி
வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக்
கண்டோ ரெல்லா மமர்ந்தினிதி னோக்கி
விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப்
பரிபுலம் பலைத்தந்நும் வருந்தம் வீட
வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்துத்
தொழுதி போக வலிந்தகப் பட்ட
மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி
யூமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை
மீமிசைக் கொண்ட கவரிப் பிணைக் கொடுந்தாள்
வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தகர்
ராவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை

---

* பனிக்குமென்றும் பாடம்.

யளைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
யரக்குவிரித் தன்ன செந்நில மருங்கிற்
பரற்றவ லுடும்பின் கொடுந்தா ளேற்றை
வளைப்பொலிந் தியலு மடக்கண் மஞ்ஞை
கானக் கோழிக் கவர்குரற் சேவல்
கானப் பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழ
மிடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்
தூவற் கலித்த விவர்நனை வளர்கொடி
காஅய்க் கொண்ட நுகமரு ணூறை
பருஉப்பளிங் குதிர்த்த பலவுறு திருமணி
குரூஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த
ணாகந் திலக நறுங்கா ழாரங்
கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி
திருந்தமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
கானிலை யெருமைக் கழைபெய் தீந்தயிர்
நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை
நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிறாஅ
லுடம்புணர்பு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி
கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப
நோனாச் செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி
வானத் தன்ன வளமலி யானைத்
தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி
மழையெதிர் படுகண் முழவுக ணிகுப்பக்
கழைவளர் தூம்பின் கண்ணிட மிமிர
மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக்
கடவ தறிந்த வின்குரல் விறலியர்
தொன்றொழுகு மரபிற் றம்மியல்பு வழாஅ
தருந்திறற் கடவுட் பழிச்சிய பின்றை
விருந்திற் பாணி கழிப்பி நீண்மொழிக்
குன்றா நல்லிசைச் சென்றோ ரும்ப
லின்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப

விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென
வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்திச்
சென்றது நொடியவும் விடாஅ னசைதர
வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிதெனப்
பொருமுர ணெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
திருநகர் முற்ற மணுகல் வேண்டிக்
கல்லெ னொக்க னல்வலத் திரீஇ
யுயர்ந்த கட்டி லுரும்பில் சுற்றத்
தகன்ற தாயத் தஃகிய நுட்பத்
திலமென மலர்ந்த கைய ராகித்
தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்
நெடுவரை யிழிதரு நீத்தஞ் சாலருவிக்
கடுவரற் கலுழிக் கட்கின் சேயாற்று
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலரே
அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளெனப்
பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி
துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி
யிழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம்
மெள்ளறு சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொளீஇ
முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு
நெடுவெ ணெல்லி னரிசி முட்டாது
தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவி ரல்லாது
செல்வேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கூறி விடுப்பி னும்முட்
டலைவன் றாமரை மலைய விறலியர்
சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கன்ன நிரைசெல னெடுந்தேர்
வாரிக் கொள்ளா வரைமருள் வேழங்
கறங்குமணி துவைக்கு மேறுடைப் பெருநிரை
பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமோ டனைத்து
மிலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநிக்

கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ஞெரேரென
மழைசுரந் தன்ன வீங்கை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றோன்றுங்
குன்றுசூ ழிருக்கை நாடுகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

திரு மழை தலைஇய இருள் நிற விசும்பின் விண் அதிர இமிழ் இசை கடுப்ப—செல்வத்தையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறத்தையுடைய மேகத்தினது ஆகாயத்திடத்திலேநின்று முழங்குமோசையையொப்ப,

நடுக்கங்கூறவே மிக்கவொலியென்றுயிற்று.

பண் அமைத்துத் திண் வார் விசித்த முழவொடு—பண்களைத் தன் கண்களிலே உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாரால் இறுக்கவலித்த மத்தளத்தோடே,

"இடக்க ணிளியா வலக்கண் குரலா - நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்" என்பதனாற் பண்ணமைத்தென்றார்

ஆகுளி—சிறுபறையும்,

நுண் உருக்குற்ற விளங்கு அடர்ப் பாண்டில—கரைய உருக்குதலுற்ற விளங்கின தகட்டாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

மின் இரும்பீலி அணி தழைக் கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

கண் இடை விடுத்த களிற்று உயிர்த் தூம்பின—கண்களினடுவே வெளியாகத் திறந்த யானையினது கைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போலும் ஓசையையுடையவென்றுமாம்.

இளிப் பயிர் இமிரும் குறும் பரம் தூம்பொடு—இளியென்னும் நரம்பினுடைய ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறுந்தூம்பு பயிர் - தழைத்தல

விளிப்பது கவரும் தீங்குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சுருதிகுன்றாமற் கைக்கொண்டுநிற்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

நடுவு நின்று இசைக்கும் அரிக் குரல் தட்டை—கணுக்களுக்குநடுவே நின்றொலிக்கும் நரம்பினோசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித் தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுகின்ற ஓசையையுடையவென்றுமாம்.

கடி கவர்பு ஒலிக்கும் வல் வாய் எல்லரி—விளக்கத்தையுடைத்தாகிய தாளத்தைக்கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

நொடி தரு பாணிய பதலையும்—மாத்திரையைச்சொல்லும் தாளத்தையுடைய ஒருகண்மாக்கிணையும்,

பிறவும்—கூறாதவாச்சியங்களும்,

கார் கோட் பலவின் காயத் துணர் கடுப்ப—கார்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய பலாவினது காயைமிகவுடைய தொத்தையொப்ப,

நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்— தம்மிலொத்த கனத்தையுடையவாகக் கட்டிக் காவின வாச்சியமூட்டுகளையுடைய பையையுடையிராய்,

முழவொடே ஆகுளியம் (ரு) பாணடிலும் (௪) கோட்டொடுங் (௫) தூம்பொடுங் (௬) குறுந்தூம்பொடும் (எ) தட்டையும் (௯) எல்லரியும் (௧௦) பதலையும் பிறவும் (௧௧) நின்குழலும் நெருங்கப்பட்டு (அ) அவற்றைச் சுருக்கிக் காய கலப்பையி (௧௫) னென்க.

கடுக் கலித்து எழுந்த கண் அகன் சிலம்பில்—கடுமரம் மிகக்குவளர்ந்த இடமகன்ற பக்கமலையில,

படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருங்கில—படுத்துவைத்தாற்போன்ற ஒத்தநிலமாகிய கற்பாறையின்பக்கத்தில்,

எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அரு சிறுநெறி—நிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத்துநிறுத்தினாற்போன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

தொடுத்த வாளியர் துணை புணர் கானவர்—தொடுத்த அம்பினையுடையராய்த் தம்மனைவியரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவர்,

[இடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கும்] இயங்குநர் இடுக்கண் செய்யாது இயக்கும்—வழிபோவாரை வருத்தத்தைச்செய்யாமல வழிபோக்கும்,

[அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணு, திடிச்சுர நிவப்பி னியவுக்கொண் டொழுகி:] அடுக்கல் மீமிசை இடிச் சுரம நிவப்பின் இயவு அருப்பம் பேணாது கொண்டொழுகி—மலையிடத்து மிக்கவுயர்ச்சியிற் கல்லையிடித்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழியைப் போதற்கரிதாகக்கருதாதே போதக்கடவேமென்று நெஞ்சாலேகொண்டுநடந்து,

கலலையிடித்து ஆக்கியவழி

சிலம்பிற் பாறைமருங்கிற் சிறுநெறியைக் கானவர்போக்குஞ் சுரத்தில் இயவுக் கொண்டொழுகியென்க.

தொடி த திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவவின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொத்த உறழ்ச்சியையுடைய ஒன்பதென்னுமெண்ணுண்டான வார்க்கட்டினையும்,

வலித்தல் மெலித்தல செய்யவேண்டுதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

[கடிப்பகை யனைத்தங் கேள்வி போகாக, குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, னரலை தீர வுரீஇ]

கேள்வி அனைத்தும் போகா—நூற்கேள்வி அடைய முற்றுப்பெற்று,

கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர உரீஇ—வெண்சிறுகடுகளவும் கொடும்பில்லையாம்படி தீற்றி,

முடங்கப் பரற்றன்மையாயிருத்தலிற் கொடும்பை அரலையென்றார்

அரலை - குற்றமுமாம். இனி வெணசிறுகடுகளவும் கேள்விதப்பாதென்பாருமுளர்; அது வடிவிற்குவமையாதலிற் பொருந்தாது.

குரல் ஓர்த்துத் தொடுத்த சுகிர் புரி நரம்பின்—ஓசையை ஓர்ந்துபார்த்துக் கட்டின வடித்தமுறுக்கின நரம்பினையும்,

கேள்விபோகா உரீஇத் தொடுத்த நரம்பென்க.

வரகின் குரல வார்ந்தன்ன நுண் துளை இரீஇ—வரகின் கதிர் ஒழுகின தன்மைத்தாக நெருங்கின நுண்ணிய துளைகளையிருத்தி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடத்திற் றுளை *"பரியரைக் கமுகின் பாளையம் பசும்பூக், கருவிருந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை" என்றார் பிறரும்.

* பெரும்பாணாற்றுப்படை, எ - அ.

[சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி மூடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்து, புதுவது போர்த்த பொன்போற பசசை:]

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குகின்ற துளைகணிரம்பும்படி சுள்ளாணிகளை இறுகத்தைத்து,

புதுவது வெண்கைப் புனைந்த யாப்பு அமைத்து—புதிதாக யானைக்கொம்பாற செய்த யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்திப் புதுவது போர்த்த பொன் போல பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பற்றேர்ட்டேகூட்டிப் புதிதாகப்போர்த்த பொன் னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்துச் சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போர்த்த பசசையென்க

[வதுவை நாறும் வண்டுகமழைம்பால, மடந்தை]

வண்டு வதுவை நாறும ஐம்பால மடந்தை—தனனிடத்திருந்த வண்டு கலியாணமசெய்தமகளுடைய நாறறத்தைநாறுதறகுக காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும உளவாதலபற்றி வதுவைநாறுமென்றுர்

கமழ் ஐம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால,

[மாண்ட நுடங்குசெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய கடுப்ப] எழில நுடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர ஒழுகிய அவ்வாய கடுப்ப—அழகு கட்புலனுகின்றசையும் மடந்தையது மாட்சிமைப்பட்ட மார்பிடத்தே சென்று பின்பிலலையான மயிர ஒழுங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தையொக்க,

அகடு சேர்பு பொருந்தி அளவினில திரியாது கவடு படக் கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி—பொலலம்பொத்துதல் நடுவைசசேர்பபட்டுக கட்கினிதாயத் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயர்ந்துவளைந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழுகததது ஒருறுப்பு

நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர மாமைக களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர்ப் பேரியாழ—நுண்ணிய அரத்தாலே அராவின நுணணியநீர்மையினையுடைய கரியநிறத்தாலே களமபழத்தினிறத்தை ஒத்தனவாய்க கடுகித்தோன்றுகின்ற நிறத்தையுடைய வளைந்தேந்தின கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

திவவினையும் (உக) நரமபினையும (உரு) பசசையினையும் (உகூ) உந்தியினையும் (௩௪) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (௩௭) என்க

[அமைவரப் பண்ணி யருணெறி திரியாது.] பேரியாழ் (௩௭) அருள நெறி திரியாது அமைவரப் பணணி—பேரியாழைத் தனககு நூலிறகூறிய வழிகளைத் தப்பாதபடி பொருந்துதல்வரச் சமைத்து,

இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏறபத் துறைபல முற்றிய—இசையை எக்காலமுங்கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைககளத்தே அவர்கள் செவிகொள்ளும்படி தாம்வாசிககுந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

பை தீர் பாணரொடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

உயர்ந்து ஓங்கு பெருமலை ஊறு இன்று ஏறலின்—உயர்ந்துவளர்ந்த கற்கள்தம்மிற்றொடரும் பெரியமலைகள் வேறோரிடையூறின்றாக ஏறிவருகையினாலே,

[மரந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடி:] துளங்கு இயல் மெலிந்த மதம் தபு ஞமலி நாவின் அன்ன கல் பொரு சீறடி—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய இளைத்த வலிகெட்ட நாயினது நாவினையொத்த கல்லுப்பொருகின்ற சிறிய அடியினையும்,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

[கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவளை விறலியர் நிற் புறஞ் சுற்ற]

விலங்கு மலைத்து அமர்ந்த சேயரி நாட்டத்து—மானோடு மாறுபட்டுப் பொருந்தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

இலங்கு வளை விறலியர்—விளங்குகின்ற வளையினையுமுடைய விறல்படப்பாடியாடுவார்,

கணம் கொள் தோகையின் கதுப்பு இகுத்து அசைஇ நிற புறம் சுற்ற—திரட்சியைக்கொண்ட மயில்போலே மயிரைத்தாழத்து இளைத்து நின்னைப் புறத்தே சூழ,

அடியினையும் (௪௩) நாட்டத்தினையும், (௪௫) வளையினையுமுடைய விறலியர் (௪௬) கதுப்பிகுத்து அசைஇச் (௪௪) சுற்ற (௪௬) வெனக்

[கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழற், புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவில்]

புனல் கால்கழீஇய மணல் வார் புறவில்—பெருநீர் தாரைவாரிக்கொண்டு போன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில்,

கயம் புக்கன்ன பயம் படு தண் நிழல்—குளத்திலே புகுந்தாலொத்த பயனைத்தருகின்ற குளிர்ந்த நிழலிலே,

[புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சிக், கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சிக் கலம் பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ—வழிவந்த வருத்தத்தைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலங்களைப்பெறுங் கூத்தருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே,

புனிறு இல் ஒக்கல்—ஈன்றணிமையில்லாத சுற்றம்,

என்றது பிள்ளையைப்பெற்றவர்கள் பிள்ளையைக்கொண்டு கூடவந்திலாகளென்றவாறு.

கலப்பையிராய் (௩௫) இயவுக்கொண்டொழுகி (௨௦) யாழைப் (௩௭) பண்ணித் (௩௮) துறைபலமுற்றிய பாணரொடு (௪௦) விறலியர் புறஞ்சுற்றத் (௪௬) தண்ணிழலிலே (௪௭) யிருந்த (௪௩) கண்ணுளரொக்கற்றலைவனே (௫௦) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்னும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந்தது; * "ஒருமை சுட்டிய" என்னுஞ்சூத்திரத்தால்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௫

தூ மலா துவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடற் படர்ந்தாஅ ங்கு யாம் அவண் நின்றும் வருதும்—தூய பூக்கணெருங்கின கரையைப்பொருகி ன்ற ஓக்கத்தினையுடைய மலையுச்சியினின்றுமிழிந்த நல்லயாறு கடலைநோக்கிப்போ ளுற்போல யாம் அவனைநோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்,

இனி மலையிறபொருள்களை வாரிக்கொணடு யாறு கடலைநோக்கிப்போளுறபோல அவ்விடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொணடு வருகின்றேமென்றுமாம்

[நீயிருங, கனிபொழி கானங கிளையொ டுணீஇய, துனைபறை நிவக்கும் புள்ளி ன மான.]

கனி பொழி கானம் கிளையொடு உணீஇய துனை பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மா ன—பழங்களைசசொரிகின்ற காட்டிற பழஙகளைச சுறறத்தோடே சென்றுதின்றற்கு விரைந்த பறததறமொழிலிலேயோஙகும் பறவைத்திரளை யொகக,

நீயிருமெனபது மேலேகூட்டுதும்

புனை தாரப் பொலிந்த வணடு படு மாாபின—கைசெயத மாலையாற் பொலிவுபெ றற வணடுகளையுணடாக்குகின்ற மாாபினையுடைய கணவன (௩அ) என்க

வனை புனை எழில் முலை—ஓவியஙகளிலே முலையாகப்பணணின கைசெய்த அழ கைத தன்னிடததேயுடைய முலையினையும,

வாஙகு அமைத திரள் தோள—வளைந்த மூஙகிலையொத்த திரணடதோளினையும்,

மலா போல் மழைக் கண மஙகையர் கணவன்—பூபபோலும் குளிாச்சியையு டைய கண்ணினையுமுடைய கறபுடைமகளிாககுக் கணவன,

முனை பாழ் படுககும துன்னரு துப்பின்—பகைபபுலத்தைப் பாழுணடாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையும்,

[இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்ககு] நுவல இசை வித்தின் நசை ஏர் உழ வாககு—தாம பிறளைககூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறாபொருள்களை நச்சுதலா கிய ஏருழவினையுடைய பரிசிலாக்கு,

என்றது புகழைவித்திப பொருளை யெடுபபரென்றவாறு

புது நிறை வந்த புனல் அம சாயல—புதுபபெருக்காய்வந்த நீாபோலும் அழகை யுடைய மென்மையினையும்,

என்றது - தணணீா அரியகாலததேவந்து பயனறருமாறுபோல இவனும் பயன் றருவனென்றவாறு

மதி மாறு ஓரா நன்று உணா சூழ்சசி—தனதறிவு ஆககததிறகுமாறுகிய கேட் டைநினையாது ஆக்கததினையேயுணரும் நினைவினையும,

வில நவில் தடககை—விறமொழிலிலேபயினற பெரிய கையினையும்,

மே வரும் பெரும்பூண—பொருந்துதலவரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

நன்னன சேய நன்னற படாநத கொள்கையொடு—நன்னன்மகனுகிய நன்ன னை நினைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துபபினையும் (௫கூ) சாயலினையும (௬க) சூழச்சியினையும (௬உ) கையினையும் பூ ணினையு (௬௩) முடைய நன்னனெனக

உள்ளினிா சேறிராயின்—அவன்றரும் பரிசிலகளிவையென்று அபபரிசில்களை உள்ளினிராய்ச செல்வீராயின்,

[பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வெறுக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்ந்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீர் புறப்படுகின்றபொழுது நுமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிர்கொண்டுநின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீர், அறுதியாக,

ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினதளவும் தீமையினதளவும்,

அசையும் நற்புலமும்—நீர் தங்கும் நன்றாகிய இடங்களும்,

வீறுவளர் சுரக்கும் அவன் நாடு படுவல்சியும்—பிறநாட்டுக்கில்லாத செல்வத்தை மாறாமற்கொடுக்கும் அவன் நாடுவிளைகின்ற உணவுகளும்,

நாடெனவே மலைநாடும், காட்டுநாடும், தண்பணைநாடுங்கூறினார்; அது மேற் காண்க.

மலையும்—அவனுட்டின மலைகளின்றன்மையும்,

சோலையும்—அவனுட்டிற சோலைகளின்றன்மையும்,

மா புகல் கானமும—விலங்குகள் விரும்பித்திரியுங் காட்டின்றன்மையும்,

ஆற்றினதளவுமுதலிய ஐந்திணையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக்கூறுவர்; கூறும்வழிக்கண் ஆண்டுள்ளனவே கூறவேண்டுதலின்

தொலையா நல் இசை உலகமொடு நிற்ப பலர் புறங்கண்டு அவர் அருங்கலம் புலவோர்க்குத் தரீஇ சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கெடாத நல்லபுகழ் உலகமுள்ளளவுநிற்கும்படியாகப் பகைவர்பலரினையும் முதுகுகண்டு அவர்திறையாகத்தந்த பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பின் அவர்க்குச்சொரியும் அவன் பொன்மழையும்,

இகழுநர்ப் பிணிக்கும் ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரை அரசுகொடாமற் சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

புகழுநர்க்கு அரசு முழுது கொடுப்பினும் அமரா நோக்கமொடு தூத் துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வீயாது சுரக்கும் அவன் நாண்மகிழிருக்கையும்—சூதர் மாகதர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க்குத் தானபுறங்கண்ட பகைவரரசை முற்றுங்கொடுப்பினும் அமைதிபிறவாத அறிவுடனே தூயதுளியைப் பெருகச்சொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேகம் பின்னரும் பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கனோக்கம் "வீயாவீண்டும" என அகரங்கெடுத்து.

[நல்லோர் குழீஇய நாநவில் லவையத்து, வல்லாராயினும்புற மறைத்துச் சென்றோரைச், சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்றி விளக்கி, நல்லிதி னியக்குமவன் சுற்றத் தொழுக்கமும்] நா நவில் நல்லோர் குழீஇய அவையத்துச் சென்றோர் வல்லாராயினும் புறம் மறைத்துச் சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வு இன்றி விளக்கி நல்லிதின் இயக்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும—தாங்கற்றனை நாவிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவினையுடையோர் திரண்ட தன்னவைக்களத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாங் கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச்சொல்லிக்காட்டி அதனைத் தப்பின்றாக எல்லார்மனமுங்கொள்ளும்படி அறிவித்து நன்றாகநடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்,

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

நீர் அகம் பனிக்கும் அஞ்சு வரு கடுந்திறல் பேர் இசை நவிரம் மேஎய் உறையும் காரி உண்டிக் கடவுளது இயற்கையும்—கடல்சூழ்ந்த உலகுமெங்கும் அஞ்சுதற்குக் காரணமான கடியவலியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய நவிரமென்னுமலையைப் பொருந்தியிருக்கும் நஞ்சை ஊணாகவுடைய இறைவனதியல்பும்,

பனிக்குங்காரி, திறலினையுடையகாரி

பாய் இருள் நீங்கப் பகல் செய்யா எழுதரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் சிறப்பும்—பரந்த இருணீங்கும்படி பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றையொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக்கடிந்த குற்றமில்லாத தலைமையும்,

. [இகந்தன வாயினுந் தெவ்வர் தேஎ, நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப், புரைதோல் வரைப்பின் வேனிழற் புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றொல்லோர் வரவும] தெவ்வர் தேஎம் இகந்தனவாயினும் நூழிலாட்டி நுகம் படக் கடந்து புரை தோல் வரைப்பின் வேல் நிழல் புலவோர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும—பகைவர்தேயம் சேணிகந்தனவாயினும் ஆண்டுச்சென்று தூசிப்படையைக் கொன்றுகுவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னர் உயர்ச்சியையுடைய யானையணிநின்றசிறந்த அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்விளக்கத்தையுடைய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தற்குரிய நாடும் ஊருமுதலியவற்றைக் கொடுத்த அவனுடைய குடியிலுள்ளோர் தோற்றரவும,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

இரை தேர்ந்து இவரும் கொடுந் தாள் முதலையொடு திரை படக் குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின்—இரையைத் தேடியுலாவும் வளைந்தகாலினையுடைய முதலைகளோடே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த கல்லையகழ்ந்த கிடங்கினையும்,

வரை புரை நிவப்பின் வான் தோய் இஞ்சி—மலையையொத்த உயர்ச்சியையுடைய வானைத்தீண்டுமதிலினையுமுடைய,

உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும் கேள்—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி செறிந்த அவனுடைய பழைய ஊரினதியல்பும் இருக்கும்படி கேட்பாயாக;

ஆற்றினதளவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும இன்னதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவென முடிக்க

[இனி வேளைநீ முன்னிய திசையே] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கேள்—அவற்றில இப்பொழுது நீ நன்னனைக் கருதிச்செல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆற்றினளவையுணர்த்திநிற்றலின், ஆகுபெயராயிற்று ஏகாரம் - பிரிநிலை.

மிகு வளம் பழுநிய யாணர் வைப்பிற் புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

[இதுவதன் பண்பே] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மைத்து,

[வானமின்னு வசிவு பொழிய வானாது, திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய.] ஆனாது இட்டவெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம் மின்னு வசிவு பொழிய—அமையாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இன்னவாறே விளையவேண்டுமென்று ஆண்டுள்ளார் விரும்பினாற்போலே விளையும்படியாக மேகம் மின்னுகிய பிளந்துவடுப்படுதலோடே பெய்கையினாலே,

பெயலொடு வைகிய வியன் கண் இரு புனத்து—அம்மழையோடே தங்கின அகன்ற இடங்களையுடைய பெரிய கொல்லைநிலத்தே,

[அகலிரு விசும்பி னூஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை:] புன் கொடி முசுண்டை அகல் இரு விசும்பின் ஆல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை ஏனைபபூதஙகள் தோன்றுதற்குககாரணமான பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையாகியமீன்போல வெள்ளிதாக மலர்நதன,

ஆரல் - ஆலெனவிகாரம்.

[நீலத் தன்ன விதைப்புன மருஙகின், மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி, னகளத் தன்ன நிறைசுனைப புறவிற, கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், நெய்கொளவொழுகின பல்கவ ரீரொண·] பல கவர் ஈர எண நீலததன்ன விதைப புனம் மருஙகின் அகளத்தன்ன நிறை சுனைப புறவின் மகுளி பாயாது மலி துளி தழாலின் கவ்வை போகிய கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுகின—பலவாகக் கிளைத்த பசிய எள்ளுத் தோடுகளெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறததையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவிதைத்த கொல்லையினபககததில நீரசசாலையொதத நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டிடத்தே அரக்குப்பாயாமல மிககதுளிதழுவுகையினாலே இளங்காயாகிய தன்மைபோன கரியகாய் ஒருபிடியிலே ஏழ்காயாக நெய உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;

[பொய்பொரு கயமுனி முயஙகுகை கடுப்பக, கொய்பத முற்றன குவவுக்குரலேனல்:] பொய பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுபபக குவவுக குரல் ஏனல் கொய் பதம் உற்றன—தம்மில் விளையாடிபபொருகினற யானைககன்றுகளின் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த கைகளையொபபத தமமிற பிணைபுஙகதிாகளையுடைய தினை அறுககுஞ் செவ்வியாகமுறறின,

[விளைதயிாப பிதிாவின் வீயுக கிருவிதொறுங, குளிாபுளா கொடுங்காய் கொண்டன வவளா] அவளா இருவிதொறும விளை தயிாப பிதிாவின் வீ உக்குக குளிா புளா கொடுங்காய கொணடன—அவளைகள தினையரிதாடோறும் முற்றினதயிரினது பிதிாச்சிபோலும் பூக்களுதிாந்து அடியிலே அரிவாளையொககும வளைந்த காயைக் கொணடன,

குளிர் - கிளிகடிகருவியுமெனப

[மேதி யனன கலபிறங கியவின, வாதிகை யன்ன கவைககதி ரிறைஞ்சி, யிரும்புகவர் வுற்றன பெருமபுன வரகே] பெருமபுன வரகே மேதி அன்ன கல் பிறங்கு இயவின் வாதி கை அன்ன கவைக கதிா இறைஞசி இரும்பு கவாவுற்றன—பெரிய புனத்தில் வரகுகள் எருமைகிடந்தாற்போனற கறபெருதத வழியிடததிலே தருக்கங்கூறுகின்றவன் கையிடத்திணைநத விரல்களையொதத இரட்டிதத கதிாகளை முற்றி வளைந்து அரிவாளாலே அரிதலுறறன,

[பால்வார்பு கெழீஇப பல்கவா வளிபோழ்பு, வாலிதின் விளைந்தன வைவனம வெண்ணெல், வேலீணடு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக், காலுறு துவைபபிற் கவிழ்க் கனைத் திறைஞ்சிக், குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற், றுலைச் கமைரு தீங்கழைக கருமபே, புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி, னவறபதங கொண்டன வபொதித தோரை, தொயயாது வித்திய துளாபடு துடவை, யையவி யமனற வெண்காறசெறுவின், மையென விரிந்தன நீணறு நெயதல், செய்யாப பாவை வளர்ந்துகவின் முறறிக், காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருநது, வயவுபபிடி முழந்தாள் கடுபபக் குழிதொறும், விழுமிதின் வீழ்நதன கொழுங்கொடிக் கவலை, காழமண் டெஃகங் களிறு

முகம் பாய்ந்தென, வூழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத், துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை, யிறுகுகுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழுற் றலமரு மூந்தூ ழகலறைக், கால மன்றியு மரம்பயன கொடுத்தலிற, காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன், மாறுகொள வொழுகின வூறுநீ ருயவை, நூறொடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந், துணனுநாத் தடுத்தன தேமாப புண்ணரிந, தாலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி, விரனூன்றுபடுக ணுகுளி கடுப்பக், குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக், கீழு மேலுங் கார்வாய்த் தெதிரிச், சுரணுசெல கோடியா முழவிற றூங்கி, முரஞ்சுகொண டிறைஞ்சின வலங்குசினைப பலவே]

பூ மலி புறவிற புயல புனிறு போகிய அம பொதித தோரை அவல பதம கொண்டன—பூமிக்க காட்டிடத்தே மழையால ஈனறணிமைதீர்ந்துமுற்றிய அழகிய குலையினையுடைய மூங்கில் அவலிடிககுஞ் செவ்வியைககொண்டன,

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொயயாது துளர படு துடவை விததிய அமனற—வெணசிறுகடுகு உழாதே களைக்கொட்டால் அடிவரைநது கொததும் தோட்டஙகளிலே விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன,

இஞ்சி செய்யாப் பாவை வளர்ந்து கவின் முற்றிக காயம் கொணடன—இஞ்சி முதல் ஒருவரால பணணபபடாத பாவைகள் வளரபபட்டு அழகுமுதிரநது காழ்ப்பைக்கொணடன,

இஞ்சிககிழஙகைப் பாவையெனறல மரபு

கொழுஙகொடிக கவலை குழிதொறும வயவுப பிடி முழநதாள கடுபப விழுமிதின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கவலை குழிகடோறும வலியபிடிமடிதத முழநதாளையொக்கும்படி சிரிதாகக கீழேவளர்ந்தன;

மா இருந்து வீழநதன—முற்றி மாவார்ந்தனமை தம்மிடததேயுளவாய வீழ்நதன;

காழ மணடு எஃகம களிறு முகமபாய்நதென—காமபிலேதைததவேல யானையைக் குத்திறறெனனும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயர முகம தோயத துறு கல் சுற்றிய சோலை வாழை—முறைபபட மலர்தலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயர்நதமுகஙகள் சென்றுதீணடுமபடியாக நெருஙகினமலைகளைச சூழந்துநின்ற சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைககுததிறறபோல வாழைபபூ மலையைததீணடி நின்றதென்றுணர்க; வாழைபபூ உதிர்ந்து பினபுலராதுநிற்றல் இயல்பு

இறுகு குலை முறுகப பழுதத—காயநெருஙகின குலை மிகவுநெகிழும்படி பழுத்தன,

மூந்தூழ ஊழுற்றுப பயம புகக அலமரும—பெருமூஙகில நெலலுமுறறுதலுறறுப் பயன்படுந்தனமையிலேபுகுநது அசையாநிறகும,

மரம் காலம அன்றியும பயன கொடுத்தலின்—ஆண்டுளளமரஙகடாம் காலமனறியும் நிலவிசேடத்தால பயனைககொடுததலின,

நாவல் காலிற கருஙகனி அகல அறை உதிர்ந்தன—நாவல காற்றாலே கரியபழம் அகன்ற பாறையிலே உதிரநதன,

இது சினைவினை முதலொடுமுடிநதது.

நீர் ஊறு உயவை மாறு கொள ஒழுகின—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய் நீரூறுதற்குக்காரணமான உயவைககொடி நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படர்ந்தன;

என்றது - தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு

கூவை நூறொடு குழீஇயின—கூவைககிழஙகு நீருந்தன்மையோடே முற்றித்திரணடன,

தேமாச சேறு சிறநது உணணுநாத தடுததன—பழமாககள சாறுமிகது உண்பாரை வேறொன்றிற் செலலவொட்டாமற றடுத்துககொணடன;

நெடுநதாள ஆசினி புணணரிந்து அரலை உககன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிபபலாப புணணும்படிவெடிதது உள்ளுளள விதைகள சிந்தின,

விரல் ஊனறு படு கண ஆகுளி கடுபபக குடிஞை இரட்டும் நெடுமலை அடுககததது—விரல்தீணடுகின்ற முழஙகுஙகணணையுடைய சிறுபறையையொக்கப் பேராந்தை பேடுஞசேவலும் மாறிககூப்பிடும நெடிய மலைபபககததே,

அலங்கு சினைப் பலவு கார வாய்தது எதிரிச சுரம செல கோடியர் முழவிற் கீழும் மேலும தூஙகி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடையபலாககள் மழைமிகபபெயயபபட்டு அதனைத தாமேறறுககொணடு வழிபோகின்றகூததருடைய மததளஙகளபோலே கீழும மேலுநதூஙகி முறறுதலகொணடு தாழ்ந்தன,

வெணகால் செறுவில—வெளளிய அரிதாள்களையடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெணணெல் பால் வாபு செழீஇப பல கவர் வளி போழ்பு வாலிதின் விளைந்தன—ஐவனநெலலும் வெணணெலலும் பாலகட்டிச சிறிதுமுறறிப பலவாய்க கவாதத காறறு ஊடறுககபபட்டு நன்றாகவிளைந்தன,

வாரதல-ஒழுகுதலாதலிற கட்டுதலையுணர்த்திறறு செழுமுதல ஈண்டு முறறுதலையுணாததிறறு. பலகவாவளியெனவே நாலுகாறறுமடிததது முறறுதல்கூறினார்

தீஙகழைக் கருமபு கவிழ்க கனைதது—இனிய கோலாகியகருமபு தோடுகவிழ்த்தலோடே தணடுதிரணடு,

அறை குறைவாரா நிவபபின—பாததி குறைபபடுதலுணடாகாத வளாசசியோடே,

வேலை ஈணடு தொழுதி இரிவு உறறெனனச கால் உறு துவைபபின் இறைஞ்சி—வேறபடைதிரணடதானை கெட்டுபபோதலை உறறதென்னும்படி காறறு மிகப படுகின்ற ஆரவாரததாலே சாயந்து,

அறையுறறு ஆலைகத அலமரும—வெட்டுதலுறறு ஆலையிலேசென்று பயன்படுதறகு அசையாநிறகும,

கரும்புதிரண்டு நிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க

நீள நறு நெய்தல மை என விரிநதன—நீணட நறியநெய்தல கருமைதான் வடிவுகொணடதென்னும்படியாக அலர்ந்தன,

நீ முனனியநிசையைக்கேள் (௬௪), வானம்பொழிகையினாலே (௬௭) பெயலோடு வைகிப் புனதது (௬௬) முகைன்டை மலர்ந்தன (௧0௪), எண் ஒழுகின (௧0௬), ஏனல் கொயபதமுறறன (௧0௮), அவரை கொண்டன (௧௧0); வரகு கவர்வுற்றன (௧௧௩); புறவிலே (௧௨0) தோரை கொணடன (௧௨௧), ஐயவி அமன்றன (௧௨௩), இஞ்சி காயங்கொண்டன (௧௨௬), கவலை வீழநதன (௧௨௮), வாழை (௧௩௧) பழுத்தன (௧௩௨); முந்தூழ் அலமரும் (௧௩௩), நாவல் உதிர்ந்தன (௧௩௫); உயவை ஒழுகின (௧௩௬); கூ

வை குழீஇயின (௧௩௭); தேமாத் தடுத்தன (௧௩௮), ஆசினி உக்கன (௧௩௯); பலவு இறைஞ்சின (௧௪௪); வெண்காற்செறுவிலே (௧௨௩) ஐவனநெல்லும் வெண்ணெலும் விளைந்தன (௧௧௫), கரும்பு அலமரும் (௧௧௯), நெய்தல் விரிந்தன (௧௨௪), இவ்வாறே மிக்கவளம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே (௩௫) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பண்பு இத்தன்மைத்து (௧௩) எனவினைமுடிக்க.

இஃது ஆற்றினது நன்மையினளவுகூறிற்று

தீயின் அன்ன ஒள் செங்காந்தள்—நெருப்பினையொத்த ஒள்ளிய செங்காந்தளினது,

இதற்கு நன்னனென்னும்பெயர் தீயோடடுத்த தன்மையின், ஆனந்தமாய், பாடினாரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் குற்றங்கூறினாராலெனின், அவர் அறியாதுகூறினார், செய்யுட்செய்த கௌசிகனார் ஆனந்தக்குற்றமென்னுங் குற்றமறியாமற் செய்யுட்செய்தாரேல், இவர் நல்லிசைப்புலவராகார், இவர்செய்த செய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்செய்த ஏனைச்செய்யுட்களுடன் சங்கத்தார் கோவாமல் நீக்குவர்; அங்ஙனநீக்காது கோத்தற்குக்காரணம் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர்குற்றம் இச்செய்யுளுட் கூறாமையானென்றுணர்க

இச்சொன்னிலை நோக்குமிடத்து ஓர்குற்றமுமின்று, என்னை? அன்னவென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரெச்ச உவமவுருபு தீயெனும்பெயரைச்சேர்ந்துநின்று இன்சாரியை இடையேயடுத்துநிற்றலின். நன்னனென்ன நகரமுதலும் னகரவொற்றீறுமாய்நிற்குஞ் சொல்லாயினன்றே அக்குற்றமுளதாவதென்றுமறுக்க நன்னவென அண்மைவிளியாய்நின்ற முன்னிலைப்பெயரொன்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டுப் படாமையேயாய்நிற்றலிற் குற்றமின்றென்க

நூற்குற்றங்கூறுகின்ற பத்துவகைக்குற்றத்தும் *"தன்னானொருபொருள் கருதிக் கூறல்" என்னுங்குற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர் குற்றமென்று நூல்செய்ததனறி அகத்தியனாரும் தொல்காப்பியனாரும் இக்குற்றங்கூறாமையிற் சான்றோர்செய்யுட்கு இக்குற்றமுண்டாயினும் கொள்ளாரென்றுணர்க.

தூவற கலித்த புது முகை ஊன் செத்து அறியாது எடுத்த புன் புறச் சேவல—மழையாலே செருக்கிவளர்ந்த புதிய முகையைத் தசையாகக்கருதி முகையெனறறியாதேயெடுத்த புற்கென்ற முதுகினையுடைய பருந்து,

ஊன் அன்மையின் உண்ணாது உகுத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்னாமல் எவற்றையுஞ் சிந்திப்போகட்டதாக,

நெருப்பின் அன்ன பல இதழ தாஅய வெறிக் களம் கடுக்கும் வியல் அறைதோறும்—நெருப்பினையொத்த பலவிதழ்களும்பரந்த வெறியாடுகின்ற களத்தையொக்கும் அகன்ற பாறைகடோறும்,

மணம் இல கமழும் மா மலைச் சாரல்—மணஞ்செய்த மனைபோலமணக்கும் பெரிய மலைப்பக்கத்திற் சிறுகுடி (௩௫) யெனக்

* பத்துவகைக் குற்றங்களாவன — "சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல், பொருளில மொழிதன் மயங்கக் கூறல், கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கங் கூறல், றன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல், லென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றுவிரி யாகும்" என்பன தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧0௮.

தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் வட்டியர்—தேனினையுடையராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைநிறைந்த கடகத்தையுடையராய்,

சிறு கட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கி—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதானவற்றைப்போக்கி, அதன் தசையையும்,

பழுதுளி, உளி - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

[பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், தூவொடு மலிந்த காய கானவர்:] தூவொடு மலிந்த பொருது தொலை யானைக் கோடு சீராகக் காய கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடேநிறைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொம்புகளைக் காவுமரமாகக் காவிக்கொண்டுவந்த கானவருடைய,

செழு பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே இரு பேர் ஒக்கலொடு பதம் மிகப் பெறுகுவிர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலேதங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவிர்,

[அன்றவ ணசைஇ யற்சேர் அல்கி] அசைஇ அன்று அவண் சேர்ந்து அல்கி—அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அற்றைநாளிராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருந்தி அவ்விடத்தேதங்கி,

கன்று எரி ஒள் இணர் கடும்பொடு மலைந்து சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி—கன்றின நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேசூடிச் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைப்போய்,

அலங்கு கழை நரலும் ஆரிப் படுகர்ச் சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சேர்ந்திருந்த சீறூர்களைச்சேர்ந்து,

நோனாச் செருவின் வலம் படு நோன் தாள் மான விறல் வேள் வயிரியம் எனின்—பகைவரைப் பொறுமற்பொரும் போரினையும் வெற்றியுண்டாகும் வலியமுயற்சியினையும் மானத்தையும் வெற்றியையுமுடைய நன்னனுடைய கூத்தரோமென்று கூறுவீராயின்,

நும் இல் போல நில்லாது புக்கு—நும்முடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇ—முன்பே கிழமையுடையீர்போலே அவரைக்கேளாதே உறவுகொள்ளுகையினாலே,

சேட் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேணிடைவந்த நுமதுவருத்தந்தீரும்படி இனியமொழிகள் அவர்கூறி,

[பருஉக் குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு.] பொழிந்த நெய்க்கண் பருஉக்குறை வேவையொடு — மிகச்சொரிந்த நெய்யிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

குரூஉக் கண் இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர்—நிறவிய வடிவினையுடைய தினைச்சோற்றைப் பெறுகுவிர்,

[ஏறித் தரூஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல், குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றநும் மனந்தீர, வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ, வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை, முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை, பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு

விரைஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனின், இன்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து, வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ, நறுமல ரணிந்த நாறிரு முச்சிக், குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வல்சி, யகமலி யுவகை யார்வமொ டளைஇ, மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர், செருச்செய் முன்பிற் குரிசின் முன்னிய, பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியிர், ரனைய தன்றவன் மலைமிசை நாடே.]

அவன் மலைமிசை நாடு அனையதன்று—அந்நன்னனுடைய மலையினது உச்சியினாடு யான் முற்கூறிய தன்மைத்தன்று, மிகவுஞ் சிறப்புடைத்து, ஆண்டுப் பெறுவனவற்றைக் கேட்பீராக,

பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை முளவுமா தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை விரைஇ—பெண்ணாகிய நாய் ஓடிக்கடித்த உடம்பின்றடிகளோடே ஓடிவருகின்ற விசையைக் கெடுத்துக் கொன்ற கடமானின் கொழுவிய தசையையும் எய்ப்பன்றியைக் கொன்ற பசுந்தநிணத்தையுடைய பிளக்கப்பட்ட தசைகளையும் கலந்து,

வேய்ப் பெயல் விளையுள் தேக்கள் தேறல் குறைவு இன்று பருகி—மூங்கிற் குழாயக்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவைக் குறைவின்றாக நிரம்பவுண்டு,

நறவு மகிழ்ந்து—பின்னர் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளை உண்டு மகிழ்ந்து,

முற்படக் கூறிய தசைகளை இடையே தின்று தேறலைப் பருகி நறவு மகிழ்ந்தென்க.

வைகறைப் பழஞ்செருக்கு உற்ற நும் அனந்தல் தீர—விடியற்காலத்துக் கள்ளுண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற நும்முடைய மதந்தீரும்படி,

வைகறையனந்தலென்க

அருவி தந்த பழம் ஊழ்த்துச் சுளை வெண் காழ் மா—நீர்கொண்டுவந்த பலாப்பழம் செவ்வியழிந்து உதிர்ந்த வெள்ளிய விதையில் மாவையும்,

வெண் புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழனின் இன் புளி உலை மோர் ஆகக் கலந்து—வெள்ளிய புறத்தைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தேயுடைய புளியம்பழத்தின் இனிய புளிப்பையும் உலையாகவார்த்த மோருக்களவாகக் கலந்து,

கழை வளர் நெல்லின் அரி வழை அமை சாரல் கமழத் துழைஇ ஆக்கிய—மூங்கிலிலே நின்று முற்றிய நெல்லின் அரிசியைச் சுரபுன்னை நெருங்கிய மலைச்சாரலெல்லாம் நாறும்படியாகத் துழாவியாக்கிய,

வால் அவிழ் வல்சி—வெள்ளிய சோறாகிய உணவை,

நறுமலர் அணிந்த நாறு இரு முச்சிக் குறமகள்—நறிய மலரைச் சூடின நாறுகின்ற கரிய மயிர்முடியினையுடைய குறச்சாதியின் மகளாக்கியவென்க.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தர் தீரச் சோற்றைப் பெறுகுவிரென்க

அகம் மலி உவகை ஆர்வமொடு அளைஇ—நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடையராய் விருந்தினைப் பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து,

மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவிர்—தத்தம் பிள்ளைகளைக்கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைகடோறும் பெறுகுவிர்,

அண்ணன், அம்மானென்றாற்போல்வன முறை.

ஏறித் தரூஉம் இலங்கு மலைத் தாரமொடு—தாங்களுஞ்சிமலையிலே ஏறிக் கொண்டுவரும் விளங்குகின்ற மலையிற்பண்டங்களோடே,

அவை சந்தனம், அகில், பொன், மணிமுதலியன

தடுப்ப மனைதொறும் தாரத்தோடே வல்சியைப்பெறுகுவிரென்க

செருச்செய முன்பின் குரிசில் முன்னிய பரிசில் மறப்ப நீடலும் உரியிர்—ஆண்டுப்பெறுதவற்றாலே போரைச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்னனிடத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலைமறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

நிரை இதழ்க் குவளைக் கடி வீ தொடினும் வரை அரமகளிர் இருக்கை காணினும் உயிர் செல வெம்பிப் பனித்தலும் உரியிர்—நிரைத்த இதழையுடைய குவளையில் தெய்வம்விரும்புதலிற் கடியவாகிய பூக்களைச்சிட்டினும் ஆண்டை வரையரமகளிருடைய இருப்பைக்காணினும் உயிர்போம்படி வெதும்பி நடுங்குதலுமுரியிராகையினாலே பலநாணில்லாது நிலனுடுபடாமின் (௧௯௨) எனவினைமுடிக்க

இத்துணையும் அசைபுநற்புலமும், வல்சியும் சேரக்கூறினார்.

* [பலநா ணில்லாது நிலனுடு படாமின்]

[விளைபுன நிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப், புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்பொறி, யுடைய வாறே] ஆறே கேழல் விளை புனம் நிழத்தலின் அஞ்சிப் புழைதொறும் மாட்டிய இருங்கல் அரும்பொறி உடைய—வழிகள் பன்றி முற்றின தினைப்புனத்தை நோக்குகையினாலே இதற்கஞ்சிச் சில்வழிகடோறும் கொளுத்திவைத்த பெரிய கற்பொறிகளையுடையவாகையினாலே,

[நள்ளிரு ளலரி, விரிந்த விடியல் வைகினிர் கழிமின்] நள்ளிருள் வைகினிர் அலரி விரிந்த விடியல் கழிமின்—செறிந்த இருட்காலத்தே தங்கினிராய் ஞாயிற்றின் கதிர்விரிந்த விடியற்பொழுதிலே போவீர்

களிந்து பலர் வழங்காச் செப்பம் துணியின்—செறிந்து பலரும்போகாதவழியைப் போகத்துணிவீராயின், அவ்விடம்,

[முரம்பு கண்ணுடைந்த பரல்வறப் பொழ்வில், கரந்துபாம் பொடுங்கும் பயம்புமா ருளவே] முரம்பு கண்ணுடைந்த பரல் அவற் பொழ்வில் பாம்பு கரந்து ஒடுங்கும் பயம்பும் உளவே—மேட்டுநிலம் தன்னிடத்திலேவிண்ட பரலையுடைய பள்ளநிலத்திற் பிளப்பிலே பாம்பு மறைந்தொடுங்கும் குழிகளுமுள,

உம்மைபாற புலிமுதலியனவுமுள மார்-அசை

குறிக்கொண்டு மரம் கொட்டி நோக்கி—அப்பயமப்பை மனத்தாலே குறித்துக்கொண்டு விலங்கிறகு மரங்களிலேயேறக் கொட்டிப்பார்த்து,

செறி தொடி விறலியர் கைதொழூஉப் பழிச்ச—செறிந்த வளையினையுடைய விறலியர் அப்பாம்பு மனமகிழும்படி கையிற்றொழுதுவாழ்த்த,

[வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக் கழிமின்] நெறி வறிது ஒரீஇ வலம் செயாக் கழிமின்—விலங்குகிடக்கும்வழியைச் சிறிதகலப்போய் வலப்பக்கத்துவழியை நுமக்குவழியாகச்செய்துகொண்டு போவீராக,

வலம் - ஆகுபெயர்

இதற்குரைகிடைக்கவில்லை.

[புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவர்:] புனிறு போகிய புனம் சூழ் குறவர் புலந்து—ஈன்றணிமைதீர்ந்துமுற்றின தினைபபுனத்தைக காத்தற்குச்சூழ்ந்த குறவர் தினையழிகின்றதற்கு வெறுத்து,

புலாந்தென்பதுபாடமாயின், முற்றியென்க.

உயா நிலை இதணம் ஏறிக கை புடையூஉ—உயாநத நிலையினையுடைய பரணிலேயேறிக் கையைககொட்டி,

அகன் மலை இறும்பில் துவன்றிய யானை—அகன்றமலையிற குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

பகல நிலை தளாக்கும் கவண் உமிழ் கடுஙகல—பகறபொழுதே நிற்கின்ற நிலையைக்கெடுக்குங் கவணகாலுகின்ற கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளாககுமென்று பாட மாயின, பகைதத நிலையெனக.

[இருவெதி ரீாஙகழை தததிக கல்லெனக், கருவிர லூகம் பாாபபோ டிரிய, வுயிாசெகு மரபிற கூற்றத தன்ன, வரும்விசை தவிராது]

உயிா செகு மரபிற கூறறததனன—உயிாகளைப போககுமுறைமையாலே கூற்றதனையொக்கும, அவைதாம்,

கருவிரல் ஊகம் பாாபபோடு கலலென இரிய—கரியவிரலையுடைய குரங்குகள் பார்பபோடே கல்லென்னுமோசைபடக கெடும்படியாக,

இரு வெதிா ஈர்ங்கழை ததகி விசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கிலினது பசிய கோலைககடநது வருகின்றவிசை மாறாதுவரும,

மரம் மறையாக கழிமின்—அதற்கு மரஙகளிலேயொதுஙகிநின்று போவீராக,

குறவா (௨0௩) ஏறிக கைபுடையூஉத (௨0௪) தளர்ககுங்கல் (௨0௬) கூற்றத்தன்ன (௨0௧); அவை இரியத (௨0௮) ததகி (௨0௭) வருவிசைதவிராதுவரும், அதற்கு மரமறையாக கழிமின் (௨௧0) எனக

உரவுக் களிறு கரககும் இ ஙகா ஒடுஙகி இரவின அனன இருள் தூங்கு வரைபபின்—வலியயானையை விழுஙகுமுதலைகள் தங்கபபட்டு இராக்காலத்தையொத்த இருள்செறியுமிளைகளையும்,

குமிழி சுழலும் குணடு கயம் முடுக்கா—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழ்ந்தநீரறு த மடுககளையுடைய முடுககரையுமுடைய,

முடுககா - நீருததின இடங்கள் முடுக்கரையுடையயாறு

அகழ இழிநதன்ன கான் யாறறு நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்குதறகும் அரியவாகையினுலே அகழிலே இழிநதாறபோன்ற காட்டாறறுவழி,

வழூஉம் மருஙகு உடைய—காலோடுமிடஙகளையுடைய, அவவிடத்திற்கு,

[வழாஅ லோம்பிப, பரூஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித, துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

துருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செமமறியாட்டினையொதத புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

வலந்த பரூஉக் கொடி மதலை பற்றி வழாஅல் ஓம்பி—மரங்களிற்சுற்றிக்கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பறறுககோட்டைபபிடித்துக காலோடுதலைப் பரிகரித்து,

ஒருவிா ஒருவிா ஓம்பினிா கழிமின—ஒருவரையொருவா பாதுகாத்துப் போவீராக;

அழுந்து பட்டு அலமரும் புழகு அமல் சாரல்—கிழங்கு தாழவீழ்ந்தசையும் மலை வெருகுநெருங்கின பக்கமலையில்,

[விழுந்தோர் மாயக்கும் குண்டுகயத் தருகா, வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி] விழுந்தோர் மாயக்கும் குண்டு கயத்து அருகாச் கண் புதைத்த நுண்ணீர்ப் பாசி வழும்பு—வீழ்ந்தோரைமறைக்கும் ஆழத்தையுடைய குளங்களுக்கருகாக இடமறைதற்குக்காரணமாகிய நுண்ணிய நீர்மையையுடைய பாசியினது குற்றம்,

* "வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை - வழுமபிலசீர்" என்றார் பிறரும்.

அடி நிலை தளர்க்கும் அருப்பமும் உடைய-அடி ஊன்றியிட்ட நிலையை ஒட்டப்பண்ணும்; அதுவுமன்றி அவ்விடம் போதற்கருமையையுமுடைய, அதற்குப் பரிகாரமாக,

முழுநெறி அணங்கிய நுண் கோல் வேரலோடு எருவை மென் கோல் கொண்டனிர் கழிமின்—வழிமுழுதும் பின்னிவளர்ந்த நுண்ணியகோல்களையுடைய சிறுமூங்கிலோடே வேழத்தினது மெல்லிய கோல்களையும் பற்றுக்கோடாகப் பிடித்துப் போவிர்,

இத்துணையும் ஆற்றினது தீமையினளவு கூறினார்

[உயர்நிலை மாக்கற் புகர்முகம் புதைய, மாரியி னிகுதரு விலலுமிழ் கடுங்கணைத், தாரொடு பொலிந்த வினைநவில் யானைச், சூழியிற் பொலிந்த]

புகர் முகம் புதையச் சூழியிற் பொலிந்த உயர் நிலை மாக் கல் வினை நவில் யானை— புகரையுடைய முகமறையும்படி முகபடாத்தாற்பொலிவுபெற்ற உயர்ந்த நிலையினையுடைய பெருமையையுடைய மலைபோலும் போர்த்தொழிலிலே பயின்ற யானையினையும்,

மாரியின் இகுதரு வில் உமிழ் கடுங்கணை—மழைபோலத் தாழ்ந்து வீழும் வில்லுக்கான்ற கடிய அம்பினையுமுடைய,

தாரொடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (உஉக)- தூசிப்படையோடே பொலிவுபெற்ற பழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்பதியையுணர்த்திற்று என்றது காரியுண்டிக் கடவுளுடைய படைவீடுதிகூறிற்று அன்றிடப் பகைப்புலத்தை அழித்தற்கும் அந்நிலத்தைக்காத்தற்கும் நன்னன்வைத்த படையுமாம்

[சுடர்ப்பூ விலஞ்சி, யோர்யாற் றியவின் மூத்த புரிசை] சுடர்ப் பூ இலஞ்சி யாற்று ஓர் இயவின் மூத்த புரிசை—ஒளியையுடைய பூக்களையுடைய மடுவினையுடைய யாற்றுக்கரையில் ஒருவழியினையுடையவூர்,

ஓராற்றியவுபாடமாயின், ஒருபபட்ட வழியெனக

இனி அம்பையுடைய தூசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று யானைக்கடையாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூக்கள்எழுதின முகபடாம்போலே உயர்நிலைமாக்கற்புகர்முகம்புதையப்பொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம், இன்னும் யானையின்மத்தகம்போலேபொலிந்த சுடர்ப்பூவையுடைய புரிசையென்றுமாம், இன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே பொலிந்த சுடர்ப்பூவிலஞ்சியையுடைய உயர்நிலைமாக்கல்லையுடைய புரிசையென்பாருமுளர். அவர் சுனையிடத்துமலெழுந்த குவளைமுதலியவற்றினரும்புகள் தலைசாய்ந்து கறபுதையக்கிடந்ததற்கு யானையின்மத்தகத்துப்புகரை உவமையென்றுகொண்டார்.

* நாலடியார், கயமை, உ.

[பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்.] புரிசைப (உஉக) பராவரு மரபிற் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதற்கரிய முறைமையினையுடைய கடவுளைக்கண்டீராயின்,

[தொழாதிர கழியி னல்லது] நீர் தொழாதே கழியின் அல்லது—நீர் வணங்கிப் போம் அத்தனையல்லது,

நீரொன்பது குறுகினறது இனித தொழாநிரென்பது மறையனறித தொழு தென்று பொருடருமேனுமுணாக

வறிது நும் இயம தொடுதல ஓம்புமின—சிறிது நும்முடைய வாச்சியங்களைத தீண்டுதலைக காப்பீராக, அதறகுக காரணமென்னையெனின,

[மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன மலலல வெறபே | அலகு மலலல வெற்பு ம யங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவிர மெனனுமலை மயங்கின துளியை யுடைய மழையை இடைவிடாமறபெயயாநிறகும,

என்றதனுற்பயன வாச்சியங்களுநினைந்து நுமக்கும போகலரிதெனபதாம

[அலகை யனன வெள்வேர பீலிச, கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற றளரினும]

அலகை அன்ன வெள வேர பீலி மஞ்ஞை—பசகாயையொதத வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில,

கட்சியில கலவம் தளரினும—அககாட்டிடத்தே ஆடுதறகுமிகுதத கலாபத்தி னது பாரததாலே ஆடியிளைதது நிற்பினும,

[கடும்பறைக் கோடியா மகாஅ ரன்ன, நெடுங்கழைக் கொம்பாக கடுவ னுக ளினும்.]

நெடுங்கழைக் கொம்பா—நெடிய மூங்கிலின கவடுகளிலே,

கடும்பறைக் கோடியா மகாஅர் அன்ன கடுவன் உகளினும்—கடிய பறையினை யுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகளையொதத கடுவன்பாயினும,

[நோக்கொ ணெடுவரை நேமியிற றொடுத்தத, சூர்புக லடுக்கத்துப் பிரசங் கா ணினும்.]

நோ கொள் நெடுவரைச் சூர் புகல அடுக்கத்து—செவவையைத தனனிடத்தே கொண்ட நெடியமலையிற றெய்வம் விரும்பின பக்கமலையிலே,

நேமியின தொடுத்தத பிரசம காணினும—தேருருளபோலவைதத தேனிறாலைக காணினும,

[ஞெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று, நிரைசெலன் மெல்லடி நெறி மாறு படுகுவிர்]

ஞெரேரென நோக்கல உரிததனறு—கடுகப்பாாததல நுமககுரியதொழிலனறு, அதறகுக்காரணமென்னையெனின்,

மெல்லடி நிரை செலல நெறி மாறுபடுகுவிர—மெலலிய அடியாலே நிரைத துச செல்லுதலையுடைய வழிதப்புவிர.

ஓம்புமின்—ஆதலால அங்ஙனநோககுதலைப் பாதுகாப்பீர,

இதுவும் ஆற்றினதருமைகூறிறறு.

வரை சேர் வகுந்தின கானத்துப் படினே—மலையைச்சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

[கழுதிற சேஞ்ஞே னேவொடு போகி, யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி, நி றப்புண் கூர்ந்த நிலந்தின் மருப்பி, னெறிகெடக் கிடந்த விரும்பிணை ரொருத்தி, னிரு

ணேர் தன்ன வேனங் காணின், முளிகழை யிசைந்த காடுபடு தீயி, னளிபுகை கம ழா திருயினிர் மிசைந்து:]

கழுதிற் சேணோன் நிறப்புண் கூர்ந்த எவொடு போகி நெறிகெடக் கிடந்த ஏனம்—பரணினமேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிறகெட்டாதவன் எய்த மருமத்திற் புண்மிகுதற்குககாரணமான அம்போடேபோகி நெறிகெடக்கிடந்த பன்றி,

நிலம் தின் மருபபின் இழுதின அன்ன வால் நிணம் செருக்கி இரும்பிணர் எருத்தின் இருள் துணிந்தனன ஏனம்—கிழங்குகளை அகழ்ந்துதின்கையிஞலே மண டின்றுதேய்ந்த கொம்பினையும் நெய்விழுதினையொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும் படி கரியசருச்சரையையுடைத்தாகிய கழுத்தினையுமுடைய இருள் அறுக்கிடந்தாற் போனற ஏனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்க.

ஏனம காணின முளி கழை இசைந்த காடு படு தீயின் நளி புகை கமழாது இரு யினிர் மிசைந்து—பன்றியைககணடராயின் உலாந்தமூங்கில் தம்மில்விழைத்ததனுற் பிறந்த காடெஙகுமுணடாகியதீயிஞலே செறிந்தபுகைநாறுமல வக்கி மயிர்போகச் சீவித் தின்று,

[துகளறத துணிந்த மணிமருடெணணீரக், குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] குவளை அம் பைஞ்சுனை துகள அறத துணிந்த மணி மருள் தெணணீர் அசை விடப் பருகி—குவளையால அழகிய பசியநிறததவாகிய சுனையில கலககமறத்தெளிந்த பளிஙகென்றுமருளுந் தெளிந்தநீரை வழியில இளைப்புத்தீருமபடி குடித்து,

அசைவு - விகாரம்

[மிகுததுப பதஙகொணட பருஉககட் பொதியினிர்] பருஉக்கண் பதம் மிகுத் துக கொண்ட பொதியினிர்—பருதத இடத்தையுடைய தசையாகியவுணவை முழு துந்தினனுமல மிகுததுவைததுககட்டிககொணட பொதியின்சுமையினையுடையிராய்,

புள கை போகிய புனறலை மகாரோடு—வளை கையினின்றும்போதற்குக்காரண மான சிவந்த தலையினையுடைய பிளளைகளோடே,

பிளளைப்பேற்ருல் வளையிடாராகலின், வளைபோதறகுப பிள்ளைகாரணமாயினர்.

[அறகிடை கழித லோமபி யாறறநு, மில்புக் கனன கல்லளை வதிமின்:] இடை கழிதல் ஓமபி ஆற்ற நும் இல புககன்ன கல அளை அற்கு வதிமின்—அவ்விடததுப் போதலைப்பரிகரித்து வழியிடததனவர்கிய நும்மில்லிலே புககாலொத்த கன்முழைஞ் சுகளிலே இராக்காலததுத் தஙகுவிர்,

இஃது அசையுநற்புலமும வலசியுஞ் சேரககூறிறறு

கானத்துபபடின் (உ௪உ) மிசைந்து (உ௪௬) பருகிப (உ௫௧) பொதியினிராய் (உ௫உ) மகாரோடே (உ௫௩) கழிதலோமபி அற்கு (உ௫௪) வதிமின் (உ௫௫) என்க.

அந் சோந்து அல்கி அசைதல் ஓம்பி—இராக்காலததிற்கு எலலாருங்கூடித்தங்கி இளைபபாறி,

வான் கண் விரிந்த விடியல் எற்றெழுந்து—வானிடததே ஞாயிற்றின்கதிர் விரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து,

கான் அகப்பட்ட செக்நெறிக் கொண்மின்—காட்டிடத்தேகிடந்த செவ்விய நெ றியைப் போவீராக,

[கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண், மைந்துமலி சினத்த களிறுமத னழிக் குந், துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி, யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோர், மறந்தமை கல்லாப பழனு மூழிறந்து, பெரும்பயங் கழியினு மாந்தா் துன்னா, விருங் கால் வீயும் பெருமரக் குழாமும]

அகன் பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் துஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாசுணம் விலங்கி—அகன்றபடத்தினையும அழகியகண்ணினையுமுடைய வலிமிகுகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக்கெடுத்துவிழுங்கும் விழுந்துகிடக்கின் ற பெருமரங்களையொக்கும் பெரும்பாம்புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரும்பயம் கழியினும் ஊழ இறந்து இகந்து சேண் கமழும் பூவும் உண்டோர் மறந்து அமைகல்லாப் பழனும மாந்தா் துன்னா—அவற்றாற்கொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமற்போயினும முற்காலமடிப்பட்டுப்போந்த முறைமையைக்கடந்து தாம் நிற்கின்ற இடத்தைக்கடந்து தூரியநிலத்தைச்சென்றுநாறும் பூவையும் நுகர்ந்தவர் மறந்து உயிர்வாழ்தலாற்றாத பழங்களையும தெய்வங்களனறி மானிடா் அணுகாரா கையினாலே,

ஊழிறந்து துன்றாவென்க

இரு கால வீயும பழனும் கயம கண்டனன பெரு மரக்குழாமும—நீளுங்காம் பையுடைய அப்பூக்களையும் பழத்தையும குளத்தைக்கண்டாற்போலுங் குளிர்ச்சியை யுடைய பெரியமரக்குழாத்தினையும்,

[இடனும் வலனு நினையினிா் நோக்கிக், குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழி மின்·] நினையினிா் குறியறிந்து இடனும வலனும நோக்கி அவைஅவை குறுகாது கழிமின்—யானகூறியதனைநினைத்து அவற்றின்குறிகளையறிந்து இடத்தினும்வலத் தினும்பார்த்து அவையிற்றை அவையிற்றை அணுகாமற் போவீர்,

விலங்கி நோக்கிக் குறுகாது கழியினெனக

இது சோலைகூறிற்று

கோடு பல முரஞ்சிய கோளி ஆலத்துக் கூடு இயத்தனன குரல புள்ளின்—கொம்புகள்பலவுமுற்றிய பழத்தைத் தனனிடத்தேகொண்டதாகிய ஆலமரத் திடத்தே கூடின பலவாச்சியங்களையொத்த பலவோசையுங்கூடின பறவைத்திரளை யுடைய நாடுகா (உஎ௦) ணெனக

நாடு காண நனந்தலை மென்மெல அகனமின்—நாடுகளையெல்லாம காணலா யிருக்கின்ற அகன்ற இடத்தையுடைய மலையை மெலல்மெல்லப்போவீர்,

நனந்தலை - ஆகுபெயா்.

மா நிழற பட்ட மரம் பயில இறும்பின—பெரியநிழலுண்டான மரமநெருங்கின குறுங்காட்டாலே,

[ஞாயிறு தெரியா மாக நனந்தலை] மாகம ஞாயிறு தெரியா நனந்தலை—ஆகா யத்திற்றிரியும் ஞாயிறு சுடப்படாத அகன்ற இடத்தையுடைய குன்றம் (உஎ௫),

தேளம் மருளும அமையமாயினும இரா அ வன்சிலையா மா தேர்பு கொட்கும் குறவரும் மருளும் குன்றத்துப் படினே—திசைதெரியாமன்மயங்கும் இராக்காலமா யினும் முறியாத வலியவில்லையுடையராய் விலங்குதேர்ந்துநின்று சுழன்றுதிரியும் குற வருமுட்படமயங்குங் குன்றத்தே நீங்களசெலலின்,

[அகனகட் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென, வியங்கல் லோம்பி நும் மியங்கல் தொடுமின்:] இயங்கல் ஓம்பி அகன் கண் பாறைத் துவன்றிக் கல்லென நும் இயங்கள் தொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்து அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவிந்து கல்லெனனுமோசைபட நும்முடையவாச்சியங்களை வாசிப்பீராக,

பாடு இன் அருவிப் பயம் கெழு மீமிசைக் காடு காத்துறையுங் கானவர் உளரோ—ஓசையினிதாகிய அருவியின் பயன் பொருந்திய உச்சிமலையிலே காட்டைக் காத்திருக்குங் கானவர் பலருமுளர்,

ஏகாரம் - ஈற்றசை

நிலைத் துறை வழீஇய மதன் அழி மாக்கள் புனல் படு பூசலின்—நிலையாய போந்துறையைத் தப்பி ஆழத்திலே புக்க வலியழிந்த மாக்கள் புனலிலேயழுந்துகின்ற வருத்தங்கண்டு விரைந்தெடுப்பாரைப்போல,

[விரைந்தவல லெய்தி, யுண்டற் கினிய பழனுங் கண்டோர், மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி, யூறு நிரம்பிய வாற்றவர் முந்துற, நும்மி னெஞ்சத் தவலம் வீட, இம்மென கடும்போ டினியி ராகுவிர்]

நெஞ்சத்து அவலம் வீட விரைந்து வல் எய்தி—திசைமயக்கத்தாற் கலங்கி அறிவழிந்த நெஞ்சிற் கேடு போம்படி ஓடிக் கடுகவந்து சேர்ந்து,

உண்டற்கு இனிய பழனும் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும் காட்டி—எல்லாருமுண்டற்கினியவாகிய பழங்களையும் கண்டவர்கள் சூடுதற்கினியவாகிய பூக்களையும் நுமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றை நுகர்ந்தபின்பு,

அவர் ஊறு நிரம்பிய ஆறு முந்துற—அக்கானவர் இடையூறுமிக்க வழியை நுமக்கு முற்படப் போகையினாலே,

நும்மனை இம்மென் கடும்போடு இனியிராகுவிர்—நும்முடைய இம்மெனனுமோசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்வீர்,

அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொள்பு—திசைமயக்கநாடியறிவார் கூறிய திசையையுட்கொண்டு,

[குறியவு நெடியவு முறைமுறை புதுவோர், நோக்கினும் பனிக்கு நோய்கூர் படுகர்த்து]

புதுவோர் நோக்கினும் பனிக்கும் நோய் கூர் அடுக்கத்து—புதியமாந்தர் கண்ணாலே நோக்கினுந் தலைநடுக்கும் நோய்மிக்க பக்கமலையிடத்து,

குறியவும் நெடியவும் முறை இழிபு—குறியனவும் நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமைபட இழிந்து,

அலர் தாய வரி நிழல் அசையினிர் இருப்பின்—பூப்பரந்த பலவரிகளையுடையவாகிய நிழலிலே இளைத்திருப்பின்,

பல திறம் பெயர்பவை கேட்குவிர்—பலகூறுபாடுகளையுடையவாய் எழுகின்ற ஓசைகளைக் கேட்பீர்,

மாதோ - அசை

கலை தொடு பெரும் பழம் புண் கூர்ந்து ஊறலின்—முசுக்கலை தோண்டின பெரிய பலாப்பழம் புண்மிக்குத் தேனூறுகையினாலே,

மலை முழுதும் கமழும் மாதிரந்தோறும்—மலைமுழுதும் அத்தேனுறுநாற்றம் நாறுந் திசைகடோறும்,

[அருவி நுகரும வானர மகளிர, வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந தெரியிமிழ கொண்டநும் மியம்போ லின்னிசை·] வாஙகுபு வருவிசை தவிராத இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வான் அரமகளிர குடைதொறும் நும் இயம் போல தெரி இன்னிசை—உள்ளபண்டஙகளை வாங்கிககொண்டு வருகின்ற விசைதவிராத ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும் தெய்வமகளிர அதனைக கையாறகுடையு தோறும் நும்முடைய வாசசியஙகளைபபோல தாளந்தெரிகின்ற இனியவோசையும்,

[இலங்கேந்து மருபபி னினமபிரி யொருததல, விலஙகன் மீமிசைப பணவைக கானவர், புலமபுக குணணும் புரிவளைப் பூசல]

விலங்கல மீமிசைப பணவைக் கானவா புலம்புக்கு உணணும்—மலையின்பே லிட்டபரணிற கானவா தினைபபுனததைப புகுநதுதினனும,

இலஙகு ஏந்து மருபபின் இனம பிரி ஒருததல புரி வளைப பூசல—விளங்குகின் ஏந்தின கொம்பையுடைய தன்னினததைபபிரிந்த யானைததலைவனைப பிடிததறகு விரும்பின வளைததலையுடைய ஆரவாரமும,

[சேயளைப பள்ளி யெஃகுறு முளளி, னெயதெற விழுககிய கானவ ரழுகை சேய் அளைப பள்ளி எய எஃகு உறு முளளின தெற இழுககிய கானவா அழுகை—நெடிய முழையாகிய இருபபிடததிறறஙகும் எய்பபனறி தனதுகூாமையுறுகின் முள்ளால எயதுகொலலுகையினலே பட்ட கானவரழுகின்ற அழுகையும்,

[கொடுவரி பாயந்தெனக கொழுநா மாாபி, னெடுவசி விழுபபுண டணிமாா காப பென, வறலவாழ் கூந்தற கொடிச்சியா பாடல] கொழுநா மாாபில கொடுவரி பாய தென நெடு வசி விழுபபுண தணிமாா காபபென அறல வாழ் கூந்தல் கொடிச்சிய பாடல—தஙகணவாமாாபிலே புலிபாய்நததாகப பட்ட நெடிய பிளததலையுடைய சீரியபுணணை ஆறறுதறகுக காவலென்றுகருதி அறல்வீறறிருநத மயிரினையுடைய கொடிசசியாபாடும பாட்டாலெழுநத ஓசையும,

தலை நாள பூதத பொன இணா வேஙகை மலைமாா இடூஉம ஏமப பூசல—மு ஞளிலேபூத்த பொனபோலுஙகொததினையுடைய வேஙகைப்பூவைசசூடுதற்கு ம ளிா புலிபுலியெனறுகூபபிடும ஏமததையுடைய ஆரவாரமும,

வேஙகைவளாநது பூவைககொடுததலின், அசசநதீாந்த பூசலென்ருா.

கன்று அரைப பட்ட கயநதலை மடபபிடி—கனறு வயிறறிலேயுண்டான மெல் லியதலையினையுடைய மடபபநதையுடையபிடியை,

வலிகளு வரம்பாகிய கணவன் ஓமபலின்—வலிககு ஒரெலலையாகிய களிறு கவழந்தேடிககொடுததுப பாதுகாத்துப போகையினலே,

ஒண கேழ வயபபுலி பாயநதென—அபபோக்கினைககுறிததது ஒளிததிருநது ஒள் ளிய நிறத்தையுடைய வலியபுலி பாய்ந்ததாக,

கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும இடி உமிழ தழஙகு குரல்—அபபிடி தன்சுற றததோடே நெடியமலையிடத்தேகூபபிடும் இடியோசைபோலும முழஙகுஙகுரலும்,

இடியுமிழ்ந்த ஓசையை ஆகுபெயரான உமிழ எனறுா

கைக கோள் மறநத கருவிரல மந்தி—பாாபபைத் தன்கையாற்றழுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

அரு விடர் வீழ்நத தன் கலலாபபார்ப்பிறகு— எடுததற்கரிய ஆழந்த முழையி லேவீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிககு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கல்லாமை

முறி மேய் யாக்கைக் கிளையொடு துவன்றிச் சிறுமை உறற களையாப் பூசல்—தளிரைமேய்ந்தவளாநத வடிவினையுடைய சுற்றத்தோடேநெருங்கி நோய்மிக்க விலக்கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்தி பார்ப்பிறகுத் துவன்றிச் சிறுமையுறற பூசலென்க

கலை கை அற்ற காண்பு இன் நெடு வரை நிலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறியாக—முசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயர்ந்தவரையிலே நிலைபேறுண்டாகக் கூட்டிநட்ட கணுக்கணியே வழியாகச்சென்று,

பெரும்பயன் தொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்டாகத் தேனீத திரட்டிவைத்த தேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுண்டான ஆரவாரமும்,

[அருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை, திருந்துவே லண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென.]

திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சான்மென—திருந்தும்வேலினையுடைய நன்னனுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு இவற்றிறைக்கொண்டபொருள்கள் அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறும்பு எறிந்த கானவர் உவகை—அழித்தற்கரிய குறும்புகளையழித்த கானவர் மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும்,

நறவு நாட்செய்த குறவர் தம் பெண்டிரொடு மான தோற் சிறுபறை கல்லெனக் கறங்க வான் தோய் மீமிசை அயரும் குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்த குறவர் தம்பெண்டிரோடேகூடி மான்றோல்போர்த்த சிறுபறை கல்லென்னுமோசைபடவொலிப்ப வானைத்தீண்டும் உச்சிமலையிலேயாடுங் குரவைக்கூத்தினாரவாரமும்,

[நல்லெழி னெடுந்தே ரியவுவந் தன்ன, கல்யா றொலிக்கும் விடரமுழங் கிரங்கிசை:] நல எழில் நெடுந்தேர் இயவு வந்தன்ன ஒலிக்கும் கல் யாறு விடர முழங்கு இரங்கு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர்கள் வழியிலே ஓடிவந்ததன்மையவாக ஒலிக்கும் கல்லின்மேலவரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறுதொலிக்கும் ஓசையும்,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத்து உரவுச் சினம் தணித்துப் பெரு வெளிற் பிணிமார் விரவு மொழி பயிற்றும் பாகர் ஓதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகண்மையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தணியப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே சேர்த்தற்குத் தமதேவற்றொழிலைச்செய்தற்குக்காரணமான பேச்சுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறும் கிளி கடி மகளிர் விளி படு பூசல்—ஒலிக்கும் மூங்கிலாற்செய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளியையோட்டுகின்ற மகளிர்கூப்பிடுதலாற்பிறந்த ஆரவாரமும்,

இனத்தின் தீர்ந்த துளங்கு இமில் நல்லேறு—நிரையினின்றும்பெயர்ந்த அசையும் குட்டேற்றினையுடைய இடபமும்,

மலைத் தலை வந்த மரையான் கதழ் விடை—எக்காலமும் போர்செய்து போந்த தொழில் தன்னிடத்திலேகைவந்த மரையானினது விரைந்த ஏறும்,

[மாறு கொண்டு மந்தி னூறுபடத் தாக்கிக், கோவலர் குறவரோ டொருங்கியைந் தார்ப்ப, வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய, நல்லேறு பொருதுங் கல்லென் கம்பலை.]

கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்து ஆர்ப்ப—முல்லைநிலத்திற்கோவல ரும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றிதோன்ற ஆரவாரிக் கும்படி,

மாறு மைந்தின் ஊறு படத் தாக்கிப் பொரூஉம் கல்லென் கம்பலை—முதுகிடாத வலியுடனே புண்ணுண்டாம்படி முட்டிப்பொரும கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏறும் விடையும் ஆர்ப்பப் பொரூஉம கம்பலையென்க

நல்லேறு வள இதழக குளவியும் குறிஞ்சியும் குழையப் பொரூஉம் கம்பலை— எருமையேறுகள் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞ்சியும் வாடும்படி தம்மிற் பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

[காந்தட் டுடுப்பிற் கமழுமட லோச்சி, வணகோட் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ, முண்டுபடு மிச்சிற் காழ்பயன கொண்மாா, கன்றுகடாஅ வுறுகரு மகாஅ ரோதை]

வண கோட் பலவின் விளை தீம்பழம் சுளை உணடு படு மிச்சிற காழ் பயன் கொண் மாா—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முற்றின இனிய பழத்திற்சுளையை விரும்பினோரெல்லாரும தினறு கீழ்வீழ்நதுகிடக்கும் மிகையான பழத்தின்விதை யைப் பயனகோடற்கு,

கன்று காந்தள் துடுப்பிற் கமழ் மடல் ஓச்சிக் கடாவுறுக்கும் மகாா ஓதை— கன்றுகளைப்பிணைத்துக் காந்தளினது துடுப்புப்போலும கமழுகின்ற மடலாலேயடித் துக் கடாவிடும் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும,

* [மழைகண் டன்ன வாலைதொறு ஞெரேரென]

[கழைகண் ணுடைக்குங் கரும்பினேத்தமும] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக் கும ஏத்தமும—கரும்பின்கோலைச் சாறுகொள்ளும ஆலையினோசையும்,

தினை குறு மகளிர் இசை படு வள்ளையும்—தினையைக்குறுகின்ற மகளிருடைய இசைமிகுகின்ற †வள்ளைப்பாட்டும,

சேம்பும் மஞ்சளும் ஓம்பினா காப்போா பன்றிப் பறையும்—சேம்பையும் மஞ்சளையுமவிதைத்து வளாந்தபின்பு பன்றி கிழங்கைகழாமற் காப்போருடைய பன்றிக்குக் கொட்டும் பறையோசையும்,

குன்றகச் சிலம்பும்—இவவோசைகளான் மலையிடத்தெழும் எதிரொலியும்,

என்ற இவ்வனைத்துமு—என்று யான்கூறிய எல்லாவோசைகளும்,

[இயைநதொருங் கீண்டி.] ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—சேரப்பொருந்தித் திர ளப்பட்டு,

[அவலவு மிசையவுந் துவன்றிப பலவுடன்] அவலவும் மிசையவும் பல உடன் துவன்றி—நாழ்வரையிலுள்ளனவும உச்சிமலையிலுள்ளனவுமாகிய ஒழிந்த பலவோ சைகளும் நெருங்குகையினாலே,

[அலகைத் தவிாத்த வெண்ணருந் திறத்த, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணரு திறதத அலகைத் தவிாத்த மலை படு கடாம மாதிரத்து இயம்ப—எண்ணு

* இதற்குரைகிடைத்திலது.

† வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப்பாட்டு.

தறுகணதாகிய கூறுபாட்டையுடையவாகையினாலே எண்ணையொழிந்த மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெல்லாமொலிப்ப,

கடாம் - ஆகுபெயராய் அதனாற்பிறந்த ஓசையையுணர்த்திற்று.

வரி நிழலிருப்பின் (௨௯0), இன்னிசையும் (௨௯௬) பூசலும் (௨௯௯) அழுகையும் (௩0௧) பாடலும் (௩0௪) பூசலும் (௩0௬) குரலும் (௩௧0) பூசலும் (௩௧௪) கொள்ளையும் (௩௧௭) உவகையும் (௩௧௮) குரவையும் (௩௨௨) இசையும் (௩௨௪) ஓதையும் (௩௨௭) பூசலும் (௩௨௯) கம்பலையும் (௩௩௫) ஓதையும் (௩௩௯) ஏத்தமும் (௩௪௧) வள்ளையும் (௩௪௨) பறையும் (௩௪௪) என்றிவ்வனைத்தும் (௩௪௫) குன்றகச்சிலம்பும் (௩௪௪) ஒருங்கியைந்தீண்டப்பட்டு (௩௪௫) ஒழிந்த ஓசைகளுந் துவன்றுகையினாலே (௩௪௬) மலைகளாகிய யானைக்குண்டாகின்ற வொலி (௩௪௮) பலதிறம்பெயர்ப்பவை (௨௯௧) மாதிரத்தியம்ப (௩௪௮) அவற்றைக்கேட்குவி (௨௯௧) ரென முடிக்க.

இருப்பிற் (௨௯0) கேட்குவி (௨௯௧) ரெனக்

மலைக்கு யானையையுவமித்து அதனகட்பிறந்தவோசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயர்கூறினார்.

[குரூஉக்கட் பிணையற் கோதை மகளிர், முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண், விழவி னற்றவன் வியன்கண் வெற்பே]

அவன் வியன் கண் வெற்பு—அந்நன்னனுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய மலை,

குரூஉக் கண் பிணையல் கோதை மகளிர்—பலநிறம்பொருந்தின இடத்தையுடைத்தாகிய பிணைத்தலையுடைய மாலையினையுடையமகளிர் ஆடற்கேற்ற,

முழவு துயில் அறியா வியலுள் ஆங்கண் விழவின் அற்று—முழவு கண்ணுறக்க மறியாத அகன்ற ஊரிடத்துக்கொண்ட திருநாளையொத்துச் சிறந்திருக்கும்,

கண் தண்ணெனக் கண்டும் கேட்டும் உண்டற்கு இனியபல பாராட்டியும்—காண்டற்கினியனவற்றைக் கண்குளிரக்கண்டும் கேட்கப்படுவனவற்றைச் செவிகுளிரக்கேட்டும் உண்டற்கினிய உணவுகளைக் கொண்டாடியுண்டும்,

[இன்னும் வருவ தாக நமக்கெனத், தொன்முறை மரபினி ராகி] நமக்கு இன்னும் வருவதாக எனத் தொல் முறை மரபினிராகி—நமக்கு மேலும் இந்நுகர்ச்சி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப் பழையவுறவான மக்களைப்போலும் முறைமையினையுடையிராய்ச் சிலநாட்டங்கி,

பல் மாண் செரு மிகச் புகலும் திரு ஆர் மார்பன்—பலவாய மாட்சிமைப்பட்ட வஞ்சிமுதலியபோர்த்தொழில் மிகுநடத்தலாலே உலகம்புகழுந் திருமகணிறைந்திருந்த மார்பினையுடைய நன்னனுடைய,

உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிற்பட—உருமேறுமுழங்குந் தொகுதியையுடைய பெரிய மலை நுமக்குப்பின்னாம்படி,

இறும்பூது கஞலிய இன் குரல் விறலியர் நறுங் கார் அடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி—அதிசயநெருங்கின இனிய யாழையுடைய விறல்படவாடுமகளிர் நறிய கரிய பக்கமலையிலே குறிஞ்சியென்னும்பண்ணைப் பாட,

குரல் - ஆகுபெயர். பாடி - பாடவெனத்

கை தொழூஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழிமின்—நீரும் ஆண்டுறையுந் தெய்வங்க

லைக் கையாலேதொழுது எங்குறைமுடித்தால் நுமக்கு இவைதருதுமென்று பரவுக் கடன்பூண்டு வாழ்த்திப்போவீர்,

மரபினிராகிப் (௩௫௫) பாடிப் (௩௫௬) பழிச்சி (௩௫௯) மலை பிறபடக் (௩௫௭) கழிமின் (௩௬0) என்க

[மைபடு மாமலை பனுவலிற் பொங்கி] பனுவலிற் பொங்கி மை படு மாமலை—நூன்முதிர்வதற்குமுன்பு எஃகுறு பஞ்சிபோலப் பொங்கிச்சென்று கார்காலம்வருமளவும் மேகம்கிடக்கும் பெரிய மலையிடத்தில்,

கை தோய்வு அன்ன கார் மழைத் தொழுதி—கை சென்றுபிடிக்கும் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரிய மேகத்திரள்,

தூஉய அன்ன துவலை துவற்றலின்—வலியத் தூவினாலொத்த துவலைகளைத் தூவுகையினாலே,

தேஎம் தேருக் கடும்பரிக் கடும்பொடு—திசைகளைத் துணிந்துகொள்ளமாட்டாத கடிய செலவினையுடைய சுற்றத்தோடே,

காஅய்க் கொண்ட நும் இயம் தொய்படாமல்—காவிக்கொண்ட நும்முடைய வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

கூவல் அன்ன விடரகம் புகுமின்—கிணறுகள்போன்ற முழைஞ்சுகளிடத்தே புகுவீர்,

இரு கல் இகுப்பத்து இறுவரை சேராது—பெரிய கல்லினது திரட்சியினிடத்து முறிந்துநின்ற மலைகளைச்சேராதே,

[குன்றிடம் பட்ட ஆரிடர் அழுவத்து, நின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வௌவு, மண்கனை முழவின் தலைக்கோல் கொண்டு, தண்டுகா லாகத் தளராது லோம்பி, யூன்றினிர் கழிமி னூறுதவப் பலவே]

நின்றுகண் நோக்கினும் வாள் வௌவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணாற் பார்க்கினும் கண்ணினொளியைத் தன்னழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவற்றைநுகர மனத்தாற்கருதின் அம்மனத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளுமென எச்சவும்மை

ஆரிடர் அழுவத்து ஊறு தவப் பல—பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைச்செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்கும் இடையூறுகள் மிகப்பல, அவற்றை,

மண் கனை முழவின் தலைத் தண்டு காலாகக் கொண்டு—மார்ச்சனைசெறிந்த முழவிடத்திற் காமரத்தை நுமக்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

தளராது ஓம்பிக் கோல் ஊன்றினிர் கழிமின்—அடி உள்ளேவிழுதலைப் பரிகரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊன்றிப்போவீர்,

அயில் காய்ந்தன்ன கூர்ங் கற் பாறை—வேல்காய்ந்தாற்போலும் குடுமிக்கூர்ங் கற்களையுடைய பாறையில்,

வெயில் புறந்தரூஉம் இன்னல் இயக்கத்து—குளிர்ச்சிவாராமல் வெயில் பாதுகாக்கும் இன்னாமைசெய்யும் வழியிடத்திற் போம்பொழுது,

கதிர் சினம் தணிந்த அமையத்துக் கழிமின்—ஞாயிறு சினமாறின அந்திப்பொழுதிலே போவீர்;

[உரைசெல வெறுத்தவவ னீங்காச் சுற்றமொடு, புரைதவ வுயரிய மழைமருள் பஃறோல், அரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய.]

உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்காச் சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழை மருள் பல் தோல் அரும்பமும் உடைய—புகழ பரக்கும்படி செறிந்த நன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயர்ச்சிமிகவுயர்ந்த மேகமென்றுமருளும் பல யானைத்திரளையுடைய அரண்களையும் அவ்வழியுடைய;

அரசு நிலைதளர்க்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்குமரண்,

பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் நுழை தொறும்—அவ்வரண்களிற பின்னியவைத் தாலொத்த கொடிபிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறியவழிகடோறும்,

முன்னோன் வாங்கிய கடு விசைக் கணைக சோல் இன் இசை நல் யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி மண்ணா முழவின் கண்ணும் ஓம்பிக கைபிணி விடாது பையபைய கழிமின்—முன்போகின்றவன முகத்திலடியாமல வாங்கிவிட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல இனிய இசையைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நல்ல யாழின்பத்தரையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனைசெறிந்த முழவின்கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துககோடலை விடாதே மெலலமெலலப் போவீர்;

நாடுகாணனந்தலை (உஎ0) முதல இத்துணையும மலைகூறிற்று. இவ்விடத்து யாற்றின்தன்மையும் சேரககூறினார்

களிறு மலைந்தனன கண்கூடு துறுகல்—யானைகள் தமமிற்சோந்து பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒனறு கூடிநெருங்கின கல்லிடத்தே,

தளி பொழி கானம தலை தவப பலவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அவ்விடத்து மிகப்பல;

ஒன்னாத தெவ்வர் உலைவிடத்து ஆர்த்தென நலவழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்—ஏவல்பொருந்தாத பகைவர் முதுகிட்டவளவிலே தமதுவெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அதுபொறுமல இவவிடம் உயிர்கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

செல்லா நல இசைப பெயரொடு நட்ட கல ஏசு கவலை எண்ணு மிகப் பலவே—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதிநடடகறகள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும பலவழிகள் எண்ணுதல மிகும்படி பலவாயிருக்கும;

இன்பு உறு முரற்கை நும பாட்டு விருப்பாகத் தொனறு ஒழுகும் மரபின் நும் மருப்பு இருத்தத துனைமின்—இன்பமிகுகின்ற தாளத்தினையுடைய நும்முடைய பாட்டு அந்நடுகல்லிற றெய்வத்திறகு விருப்பமாகப் பழமைநடக்கின்ற முறைமையினையுடைய நுமமுடைய யாழைவாசித்து விரையப் போவிர்,

மருப்பு - ஆகுபெயர்

பண்டு நறகு அறியாப புலம பெயர் புதுவிர் சநது நீவிப புல் முடிந்து இடுமின்—முற்காலம் நன்மையறியாத தீயநிலத்தை வழியறியாமறபோய மீண்டுவந்த புதியவர்கள பினவருகின்றவர்களும் அவ்வாறுபோய மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடின சந்தியைக் கையாலேதுடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டு வைப்பிர்,

நற்கு - நன்கின் விகாரம

கானம் பல (௩௮௫), ஆண்டுக கல (௩௮௭) நட்ட (௩௮௮) கவலை பல (௩௮௯); அக்கல்லிற்கு மருப்பிருத்துத் துனைமின் (௩௯௧), அப்பொழுது புதுவிர் (௩௯௨) புன் முடிந்திடுமின் (௩௯௩) னெனக கூட்டுக

செல்லும் தேஎத்து—நீங்கள் போம் தேசத்திலே,

[பெயாமருங் கறிமாா, கலலெறிந்தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த, கடவுளோங் கிய காடேசு கவலை.]

கல எறிந்து மருங்கு பெயா அறிமாா எழுதிய கடவுள்—கலலை இடந்துகொண டு அதனிடத்தே இவ்வாறேபொருதுபட்ட இனனுனெனறு அவனபெயரை உலகம றிவதறகு எழுதிய கடவுள்,

நல் அரை மராத்த கடவுள—நலல அரையினையுடைய மராததிடததனவாகிய கடவுள்,

என்றது - மராமரததினிழலிலே நட்ட கலலெனறவாறு

கடவுள் ஓங்கிய காடு ஏசு கவலை—அககடவுளின செயவததனமைமிகக தன கொடுமையாற பிறகாடுகளையிகழும பலவழிகளில,

[ஒட்டா தகனற வொன்னுத தெவவா, சுட்டினும பனிகருஞ் சுரநதவப பலவே.]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்னுத தெவவா சுரம தவப பலவே—நனனனைப பொருந்தா தே நீங்கின அவன் ஏவறகுப் பொருந்தாத பகைவரிருககும் அருநிலங்கள மிகபபல,

இதனால இகழுநாபபிணிக்கும ஆறறல கூறினா

சுட்டினும பனிகரும சுரம்—நததமூாகளிலேயிருநது நினைப்பினும தலைநடுககு விக்குஞ் சுரம்,

தேம் பாய் கண்ணித தோ வீசு கவி கை ஓமபா வள்ளற படாந்திருமெனினே—தேன்சொரிகின்ற கண்ணியினையும தேரைசசிதறுங் கொடுத்துக்கவிந்த கையினையுமு டைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணுத நன்னனைநினைத்துச செல்கின்றோமெ ன்று கூறுவீராயின,

[மேம்பட வெறுத்தவவன றொல்திணை மூதூா, ஆங்கன மற்றே நமம னோக கே] நம்மனோககு ஆங்கனம் மேமபட வெறுதத அவன் தொல திணை மூதூா அற று—நமமையொககும பரிசிலாககு அபபகைபபுலம எலலாவூாகளினும மேலாம்படி செல்வமுணடான நன்னனுடைய பழைதாகிய உயாநத ஒழுககததினையுடைய பழை யவூாகளை யொககும்,

அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழிமின்—இளைததவிடததே யிளைபபாறி அஞ்சா மற் போவீா,

[புலியுற வெறுததததன வீழபிணை யுளளிக, கலைநினறு விளிககுங கான மூழிற ந்து.] புலி உற வீழ தன் பிணை உளளி வெறுதத கலை நினறு விளிககும் கானம ஊழ இறநது—புலிபாயகையினலேபடட தனபிணையை நினைதது வெறுதத கலைநின்று கூபபிடும் அககாட்டை முறைமைபபடபபோய,

சிலை ஒலி வெரீஇய செஙகண மரைவிடை—விலலினேசைககு வெருவின சிவ நதகணணையுடைய மரையேறு,

தலை இறும்பு கதழும நாறு கொடிப புறவின—முறபடட குறுங்காட்டிலே விரை நதோடும் நாறுகினற கொடிகளையுடைய காட்டிடததி,

வேறு புலம் படாநத ஏறு உடை இனநத வளை ஆன தீமபால—வேறறுபபுல ஙகளிலே சென்றுமேயநத ஏறறையுடைய நிரையிடததனவாகிய சஙகுபோல வெள் ளிய பசுக்களின இனிய பாலை,

மிளை சூழ் கோவலா வளையோா உவபபத தருவனா சொரிதலின—நிரையைக காவல் சூழகின்ற இடையா வளையினையுடைய மகளிா மனமகிழும்படி கொணடுவநது சொரிகையினலே,

[பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் றீர்ந்தநும், புலம்புசே ணகலப் புதுவி ரா குவிர்.] பலம் பெறு நசையொடு நும் பதிவயின் தீர்ந்த புலம்பு சேண் அகலப் புது விர் ஆகுவிர்—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்னும் ஆசையுடனே நும்முடைய ஊரி னின்றும் போந்த வருத்தம் விட்டு நீங்குகையினாலே விருந்தாந்தன்மையை யுடையி ராகுவிர்,

[பகாவிரவு நெலலின் பலவரி யன்ன, தகாவிரவு துருவை வெள்ளையொடு வி ரைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னிரைக்கும, பல்யாட் டினநிரை] பகர் பல விரவு நெல்லின அரி அன்ன நகா விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரைஇக கல் லென் கடத்திடைக கடலின இரைக்கும் பல் யாட்டு இன நிரை—பண்டமாற்ற பலவு ங்கூடு நெல்லினரிசியையொத்தனவாகக கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் வெள் யாட்டுடனேகலந்து கல்லென்கின்ற ஓசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போ லேயொலிக்கும் பல யாட்டினினங்களையுடைய திரளகளிலே,

பகாநெல் - விலைதநெல்லை.

எல்லினிர் புகினே—இராககாலத்தை யுடையிராயச் செலலின்,

மனத்தே அககாலத்தைக கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

பாலும் விதவையும பண்ணாது பெறுகுவிர்—பாலும் பாறசோறும நுமக்கென்று சமையாமற நமககுச சமைந்திருந்தவற்றைப பெறுகுவிர்,

துயம்மயிர் அடககிய சேககை அனன—மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேண மிட்ட படுக்கையையொத்த,

மெய் உரிதது இயற்றிய மிதி அதள் பள்ளி—ஆடுகளின மெயயையுரித்து ஒன் றாகத்தைத்த வாரமிதித்த தோறபடுககையிலே,

தீத் துணையாகச சேர்ந்தனிர் கழிமின்—கொடியவிலங்குகள் வாராதபடி இடை யா ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போவிர்,

கூப்பிடு கடககும கூர் நல் அமபிற கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணின்—கூப்பி டாத அவ்வெல்லையைக * கூவாநிறகும கூரிய நல்ல அமபினையும் கொடியவில்லினை யுமுடைய நாடுகாககும வேடருடைய திரளைககண்டீராயின், அவர்களுக்கு,

படியோர்த் தேய்தத பணிவு இல ஆண்மைக கொடியோள்கணவற் படார்திகு மெனினே—தனனை வணங்காதாரை அழித்த தாழ்ச்சியில்லாத பகைவரையாளுந் தன்மையினையுடைய நனனனைநினைத்துப் போகினறோமென்று கூறின,

கொடியோள்கணவன - கொடியினையுடையோள கணவன் இதனால் அவன்றே வி கறபுங்குதி கூறினார் இது நனனனென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

தடியும் கிழங்கும தண்டினர் தரீஇ ஓம்புநர் அல்லது உடற்றுநர் இல்லை—தசை களையும கிழங்குகளையும நும்மை நலிந்து தினனப்பண்ணிப பாதுகாப்பாரல்லது வரு த்துவார்களில்லை, அவற்றை நுகர்ந்து,

ஆங்கு வியம் கொண்மின்—அவ்விடத்து அவர் போகச்சொன்னவழியை நும க்கு வழியாகக கொண்டுபோவிர்;

அது அதன பண்பே—அககாட்டின்தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

தேம் பட மலர்ந்த மரா அ மெல் இணரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவினது மெல்லிய பூங்கொத்தும்,

* கடவாநிற்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உமபல் அகைத்த ஒள் முறி ஆவும்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிர்களையுடைய ஆச்சாவிற் பூவும்,

[தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி, திரங்கு மரனாரிற் பொலியச் சூடி:] திரங்கு மரனாரில் தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி பொலியச் சூடி—உலர்ந்த மரனாரிலே தளிர்களோடே நெருங்கக்கட்டின விருப்பமருவின கண்ணியை அழகுபெறச் சூடி,

முரம்பு கண் உடைந்த நடவை தண்ணென—பருக்கையையுடைய மேட்டுநிலத்திடம் விண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருகையினாலே,

உண்டனிர் ஆடிக் கொண்டனிர் கழிமின்—அந்நீரைக்குடித்துக் குளித்து வழிக்குமுகந்துகொண்டு போமின்,

[செவ்வீ வேங்கைப் பூவி னன்ன, வேய்கொ ளரிசி விதவை சொரிந்த, சுவல்விளை நெல்லி னவரையம் புளிங்கூழ்]

செவ்வீ வேங்கைப் பூவின் அன்ன அவரை—சிவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப் பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவரைவிதை,

வேய் கொள் அரிசி—மூங்கில் தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி,

சுவல் விளை நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தே விளைந்த நெல்லினரிசி,

சொரிந்த விதவைப் புளியங்கூழ்—இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையிலே சொரிந்தாக்கின குழைந்த புளியங்கூழை,

அற்கு இடை உழந்த நும் வருத்தம் வீட—இராக்காலத்துக் காட்டிடத்துப்பகற்பொழுதுவந்த நும்வருத்தம் போம்படி,

[அகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய, புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்] ஆங்கண் அகலுள் கழி மிடைந்து இயற்றிய புல் வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்—அவ்விடத்து அகன்ற ஊரிடத்துக் கழிகளால் தெற்றிப்பண்ணின புல்லால்வேய்ந்த குடில்களிலிருக்கும் குடிகடோறும் பெறுகுவிர்,

கூழை அற்குப் பெறுகுவிரெனக்

[பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி, வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை, தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீ டாக, வசையினிர் சேப்பி னல்கலும் பெறுகுவிர்:]

அசையினிர் சேப்பின்—இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சிலநாட்டங்குவீராயின்,

பொன் அறைந்தன்ன நுண் நேர் அரிசி வெண் எறிந்து இயற்றிய மாக் கண் அமலை—பொன்னை நறுக்கினாலொத்த நுண்ணிய ஒத்த அரிசியை வெள்ளையெறிந்தாக்கின கரிய இடத்தையுடைய சோற்றுத்திரளை,

தண்ணென நுண் இழுது உள்ளீடாக அல்கலும் பெறுகுவிர்—தண்ணென்ற நுண்ணிய நெய்விழுதை உள்ளேயிட்டுண்ணும்படி நாடோறும் பெறுகுவிர்;

விசயம் கொழித்த பூழி அன்ன—கருப்புக்கட்டியைக் கொழித்த பொடியையொத்த,

உண்ணுநர்த் தடுத்த இடி நுண் நுவணை—தன்னை நுகர்வாரை வேறொன்றை நுகராமற் றடுத்த இடித்தலால் நுண்ணிதாகிய இளைப்பிண்டியோடு,

சேப்பின் நுவணையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அல்கலும் பெறுகுவிரென்க.

நுவணையோடென ஓடு விரிக்க.

நொய் மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டிப் பனி சேண நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி— நொய்ய மரமாகிய விறகாலாக்கின கடைகொள்ளியை எரித்துப் பனி விட்டுநீங்கும்படி இனிதாகச் சேரத்துஞ்சி,

புலரி விடியற் புள் ஓர்த்துக் கழிமின்—இராக்காலநீங்குதலையுடைய விடியற்காலத்தே நிமித்தம்பார்த்துப் போவீர்,

புள்ளோர்த்தென்றதற்குப் புட்களின்குரல் கேட்டுப் போவீரென்றுமாம்

இத்துணையும் கானமும், கானத்தாறறினது நன்மையும், அசையுநற்புலமும் வல்சியும் சேரக்கூறினார்

புல் அரைக் காஞ்சி—புற்கென்ற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத்தினையும்,

புனல் பொரு புதவின்—நீர்வந்துபொருகின்ற அறுகுகளையும்,

மெல் அவல்—மெல்லிய விளைநிலங்களையும்,

[இருந்த வூர்தொறு நல்லியாழ்ப், பண்ணுப்பெயர்த் தன்ன காவும் பள்ளியும், பன்னாணிற்பினுஞ் சேந்தனிர்செலினு, நன்பல வுடைத்தவன் றண்பணை நாடே]

காவும்—பொழில்களையும்,

பள்ளியும்—இடைச்சேரிகளையுமுடைய,

அவன் தண் பணை நாடே—நன்னனுடைய குளிர்ந்த மருத நிலத்தையுடைய நாடு,

பன்னாள் நிற்பினும் சேந்தனிர் செலினும் இருந்த ஊர்தொறும்—பலநாள்நிற்பினும் ஒருநாட்டங்கிப்போகினும் நீர் நுகர்தற்குக் குடிநீங்காதிருந்த ஊர்களதோறும்,

நல்லியாழ் பண்ணுப் பெயர்த்தன்ன நன் பல வுடைத்து— நல்ல யாழின்பண்ணை மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பலபொருள்களை யுடைத்து,

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஊர்தோறும் நன்பலவுடைத்தென்க.

பண் ஒன்றையொன்றொவ்வாது இனிதாயிருக்குமாறுபோல நுகரும்பொருள்களும் ஒன்றையொன்றொவ்வா இனிமையுடையவென்றார்.

காண்பு மலி பழனங் கமழத் துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல் வாளை—காண்புநெருங்கின மருதநிலத்தைப் பூக்கணுறவளைத்து ஆராய்ந்து வலையைவீசுவார் கொண்டுவந்த பெரிய கழுத்தினையுடைய வாளைத்தடியை,

நிலையோர் இட்ட நெடு நாண் தூண்டில் பிடிக்கை அன்ன செங்கண் வரால் துடிக்கண் அன்ன குறையொடு விரைஇ—ஓரிடத்தில் நிலைபெற நிற்றலையுடையோரிட்ட நெடிய கயிற்றையுடைய தூண்டிலிற்பட்ட பிடியின்கையையொத்த சிவந்த கண்ணையுடைய வராலினது துடியின்கண்ணையொத்த தடியோடேகலந்து,

பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்—பகன்றைப்பூவாற் செய்த கண்ணியை யுடைய கள்விற்கும் வலையருடைய மகளிர்,

ஞெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கண் வைத்த விலங்கல் அன்ன போர் முதல் தொலைஇ வளம் செய் வினைஞர் வல்சி நல்க—ஞெண்டுகளாடித்திரியும் செய்க்கருகில மேட்டுநிலத்தே யிட்ட மலையையொத்தபோர்களை அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவிட்டு வளப்பத்தையுண்டாக்கும் உழவர் நெல்லை முகந்துதராநிற்க,

துளங்கு தசும்பு வாக்கிய பசும் பொதித் தேறல்—களிப்பமிகுதியால் அசையும் மிடாவினின்றுமவார்த்த பசிய மூங்கிற்குழாயாலாக்கின கட்டெளிவை,

[இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்:] ஞாயிறு இளங்கதிர்க் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்—ஞாயிற்றினது இளைய கதிர்களெறிக்குங்காலத்திலே களங்கடோறும் பெறுகுவிர்,

வினைஞர் வல்சிக்காகிறகப் பழையாமகளிர் விளைத்த தேறல்காகிறகப் பெறுகுவிர் எனக.

[முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு, வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய் கண்ணித், திணிதோ ணன்னற்கு மயினி சான்மெனக், கண்டோர் மருள]

வண்டு படக் கமழும் தேம் பாய் கண்ணித் திணி தோ நன்னற்கும் அயினி சான்மெனக் கண்டோர் மருள—வண்டுபடியும்படி நாறும் தேனசொரிந்த கண்ணியினையும் திண்ணிய தோளினையுமுடைய நன்னனுக்கும் உணவாதற்கமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள் அரித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு—முள்ளைக் கழித்தாக்கின கொழுப்பால் வெள்ளியநிறத்தையுடைய தடிகளையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை,

வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தடிகளை வெள்ளரியென்றார், ஆகுபெயராககி.

கடும்புடன் அருந்தி—நுஞ் சுற்றத்துடனே யுண்டு,

மருள இயற்றிய வெனக.

எருது எறி களமர் ஓதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழிமின்—எருதையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும்படி நல்லயாழை மருதத்தைவாசித்து இளைப்பாறிப் போவீர்,

இததுணையும் நாடுபடுவலசியும் அசையுநற்புலமும் சேரக்கூறினார்.

வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச் செங்கண் எருமை இனம் பிரி ஒருத்தல் கனை செலல் முன்பொடு கதழ்ந்து வரல் போற்றி—வெள்ளிய நெல்லையறுப்பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரளைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே நுமமேல் விரைந்து வருதலைப் பேணி,

வினை கலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் துனை செலல் தலைவாய் ஓவிறந்து வரிக்கும்—குயவன்வனைகின்ற மட்கலத்திற் சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் விரைந்தசெலவினையுடைய வாயத்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (௪௭௬),

காணுநர் வயாஅம் கட்கு இன் சேயாற்றின் யாணர் ஒரு கரைக் கொண்டனிர் கழிமின்—காண்பாரவிரும்புங் கட்கினிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு கரையை வழியாகக்கொண்டு போவிர்,

வயாம் - ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. சேயாறு - அவ்வியாற்றின் பெயர்

[நிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பிற், பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத், தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற் சாறெனக், கவ்வூர் வெரூஉங் கவலை மறுகிற், கடலெனக் காரென வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித், துனிதீர் காதலி னினிதமர்ந் துறையும், பனிவார் காவிற் பல்வண் டிமிரு, நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூர்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வார் காவின்—பலவண்டுகளொலிக்கும் குளிர்ந்த நெடிய பொழில்களையும்,

இகழுநர் வெரூஉம் நிவந்தோங்கு வரைப்பின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப்பார் அஞ்சும் மிகவோங்கு மதிலையும்,

சாறெனக் கெழீஇக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் சும்மையொடு வியல் இடம் பெறா விழுப் பெரு நியமத்து—திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதற்கு அகன்ற இடம்பெறாத சீரிய பெரிய அங்காடித்தெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவர்த்தனைமையையுடைய குறுந்தெருக்களையும்,

புதிது எழவு அறியாப் பழங்குடி துனி தீர் காதலின் இனிது அமர்ந்து உறையும் மாடம் மலையென மழையென ஓங்கி—ஊரினின்றும் போதலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நன்றாக நலம்பொருந்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலையென மழையென ஓங்குகையினாலே,

யாறெனக் கிடந்த தெருவின்—யாறென்னும்படி கிடந்த பெருந்தெருவினையும்,

இரண்டுமருங்கின மாடமுந் தெருவும் யாறும் கரையும் போன்றனவென்றார்.

நியம் துஞ்சும் அவன் பழ விறல் மூதூர் நனி சேய்த்தன்று—காவினையும் மதிலினையும் நியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையுமுடைய பொருட்டிரட்டங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய மூதூர் மிகவும் தூரிதன்றெனக்

இது மூதூர்மாலை கூறிற்று

பொருந்தாத் தெவ்வர் இருந்தலை துமியப் பருந்து படக் கடக்கும் ஒள் வாள் மறவர்—நன்னனைப்பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகள் துணியப் பருந்துகள்படியப் போரைவெல்லும் ஒள்ளிய வாளையுடைய மறவர் தம்முடைய,

கருங்கடை எஃகம் சாத்திய புதவின் அருங்கடி வாயில் அயிராது புகுமின்—கரிய காம்பினையுடைய வேலைச்சாத்திவைத்துக் காத்திருக்கின்ற பல தெற்றுவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலை ஐயுறாமற்புகுவீர்,

[மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேஎய் பெருவிறலுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக், கண்டோரெல்லாம் அமர்ந்தினிதி நோக்கி]

மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர் கண்டோரெல்லாம்—அம்பலங்களிலே தங்குவாராகிய தூரியநிலங்களினின்றும் வந்த கூத்தர்முதலியோராய் நும்மைக்கண்டோரெல்லாம்,

அளியர் தாம் வெல் போர்ச் சேஎய் பெரு விறல் மன்றவுள்ளி வந்தோரென அமர்ந்து இனிதின் நோக்கி—இவ்வளிக்கத்தக்கவர்தாம் வெல்லும்போரைவல்ல முருகனைப்போலும் நன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றமாகநினைத்து வந்தோரென்றுகருதி முகம்பொருந்தி இனிதாகப்பார்த்து,

[விருந்திறை யவரவ ரெதிர்கொளக் குறுகிப், பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட:] பரி புலம்பு அலைத்த வருத்தம் வீட அவர் விருந்து நும் இறை எதிர்கொள அவர்க் குறுகி—தரித்தலானுண்டான தனிமை வருத்தினவருத்தம் போம்படி அவ்விடத்தோர் விருந்தாய நீங்கள் தங்குதலை எதிரேற்றுக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்ந்திருந்து,

[எரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅத்தத், தொழுதி போக வலித்தகப் பட்ட, மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி]

எரி கான்றன்ன பூஞ் சினை மராஅத்த தொழுதி போக வலிந்து அகப்பட்ட மட நடை ஆமான் குழவி—நெருப்பைக் கான்றாலொத்த பூங்கொம்புகளையுடைய மராம ரத்திடத்தே கிடந்த இனமெல்லாங் கெடப்போகப் போகமாட்டாதகப்பட்ட மட ப்பத்தையுடைய நடையையுடைய ஆமானினது குழவி,

கயமுனிக் குழவி—யானைக்கன்றினையும்,

[ஊமை யெண்கின் குடாவடிக் குருளை] எனக்கின குடாவடி ஊமைக் குருளை—காடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய்திறவாக்குட்டி,

மீமிசைக் கொண்ட கவா பரிக் கொடுந்தாள வரை வாழ் வருடை வன் தலை மாத் தகா—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைக்கைக்கொள்ளும் செலவினையுடைய வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும் எனக்காலவருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய்,

இனி வருடையுந் தகருமென வேறாக்க கூறலுமாம்

அரவுக் குறும்பு எறிந்த சிறு கண் தீர்வை- பாம்பினது வலிகளையழித்த சிறிய கண்ணினையுடைய கீரி,

அளைச் செறி உழுவை கோளுற வெறுத்த மடக்கண மரையான பெருஞ்செவிக் குழவி—முழையிலே செறிந்திருந்த புலி பாய்தலுறுகையினாலே தன்னுடலைவெறுத்த மடப்பத்தையுடையக்கண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

அரக்கு விரித்தன்ன செந்நிலம் மருங்கிற் பரல தவழ் உடும்பின் கொடுந்தாள ஏற்றை—அரக்கைப்பரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற் சுக்கான்கல்லிலேதவழும் உடும்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

வரைப் பொலிந்து இயலும் மடக்கண மஞ்ஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று ஆடும் மடப்பத்தையுடைய கண்ணினையுடைய மயில்,

கான்க் கோழிக் கவா குரற் சேவல்—கானத்திடத்துக் கோழியினது பெடையையழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல்,

கானப் பலவின் முழவு மருள் பெரும்பழம்—காட்டிடத்துப் பலாவினுடைய முழவென்றுமருளும் பெரியபழம்,

[இடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்] நறுவடி மாவின் இடிக் கலப்பன்ன வடிச் சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்—நறிய வடுக்களையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த கண்டின்கலப்பையொத்த பிழியப்படும் சாறு முற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

தூவற் கலித்த இவர் நனை வளர் கொடி—மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணமவளருகின்ற நறைக்கொடி,

காஅய்க் கொண்ட நுகம் மருள் நூறை—காவிக்கொண்டேந்த நுகமென்றுமருளும் நூற்றைக்கிழங்கு,

நூறை - மலங்கென்பாருமுளர்

[பரூஉப்பளிங் குதிர்த்த] உதிர்த்த பரூஉப் பளிங்கு—மரத்தினின்றும் சிதறியுதிர்த்த பருத்த நிகரமாகிய கற்பூரம்,

பல உறு திரு மணி—பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

[குரூஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை, முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகு திரள்:] குரூஉப்புலி பொருத புண் கூர் முழுவலி யானை முத்துடை மருப்பின் மிகு திரள்—நிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புண்மிக்க குறைவில்லா வலியையுடைய யானைகளினுடைய முத்துடைய கொம்புகளினுடைய மிக்கதிரள்,

வளை உடைந்தன்ன வள் இதழ்க் காந்தள்—வளையுடைந்தாற்போன்ற வளவிய இதழையுடைய காந்தட்பூ,

நாகம்—புன்னைப்பூ,

திலகம்—திலகப்பூ,

நறுங் காழ் ஆரம்—நரிய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்,

[கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி] மிளகின கருங்கொடி காய்த் துணர்ப் பசுங்கறி—மிளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொத்தினையுடைய பசியமிளகு,

முன்னர் மிளகென்றது முதலை, கறி - சினை.

திருந்து அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்—நன்றாகிய மூங்கிற்குழாயிலே முற்றிய தேனாற்செய்த கட்டெளிவு,

கான நிலை எருமைக் கழை பெய் தீந்தயிர்—காட்டிடத்து நிலைமையினையுடைய எருமையினது மூங்கிற்குழாயிலேசேர்த்த இனியதயிர்,

நீல் நிற ஓரி பாய்ந்தென—முற்றுகையின்றலே நீலநிறத்தையுடைய நிறம்பிறந்த தாக,

நெடு வரை நேமியின் செல்லும் நெய்க் கண் இறால்—நெடிய வரையில் இரு விடத்தைவிட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய இறால்கள்,

[உடம்புணர்வு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி, கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப, நோஞ்சை செருவி னெடுங்கடைத் துவன்றி.]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலைப் பிறந்த தண் பெருங்காவிரி கடல் மண்டு அழுவத்துக் கயவாய் கடுப்ப—குடகமலையிற்பிறந்த குளிர்ந்த பெரிய [illegible]விரி கடலிலே மிகச்செல்கின்ற ஆழத்தையுடைய புகார்முகத்தையொப்ப,

நோஞ்சை செருவின் நெடுங்கடை - பகைவர் பொறுத்தலாற்றாத போரினையுடைய தலைவாசலி[illegible]லே,

அனைத்தும் உடம்புணர்வு துவன்றி,

[வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி.]

மழை எதிர் படு கண் முழவு கண் இகுப்ப—மழைமுழக்கத்திற்கு எதிராகமுழங் கும் கண்ணையுடைய முழவின்கண்கள் ஒலியாநிற்க,

கழை வளர் தூம்பின் கண்ணிடம் இமிர—மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெரு வங்கியத்தினது திறந்தகண்ணிடம் ஒலியாநிற்க,

[மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ், நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்ந் தொன்றிக், கடவ தறிந்த வின்குரல் விறலியர்]

மருதம் பண்ணிய கருங் கோடு சீறியாழ் நரம்பு மீது இறவாது உடன் புணர்ந்து ஒன்றி இன் குரல் விறலியர்—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்டினையுடைய சிறிய

* இவ்வுறுப்பு உரையிற்கிடைத்திலது

யாழினரம்பினேசைக்கு மேறபோகாது அவவோசையுடனேகூடி ஒரோசையாய இனிதாகிய பாட்டினையுடைய விறலபட ஆடுமகளிர,

கடவது அறிந்த விறலியர்—தலைவனைககணடாற செயயககடவ தொழிலை யறிந்த விறலியா,

தொனறு ஒழுகு மரபின தம இயலபு வழாஅது—பழைதாயநடககு முறைமையினையுடைய தமமிலககணததிற றபபாமல,

அருந்திறற் கடவுட பழிசசிய பினறை—பொறுததறகரிய வலியையுடைய கடவுளை முதல் வாழததின பினபு,

முற்றததையணுகி (௩௬௧) இருபப (௩௬௨) விறலியா (௩௬௩) தேவபாணியைப் பாடினபினபு (௩௬௪) எனக

விருந்திற பாணி கழிபபி—சென்று புதிதாகபபாடுமெ பாடடுககளைபபாடி,

நீள் மொழிக குனறு நல இசைச சென்றோ உம்பல—வேனிமுறபுலவோாக்குக் கொடுததவற்றை வாஙகாதபடி சாஙகூறிய வஞசினஙகளிறகுறையாத நலல புகழிலேநடநதோருடைய வழியில்வநதவன்,

இதனுற கொடைககடனிறுதத அவன் தொலலோாவரவுகூறினா.

[இனறிவட் செலலா துலகமொடு நிறப, விடைதெரிந துணரும பெரியோா மாய்ந்தெனக, கொடை ககட னிறுதத செம்ம லோயென]

இடை தெரிந்து உணரும பெரியோா மாய்ந்தென—நன்றிது தீதிதுவென்று ஆராயும பெரிய உபகாரிகள இறநதாாகளாக,

இன்று இவண செல்லாது உலகமொடு நிற்பக கொடைக கடன் இறுதத செம்மலோய் என—நினபோ இககாலதது இவவுலகிலே நடநதுவிடாதே உலகமுள்ளவளவுநிற்கும்படி கொடையாகியகடனை முடிதத தலைமையை யுடையோயெனறுகூறி,

வென்றிப பல புகழ விறலோடு ஏத்தி—வெற்றியாலுணடாகிய பலபுகழ்களை ஐம்பொறிகளைத தன்வசமாககின வெறறியோடேபுகழநது,

சென்றது நொடியவும விடாஅன—நும்மனத்திறசெனற ஏனைபபுகழ்களை முறறக்கூறவும் அமையானுய,

நசை தர வந்தது சாலும் வருநததமும பெரிது என—எனமேலுள்ளநசை கொணடுவருகையினுலே என்னிடததேவநதது அமையும, வழிவந்தவருததமும் பெரிதென முகமன்கூறி,

பொரு முரண எதிரிய வயவரொடு பொலிநது திருநகா முறறம அணுகல் வேணடி—பொருகினற மாறுபாட்டினை எதிாகொணடிருககும் படைத்தலைவரோடே பொலிவுபெறறுச செலவததையுடைய தனமனையினமுறறத்தை நீஙகளசெல்லுதலை விரும்பி,

பொலிந்தெனனுமெசசததை உடையவெனபதனேடுமுடிகக.

கல்லென ஒக்கல நல வலதது இரீஇ—கலலெனனும ஆரவாரததையுடைய சான்றோரிருக்கின்ற நனருகிய சமையத்திருக்கு மணடபததேயிருநது,

வலம் - இடம்

இதனுல், நல்விதினியக்குமவன சுறறதெதாழுககமும அவன் நாணமகிழிருககையுங கூறினா.

உயர்ந்த கட்டில் உருப்பு இல் சுற்றத்து அகன்ற தாயத்து அஃகிய நுட்பத்து இலமென மலர்ந்த கையராகி—உயர்ந்த அரசவுரிமையினையும், கொடுமையில்லாத அமைச்சர்முதலியோரையும், அகன்றநாட்டினையும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையராய் இரந்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லேமென்றுகூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுடையராய்,

கட்டில் - சிங்காதனமுமாம் தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையுங் கூறிற்றுமாம்

தம் பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்—தம்பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றக்கெட்டுப்போன அரசர்,

நெடு வரை இழிதரு நீத்தம் சால அருவிக் கடுவரற் கலுழிக் கட்கு இன் சேயாற்று வடு வாழ் எக்கர் மணலினும் பலரே—நெடிய மலையினின்றுங்குதிக்கும் பெருக்குநிறைந்த அருவியினது கடியவரத்தினையுடைத்தாகிய பெருக்கினையுடைய கட்கினிய சேயாற்றினது அறலவீற்றிருந்த இடுமணலாகிய மணலினும்பலர்,

[அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளென] அதனால் நம வரைந்தநாள் புகழொடும் கழிக என—ஆகையினாலே நமக்குத் தெய்வம் இத்துணைக்காலமிருவென எல்லையிட்டுவிட்ட நாள் புகழோடே கழிந்துபோவதாகவென்றுகருதி,

[பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளமொடு]

பரந்து இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்தற்றொழிலிலேவிரிந்து அதற்கே இடங்கொடுக்கும் நெஞ்சுடனே,

விசும்பு தோய் உள்ளம்—ஆகாயத்தையொத்த பெரிய உள்ளம்

[நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி.] நயந்தனிர் உவந்த உள்ளமோடு சென்ற நும்மினும் தான் பெரிது அமர்ந்து இனிது நோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விரும்பி மகிழ்ந்த நெஞ்சத்தோடே சென்ற நும்மினுங்காட்டில் தான் பெரிதும் முகனமர்ந்து இனிதாகப்பார்த்து,

[இழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம், மெள்ளறு சிறப்பின வெள்ளரைக் கொளீஇ] எள்ளறு சிறப்பின இழை மருங்கு அறியா நுழை நூற் கலிங்கம் வெள்ளரைக் கொளீஇ—இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத நுண்ணியநூலாற்செய்த புடைவைகளை அழுக்குசேர்ந்தசீலைகள் கிடத்தலின் வெள்ளிதாகிய அரையிலே உடுத்தி,

[முடுவ றந்த பைந்நிணத் தடியொடு, நெடுவெ ணெல்லி னரிசிமுட் டாது, தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர்]

வழி சிறந்து பல நாள் நிற்பினும்—அவ்விடம் நுந்நெஞ்சிற்குச் சிறப்பெய்திப் பலநாள் நின்றீராயினும்,

முடுவல் தந்த பைந்நிணத் தடியொடு—பெண்ணாய் கடித்துக்கொண்டுவந்த பசிய நிணத்தையுடைய தசைகளோடே,

நெடு வெள் நெல்லின் அரிசி முட்டாது—நெடிய வெள்ளிய நெல்லினரிசியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவிர்—முதனாட்போன்ற விருப்பத்தோடே பெறுகுவிர்;

[நில்லாது, செலவேந் தில்லவெந் தொல்பதிப் பெயர்க்தென, மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்] நில்லாது எம் தொல் பதிப் பெயர்ந்து செலவேம் தில்ல என மெல்

லெனக் கூறி விடுப்பின்—அவ்விடத்து நில்லாதே எம்முடைய பழைய வூரே மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்குவிருப்பமென்று அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

நும்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—நுங்களிற் றலைவனானவன் பொற்றாமரை யைச் சூட,

விறலியர் சீர் கெழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறல்படவாடுமகளிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

நீர் இயக்கு அன்ன நிரை செலல் நெடுந்தேர்—நீரின் செலவினையொத்த நிரைத்துச்செல்கின்ற செலவினையுடைய நெடிய தேர்கள்,

வாரிக் கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்துக் கொள்ளாத மலையென்றுமயங்கும் யானைகள்,

என்றது - பகைவர்திறைதந்த யானைகளை

கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடைப் பெரு நிரை—ஒலிக்குமணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளையுடைய பெரிய பசுத்திரள்கள்,

பொலம் படைப் பொலிந்த கொய் சுவல் புரவி—பொன்னாற்செய்த கலனையுறுத்த லியவற்றாற் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலுங் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

நிலம் தினக் கிடந்த நிதியமொடு—மண்தின்னும்படி பழைதாய்க்கிடந்த பொருட்டிரளோடே,

அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

இலம் படு புலவர் ஏற்ற கை நிறையக் கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல் தொடித் தடக் கையின்—இல்லாமையுண்டான புலவர் ஏற்றகைந்நிறையும்படி பேரணிகலங்களைச்சொரிகையினாலே கீழ்நோக்கின உழலுந்தொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண்டாகிய,

இதனால் புலவோர்க்குச்சுரக்கும் அவன் ஈகைமாரிகூறினார்.

வளம் பிழைப்பு அறியாது—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலையறியாதபடி,

வாய் வளம் பழுநிய கழை வளர் நவிரத்து மீமிசை—வாய்த்தவளப்பம் முற்றுப்பெற்று மூங்கில்வளர்ந்த நவிரமென்னும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

ஞெரேரென மழை சுரந்தன்ன ஈகை—கடுக மழைசொரிந்தாற்போன்ற கொடையாலே,

[நல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில.] தலைநாள் பரிசில நல்கி விடுக்கும்—முதனாளிலே பரிசிலதந்து போகச்சொல்லும்,

மலை நீர் வென்று எழு கொடியில் தோன்றும் குன்று சூழ் இருக்கை நாடு கிழவோனே—மலையினின்றும் விழுகின்ற அருவிகள் வென்றுயர்கின்ற கொடிகள்போலத்தோன்றும் மலைகள்சூழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

விடுப்பிற் (௫௬௮) சென்றோருமபல் (௫௬௦) நாடுகிழவோன் (௫௮௩) தன்கையி—த்துண்டாகிய (௫௭௭) மழைசுரந்தன்ன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே(௫௮௦) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (௫௭௮) நிதியத்தோடே (௫௭௫) தேர் (௫௭௧) வேழம் (௫௭௨) நிரை (௫௭௩) புரவி (௫௭௪) இவையனைத்தும் (௫௭௫) உயர்ந்தவன் தாமரை

மலையை விறலியர் (௫௬௬) இழையணியத் (௫௭௦) தலைநாளிலே பரிசிலாக (௫௮௧) நல்கி (௫௮௦) விடுக்கும் (௫௮௧) எனமுடிக்க

இதனால், வீயாதுசுரக்குமவன வியன்மகிழிருக்கை கூறினார்

கலப்பையிராய் (௧௩) ஒழுகிச் (௨௧) சுரம (௪௬) இருந்த (௪௧) தலைவ (௫௦), யாறு கடற்படர்ந்தாங்கு (௫௨) யாம் அவனைககருதிச்சென்று பரிசில்பெற்று வருகின்றேம், நீயிரும் (௫௩) நன்னறபடாநத சொள்கையொடு (௫௪) சென்றீராயின் (௫௫) எற்றுக்குறுதலின் (௫௬) எதிர்ந்தபொழுதையும் (௫௫) புள்ளையும் உடையிராயிருந்தனிர் (௫௬); இனி யாற்றினதளவும புலமும் (௬௭) வல்சியும் (௬௮) மலையும் சோலையும் கானமும (௬௯) ஈசைமாரியும் (௭௨) ஆற்றலும் (௭௩) இருக்கையும் (௭௬) சுற்றத்தொழுக்கமும் (௮௦) கடவளதியற்கையும (௮௩) அவன் சிறப்பும (௮௫) தொலலோர்வரவும் (௮௯) மூதூராமாலையும் (௯௩) இருக்கும்படி கேட்பாயாக, அவற்றுள் இனிவேலை நீ முன்னியதிசையைககேள் (௯௪), பெட்டாங்குவிளைய (௯௮) வானம பொழிகையினாலே (௯௭) முசுண்டை (௧0௧) முதலாகப பல (௧௪௪) ஈருகவெண்ணியா இமமிகுவளம பழுநியவைபபாலே (௯௫) புதுவதுவந்தன்று, அவவழியினபண்பு இத்தன்மைத்து (௯௬), அவற்றைககண்டு கானவர் (௧௫௫) சிறுகுடிபபடின் (௧௫௬) ஒககலொடும் பத மிகபபெறுகுவிர் (௧௫௭), அசைஇ அன்று அறசோந்து அவண அலகிப (௧௫௮) போகிப் (௧௬0) பாகக்மெய்தி (௧௬௨) சிறலவேள இயிரியமெனிற் (௧௬௪) பொம்மலபெறுகுவிர் (௧௬௬), அவனமலைமிசைநாடு அன்னையருன்று (௧௬௮), ஆண்டுத் தேககட்டேறலைப (௧௭௧) பருகி நறவைமகிழ்ந்து (௧௭௨) அணந்தல தீர (௧௭௩) மகமுனைறததுபப மனைதொறும (௧௮௫) தாரததோட்ட (௧௭0) வலசியைப (௧௮௩) பெறுகுவிர் (௧௮௫), பெற்றால பரிசினமறபப நீடலுமுரியிர் (௧௮௭), அங்ஙனநீட்டிபபிற பணித்தலுமுரியிர் (௧௯௧), ஆதலால பலநாளிலலாது நாட்படாமின (௧௯௨), பட்டுப பொழுது அவவாறு (௧௯௫) அருமபொறி (௧௯௪) யுடையவாகையிற்றலை நளனிருள (௧௯௫) வைகினிர் விரிநதவிடியலகழிமின (௧௯௬), கழிநது செபபநதுணியின (௧௯௭) வலஞ்செயாககழிமின் (௨0௨), கழிநது குறவர் (௨0௩) ஏற்த (௨0௪) தளாககுஙகல (௨0௬) கூறததனன (௨0௯), அவைதாம இரியத (௨0௮) தததி (௨0௭) யிசைதவராது வரும, அதறகு மரமறையாககழிமின் (௨௧0), கழிநது கானயாற்றுநடைவை (௨௧௪) வழுஉமருஙகுடைய (௨௧௫), அவவிடததிறகு வலந்த பரூஉக் கொடிமதலைபறறி (௨௧௬) வழாலோமபி (௨௧௫) ஒருவமொருவிரோமபினிர கழிமின (௨௧௮), கழிந்து நுண்ணீரபபாசிவழும்பு (௨௨௧) அடிநிலைதளாககு மருபபமுமுடைய (௨௨௨), அதறகு வேரலோடு (௨௨௩) மெனகோல பறறினிரகழிமின (௨௨௪), கழிந்து கடவுட்காணின் (௨௩0) வெறுபு மாரிதலையு (௨௩௬) மாதலின, நுமரியகலரடுநலோமபுமின (௨௩௨), ஓம்பி மஞ்ஞைதளரினும (௨௩௮) கடுவன உகளினும் (௨௩௭) பிரசங்காணினும் (௨௩௯) ஒன்றொனநோககலுரித்தன்று (௨௪0), நெறிமாறுபடுகுவிர் (௨௪௧), அங்ஙனம் நெறிமாறுபடாமறபாயக கானததுபபடின (௨௪௨) ஏனங்காணின (௨௪௭) மிசைந்து (௨௪௯) பருகப (௨௫௧) பொதியினராய (௨௫௨) மகாரோடே (௨௫௩) கழிதலோம்பி அறகுக (௨௫௪) கலலனைவதிமின (௨௫௫), வதிநது விடியலெழுந்து (௨௫௭) செங்நெறிக்கொணமின (௨௫௮), கொண்டு விலஙகி (௨௬௧) நோக்கிக (௨௬௬) குறுகாதுகழிமின் (௨௬௭), கழிந்து நாடுகாணனந்தலை மென்மெலவகனமின் (௨௭0), அகன்று குன்றத்துப்படின் (௨௭௫) நயநதொடுமின (௨௭௭), தொட்டால் கானவருளா (௨௭௯), அவரெயதிக (௨௮௧) காட்டி (௨௮௩) முந்துற (௨௮௪) இனியிராகுவிர் (௨௮௬); அங்ஙனமினியிராய் அவர்கூறிய மாதிரங்கைககொண்டு (௨௮௭) இழிந்து

(௨௮௮) இருப்பின் (௨௯௦) மலைபடுகடாம (௩௪௮) பலதிறம்பெயர்பவை கேட்குவிர் (௨௯௧); கேட்டபின் அவன்வெறுப்பு விழவினறறு (௩௫௧), ஆணடுத தொன்முறைமரபி னிராகிப் (௩௫௫) பாடிப (௩௫௯) பழிச்சி (௩௬௦) மலைபிறபடக் (௩௫௭) கழிமின், (௩௬௦) கழிந்து துவலைதுவற்றலின (௩௬௩) விடரகம்புகுமின் (௩௬௬), புகுந்து குன் றில் ஆரிடரழுவதது (௩௬௮) ஊறு தவபபல (௩௭௨), அவற்றைக் கோலகொணடு (௩௭௦) ஊனறினிாகழிமின் (௩௭௨), கழிநது இன்னலியககதது (௩௭௪) அமையத்துக கழிமின (௩௭௫), கழிநது அவவிடம் அருப்பமுமுடைய (௩௭௮), அவவரணகளிற போகில நுழைதொறும் (௩௭௯) கைபிணிவிடாதுகழிமின (௩௮௩),கழிநதாற கானமப ல (௩௮௫), கல நட்ட(௩௮௮) கவலைகளபல (௩௮௯); அககலவிறகு மருபபிகுததுத்துனை மின் (௩௯௧), அபபொழுது புதுவிர (௩௯௨) புனைமுடிநதிடுமின (௩௯௩), இட்டுபபோ ற்று சுரநதப்பல (௩௯௮), ஓமபாவளளற படாநதிகுமெனின (௪௦௦) நம்மனோ ரககு ஆஙகனம (௪௦௨) மூதூர (௪௦௧) அறறு (௪௦௨), அசைவுழியசைஇ அஞ்சா துகழிமின (௪௦௩), அககானததையிறநது (௪௦௫) கோவலாபாலைச (௪௦௯) சொ ரிகையினுலே (௪௧௦) அவாக்குவிருந்தாவா (௪௧௨), அஙஙனமவிருந்தாய ஆட்டி னிரையிலேபுகிற (௪௧௬) பாலுமவிதவையும பெறுகுவிர (௪௧௭), அவறறைபபெறறு அதட்பள்ளியிலே (௪௧௯) சேநதனிாகழிமின (௪௨௦), கழிந்து கூளியாகூவைகாணிற (௪௨௨)படாநதிகுமெனின (௪௨௪) தடியுஙகிழஙகுந சரீஇ (௪௨௫) ஓமபுநரலலது உட றுநரிலலை (௪௨௬), அவறறையருநதி வியஙகொணமின, அதனபணபு அஃது (௪௨௭), அபபண்பைககணடு கணணியைச (௪௩௦) சூடிந (௪௩௧) தணணென (௪௩௨) உணட னிர ஆடிக கொணடனிாகழிமின (௪௩௩), கழிநதாற புனிஙகூழை (௪௩௬) அறகுக் (௪௩௭) குடிதொறுமபெறுகுவிர (௪௩௯), பெறறு அசையினிர சேபபின் (௪௪௩) நுவ லையோடு (௪௪௫) அமலையை (௪௪௧) இழுதளளீடாக (௪௪௨) அலக்லும் பெறுகுவிர (௪௪௩); அவறறைபபெறறு ஞெகிழிமாட்டித (௪௪௬) துஞ்சிப (௪௪௭) புளளோாததுக கழிமின் (௪௪௮), கழிநதால அவன தணபணைநாடு நனபலவுடைததது (௪௫௩), அதனை யடைநதால வினைஞாவலசிநலகப (௪௬௨) பழையாமகளிர (௪௫௧) விளைஇந (௪௫௮) தேறலை (௪௬௩) நலக (௪௬௨) அவறறைபபெறுகுவிர (௪௬௪), அவறறைபபெறறபின்பு அவரவரிட்டவெணசோறறை (௪௬௫) யருநதி (௪௬௮) மருதமபணணிக கழிமின (௪௭௦), கழிநது எருமையொருததல (௪௭௨) கதழுநது வரலபோறறிச (௪௭௩) சேயாற றின் (௪௭௬) ஒருகரைககொணடனிாகழிமின (௪௭௭), கழிந்தால அவன்மூதூர சேய் ததன்று (௪௮௭), அவவூரிறசென்றுல அருஙகடிவாயிலை அயிராது புகுமின (௪௯௧),பு ககாறபரிசிலர(௪௯௨)கணடோரெலலாம (௪௯௫)எதிாகொளககுறுகிப (௪௯௬) பின்னர் முறறமுன்னிக (௫௩௧) கடவுள் வாழததிபபின்னர் (௫௩௮) விருந்திறபாணிகழிப்பிச (௫௩௯) செம்மலோயெனக் கூறி(௫௪௩)யேததிச (௫௪௪) சென்றதுநொடியவும் விடா ளுய (௫௪௫) வருததமுமபெரிதெனககூறி(௫௪௬)அணுகலவேணடி (௫௪௮)நல்வலததி ரீஇ (௫௪௯) மாய்ந்தோர (௫௫௩) மணலினுமபலர (௫௫௬), அதனுல் நம்வரைந்தநாள் புகவொடு கழிகவென்றுகருதிப (௫௫௭) பாநதிடஙகொடுக்குமுள்ளததோடே (௫௫௮) அமர்ந்து நோக்கிக் (௫௬௦) கலிஙகம (௫௬௧) வெள்ளைகைகொளீஇப (௫௬௨) பலநாள் நிறபினும் (௫௬௬) தடியொடு (௫௬௩) அரிசி முட்டாது (௫௬௪) தலைநாளன்னபுகலொ டு (௫௬௫) தரப பெறுகுவிர; நிலலாது (௫௬௬)செல்வேமெனை (௫௬௭) விடுபபின் (௫௬௮) சென்றேரும்பல் (௫௪௦), நாடுகிழவோன (௫௮௩), அவன் தனகையிடத்துண்டாகிய (௫௭௭) மழைசுரநதன்ன இயலபாகிய கொடைததொழிலாலே (௫௮௦) வளம்பிழை ப்பறியாதபடி (௫௭௮) நீடியுததோடே (௫௭௫) தேர் (௫௭௧) வேழம் (௫௭௨) நிரை

(௫௭௩) புரவி (௫௭௪) இவையனைத்தையும் (௫௭௫) தலைவன்றாமரைமலைய விறலியர் (௫௬௬) இழையணியத் (௫௭௦) தலைநாளிலேபரிசிலாக (௫௮௧) நல்கி (௫௮௦) விடுக்கும் (௫௮௧); ஆதலால், அவன்பாற் றாழாமற் கடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுகுவிராக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனைப்பாடிய மலைபடுகடாத்திற்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரைமுற்றிற்று.

வெண்பா

தூஉய்த தீபபுகையத தொலவிசும்பிற போாநதது கொல
பாஅய்ப பகலசெயவாம் பாம்பின்வாயப பட்டான்கொல்
கோண்மா மிசையானகோ னன்ன னறுநுத
லார்மாமை யெலலாம பசபபு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை

முற்றுப்பெற்றது

வெண்பா

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டின
பாலை கடாத்தொடும் பத்து

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா

*பாரதந் தொல்காப் பியம்பத்துப் பாட்டுங் கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞூறுஞ் — சாரத்
திருத்தக்க மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய வே.

ஆசிரியப்பா

பாற்கடல் போலப் பரந்த நானெறி
நூற்படி வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்து
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமிம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கின்றல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடைக் கலத்தி னெடுங்கரை காணக்
கல்லார் மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றே ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்

* இந்தவெண்பா, திருவாவடுதுறை யாதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஒரு பழைய திருக்குறள் பரிமேலழகருரைப் புத்தகத்திறுதியில் "நற்றிணைநல்ல" 'முருகுபொருநாறு" ""நாலடிநான்மணி" என்னும் வெண்பாக்கள் மூன்றனோடும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டமை மெய்ப்பாடு பாவகுறத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பாக நீட்டிப்
போற்ற வினாவுரை பொருள்பெற வளமையும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில வானகத்தை பொலிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தார் தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தக்க முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கலவியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாசன்
ஞான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
வூழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மணம்மிசை தானே

விருத்தம்

பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சினீ றிசைய முண்டு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சினா ளுளும் விண்ணோர் மிசைகுவர் வேத போத
னச்சினார்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

பத்துப்பாட்டு.

அரும்பதவிளக்கம்.

கு —குறிஞ்சிப்பாட்டு	பெரு —பெரும்பாணாற்றுப்படை
சிறு—சிறுபாணாற்றுப்படை	பொரு—பொருநராற்றுப்படை
திரு—திருமுருகாற்றுப்படை	மது —மதுரைக்காஞ்சி
நெ —நெடுநல்வாடை	மலை —மலைபடுகடாம்
ப —பட்டினப்பாலை	மு —முல்லைப்பாட்டு

[இந்த அரும்பதவிளக்கத்துள்ள பதங்கட்கும் பின்னாச்சேர்க்கப்பட்ட அருந்தொடர் விளக்கத்துள்ள தொடர்கட்கும் எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களில் நச்சினார்க்கினியரெழுதியவையே.]

அ

அகநாடு - உண்ணாடு மது, கசக

அகல் - சட்டி பெரு, ருஎஎ

அகலறை - பாசறை, மலைப்பக்கமுமாம ப, உருஎ.

அகவ - ஒலியாநிற்க திரு, சஉஉ

அகவர் - சூதர் = அழைத்துப் புகழ்வோர் [அகவல் - அழைத்தல்] மது, உஉரு நாட்டில்வாழ்வார் பொரு. உ(?).

அகளம் - நீர்ச்சால் மலை, கஙச [illegible]த்தர், தாழிபோலப் புடைபட்ட [illegible]த்தலினை சிறு, உஉச

அகைத்த - முறித்த. மலை, சஉகூ

அகைந்தன்ன - தழைத்தாலொத்த [illegible] பொரு, கஙிகூ

அகைய - தழைக்க மது, கூ[illegible]

அங்காடி - கடை. மது, சரு(?), ருசச

அசைஇ - இருந்து: பெரு, ருகக இளைத்து: ப, உருகூ. இளைப்பாறி: சிறு, கஉ, பெரு, ருகூ0. வருந்தி. சிறு, கஎ.

அசைஇப - ஓய்ந்த சிறு, ருஉ.

அசைஇயது - கிடந்தது திரு, க0கூ

அசைத்த - கட்டிய மு, ககூ

அசைதல் - இருத்தல் திரு, கஎசு

அஞர் - வருத்தம் பொரு, அஅ

அட்டி - இட்டு திரு, உஅ மிகவிட்டு பெரு, [illegible]

அட்டில் - அடுக்களை சிறு, கரூஉ

அடம்பு - அடம்பம்பூ கு, அஎ

அடர் - தகடு மலை, ச.

அடுக்கம் - பக்கமலை திரு, சஉ, பெரு, உருஎ மலைப்பக்கம் மலை, கசக, ருகூகூ

அடை - முன், நெல்லடையுமாம் பெரு, உஎஅ

அடைச்சி - உடுத்து மது, ருஅஅ

அண்ணல் - தலைமை சிறு, உ00.

அணவர - உணர்தற்கு பொரு, கஉ

அணங்கிய - பின்னிவளர்ந்த மலை, உஉரு

அணங்கு - தெய்வம் பெரு, சகூச பேய்கள் பெரு, சஙிகூ. வருத்தம் திரு, உஅக வருத்துந்தெய்வம். மது, கூருஉ

அணத்தல் - தலையெடுத்தல். பொரு, ௧௩.

அணந்த - மேனோக்கிநின்றுவருந்தின: கு, ௩௫.

அணல் - கழுத்து. பெரு, ௨௦௫ தாடி. பெரு, ௧௩௮.

அணிந்து - அழகுபெற்று: மது, ௨௭௮

அணுகுப - அண்ணிதாகநின்று பொரு, ௧௪௧

அத்தம் - வழி. பெரு, ௩௧

அதரிகொள்ளுதல்-கடாவிடுதல மது,௩௪

அதள் - தோல் · பெரு, ௧௫௧

அதிகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன தனக்குக கிடைத்த அமிழ்துவிளையும் கருநெல்லி ககனியைத் தானுணடு உடமபுபெறு தே ஔவைககுககொடுத்தோன சிறு, ௧௦௩

அதிரல - புனலி மு, ௫௧. புனலிபபூ கு, ௭௫

அந்தணர் - அந்ததததையணவுவார, என்ற து வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரெ ன்றவாறு· திரு, ௬௬, மது, ௪௭௪

அமர்ந்து - பொருந்தி திரு, ௬௩

அமலுதல் - நெருஙகுதல மலை, ௨௧௧.

அமலை - கட்டி· சிறு, ௧௯௪, பெரு, ௨௨௪ சோறறுத்தடி மலை, ௪௪௧

அமன்ற - நெருங்கின மது, ௭௧௦

அமைதல் - நெருங்குதல. மலை, ௧௮௧

அமையான - அறுன ப, ௨௭௦

அயிர் - நுண்மணல மு ௬௨

அயிராது - ஐயுறுமல மலை, ௪௬௧

அயினி - உணவு மலை, ௪௬௭

அரகு - சாதிலிங்கம் சிறு, ௭௪, ௨௫௩ பெரு, ௨௬௩, பொரு, ௪௩

அரந்தை - மணக்கவறசி மது, ௧௬௩

அரலை - கொடியபு, குறறமுமாம· மலை,௨௪ விதை: மலை, ௧௩௬.

அரி - அழகு· திரு, ௭௬ வணடு, மென மையுமாம்: மது, ௨௫௨.

அரிநர் - அறுபபார: மது, ௧௧௦, மலை, ௪௭௧

அரிமா - சிஙகவேறு· ப, ௨௩௮.

அரில் - பிறகாடு மலை. ௩௭௩ பிணககம பொரு, ௧௩௧; மது, ௨௮௮

அருகா - கெடாத: பொரு, ௭௭, ௧௪௧.

அருபபம் - அரண்: மது, ௬௭; மலை, ௩௭௮; மு, ௨௬. அரிது: மலை, ௧௧. அருமை: மலை, ௨௨௨.

அருவாளா - அருவாளநாட்டிலரசர்: ப, ௨௭௫

அரை - வயிறு· மலை, ௩௦௭

அல்கி - தங்கி பெரு, ௧௭௬; பொரு, ௪௧, மலை, ௧௫௮

அலலாநது - மகிழ்நது· கு, ௧௪௩

அலகு - பலகறை· மலை, ௨௩௪

அலஙகல் - அசைதல்: திரு, ௨௧௮;பெரு, ௮௩; மலை, ௧௬௧.

அலநதோர - இடுககட்பட்டோர: திரு, ௨௭௧

அலமரும் - அசையும் மலை, ௧௧௧, ௨௧௧

அலரி - பூ கு, ௧௩௭

அலவுறறு - அலம்வந்து· கு, ௭

அலை - அலைததல்· நெ, ௬.

அலைக்கும - வருநதும்· திரு, ௫௦

அலைப்ப - வருநத கு, ௧௦.

அவல - விளைநிலம மலை, ௪௫௦.

அவலம - கேடு· மலை, ௨௮௫. மிடி பெரு, ௩௮

அவிழ - சோறு மலை, ௧௮௩

அவைபபு - குததுதல சிறு, ௧௩௪.

அவையம - திரள மது, ௪௩௨

அவையல - குததலரிசி பொரு,௧௬

அழுஙகல - எரிதல்· பொரு, ௫.

அழுஙற - வெமமைசெயத· சிறு, ௨௩௪.

அழுந்துபடடிருநதல் - நெடுஙகாலம்அடி பபட்டிருத்தல· மது, ௩௪௨

அழுமயில் - மானவிறலவே ளென்னுங குறுநிலமன்னனூர்· மது, ௩௪௫.

அழுவம் - ஆழம் மலை, ௫௨௮ குழி: மலை, ௩௬௮. பரபபு: பெரு, ௩௫௦.

அளகு - கோழிப்பெடை: பெரு, ௨௫௬.

அளவை - தன்மை: பொரு, ௬௨.

அளியன - அளிக்கத்தக்கான்· திரு,௨௮௪

அளை - முழை பெரு, ௨௦௮; பொரு, ௬; மலை, ௩௦௦. முழைஞ்சு: கு, ௨௫௨; திரு, ௩௧௪, மலை, ௨௫௫ மோர்·பெரு, ௧௬௩.

அளைஇ - கலந்து: பெரு, உஎஅ, மலை, கஅச

அறிந - அறியவல்லாய்: பொரு, ருஎ

அறிவுமடம் - தான் கூறுகின்றவாறை யுணரும அறிவில்லாதார்மாட்டுத் தானை அறியாமைப் பட்டிருப்பது: சிறு,உகரு

அறிவுறல - அறிவுறுத்தல் கு, உஉ

அறுவை - உடை: சிறு, உ௩ரு. துகில பொரு அ௩.

அறை - பாறை: மலை, ககஅ பாறை கு, ௩அ.

அறையுறாறு - வெட்டுதலுறறு மலை,ககஅ.

அனந்தர் கள்ளின்செருக்கு பொரு,௩ச

அனந்தல - மதம் மலை, கஎரு

அனிச்சம் - அனிச்சப்பூ கு, சுஉ

ஆ

ஆகுளி - சிறுபறை மது, ருகரு, மலை, கசய

ஆங்கண - ஊர மது, ௩உஎ

ஆங்கு - அக்காலத்தே சிறு, கஅக

ஆடி - அளைந்து பெரு, ௩௩

ஆடிய - அளைந்த திரு, ருஉ

ஆணடலை - ஆணடலைப்புள ப, உருஅ

ஆணை - ஆக்கினை மது, எசுக

ஆதி - குதிரைக்கதியு ளொன்று மது, ௩௩ய

ஆம்பல - ஒருபண. கு, உஉ௩

ஆம்பி - குடைக்காளான பெரு, கருஎ பனறிப்பத்தல மது, ௩க

ஆமூர் - நல்லியக்கோட னூர் சிறு, கஅஅ

ஆய் - ஓர்வள்ளல, இவன தனக்குப பாம்புகொடுத்த நீலக்கலிங்கத்தை ஆலினகீழிருந்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தோன. சிறு, ௩௩

ஆயம் - திரள. சிறு, உஉய; பொரு, சஉ௩

ஆர்கலி - வெள்ளம்: நெ, ௩.

ஆர்த்தி - கொடுத்து: பொரு, கஎச

ஆர்த்தும் - நுகர்விக்கும: திரு, உஎய.

ஆர்வம் - கருதியபொருள்களமேல் தோன்றின பற்றுள்ளம்: மது, சஅக

ஆர்வலா - அன்புசெய்வோா: திரு, ௩௩ உஉக.

ஆர - நுகர: மது, அஉ

ஆரம் - ஆர்: சிறு, உருக, பெரு, சசு. சந்தனம்: திரு, உ௩எ முத்தாரசெய்த கசசு. நெ, க௩சு.

ஆரல் - கார்த்திகைமீன், ஆரல் ஆரலென விகாரம் மலை, கயய

ஆல - ஆரவாரித்தழைப்ப பொரு, க௩ய.

ஆலும - ஆரவாரிக்கும பெரு, ௩௩ய.

ஆவுதி - ஆகுதி ப, ருரு. யாகம் ப, உயய; மது, ச௩ச

ஆளி - யாளி பொரு, க௩௩.

ஆறற - பொறுத்திருக்க கு, உ௩

ஆன்று - அமைந்தேன கு, ௩ச. நிறைந்து மது, சுஉ௩

ஆன்றது - அமையாது. திரு, உஎஎ, மலை, ௩எ

இ

இகல - மாறுபாடு திரு, க௩க

இகழுநா - இகழந்திருபபோா மலை, எ௩.

இகுத்து - தாழ்ந்து ப, உருக, மலை, சச. வாசித்து மலை, ௩௩க.

இகுதரும - தாழ்ந்துவீழும மலை, உஉசு

இகுபப - ஒலியாநிறக. மலை, ரு௩உ

இகுபபம - திரட்சி மலை, ௩சுஎ.

இசை - ஓசை மலை, உ.

இடங்கா - முதலைவிசேடம கு, உருஎ.

இடனை - அகலம பொரு, சுரு

இடும்பை - மிடி பொரு, சுஎ.

இணா - குலை ப, கஅ பூ: திரு, ௩ச

இதணம - பரண கு, சக.

இதழ் - இமை கு, உசஎ

இதை - கபபறபாய் மது, எ௩, ௩எசு.

இமில - குடடேறு மலை, ௩௩ய .

இமிழ - ஒலி மலை, உ௩சு.

இமிழ்ந்து - முழங்கி மது, உசுஎ.

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரண்டினையுங்குவித்தல திரு, ௩

இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, அரு

இயக்கம் - வழி: மலை, ௩எச.

இயக்கி - ஒலிபபித்து: திரு, உ௬௬
இயக்கு - செலவு: மலே, ௫௭௧.
இயங்குநர் - வழிபோவார்: மலே, ௧௮
இயல்பு - ஒழுக்கம். கு, ௧௫
இயல - அசைய. திரு, உ௧௫
இயலி - உலாவி: பெரு, ௩௩௧
இயவர் - வாச்சியக்காரர்· மது, ௩௦௪
இயவு - வழி. பெரு, அஉ, மலே, ௧௧௧, ௩௨௩.
இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம் திரு, உ௭௪.
இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, ௬௦௬ மாறியொலிப்ப: மது, உ௩௩.
இரட்டுதல் - மாறியொலித்தல்· திரு, அ௦
இரவலன் - இரத்தற்றொழிலில வலலோன்: பெரு, ௪௫.
இரியல் - கெடுதல் பெரு, உ௦உ
இரீஇ - இருத்தி: பொரு, ௭௬. இருநது மலே, ௫௪௬.
இருக்கை - குடியிருப்பு பெரு, உ௪உ, பொரு, ௧௬௩.
இருபிறப்பாளர் - உபநயனத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறபபுமாகிய இரு பிறப்பினையு முடையவர் திரு, ௧௮உ.
இருமை - கருமை. திரு, ௧௧௧
இருவி - தினையரிநததாள் கு, ௧௫௩, மலே, ௪௦௩.
இருள் - கருமை: மது, ௬௩௪
இலஞ்சி - மடு. மது, உ௪அ; மலே, உஉ௮
இலம் - இல்லாமை: மலே, ௫௭௬.
இலிற்றும் - துளிக்கும் சிறு, உஉ௭
இவர்தல் - படர்தல். ப, உ௩௪, பொரு, ௧௩௫. பரத்தல் மலே, ௫௧௪
இவரும் - உலாவும். மலே, ௩௦.
இழுக்கு - வழுக்குநிலம்: கு, உ௫௮.
இழுது - நெயவிழுது· மலே, உ௪௪, ௪௪உ
இழை - பேரணிகலம்: மது, ௭௦௪.
இளக்கும் - அசைக்கும்: ப, ௧௭உ.
இளக - அசைந்தவிழும்படி: பெரு, ௩௬௬
இளி - இளியென்னுநரம்பு: மலே, ௭.
இளையோன் - இளஞ்சேட்சென்னி; இவன் கரிகாற பெருவளவன் தந்தை: பொரு, ௧௩௦.
இறடி - தினை: மலே, ௧௬௩
இறவு - இறாமீன். பொ, உ௬௪.
இறாவுதல் - வக்கி மயிர்போகச் சீவுதல்: மலே, உ௪௩
இறுதத - முடித்த பெரு, ௪௪௬
இறுப்ப - கிடகக· பொரு, உஉ௫.
இறும்பு - இளமரககாடு. பெரு, ௪௩௫. குறுங்காடு· மலே, உ௦௫, உ௭௧.
இறும்பூது - அதிசயம· மலே, ௩௫௮.
இறை - இறபபு· பெரு, உ௬௫
இறைகூடி - அரசாணடு: பொரு, ௭௩
இறைகொண்ட - தஙகுதல்கொண்ட: மது, உ௫௩
இனபம - இனிமை மது, ௧௬.
இனம் - திரட்சி மது, உ௧௪.
இனி - இபபொழுது மலே, ௩௪.

ஈகை - பொன்· மலே, ௭உ
ஈஙகை - இண்டம்பூ கு, அ௬
ஈாந்து - இழுககபபட்டு சிறு, ௧௩
ஈரிய - ஈரத்தையுடைய கு, உ௪௮

உக்கம் - மருங்கு திரு, ௧௦௮.
உகநது - உயர்ந்து: மது, ௩௩௪.
உகுதலென - போகட்டதாக மலே, ௧௪௮.
உகைப்ப - எழுபப: மது, ௧௮௪.
உட்க - அஞ்ச· திரு, உ௪௩
உடகு - அசசய கு, ௧௮௪.
உடம்பிடி - வேல்: பெரு, ௭௬.
உடன் - அடைய சிறு, ௧௩௩.
உடன்று - கோபித்து, பெரு, ௪௧௮.
உடீஇ - உடுத்தி: சிறு, உ௩௬. உடுத்து: திரு, ௧௮௪, உ௦௪.
உடு - அம்பில் நாணைக்கொள்ளுமிடம்: கு, ௧௭௦.
உடையூஉ - உடைந்து: ௩௦௫.

உதள் - இடாய்: பெரு, கடுக.
உந்தல் - நரம்புகளைத்தெறித்தல். பொரு, உ௩.
உந்தி - யாழுகத்தோருறுப்பு. மலை, ௩௪. யாற்றிடைக்குறை' மது, உ௪௫
உந்தூழ் - பெருமூங்கிற்பூ: கு, ௬௫
உம்பல் - வழிவந்தோன்' மது, ௬௧, மலை, ௫௬0
உமட்டியர் - உப்புவாணிகத்தியா' சிறு, ௬0.
உமணா - உபபுவாணிகா: சிறு, ௫௫, பெரு, ௬௫.
உய்த்தர-செலுத்துதலைச்செய்ய மு, க௫
உய்ம்மார - செலுத்துதற்கு: மது, ௩௨உ
உய்யாமை - உயிரைத தாங்கியிராமை கு, கக.
உயாநிலை - தெய்வததன்மை திரு, உ௮௬
உயரி - எடுதது. மு, ௬௧
உயவும - வருந்தும் பொரு, ௩௮.
உயவை - உயவைக்கொடி மலை, க௩௬
உயிர் - ஓசை: கு, ௧00
உரவு - பரததல' பெரு, ௪௫௩. மிகுதி கு, ௪௫ வலிமை மலை, ௩உ௬.
உராறுதல் - முழுஙகுதல் மலை, ௩௫௭
உரன - அறிவு: சிறு, கக௫.
உராஅய் - பரந்துசென்று மது, கஉ௫.
உராலின் - ஓடுதலினுல. மது, ௩௮௭
உரிஞிய - உராய்த்த திரு, ௩௩.
உரீஇ - தீறறி மலை, உ௪
உரு - அசசம மது, ௧00
உருகெழு - அச்சம்பொருந்தின திரு, உ௪௪.
உருத்த - தோறறின' பொரு, ௩௫
உருப்பு - வெப்பம்: சிறு, அ, க௭௪.
உருவம் - சிவந்தநிறம்: திரு, உ௪க.
உருளி - உருளை: பெரு, ௪௭.
உரை - புகழ: மது, உ௩௬
உரைஇ - உலாவி. மது, ௩௭௮.
உல்கு - சுங்கம்: ப, கஉ௫; பெரு, அக
உலகம் - சிவான்மாக்கள். திரு, க. நன்மக்கள்: திரு, கஉ௪.
உலறிய - உலறிக்கிடந்த. நெ, க௩அ காய்ந்த: திரு, ௪௭.
உவலை - தழை: மது, ௩கக; மு, உ௬.
உழக்க - கொன்றுதிரிய: மது, ௪அ.
உழக்கி - வென்று' மது, கஉஅ.
உழந்த - வருந்திய: சிறு, க௩௫; பொரு, ௪௪.
உழவா - உழவுததொழிலுடையோா: பெரு, க௬௭.
உளாதல் - அசைத்தல் பொரு, க௭. அசைதல்' சிறு, ௬0.
உளர்பபு - அலைத்தல் திரு, க௬அ.
உளர - வாசிக்க திரு, க௪உ.
உளை - கழுததின்மயிர்' பெரு, ௪அஅ. கேசாரி நெ, ௬௩. தலையாட்டம்: சிறு, ௬உ, பெரு, உ௭; பொரு, க௬௪. துய். திரு, அ
உறந்தை - உறையூா' சிறு, அ௩.
உறழ்குறித்தல் - வாதுசெய்யககருதுதல்' ப, கஎக.
உறழ்சசி - மாறுபாடு சிறு, ககஉ.
உறழ்தல் - மாறுபடல்: திரு, ௫. வீணையில் ஒருநரம்பைவிட்டு ஒருநரம்பைத தெறிததல பொரு, உ௩.
உறுகண் - வருததம் பெரு, ௪௩
உறுநா - சேர்ந்தவா திரு, ௪.
உறை - துளி' திரு, அ, பெரு, உ௬க
உறைபப - மிகவிழ பெரு, ௩௭௬

ஊ.

ஊககலா - முயற்சியையுடையாா மது, ௭௪௩
ஊககுதல் - தபபுதல்' மது, ௬௪௭
ஊகம் - ஊகமபுல. பெரு, கஉஉ. கரியகுரஙகு சிறு, உஉக. குரங்குகள்: மலை, உ0அ
ஊசல - அசைவு பொரு, ௩0.
ஊாதல - ஏறுதல் பெரு, உ௪௬. பரத்தல. சிறு, உ௫க
ஊழ - முறை கு, ௪௪
ஊழ்தது - செவவியழிந்து: மலை, கஅ0.
ஊனறி - அழுககி. பெரு, உ00
ஊன்றிய - நட்டுவைத்த. ப, க௬௭.

எஃகம - வாள்: மு, கூ௮. வேல் நெ, களகூ; பெரு, ககக.
எஃகு - கூர்மை' மலை, ௬00
எக்கா - இடுமணல்' ப, ககள, மலை, ௫௫கூ
எடுப்பி - ஓட்டி ப, உ௬க
எதிர்தல் - தோறறுதல மது, சகசு
எதிர்பு - ஏறட்டுககொணடு மது, சஉ
எதிரி - ஏற்றுக்கொணடு மலை, கசஉ
எமியேம் - தமியேம கு, ௬உ.
எய்—எயப்பன்றி-முள்ளமபனறி பெரு, ௮௮, மலை, ௬0க
எய்த்த - இளைதத பொரு, கூ௮
எயிற்பட்டினம் - நலலியககோடன் ஊா சிறு, க௫உ - க௫௬
எயிற்றியர் - எயினசகுலததின மகளிா சிறு, கள௫
எயினா - எயினசசாதயிலுளளாா பெரு, கஉக.
எருககி - அடிதது பெரு, ககஉ வெட்டி மு, உ௫
எருந்து - கிளிஞ்சில சிறு, ௫௮
எருவை - பஞ்சாய்க்கோரை, பொறுககச சியுமாம் கு, கூ௮
எல் - ஞாயிறு' திரு, எச
எல்லரி - சல்லி' மலை, க0
எல்லை - பகல் பொரு, கக௮, மது உ... பகறபொழுது: பொரு, உ௬௬
எழால் - யாழ பொரு, ௫கூ
எழு - கணையம் சிறு, ககஉ. கணையமரம். பெரு, ச௮
எறுழம் - எறுழமபூ கு, கூகூ.
எனின் - எனகையினுலே பொரு, க0ள

ஏக்கறுதல - இத்தன்மை பெறற்கேமேயென்று விரும்புதல்: சிறு, க௫ள
ஏங்குவனர் - ஏங்குவார்' மது, ௬0௪
ஏணி - எல்லை. மது, ககக
ஏமம - இரட்சை' திரு, கூள. காவல்: சிறு, எகூ பாதுகாவல். மது, கூ௮கூ.
ஏமாப்ப - கலக்கமுறும்படி மது, ௫எ௫. துணிய. பொரு, க௮.
ஏமுறல - மயக்கமுறல: திரு, ககூ௬.
ஏர் - எழுச்சி. பொரு, ௬கூ.
ஏாபு - எழுநது திரு, க, மு, ச
ஏரகம் - மலைநாட்டகதது ஒரு திருப்பதி [உ௬ - ம பக்கம] க௮க.
ஏறு - இடி பெரு, க௬௫, உருமேறு மது, உச௬
ஏனறு - வஞ்சியாது எதிாநினறு திரு, ௬௮, ௫௫

ஐ

ஐ - வியபபு திரு, ககக
ஐது - மெலலிது. சிறு, க௬
ஐயா - இருடிகள திரு, க0எ
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு தி௫, உஉ௮, நெ, ௮கூ, மது, உ௮எ; மலை, கஉ௬.

ஒ

ஒடுககம் - ஒதுங்கியிருக்கினற இடம மது, கூசஉ
ஒதுஙகல - நடததல் பொரு, ச௬
ஒய்யென - கடுக பொரு, க௫உ
ஒரீஇ - நீககி மது, சக௮
ஒருசிறை - ஒருபககம் பொரு, க0
ஒலக - சாய ப, உ௫0
ஒல்குதல - நுடஙகுதல் சிறு, க௬௫
ஒலஎன - ஒலலென்னு மோசைபட பொரு, கள0.
ஒலித்தல - தழைததல நெ, கூ௮
ஒலிந்த - தழைதத மது, உசுக
ஒழுகிய - ஒழுஙகுபட்ட. சிறு, உஉச. பொரு, சக. ஒழுஙகுபடககிடந்த பொரு, எ ஒழுங்குபடவளர்நத: சிறு, உக
ஒழுகின - வளர்ந்தன' மலை, க0கூ.
ஒழுகை - சகடவொழுஙகு. சிறு, ௫௫, பெரு, கூ௬
ஒளி - விளககம். ப, உகூஉ.

ஒளியா - ஒளிகாட்டாா ப, உஎ௪
ஒளிறுதல - விளஙகுதல நெ, கஎஉ, பெரு, ௫0௦
ஒறறி - வேயந்து மது, ௬௪உ
ஒனறு - பொருநதாத பெரு, ககஅ

ஓ

ஓ - சென்றுதஙகுதல தி, ௯
ஓசசி - ஓட்டி ரு, க௫ பெரு 97, 118
ஓடா - கெடாத திரு, உ௪எ
ஓடுதல வருநதுதல சிறு, உ௪௪
ஓடை - நெறறிபபட்டம திரு எச படடம மது, ௬௯
ஓதி - பாடி சிறு, உஉ
ஓபபி - ஓட்டுதலைசசெயது ரு க0க
ஓம்ப - பாதுகாபப பொரு, கஅ௬
ஓமபி - பரிகரிதது பெரு, உ௯0
ஓமபுதல - பரிகரிததல திரு, உ௯க
ஓாககும - நினையாநிறகும திரு, ௬௬
ஓரி - ஓாவளளல, இவன கூததாககுமலைநாடுகளைககொடுததோன சிறு, ககக ஓரியெனனும வளளலின குதிரை பிடரிமயிரெனறுமாம சிறு, ககக குதிரைக கழுததினமயிா பொரு ௧௬௪ நிறப மலை, ௫உ௪ மயிா பெரு கஎஉ
ஓவம - சிததிரம ப, ௪௯
ஓவு - சிததிரம் மது, ௯௬௫

கசசம - கசசு மது, ௪௯௬
கசடு - வடு பொரு, எ0
கஞசகம - கருவேபபிலை பெரு, ௯0அ
கஞலிய - நெருஙகின சிறு, க0அ, மலை, ௯௫அ
கடசி - காடு பெரு, உ0௫, மலை, உ௯௫
கட்டளை - உரைகல பெரு, உஉ0
கட்டில - அரசவுரிமை, சிஙகாதனமுமாம மலை, ௫௫0.
கட்பு - களைபறிததல மது, உ௫அ.

கடவுள் - முனி மது, ௪க
கடறு - காடு பெரு, ககசு மது, உஎ௪
கடாவறுபப - செலுததலைச்செய்கையினாலே சிறு, ௪0
கடி - அசசம மது, ௬கக காவல பெரு, ௪௪ பேய மது, ௯௬
கந - கடுமரம மலை, க௪
கநதுகும ஒககும பொரு, க௪ கநதகொடு மது, ௯அஅ
கநபகணை - தறுகணமை மது, ௬கக, மலை ௯உ௫
கநருநூல - முறபட்டநூல பெரு, ௯க௫ மது, ௬௬
கடை இ செலுத்தி மது, ௪௪0 செலுததககொடுதது மது, உஉ0
கடைககூட்டல - முடிவுபோககல பொரு, கஎ0
கடைநா - கடைவாா மது, ௫கக
கணகூடு - நெருககம பொரு, க௫.
கணடம பலநிறததாறகூறுபட்ட மதிட்டுணை, ஆகுபெயா முல், ௪௪
கணணி - போாபபூ ௫௬௬
கணணுள ளோா - சிததிரகாரிகள, கோககுாகணணிடததே நுணதொழிலை நிறுககுதலிற கணணுளாவினைஞரெனறுாா மது ௫கஅ
கணணுளாா - ... மலை, ௫0
கணம - திரட்சி பெரு, உ௫௬, மது ௫௯
கணவீரம - செவ்வலரி திரு, உ௯௬
கணை - திரட்சி பெரு, ௯க, மலை, ௯அ0
கணைககால - திரணடகால திரு, க௪
கதழ்வுறுதல - கலஙகிககூப்பிடுதல பெரு, உ௫௬
கதுபபு - மயிா திரு, ௪எ
கதுமென - கடுக பொரு க0௬
கநது - கமபம மது, ௯அ௯
கமபுள - கமபுட்கோழி மது, உ௫௪
கமமியா - நெடிதறகொழிலையுடையாா மது, ௫உக
கம - நிறைவு திரு, எ
கமழ்தல - தோறறுதல் பொரு, ௬௬

கயம் - நீராருதமடு. மலை, உகரு.
கயவாய் - புகார்முகம்' மலை, ருஉஅ
கரண்டை குண்டிகை: மது, சஅஉ
கரந்தை - நாறுகரந்தை: கு, எசு
கரம்பை - கரப நைபநிலம்' பெரு, கூரு.
கராம் - முதலைவிசேடம்: கு, உருஎ
கரிகாலன் - ஓர்சோழன், நெருப்பாற்கரிந்தகாலையுடையவ னென்றவாறு; இதனை "முச்சக்கரம்" [ருஅ-ம் பக்கம்] என்னுங்கவியானும், "சுடபபட் டுயிருயநத சோழன் மகனும் - பிடாததலைபபோரானைப்பெறற - கடைகாற - செயிரறு செங்கோல செலீஇயினு னிலலை - யுயிருடையா ரெய்தா வினை" எனனும் பழமொழிச [கயரு] செயயுளானும உணாக பொரு, கசஅ
கருப்பை - எலி: பெரு, அரு
கருமை - கொடுமை பெரு, எச
கருவி - தொகுதி. கு, ருரு, பெரு, உச, பொரு, உரு சு, மலை, ருருஎ
கருனை - பொரிககறி: பொரு, ககரு
கரையும் - அழைக்கும்' பெரு, ருகூ
கலப்பையிர் - வாசசியமுட்டுகளையுடையபையையுடையிர மலை, கரு
கலம் - பேரணிகலம் மலை, ருய
கலவம - தோகை: பொரு, உகஉ
கலாபம - தோகை: சிறு, கரு
கலாவ - கலசக' திரு, ருயக கலககமெய்த: நெ, சு.
கலாவல் - கூடுகை கு, சஅ
கலி - ஆரவாரம. கு, சய. செருககு நெ, கஎக; மது, ருஉய. பெருககு மது, ககஅ மனசெருககு. ப, ருஉ
கலிஙகம - போர்வை' சிறு, அரு.
கலித்த - செருக்கிவளர்ந்த: மலை, கசசு செருக்கின: மது, ககஉ மகிழ்ந்த. மது, ருயச மிககெழுந்த. நெ, உக
கலித்து - செருக்கி: ப, கககு.
கலிப்ப - பெருக: பொரு, கருச
கலுழ்தல் - கலங்குதல், ஒழுகுதலுமாம மது, சகரு
கலுழி - பெருக்கு. கு, கஎஅ, மலை, ருருரு
கலை - முசுககலை' பெரு, சகசு.
கவடு - பகுத்தல்: மலை, ருச
கவல்பு - கவற்சி. பொரு, கரு.
கவலை - கவர்த்தவழி. பெரு, அக. நாற்சந்தி மு, ருய. பலவழி: மது, ருகஉ; மலை ருஅக, ருககு.
கவவு - உளளீடு. மது, சுஉசு. தின்றல் பொரு,கஅச. முயககம். மது, சுசுரு.
கவாஅன் - பக்கமலை ப, கருஅ.
கவிகை - கொடுத்துககவிந்தகை: மலை ருககு.
கவினறு - அழகுபெறறு; கவினென்னும் பணபடியாகக் கவின்றென்னும் தொழில பிறந்தது, திரு, உக.
கவைஇ - அணைதது. கு, கஅரு. சூழ்ந்து திரு, அஎ
கவைஇய - அகததிடட. மலை, ருச. சூழ்ந்த திரு, கரு; மது, எகசு.
கவைத்தாம்பு - தாமணியை யுடைய மொந்தாம்புகள். பெரு, உசச.
கழங்கு - கழல பெரு, ருருரு.
கழாஅல - கழற்ற. சிறு, கசஅ
கழிபபி - போக்கி: பொரு, ககக
கழுது - பரண்: மலை, உசகூ பேயின்பொருசாதி' மது, சுருரு
கழை - கோல்: மலை, கககூ
களமா - வீரர்; களத்தே சேறலிற களமரெனறார் மது, ருககூ.
களரி - போரககளம். ப, ருக
களி - களிப்பு' மது, சுசுஉ. வணடல்.நெ, கசு.
களைஞா - களைகளைப்பறிப்பார.பெரு,உகரு.
கறசிறை - கல்லணை. மது, எஉரு.
கறங்க - ஒலிக்க: திரு, உசய.
கறி - மிளகு. திரு, ருயக.
கன்னல் - கரகம். நெ, கரு.
கனை - செறிதல்: மது, உருரு.
கனைதது - திரணடு: மலை, ககஎ.

கா

காஞ்சி - காஞ்சிப்பூ: கு, அச. காஞ்சிமரம். சிறு, கஎகூ.

காட்சி - அறிவு· திரு, க௩௫
காடி - ஊறுகறி. பெரு, ௩௧0. கஞ்சி நெ, க௩௪. கழுத்து, புளிங்கறியுமாம பொரு, கக௫. புளியங்காய் நெல்லிககாய மு தலியன ஊறவிட்டுவைத்தது, நெயயெ ன்பாருமுளர் பெரு, ௫௭
காண் - அழகு· திரு, ௩௬, உ௫0
காண்மாா - காண்டறகு மது, ௪௪௩
காத்து - பரிகரித்து· மது, ௪௬௭.
காமர் - விருப்பம்· சிறு, ௭௭, திரு, ௭௫, மது, உ௮உ
காமரம் - சீகாமரமென்னும பண சிறு, ௭௭
காய - காவின மலை, க௩
காயம் - காழப்பு மலை, கஉ௬
கார்கோள் - கடல்; கார் முகககபபடுதலி ற் கடல் கார்கோளென்று பெயாபெற றது; ஆகுபெயா திரு, ௭
காரி - ஓாவள்ளல, இவன் இரவலாககு நாட்டைக கொடுததோன் சிறு, ௬௫ ஓா வீரன்; அவன் குதிரை· சிறு, கக0, கரியகுதிரை· சிறு, கக0 நஞ்சு மலை, ௮௩
காரேறு - கரியகடா பெரு, உக0
கால - காம்பு கு, ககள
காலயாத்த - நெருங்கின பெரு, ௩௧
காலோர் - காலாட்கள. மது, ௪௪க.
காவிதிமாக்கள்-காவிதிப்பட்டங கட்டின அமைச்சர்: மது, ௪௬௬.
காழ் - இருபபு நாராசம்: பொரு, க0௫. கரு மை· கு, க0௭; சிறு, ௬ கழிகள சிறு க௩௩. காம்பு. நெ, க௭௬ குததுக்கோ ல்: மு, ௪௪. தறிகள பெரு, உ௪௪ தூ ண்: நெ, கக௧. வடம· திரு, உ0௪, மது, ௬௮௧. விதை: பெரு, க௩0, மலை, க௭௪.
காழவை - அகிறபூ கு, ௬௩.
காழகம் - கலிஙகம. திரு, க௮௪
காழோர் - பரிக்காரா: மது, ௬௫௮. பரிக் கோலையுடையோர்: பெரு, ௩௬௩
காளாம்பி - காளான்: சிறு, க௩௪.
கானல - கடறகரை: ப, ௬௪. கரை. மது, கக௪.
கானவர் - முலலைநிலததுவாழவாா பொ ரு, உஉ0

கி

கிடங்கில் - நலலியக்கோடன் ஊா சிறு, க௬0
கிடகு - சட்டம் ப, க௬௭
கிணகிணி - சிறுசதஙகை திரு, க௩.
கிணைமகள் - கிணைவனுடையமகள் சிறு, ௪௩௬
கிலுகிலி - கிலுகிலுப்பை சிறு, ௬க
கிழவிா - கிழமையுடையீா· மலை, க௬௬.
கிழவோன் - உரிததாந்தன்மையை யுடை யோன் பொரு, உ௪௮ உரிமையையு டையோன திரு, ௩௭; பொரு, ௫00, மலை, ௫௮௩
கிழாா - பூட்டைபபொறி மது, க௩.
கிளர்தல - எழுதல திரு, ௮உ.
கிளைஇய - கிளைதத: கு, கக௬.
கிளையாமை - இமையாமை. கு, க௩உ.
கினனரம - கினனரப்பறவை பெரு, ௪௬௪

கு.

குடடம - ஆழம்· சிறு, க௮0
குட்டுவா - குட்டநாட்டாா: மது, க0௫.
குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடையோன் சிறு, ௪௬
குடசம் - வெட்பாலைபபூ· கு, ௬௭.
குடநதம்படு - வழிபட்டு; வணககம் பட் டு என்றுமாம், குடஎன்பது தடவென் பதுபோல வளைவை யுணாத்துவதோா உரிசசொல்லாதலின் அதனடியாகப்பி றநத பெயருமாம. திரு, உஉ௬.
குடவா - குடநாட்டிலுள்ளாா· ப, உ௭௬
குடாவடி - வளைந்த அடியையுடையது. மலை, ௫0௧.
குடி - குடிமக்கள். பொரு, க௮உ.
குடிஞை - பேராந்தை. பொரு, உக0; மலை, க௪௧
குண்டு - ஆழம் திரு, ககக, மது, ௬௪.
குதத - கின்ன· பொரு, உஉஉ.
குததி - ஊன்றி· மு, ௪௧.

குந்தம் - எறிகோல் மு, ௪௧
குப்பை - பொலி பெரு, உ௪௰, பொரு உ௪௪
குமரி - அழியாததன்மை பெரு, உ௪எ
குய - தாளிப்பு மது, எ௫எ
குயம் - அரிவாள் பொரு, உ௪உ
குயினர் - துளையிடுவார் மது, ௫௪௪
குரம்பை - குடில் சிறு, ௧எ௪, ப, ௧௬அ, பெரு, அஅ, மது, ௬௧௦
குரல் - குரலென்னுநரம்பு மது, ௬௫௭ கொத்து பொ, ௧௬உ குடறு திரு, உ௧உ
குரவம் - குரவம்பூ கு, ௬௧
குரவை - கூத்து திரு ௧௬எ
குரிசில் - தலைவன் திரு, உ எ௪
குரீஇப்பூளை - சிறுபூளை கு, எ௨
குருகிலை - முருக்கிலை கு, எ௬
குருகு - குருகத்தி பெரு, ௬எ௬ குருகென்னும்பறவை மது, உ௬அ
குரும்பி - புற்றுமண்பழஞ்சோறு பெரு உஎஎ
குறை - ஆரவாரம் பொரு, ௫௪
குலலை - கஞ்சங்குல்லை திரு, உ௰௧, பெரு, உ௬௪ கஞ்சங்குல்லைப்பூ கு எஅ
குலை - பூங்கொத்து பெரு ௬எ௦
குவைஇ - குவிக்கவியன்று பெரு,௧௦௪ குவித்து கு, ௧அ பரப்பி ப, ௧எஅ
குவைஇய - திரட்டின பொரு, உ௪௪
குழல் - குழன்மீன் சிறு, ௧௬௧
குழிசி - பானை பெரு, ௬௬௬.
குழம்பு - குறி மது, உ௪௬, மது உ௪௬ திரள் மது, உ௪
குழம் - முழங்க மது, ௬௭எ
குளவி - காட்டுமல்லிகை சிறு, ௪௬, திரு, ௧௬௧ காட்டுமல்லிகைப்பூ கு எ௬
குளித்தல் - மறைதல் சிறு, ௧௬
குளிர் - அரிவாள், கிளிகடிகருவியுமாம் மலை, ௧௧௦ கிளிகடிகருவி கு, ௪௬
குறடு - அச்சுக்கோக்குமிடம் சிறு, உ௫௨
குறமகள் - குறச்சாதியாகியமகள் திரு, உ௪உ.
குறள் - சிறுமை பெரு, ௧௬௬.

குறிஞ்சி - ஒருபண் திரு, உ௬௧. குறிஞ்சிப்பண் பெரு, ௧அஉ, மலை, ௬௫௧
குறுநர் - பறிப்பார் பெரு, உ௧௫
குறுநறுங்கண்ணி - குன்றிப்பூ கு, எஉ
குறும்பு - அரண் பெரு, ௧உ௧ வலி மலை, ௫௦௪
குறும்பொறை - உதாபந்தம் திரு, உ௧௬
குன்று - தசை பெரு, ௪எஉ, பொரு, உ௧எ
குறைஇய - அறுத்த மது, ௬உ௦
குறைவில - இரவில் பெரு, உ௧உ

கூ

கூட்டு கொள்ளை மது, எ௬உ
கூட்டுண்ணும் - கொள்ளைகொண்டுண்ணும் பெரு, ௧௧௬
கூடல் - புகார்முகம் ப, ௬அ.
கூடு - நெற்கூடு பொரு, ௧அஉ
கூம்பு - மனவெழுச்சிகுறைய ப, உஎ௬
கூம்பு - பாய்மரம் மது, ௬எஎ
கூர் - குளிர்ச்சிக்க, குன்றுகக்வென்று மாம் நெ, ௬
கூளை - இறப்ப ப, அ௧
கூடம் - பண்டம் மது, ௬௧எ
கூவல் - கிணறு மலை, ௬௬௬
கூலியர் - அப்பவாணிகர் மது, ௬உஎ
கூவியன் - அப்டவாணிகன் பெரு, ௬எஎ
கூவிரம் - கூவிரப்பூ கு, ௬௬.
கூவை - கூவைக்கிழங்கு, திரளுமாம் மது, ௧௪உ, மலை, ௧௬எ திரள் மலை, ௪உஉ
கூழ் - நெல்லுமரிசியும் ப, ௧௬௬
கூளி - ஆண்பேய் ப, உ௫௧
கூளியர் - சேவித்துநிற்பார் திரு, உஅஉ நாடுகாக்கும்வேடர் மலை, ௪உஉ. வேடுவர் மது, ௬௧௧

கெ

கெண்டி - அறுத்துத்தின்று பெரு, ௧௪௬.
கெழுமி - பொருந்தி ப, ௪எ.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக மது, உ௦௮
கேணி - சிறியகுளம் ப, ௫௧.
கேள் - உறவு: பொரு, ௭௪.
கேளிர் - நட்டார் பொரு, ௭௪

கை

கை - ஒழுங்கு மு, ௪௯. செயல் மது, ௬௫௧.
கைஇ - கோலஞ்செய்து மது, ௪௧௫.
கைதொழுதல் - கையைத்தலைமேலேவைத்தல் திரு, உ௫உ.

கொ.

கொங்கு - தாது கு, ௮௬, சிறு, ௭௧ தேன் சிறு, க௮௪.
கொட்டம் - கொட்டை; நூற்கின்றகொட்டையுமாம் சிறு, க௬௬
கொட்டி - அப்பி திரு, ௬௫.
கொட்டை - திரளமுடிந்த முடி, தும்புமாம் பொரு, க௫௫.
கொடி - ஒழுங்கு. மது, க௫௬, ௬௬௫
கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது மது, ௭௫உ.
கொடுத்தனறு - கொடுத்தது திரு, ௯௪
கொடுமார் - கொடுத்தற்கு மது, ௪௫௯.
கொடுவாள் - வளைந்த அரிவாள் பெரு, ௪௭௧
கொண்டி - உணவு, கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று, கொள்ளையுமெனப மது, க௬௭. கொள்ளை ப, உ௧உ; பெரு, ௪௫௪.
கொண்மர் - கொள்வார் மது, ௫௧௪
கொண்மார் - கொள்ளுதற்கு. திரு, க௭௬
கொல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்றவன்: பெரு, உ௦௭
கொலைஇய - கொல்லுதலைச்செய்த திரு, க௯௪.

கொழித்தல் - தெள்ளுதல்: திரு, ௬௦௬.
கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, உ௭௪.
கொழுக்க - தழைப்ப. மது, க௦.
கொழுதி - பறித்து. மது, ௫௮௭.
கொழுமை - அழகு. பொரு, உ௬.
கொள்கை - கோட்பாடு. மலை, ௬௪. விரதம் திரு, ௮௯, மது, ௪௮௦, ௪௯உ.
கொளஎி - நெருப்பு நெ, ௮
கொளலை - விலை பெரு ௬௪; மது, உ௫௬
கொளீஇ - கொளுத்தி பொரு, ௭௮
கொளை - பாட்டு பொரு, உ௧௧.
கொறகை - ஓரூர் [இது பாண்டியனுடையது] சிறு, ௬உ, மது, க௩௮.
கொறறவா - வெற்றியையுடையோர் மது, ௭௪
கொற்றவன் - வெற்றியையுடையவன் மது, ௮௮
கொற்றவை - வனதுர்க்கை திரு, உ௫௮
கொன - பெரிது மது, உ௦௭.

கோ

கோகுடி - கோகுடிப்பூ கு, ௮௧.
கோட்டம் - களை ப, ௬௬.
கோடல - வெண்கோடற்பூ. கு, ௮௬.
கோடியா - கூத்தாடுவோர். சிறு, க௦௯. கூத்தர் சிறு, க௨௫; பொரு, ௫௭; மலை, உ௬௬.
கோடு - ஊதுகொம்பு திரு, உ௦௯. கரை பெரு, உ௭௬. கொம்பென்னுமவாச்சியம் மலை, ௫. மலை சிறு, உ௬௫; மு, ௫ மேட்டுநிலம். மது, உ௮௬ வீணைத்தண்டு சிறு, உஉஉ, நெ, ௭௦.
கோணம - தோட்டி மது, ௫௯உ.
கோலி - வளைத்து மு, ௪௪
கோள் - குலை சிறு உ௭, பொரு, உ௦௮.
கோளி - பூவாமற் காய்க்குமரம்: பெரு, ௪௦௭.

கௌ.

கௌவை - எள்ளிளங்காய் மது, உ௭௧.

ச.

சண்பு - சண்பங்கோரை: மது. ௧௭௨.
சதுக்கம் - நாற்சந்தி· திரு, ௨௨௫
சந்து - பலவழிகளுங்கூடினசந்தி. மலை, ௩௬௩.
சமம் - நடுவுநிலைமை· திரு, ௬௬.
சலம் - மாறுபாடு. மது, ௧௧௨.
சவட்டி - மென்று: பெரு, ௨௧௭

சா

சாஅய் - இளைத்து· சிறு, ௧௬. நுணுகி கு, ௨௫௦.
சாடு - சகடம்: பெரு, ௧௮௮
சாணம் - தழும்பு மது, ௫௯௩
சாத்து - திரள்· பெரு, ௮௦
சாதி - திரள்: பெரு, ௨௨௬.
சாம்பு - சேக்கை: பெரு, ௧௫௦
சாம்பும் - வாடும்: ப, ௧௨.
சாய் - கோரை பெரு, ௨௦௬ செறும்பு திரு, ௩௧௨.
சாயல் - மென்மை சிறு, ௧௬, திரு,௨௧௩.
சாரல் - பக்கமலை சிறு, ௬௦
சால்பு - அமைதி· கு, ௧௫.
சாலிநெல் - செந்நெல் பொரு, ௨௪௬
சாலினி - தேவராட்டி· மது, ௬௧௦
சாலுதல் - அமைதல்· திரு, ௨௮௬
சாவகர் - விரதங் கொண்டோர். [இவா சைனர்] மது, ௪௭௬.
சாற்றி - நிறைத்து· மது, ௨௪௬
சாறு - விழா· சிறு, ௨௦௧, திரு, ௨௮௩; பொரு, ௨.
சான்ற - அமைந்த: திரு, ௨௮௭.
சான்றோர் - அறிவுடையோர்· கு, ௨௮

சி.

சித்தன்-முருகக்கடவுள்: [பக-௨௭]
சிதர் - துவலை; மெத்தெனவுமாம் மு, ௫௨. வண்டு; சிந்துதலுமாம்; சிச்சிலி யுமாம: சிறு, ௨௫௪
சிதர்வை - சிதரினசீரை· பெரு, ௪௬௮
சிதரல் - சிதறுதல்: மது, ௨௪௪.
சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது, ௨௨௪.
சிதறும் - எல்லாருக்குங்கொடுக்கும்: மது, ௧௦௪.
சிதார் - சீலை· பொரு, ௮௧ துணி: பொரு, ௧௫௪.
சிந்துவாரம் - கருநொச்சிப்பூ· கு, ௮௬
சிமிலி - உறி· மது, ௪௮௩.
சிமையம் - உச்சி· நெ, ௨௭
சிரல - சிச்சிலி· சிறு, ௧௮௧
சிரறியவன் - கோபித்தவன் பொரு, ௧௨௪
சிலகாற்று - தென்றறகாறறு மது, ௩௫௮.
சில்பலி - சிறுபலி: திரு, ௨௩௪.
சிலதர் - தொழில்செய்வார· பெரு, ௩௨௪.
சிலம்பி - சிலநதி· நெ, ௫௬, பெரு, ௨௩௬
சிலம்பு - பக்கமலை பெரு ௩௩௦, ௩௭௨, மலை, ௧௪. மலைபபக்கம திரு, ௨௩௮.
சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்· பெரு, ௨௬௦
சிலைபப - முழங்க· திரு, ௩௧௫.
சிறறினம் - அறிவுமொழுக்கமு மில்லாத மாக்கள் திரள். சிறு, ௨௦௭.
சிறத்தல் - மிகுதல்: மது, ௨௪௪
சிறப்பு - தலைமை: மது, ௫௧, ௭௬௨.
சிறுகுடி - சிறிய ஊா. திரு, ௧௬௬
சிறுகுழை - தாளுருவி· பெரு, ௧௬௧.
சிறுசெங்குரலி - கருந்தாமக்கொடிபபூ கு, ௮௨.
சிறுபசுமஞசள் - மஞ்சளில் ஒருசாதிவி சேடம் திரு, ௨௩௫.
சிறுமாரோடம் - செங்கருங்காலிப்பூ. கு, ௭௮
சிறை - வரம்பு பொரு, ௨௪௬
சினம - கோபத்தின் பின்னுகச் சிறிது பொழுதநிற்பது: திரு, ௬௩௫.
சினை - கொமபு. திரு, ௨௬௮ சிறிய கொமபு: சிறு, ௧௭௮.

சீ.

சீகரும் - தாரரலைவாரும்: பெரு, ௪௬௭.
சீப்ப - பெருக்கியபோகட. மது, ௬௮௫.
சீர் - அழகு. திரு, ௧௨௬, மலை, ௫௭௦.

கணம்: மலை, க௩. காவுமரம்· மலை, கடுச. தலைமை. திரு, ௨௨0, ப, க0ச, மது, அஎ. தாளம் பெரு, சக௩. தாள வறுதி: மது, கசு0. புகழ்· பெரு, ௩அஅ

சு

சுடா - ஒளி மது, எ0௨. நெருப்பு திரு, ச௩.

சுடுமண் - செங்கல பெரு, ச0டு

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி, இது நவம ணிகளும பொன்னும் சந்தனமும கரு ப்பூரமுதலியனவும் புழுகிலும பனி நீரிலும நனையவைத்த இடிக்கப்படுவது மது, ௩௯௯

சும்மை - ஓசை பொரு, சுடு

சுமடு - சுமட்டை பெரு, கடுக

சுமந்து - மேற்கொண்டு திரு, ௨கசு

சுரக்கும் - மாறுமற கொடுக்கும் மலை, சுஅ

சுரம் - அருநிலம் மலை, ௨0, ௩௯அ காடு· மது, டுஅ

சுரிகை - பத்திரம் பெரு, எ௩

சுரிமுகிழ - முறுக்குண்ட அரும்பு மது, ௨அக.

சுவல - தோட்கட்டு. பெரு, கஎக. மேட்டுநிலம. பெரு, க௩க, மலை, ச௩சு

சுள்ளி - மராமரப்பூ கு, சுசு

சுற - சுறுமீன் பொரு, ௨0௩.

சுறவுவாய - மகரவாயாகிய தலைக்கோல ம பெரு, ௩அடு.

சூ

சூட்டு - உருளையின்விளிம்பில்வைத்த வ ளைந்தமரம்: பெரு, சசு

சூடு - சுடப்பட்டது: ப, சு௩. நெற்சூடு. பொரு, ௨ச௩.

சூதா - நின்றேத்துவார்: மது, சுஎ0

சூர் - கொடுந்தெய்வம கு, ௨டுடு கொ டுமை· திரு, சக தெய்வம்: கு, கசுக, மலை. ௨௩க

சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில்: மது, ௩௩.

சூர்முதல - சூரபன்மாவாகிய தலைவன் திரு, சசு.

சூரல - சூரைப்பூ கு, எக. பிரம்பு; சூ றகொடியுமாம் கு, ச௨

சூழ்கோடை - சூறுவளிக்காற்று: மது, ௩0அ

சூழி - முகபடாம்· மது,ச௩, மலை, ௨௨அ

செ

செகில - தோள் பொரு, க௩அ

செங்காந்தள் - செங்கோடற்பூ· கு, சு௨

செங்கொடுவேரி - செங்கொடுவேரிப்பூ கு, சுச.

செச்சை - வெட்சி திரு, ௨0அ.

செத்து - ஒத்து. பெரு, சஎ௩. கருதி மலை, கசசு

செதுக்கு - வாடல் பெரு, ௩௩அ.

செப்பம் - செவ்வியவழி. மலை, கசு0. சே ப்பு. சிறு, டு௩. வழி· மலை, கசுஎ.

செம்மல் - சாதிப்பூ கு, அ௩ தலைமை சிறு, கசடு, திரு, சு௨ பூவாடல் மது, எசசு

செம்மை - தலைமை மது, சகக. நடுவு நிலைமை மது, சகக.

செய் - செய்கை மது, எசசு செயல் செயலென்னும வினைப்பெயர் செய் யென முதனிலையாய்நின்றது. நெ, கஎக

செய்யார் - பகைவர், ஏவல்செய்யாதவ ரென்றபடி பொரு, க௩ச

செய்யோன் - சிவந்தநிறத்தையுடையோ ன பொரு, சு

செயலை - அசோகு திரு, ௨0எ

செயிர்த்த - வருத்தத்தைச்செய்த: பொ ரு, க௨ச.

செயிர்த்து - குற்றத்தைச்செய்து· பொரு க௨0

செரீஇ - செருகி: கு, கக௩, திரு, ௨எ

செருக்கி - களித்து. பொரு, கச0. மயங் கி கு, கடுக.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி: பொரு, அக, மலை, கஎகூ.
செருந்தி - கோரை: ப, உசகூ வாட்கோரை; நெட்டிக் கோரையுமாம்' மது, கஎஉ.
செருவிளை - வெண்காக்கணம்பூ கு, கூஅ
செல் - இடி: திரு, ௫.
செலவு - ஓட்டம்: பொரு, கஎஉ.
செவ்வரக்கு - சாதிலிங்கம். நெ, அ0
செவ்வழி - ஒருபண். மது; கூ0ச
செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது: திரு, ககூஉ
செற்றை - சிறுதூறு' பெரு, கசகூ
செருது - தகையாமல' மது, எசஅ
செறிதது - அடக்கி கு, கஉ
செறு - பாத்தி மது, ககஎ.
செறுநா - அழிததற்குரியாா திரு, ௫ செறப்படுவார். திரு, ககூ
சென்னியம் - பாணச்சாதியமை பெரு, க0௫

சே.

சேக்கும் - கிடக்கும் பெரு, ௫உ தங்கும்: ப, உசகூ.
சேடல் - பவழக்கான மலலிகைபபூ கு, அஉ
சேண் - சேய்நிலம் திரு, கக, கூஎ, அஎ. தூரியநிலம் மலை, உகூஉ, ௬, உ௫
சேணோன் - ஆகாயத்திருப்போன் கு, ச0. மலைமிசையுறையுங்குறவன, இழிகுலத்தோனெனறுமாம் மது, உகூச.
சேப்ப - தஙக. பொரு, உ0எ
சேப்பின் - தங்கின்' பெரு, உஎச; பொரு, உ0௫
சேய் - முருகககடவுள, செய்யவனென்பது சேயென விகாரததால் நீண்டதென்றுமாம்: திரு, கூக.
சேர்ந்து - திரண்டு, சேரொன்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது. சிறு, உ0
சேறு - இனிமை நெ, உகூ சாறு மலை, கஉஎ. தேன் மது, ௫உஎ

சோ.

சோணுடு - சோழநாடு; சோழநாடென்பது சோணுடென மருஉமுடிபு' ப, உஅ.

ஞ.

ஞமலி - நாய் ப, கச0
ஞரல - முழுங்க: திரு, கஉ0

ஞா.

ஞாயில - மதிற்சூட்டு; அஃது எய்தால் மறைதறகு உயரபபடுபபது ப, உஅஅ, மது, கூகூ.
ஞாழல் - ஞாழற்பூ கு, அக

ஞெ.

ஞெகிழி - கடைக்கொள்ளி, தீக்கடைகோலெனறுமாம பெரு, கஎஅ தீக்கடை கோல் கு, உஉகூ நெகிழ்ந்து பெரு, ௬சக
ஞெமன கோல - துலாககோல, மது, சகுக
ஞெமிாநது - பரநது மது, உசகூ.
ஞெரேரொன - கடுக பொரு, கசக, மலை, உச0
ஞெலிகோல் - தீககடைகோல, படுத்த கோலென்றுமாம் பெரு, கஎஅ

த

தக - தககிருக்கும்படி திரு, உ௫0.
தகடு - இதழ பெரு, உக௫ புறவிதழ. திரு, உஎ
தகா - மேட்டுநிலம்' பெரு, அஎ
தகரம் - மயிாச்சந்தனம்: நெ, ௫௫.
தகை - அழகு. பெரு, கூக0; மது, ச00, ௫கூ௫ மாலை; கட்டுதலிற்றகையென்ரூா, ஆகுபெயா. திரு, ககூக.
தகைதல - உள்ளேயடக்குதல் ப, ௫க.

தங்கல் - நிலைபெறுதல், தாழ்த்தலுமாம் பொரு, கஎரு
தட்கும் - தகைக்கும் மது, கசo
தட்ட - தடுத்துக்கொண்ட மது, ஈகூஅ
தட்டம் - கசகூ நெ, கஉகூ
தட்டை - கரடிகை மலை, க கிளிமுதலியவற்றையோட்டுங் கருவி, அது மூங்கிலைக் கணுக்களை உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலேதட்டுவது கு, சரு
தட - பெருமை திரு, ௫
தடவு - இந்தளம் நெ, கூகூ
தடாரி - உடுக்கை பொரு எo
தடி - தசை மலை, சஉரு
தடைஇய - திரண்ட நெ, கசக
தடையா - தடையிலலாத பொரு கூகூ
தண்டலை - பூந்தோட்டம் மது, ருசக மாசசோலை பொரு, கஅக
தண்டா - அமையாத மது, கஃ, கஎ
தண்டாது - அமையாமல் கு, ருகூ
தண்டி - பலகாலலைத்து பொரு, கoச
தணக்கம் - தணக்கம்பூ கு, அரு
தணிமார் - ஆற்றுதற்கு மலை, ருoரு
தத்துற்று—தத்துதலையுற்று மேலேகொண்டு குதித்து திரு, ருoரு
ததா - செறிவு, கொத்துமாம் சிறு, உருரு
தமமின் - கொணாமின மது, எஉக
தயங்குதல் - அசைதல் சிறு, கஉரு, கசக, மது, சருகூ
தரத்தர - மேனமேலேதர பொரு, சஉஎ
தராய - மேட்டுநிலம் மலை, சகூo
தரீஇ - தந்து பெரு, சகூஉ
தருநா - கொண்டுவந்திடுவார் மது, ருருரு
தருநன் - தருபவன் பொரு, உருரு
தலைஇய - சொரிந்த திரு, க
தலைத்தந்து - முதற்கைகொடுத்து திரு, உககூ
தலைப்பெயல் - காாகாலத்துமுதற்பெயல் திரு, க
தலைவாய - வாயத்தலை மலை, சஎரு
தவ்வென்று - தவ்வென்னுமோசைபட்டு நெ, கஅரு
தழல் - கையாற்சுற்றினகாலத்துத்தன்னிடத்துப்பிறக்கு மோசையாற்கிளி முதலியவற்றையோட்டுங்கருவி, கஉ ணுமாம் கு, சரு
தழால - தழுவுதல் மலை, கoரு
தழீஇ - உள்ளடக்கிக்கொண்டு திரு, உஅக, ருoரு
தழீஇய - சூழ்ந்த பொரு, கசக, மது, ருருஎ
தழூஉ - குரவைக்கூத்து மது, ருஉக, தழுவி மது, கூகச
தளவம் - செம்முல்லைப்பூ கு அo
தளவு - முலலைச்சேடம் பொரு, கககூ
தறுகண் - கடுக்கக்கொல்லுதல் சிறு, கசக

தா

தா - பரப்பு நெ, சஅரு வருத்தம் திரு, அக வலி மது சசரு
தாஅய - பரந்து ப, கருரு
தாஅய - பரந்த மது, உஎஎ
தாக்குறுதல் எதிர்ப்படுதல் மலை, கூகூ
தாயகுநா - புரப்பார் பெரு, கஅ
தாது - தேன் ப, கருஉ பூந்தாது, நீறுமாம் மது, ருககூ
தாய - தாவின மது, ருருஉ
தாயம் - உரிமை ப உஉஎ நாடு, உரிமைகளெல்லா வற்றையும் கூறிற்றுமாம் மலை, ருருக
தார் - தூசிப்படை மலை, உஉஎ
தாரம் - அருமபண்டம் மது, கூகஎ பண்டம் மது, உகூo, மலை, கஎo பலபண்டம் பெரு, ருகூக
தாழ - தங்க திரு உரு
தாழை - தெங்கிற்பாளை கு, அo தெங்கு திரு, ருoஎ, பொரு, கஅக
தாள முயற்சி சிறு, ககரு
தாறு - பரிக்கோல கு, கருo
தாறுகோல - செலவு முடுக்குங்கோல பொரு, ககஎ, ககூகூ

தி

திகழ்தல் - உள்ளடக்கிக்கொள்ளுதல் மது, சசஅ

திட்டை - மேடு: ப, ௬௦.
திணை - ஒழுக்கம்: மலை; ௪௦௧ நிலம் பொரு, ௨௨௧.
திதலை - தேமல்: திரு, ௧௪௫.
திமில் - மீன்படகு: மது, ௧௧௬
திரங்குதல் - உலர்தல் மலை, ௪௯௧
திரள்பு - திரண்டு: மது, ௨௪௦
திரிமரம் - திரிகை: பெரு, ௧௮௭.
திரு - அமைதி. சிறு, ௧௫௭
தில்லை - தில்லைப்பூ' கு, ௭௭.
திலகம் - மஞசாடிமரத்தின்பூ கு, ௭௪.
திவவு - யாழின்வலிகட்டு' மது, ௬௦௪ வார்க்கட்டு' சிறு, ௨௨௨; திரு, ௧௪௦, பொரு, ௧௫
தினைப்ப - அசைய: திரு, ௨௦௪
திறம் - கூறுபாடு' மலை, ௨௯௧
திறல் - வலி' சிறு, ௮௬, திரு, ௧௪௯, மது, ௧௯௦.
திறன் - வழி' பொரு, ௨௯௦

தீ

தீது - குற்றம்' திரு, ௭௦
தீம்புழல் - இனியபணணியாரம்; இருப பைப்பூவுமாம்' மது, ௯௧௫.
தீரவை - கீரி: மலை, ௫௦௪.
தீற்றி - தின்னப்பண்ணி. பெரு, ௯௪௯

து

துகின்முடிதது - மயிர்க்கட்டுக்கட்டி. மது, ௪௧௪.
துஞ்சுதல் - தங்குதல்' சிறு, ௧௦௬, பெரு, ௧௨௧.
துடவை - தோட்டம பெரு, ௨௦௧, மலை, ௧௨௨
துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து, ''பழுப புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், து டக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்''. திரு, ௫௬.
துணரிய - குலைகொண்ட பொரு, ௧௧௧.
துணிந்த - தெளிந்த மலை, ௨௫௦,
துணிநீர் - தெளிந்தநீர்: மது, ௨௮௯.
துணியல் - துணிகள்: மது, ௯௨௦
துணை - ஒப்பு' திரு, ௨௯௭.
துதவி - படபபொறி' பொரு, ௬௧.
துப்பு - வலி: பெரு, ௪௨௬.
துமிபு - அறுத்து' மு, ௭௨.
துய - பஞ்சுநுனைபோன்றிருப்பது: கு, ௯௭.
துயலவரும - அசையும், சிறு, ௨
துரப்பு - முடுக்குதல்' பொரு, ௧௦.
துராய - அறுகம்புல்லாறறிரித்த பழுதை: பொரு, ௧௦௯.
துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. திரு, ௨௨௯.
துரும்பு - கூளம். பெரு, ௨௯௧.
துருவை - செம்மறிக்கிடாய்: பொரு, ௧௦௯.
துவர் - செம்மைநிறம்: பொரு, ௨௭.
துவர - மிக' பொரு, ௮௧. முற்ற: திரு, ௨௬
துவரி - ஈரத்தைபபுலர்த்தி' கு, ௬௦.
துவறறல் - தூவுதல: மலை, ௯௬௯.
துவன்றி - குவிந்து, மலை, ௨௭௬ நிறைந்திருந்து: பெரு, ௨௬௮.
துவன்றிய - நிறைந்த மலை, ௨௦௫.
துவைத்தல் - ஆரவாரித்தல. மலை, ௫௭௯.
துவைபபு - ஆரவாரம். மலை, ௧௧௭.
துழவை - துழாவியட்டகூழ். பெரு, ௨௭௫.
துழைஇ - துழாவி மலை, ௧௮௧.
துளங்குதல - அசைதல' மது, ௮௫.
துளர் - களைக்கொட்டு. மலை, ௧௨௨. கொட்டு பெரு, ௨௦௧.
துறறிய - தின்ற பொரு, ௧௦௯
துன்னல - தைததல்: பொரு, ௮௧.
துனி - வெறுபபு திரு, ௧௯௭.

தூ.

தூ - தசை' மலை, ௧௫௫. தூய்மை: மலை, ௫௧ வலி: மது, ௧௮௮.
தூங்க - ஆட: திரு, ௫௬; பொரு, ௧௧௦.
தூஙகல் - அனந்தர்' மு, ௫௯.
தூங்கும் - நாலும்: பெரு, ௨௬௭
தூது - கல்: ப, ௫௮

தூதுணம்புறவு - கலலைததினனும அழகி ய புறவு' ப, ௫அ
தூம்பு - துளை திரு, கசஅ நெடுவெங்கி யம மலை, ௯௬ பெருவங்கியம மலை, ௫௩௩
தூவல - துவலை மது, ககரு மழை ம லை, கசசு

தெ

தெயவவுதகி - சிதேவியெனனுந தலைக கோலம திரு, உ௩
தெருமரல - மணககவறசி பொரு, க௩ச
தெவிட்ட - குதட்ட மது, சுசு) திரள கு, உகஎ
தெவிட்டும - குதட்டும நெ, கூச
தெவிள - திரள நெ, உரு
தெழிபப - ஒலிபப மது, சுசுசு
தௌவிளி - தெளிந்தசொறகள கு, க௦௦ தெளிந்த்வோசை கு, உஉஉ
தெறறெண - கடுக பொரு, கஎச
தெறல் - அழிததல பெரு, சஉஉ கோ பிததல் மது, ௩உ
தெறுவின் - சுடுகையினாலே ப, க௦
தென்னவன - இராவணனை, பாணடியனு ம கூற்றுவனுமாம மது, ச௦

தே

தேம - இனிமை பெரு, உஎஅ. திசை நெடு, எஎ தேயம பொரு, க௩ச நெ ய கு, ககக
தேம்ப - புலர ப,
தேம்பி - உலாந்து மது, ககஎ
தேம்பும் - மெலியும உசு
தேயத்த - அழிதத திரு, ௫
தேய்வை - சநதனககுழமபு திரு, ௩௩
தோபு - தோந்துநினறு மலை, உஎச
தேறல - கட்டெளிவு சிறு, உ௩எ

தை

தைஇய - இழைதத திரு, உஉஉ, மது, உஅச
தைவர - வருட சிறு, ௩௩

தொ

தொட்ட - துளையிட்ட பெரு, கஎகூ
தொட்டி - கவலி ப, உஅச தோணடி, தோணடுதலுமாம திரு, ௫௩
தொடா - சஙகிலி பெரு, கஉரு
தொடலை - தூககு மது, சுசுசு
தொழி - பூண பெரு, ச௩சு வீரவளை ம து, எஉ௦
தொடுதத - கட்டபபட்ட மது, எ௩எ கட் டின பெரு, கஅக
தொடுததல - கட்டுதல மு, கஉ
தொடுபபு - விதைபபு மது, கக
தொடை - கட்டு மது க௩
தொடையல - தொடாசசி பொரு, கஅ
தொணடகம் - குறிஞசி நிலததிற்குரிய சிறியபறை திரு, ககஎ.
தொணடையோா - தொணடையைசசூ டினோ பெரு, சரு௪
தொபபி - நெலலாறசமைததகள பெரு, கசஉ
தொயயா - கெடாத பெரு, ச௩ச
தொயயாது - உழாது மலை, கஉஉ
தொயயில - எழுதுஙகுழமபு மது, சககசு தொயயிறகொடி மது, உஅ௩
தொலைஇ - அழிதது மலை, சசுக
தொலைசசி - போககி பெரு, கசக ௩௫உ
தொலைசசிய - சொனற மலை, கஎகூ
தொலைபபு - கெடுதல பெரு, ௩கூஅ
தொழுதி - இனம மலை, சககூ திரள நெ, கரு, மலை, ௩சுஉ
தொழுவா - தொழிலசெயவாா மது, அகூ, கஉஉ
தொளி - சேற பெரு, உகக
தொனறு - பழமை மது, கஉச

தோ

தோட்டி கதவு மது, சுகூ௩
தோடு - ஓலை பொரு, கச௩

தோண்டி - முகந்துகொண்டு: பெரு, ௬௮
தோய் - உவமவாசகம்: மலை, ௫௫௮.
தோரை - தோரைநெல் மது, ௨௮௭. மூங்கில். மலை, ௧௨௧.
தோல - பக்கரை: மு, ௭௨.
தோன்றல் - உயர்ச்சி. நெ, ௧௦௮ தோற்றம். மது, ௪௬.
தோன்றலர் - தோற்றத்தையுடையவர்: திரு, ௧௬௬.
தோன்றி - தோன்றிப்பூ கு, ௯௦

ந

நகர் - ஊர்; கோயிலென்றுமாம்: திரு, ௨௯௮. வீடு. சிறு, ௧௮௭
நகரம் - கோயில்: மது, ௪௮௪.
நகாஅர் - எயிறு: சிறு, ௫௭
நகை - ஒளி. திரு, ௮௬ மகிழ்ச்சி சிறு, ௨௨௦, பொரு, ௮௫. விளக்கம் மு, ௭௮.
நகையுநர் - நகைவந்தார் திரு, ௨௭௦, பொரு, ௬௬
நடுங்க - அஞ்ச பெரு, ௧௧௮
நடை - ஒழுக்கம்: மு, ௫௯
நந்தி - நந்தியாவட்டப்பூ கு, ௯௧
நந்திய - தழைத்த மு, ௯௭
நயந்தனிர் - விரும்பினீர் சிறு, ௨௬௧
நயந்திசினோர் - விரும்பினவர்கள் பெரு, ௪௨௫
நயந்து - விரும்பி சிறு, ௧௪௪, திரு, ௨௮௫
நயம் - இனிமை: சிறு, ௯௬ விருப்பம் மது, ௬௫௦.
நயவர் - விரும்பிவந்தவர் சிறு, ௨௪௮
நயன் - ஈரம் திரு, ௧௪௧
நரந்தம் - கத்தூரி மது, ௫௫௯. நரந்தப்புல்: பொரு, ௨௯௮ நாரத்தம்பூ கு, ௯௪
நரை - பெருமை மது, ௬௯.
நல்லேறு - எருமையேறு மலை, ௯௯௫
நலம் - செம்மைநிறம்: திரு, ௧௦௧.
நவிரம் - ஒருமலை மலை, ௮௨, ௫௭௧
நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல்: மலை, ௭௭, பயிலுதல்: மலை, ௬௯.

நவின்று - பயின்று: திரு, ௧௦௯.
நள்ளி - ஓர்வள்ளல்; நட்பினர்க்கு இல்லறத்திற்கு வேண்டும்பொருள்களையெல்லாம் நாடோறும் கொடுத்தோன்: சிறு, ௧௦௭
நள்ளிருணாறி - இருவாட்சிப்பூ: கு, ௯௪
நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்: பொரு, ௭௨
நளி - செறிந்த திரு, ௨௯௮. செறிவு. சிறு, ௨௯, ௫௭; நெ, ௨௭ பெருமை பெரு, ௩௨௧
நளிந்து - செறிந்து மலை, ௧௧௭
நற்கு - நன்கின்விகாரம் மலை, ௩௯௨.
நறவம் - நறைக்கொடி. கு, ௯௧
நறை - தூபம் கு, ௭. நறைக்கொடி பொரு, ௨௩௮
நறைக்காய் - நறுநாற்றத்தை யுடையகாய்=சாதிக்காய். திரு, ௧௯௦.
நன்மொழி - தேவபாணி. பொரு, ௨௪.
நன்னர் - நன்மை திரு, ௬௫
நன்னன் - மலைபடுகடாமென்னும் பாட்டினதலைவன், இவனறநதை மலை, ௬௪ மது, 618, புறநா 151

நா

நாகம் - சுரபுன்னை சிறு, ௮௮, ௧௦௮, திரு, ௩௦௨, பொரு, ௨௦௯. நாகப்பூ: கு, ௯௪.
நால்கு - நான்கு, பெயர்திரிசொல்: பெரு, ௪௮௧, பொரு, ௧௬௫
நாழி - முகத்தலளவைக்கருவி: மு, ௯
நாள் - காலை: பெரு, ௧௬௦ விடியற்காலம் பெரு, ௧௪௧, மது, ௨௨௩.

நி

நிதி - பொருட்டிரள் மது, ௨௦௩.
நிதியம் - பொருட்டிரள்: மலை, ௫௭௫.
நிமிர்தல் - நுடங்குதல்: மது, ௬௭௧.
நியமம் - அங்காடித்தெரு. திரு, ௭௦; மலை, ௪௮௦.
நிரவிய - ஒக்கமிதித்த: பெரு, ௨௧௧.
நிலவு - நிலைபெறுதல்: மது, ௩௬௯.

நிலை - தன்மை: பெரு, ௪௬, பொரு, ௬௭; மு, ௩௨.
நிலைஇ - நிலைபெற்று: மது, ௩௭௩
நிலைஇய - நிலைத்த மது, ௩௫௩ நிலைபெற்ற திரு, ௧௨௫.
நிலைஇயர் - நிலைபெறுவதாக மது, ௨௦௯.
நிலைமை - புகழ்; நிலைபெறுந்தகைமையுடைத்தாகலின், புகழை நிலைமையென்றார், ஆகுபெயர் பொரு, ௧௭௬.
நிவந்த - மேலான மது, ௨௪௮ வளர்ந்த சிறு, ௬௮; திரு, ௧௨
நிவப்பு - ஒக்கம்: கு, ௫௦, மலை, ௫௧. வளாசசி திரு, ௫௮
நிழதத - இலலையாகக பொரு, ௨௩௫ ஓய்ந்த மது, ௩௦௩
நிழததலில - நொககிவிடுகையிறுலே கு, ௧௫௭, நொககுகையிறுலே மலை, ௧௯௩
நிழல - அருள் ப, ௨௦௪, பொரு, ௧௪௯ விளககம மலை, ௮௮
நிழன்ற - நிழல்செய்த சிறு, ௨௩௩.
நிற்றர - நிற்றலைசசெய்ய மது, ௫௨௨
நிறீஇ - நிறுததி திரு, ௨௧௧.

நீ.

நீததது - பெருககம பெரு, ௨௮௧
நீர் - நீரமை சிறு, ௫௭; பொரு, ௨௪
நீர்மை - ஒளி நெ, ௧௩௧
நீவி - துடைத்து கு, ௧௮௨.
நீறு - துகள மது, ௧௮௪. புழுதி சிறு, ௨௦௧, பெரு, ௯௩.

நு

நுகம் - கணையமரம. பெரு, ௧௨௭ பாரம்: சிறு, ௧௧௩. வலி. மலை, ௮௭.
நுகாகு - நுகாவேன் கு, ௧௮௧.
நுடக்கிய - கழுவின பெரு, ௩௯௧
நுடங்கி - அசைந்து திரு, ௨௯௬.
நுணவம் - நுணா சிறு, ௫௧.
நுவணை - திணைப்பிண்டி. மலை, ௪௪௫.
நுவறிய - அராவின மலை, ௩௫.
நுழை - சிறியவழி மலை, ௩௭௧
நுளைமகள் - நுளைசசாதியிற பிறந்தமகள்: சிறு, ௧௫௮
நுனை - முனை மு, ௩௪.

நூ.

நூழில் - வழிபறிப்பார் கொன்றுகுவிக்குமிடங்கள்; கொடிப்பிணக்குமாம் கு, ௨௫௮.
நூழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து: மலை, ௮௭.
நூழிலாட்டு - கொன்றுகுவித்தல் மது, ௨௫௭
நூறு - சுண்ணம்பு மது, ௪௦௧. நீறு. மலை, ௧௩௭
நூறை - நூற்றைககிழங்கு; மலங்கென்றுமாம மலை, ௫௧௫

நெ.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன் மது, ௬௧
நெய்தல் - குவளை கு, ௮௪
நெலலினூா - சாலியூா மது, ௮௭-௮௮
நெறி - அறல் பெரு, ௧௬௨.

நே

நேமி - தேருருள மலை, ௨௩௮.
நேர்தல - நீணடுதல பெரு, ௩௮௪.

நை.

நைவளம - நட்டபாடை சிறு, ௩௬. நட்டராகம் கு, ௧௪௬.

நொ

நொடை - விலை. பெரு, ௧௪௧; மது, ௬௨௨, ௬௬௨.

நோ

நோக்கு - அழகு' மது, க௩. அறிவு' மது, ௫கஎ.
நோய் - வருத்தம்' கு, க௫அ.
நோன் - வலி. சிறு, ௫௫, கக௫, உ௫உ, திரு, ச
நோன்மார - நோறகைக்கு' மது, சஅக
நோனாது - பொறாது கு, க௫எ

நௌ

நௌவி - நௌவிமான் மது, உஎ௫.

ப

பஃறி - படகு, ஓடமுமாம ப, ௬0
பகர்நர் - விறகும்வணிகா' மது, ௫0௬
பகல்- பகுததல் திரு, க௬௬, மது, ௬௫௩.
பகன்றை - பகன்றைபபூ; இது சிவதை கு, அஅ.
பச்சூன் - செவ்வியான இறைசசி பெரு, உஅ௩.
பச்சை - தோல்' பொரு, ௫ போர்வை சிறு, உஉ௬
பசலை - வருததம் மு, கஉ.
பசி - மிடி' பெரு, உ௫௩
பசும்பிடி - பச்சிலைபபூ கு, எ0
பசுமபொன் - கிளிசசிறைபெனனுமபொன்: மது, சக0.
பசை - பற்று: மலை, உ௬
பஞ்சாயககோரை - தண்டாஙகிய கோரை' பெரு, உகஎ.
பட - உண்டாக: திரு, க0
படப்பை- தோட்டம சிறு, க௬0. பககம, தோட்டமுமாம்' ப, ௩உ, பெரு, கஉ௬, ௩உக, ச0க. பூந்தோட்டம்' பெரு, ௩௫ச.
படர் - செலவு மது, ச௩க. நினைவு. கு, கக.
படாகுவிர் - நினைப்பீர: பெரு, ௩எ
படர்தல் - செல்லுதல்: திரு, ௬உ.
படர்ந்த - நினைதத. மலை, ௬ச.
படலை - தழை' நெ, ௩க; பெரு, ௬0
படார - சிறுதூறுகள்' மு, ௫க.
படியோர - தன்னைவணங்காதார்: மலை, சஉ௩
படிவம - தான்வழிபடுதெய்வம். பெரு, உ௬அ விரதம் மு, ௩எ.
படு - குளம்; மடுவுமாம் சிறு, க௫௩
படுகா - வழி மலை, க௬க.
படுதல - ஒலிததல மது, உ௩உ தாழ்தல திரு, அ0.
படை - கலனைமுதலியவை மலை, ௫எச.
பணடம - சரககு மது, அக.
பணணியம் - நுகர்பொருள் மது, சஉஉ பண்டஙகள மது, ச0௫.
பணவை - பரண்: கு, உஉ௬; மலை, உ௬அ.
பணைதது - இடஙகொண்டு மது, ௬0க
பதம் - உணவு பெரு, க0௫. காலமுமாம் பொரு, ககக செவ்வி நெ, சக, மலை, கஉக.
பதலை - ஒருகண்மாக்கிணை மலை, கக.
பதாகை - பெருங்கொடி ப, கஅஉ; மது, ௩எ௩
பயம் - பயன் மலை, சஎ
பயம்பு - குழி மலை, க௩௩ மட்டுககுழி பெரு, க0அ
பயிர - அழைப்பு கு, உகஅ தழைதத ல் மலை, எ
பயிலல - நெருங்கல திரு, சஉ.
பயிற்றி - சொல்லி கு, க00
பயினி - பயினிபபூ கு, ௬௩.
பரதா - செட்டிகள் மது, ௩கஎ
பரதவா - தென்றிசைககட்குறு நிலமன்னா மது, கசச.
பரல - சுககான்கல. பொரு, சச
பரவி - வாழ்த்தி திரு, உ௫உ
பரரை - பரிய அடி' திரு, க0.
பரி - செலவு: மது, ௩அஎ, ௬அ௩.
பரிசில - பிறர்கையிலேறறபொருள் சிறு, உகஅ
பரிசிலா - இரந்துவநதோர். திரு, உஎ௩.
பரிநத - அறுதத' மது, ௬அ0.
பரியா - வாங்கிப்போகட்டு: கு, ௩0க.

பருகுதல் - விழுங்குதல: பொரு, ௧0௪.
பருமம் - பக்கரை: நெடு, ௯௭௧. பதினெ ண்கோவையாகியமேகலை: திரு, ௧௪௬
பருஉக்கை - வணடியில அச்சுமரத்தின் மேலே நெடியவாய் இரணடுபக்கத்து ம் நெடுகக கிடக்கின்ற பருமரங்கள பெரு, ௪௮.
பரேரம்புழகு - மலையெருக்கம்பூ, செமபூ வுமாம், புனமுருங்கையு மெனபா கு, ௬௬.
பல்காறபறவை - வணடு பெரு, ௧௮௩
பல்சாலைமுதுகுடுமி - பலயாகசாலைமுது குடுமிப பெருவழுதியெனபவன மது, ௭௫௯.
பழி - குற்றம் ப, ௨௧௬
பழிச்ச - வாழத்த மலை, ௨0௧
பழிச்சுதல் - வாழ்த்துதல மலை, ௫௩௮
பழு - பிசாசு கு, ௨௫௯
பழுது - மிடீ பொரு, ௧௫0.
பழுநி - முற்றுபபெற்று மலை, ௫௭௮
பழுநிய - பருவமுதிாநத மது, ௪௭௫ முற்றுப்பெற்ற கு, ௧௪௬, சிறு, ௩௬, மலை, ௬௫
பழுமரம் - பழுத்தமரம பெரு, ௨0, பொரு, ௬௪
பழையா - களவிறகும வலையா மலை, ௪௫௧
பழையன் - ஒரு குறுநிலமன்னன மது, ௫0௮
பழையோள் - காடுகாள, இது காடுகிழா ளென்பதன மரூஉ திரு, ௨௫௯.
பள்ளி - இடைச்சேரி மலை, ௪௫௧.
பறமபு - பாரியென்னும வள்ளலுடைய மலை: சிறு, ௯௧
பறி - மீன்களை வாரியெடுப்பது பெரு, ௨௬௫.
பறைதல் - தேய்தல பெரு, ௬௫.
பறைந்த - தேய்ந்த. பெரு, ௧௮௯
பனி - குளிர்ச்சி நெ, ௭ பனிமாசு பெ ரு, ௩௨௮
பனிக்கும் - தலைநடுக்கும். மலை, ௨௮௯. தலைநடுக்குவிக்கும மலை, ௩௬௮. நடுங் கும. மலை, ௮௧.
பனிபப - குளிருமபடி. நெ, ௧. நடுங்க: திரு, ௩0௩.
பனுவல - எண்குற்றபஞ்சு மலை, ௩௬௧
பனைமீன - பனைமீனென்னுஞ் சாதி: மது, ௩௭௫

பா

பாக்கம - கடறகரையிலூாகள் ப, ௨௭. சீறூா மது, ௧௩௭, மலை, ௧௬௨
பாங்கா - ஓமை கு, ௮௫
பாட்டியா - பாணிச்சியா மது, ௭௪௯.
பாடல - புகழதல சிறு, ௧௫௧.
பாடி - பாசறை மு, ௨௮
பாடு - ஓசை திரு, ௧௧௫, பெரு, ௨௨௬, மலை, ௨௭௮.
பாணடில-கஞ்சதாளம மலை, ௪ நாளை யெருது சிறு, ௨௬0. வட்டககட்டில்: நெ, ௧௨௩
பாணி - காலம் கு, ௧௫௨ தாளம பொ ரு, ௪௮ பாட்டு மலை, ௫௩௯.
பாநதள - பெருமபாம்பு கு, ௨௫௯.
பாய்ந்தென - பாயந்ததாக. மலை, ௩0௨, ௩0௯
பாயம - புணாச்சியைக்கருதுங்கருத்து பெரு, ௩௪௨. மனததுககுவிருப்பமான வை கு, ௫௮.
பாா - பாறை. திரு, ௪௫.
பாாவை - பாாவைமான் பெரு, ௬௫
பாரம - பருத்திபபூ கு, ௯௨.
பாராட்டி - கொணடாடி மலை, ௩௫௩.
பாரி - ஓாவளளல, இவன் முலலைக்கொ டிககுத்தேர்கொடுத்தோன சிறு, ௯௧.
பாரித்தல - பரபபுதல. பெரு, ௪௪௨
பால் - பகுதி. திரு, ௧௧௮.
பாலை - பாலைபபண பெரு, ௧௮0 பாலைப் பூ கு, ௭௭ பாலையாழ்: கு, ௧௪௬, சிறு, ௩௬, பொரு, ௨௨.
பாளை - நடுயாமம்: நெ, ௧௨; மது, ௫௪௨.

பி.

பிடகை - பூந்தட்டு. நெ, ௩௬; மது, ௩௬௭.
பிடவம - பிடவம்பூ. கு, ௭௮
பிணர் - சருச்சரை' திரு, ௫0.
பிணி - தளை. மது, ௬௫௪
பிணிமார் - சோத்தற்கு மலை, ௩௨௬
பிணிமுகம் - முருகற்குரியயானை, மயிலு மாம: திரு, ௨௪௭
பிணையூஉ - கைகோதது மது, ௬௧௪
பித்திகம் - பிச்சி' நெ, ௪0. பிசசிப்பூ கு, ௮௬
பித்தை - மயிர பெரு, ௪௮௨, பொரு, ௧௬0.
பிழா - தட்டுபபிழா பெரு, ௨௭௬
பிளவை - பிளககபபட்ட தசை மலை, ௧௭௬.
பிறக்கி - அடுக்கி'பொரு, ௨௪௩
பிறகு - பின். பெரு, ௩௫௧; மு, ௧0௧
பிறங்குதல் - பெருததல் மலை, ௧௧௧.
பிறழிய - முரிநத. பொரு, ௧௭௮

பீ

பீரம் - பீரககம்பூ கு, ௯௨ பீரக்கு நெ, ௧௪.
பீலி - தோகை பெரு, ௩௩௧.

பு

புகா - நிறம. பெரு, ௧௯௪.
புகல் - விருப்பம' மது, ௫௯௬, ௭௨௬, மலை, ௨௩௯, ௫௬௫.
புகல்வு - மனசசெருககு கு, ௧௩௫
புகழாவாகை - அகததி பெரு, ௧0௯
புகன்று- விரும்பி. திரு, ௬௭, மது, ௧௧௨.
புட்டில் - தக்கோலத்தின் காய், அதுபுட் டில் போறலின் அபபெயா பெறறது திரு, ௧௯௧.
புடையூஉ - கொட்டி : மலை, ௨0௪
புணர்மார் - கூட்டுதறகு. நெ, ௬௭. கூடு தற்கு: மது, ௫௫0.
புணரி - அலை' மு, ௨௮' திணை: ப, ௯௭
புதல - சிறுதூறு மது, ௫௬௮. தூறு. மு. ௨௫
புதவம் - அறுகு ப, ௨௪௩.
புதவு - அறுகு மலை, ௪௪௯. வாசல் பெரு, ௫௨, ௧௨௭, மது, ௬௫.
புதுவோா - புதியமாந்தர் மலை, ௨௮௮
புதை - அம்புககட்டு. ப, ௨௮௮, பெரு ௧௨௩.
புரட்டுமெ - உருட்டுமெ ப, ௨௩0.
புரவலன - புரததலை வலலவன சிறு ௧௨௫.
புரி - கயிறு பெரு, ௧௮௧.
புரை - உயாசசி மலை, ௮௮
புரையுநா - ஒபபாா' திரு, ௨௮0.
புரையோா - உயாநதோா கு, ௨0௫
புல - புலலரிசி பெரு, ௯௪.
புலந்து - வெறுத்து' பொரு, ௧௭௫.
புலம் - மெயஞ்ஞானம் திரு, ௬௩
புலம்ப - தனிககுமபடியாக பெரு, ௨௮௬ தனிபப திரு, ௧௯௮
புலம்பு - தனிமை நெ, ௫ வருததம் மலை, ௪௯, ௪௧௨
புலமை - மெயஞ்ஞானம திரு, ௨௮0
புலாதல - உலாதல. பெரு, ௨௭௬
புலவன - அறிவுடையவன திரு, ௨௬௧
புலவு - புலாறறம ப, ௯௪
புலிதொடா - புலிசசஙகிலி மு, ௬௨
புழகு - மலைவெருகு மலை, ௨௧௯
புழல - உடபொய சிறு, ௧௩௪, பெரு, ௧௮௧
புழுககல - சோறு பொரு, ௧௧௪.
புழுகு - புழுககினது ப, ௬௪, பொரு, ௧0௩ புழுங்கவெந்தது பெரு, ௧௯௫
புழை - சிலவழி. மலை, ௧௯௩. சிறியவாச ல ப, ௨௮௭.
புள - வளை மலை, ௨௫௩
புறககொடாது - முதுகிடாது. ப, ௨௯0 முதுகுகொடாமல. ப, ௭௧.
புறஙகடை - பினனிடததோன்: பெரு, ௩௭.
புறந்தரும - பாதுகாககும்: மலை, ௩௭௪.

புறம் - இடம் திரு, ௩௦௧.
புறவு - காடு பெரு, ௪௧௬, பொரு, ௨௦௨, மலை, ௧௦௪. சிறுகாடு. மலை, ௪௮.
புன்னாகம் - புன்னையின் விசேடம். கு, ௬௧.
புனம் - கொல்லை மலை, ௬௬.
புனிறு - ஈன்றணிமை சிறு, ௧௩௨

பூ

பூ - புகர். திரு, ௩௦௩
பூசல் - ஆரவாரம் மது, ௨௬௮
பூட்கை - மேற்கோள் சிறு, ௮௩, ௧௪௧ வலி திரு, ௨௪௭
பூண - பேரணிகலம் திரு, ௨௭௧, ப, ௨௬௭
பூத்தல் - பொலிவுபெறுதல் திரு, ௧௬௬
பூரிமம் - சிறகு, [சிறகு - தெருவின் பக்கம்] சாந்திட்ட தொட்டியுமாம் மது, ௧௮
பூழி - புழுதி சிறு, ௧௩௪.

பெ

பெயர் - பொருள் திரு, ௨௬௬, மது, ௬௬௬.
பெயரிய - போகின மது, ௪௦
பெரும்பொருள் - வீடு [௩௬-பக்கம்.]
பெரும - பெருமானே பெரு, ௪௬௧

பே

பேகன் - ஓரவள்ளல், இவன்மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்தோன் சிறு, ௮௭.
பேணி - வழிபட்டு ப, ௨௦௦ விரும்பியுட்கொண்டு சிறு, ௨௪௪.
பேம் - அச்சம் ப, ௨௫௫, மது, ௭௬
பேழ் - பெருமை திரு, ௪௭.

பை.

பை - பசுமை. பெரு, ௧௦௫
பைங்கொடி - பச்சிலைக்கொடி, பச்சிலையென்னுது சினைவினை முதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடியென்றார்; எல்லாவற்றினும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. திரு, ௧௯௦
பைது - ஈரம் பெரு, ௨௩௧ பசுமை பெரு, ௨௩௦

பொ.

பொங்கர் - மரத்தின் சிறியகொம்பு மது, ௨௬௯
பொதி - குலை மலை, ௧௨௧
பொதியில் - அம்பலம் திரு, ௨௨௬
பொதும்பர் - இளமரக்கா பெரு, ௩௭௪, மது, ௧௧௫.
பொதுளிய - தழைத்த திரு, ௧௦
பொரீஇ - ஒப்பித்துப்பார்த்து கு, ௩௧.
பொருநர் - பொருவார் திரு, ௬௧.
பொருநன் - உவமிக்கப்படுவோன், பொருவப்படுமவன் பொருநனென்னின்றது திரு, ௨௭௬ ஒப்பற்றவன், தானபிறர்க்கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொருட்டு மது, ௪௨
பொழிதல் - மிகச்சொரிதல் மலை, ௧௬௮
பொழியும் - தங்கும் மது, ௨௬௩
பொறி - அடையாளம் ப, ௪௦. ஒளி பெரு, ௪௪௮ திரட்சி நெ, ௧௩, பீலி திரு, ௩௦௧
பொறித்த - வைத்த சிறு, ௪௮, மு, ௨.
பொறித்து - அடையாளமாக இட்டு ப, ௧௩௫
பொறை - சுமை பொரு, ௨௩௧ மலை சிறு, ௧௦௧

போ.

போகு - போதல் பொரு, ௮௬.
போகிய - முற்றுப்பெற்ற பொரு, ௧௮.
போங்கம் - மஞ்சாடிப்பூ கு, ௭௪.
போந்தை - பனங்குருத்து பொரு, ௧௪௩ பனை ப, ௭௪
போழ் - வகிர் பெரு, ௩௦௭
போழ்ந்த - பலவழியாகப்பிளந்த மது, ௫௮
போழ்வு - பிளப்பு மலை, ௧௧௮.

பௌ

பௌவம் - கடல்: பொரு, க௩௫.

ம

மகரப்பகுவாய் - சுறாவினது அங்காந்த வாயாகப் பண்ணினதலைக்கோலம்; ஆகுபெயர்: திரு, உ௫

மகிழ் - கள், ஆகுபெயர் பொரு, அச

மகுளிபாய்தல் - அரக்குப்பாய்தல் மலை, க௦௩.

மங்குல் - திசை. பெரு, ச௮௦.

மடி - மடிப்புடைவை மது, ௫௨௦

மடிதல் - தொழிலொழிந்திருத்தல் பெரு, உ௫ச

மடிந்து - மனவெழுச்சிதவிர்ந்து ப, க௩.

மடிய - துயில்கொள்ள மது, சா௨அ.

மடியின் - தங்கின பெரு, உ௫ச

மடை - மூட்டுவாய் நெ, க௨ச.

மண்டி - மிக்குச்சென்று திரு, ௫அ

மண்டுதல் - மிக்குச் செல்லுதல் மலை, ௫௨அ.

மண்ணி - பண்ணி திரு, உ௨எ, மது, ச௯ச. பூசி கு, க௦அ

மண்ணுறுத்து - பண்ணி திரு, உ௫

மணி - நீலமணி சிறு, கசஅ, மது, ௯சா

மணிச்சிகை - செம்மணிப்பூ கு, சாச

மத்தம் - மத்து: பெரு, க௫சா

மத்திகை - குதிரைச்சம்மட்டி மு, ௫௯

மதலை - கொடுங்கை நெ, சஅ பற்றுக்கோடு: பெரு, ௩ச௬.

மதவலி - முருகன் திரு, உ௭௫

மதன் - அழகு. சிறு, உ௫௯ அறியாமை திரு, ச செருக்கு ப, உஎஅ வலி மலை, உசா௦, உஅ௦

மதாணி - பேரணிகலம். மது, சசாக.

மயங்கி - கலங்கி: கு, ௫௦.

மரபு - முறைமை சிறு, ககஅ, க௨எ, திரு, உகக.

மரா - ஒருமரம்: மலை, ச௨அ

மராம் - செங்கடம்பு; வெண்கடம்புமாம்: திரு, க௦. மரவம்பூ கு, அ௫.

மரீஇய - அடிப்பட இருந்த: மது, க௫க.

மருகன் - குடியிலுள்ளவன் பெரு, ச௫௩; மது, உ௩.

மருங்கு - குலம் திரு, உஎ௫, ப, உ௪௦. கூறு திரு, கஎ௩.

மருங்குல் - உடம்பு பெரு, ௩௫௨.

மருண்ட - கலங்கிய பொரு, ௯அ.

மருதம் - மருதப்பண் மலை, சஎ௦.

மருப்பு - யாழ்த்தண்டு பொரு, க௩.

மருமான் - குடியிலுள்ளோன் சிறு, சஎ, சா௩, எ௯

மலர்தல் - அகலல் பெரு, உஎசா.

மலைத்து - மாறுபட்டு. மலை, ச௫

மலைந்து - சூடி மலை, க௫௯.

மலைமார் - சூடுதற்கு மலை, ௩௦சா

மலைய - சூட மலை, ௫சா௯.

மழவர் - சிலவீரர் மது, ௩௯௫, சாஅஎ

மள்ளர் - வீரர் பெரு, ச௫௫.

மள்ளன் - இளமைப்பருதித திருநாமத்தொன்று திரு, உசா௨.

மறவர் - கொடியோர் பெரு, ச௫௫.

மறுக - கொண்டுபோக பொரு, உகஎ

மன - ஆக்கம் ப, உ௯க

மன்ற - அறுதியாக மலை, சாசா

மன்றம் - ஊருக்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி திரு, உ௨சா

மன்னுயிர் - பல்லுயிர் திரு, உஎஅ.

மா.

மா - ஒருமாநிலம் பொரு, கஅ௦ கருமை ப, ௯௫ மாமைநிறம் பெரு, கசா௦.

மாக்கள் - அறிவில்லாதோர் மு, ௫௫

மாக்தர் - இருந்தேத்துவார். மது, சாஎ௦.

மாசு - அழுக்கு திரு, க௩அ

மாசுணம் - பெரும்பாம்பு மலை, உசாக

மாட்டி - அழித்து மு, உசா. எரித்து: சிறு, க௫சா.

மாட்டிய - கொளுத்திய: ப, உசஎ; பெரு, ௩சக. கொளுத்திவைத்த. மலை, க௯ச.

மாமை - கரியநிறம்: மலை, ௩௫

மாயோய் - மாமை நிறத்தை யுடையோளே மு, உக.

மாயோள் - கரியநிறத்தை யுடையோள் பொரு, கச.

மாயோன் - மாமைநிறத்தை யுடையோன்' மது, ருகக

மார் - அசை' மலை, ககக

மார்பு - வடிவு பெரு, உசரு.

மால் - கருமை. பெரு, சஅஎ மயக்கம் கு, கஎ

மாலபு - கணணேணி மலை, ருகசு

மாலை - இயல்பு மலை, கரு.

மாழாந்து - மயங்கி பொரு, கூரு.

மாறியோா - விற்றவாகள் பொரு, உகச

மானவிறலவேள் - ஒருகுறுநிலமன்னன மது, ருசச

மி

மிசைமின் - தின்பீராக பெரு, உசுஉ

மிண்டி - குததுகையினுலே பெரு, கூஉ

மிலைந்த - சூடிய திரு, சச

மிளிர - கீழ்மேலாக' பெரு, கூஉ

மிளை - காவல மலை, சoகூ. காவறகாடு பெரு, கஉசு, சoக, மது, சுச.

மீ

மீக்கூற்றம - மேலாகியசொல் சிறு, உகஉ

மீமிசை - மேல திரு, ககச, பொரு, கருரு

மீளி - கூற்றுவன் பெரு, எரு, பொரு, கசo

மு.

முகத்தலை - மனததுககினியவை நெ, கருசு.

முகம் - பக்குவம் மது, உகரு

முச்சி - கொணடை, திரு, உசு மயிாமுடி மலை, கஅஉ. முடி' கு, கoச

முசுணடை - முசுண்டைககொடி மது, உஅக

முட்டாது - முட்டுப்படாமல மலை, ருசுச,

முடலை - முறுக்கு நெ, ருஉ; பெரு, சுக

முடிநர் - முடிவார் மது, ருகச

முடிமார் - முடிப்பவா திரு, அகூ.

முடுக்கர் - நீர்குத்தினஇடம். மலை, உகரு

முடுக்குதல் - கடாவுதல்' நெ, அரு

முடுவல் - பெண்ணுய்' மலை, ருசுரு.

முணடகம்-கழிமுள்ளி சிறு, கசஅ; மது, கூசு.

முது - பேரறிவு சிறு, சo;

முதுவெள்ளிலை - ஓா ஊா, இது குறுநில மன்னவரிருபபு மது, ககக.

முநது - முறபட திரு, உருக; மலை, உஅச.

முநதூழ - பெருமூங்கில மலை, கருரு

முரஞ்சிய - முற்றிய மலை, உசுஅ.

முரஞ்சுதல - முறறுதல மலை, கசச.

முரமபு - பருக்கையையுடைய மேட்டுநிலம மலை, சருஉ

முரல - கதற' மது, கஎo

முரவை - வரி பொரு, ககரு

முரறகை - தாளம மலை, ருகூo

முருக்கி - அழித்து சிறு, உசஎ கெடுத்து' திரு, கூக

முருகு - தெயவததன்மை. மது, கஅக, எஉச மணம ப, ருஎ வேள்வி மது, ருஅ

முழவு - மததளம மலை, ரு.

முளரி - விறகு நெ, ருரு.

முளவுமா - எயபபன்றி மலை, கஎசு

முற்றி - தஙகி மது, உருஅ

முறறிய - முடிதத மலை, சo.

முனபு - வலி மது, சுகக, மலை, கஅசு, சஎரு.

முன்னி - மேற்கொண்டு திரு, கஉரு

முனனிய - கருதிய பொரு, ரு.

முனை - பகைபபுலம்' கு, கஉஅ, சிறு, கoரு, ப, உருஅ, மலை, ருக

முனைஇ - வெறுத்து ப, ருரு, பெரு, உஉச, மது, ருஅசு.

முனையின்- வெறுககில் பெரு, கஅo, பொரு, கஅச

மூ

மூடை - பொதி ப, கருஎ.

மூரல - சிறுத்தசோறு. பெரு, கசுஅ.

மெ

மெய்ப்பை - சட்டை மு, ௬௦.
மெல்குபு - மென்று. சிறு, ௪௫
மெலலென - மெதுவென பொரு, ௧௨௨.

மே

மேஎய - மேவபபட்ட மது, ௫௭௭
மேம்படுந - மிக்கவனே. பெரு, ௪௫௬.
மேம்படுததவல்லாய பொரு, ௬௦
மேவா - பொருந்துதல்வா திரு, ௧௬௬
மேனி - நிறம் நெ, ௧௪௮

மை

மைந்து - வலி கு, ௧௨௧, பெரு, ௬௯௮, மலை, ௨௬௦, ௯௬௨

மொ.

மொசகுள் - கொபபுளய பொரு, ௪௫.

மோ

மோசூா - பழையனென்னுங் குறுநிலம ன்னனூா: மது, ௫௦௮.
மோடு - பெரியவுடல், வயிறுமாம் திரு, ௫௦, ப, ௪௪; பெரு, ௪௫௮
மோதகம் - அப்பம்: மது, ௬௨௬.

மௌ.

மௌவல - மௌவற்பூ: கு, ௮௧.

ய.

யவனா - சோனகா நெ, ௧௦௧; பெரு, ௩௧௬; மு, ௬௧.

யா.

யாணர் - செல்வவருவாய். பொரு, ௧. புது வருவாய்: ப, ௯௨, பெரு, ௨௨௮, ௯௬௭; மது, ௯௯௦
யாதத - கட்டின. பெரு, ௨௮௪
யாப்பு - பததலிறகுறுக்கே வலிபெறவிட் டுவது. மலை, ௨௮
யாவதும - சிறிதும் பொரு, ௯௪.
யாறு - ஆறு மலை, ௨௧௪
யானையங்குருகு - வணடாழ்ங்குருகு மது, ௬௭௪

யூ

யூகம் - கருங்குரஙகு திரு, ௯௦௨.
யூபம் - குறைத்தலைப்பிணம மது, ௨௭

வ

வசி - பிளபபு மலை, ௯௦௯
வசிநது - பிளநது திரு, ௧௦௬.
வசிவு - பிளந்துவடுபபடுதல மலை, ௯௭.
வசை - குற்றம் ப, ௧.
வஞ்சி - ஒரூா சிறு, ௫௦. வஞ்சிபபூ. கு, ௮௬
வட்டம் - ஆலவட்டம் நெ, ௫௧. பரிசை திரு, ௧௧௧.
வட்டி - கடகம் மலை, ௧௫௨
வடவா - வடநாட்டிலுள்ளாா நெ, ௫௧; ப, ௨௭௬
வடவனம் - வடவனபபூ. கு, ௬௭.
வடி - வடு பெரு, ௯௦௧; மலை, ௫௧௨.
வடிததல் - நரம்புகளை உருவல் பொரு, ௨௯.
வடு - உரு சிறு, ௨௫௨
வணடல் - விளையாட்டு பெரு, ௯௧௧
வண்ணம் - குணம்: கு, ௯௧. நிறம்; சாதி: கு, ௧௧௪.
வணர்ந்து - வளைந்து மலை, ௯௭.
வதுவை - கலியாணஞ்செய்த மகள் மலை, ௯௦ மணமாலை: திரு, ௧௧௭.
வம்பலா - புதியவா ப, ௨௪௧; பெரு, ௭௬, ௯௬௫
வம்பு - கச்சு: கு, ௧௧௮.
வம்மென - வாருமென்று: பொரு, ௧௦௧.

வயம் - வலி. திரு, ௬௧௧, மது, ௧௫

வயவா - படைத்தலைவர். சிறு, ௨௪௬

வயாம் - விரும்பும்: மலை, ௪௭௬

வயிர் - கொம்பென்னும் வாசசியம் திரு, ௧௨0.

வயிரியம் - கூத்தரேம் மலை, ௧௬௪.

வயிரியா - கூத்தா மது, ௭௫0

வரம் - வேண்டும்பொருள. திரு, ௬௪.

வரி - நிறம் ப, ௬அ பாட்டு கு, ௧௧௧ புகா' திரு, ௭அ

வருடை - வருடைமான: ப, ௧௬௯

வருதியர் - வருக' கு, ௬௬

வரை - பக்கமலை மது, ௪௨ மூங்கில, வரைகளையுடைமையின் வரையாயிற்று, ஆகுபெயா [வரை - கணு] திரு, ௧௨

வரைந்த - எல்லையிட்ட மலை, ௫௫௭

வரைப்பு - குளம், கோட்டம, வரைகக படுதலின வரைபபு ஆகுபெயா பொரு, ௨௪0 மதில. ப, ௨௬௬, பெரு, ௧௨௨, பொரு, ௬௫

வரையாதுகொடுசதல - கலவிமிகுதியில்லாத பரிசிலாகருக கொடாதிருததலை மேற்கொள்ளாதே அவர்கள அளயிறகுத்தக்கன வறறைக கொடுததல; தனக கென ஒனறும வரைநதுவையாமற கொடுததலெனறுமாம் சிறு, ௨௧௭.

வல்சி - உணவு பெரு, ௧௬௭, ௬௪௬; மலை, ௬அ சோறு மது, ௧௪௧.

வல்லூறறு - சில்லூறறு பெரு, ௬அ.

வலததல - கட்டுதல பொரு, ௫௧

வலநத - சுறறிககிடககினற மலை, ௨௧௬. தெற்றிய' கு, ௪௨

வலம்புரி - வலமபுரிவடிவாகசசெய்த தலைக்கோலம் திரு, ௨௬.

வலவா - கட்டாத. பொரு, ௧௬௧.

வலைஞர் - வலையால் மீன்பிடிபபாா மது, ௨௫௬

வழங்கல - உலாவல் பொரு, ௪௬.

வழங்குநா - கொடுபபவர் பெரு, ௪00

வழி - ஏவல்' மது, ௧அ௬.

வழும்பு - குறறம்: மலை, ௨௨௧

வழூஉம் - காலோடும்: மலை, ௨௧௫.

வழை - சுரபுன்னை: மலை, ௧அ௧. சுரபுன்னைபபூ. கு, அ௬.

வழைச்சு - இளமை' பெரு, ௨அ0.

வள் - பெருமை சிறு, ௧௬௬; திரு, அ, பெரு, ௫, மது, ௨௫௧

வளளி - வள்ளிப்பூ கு, ௭௬ வளை: நெ, ௬௬

வளம் - செல்வம் மலை, ௫௭அ

வளன - செலவம் பெரு, ௨௬.

வளைஇ - சுறறி கு, ௧௧அ. வளைத்து: மு, ௨௭ வளையவைதது திரு, ௬0

வறம் - வறகடம். பெரு, ௨௬.

வறல - உலாதல் சிறு, ௧௬௬

வறன - வறகடம பொரு, ௨௬௭.

வறிது - சிறிது சிறு, ௫0, அ௬, மலை, ௨0௨, ௨௬௧

வறை - பொரிககறிகள் மது, ௭௫௬. பொரியல பெரு, ௧௬௬

வனகண - தறுகணமை மு, ௬௧.

வன்புலம - முல்லைநிலம் பெரு, ௨0௬.

வா

வாஙகிய - வளைநது நுடங்கிய திரு, ௧௪.

வாடாமாலை - பொனனரிமாலை திரு, ௭௬.

வாடாவளளி - வள்ளிககூத்து. பெரு, ௬௭0

வாடுனை - உபபுககணடம் பெரு, ௧00.

வாணன் - ஓாசூரன மது, ௨0௬.

வாய - மெய மது, ௧௬

வாயபபுள - நறசொல மு, ௧அ.

வாய்வது - உணமை மு, ௨0

வாயில் - வழி: பொரு, ௭௫.

வார்ந்த - நேரிதாகிய. மது, ௬௧௪.

வாாவை - தொததுளிபபாய் பெரு, ௫0.

வாரி - யானைபடுகின்றஇடம் மலை, ௫௭௨

வாருதல - யாழநரம்புகளைக் கூட்டத்தழுவல் பொரு, ௨௬

வாலுவன - மடையன்: மது, ௬௬.

வாறுத - அரியாது' பெரு, ௧௭0.

வாணி - வாணிபபூ: கு, ௬௬.

வி.

விசித்த - இறுகவலித்த: மலை, ௫
விசும்பு - மேகம்: திரு, ௧௧௬; பெரு, ௧௫௫, மலை, ௧
விசையம - பாகு: மது, ௬உ௫
விடக்கு - இறைச்சி. ப, ௧௭௬
விடா - முழை மலை, ௫௧உ முழைஞ்சு. சிறு, ௧௭0, மது, ௫0அ; மலை, ௫உ௪ விண்ட. திரு, ௫௧௪.
விடேபு - விட்டு. மது, ௫௯0
விடை - கிடாய்: திரு, உ௯உ
விண்டு - மலை மது, உ0உ
விதவை - பாறசோறு மலை, ௪௧௭.
விதுப்பு - நடுக்கம் கு, ௧௬அ.
வியப்பு - அதிசயம் மது, ௭௬௪ மேம்பா டு: கு, ௧௫.
வியம் - வழி மலை, ௪உ௭
வியன் - அகலம் பெரு, ௪௧
விரகு - பணணியாரம, உபாயஙகளாறப ணணுதலின் விரகென்றா; ஆகுபெயா பொரு, ௧0அ.
விரை - சந்தனமுதலியன கு, ௭
விரைஇ - கலககையினாலே ப, ௧அ௧ கலந்து: திரு, ௧௯௧, உ௧அ.
வில்யாழ் - வில்லாகியயாழ் பெரு, ௧அஉ
விலங்கு - குறுககு மது, ௭௭.
விலஙகுதல் - குறுக்கிட்டுககிடததல. கு, ௯௯.
விலைஞர் - விறபாா மது, ௪0௫.
விழுமம் - இடும்பைகள கு, உ௬0 வருததம் மது, உ௫௯.
விழுமிய - சீரிய. திரு, உ௯௪
விளக்கம் - மோதிரம். நெ, ௧௬௪, மது, ௭௧௯
விளி - ஓசை பெரு, ௯00.
விளிவு - கேடு திரு, உ௯உ
விளையுள் - விளைதல. பொரு, உ௪௭; மது, ௧0௯.
விறந்து - செறிந்த பெரு, உஉ௬
விறல் - வெறறி. திரு, ௯அ.
விறலியர் - விறல்பட ஆடுமகளிா. மலை, ௫௬௬. விறலபடப பாடியாடுவோர் [விறல - சததுவம்] பொரு, ௧௧0

வீ

வீங்குதல - இறுகுதல் சிறு, உஉஉ பெரு, ௫௬
வீட - நீஙக பெரு, உ௫0. போம்படி பொரு, அ௭
வீயா - வீடாத பெரு, ௯௬௭.
வீயாது - மாறாது மலை, ௭௬.
வீவு - கெடுத்தல கு, ௫
வீழ் - விழுது பெரு, ௯௫௭
வீழ்தல் - விரும்புதல். கு, ௪௬.
வீளை - சீழ்கைகை கு, ௧௬௧.
வீறறிருநத - வருததமினறியிருந்த திரு ௭0
வீறு - பொலிவு திரு, உஅ௯ வெறறி கு ௧௫0, மது, ௫௪

வெ

வெடி - கேடு, ஓசையுமாம் மது, உ௯௯
வெணகூதாளம - வெணடாளி. திரு ௧௯உ
வெண்ணில - ஓரூா, அது சேரனையும் ப ணடியனையும கரிகாறசோழன் வென் இடம பொரு, ௧௪௭.
வெணமீன் - வெள்ளி ப, ௧
வெம்பி - வெதுமபி மலை, ௧௯௧
வெரீஇய - வெருவின. மலை, ௪0௬.
வெருவர - அசசந்தோனற திரு, ௫௪ அசசம வரும்படி திரு, உ௪௧.
வெரூஉ - அசசம். பொரு, ௧௭௧.
வெலீஇய - வெலலுதற்கு மு, ௫௭.
வெள்ளில - விளாா திரு, ௯௭.
வெளில - அசையாதகமபம் ப, ௧௭உ கமபம மலை, ௯உ௬.
வெறி - ஒழுங்கு மது, ௬௧௭
வெறுதத - செறிநத. மலை, ௯௯, ௯௭௬.
வெறுதது - செறிந்து. மது, ௭௯.

வே

வேண்டுநர் - விரும்புவோர் திரு, ௨௪௮
வேய்வை - குற்றம பொரு, ௬௭
வேர் - வேர்பபு பொரு, ௮0
வேரல் - சிறுமூங்கில் திரு, ௨௬௭; மலை, ௨௨௫. சிறுமூஙகிறபூ கு, ௭௪
வேலன் - படிமத்தான திரு, ௬௬0, முருகக்கடவுள்வேலைத தனக்கு அடையாளமாகக்கொணடுதிரிதலின் வேலனென்றா: திரு, ௨௨௨; மது, ௬௬௬
வேளூர் - நல்லியக்கோடனூா சிறு, ௬௭௫.
வேவை - வெந்தது பொரு, ௬0௪. வெந்தபொரியல். மலை, ௬௬௮
வேழம - கொறுக்கச்சி: மது, ௨௫௭. வேழக்கோல பெரு, ௨௬௫.
வேளாண்மை - உபகரித்தல. பொரு, ௭௫
வேளிா - குறுநிலமன்னர் மது, ௫௫.

வை

வைபபு - ஊர் திரு, ௨௨௪, பெரு, ௮௨.
வையா - கூத்தர் மது, ௬௨௮

அருமபதவிளக்கம்

முற்றுபபெறறது

பத்துப்பாட்டு.

அருந்தொடர்விளக்கம்.

அ

அகலிருவானம் - தன்னையொழிநத பூதஙகள் விரிதற்குககாரணமாகிய பெருமையையுடைய ஆகாயம். மது, ௨௬௭
அகலிருவிசும்பு - தனனையொழிநத நான்குபூதமுந் தன்னிடததே அகன்றுவிரிதறகுக் காரணமான பெரிய ஆகாயம். பெரு, ௧.
அசைவுழியசைஇ - இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி பெரு, ௪௪
அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய்: கு, ௧௮0.
அஞ்சுவருபேய்மகள் - கண்டார்க்கு அசசந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள் திரு, ௫௧
அடிபுதையரணம் - செருப்பு பெரு, ௬௯
அணங்குடைநல்லில - இல்லுறைதெய்வஙகளையுடைய நனருகிய அகம மது, ௫௭௮.
அணாச்செவி - எடுததசெவி பெரு, ௮0.
அணைமுதல - சாரநததறி, அணையிடத்துததறியுமாம் ப, ௯௧.
அமராநோககம் - அமைதிபிறவாத அறிவு மலை, ௭௪
அரிககூடினனியம் - அரிததெழும் ஓசையையுடைய இனியவாச்சியம் மது, ௬௧௨
அரிசெதது - ஞாயிற்றைறயொத்து; உவமையின்றுகவென்றுமாம்: பெரு, ௪௭௫.
அரிநெல் - அரிகின்றநெல்: பொரு, ௧௯
அரிமயிர்முன்கை - ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கை பொரு, ௬௨.
அரும்படர் - ஆறறுதற்கரிய நினைவு: நெ, ௧௬௭

அருவியான்ற - அருவிகளில்லையான: மது, ஈ0சு
அலர்முலைச்செவிலி - பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலி· பெரு, உ0௰ - உ௰௪.
அலவனாட்டி - ஞண்டுகளையாட்டி· ப, ௧0௪.
அவ்வாய் - அழகிய இடம் பெரு, சா௪உ
அவ்விதழ - அழகிய இதழ். நெ, சா௪.
அவையாவரிசி - குத்தாத கொழியலரிசி பெரு, உஎ௰.
அழிதருகமபலை - மிகுதியைததருகின்ற ஓசை. மது, ௰சாசா
அழிபசி - அறிவுமுதலியன அழிதறகுக் காரணமான பசி சிறு, ௧௩0
அழுகுரறகூகை - இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூகை ப, உ௰அ
அறற்குழறபாணிதூஙகியவா - தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின தாளத்திறகொபப ஆடியமகளிா சிறு, ௧௬உ
அறுகோட்டிரலை - அறலபட்ட கொமபினையுடைய புலவாயககலை ப, உ௪௰
அறைக்கரும்பு - அறுததலைசசெயயுங கருமபு· பொரு, ௧௯
அன்னத்தூநிறததூவி - அனனசசேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டு நெ, ௧௩உ.

ஆ

ஆசறுகாட்சி - குறறமறறவறிவு கு, ௧எ.
ஆடமை - சமைத்தலமைந்த மது, ௬உ௰.
ஆடமைப்பணைத்தோள் - அசைகினற மூங்கில்போலும் பெருததலையுடைய தோள்: பொரு, ௩உ.
ஆடுபசியுழந்த - அடுகின்றபசியாலே வருந்தின: பொரு, ௬௪.
ஆடுற்ற - அடுதலுற்ற· மது, ௩௰.
ஆண்டலைக்கொடி - தலை ஆண்மகன் தலையும் உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதினகொடி; இது, பேய்முதலியன பலியை நுகராமற் கட்டப்படுவது: திரு உஉஎ
ஆணிமுடுக்கி - ஆணிகளை இறுகத்தைத்து மலை, உஎ
ஆமபலநதீங்குழல் - ஆம்பலெனனும் பணணியையுடைய அழகிய இனிய குழல கு, உஉஉ
ஆமான்சூட்டு - ஆமானினது சூட்டிறைசசி சிறு, ௧எஎ
ஆமான்புகல்வி - ஆமானிலேறு· கு, உ௰௬
ஆய்கோலவிாதொடி - அழகிய திரட்சியையுடைய விளஙகுகினறதொடி மது, ௰௬௩.
ஆய்திணையரிசி - அழகினையுடைய திணையரிசி பொரு, ௧௬
ஆய்தொடி - அழகிய நோந்ததொடி பொரு, ௧சா.
ஆய்மகள - ஆய்சசாதியிறபிறந்த மகள் பெரு, ௧௬உ
ஆரிடா - பொறுததறகரிய வருததம மலை, ௩௬அ
ஆரிப்படுகா - அரிதாயிழியும் வழி மலை, ௧௬௪.
ஆவியர்பெருமகன - ஆவியாகுடியிற்பிறநத பெரியமகன சிறு, அ௬
ஆறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு - யாறு கிடந்தாறபோன்ற அகனற நெடிய தெரு நெ, ௩0
ஆறுவிருபபு - மிகுகின்றவிருபபு: சிறு, உசா௰

இ

இகநதன்றுமிலன - இகநத நுமிலன்· கு, உசாசா
இகலாறறல் - மாறுபாட்டை நடத்துதலையுடைய· மது, ௰அ.
இகழபதம - நெகிழ்ந்தசெவ்வி· பெரு, ௩௧௩
இகன்மீக்கடவும் - மாறுபாட்டின்மிகுதியைச் செலுத்தும: கு, உஎ
இகுபெயல் - தாழகின்றமழை· சிறு, ௧௩.
இஞ்சிசெயயாபபாவைவளாந்து - இஞ்சி

முதல ஒருவராறபணணப்படாத பாவைகள்வளரப்பட்டு; இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு மலை, கஉ௬, கஉ௫.

இணைத்தகோதை - இதழபறித்துக்கட்டின மாலை திரு, ௨00

இணையீரோதி - கடையொத்த செய்பபினையுடைய கூநதல் திரு, ௨0

இயங்கடொடுமின - வாச்சியஙகளை வாசிப்பீராக மலை, ௨எஎ

இயஙகாவையயதது வள்ளியோாநசைஇ - வள்ளியோரினமையிற பரிசிலாசெல லாத உலகததே பரிசிறருவாரை விரும்பி; இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகலின, உலகததிற்கு இயஙகாவையமென வெளிபபடைகூறிற்றுமாம் சிறு, ௬அ.

இரியல்போகி - கெடுதலையுடையவாய நீஙகிபபோய' ப, ௫௬.

இருகோடடறுவை - முனனுமபினனும் தொங்கலாக நாலவிட்டதுகில நெ, ௬௫

இருஙகோவேள்மருஙகுசாய - ஐம்பெருவேளிா குலமுழுதுங குறைய ப,௨அ௨

இருஞ்சேறு - கரியசேறு திரு, எ௨

இருததர-இருததலைச்செய்ய மது, ௪0௬

இருபெருநியமம் - இரண்டாகிய பெரிய அஙகாடித்தெரு;நாளஙகாடி அலலஙகாடியாகிய இரண்டுகூறறை உடையதெனறபடி மது, ௬௬௫

இருபெருவேந்தாவினை - இருவராகிய பெரிய அரசரைச சநதுசெயவிககுந்தொழில: கு, ௨எ-௨அ

[இரும்பனைவெளிறறின் புன்சாயன்ன குரூஉ மயிர்யாககைககுடாவடியுளியம்] வெளிறறின் இரும் பனைப் புன்சாய அன்ன குரூஉமயிர யாக்கைக் குடாவடி உளியம்—உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி திரு, ௬௪௨-௬௪௩

இருவாசசுட்டியபலவேறுதொல்குடி - தாயுந்தந்தையுமாகிய இருவர்குலத்தையும உலகததார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழையகுடி திரு கஎஅ

இழையுலறிய - இழையினறிப பொலிவழிந்த சிறு, கஅ

இளநலம் - இளையவடிவு திரு, ௨௬0.

இறுகுகுலை - காயநெருங்கின குலை மலை, ௬௬௨.

இன்னசையாயம் - இயலிசைநாடகத்தாலும இனிய மொழிகளாலும் இனிய மகிழ்ச்சியைசசெய்யும் திரள சிறு, ௨௨0

இன்னரமபுளர-இனியநரமபை வாசிகக திரு, க௪௨

ஈ

ஈகைச்செநநுகம் - கொடையாகிய செவவியபாரம சிறு, ககங

ஈஙகழை - பசியகோல மலை, ௨0எ

ஈாந்திரி - செய்தோய்ந்ததிரி நெ, ௪௨

ஈரெண் - பசிய எள்ளு மலை, ௧0௬.

ஈறறியாமை - ஈறறுதொழிலையுடையயாமை பொரு, கஅ௬.

உ

உய்யாவரும்படர - உயிரைத தாங்கியிராமைககுக் காரணமாகிய ஆறறுதறகரிய நினைவு கு, கக

உயாவிழுசசீா - உயருஞ்சீரினையுடைய புகழ திரு, கஉ௪

உரவுச்சினம - பரக்கின்றசினம' கு, கங0

உருகெழுசெலவு- கண்டார் உட்குதல்பொருந்தும் நடை' திரு, ௫க

உரும்இடிமுரசம் - உருமேற்றினது இடி.

ப்புப்போலும் ஓசையையுடைய முரசு: திரு, கஉக.
உறைகிணறு - உறைவைத்தகிணறு ப, எசு.

ஊ

[ஊமையெணகினகுடாவடிககுருளை] எண்கின் குடாவடி ஊமைக் குருளை—கரடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய திறவாக்குட்டி மலை, ௫0௧
ஊழடிமுட்டம - முறையடிப்பாடாயப் பின்பு வழிமுட்டாயிருககும இடஙகள் கு, உ௫அ.
ஊனசோறு இறைசசிகளையுடையசோறு மது, ௫௬௬

எ

எதிரபூஙகோதை -ஒனறறகொனறு மாறுபட்ட பூமாலை மது, ௬௬அ
எய்யாநலவிசை - ஒருவராலும் அளநதறியவொண்ணாத நல்ல புகழ் திரு, சுக.
எரிகைப்ப - எரிகின்ன பொரு, உ௬௪.
எல்லினிர்புகின - இராக்காலததையுடையிராய்ச செலலின், மனததே அககாலத்தைக்கருதுதலின் உடைமையாயிற்று: மலை, ௪கசு.
எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற செலலாததோள்: மது, ௧௭௭.
எழினிவாங்கியவீரறைப்பள்ளி - திரையைவளைதத புறவறைக்குள்ளறையிற படுக்கை' மு, சுச
எழுவுறழ்திணிதோள் - கணையததோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்ததோள். சிறு, ககஉ.

ஏ

ஏட்டிலை - மென்மையையுடைய இலை பெரு, ௫௬.
ஏடிரூமரை - பொறரூமரை. பொரு, க௫௬.
ஏநதெழில் - உயர்ந்துதோன்றுகின்ற முகு ரெ, ௬அ.
ஏமமாக - இளைபபுத்திர பெரு, சுசு.
ஏழகததகா - மேழகக்கிடாய ப, கசக
ஏனையுலகம் - மறுபிறப்பு. கு, உச

ஐ

ஐதுநடநது - மெதுவெனநடந்து' சிறு, எ
ஐவனவெணனெல் - ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளிய நெல் மது, உஅஅ

ஒ

ஒனறாதவெவா - தன ஏவலைப்பொருநதாத பகைவா பெரு, சகசு, மலை ௬அசு, ௬௬௭.

ஓ

ஓடாததானை - முதுகிடாதபடை பெரு கoஉ.
ஓடாபபூட்கையுறந்தை - தன்னிடத்திருந்தோா ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேறகோளினையுடைய உறந்தை சிறு, அ௬
ஓகிமவிளக்கு - அன்னவிளககு: பெரு, ௬௧௭.
ஓமபாவள்ளல் - தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாதநன்னன்' மலை, சoo.
ஓவிறந்து - ஒழிவின்றி மலை, ச௭௫.

க.

கடமான்கொழுங்குறை - கடமானின் கொழுவியதசை' மலை, க௭௫.
கடல்வேட்டம் - கடலில் மீன்பிடித்தல். ப, ௬உ.
கடல்வேலிவியலகம் - கடலை வேலியாக வுடைய உலகு: சிறு, ககச.
கடறகுட்டம் - கடல்சூழ்ந்த இடம்: மது, ௫சo.
கடனுடைஞெண்பூங்கோதை - கடல்சேர்

ந்த நாட்டையுடையவனுகிய ஒள்ளிய பனந்தாரையுடைய சேரன மது, ருஉச.

கடுந்தெறறுழுடை - நெருஙகததெறறின குதிர்: பொரு, உசரு

கடுப்புடைபபறவைசசாதி - எறியபபட்டாக்குக கடுக்குந்தனமையைக கொடுத்தலை யுடைததாகிய குளவிததிரள் பெரு, உஉக

கடும்பரிககடுமபு - கடிய செலவினையுடைய சுற்றம் மலை, கூசூச

கடுவோடொடுஙகியதூம்புடை வாலெயிறு - நஞ்சுடனே உறைகளுள்ளேகிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிறு திரு, கசஅ

கணஙகொடைஇய - கணடுயினற ப, ககரு

கணமாருடவா - விழிததகண இமைககுமளவிலே மறைகின்றகளவா மது, கூசஉ.

கந்தழி - ஒருபறறுமறறு அருவாயததானேநிறகுந தததுவஙகடந்தபொருள் [௪0 - மபககம]

கநதுடைபபொதியில - தெயவமுறையுநதறியினையுடைய அம்பலம ப, உசக

கயஙகுடைந்தன்னவியம்தொட்டு - கயத்தைக கையாற்குடைநது விளையாடுந தன்மையவாக வாசசியஙகளைசசாறறி மது, கூகூகூ

கயகதலைமடபபிடி - மெலலிய தலையினையுடைய மடபபததையுடையபிடி மலை, கூ0எ

கயவாயெருமை - பெரிய வாயையுடைய 'எருமை' சிறு, ௪உ

கராங்கலிதத - முதலைகள செருககிததிரிநத ப, உசஉ

கருங்கடையெஃகம - கரிய காம்பினையுடைய வேல மலை, சகூ0.

கருஙகோட்டாமா - கரிய கொமபுகளையுடைய ஆமா' திரு, கூகச - கூகரு.

[சருஞ்சினையாவாய வேமபினஙகுழைத தெரியல்:] கருஞ்சினை வேமபின அரவாய அமகுழைத்தெரியல - கரியகொமபினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரததினவாயபோலும் விளிம்பினையுடைய அழகியதளிராறசெய்த மாலை: பொரு, கசகூ - கசச

காநதொழில-வலியதொழில சிறு, உருஎ, ப, கூஉ.

கலலாமாநதா - காமநுகாச்சியினையன்றி வேறொன்றையுங்கலலாத இளையோா மது, சஉ0.

கலலாவிளையா - தநதொழிலை யொழியவேறுகல்லாத இளையா சிறு, கூகூ.

கலியாணா - செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாய மது, கூகூ0.

கவலைமறுகு - பல சவாததனமையையுடைய குறுந்தெரு. மலை, சஅஉ

கவளஙகைபபப - கவளததைததீற்ற மது, கூருக

கவிகுடில் - கவிநதகுடில் பெரு, உஉரு

கவைததாள் - கபபிததகால் பெரு, உ0அ.

கவைமுட்கருவி - கவைதத முள்ளையுடைய பரிககோல் மு, கூரு.

கழலகட்கூகை - பிதுஙகிய கணணையுடைய கூகை திரு, சக

கழறொடி - உழலுநதொடி சிறு, கூரு, மலை, ருஎஎ

கழிபபியபின்றை - செய்துவிட்டபின்பு' பொரு, ருஉ.

கழுநீா - தீவினையைக கழுவுதறகுக் காரணமான தீாததநீா மது, சஉஎ

கழுநீாதுணைபப - சழுநீாகளை மாலைகட்டுமபடியாக மது, ருருக.

கழைபெய்திநதயிா - மூங்கிறகுழாயிலே பெயத தோய்தத இனியதயிர்: மலை, ருஉகூ

கழைவளாதூமபு - மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெருவஙகியம்: மலை, ருகூ.

களளினிருமபைககலம் - கள்ளினையுடைததாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள். மது, உஉஅ

களிறறுததழுமபிருந்தகழறயஙகு திருந்த

டி-யானையைச்செலுத்துதலால உளதா கிய தழும்புகிடந்த வீரககழல்கிடந்த சையும் பிறககிடாத அடி' சிறு, கஉரு

களிறுமாய்கருங்கதிர்க்கழனி - யானைகள நின்றால அவறறைமறைக்கும்படி வளா ந்தகதிரையுடைய கழனி மது, உ௪எ.

கறிமூடை - மிளகுபொதி ப, க௮சு

கா

காந்தட்டுடுப்பினை கமழ்மட ல - காநதளின து துடுப்புபபோலுங கமழுகின்றமடல மலை, ருருசு

காம்புசொலித்தன்ன - மூங்கில ஆடை யையுரித்தாலொதத சிறு, உருசு

காய்ச்செந்நெல் - காயததசெந்நெல ப, கரு

காய்த்துணா - காயத்தகொதது மலை, ௫உக காயை மிகவுடைய தொதது மலை, கஉ.

கார்ககரும்பு - பசியகரும்பு. ப, கூ

காரகோடபலவு - காாகாலததாலே பழுத தலையுடைய பலா மலை, கஉ.

காழ்மண்டெஃகம் - காம்பிலே தைதத வேல். மலை, கஉக காம்பு குழைசசினு ள்ளேசெருகினவேல மது, எருக.

காழகநுணஙகறல் -கருமையை இடததே யுடைய நுணமையையுடைய அறல் சிறு, சு.

கி

கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாயாகபபகுதத வாய்: நெ, கூசு.

கிளைமலர் - தொத்திலெழுந்த பூ சிறு, கசு0.

கிளையிதழ - புறவிதழ் கு, ௬0க

கு

குடகாறறெறிநதகுப்பை - மேலகாறறு லே கையாலே தூவிததூற்றின பொ லி: பெரு, உச0.

குடிநிரலுடைமை - ஒருகுடியாகாமல் இ ரணடுகுடியும் ஒத்தலுடைமை: கு, ருசு.

குடியகறறி - குடிமக்களைப்பெருக்கி: ம து, எசுசு

குடுமிக்கூகை - குட்டினையுடைய கூகை: மது, கஎ0.

குரலபுலர - கதிரமுற்ற மது, உஎஉ.

குலலையமபுறவு - கஞ்சஙகுலலையையுடை ய அழகிய காடு சிறு, உ௮.

குளபபுவழியனனகவடுபெபததல் - மான் குளம்பழுததிய இடத்தையொதத இர ணடருகுக தாழநத நடுவுயர்ந்த பத்தல்: பொரு, ௪.

குளிாகொளீஇ - குளிர்ச்சியைக்கொளுத் தி பொரு, எ௮.

குறிஞ்சிசான்ற - புணர்ச்சியாகிய உரிப பொருளமைந்த. மது, ரு00

குறுந்தொடைநெடும்படிககால் - அணு கின படிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள். ப, க௪உ.

குறுநெறிககொண்டகூந்தல - குறிதாகிய அறலைத தன்னிடததேகொண்டமயிா: பெரு, கசுஉ

குறும்பலலூா - ஒன்றற்கொன்று அண் ணிதாயப பலவாகிய ஊாகள் ப, உ௮

குறுமபிடி - சிலசொட்டை மது, சுருஎ.

குறுமுறியடகு - சிறிய இலைகளையுடைய இலைககறி மது, ௫ருக

குன்றுகுயின்றன்ன-மலையை நடுவே வெ ளியாகததிறந்தாறபோனற நெ, ௮௮.

கூ.

கூகைகுழற - கூகைகூபபிட. ப, உசு௮.

கூாஙகறபாறை - குடுமிக்கூாஙகறகளையு டைய பாறை மலை, ருஎரு.

கை.

கைகவிதேறல் - தன்கடுமையாற் சிறித மையுமென்று கைகவித்தற்குக் காரண

மான கட்டெளிவு பொரு, கருஅ,
•கருள

கைதோய்வன்னகாரமழைத்தொழுதி - கை சென்றுபிடிக்கும் தன்மையையொத்த அணுகுதலையுடைய கரியமேகத்திரள மலை, கூசஉ

கைபுடையூஉ - கைகொட்டி மலை, உOச

கொ.

கொட்டைக்கரையபட்டுடைநல்கி - திரளமுடிந்த முடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத்தந்து பொரு, கருரு

கொடுந்தறி - வளைந்தமுளைக்கோல நெ, ருஅ

கொடும்பறை - கணகள்வளைந்த பறை மது, ருஉகூ

கொடுமுடிவலைஞர் - வளைந்தமுடியினையுடைய வலையைவீசுவார் பெரு, உஎச

கொடுவாயிரும்பு - வளைந்தவாயினையுடைய தூண்டில பெரு, உஅசு

கொடுவிலெயினர் - கொடியவில்லினையுடைய வேடர் ப, உசுசு.

கொண்டிமகளிர் - பிடித்துவந்தமகளிர் ப, உசசு. பொருளைவாங்குதலையுடைய பரத்தையர் மது, ருஅகூ

கொய்சுவற்புரவி - மனச்செருக்கால மயிரைப் பலகாலுங்கொய்யும் கழுத்தையுடைய குதிரை மலை, ருஎச

கொழுங்கடைமழைக்கண-அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண் பொரு, உசு

கொழுங்குறை - பெரியதசை பொரு, கOரு.

கொழுநிழல் - குளிர்ந்தநிழல்: மது, சOசு

கொழுமலர் - அழகியமலர்' திரு, உஉகூ

கோ

கோட்டிற்செய்தகொடிஞ்சிநெடுந்தோ யானைக்கொம்பாற்செய்த தாமரைமுகையினையுடைய நெடியதேர் பொரு, கசுரு

கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தெங்கு ப, கசு

கோணமீன - கோளாகியமீன் சிறு, உசஉ.

கோதையிறைழுகும் விரிநீர்நல்வரல்வையை - மாலையொழுகின்ற போல ஓடும் பெருநீர் நன்றாகிவருதலை யுடைய வையை மது, கூகூ - கூசO

கோழியெறிந்த கொடுங்காற்கனங்குழை- கோழியையெறிந்த வளைந்தஇடத்தையுடையபொன்னாற்செய்ததமகரக்குழை ப, உகூ

கோழூன - கொழுத்தஇறைச்சி பொரு, கOரு; மது, கசக.

கோளியாலம - பழத்தைத்தன்னிடத்தே கொண்டதாகிய ஆலமரம மலை, உசுஅ.

கௌ

கௌவைகறுப்ப - எள்ளிளங்காய் முற்ற மது, உஎக

சா

சாந்துபுலர்திணிதோள் - சந்தனம்பூசிப்புலருந்திண்ணியதோள சிறு, கூஅ.

சாந்துமறுக - சந்தனமரைக்கும்படியாக மது, ருருகூ.

சி

சில்பதவுணவு - இடப்படும்பொருள்களுக்குச சிறியவாக இடப்படும் உணவு; என்றது உப்பை பெரு, சுச.

சில்வளை - சிலவாகியவளை. சிறு, கஎசு.

சிறுபுன்மாலை - சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலம்: மு, சு

சின்மலர்பெய்ம்மமார்- சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி' நெ, ருச.

சினந்திருகிய - சினமுறுகிய பெரு, ருஉ

சீ.

சீறியாழ் - சிறியயாழ்' மது, ருருக

சு

சுகிரபுரிநரம்பு - வடித்தமுறுக்கினநரம்பு மலை, உரு

சுடரிலைநெடுவேல் - எரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடியவேல. திரு, சசு

சுரியிரும்பித்தை - கடைகுழன்ற கரியமயிர்: பொரு, கசுО.

சுரிவளாகுஞ்சி - கடைகுழன்று வளாந்த மயிர: கு, கОஎ, ககஉ.

சுழல்விழிப பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கின்- கோபத்தாற்சுழலும விழியையுடைய பசியகண்ணினையும் கொடுமைசெய்த பார்வையினையும். திரு, சஅ.

சூ

சூழ்சுளைப் பெரும்பழம் - தினபாாவிரும்பிச்சூழும் சுளையையுடைய பெரியபழம்: பெரு, ௩௫௬.

செ

செய்பூங்கணணி - ஒடேசசையாற செய பூவினையுடைய மாலை சிறு, ருச

செயிர்ததுநோக்கி - குற்றத்தைசசெயது பார்த்து' ப, உஅО.

செல்லாநல்லிசை - கெடாதநலலபுகழ் மலை, ௩அஅ.

செல்லிசை நிலைஇய பணபினல்லியக்கோடன் - பிறரிடத்து நிலலாமறபோசின றபுகழ் தன்னிடத்தேநிறறறகுக் காரணமான குணத்தினையுடைய நல்லியக்கோடன். சிறு, உசுஅ - உசுக

செவ்வேல் - செய்யவேல; எககாலமும் போர் செய்தலின் செவ்வேலென்ப திரு, சுக.

சே.

சேயாறு - ஓர்யாறு: மலை, சஎசு

சொ

சொன்மலை - சொறகளினீட்டம்: திரு, உசுரு

சோ

சோறறமலை - சோறறுககட்டி பெரு, உஉச.

சோறுவாயததொழிந்தோா - செஞ்சோறறுககடனிறுத்துப்படடவீரா மு, எஉ

த

தண்டினாதரீஇ - நலிந்து தின்னப்பண்ணி மலை, சஉரு

தணபணணியம்- நெலலையொழிந்த பணடம் ப, கசுச

தண்மீனசூடு - மிகவுமுலராத மீனைச்சுட்டது பெரு, உஅஉ.

தம்பெயா தம்மொடு கொண்டனா மாய்ந்தோா - தம்பெயரை உலகிலநிறுததாமல் தம்முடனேகொணடு பொன்றகெட்டுப்போன அரசா மலை, ருரு

தவபபல - மிகபபல மலை, ௩கஅ.

தளிரோமேனி - மாந்தளிரையொதத நிறம்' நெ, கசஅ

தா.

தாசினை - பரநதகொமபு கு, கசக.

தாழபெருந்தடக்கை - நிலதநேகிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடையகை, திரு, கருஅ.

தாழையன்னம் பூபப - தாழை அன்னம் போலப் பூக்கையினுல் சிறு, கசசு.

தி

திணகாழவயிரெழுநதிசைபப - திண்ணியவயிரததையுடைய கொம்பு மிககொலிபப' திரு, கககூ - கஉО.

திண்ணிலைப்போாவாய்ககதவம் - சிககென்ற நிலையினையுடைய இரணடுகதவுந் தம்முட்பொருதல்வாயத்த கதவு: நெ, சுஉ-சுரு.

திணிதோள் - சிகசென்றதோள் திரு, கஙஉ.
திமிலவேட்டுவா - மீன்படகாலே வேட்டையாடுவோா. மது, ககசு
திரிபுரிநரமபின் றீந்தொடை - முறுக்குதலபுரிந்த நரம்பின் இனிதாகியகட்டினையுடைய யாழ் ப, உஙச.
திருகிளாசெலவன் - திருமகளவிளஙகுஞசெலவன் திரு, கஙக
திருத்துஞ்சும் - திருமகடஙகும ப, சக.
திருநகா - திருமகளையுடையநகா மது, உகசு.
திருமறுமாாபு - திருவாகிய மறுவையணிந்த மாாபு பெரு, உக.
திருமாவளவன - திருவினைபெருமையையுடைய கரிகாறபெருவளததான ப, உககூ.
திருமுகம் - அழகினையுடையமுகம் மது, சசஅ.
திரைபிறழிய இருமபெளவம - திரைமுரிநத கரியகடல. பொரு, களஅ
திலகநதைஇய - திலகமிட்ட திரு, உச

தீ

தீஞ்சேறறுககடிகை - கணடசருககரைாத தேறு. மது, ருஉ.
தீஞசேறு - இனியபாகோடு சோததுககரைாத்த மா மது, சுஉள
தீம்புளி - கருபபுககட்டிகூடடிப பொரிததபுளி மது, ருகஅ

து.

துஞ்சாமுழவு - ஒசையை ஒருகாலுமறுத முழவு கு, உருசு
துடிககுடிஞை - துடியோசைபோலும ஓசையினையுடைய பேராநதை பொரு, உகo
துணிமழை-தெளிந்தமேகம சிறு, உசுரு.
துணைததக - தம்மிலொததறகுப் பொருநத. திரு, ருo.
துணையாாகோதை - இணைதனிறைந்த மாலை. சிறு, சுக.
துய்ம்மயிரடககியசேக்கை - மெல்லிய தலைமயிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்கை. மலை, சகஅ
துயல்கழை - அசைகின்றமூங்கில் சிறு, உசுரு.
துயின்மடிந்து - துயிலகொணடுகிடந்து ப, ககள
துவாமுடிததகுளறுமுசசி - வேண்டுவனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்றகொணடை திரு, உசு.
துவன்றிருககை - நிறைநத இருப்பு ப, களச
துறுகல - நெருஙகினமலை. ப, உருச;மலை, கருக
துனிகூரெவ்வம் - தன்னை வெறுத்தல்மிகக வருத்தம சிறு, ருக.

தூ

தூமபுடைத்திரடாள - உள்ளுப்பொய்யையுடைததாகிய திரணடதாள் பெரு, உருக
தூவறகலிதத புதுமுகையூன்செத்து - மழையாலே செருககிவளாந்த புதியமுகையை ஊனகககருதி மலை, கசசு.
தூவறகலிததவிவாநனைவளாகொடி-மழையாறசெருககின பரக்கின்ற அரும்புகளையுடைய மணமவளருகினற நறைக்கொடி மலை, ருகச

தெ.

தெஙகின்முப்புடைததிரள்காய் - தெங்கினுடைய மூன்றுபுடைபபினையுடைய திரணடகாய், பழுத்தால் அடி மூன்றுகபபுடைததல அதற்கியலபு பெரு, ருசுச.
தெவவாககோககியவேல - பகைவராகக கொலலுதறகறுதியிட்டுவைதத வேல். ப, உககூ-ருoo.

தெவ்வர் திறைதுறைபோகிய செலவன்- பகைவரைத்திறைகொள்ளும கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியபபோன செல்வன் பொரு, கஉ0-கஉக.

தெவ்வாமுனைகவாந்து- பகைவாமணணைக்கொண்டு மு, கஅ-கக.

தே

தேக்கட்டேறல - தேனுறசெய்த கட்டெளிவு திரு, ககரு

தேம்படுகவுள்-மதம்பாயகின்றகதுபபு மு, ௯க.

தேம்பிழிதேறல - தேனுறசமைதத கட்டெளிவு கு, கருரு

தேனெய் - தேனாகியநெய் பொரு,உகச

தொ

தொடித்தோட்கை - வீரவளையையுடைய வாகிய தோளையுடைய கை மது, ௯ச.

தொன்மருங்கறிஞா - பழைதாகிய நூலையறிவார்: கு, கஅ.

தொன்முதுபெண்டிா - பழமை மூததபெண்டிர் மது, ௪0க

தோ

தோடாழ்குளம - கையைமேலே கூபபிமுழுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலததுக கையமிழ்ந்துங்குளம் பெரு, உஎ௯

தோளோசசி - தோளையெடுதது பெரு, கச௫

ந

நடைப்பரிகாரம - இல்லறம் நடததுதறகு வேண்டும்பொருள சிறு, க0ச.

நண்ணுவழி-அணணிதானஇடம பொரு, எசு

நள்ளென்யாமம் - நள்ளெனனுமோசையையுடைய யாமம் நெ, கஅ௯.

நற்போா - அறததாற்பொருகின்ற போர் மு, ௯அ

நறவுமகிழ்ந்து - நெல்லாறசமைததகள்ளையுணடுமகிழ்ந்து மலை, கஎஉ மதுவையுணடு மது, ௬எக.

நன்பகல் - அடியொத்தகாலம் ப, உ௬அ எபபொருளுமறுகாதறகு நன்றாகிய பகல திரு, க௯0

நன்பகலந்தி - நன்றான உசசிக்காலமான சந்தி. பொரு, ௪௬

நன்மாமயிலின்மென்மெலவியலி - நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில்போலே மெதமெதன மெதமெதன நடந்து மது, ௬0அ

நனாதலை - அகறசியையுடைததாகியஇடம் மது, ௪௯0

நனிபல - மிககபல சிறு, உஅ௬.

நனைஞாழல - அரும்பினஞாழல் பொரு, க௯எ

நா

நாகுமுதிா -இளமைமுதிர்ந்த சிறு, க0அ.

நாகுமுதிாநுணவம - இளமை முதிர்ந்த நுணா சிறு, ருக

நாட்போது - நாட்காலததிறபூ சிறு,கஅ௯.

நாணமகிழிருககை - நாளோலககம்மலை, எ௬.

நாணமலா - நாட்காலததுமலா சிறு,உ௯

நாவியன்மருஙகினவிலபபாடி - நாபபுடைபெயருமளவிலேபயில வுசசரிததுதிரு, கஅஎ

நாளிருககை - நாளோலசக இருப்பு மது, ருஉரு

நி

நிமிாபரிபபுரவி- நிமிாநதசெலவினையுடைய குதிரை ப, கஅரு.

நிரைதிமிலவேட்டுவா- நிரைதத மீன்படகாலே வேட்டையாடுவாா மது,கக௬

நிலலாவுலகத்துநிலைமைதூககி - செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநில்லா

தவுலகத்துப புகழைச சோதாக்கிப்பாரா து: பொரு, கஎகூ.
நிலவெக்கா - நிலவுபோலும இடுமணல பொரு, உகரு
நிலைத்துறை - நிலையாய்ப்போம துறை மலை, உஅ0

நீ

நீத்தம குளங்கொளச்சாற்றி - பெருக்கை க குளங்கள் கொளளும்படி நிறைத்து மது, உசகூ
நீரணிப்பிரமபு - நீரக்கு அணிததாய்நின் ற பிரம்பு பெரு, உஅஅ
நீரபெயாச்சுழியினிறைந்தகொப்பூழ் - நீ ரினிடத்துப பெயாதலையுடைய சுழி போல உததமவிலக்கணங்கள நிறைந்த கொப்பூழ் பொரு, ருஎ
நீரவாய்த்தணபணை - நீரை எபபொழுது ம் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தணணி ய மருதநிலம் பொரு, கசுஅ-கசுகூ
நீலப்பைங்குடம் - பசசைக்குப்பி பெரு, ருஅஉ
நீலப்பைஞ்சுனை - சரவணப்பொய்கை, நீலமென்றா, அதினின்ற நீலநிறத்தை யுடைய தருப்பையை திரு, உநிரு
நீனிறமுல்லை - நீலநிறத்தையுடைய முல லைக்கொடி பொரு, உஉக

நு

நுணணுருக்குற்ற- கனாய உருகருதலுற்ற மலை, ச

நெ.

நெடுங்கழுக்கண்டம-நெடிய குத்துக்கோ லுடனேபண்ணின பலநிறததாற் கூறு பட்ட மதிட்டிரை மு, சச
நெடுநுகத்துப்பகல- நெடிய நுகத்திறகை தத பகலாணி. ப, உ0சு.
நெயகனிந்திருளியகதுப்பு - எணணெயி லேமுறறுப்பெறறு இருண்டமயிர. சிறு, கச.
நெய்தலசான்ற - இரங்கலாகிய உரிப்பொ ருளமைந்த மது, ருஉ0
நெயமிதிகவளம் - நெய்யைவாரததுமி தித்த கவளம பெரு, ருகூச
நெய்யுமிழசுரை - நெயயைக் காலுகின்ற திரிக்குழாய் மு, சஅ
நெலலுமலருநதூயகைகதொழுது - நெல லையுமலரையுஞ்சிதறி இலலுறைதெய் வததை வணங்கி நெ, சரு

நே

நோவாயக்கட்டளை-மாடத்தின்கட்சாலே கம நெ, ருஉ

நோ

நோனறாள - நடந்து வலியையுடையவா கிய கால் பெரு, சுஅ. வலியையுடை ய முயறசி பொரு, ருரு.

ப

பகட்டாவீன்றகொடுநடைக்குழவி - பெரு மையையுடைய பசுக்களீன்ற வளைந்த அடியையுடையகனறு பெரு, உசரு.
பகறபெயன் மழைவீழந்தன்ன மாததாட் கமுகு - பகறபொழுதிலே பெய்தலையு டைய மழை கால்வீழநதாலொத்த பெ ரிய தணடினையுடைய கமுகுகள் பெரு, ருசுஉ-ருசுரு
பகைமுனை - பகைபபுலம் மது, ச0உ.
பசுந்தினை - செவவிததினை பெரு, கசுஅ
பசுமபதம் - விளைந்தநெல்லும் பறிக்குங்க முதும, இதறகுஅரிசியும கறியுமென்று முரைப்பா ப, உ0ரு
பசுமபொதிததேறல - பசிய முளையாலாக கின கட்டெளிவு. மலை, சசுரு.
பசுமெழுக்கு - புதுமெழுக்கு ப, கசுச
பஞசாய்க்கோரை பல்விறசவட்டிப புனா நாரபெயத புனைவின்கணணி - தண் டாஞகிய கோரையைப் பல்லாலேமெ னறுமென்று கிழித்துமுடிந்த நாராற்க

ட்டின புனைதற்கினியமாலை' பெரு, உகஎ-உகஅ

படம்புக்கு - சட்டையிட்டு' பெரு, சுக

படாந்திரும் - நினைததுச் செலகின்றேம் மலை, ச00, சஉச

படலைக்கண்ணி - கலம்பகமாகிய மாலை பெரு, கஎச தழைவிரவின மாலை நெ, ௯க, பெரு, சு0

பணணமை - பணகுறைவறற. பொரு, க0௬

பணைமருளுனேன்றாள் - மூரசென்றுமருளும் வலியகால் நெ, கக௫

பதனறிந்து - காலமறிந்து' பொரு, க0உ

பதியெழுவறியாபபழஙகுடி - ஊரினின்றும்போதலையறியாத பழையகுடி மலை, சஎக.

பராரை - பரியமேற குறங்கு பொரு, க0ச.

பரிசிலவாழ்க்கைபபரிசிலா - பிறாகையிலேறறபொருளால இலவாழ்ககைநடததுதலையுடைய பாணா கூததா முதலியோா: சிறு, உகஅ.

பரிதியிறறெடுதத தணகமழலரிறல் - ஞாயிற்றின் மண்டிலததைப்போல ஈவைககபபட்ட தண்ணியவாய மணககின்ற விரிந்த தேன்கூடு திரு, உ௯௯ - ௩00

பரியரைககமுகு - பரியதாளினையுடைய கமுகு பெரு, எ

பருநதிருந்துகக்குமபன்மாணலலில - பருநது இளைபபாறியிருந்துபினபு உயரபபறககும் பலதொழின்மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல இல மது, ௫0உ.

பருந்துபறககலலாபபாரவறபாசறை - உயரப்பறக்கும் பருந்துகளும் பறததலாறறாத உயர்சசியையுடைய அரணகளையுடைய பாசறை மது, உ௯க.

பரேரெறுழ்ககழல - பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழல ப, உகச.

பரேரெறுழ்த்திணிதோள் - பரியஅழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகினதோள் பெரு, சு0 பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோள் நெ, ௯க.

பல்கேள்விததுறைபோகிய - பலவாகிய கேட்டற்றெழிலையுடைய நூற்றிறை முறறககறற' ப, கசுசு.

பல்பொறிமஞ்ஞை - பல பீலியையுடைய மயில், பொறி - ஆகுபெயர்: திரு, கஉஉ.

பல்வரிக்கொடுஞ்சிறைபபுள - பலவரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடன் திரு, க௫0-க௫க.

பலவுறுதிருமணி - பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம். மலை, ௫கசு.

பழம்படுதேறல - பழையதாகிய களிப்புமிகுகின்ற கட்டெளிவு சிறு, க௫சு.

பழமுதிர்சோலை - பழமுறறின சோலை திரு, ௩கஎ

பழுமிளகு - பழுததமிளகு' கு, கஅஎ

பள்ளியயர - துயிலுதலைசசெய்ய' மது, சுஉ௩.

பறைவெரூஉ நுவலும்வேழம - பறை எல்லாருககும அசசத்தைச சாற்றுதற்குககாரணமாகிய யானை பொரு, கஎக-கஎஉ.

பனமபோந்தை - பனஙகுருத்து, அதனிபததினின்றும் போந்ததனாற போந்தையென்றா பொரு, கச௩.

பா.

பாடினபடுமணியிரட்ட - ஓசை இனிதாகிய ஒலிககின்றமணியை மாறியொலிககபபண்ண' திரு, கக௫.

பாடுபுலாந்தநறுஞ்சாந்து - பூசினபடியே புலாந்த நறியசந்தனம் மது, உஉசு

பாண்டிலவிளக்கு - கால்விளககு' நெ, கஎ௫

பாணமகன் - பாணனாகியமகன. சிறு, ௩எ.

பாணிதூஙக - தாளததிற்கு ஆட பொரு, கக0.

பாய்மணற்பநதர் - பரந்த மணலையுடைய பநதா பெரு, உசுஎ.

பாயிருள் - பரந்த இருள். பெரு, க.

பாலைசான்றசுரம - பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த அருநிலம் மது, ௩கச.

பாலைநின்ற பாலைநெடுவழி - பாலைததன்

பெருந்தகை - பெரிய தகுதிபபாடுடையவன். கு, களகூ

பெருந்தடக்கை -பெரிய வளைவினையுடையகை பொரு, களக

பெரும்பெயா - பெரும்பொருள மது, சுகூகூ

பெருவிறல் - பெரிய வெறறியையுடையவன் கு, ககூகூ

பே

பேரிசையாளன- பெரிய புகழையாளுதலையுடையவன' திரு, உள൦

பேரிளம்பெணடிா - பெரிய இளமையினையுடைய பெணடிா மது, சசுரு

பேழ்வாய் - பெருமையையுடைய வாய திரு, சள

பை.

பைத்தபாமபு - படமவிரிதத பாம்பு பொரு, சுகூ

பைதிாபாணா - பசுமையறறபாணா, என்றது கலவிமுதிர்ந்தமையின இளமையற்ற பாணரென்றவாறு மலை, ச൦.

பைங்கனை - பசுதத அரும்பு சிறு, கசுச.

பைபயக்கழிமின் -மெலலமெல்லப போவீர். மலை, ௬அ௬

பைமபாகல -பசியபாகல பொரு, ககூச.

போ

பாருநாககாயினும் புலவாககாயினு மருமறைநாவி னந்தணாககாயினுஙகடவுண்மால்வரை கண்விடுதத்ன்ன, வடையாவாயிலவனருங்கடை குறுகி] பொருநர்ககு அடையாவாயினும புலவர்க்கு அடையாவாயினும அருமறைநாவின் அந்தணாககு அடையாவாயினும் அரு கடவுள் மால்வரை கணவிடுதத்ன்ன அவன் கடைவாயில் குறுகி—கிணைப்பாணாக்கு அடைககபபடாவாயினும் அறிவுடையோர்ககு அடைககப்படாவாயினும், அரிய வேததததையுடைத்தாகிய நாவினையுடைய அநதணாக்கு அடைககபபடாவாயினும ஏனையோாககு உளளே சேறற்கரிய, தெய்வஙகளிருககினற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகணணை விழிததுப பாாததா லொதத அவனுடைய தலைவாயிலை அணுகி.சிறு, உ൦௬-உ൦ச-உ൦ரு-உ൦சு.

பொருபுனல - கரையைககுததுகின்றபுனல சிறு, ககஅ

பொலலமபொத்திய - இரணடுதலையுஙகூட்டிததைதத பொரு, அ

பொழிமழைதுறந்த புகைவேய குனறம - பெயகினறமழை துறததலால நிலததின்கண எழுந்த ஆவிசூழந்த மலை பெரு, ககூ.

பொறையுயிாதது - சுமையை இளைப்பாறததளளி பொரு, உகூகூ

பொனகொழியா - பொடியானபொனனைததெளளி திரு, ௬൦சு.

பொன்வாய்மணிசசிரல - பொன்னிறமபோலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிசசிலி சிறு, கசுக.

பொன்னறைந்தன்ன - பொன்னை நறுககிஞலொத்த மலை, சச൦

பொனனெறிமணி - பொன்னிலேயழுததின நீலமணி ரு, ருகூ

போ

போகிடைகழி - பெரிய இடைகழி ப, கசச

போர்க்கதவு - தமமிற் சேருதலையுடைய கதவு ப, ச൦.

போறறுபு நோககி - பேணிப் பாாத்து. பொரு, கருக.

ம

மகிழப்பதம - மகிழசசியையுடையகள்: பொரு, ககக.

மடநடைமகளிா - மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுடைய மகளிர்: திரு, உ൦ரு.

மடநடைமஞ்ஞை - மடப்பத்தினையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுடைய மயில திரு, ௯௧௰

மடமங்கையர் - மடப்பத்தையுடைய மகளிர். ப, ௧௦௬.

மடவரன்மகளிர் - மடப்பந்தோன்றுதலையுடைய மகளிர் பெரு, ௯௮௭

மடியாமென்றோல் - திரையாத மெல்லிய தோல். பெரு, ௨௨௨

மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளம் பெரு, ௧௪௪

மடிவாய்ப்பயம்பு - மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழி மது, ௨௪௪

மண்டமர் - பகைவர்மனம் அறியாமல மிகச்செல்கின்ற போர் மு, ௬௭

மண்டமர் கடந்த - மிகச்செல்கின்ற போர்களைமுடித்த திரு, ௨௭௨

மணிக்காயா - நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயா பொரு, ௨௦௧

மணிதொடர்ந்தன்ன - மாணிக்கமொழுகினாலொத்த மது, ௪௯௮

மணிநிழற்றிய - மணியெறிந்து விட்ட மு, ௫௦

மணிநீர்க்கிடங்கு - நீலமணிபோலுநீரையுடைய கிடங்கு மது, ௯௫௪

மணிநீர்வைப்பு - நீலமணிபோலும் கழிகள்சூழ்ந்த ஊர் சிறு, ௧௫௨

மணிமருடெண்ணீர் - பளிங்கென்றுமருளும் தெளிந்தநீர் மலை, ௨௫௦.

மதவலி - மிகுதியையுடையவலி திரு, ௨௬௨.

மதிநிறைந்த - மதித்தறவொழிவிற குறையற்ற ப, ௧௯௯.

மந்திகூர - மந்தி குளிர்மிக, குன்றைகவென்பாருமுளர் மெ, ௯

மராஅத்த துருள்பூந்தண்டார் - செங்கடம்பினது தேருருள்போலும் பூவாற்செய்யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை: திரு, ௧௦-௧௧.

மருதஞ்சான்றதண்பணை - ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த மருதநிலம். மது, ௨௭௦.

மருதஞ்சான்றமருதத்தண்பணை - ஊடியுங்கூடியும் போகநுகருந்தன்மையமைந்த மருதநிலத்திற குளிர்ந்தவயல சிறு, ௧௮௬

மரையான்கதழ்விடை - மரையானினது விரைந்த ஏறு மலை, ௯௯௧.

மரையானபெருஞ்செவிக்குழவி - மரையானினது பெரியசெவியினையுடைய குழவி மலை, ௫௦௬

மரைவிடை - மரையேறு மலை, ௪௦௬.

மலரணிவாயில் - இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனைவாசல் ப, ௧௬௦

மழுவாணெடியோன் - மழுவாகிய வாளையுடைய பெரியோன் மது, ௪௫௫.

மழையாடுசிமயம் - மழையுலாவுஞ்சிகரம் ப, ௧௯௮

மறுகுநீர்மொக்குள் - சுழலும்புநீரையுடைய கொப்புளம் பொரு, ௪௫.

மறுவில்கற்பு - மறக்கற்பில்லாதஅறக்கற்பு திரு, ௬

மனவுச்சூலுடும்பு - அக்குமணிபோலுமுட்டையையுடைய உடும்பு பெரு, ௧௩௨

மனைவாழளகு - மனையினகண்ணேவாழும் கோழிப்பெடை பெரு, ௨௫௬

மா

மாமுகமுசுக்கலை - கரியமுகத்தையுடைய முசுக்கலை திரு, ௩௦௩

மாரிதலையும் - மழையை இடைவிடாமற பெய்யாநிற்கும் மலை, ௨௯௯.

மானவிறலவேள் - மானத்தையும்வெற்றியினையுமுடைய நன்னன் மலை, ௧௬௪

மீ

மீனெய் - மீனினதுநெய் பொரு,௨௧௫.

மு

முக்காற்சிறுதேர் - மூன்றுருளையையுடைய சிறுதேர் ப, ௨௫

முகடுதுமித்து - தலையைததிறநது பெரு, உசசு.
முட்டாச்சிறபபு-குறைவுபடாத தலைமை ப, உகஅ
முட்டாதகொடுத்த - நாடோறுங்கொடுத்த' சிறு, கoரு.
முடங்கிறை - மூட்டுவாய. மு, அஎ.
முடலையாக்கை - முறுக்குணட உடம்பு பெரு, சுக. முறுக்குணட யாக்கை' நெ, ருஉ
முடித்தகுல்லை - இலையைத தலையிலே யணிந்த கஞசங்குல்லை. திரு, உoக.
முடிநாட்சாபம - தலையிலே முடிந்த நாணையுடையவில பெரு, கஉo-கஉக.
முத்தார்மருப்பினிறங்குகை - முததுநிறைந்தகொம்பிலே ஏறட்டுநான்ற கைகு, ருசு
முதுசுனை - முற்றியசுனை திரு, ருoச.
முதுவாயொக்கல்-அறிவுவாய்தத சுற்றமப, உகச.
முதுவாயக்கோடியா - அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தர் ப, உருரு.
முரவைபோகிய முரியாவரிசி - வரியறற இடைமுரியாத அரிசி' பொரு, ககரு
முல்லைசான்றகறபு - முல்லை சூடுதறகமைந்த கற்பு' சிறு, ருo.
முல்லைசான்றபுறவு - இருததலாகிய உரிபபொருளமைந்த காடு மது, உஅரு.
முல்லைசான்றமுல்லையமபுறவு - கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இலவிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடாநத அழகிய காடு' சிறு, கசுக
முழுக்குழவி - முற்பட்டகன்று ப, கச
முழுககொழு - பெரியகொழு பெரு,உoo.
முழுமுதல் - பெரியமுதல. திரு, ருoஎ
முழுமுதறகமுகு - பெரிய அடியினையுடைய கமுகு நெ, உரு
முழுவலி-குறைவிலலாதவலி மலை,ருகஅ நிரம்பியவலி பெரு, சுக
முழுவலிமாககள் - நிரமபின மெய்வலியையுடைய ஸ்ரீலேசசா. நெ, ருஉ.
முளையெயிறறிருமபிடி - மூங்கின்முளை போலுங் கொம்பினையுடைய கரியபிடி: பெரு, ருரு.
முறறிழைமகளிர - மெயம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிர்: ப, உகசு.
முறிமேயாககை - தளிரைமேயந்து வளர்ந்தவடிவு. மலை, ருகரு
முன்னாட்சென்றனமாக - நாலுபத்து நாளைககுமுன்னே போனேமாக. சிறு, கஉரு.
முன்னியவினை - முற்பிறபபிற கருதிசசெய்தவினை திரு, சுசு.

மெ

மெலலவல - நெகிழ்ந்த பள்ளம் மது, உஅரு மெல்லிய விளைநிலம் மலை, சரு0
மென்னூலேணி - மெலலிய நூலாறசெயத ஏணி. மது, சுசo. என்றது மதிறறலையிலே உளளேவிழவெறிந்தாற்கைபோல மதிலைபபிடித்துக்கொள்ளும்படி இருமபாற்சமைத்ததனைத்தலையிலேயுடைய நூறகயிறறை.

மே.

மேனதோல்-மேவினதோல மது, சுருச.
மேனந்தோன்றி - மேலாய்த்தோன்றி: மது, கருரு.
மேவருநிலை - பொருந்துதலவருகின்ற இடம் திரு, உஉக.
மேழகத்தகா - மேழகக்கிடாய ப, எஎ; பெரு, ருஉசு

மை

மைநதரேறு - வீராககிடபம். திரு, உசுச.
மையிருங்குட்டம - கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளம்: பெரு, உஎக.

யா.

யாணர்க்கோங்கு - புதிதாகப பூத்தலையு டைய கோங்கு' சிறு, உரு
யாறுகிடந்தன்னவகனெடுந்தெரு- யாறுகி டந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருக்கள்' மது, ௬ருகூ
யானையெருத்தம் -யானையின்கழுத்து திரு, கருஅ - கருகூ

வ

வடுவாழெககா - அறலவீறறிருநத இடமெணல. மலை, ருரு௬
வடுவில்வாய்வாள் - பகைவா முகததினும் மாாபினும'வெட்டின வாயததவாள்

வணபுகழ - பெரியபுகழ திரு, க௦௬.
வணஙகிறைபபணைததோள் - வளைநதசந் திணையுடைய மூங்கிலபோலுந்தோள் மது, சகச
வம்மெனககூய - வாருமென்று அழைத்து. பொரு, க௦க.
வயவுப்பிடி - வலியபிடி மலை, கஉஎ.
வரிக்கடைபபிரசம்- வரியை யுடைததாகிய பின்னையுடைய தேனினம மது, எகஎ
வரிநிழல் - செறியாதநிழல் சிறு, கஉ
பலவரிகளையுடைய நிழல் மலை, உ௬௦
வரிமணல் - அறலினையுடைய மணல் ப, ௬௦.
வரிவில் - வரிந்தவில் கு, கஉச
வரைவாழவருடைவனறலைமாத்தகா - வரையிடத்தேவாழும் எணகாலவருடையில் வலிய தலையினையுடைய பெரிய கிடாய்: [இதறகு முதுகினும் கால்கள உண்டு] மலை, ரு௦௯
வலம்புரிபுரையும்வானரைமுடியினா - வடிவாலும் நிறத்தாலும வலம்புரிச்சஙகினை யொககும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையவா திரு, கஉஎ.
வலவயின் - வெறறிக்களம். திரு, கருஉ.
வலைவலந்தன்ன மென்னிழன்மருங்கில்- வலையைமேலே கட்டினுலொத்தமெல்லியநிழலினிடததே' பொரு, ருக.
வழாஅலோம்பி - காலோடுதலைப்பரிகரித்து மலை, உகரு.
வழிநாள்-பின்னுள். சிறு, ௬; பொரு, உ.
வள்ளுகிர் - பெரியவுகிா சிறு, கஅஉ. பெருமையையுடைத்தாகிய உகிர்' பொரு, ௬ச.
வள்ளுகிர குறைதத குபபைவேளையுப்பிலிவெநததை- பெரிய உகிராற்கிள்ளின குபபையில்நின்ற வேளை உப்பின்றிய் சிறு, க௬௬ - க௬எ.
வளந்தலைமயங்கிய- செல்வம் தலைதெரியாத' ப, கக௬
வளிதுஞ்சுநெடுஙகோட்டுநளிமலை - உயாசசியாற காறறுததங்கும் நெடியசிகரததையுடைய செறிநதமலை சிறு, க௦௬-க௦எ
வறளடம்பு - நீரறறவிடததிலெழுநத அடமபு. பொரு, ககரு. மணலிலேபடர்ந்த அடம்பு: ப, ௬ரு
வறறகுழறசூட்டு - உலாதலையுடைய குழனமீனைசசுட்டது சிறு, கக௬.

வா

வாயவளமபழுநி - வாய்ததவளம் முறறுப்பெறறு. மலை, ருஎஅ
வாய்வாள் - தபபாதவாள் மது, எஎ௬.
வாயுறை - தாளுருவி. நெ, கச௦.
வாழைப் பூவெனப பொலிந்த வோதி - வாழையினது பூவென்னும்படி அழகுபெறற பனிசசை: சிறு, உக - உஉ.
வாள்போழவிசும்பு - திங்களும் ஞாயிறும் இருளைநீககும் ஆகாயம்; வாள்-ஆகுபெயர் திரு, அ.
வானகோடு - வெள்ளியகொமபு. திரு, ௬௦ரு வெள்ளியசஙகு' மது, ச௦எ.
வான்பொய்கை - நன்றாகியபொய்கை. ப, ௬அ

வி

விசயங்கொழித்தபூழி - கருப்புக்கட்டியை க்கொழித்த பொடி· மலை, ௭௪௪
விடர்காலருவி - முழைஞ்சுகளிலே குதிக்கும் அருவி சிறு, ௧௭
விண்பொருநெடுவரை - தேவருலகத்தை நீண்டுகின்ற நெடியமலை திரு, ௨௯௯
விதலைப்புளிங்கூழ் - குழைந்தபுளியங்கூழ்· மலை, ௪௬௫ - ௪௬௬
வியனுண்மீன் - அகலத்தையுடைய நாண்மீன்கள் மது, ௬
விரலுளர்நரம்பு - விரலால் அசைக்கும் நரம்பு பொரு, ௧௭
விரிச்சிநிற்ப - நற்சொற்கேட்டுநிற்க முு, ௧௧.
விரிந்துவாயவிழ்ந்ததாமரை- முறுக்குநெகிழ்ந்து பின்பு தாதும் அல்லியுந்தோன்றமலர்ந்த தாமரை திரு, ௭௨ - ௭௩
விரைமரவிறகு - மணத்தையுடைய அகிலாகியவிறகு சிறு, ௧௫௫
விழுக்குலை - சீரியகுலை திரு, ௯௦அ
விழுக்கோலுளிவாயசுரை - சீரியகோல் செருகின உளிபோலும் வாயினையுடைய பரரை; கோல்செருகப்படுகின்ற ரையையுடைமையிற் சுரையென்றார் ஆகுபெயர் பெரு, ௯௧ - ௯௨
விழுத்தண்டு - வருத்தஞ்செய்யுந் தடி பெரு, ௧௭௦
விளக்கங் கொளீஇ - விளக்கினையேற்றி மது, ௫௫௬
விறற்களம - வெற்றிக்களம் திரு, ௫௫

வீ

வீழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை ப, அ௪
வீற்றுவளம் - வேறிடத்தில்லாத செல்வம்: மலை, ௬அ

வெ.

வெண்கைப்புனைந்த - யானைக்கொம்பா செய்த மலை, ௨அ.
வெய்துயிர்த்தது - வெப்பத்தைப்போக்கி மது, ௪0௯
[வெயினுழைபறியாக் குயினுழைபொதும்பர்] வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பர், குயில நுழை பொதும்பர்-ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத்தும் படுகின்றகாலத்தும்பட்ட சிறிதும் செலுத லறியாத பொதும்பர், இலை நெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்து செலலும் இளமரக்கா· பெரு, ௯௭௪.
வெவ்வெஞ்செல்வன் - வெம்மையையுடைய எல்லாரும் விரும்பப்படும் இவ ஞாயிறு பொரு, ௧௯௬
வெளளரை - அழுக்கேறினசீலைகள் கிடததலின் வெளளிதாகிய அரை· மலை ௫௬௨
வெள்ளிமுளைதத - வெள்ளி யெழுந்த பொரு, ௭௨
வெளிலிளக்கும்களிறு - அசையாத கம்பத்தினை யசைக்கும யானை, ப, ௧௭௨
வெறியயாகளம - வெறியாடுகளம் திரு ௨௨௨
வென்றடு - வெனறடுகின்ற திரு, ௨௭௨

வே

வேயப்பெயலவிளையுட்டேக்கட்டேறல் - மூங்கிற் குழாயக்குள்ளே பெய்தலையுடைய முற்றியதேறுறசெய்த கட்டெளிவு மலை, ௧௭௧

வை

வையையன்னவழக்குடைவாயில - வையையாறு இடைவிடாது ஒடுமாறுபோன்ற மாந்தருமமாவும் இடைவிடாமல் வழங்குதலையுடையவாயில்· மது,௬௫௬

அருந்தொடர்விளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௬	௪	மூவரோ	மூவரொ	௧௨௫	௩0	தழீ இப	தழீஇப
௬	௫	வேள்	வேஎள்	௧௨௪	௧௨	தீரா	தாரா
௧௬	௧௮	வெட்டின வெ	வெட்டிஞ னெ	௧௨௬	௭	ககளெவி	க அவவி ரையைககெளவி
௧௮	௨௨	மொயம்பி	மொய்ம்பி	௧௩௭	௬	சினேய	சினேஇய
௨0	௫	என்ப	என்பத	௧௩௮	௪0	செடு	கேடு
௨௫	௨௫	தையஇய	தைஇய	௧௪௧	௨௬	(௪எ௮)	(௪எஎ)
௨௬	௨௮	மூவரோடு	மூவரொடு	௧௪௪	௧	வேணடிச	வேணடிஅ ழைநதுச
,,	௫௪	ஓடு	ஒடு	௧௪௭	௨௭	விசயவெ	விசயமவெ
௫௫	௧௫	மாலேதுணே	மாலே, துணே	௧௫0	௨௫	நிகழ்தரகு	நிகழததறகு
௬௭	௫௪	நல்'' லம	நலல ்	௧௬௬	௨௨	சாா	சாரச
௭0	௧௪	(உ௩உ)அண	ப்(உ௩உ)பி ன்னா அண	,,	௨௬	நீழல	நீழற
௯0	௫	மயிாவெட்	மயிஞா வெட்	௧௭0	௧௫	யிலேஞா	விலேஞா
				௧௮௧	௨	அரசாககு	அரசறகு
௯௨	௫௫	கண	கணணும்	௨0௪	௨௧	வான	மான
௯௫	௧௧	கின்,	கின்	,,	௨௫	வான	மான
௯௬	௨௨	கிய	கிய,	௨௧௩	௧0	திரட்சிகளே	திரடசிகை
,,	௫௪	துடி	[துடி	௨௪௪	௧௬	ருளி	ருளிக
௬௧	௧0	முறிந்த	முரிந்த	௨௪௬	௧௧	குடைடீ	குடை
௬௭	௧௨	நேரியற	நெரியற	௨௮௧	௨௮	பாடுடைய	பாடுடைய வன
௧00	௨௧	சொன்றி	சொன்றிப				
,,	௫௫	ழகக	ழ்க	௫௮	௭	கறனுவறிய	காநுவறய
௧0௧	௧0	டவண	டவண	௫௧௬	௩௱	வலலரா	வலலாரா
௧௧௫	௫	கடம	கடபு	௫௨0	௪௫	வணவெ	வணம்வெ
௧௧௪	௨0	வாசினே	ஆசினே	௫௫௫	௫0	மாசகினே	மாசகினே